Jeffrey Grupp

KORPORATIZAM

Tajna vlada Novog svjetskog poretka

TELEdisk, 2011.

Sadržaj

1. Korporatizam: Novi svjetski poredak 1

Američko obrazovanje i mediji: obrazovanje za zapovijedanje 7
Nedokazivost prikazivanja stvarnosti u američkom obrazovanju i medijima 13
Vjerujte nedokazanom prikazu stvarnosti kojem su vas podučavali u školi i na televiziji ili će vas smatrati „teoretičarom zavjere" 18
Danas se u Americi empirijsko istraživanje često naziva „teorijom zavjere" ili „terorizmom" 19
Ispiranje mozga: navođenje na vjerovanje da je ne-stvarnost stvarna 21
Korporatisti protiv radnika 22
Državni udar američke vlade potkraj 1800-ih 26
11. rujna: uvođenje Novog svjetskog poretka 28
Korporatisti 30
Korporatističko upravljanje znači fašistički svijet 33
Korporatističke metode 35
Teroristička prijevara: nepobitna je činjenica da 11. rujna u Pentagon nije udario mlažnjak 38
Detalji o Pentagonu prije urušavanja krova 40
Pokušaji pobijanja dokaza o nepostojanju zrakoplova u Pentagonu 41
Kako masovni mediji mogu prikrivati događaje 11. rujna? 44
Tajna vlada 45
Nagovještaji postojanja poremećene tajne vlade 47
Stvarnost ima smisla samo ako teoretiziranje o stvarnosti uključuje tajnu vladu 50
Dokaz za postojanje tajne vlade 51
Dodatni dokazi 55
Korporatisti su Novi svjetski poredak 56
Vidljiva vlada i nevidljiva (tajna) vlada 58
Vlada SAD-a: vidljiva vlada postoji samo za televizijske kamere 60
Mehanizam tajne vlade 61
Planirani neuspjeh vidljive vlade 62
Icke i postavka P-R-R 65
Korporatistička kontrola pomoću P-R-R 67
Središte tajne vlade: globalni korporatisti 69
Zaključak: obitelj i korporatizam 70

2. Korporatizam 73

Korporatistička struktura SAD-a (i svijeta) 74
Strukturalno tumačenje – 1. korak 74
Strukturalno tumačenje – 2. korak 80
Strukturalno tumačenje – 3. korak 82
Življeni korporatizam: tiranizirano iskustvo svakodnevnog života 85
Apstraktni korporatizam: korporacija je samo ideja 88
Radnik protiv radnika, borba za korporatiste 91
Korporatizirano postojanje je kraj života 92
Uspon anarhističkog korporatizma 93
Bespomoćni, djetinjasti radnici apstraktne korporatističke zvijezde smrti 94
Apsolutna moć korporatista: osnovne životne potrebe monopolizirali su korporatisti 96
Američki stil tiranije 97
Prigovor: potrošači kontroliraju potražnju i na taj način kontroliraju korporacije 100
Kontrola resursa je kontrola mišljenja, ponašanja i života običnog čovjeka 103
Zaključak 105

3. Korporativni komunizam 107

Mehanizam korporatističke države 107
Sustavi vlasti 108
Ako postoji vlada ugnjetavanje od strane iste je neizbježno 109
Fraktalni korporatizam 109
Put od blagog do snažnog korporatizma 112
Faza prva: nejaki korporatizam (1870. – 11. rujna 2001.) 112
Faza druga: umjereni korporatizam (11. rujna 2001. – 2007.) 112
Faza treća: punokrvni ili pravi korporatizam (započet će, procjenjuje se, negdje između 2008. i 2014.) 113
Komunistička Amerika 114
Orwellovska Amerika 115
Američko poimanje komunizma 116
Kako se stvara američko poimanje komunizma 118
Karakteristike komunizma 123
Korporatistički genocid i terorizam 124
Ateistički korporatizam 125
Big Pharma i soma: korporatizirana religija i stvaranje superobmana 128
Besklasnost 132
Mit o privatnom vlasništvu u Sjedinjenim Američkim Državama 136
U korporatističkoj Americi vlasništvo = vlasništvo u rukama vlade 138
Mitska ideja da smo vlasnici „svojih" misli i ponašanja 140
Vlasništvo nad subjektivnošću korporatiziranih osoba 142
Ispiranje mozga i unisoni plan Velikih medija 144

Mediji i 11. rujna 147
Uniformnost Velikih medija 148
Apsurdnost i kontrola medija 150
Kontrolirani, implantirani, repetitivni jezik masovnih medija 153
Neizravna vladavina 154
Mišljenje, ponašanje i osobnost kreira korporatizam 155
Televizualno „obrazovanje" 158
Ispiranje mozga nasuprot znanosti 159
Studija slučaja: Big Pharma i ispiranje mozgova 160
Posvemašnje porobljavanje građanstva 169
U korporatističkoj Americi nema kapitalizma (osim za korporatiste) 172
Novac je najveće oružje i sredstvo korporatista 174
Američki komunizam 175
Korporatistička ekonomija je monopolistička nelokalna ekonomija 176
Monopolizacija svjetske industrije i resursa uključuje izazivanje umjetne nestašice 177
Lažni poslovni ciklus 180
Komunistička ekonomija ne-kapitala: sustav novca-duga 186
„Nepredvidljivi" poslovni ciklusi događaju se predvidljivo 188
Monopolizacija i mit o „ponudi i potražnji" 191
Velika nafta: primjer lažnog tržišta zasnovanog na „ponudi i potražnji" 197
Zaključak: Amerika – komunizam s mnogo razbibrige 199

4. Tajnost, teror, krađe i razaranja: korporatistička strategija, taktika i ekonomija 203

Moć zasnovana na bogatstvu, Novi svjetski poredak i think tankovi: mehanizam korporativne tiranije 204
Think tankovi 207
Solecizam think tankova 210
Tajna moć preko bogatstva korporatista 211
Ključ korporatističke moći: dominacija u Washingtonu, D. C. 216
Prema Ministarstvu domovinske sigurnosti, Amerikanci su al-Qaeda 219
Korporatisti kontroliraju vladu. Dakle, korporatizam je vlada. 220
Lobisti 222
Ekonomija uništenja 224
Profit iz uništenja 227
Babilon 229
„Ekonomski rast" 230
Globalno siromaštvo i ropstvo: slobodna trgovina i Novi svjetski poredak 231
„Slobodna trgovina" 232
Novi svjetski poredak: današnja svjetska vlada 233
Obrazovanje za neznanje 235
„Nacija na lijekovima: cjelokupno ponašanje je „mentalna bolest", a krivnja leži na osobi umjesto na korporativiranoj kulturi 236

Korporatističko obrazovanje: „Niti jedno dijete se ne zaobilazi“ 239
Malo dijete protiv glomazne korporatokracije 243
Korporatističko obrazovanje vojno je obrazovanje 244
Korporativni terorizam: zagađenje, osiromašeni uran, smanjenje broja stanovnika, roboti, transhumanizam i tajne tehnologije 245
Terorizam zagađenja: najveći teroristički napadi kemijskim oružjem u povijesti 247
Globalno zatopljenje, očuvanje prirode i hipijevska eugenika 250
Zdravstvena skrb 255
Industrijski otrovni otpad postaje hrana, voda i lijekovi 256
Privatizirane vojne snage (PMF-ovi) i tajni rat 257
Tajni rat 258
Preoblikovanje svijeta za korporatiste 261
False flag teror: glavna taktika korporatista 262
Pentagon 11. rujna: neoboriv dokaz za false flag teror 263
Dokaz: pentagonski zrakoplov znači da nema muslimanskih terorista kojih bismo se morali bojati 266
Vladin odgovor i svjedočanstva očevidaca 274
Povijest false flag terora 275
11. rujna i ispiranje mozga 278
Dokaz da su američki korporatisti i korporatisti vidljive vlade unaprijed znali za 11. rujna 280
Osama bin Laden je korporatist, a „ekonomija terora“ je korporatistička ekonomija vrijedna trilijun dolara 287
Dokaz o suučesništvu američkih korporatista u događajima 11. rujna 291
Nevidljivi ratnici iz pećina 296
Ništa nije moguće potvrditi u ratu protiv terorizma 300
Isplanirani, lažirani rat: vojno-industrijski kompleks i globalizacija 301
Privatni opskrbljivači 302
Mentalni poremećaj 302
Zaključak 306

5. Globalna kontaminacija čovječanstva: glavna taktika Novog svjetskog poretka 309

Uvod 309
Cjepiva 310
Liječnici 311
Bilješka o stanju znanstvenog istraživanja 312
Zašto niti jedno cjepivo nikada nije iskorijenilo ili smanjilo učestalost pojavljivanja neke bolesti 313
Primjer kako *Big Pharma* potplaćuje istraživače cjepiva da bi rezultati njihovih “istraživanja” bili povoljni 318
Zataškavanje empirijskih podataka o cjepivima u medijima i obrazovanju 326
Korelacija i uzročnost 328

Učestalost pojavljivanja 329
Kada je nešto korelacija, a kada uzročnost 329
Cijepljenje i imunizacija 330
Učinkovitost studije 331
Podaci o boginjama 331
Podaci o dječjoj paralizi 335
Podaci o hepatitisu B 336
Podaci o DTaP cjepivu 338
Podaci o pneumokoknoj bolesti i *Prevnaru* 342
Podaci o haemophilus influenci tipa B (HIB) 343
Podaci o MMR cjepivu 345
Zašto je živa štetna za živčani sustav 349
Na koji način živa utječe na živčani sustav? 351
Kako dokazati da živa u cjepivima izaziva autizam 351
Nacifikcija medicine 353
Kemijski tragovi 355
Kako znamo da nas prskaju? 358
Zakonik Sjedinjenih Američkih Država 358
Zakon o očuvanju svemira: H. R. 2977 od 107. 361
Priznanje da američka vlada obavlja prskanje 365
Vizualni dokazi: kondenzacijski tragovi i kemijski tragovi 366
NASA kaže da se kondenzacijski tragovi ne rasipaju 368
Karakteristike kemijskih tragova 369
Čime se, dakle, prska po Amerikancima? 373
Zaključak rasprave o kemijskim tragovima 376
Bolest Morgellons 376
Opsjednutost 390
Zaključak 396

6. Korporatistička država snova:svijet logora smrti 397

Svijet strojeva 400
Kako će doći do preobražaja u globalni logor smrti? 405
Planiranje i ostvarivanje društva logora smrti 407
KBR-ovi/Halliburtonovi „sabirni logori" 409
Zašto su logori za obične Amerikance 413
Izvanredno stanje 416
Sakupljanje milijuna 418

Bilješke 419

Citati

„Tko god traži sreću čineći nažao drugima ne može je naći."
- Buda, *Dhammapada*

„Multinacionalne korporacije ne poznaju etiku. Surađivat će i sa samim vragom ako mogu ostvariti profit."
- Robert Steele, bivši CIA-in tajni operativac[1]

„Čitava generacija dolijeva gorivo, poslužuje za stolom: robovi robova bijelih ovratnika. Reklame nas tjeraju da trčimo za automobilima i odjećom, radimo poslove koje mrzimo, samo da bismo mogli kupovati gluposti koje ne trebamo... Bez svrhe i mjesta. Nemamo veliki rat. Nemamo Veliku depresiju. Naš veliki rat duhovni je rat. Naša velika depresija *naši su životi*. Svi smo odgojeni na televiziji da vjerujemo da ćemo jednoga dana svi biti milijunaši, filmske zvijezde, rock zvijezde... ali *nećemo*..."
- Iz filma *Klub boraca*

„Neki čak vjeruju da smo dio tajne skupine zavjerenika koja djeluje protiv interesa Sjedinjenih Američkih Država, prikazujući mene i moju obitelj kao 'internacionaliste' i urotnike koji, u zavjeri s drugima diljem svijeta, želimo izgraditi integriraniju globalnu političku i ekonomsku strukturu – jedan svijet, mogli bismo reći. Ako je to ono za što me se optužuje, prihvaćam krivnju i njome se ponosim."
- David Rockefeller, *Memoari (Memoirs)*, str. 405

„Hitlerov motiv za invaziju bio je u potpunosti ekonomske naravi. Trećem Reichu očajnički je ponestajalo nafte i on je morao osvojiti sovjetska naftna polja u i oko Azerbajdžana što je brže moguće."
- Greg Felton, *Enemies By Design: Inventing the War on Terrorism*, str. 292

---

[1] Citirano u Karel 2004.

„Ankete... koje zapravo ništa ne znače. Ankete nisu važne..."
-Laura Bush, 6. srpnja 2006[2]

Proučavanjem korporatizma do u sitne detalje... otkrivate da je korporatizam u načelu proučavanje *psihologije;* ne one vrste psihologije koju učite na fakultetima i sveučilištima, koja se odnosi samo na mijenjanje ponašanja i nastojanja da se ljude uklopi u korporatiziranu kulturu... [i] na lijepljenje etikete „abnormalno" svim oblicima ponašanja koji se ne uklapaju u korporatističku državu ... Ali proučavajući korporatizam ono što doista spoznajete jest da je to pravo proučavanje samoga sebe. Otkrivate zašto je i kako netko postao onakvim kakav jest te zašto ljudi prolaze bol, tugu i frustracije tipične za korporatiziranu kulturu zbog činjenice da im je oduzet duh i da ih se prisiljava da se uklope u komunistički sustav koji je obezduhovljen... što može dovesti samo do najvećeg jada.
-Jeffrey Grupp, u emisiji *Nutrimedical Report*,[3] 4. lipnja 2007.

---

[2] Ovo je doslovni citat iz CNN-ove emisije „Larry King Live" iz odgovora Laure Bush na Kingovo pitanje: „Kako se emocionalno nosite kad ljudi kažu 'loše stojite u anketama'?" George W. Bush je također bio prisutan na ovom intervjuu i izrazio isto mišljenje: ispitivanja javnog mnijenja su nebitna i uspješni ih vođe ne uzimaju u obzir.

[3] Radijska emisija dr. Billa Deaglea, www.nutrimedical.com

1.

Korporatizam: Novi svjetski poredak

„Jeste li ikada razmislili jesmo li možda zauzeli krivu stranu?... Što ako vjerujemo da služimo demokraciji koja više ne postoji? Ako je Republika postala baš ono zlo koje pokušavamo uništiti?"
-Padme, iz *Ratova zvijezda, Epizoda III: Osveta Sitha*

Moramo prihvatiti odgovornost za jedinstvenu ulogu Amerike u očuvanju i proširenju *međunarodnog poretka* koji je prijateljski nastrojen prema našoj sigurnosti, našem napretku te našim načelima. (naglasak dodan)
-s internetske stranice „izjava o načelima"[4] *think tanka* (engl., oblik neprofitne organizacije čiji se članovi bave istraživačkim radom, obrazovnim radom o određenoj politici i raznim drugim pitanjima. Organiziranjem okruglih stolova, izdavačkim i publikacijskim djelovanjem *think-tank* nastoji biti i pokretač novih ideja te političkih razvitaka. Skupnim djelovanjem ekonomista, sociologa, (bivših) političara ili poduzetnika djelovanjem kroz *think tank* zajedno rade na razvoju i promicanju političke, društvene i gospodarske politike i strategije za razvoj te odgovarajuće javne rasprave. – preuzeto s *Wikipedije*)
Project for a New American Century (Projekt za novo američko stoljeće)

Ova knjiga govori o porobljavanju i uništenju ljudske svijesti i ljudskog duha građana svijeta od strane ogromnih monopolističkih svjetskih korporacija koje kontroliraju resurse, zemlju, rat, medicinu, informacije, hranu, prijevoz, vodu, poštu, obrazovanje i razmišljanje. Primjeri takvih korporacija uključuju: General Electric, Wal-Mart, Duke Energy, Corrections Corporation of America, 7-Eleven, General Motors, Diebold, poštanska služba US, AOL, Philip Morris, Dell, Starbucks, Microsoft, Savezne rezerve, Budweiser, Lockheed Martin,

[4] Dana 18. studenoga 2006. ova internetska stranica nalazila se na sljedećoj adresi: http://www.newamericancentury.org/statementofprinciples.htm.

News Corp., Gap, Blackwater, centri za učenje KinderCare, United Water, Nike, CACI, McDonalds, Boeing, Monsanto, Ignite!, National City Bank, Borders, Exxon, Titan, Thomson Learning, Merck, AT & T, Sveučilište u Teksasu, Viacom i Halliburton, da spomenemo samo neke. Možda mislite da su neke od njih vladine organizacije (npr. poštanska služba US, Corrections Corporation of America, Sveučilište u Teksasu, CACI itd.) i možda ste iznenađeni što ih ovdje opisujem kao korporacije koje rade za profit. To je zato što mnogi ljudi ne znaju da su najveće korporacije u Americi kao i diljem svijeta *identične vladi*: u suvremenom svijetu prosječni građanin svijeta nema pojma da se obrazovanje, voda, hrana, resursi, energija, informacije, medicina ili bilo koja druga industrija o kojoj ovisi preživljavanje građana svijeta ne mogu razlikovati od vlade.

Prema Jimu Fetzeru, profesoru filozofije sa Sveučilišta Minnesota u Duluthu:

> ... spajanje velikih tvrtki s velikom vladom, što je Mussolini nazvao *korporatizmom*, ... definirano je raširenim militarizmom..., pri čemu se vođa često poistovjećuje s državom, a kritika vođe smatra se nedomoljubnim ili čak izdajničkim činom, *točno* je ono što se pojavljuje ovdje (u SAD-u): fašistička vlada u američkom stilu... [Na primjer,] predsjednik je nametnuo svoje vlastito tumačenje zakona... On sada određuje što su zakoni, treba li ih provesti ili ne, te što oni znače.[5]

To su počeci države strave i užasa, iz razloga koje ću navesti u ovoj knjizi. Čak i ako učinci korporatizma preplavljuju Ameriku, pa čak i ako korporatizam doslovno oblikuje ponašanje i razmišljanje svih Amerikanaca, kao što ću i prikazati, Amerikanci o postojanju korporatizma uglavnom ne znaju ništa. Umjesto toga, zaslijepljeni su zbunjujućim i ispraznim pojmovima „demokracije" koje im serviraju obrazovni djelatnici i masovni mediji. Poput zraka koji je posvuda oko nas, unutar i izvan nas premda ga ne vidimo, Amerikanci ne zamjećuju korporatizam koji je sveprisutan, prožima njihov svijet i održava njihovo postojanje. Ne primjećuju orvelovsko-korporatistički utjecaj kojem su izloženi (njihovi umovi, ponašanje, uvjerenja i volja) za života. Amerikanci su utamničeni, ali su naučeni da pogrešno vjeruju da su slobodni.

Naizgled ekstremna priroda ovih tvrdnji neke bi čitatelje mogla iznenaditi, ali vidjet ćete da ih je izuzetno lako dokazati (što ću kasnije i učiniti, u poglavljima koja slijede). Na primjer, pogledajte kako Lindsay Williams, autor *Energetske ne-krize (The Energy Non-Crisis)*,[6] u svojoj izjavi u Renseovoj radijskoj emisiji

---

[5] Profesor Fetzer je to rekao u Renseovoj radijskoj emisiji (koja se može čuti u arhivima na adresi www.rense.com) emitiranoj 9. rujna 2006.

[6] 1980., Master Books.

emitiranoj 14. prosinca 2005. sažeto opisuje moć korporacija i ljudi koji ih kontroliraju.

> One dopiru doslovce do svakog dijela ljudskog života. Nema tog svjetskog pitanja koje nije vezano uz sirovu naftu... [Za] osobu koja živi u kartonskoj straćari ... u nekoj zemlji Trećeg svijeta ili američku elitu, na sve utječe sirova nafta i sve se uz nju vezuje.

Williams je ovdje govorio o načinu na koji su proizvodnja hrane, prijevoz, tisak te gotovo svaka druga industrija u suvremenoj civilizaciji ovisni o jednom jedinom resursu - *nafti*. Civilizacija kakva jest postoji zbog nafte i naftnih korporatista, a budući da civilizacija oblikuje ljudsko razmišljanje i ponašanje (kako ćemo pokazati u kasnijim poglavljima), to naposljetku znači da nafta i naftni korporatisti formiraju ljudsko mišljenje i ponašanje. Međutim, nije isključivo nafta ta što se monopolizira za dominaciju, kontrolu i slamanje čovječanstva; industrije koje ovise o nafti također su na sličan način monopolizirane od strane malog broja korporatista. „Najjačih [najvećih] pet korporacija danas kontroliraju više od 50% svjetskog tržišta automobilske, zrakoplovne, svemirske, električne, elektronske i čelične industrije."[7]

Valja znati da korporatisti *namjerno* uspostavljaju tu kontrolu kao i formiranje ljudskog ponašanja i mišljenja. Pogledajte što Lamb i Mikel pišu o načinu na koji korporatisti tajno planiraju načine reklamiranja koji utječu na mlade djevojke u Americi da bi ih učinili plitkim, površnim kupcima te ovisnicama o televiziji, zaluđenima medijima i konzumerizmom:

> Do trenutka kada vaše dijete napuni četiri godine po svoj je prilici pogledalo na desetke tisuća reklama,[8] većina kojih je osmišljena na način da budu privlačne njihovim malim srcima i umovima. Reklamni stručnjaci znaju kako doprijeti do male djece zato što zapošljavaju razvojne psihologe

---

[7] Geyman 2006., 26.

[8] Čini se da to nije samo nagađanje Lamba i Mikela već znanstveno otkriće. Pogledajte što sljedeći članak govori o tom pitanju (članak navodi podatke koji odgovaraju onima koje Lamb i Mikel navode u svojoj knjizi):

> Roditelje koji svoju djecu ostavljaju ispred televizora i dopuštaju im da gledaju video snimke koje bi ih trebale učiniti pametnijima se vara, tvrde neki od istraživača Sveučilišta u Washingtonu koji su u ponedjeljak objavili istraživanje o djeci u dobi od dvije godine i mlađima koja gledaju televizijske programe. „Nalazimo se usred velikog, nacionalnog, nekontroliranog eksperimenta koji se vrši na sljedećoj generaciji", rekao je dr. Dimitri Christakis, pedijatar u dječjoj bolnici i regionalnom medicinskom centru u Seattleu i istraživač Sveučilišta u Washingtonu. „Još uvijek ne znamo kakvi će biti učinci – dobri ili loši." Roditelji koji su u prošlosti čitali, pjevali i

koji istražuju što djeca žele i na što reagiraju. Ti psiholozi ne mare za zdrav razvoj vašeg djeteta. Njihov je posao pomoći tvrtkama u osvajanju odanosti nekoj marki koja traje od kolijevke do groba, tako da te tvrtke ustvari „posjeduju" vašu djecu.[9]

---

igrali se sa svojom djecom danas za njih odabiru TV, video snimke i DVD-e, uvjereni da je to vrijeme provedeno pred ekranom dobro za njih, kaže Christakis. Vjeruju prodavačima dječjih video snimki i televizijskih programa i zanemaruju upozorenja Američke pedijatrijske akademije da vrlo mala djeca ne bi uopće trebala gledati TV, rekao je Frederick Zimmerman, glavni autor studije, ekonomist koji radi za sveučilište kao istraživač zdravstvenih pitanja. „Najbolji dostupni dokazi sugeriraju da je to (za bebe koje gledaju TV) štetno, ali oni nisu ni u kojem slučaju definitivni", izjavio je Christakis. Druge studije pronašle su vezu između ranog gledanja televizije i poremećaja nedostatka pažnje, agresivnog ponašanja i lošeg kognitivnog razvoja, rekao je Zimmerman... Suprotno općem vjerovanju da roditelji TV koriste kao elektronskog čuvara djece, studija je otkrila da je glavni razlog zbog kojeg bebe gledaju TV i video snimke to što roditelji vjeruju da je to za njih dobro, rekao je Christakis... Međutim, studija koja je u ponedjeljak objavljena u Arhivima pedijatrije i adolescentske medicine pokazuje da bebe gledaju mnogo više televizijskih programa nego što bi trebale... Do starosti od 3 mjeseca 40% beba redovito gleda televiziju. Taj broj raste na 90% za dvogodišnjake, otkriva studija... Roditelji su istraživačima rekli da dopuštaju svojoj djeci da provode vrijeme ispred TV-a zato što misle da je to dobro za dječje mozgove (29 posto), zato što djeca u tome uživaju ili ih to opušta (23 posto) ili zato što TV koriste kao čuvara djece (21 posto)... Zimmerman je izjavio da je osobito zabrinut zato što prodavači videa uvjeravaju roditelje da su neki video zapisi korisni, iako ne postoje dokazi koji bi to poduprli. Christakis je rekao da prodavači varaju roditelje tako što iznose „nečuvene tvrdnje" koje nisu dokazane. Ustvrdio je da dječje video snimke pretjerano stimuliraju djecu i da je to ono što ih drži u stalnom pogonu... (Iz *„Babies Watch Too Much TV, Study Finds: 90 Percent of 2-Year-Olds Are Regular Viewers"[„Bebe previše gledaju TV, rezultati studije: 90 posto dvogodišnjaka redovito gleda TV"]*, Associated Press, Donna Gordon Blankinship, 9. svibnja 2007.)

[9] Lamb i Mikel, 2007., 4. Rampton i Stauber (2002.) u svojoj knjizi navode primjere kako korporatisti tajno planiraju načine kako promijeniti ljude mijenjajući njihovu percepciju, razmišljanja, prioritete, mišljenja i ponašanja, pri čemu korporatisti redovito unajmljuju nezavisne „stručnjake" (poput potplaćenih znanstvenika – kako ću pokazati na primjeru cjepiva u petom poglavlju) koji zagovaraju njihove proizvode i kontroliraju svijest. Na drugoj stranici svoje knjige oni pišu:

> Da bismo shvatili manipulacije koje se danas prakticiraju u ime znanosti nužno je također shvatiti navike i praksu određene skupine stručnjaka čija je specijalnost upravljanje samom percepcijom, odnosno, industrije odnosa s javnošću. „Percepcije su stvarne", tvrdi internetska stranica Burson-Marstellera, najveće svjetske tvrtke za odnose s javnošću. „One diktiraju što vidimo... što vjerujemo ... kako se ponašamo. Njima se može upravljati... " (elipse u izvorniku)

Vidjet ćemo da se civilizacija nije morala razviti na takav način te da ta ovisnost o isključivo jednom resursu možda nije slučajna. Na primjer, konoplja je *još* svestranija i produktivnija od sirove nafte, može se koristiti na *još* produktivnijih i različitih načina za pokretanje civilizacije,[10] ali konoplju su američki političari i zakonodavci (koji su uglavnom ili dio Velike Nafte ili je zastupaju) proglasili *nezakonitom*. Korporatisti su u prošlosti poduzeli korake da bi namjerno usmjerili civilizaciju tako da bude ovisna o jednom selektivno odabranom resursu, istovremeno zabranjujući ostale ne bi li imali potpunu dominaciju nad svjetskim stanovništvom, budući da će djelomično tajna skupina korporatista monopolizirati taj jedan resurs o kojem građani ovise. U sljedećem tekstu pokazat ćemo da ista vrsta dominacije postoji i kod proizvodnje hrane, medicine, obrazovanja, vode i bilo koje druge osnovne životne potrebe (ali gdje svaka od tih industrija trenutno ovisi o Velikoj Nafti zbog načina na koji su korporatisti osmislili i ustrojili svjetske monopole u današnjem svijetu).

Iako ne znaju što je *korporatizam*, Amerikance se u najvećoj mjeri navodi da vjeruju da je današnja korporatističko-monopolistička kultura (ili njezina uljepšana slika koja im se prikazuje putem medija i obrazovnog sustava) prirodna, dobra i neizbježna. Međutim, vidjet ćemo da to nije točno, da je ta kultura neprirodna, umjetna, bezumna i genocidna.

Poput nacista 1930-ih, Amerikance se prijevarom navodi na financiranje i djelovanje u svrhu uništenja vlastite zemlje, koje njihova korporatistička vlada neprekidno tajno planira, što možemo i dokazati. Na primjer, Amerikancima se taji na što se troše njihovi porezi, a ova knjiga razotkriva na koji način američka vlada koristi te poreze za utamničenje i uništenje ljudske vrste, i to ne samo ljudi iz, primjerice, Iraka, El Salvadora, Tajlanda, Meksika i Kambodže, već i *svih* običnih Amerikanaca. Carroll Quigley - bivši profesor političkih znanosti Sveučilišta Georgetown i bivši glavni savjetnik Billa Clintona na Georgetownu - u knjizi *Tragedija i nada (Tragedy and Hope)* koja ga je proslavila - navodi povjerljive informacije o tome što najmoćnije tajne vladine snage u svijetu planiraju za građane svijeta.[11] A Quigley tvrdi da je to *kraj* civilizacije i početak nove vrste feudalizma (odnosno, srednjovjekovne vrste ropstva) pod nazivom *neofeudalizam* koji će se proširiti svijetom.[12]

---

[10] Vidi Clarke 1995.

[11] Quigley je mogao predočiti tu sliku zato što je imao posebni unutarnji pristup njihovim datotekama, dokumentima, planovima i tako dalje, a skupine koje čine tajnu svjetsku vladu su Savezne rezerve, CFR, CIA, Svjetska banka, Svjetska zdravstvena organizacija, MMF, WTO, uz ostale o kojima ću raspravljati kasnije u ovom poglavlju.

[12] Quigley 1966., 324. Hvala profesoru Michealu Coffmanu na obavijesti o ovom navodu.

Za čitatelje ove knjige koji ne razumiju ozbiljnost onoga što navodim u opaskama, te za sve one koji vjeruju da su zvjerstva i „pogreške" koje je vlada SAD-a počinila od 2000. samo slučajnosti (te „pogreške" uključuju invaziju na Irak koji je bogat naftom, na temelju lažnih tvrdnji da predstavlja prijetnju i da posjeduje oružje za masovno uništenje, izostanak upozorenja ili pomoći građanima New Orleansa kada se Katrina približila te zatim pogodila i uništila grad, potpuni neuspjeh u osiguravanju američkih zaštitnih granica dok se u isto vrijeme Amerikancima putem medija svakodnevno propovijeda o opasnosti da Al-Qaeda i Hezbolah unesu oružja za masovno uništenje u SAD, „slučajno" izazivanje recesije 2000. i 2001. podizanjem kamata i izostankom upozorenja Amerikancima o početku recesije, neobične događaje oko predsjedničkih izbora 2000. godine i ostalih izbora koji su uslijedili, „slučajnost" da mediji Amerikance nisu informirali o dugotrajnom planiranju određenih članova američke vlade o osnivanju Sjevernoameričke unije, neobične nejasnoće i divljaštvo „Domoljubnog zakona" i srodnih zakona, poput HR 6166, koji je donesen u jesen 2006. (donesen je kao S3930 u rujnu 2006., Zakon o vojnim komisijama) i Zakon o javnosti 109-364 koji je potpisan 17. listopada 2006.,[13] RFID čipove koji se svugdje postavljaju i nastojanja da se svi ljudi „čipiraju" „Verichipom",[14] neobična činjenica da je NORAD 11. rujna propustio zaustaviti zrakoplove, kao i druge neobične stvari koje su se dogodile prije 2000., poput govora koji je George Bush stariji održao 11. rujna 1990. – točno jedanaest godina prije događaja 11. rujna – o ratu u Iraku koji će označiti „Novi svjetski poredak",[15] što je stari pojam koji je koristio Hitler), takvi moraju shvatiti da tako veliki broj „slučajnosti" pokazuje da to *uopće nisu slučajnosti* te da su ustvari predvidljivi znakovi onoga što se *doista* događa ispred noseva Amerikanaca i ostalih građana svijeta: ponavljanje onoga što se toliko puta događalo u „zabilježenoj povijesti" - postupnog preuzimanja i *slamanja* ljudi.

---

[13] Ovaj zakon dozvoljava predsjedniku proglašavanje nacionalne uzbune iz bilo kojeg razloga, bez odobrenja Kongresa, te odobrava uporabu vojske SAD-a *protiv građana SAD-a* – što već stotinama godina nije „zakonito".

[14] Osobno ustvari sumnjam da *Verichip* služi planiranom odvraćanju pozornosti koje su organizirale najmoćnije sile u vladi. Te sile govore nam da žele „čipirati" čovječanstvo – ugraditi *Verichip* u ljude, gotovo na način prikazan u jednoj epizodi *Dosjea X*. U vrijeme pisanja ove knjige program *Verichip* uglavnom je bez uspjeha i gotovo nitko ne želi „biti čipiran". Moje je mišljenje da će ljudi biti, i već jesu, čipirani putem bolesti Morgellons (Vidi radijsku emisiju *Nutrimedical Report*, www.nutrimedical.com, emitiranu 3. travnja 2007. za zanimljiv komentar o ovom pitanju), a *Verichip* predstavlja samo neki oblik skretanja pažnje, namijenjen širenju straha i izazivanju osjećaja među američkim građanima da ih se nadgleda i kontrolira kako se ne bi pobunili. (Jeff Rense je prva meni poznata osoba koja je iznijela gore spomenutu pretpostavku o Morgellonsu.)

[15] Ovaj dio tog govora navodim kasnije u knjizi.

Američko obrazovanje i mediji: obrazovanje za zapovijedanje

'Stari čovjek' koji je stigao u opasnim jedrenjacima, ... koji je prešao cijeli kontinent, ... koji je zasnovan na slobodi, snazi i časti, ... izumiruća je vrsta. 'Novi čovjek' je pojedinac koji ne može zbrojiti dva i dva, koji nije sposoban razmišljati i koji prihvaća sve što mu se govori.
-Alex Jones u radijskoj emisiji *Infowars*, 15. veljače 2007.

Prije nego što podrobnije predstavim korporatizam, pojasnit ću neke razloge zašto ga Amerikanci doslovno ne primjećuju, iako predstavlja temeljni element koji stvara i utječe na njihove živote, razmišljanje i ponašanje.

Općenito uzevši, čini se da Amerikanci još uvijek vjeruju da su slobodni i da kontroliraju SAD, budući da su naučeni da su SAD demokratska država (kojom upravljaju ljudi). Međutim, nema stvarnih dokaza da Amerikanci imaju tu vrstu kontrole, što ću i opisati u ovoj knjizi, budući da - da navedemo tek jedan primjer - o zakonima i propisima u Americi ne glasuju obični građani; oni nastaju u Kongresu i na Vrhovnom sudu, pri čemu obični Amerikanci ne smiju sudjelovati u zakonodavnim procesima Kongresa i Vrhovnog suda. Amerikanci ne izglasavaju zakone koji reguliraju poslovanje i trgovinu, ili njihovu hranu, lijekove, pitku vodu, obrazovanje i tako dalje. Umjesto toga, to čine izuzetno bogati ljudi koji upravljaju Kongresom, predsjedničkim ogrankom vlasti te Vrhovnim sudom. Uobičajeno je da oni ne provode politiku koju bi ljudi mogli željeti: na primjer, zakonodavci stvaraju zakone poput „Domoljubnog zakona" ili „Zakona o nacionalnoj jedinstvenosti u hrani", a oba ta zakona očito teroriziraju obične Amerikance diljem zemlje.[16] Iz tog razloga ponašanje i razmišljanje ljudi – koji se oblikuju zakonima i propisima nacije – određuju oni na vlasti, iako obični Amerikanci vjeruju da njihove svakodnevne živote oblikuje *slobodna volja* njihovih vlastitih svakodnevnih života. Iz tih i drugih razloga o kojima će biti govora u ovoj knjizi obični Amerikanci su samo robovi koji vjeruju da su slobodni. „Sloboda je ropstvo", kako govori staro orvelovsko partijsko geslo.

Tako začarano, građanstvo će se na prijevaru navesti da dopusti da se bogatstvo i zakoni nacije podrede interesima ultrabogatih kontrolora umjesto interesima svih građana. Stanovništvo će se obmanom navesti da dopusti da se bogatstvo i zakoni nacije posvete ratu umjesto kvalitetnoj zdravstvenoj skrbi ili obrazovanju, prihvatit će da „minimalna dnevnica" (i većina ostalih dnevnica

---

[16] Primjeri zastrašivanja putem tog i drugih „zakona" mogu se vidjeti svugdje, poput onoga opisanog u priči *Novi skeneri u zračnim lukama postaju intimni: gledaju kroz odjeću, zastupnici privatnosti uznemireni (New Airport Scanner Gets Personal: It Peers Through Clothing, Alarms Privacy Advocates), Associated Press*, 23. veljače 2007.

za većinu ostalih zanimanja) stagnira više od deset godina dok inflacija divlja, dopustit će raspad sindikalnih organizacija u Americi, i tako dalje. Kao što ćete vidjeti u ovoj knjizi, Amerika je ogroman eksperiment u području društvenog inženjeringa, gdje se građanstvo može naučiti braniti, pa čak i *boriti se za* politiku, društvene običaje, zakone i način života koji diljem zemlje potiču neznanje, nemoć i jad (na primjer, radni dan koji traje od 8 do 5, sustav bankarskih rezervi koji danas postoji u Americi, opća militarizacija svijeta, izumiranje sindikalnih organizacija, korporizacija i uništenje obitelji i tako dalje). Amerikanci se uče čuvati i štititi ono što ih porobljuje.

Duh znanosti, koji uključuje radikalnog skeptika i tvrdokornu empirijsku perspektivu, iz današnjeg je američkog obrazovanja uglavnom nestao. Osim toga, filozofski duh, koji podrazumijeva tvrdokornog, racionalnog logičara te koji često uključuje osobu koja postaje stručnjak u svim područjima (stručnjak u *proučavanju stvarnosti*), često se u današnjem američkom obrazovanju kažnjava. U današnjoj Americi administratori na visokim školama i sveučilištima kao i profesori tehnologije, prirodnih i drugih znanosti uglavnom više nisu pronositelji obrazovanja već osobe u potrazi za zaradom,[17] a američko obrazovanje danas je često tek *vjerovanje u ono što vam je rečeno*, a ne istraživanje postavljanjem pitanja i preispitivanjem svega što smo naučili i što nam je rečeno (što je stvarni duh znanosti). Na primjer, toliko se toga sveučilišnim znanstvenim studentima *samo govori*, u sklopu neke vrste „zapovjednog obrazovanja", a studenti u to čvrsto vjeruju, vjerno slijedeći svoje profesore i edukatore, iako im ovi gotovo nikada ne podastiru činjenice koje dokazuju ono što im obrazovni sustav predstavlja i premda uglavnom nikada sami ne izvode eksperimente da bi *razumjeli* i *dokazali* ono što im je rečeno. Studentima medicine će, primjerice, biti *samo rečeno* da:

i. su cjepiva sigurna te da su u prošlim vremenima čudesno iskorijenila bolesti (ta je dezinformacija ujedno odaslana građanstvu)[18]

---

[17] Vidi *Osoblje fakulteta zaradilo na prodaji lihvarskih dionica (College Officers Profited by Sale of Lender Stock)*, *New York Times*, 5. travnja 2007., autora Jonathana D. Glatera, za zanimljiv i rijedak medijski prikaz činjenice da su administratori na visokim školama i sveučilištima ustvari tajni korporatisti. Također vidi Angell 2005. (stranice 1-10) za detaljnu raspravu o tome u odnosu na profesore i sveučilišne programe biomedicinske tehnologije.

[18] Da biste vidjeli zašto ovo nije istina (odnosno, zašto nema podataka koji bi podupirali tu „teoriju o dobrom cjepivu"), vidi peto poglavlje; također vidi Miller 1999., Tenpenny 2005., Kirby 2005., Golden 1998., Ayoub 2005. i 2006. te Horowitz 1996. i 1997. Kasnije u ovoj knjizi navest ću primjer koji pokazuje da glavni udžbenici za medicinske fakultete ustvari prikrivaju podatke o cjepivima koji otkrivaju da su cjepiva izuzetno štetna i smrtonosna.

ii. farmaceutska industrija svake godine stvara brojne nove lijekove koji su sigurni i učinkoviti[19]
iii. da je „prirodna medicina" inferiorna u odnosu na „ortodoksnu medicinu" (ortodoksna medicina = „medicina" *Big Pharme* i propisivanja lijekova)
iv. prehrana *nije* bitan čimbenik u razumijevanju bolesti i liječenju pacijenata.[20]

Ne postoji niti jedan stvarni podatak koji govori u prilog navedenim točkama i. - iv. Studentima medicine taj podatak bit će *jednostavno rečen, bez uvida u stvarne i/ili ispravne podatke,*[21] i bez samostalnih eksperimenata i/ili istraživanja da bi se uvjerili jesu li ti podaci točni. Studentima medicine reći će se da su svi podaci suprotni onome što im je rečeno na medicinskim fakultetima *pogrešni* i da im se treba podsmjehivati.

U klimi degeneriranog zapovjednog obrazovanja stvarno, strastveno i znanstveno preispitivanje stvarnosti – koje ilustrira sljedeći smioni i neustrašivi odlomak iz Descartesa – uglavnom je izumrlo:

> Prošlo je već nekoliko godina otkad sam prvi put shvatio koliko su brojna pogrešna mišljenja koja sam u svojoj mladosti smatrao istinitima, te kako su upitna sva ona mišljenja koja sam poslije na njima zasnivao. Zatim sam shvatio da barem jednom u životu moram sve sravniti sa zemljom i ponovno početi od izvornih temelja želim li ustanoviti nešto što će u znanosti biti čvrsto i trajno.[22]

---

[19] Da biste vidjeli zašto to nije točno (odnosno, zašto nema podataka koji bi potkrijepili ovu teoriju), vidi Angell 2005.

[20] Mnogi nutricionisti raspravljaju o potpunom izbjegavanju proučavanja prehrane na medicinskim fakultetima, kao npr. Mary Ann Block u *Odgovoru Richardsu (Forward to Richards)* iz 2006. Čuo sam da dr. Russell Blaylock sa Sveučilišta Mississippi govori o tome u Renseovoj radijskoj emisiji (www.rense.com) 24. lipnja 2006. te da dr. Lorraine Day i dr. Carolyn Dean (autorica *Magnezijskog čuda [The Magnesium Miracle])*, Ballantine Books, 2007., [2003.]) nekoliko puta raspravljaju o tom pitanju u Renseovoj radijskoj emisiji. Dr. Lorraine Day o tim problemima raspravlja u čuvenom predavanju na DVD-u *Ne možete unaprijediti boga (You Can't Improve Upon God)* (dostupnom na www.drday.com), Rockford Press, Thousand Palms, CA. Predavanja dr. Day održana su i snimljena početkom 2000-ih.

[21] Postoji i previše primjera studenata medicine koji na fakultetima koriste udžbenike pune lažnih informacija, loših podataka, podataka koji nedostaju i tome slično. Navodim određene primjere na drugim mjestima u ovoj knjizi (poput onoga gdje u trećem poglavlju pišem o knjizi *Imunosni sustav (The Immune System)* koju je napisao profesor sa Stanforda Peter Perham (New York: Garland Publishing).

[22] Ovo potječe iz prve meditacije iz slavnih kartezijanskih *Meditacija.*

Američki obrazovni sustav i glavni srednjostrujaški mediji (naročito takozvani „kablovski kanali s vijestima") - dva izvora iz kojih se gotovo svi Amerikanci informiraju - nude vrlo uzak, iznenađujuće neznanstven i uglavnom nepotvrđen prikaz stvarnosti. Uz to, američki obrazovni sustav i glavni mediji izuzetno su usklađeni. I jedan i drugi će se, na primjer, bez preispitivanja i razmišljanja složiti da Europljani nisu bili u Sjevernoj Americi prije Kolumba (1492.), da se voda automatski smrzava na 32 stupnja Fahrenheita,[23] da su ekonomske recesije spontane i neplanirane, da je atomsko oružje najopasnije oružje koje su ljudi do sada razvili, da je *space shuttle* visoka tehnologija, da su cjepiva puna žive, stanica raka, virusa, aspartama, natrij glutaminata (engl. MSG - *monosodium glutamate*) i aluminija sigurna i učinkovita za malu djecu, da se Vijetnamski rat vodio zbog takozvane „komunističke prijetnje", da su vitamini E i C nešto čega se treba čuvati da ne bi došlo do predoziranja,[24] da postoji kontrola nad američkom vladom, da još uvijek ne postoji lijek za rak, da je američki medicinski sustav najbolji na svijetu, da Amerikanci imaju najbolji životni standard od svih nacija na svijetu, i tako dalje, i tako dalje – čak i ako ne postoje nikakvi dokazi za te i bezbrojne druge predodžbe koje bih mogao navesti, a koje ispunjavaju kako američki obrazovni sustav tako i glavne medije. (Ustvari, postoji obilje jednostavnih činjeničnih dokaza koji mogu *opovrgnuti* svaku od gore navedenih tvrdnji.)

Američki obrazovni sustav i glavni mediji suglasni su, na primjer, da je Drugi svjetski rat bio spontani događaj, bez ikakvog nevidljivog prethodnog planiranja od strane bilo koje tajne ili nevidljive skupine koja bi imala takvu moć. Rat se navodno „jednostavno dogodio", a izuzetno bogatstvo i moć koje su neki političari i korporacije tim ratom stekli su „samo slučajnost". Američki obrazovni sustav i glavni mediji prihvatit će i držat će se te teorije „spontane

---

[23] Da je to točno ne bismo imali čitave oceane pune vode koja je znatno ispod 32° Fahrenheita, ali nije zaleđena.

[24] Medicinski fakulteti svoje studente uopće ne podučavaju o prehrani, kako sam upravo naveo u gornjoj fusnoti; umjesto toga, svu svoju pažnju posvećuju lijekovima i operacijama. Postoje nedavne velike novinske priče u glavnim masovnim medijima o tome da su vitamini, poput na primjer vitamina E i C, navodno smrtonosni i opasni. (Pogledajte, primjerice *Nadomjesci antioksidansa smrtno opasni [Antioxidant Supplements Tied to Death Risk]*, Reuters, 27. veljače 2007., autora Michaela Conlona.) U tim izvješćima masovnih medija o „opasnosti" koju predstavljaju vitamini obično se tvrdi da su „timovi" znanstvenika donijeli zaključke iz tih izvješća te se čini da su te informacije vjerodostojne. Raspravljajući o čuvenim rezultatima istraživanja Sveučilišta Johns Hopkins o vitaminu E u kojima se tvrdi da je vitamin E opasan, dr. Ray Strand je izjavio: „Nisam teoretičar zavjere, ali sumnjivo je kada vidite kako su ta istraživanja loše provedena." (Ovo je navod iz intervjua u Renseovoj radijskoj emisiji, www.rense.com, 30. studenoga 2004.)

povijesti" o Drugom svjetskom ratu (ili bilo kojem drugom povijesnom događaju: *jednostavno se događa, nitko ga ne planira*), ali nitko neće spomenuti kako je IBM tajno i nezakonito prodao nacistima veliku količinu računala i strojeva za popis stanovništva tijekom godina koje su prethodile i za vrijeme Drugog svjetskog rata[25] – kao što pokazuju dokumenti o holokaustu – doslovno jačajući i pružajući nacistima nadnaravnu snagu kojom su stekli nadmoćni status supersile. Stjecanjem

---

[25] Vidi Black (2001.) za detaljan pregled. Ako to spomenem prosječnom čovjeku kojeg svakodnevno susrećem, njegova prva reakcija bit će agresivno nijekanje, kao na primjer „Zašto bih ja tome vjerovao? Samo zato što je netko napisao knjigu i nešto rekao ne znači da je to istina!" To je, dakako, izvrsna primjedba. Standardni povijesni prikaz glasi da se Njemačka uzdigla od slomljene nacije do glavne svjetske supersile s vojskom i organizacijskom sposobnosti koja je u potpunosti zapanjila ostatak svijeta u razdoblju od svega nekoliko godina. Neobična je činjenica da je Njemačka to dosegla u samo pet godina. Nastavnici, povjesničari i mediji obično će nam tek reći da se ta promjena dogodila zašto što se za vrijeme Hitlerove vladavine „Njemačka čudesno oporavila", ali nam uglavnom neće reći *kako* ili *zašto* je došlo do tog čudesnog i prethodno nezabilježenog oporavka i objasniti ga na način koji ima smisla ili koji navodi bilo koju činjenicu. Obično će nam reći, na primjer, da je „industrija u Hitlerovoj Njemačkoj bila produktivna" i da to objašnjava prethodno nezabilježen i neobičan oporavak. Međutim, to navodno objašnjenje tajanstveno je zbog brzog tempa oporavka, koje nije jasno i razumno objašnjeno. Iz tog razloga se čini da bi pronalazak *točno određenog razloga* bio mnogo razumniji način za analiziranje tih povijesnih događaja. A kada otkrijemo da je IBM nacistima jeftino prodao računala i strojeve za popis stanovništva pod posebnim uvjetima koje ostatak svijeta nije imao (kako Block pokazuje, to je zabilježeno u dokumentima o holokaustu, čak i u Muzeju holokausta u Washingtonu D.C.), što je potaknuto čudesnim novim izumom (računalom), čini se da smo otkrili taj *točno određeni razlog*, ali taj razlog su obrazovni djelatnici i mediji u SAD-u neobjašnjivo izostavili iz svojih prikaza povijesti. (Postojalo je i mnogo drugih načina, uz IBM-ovo poslovanje s nacistima, na koje je nacističko carstvo financirano i izgrađeno od strane njihovih navodnih neprijatelja tijekom Drugoga svjetskog rata [vidi Horowitz 2001., 1. poglavlje].)

Ono što je najzanimljivije po pitanju IBM-a koji je prodao ili „donirao" računala „neprijateljskim narodima" je kako je IBM 1990-ih i 2000-ih napravio istu stvar, ali ih je u ovom slučaju ustupio Kini. (To je dobro poznata stvar među istraživačima, o čemu se raspravljalo u Renseovoj radijskoj emisiji u razgovoru između Charlesa R. Smitha i Jeffa Rensea 17. studenoga 2004.) IBM je opskrbio Kinu tolikom količinom superračunala da je računalna tehnologija u Kini doslovno unaprijeđena za nekoliko desetljeća. Ta činjenica, u kombinaciji s drugim činjenicama vezanim uz Kinu koje iznosim u ovoj knjizi, pokazuje jezivo predviđanje što nosi budućnost kada govorimo o Trećem svjetskom ratu, a naročito kada uzmemo u obzir da je američki nacionalni dug – koji je toliko velik da nikada neće biti otplaćen (što znači da su SAD insolventne) – osiguran zadužnicom, koja u stvari predstavlja američku zemlju (nacionalni parkovi itd.) te da Kinezi možda u bliskoj budućnosti žele naplatiti svoje zadužnice. (Za više

takve snage nacističko je carstvo zapanjilo i zaprepastilo ostatak svijeta, ali to se dogodilo samo zato što svijet nije bio upoznat sa svim činjenicama: svijet nije znao da su nacisti svoju učinkovitost i snagu stekli zato što su, suprotno ostatku svijeta, nacisti bili prvo automatizirano carstvo, što je stvarni razlog zašto su stekli toliku moć. Zapanjujuće je da su američki mediji i obrazovanje u potpunom suglasju u *neobavještavanju* svijeta o toj „tajni" iz Drugog svjetskog rata, koja drastično mijenja povijest tog rata. Ako su mediji i obrazovanje suglasni u promicanju lažnog povijesnog prikaza, onda će Amerikanci biti nesvjesni stvarne, dokazive priče o Drugom svjetskom ratu, kao i ostatku povijesti – a možda i o stvarnoj priči o povijesti i podrijetlu ljudske rase.

Mediji i obrazovanje također se slažu da demokrati i republikanci imaju nadzor nad Sjedinjenim Američkim Državama te da iza njih ne stoji, na primjer, tajna, „nevidljiva" vlada koja ih kontrolira. Mediji i obrazovanje slažu se da je 11. rujna 2001. u Pentagon udario putnički zrakoplov, da je demokracija najbolji ili jedini legitimni oblik vlasti, da je Amerika demokracija, da kometi dolaze iz Oortovog oblaka, da je FDA regulativna agencija, da AIDS potječe od majmuna (ili da HIV uzrokuje AIDS), da postoji nestašica upotrebljive sirove nafte koja je izazvala porast cijena nafte od 1999., da je kemoterapija učinkoviti tretman za rak, i tako dalje, ali u svakom od navedenih slučajeva *ne postoje nikakvi dokazi koji bi potkrijepili te predodžbe.* Ljudima se jednostavno uvijek iznova, i tako cijelog života, *govori* da su te predodžbe istinite, pa se naposljetku one njima počinju činiti očiglednim činjenicama, čak i ako nikada nisu naišli ni na jednu činjenicu ili dokaz koji bi te tvrdnje poduprli.

Američki obrazovni sustav i glavni američki mediji uključuju mnoštvo nedokazanih ideja kao i onih koje je nemoguće dokazati te tako potpomažu stvaranju lažne slike stvarnosti kod gotovo svih Amerikanaca. Kada bi prosječnog Amerikanca tražili da dokaže bilo koju od tvrdnji koje smo upravo naveli, ili gotovo sve što je naučio u školi ili putem televizije, on ne bi uspio učiniti ništa drugo nego reći: „Pa, hm, to jednostavno svi znaju, to su svi naučili". Radi se o masovnom suglasju koje stvara masovnu obmanu poput, na primjer, one što su svi naučili vjerovati i prihvatiti (bez dokaza) da je dijetna *Cola* (koja sadrži aspartam) sigurna, samo zato što je svi piju: gazirana pića i automati koji ih sadrže sveprisutni su – u srednjim školama i sveučilištima, gradovima i

---

podataka o tome vidi Thorn [2003.], 26. poglavlje, posebno stranice 189-190.) To pitanje postaje još ozbiljnije uzmemo li u obzir činjenicu da se američke velike tvrtke sele s teritorija SAD-a uglavnom u Kinu (i druge zemlje), gdje se robovski rad može slobodno koristiti. Moguće je da ti vodeći korporatisti žele smrt američke ekonomije (znakovi da se to događa su očiti, o čemu ću raspravljati u trećem poglavlju) da bi to bogatstvo mogli premjestiti u kinesku ekonomiju.

bolnicama, televizijskim reklamama namijenjenim djeci i crkvama. Osim toga, kako bi dijetna *Cola* mogla biti toliko opasna kad je svi piju? (Razumije se, broj ljudi koji konzumiraju gazirana pića ne određuje je li ono sigurno ili ne!)

Nedokazivost prikazivanja stvarnosti u američkom obrazovanju i medijima

Tvrdim da je doslovce *samo nekoliko* ideja iz američkih medija i obrazovanja moguće dokazati. Dokazivost, odnosno mogućnost potvrđivanja postojanja nečega na način da to vidimo vlastitim očima i izravno doživimo vlastitim osjetilima, ključna je za znanstveni stav i znanstveni način otkrića. Ono što možemo opažati vlastitim osjetilima znanstveni je podatak, a ono što ne možemo je filozofija ili matematika, povijest ili umjetnost (ili propaganda, u slučaju američkog obrazovanja i medija). Međutim, Amerikance se ne uči razmišljati poput znanstvenika i kritičkih mislilaca, ili pak poput pjesnika i umjetnika. Umjesto toga u školama ih podučavaju kako slijediti upute, uče ih da vjeruju što im nastavnici govore, a u suprotnom će pasti na ispitu ili čak biti isključeni iz škole. Dakle, Amerikance od najmlađe dobi podučavaju slijediti ono što im je rečeno umjesto onoga što vide. Iskreno govoreći, Amerika je kultura prepuna ljudi koji će odbaciti ideju da mogu *vidjeti* da je nebo plavo ako im je *rečeno* da je zeleno. Posljedica toga je da je Amerika kultura koja vjeruje da su cjepiva prepuna žive kojima se cijepe bebe stare 12 sati sigurna (govorim o cjepivu protiv hepatitisa B),[26] da je voda s flouridom zdrava, da su mlijeko i meso zdravi, samo zato što im je tako rečeno, pa čak i ako je posvuda moguće vidjeti katastrofalne učinke tih tvari, učinke koji su na razini holokausta. Kako je to Alex Jones 15. veljače 2007. satirički rekao: „Ne vjerujete li svemu što čujete vi ste teoretičar zavjere. Nemojte ništa preispitivati, smatrat će vas luđakom!"[27]

Zatim je Jones nastavio raspravljati kako su psiholozi (poput dr. Patricka Lemana s Kraljevskog sveučilišta Holloway u Londonu) osmislili test koji provjerava je li osoba mentalno bolesna tako što provjerava koliko netko sumnja u stvari i koliko je netko skeptičan – što je netko skeptičniji, to je mentalno bolesniji.[28] *Međutim, biti skeptičan ključ je znanstvenog pristupa stvarima.* Upravo

---

[26] Za dodatne informacije vidi peto poglavlje.

[27] Jones je to rekao u svojoj radijskoj emisiji, www.infowars.com.

[28] Informacije o tom testu mogu se pronaći u članku „Psihologija urote" („The Psychology of Conspiracy"), BBC, 14. veljače 2007., http://news.bbc.co.uk/2/hi/programmes/conspiracy_files/6354139.stm. Liječnički test sastojao se od 15 pitanja, a subjekt koji se testira mora odrediti koliko se slaže ili ne slaže s tim pitanjima. Pitanja su bila sljedeća:

iz tog razloga ti su psiholozi osmislili „test" koji pokazuje nečiju sposobnost preispitivanja i znanstvenog razmišljanja koja se danas smatra mentalnom bolesti. Jones se na to našalio riječima: „Ako mislite da je vlada korumpirana, to znači da ste mentalno bolesni."

Što u slučaju kada netko želi preispitati nešto toliko bezopasno poput pitanja je li mlijeko doista nužno u ljudskoj prehrani? Čini li to nekoga „urotnikom" ili „mentalno bolesnim"? Problem je sljedeći: većina stvari poznatih ljudima je pogrešna, o čemu ovdje govorim, te stoga racionalni mislilac (skeptik) u američkoj kulturi može samo biti osuđivan: doživljavat će ga se problematičnim, kao nekoga tko bez razloga preispituje „ono što svi znaju", iako je gotovo sigurno da skeptik poznaje ispravne činjenice. Na primjer, u Americi je rašireno uvjerenje da je konzumacija mlijeka i/ili različitih mliječnih proizvoda *neophodna* za izgradnju čvrstih kostiju te da bez mlijeka osoba može razviti „manjak kalcija", za koji nam je rečeno da može dovesti do osteoporoze i smrti. Međutim, izuzetno je lako dokazati da je to potpuna besmislica. Na primjer, ne postoji niti jedan slučaj nedostatka kalcija izazvan prehranom ikada zabilježen *u ljudskoj povijesti*, u bilo kojoj kulturi koja nije izgladnjela.[29] Nadalje, nema poznatih slučajeva slabih kostiju zbog nejedenja mesa i mliječnih proizvoda u veganskim kulturama.[30] Drugim riječima, ako dođe do nedostatka kalcija on se ne pronalazi u situacijama gdje osoba ima pristup odgovarajućoj hrani,

---

1) Atentat na Johna F. Kennedyja nije bila organizirana zavjera. 2) Vlada najvećim dijelom služi interesima nekoliko organiziranih skupina, poput poslovnih subjekata, i ne bavi se potrebama ljudi poput mene. 3) U današnjem svijetu uglavnom mogu raditi što hoću. 4) Smrt princeze Diane bila je slučajnost. 5) Ljudima poput mene teško je ostvariti bilo kakav utjecaj na javna pitanja. 6) Čini se da živimo u uglavnom racionalnom i dobro organiziranom svijetu. 7) Moji najbliži prijatelji vrlo su nepredvidljivi. Nikada ne znam kako će se kojeg dana ponašati. 8) Kada sam u društvu najbližih prijatelja osjećam se sigurnim dok se suočavam s nepoznatim, novim situacijama. 9) Većina političara suosjećajni su ljudi koji rade dobro. 10) Osjećam se neugodno kada moji najbliži prijatelji moraju donijeti odluke koje će imati osoban utjecaj na mene. 11) Napad na Blizance nije bio teroristički napad već urota u koju su bile uključene neke zapadne vlade. 12) Američko slijetanje na Mjesec bilo je lažirano. 13) Siguran sam da mi moji najbliži prijatelji ne bi lagali, čak i kad bi imali priliku za to i kad ne bi bilo mogućnosti otkrivanja te laži. 14) Mogu se osloniti da će moji najbliži prijatelji održati svoja obećanja. 15) Vlade prikrivaju dokaze o postojanju izvanzemaljaca.
Test je moguće pogledati u članku „Test urote" („Conspiracy Test"), BBC, 8. prosinca 2006., http://news.bbc.co.uk/2/hi/programmes/6161425.stm.

[29] Vidi Anderson 2004.-2006.

[30] Vidi Anderson 2004.-2006.

što znači da uzrok mora biti nešto što *nije* vezano uz prehranu. Ne postoje primjeri gdje je veganska kultura (poput nekih kultura lovaca-sakupljača) kojoj je dostupno odgovarajuće povrće izložena slučajevima nedostatka kalcija, a dobro je poznato da su „primitivni ljudi" bili zadivljujuće zdravi (na primjer, bez karcinoma itd.) u trenutku kontakta s civilizacijom.[31] Rak se, primjerice, naziva *civilizacijskom bolesti*. Do nedostatka kalcija dolazi ako čovjek gladuje ili kada ne jede odgovarajuću hranu (na primjer, ako netko jede isključivo *Hostess* kolače). (Osteoporozu, za koju se danas uglavnom okrivljava „nedostatak kalcija", izaziva nedostatno korištenje kostiju, slično kao kad nečije kosti oslabe zbog odmaranja u krevetu ili tromosti u poodmakloj dobi. Osteoporozu izaziva lijenost.)[32] Moguće je to potvrditi u gotovo svim antropološkim knjigama,[33] da navedemo samo jedan izvor, ili jednostavno posjećivanjem kultura koje ne konzumiraju mlijeko (poput nekih sakupljačkih kultura), gdje se na svoje oči možete uvjeriti u ono što sam upravo napisao. Vidite koliko je lako pokazati da postoje mitovi u koje vjeruju doslovno svi Amerikanci, i koje gotovo svi Amerikanci smatraju *činjenicama*, ali za koje ne postoje nikakvi dokazi i koji se mogu pobiti u nekoliko sekundi!

Čini se da vrlo malen broj Amerikanaca sumnja da postoji pravo more nedokazivih ne-činjenica kojima ih se pažljivo hrani tijekom cijelog života, a koje čine temelj njihovog razmišljanja, njihovog poimanja svijeta te ukupne glazure američke kulture. Kako dokazujem u knjizi koju trenutno pišem na temu ispiranja mozga u američkoj kulturi, mješavina informacija s televizije i iz sustava obrazovanja doslovno *oblikuje svijest* današnjih Amerikanaca, ali gotovo sve na čemu se ta svijest zasniva i gradi je *ne-stvarnost* – što je klasična definicija *ispiranja mozga*: biti naveden na vjerovanje da je nestvarna stvarnost ustvari stvarna.

Mediji i obrazovanje u Americi stvaraju nacionalnu obmanu orvelovskih razmjera, gdje su gotovo svi izvori i činjenice lažni, ali u isto vrijeme jedni s drugima usklađeni. Kada Amerikanci idu u crkvu govore im se iste neistine

---

[31] Vidi Proctor 1999., 24; Rubin 2003., 116.

[32] Vidi Anderson, 2004.-2006. za više informacija o tom i sličnim „mitovima o hrani".

[33] Na primjer, u poznatom medicinskom antropološkom udžbeniku, McElroy i Townsend (1989.), stranice 168-169, navodi se da do nedostatka kalcija dolazi ako se konzumira hrana koja je uzgojena u područjima s problematičnim tlom (poput tla iz kojega su iscrpljene hranjive tvari), a ne izbjegavanjem mlijeka i/ili mliječnih proizvoda. Znači da u tom slučaju nedostatak kalcija ne uzrokuje prehrana već je kultura (naročito praksa kulture, poput pretjeranog uzgajanja [ili drugi postupci, poput proizvodnje GMO hrane] ta koja proizvodi „praznu hranu", gdje krumpir, na primjer, nema veću vrijednost od kolača **Hostess** [vidi Pawlick 2006.].

koje čuju u školi, na televiziji, od političara, i tako dalje. Na primjer, o prijetnji Al-Qaede slušaju na televiziji, u filmovima, u crkvi, u razgovoru s prijateljima, u novinama itd., a da svo to vrijeme nema dokaza da Al-Qaeda uopće postoji (u poglavlju koje slijedi dokazujem da ne postoji; štoviše, dokazujem da je ona ustvari CIA-ina privatna vojna sila ili PMF[34]). Žalosno je da se takve sveprisutne „informacije s kojima se svi slažu" često pronalaze i u znanstvenoj zajednici, kao što pokazuje primjer mlijeka koji smo upravo naveli.[35]

Zbrka oko tog tajanstvenog pitanja „nedostatka kalcija" je raširena, a akademski radovi često su iznenađujuće površni i prepuni neznanstvenih pretpostavki. Primjerice, na stranici 198 svoje knjige *Medicinska antropologija (Medical Anthropology*[36]*)* McElroy i Townsend govore nam da je

> „[k]alcij još jedna hranjiva tvar koja nedostaje u modernoj prehrani u SAD-u. Klasična slika je ona starije žene sa slomljenim kukom, posljedicom demineralizacije njenih kostiju izazvane kombiniranim učincima procesa starenja i niskih zaliha minerala."

To je sve što McElroy i Townsend navode o tom pitanju: ne navode reference kao da je to pitanje *tako očito* i općepoznato da uopće nije potrebno dokazivati tvrdnju da starenje izaziva osteoporozu. U ulomku se podrazumijeva ideja da starenje izaziva „demineralizaciju ... kostiju", ali oni ponovno ne navode nikakve podatke. Međutim, nije li ta stara gospođa koju oni spominju ista osoba koja u američkoj kulturi kako stari postaje sve ljenija i provodi sve više vremena na kauču (što nije slučaj sa starijim ženama u mnogim drugim kulturama)? Kada se ne koriste mišići slabe. Zašto to, dakle, ne bi bio slučaj i s kostima (što sam čuo da tvrde mnogi liječnici i nutricionisti)? Nadalje, zašto veganski lovci-sakupljači, čije su starije žene aktivne, ne poznaju slučajeve osteoporoze?[37]

---

[34] PMF znači „privatna vojna sila", odnosno tajna vojna snaga koju je moguće unajmiti – korporativna vojska.

[35] Primjeri su brojni. U više sam navrata razgovarao s poznatim antropolozima koji su se ponašali kao da je teorija Elaine Morgan o vodenom majmunu samo „teorija zavjere" te kao da je Morgan tek osoba koja izaziva probleme, kao da ne navodi nikakve podatke, te kao da se njezina teorija sviđa javnosti samo zato što je javnost neznanstvena, a možda i budalasta i obmanuta. Također, kao daljnji primjer, ne mogu vam reći koliko sam puta čuo fizičare kako govore da je trenutna komunikacija između tijela *nemoguća*, iako je početkom 1980-ih Alain Aspect dokazao da do nje dolazi između čestica uhvaćenih u kvantumu. Mogao bih navesti bezbroj drugih primjera, što ipak neću učiniti zbog prostornog ograničenja.

[36] Boulder 1989: Westview.

[37] Vidi Phillip Goscienski, *Tajne zdravlja iz kamenog doba (Health Secrets of the Stone Age)*, drugo izdanje, Better Life Publishers, 2005.

Štoviše, osteoporoza je češća među starijim ženama u Americi nego u bilo kojoj drugoj zemlji. Riječ je također i o relativno novoj bolesti o kojoj se govori od 1970-ih (što znači da se pojavila *nakon* što je životni vijek ljudi dosegao navodni današnji prosjek od 70+ u Americi, što pokazuje da su žene doživljavale starost prije nego što je osteoporoza postala toliko raširena), a što nadalje ozbiljno podriva pretpostavku koju navode McElroy i Townsend da starenje izaziva osteoporozu.[38] Na kraju krajeva, Amerikancima se govori da voda s fluoridima koju piju stvara jake zube i kosti. Ako je to točno, zašto u SAD-u ima toliko slučajeva osteoporoze? Ne dokazuje li to da fluorid *ne* jača zube i kosti?

Sellman također raspravlja[39] o tome kako prehrana u kojoj prevladava meso ili široka uporaba lijekova također mogu uzrokovati umjetno izazvanu osteoporozu, ali gdje se za osteoporozu *neće* zagonetno kriviti (od strane medicinskih sveučilišta i njihovih istraživača) meso i lijekovi, već *starenje* (što je točno ono što tvrde McElroy i Townsend), iako stari ljudi u nekim drugim kulturama (naročito onim primitivnim), koji čak i ne konzumiraju mliječne proizvode, ili stari ljudi u Americi prije 1970-ih, nemaju osteoporozu. Čini se da McElroy i Townsend jednostavno iznose potpuno nedokazanu pretpostavku da starenje izaziva „demineralizaciju ... kostiju". Međutim, to je pretpostavka koja se mora odbaciti sve dok se znanstveno ne dokaže, budući da Sellman navodi suprotne dokaze koje sam naveo u prethodnom ulomku. Nadalje, ključni problem je sljedeći:

> Ovaj primjer prikazuje kako su pretpostavke koje donosi građanstvo često jednake onima koje donose akademici, i obrnuto. *Dakle, čini se da američki mediji utječu na razmišljanja akademika*, a taj primjer pokazuje da su akademici također izloženi masovnom ispiranju mozga koje je sveprisutno u američkoj kulturi.

---

[38] Za zanimljive informacije o činjenicama i ne-činjenicama o osteoporozi vidi izvanredan stručni članak „Nova bolest, nova marketinška mogućnost" („A New Disease, A New Marketing Opportunity"), koji je napisala Susan Sellman (časopis *Nexus*, 5. svezak, broj 6, listopad-studeni 1998., http://www.nexusmagazine.com/articles.osteoporosis.html).

[39] Ibid.

GRADSKA KNJIŽNICA »I. G. KOVAČIĆ« KARLOVAC

Vjerujte nedokazanom prikazu stvarnosti kojem su vas podučavali u školi i na televiziji ili će vas smatrati „teoretičarom zavjere"

Gotovo sve predodžbe i koncepti koji ne odgovaraju i koji se ne slažu s nedokazanim prikazom stvarnosti koji prenose američki obrazovni sustav i glavni mediji obrazovni će djelatnici i slavne osobe iz medija brzo, agresivno i bijesno nazivati „teorijom zavjere", „šarlatanstvom" i tako dalje. Uzmimo za primjer sljedeći članak iz *New York Timesa* koji govori o laetrilu – prirodnoj tvari i običnom vitaminu (B 17) – za koji mnogi nutricionisti tvrde da štiti od raka te da čak liječi rane stadije raka, ali koji je FDA *zabranila*, premda ta agencija nije objasnila zašto treba zabraniti laetril, zašto je opasan[40] te je li zaista neučinkovit u tretmanu:

> Senatski pododbor za zdravlje i znanstveno istraživanje ... pokazivao je neuobičajeno uzbuđenje kada se okupio prošlog ljeta... Tema o kojoj se raspravljalo bila je... kemikalija koja djeluje protiv raka, laetril..., ekstrakt iz obične koštice marelice... Sastanak bez presedana sazvan je zato što je 12 država glasalo za legalizaciju laetrila, iako je FDA zabranila uvoz i državnu trgovinu te tvari. Države su to učinile – i dopustile liječnicima prepisivanje laetrila svojim pacijentima – unatoč savjetu tako moćnih i odlučnih agencija kao što su Uprava za hranu i lijekove (FDA), Nacionalni institut za rak i Američka udruga za rak – *koje su sve zabranile laetril kao beskorisni lijek i posvemašnje nadriliječništvo.*[41] (naglasak dodan)

Takvo prozivanje prisutno je u masovnim medijima, a služi i kao sredstvo učenja, podučavajući građanstvo kako odgovoriti na doslovno bilo koju vrstu glasa neslaganja koji izlazi iz okvira uglavnom *nedokazivog*, metafizičkog prikaza stvarnosti koje se građanstvu podastire u učionicama i kroz hipnotički trans televizualnih stimulansa. Ako netko jednostavno preispituje sliku stvarnosti iz medija i obrazovanja, i/ili ako netko ponudi jednostavne, empirijske protudokaze (kao što sam ja učinio na gornjem primjeru mlijeka) za 'mršave' i nepotvrđene ideje koje se Amerikancima serviraju kroz obrazovanje i medije, tu će osobu mase obično ismijati ili čak i terorizirati epitetima: „teoretičar zavjere", „čudak", „izdajica", „komunist", „terorist", „neznalica", „paranoik". Da, nekoga

---

[40] Često se tvrdi da je laetril (vitamin B 17) opasan zato što sadrži cijanid. Međutim, cijanid koji sadrži zaključan je u molekulu, on nije slobodan, što znači da uopće nije opasan. K tomu, i vitamin B 12 obilato sadrži zaključani cijanid, ali se za taj vitamin nikada nije tvrdilo da je zbog toga opasan. Znači da je ta „opasnost od cijanida" laetrila samo izmišljotina.

[41] „Zašto laetril ne nestaje" („Why Laetrile Won't Go Away"), *New York Times*, Lee Edison, 27. studenoga 1977.

se može smatrati čak i „teroristom" (što prema H.R. 6166, Zakonu o vojnim komisijama, koji je izglasao 109. Kongres u jesen 2006., znači da vlada SAD-a može tajno uhititi, mučiti i ubiti bilo kojeg građana SAD-a), kao da samo iznošenje jednostavnih znanstvenih podataka znači da ste isti kao Osama bin Laden, te da ste *ipso facto* osoba koja želi ubiti milijune američke djece.

Danas se u Americi empirijsko istraživanje često naziva „teorijom zavjere" ili „terorizmom"

Primjer: David Horowitz 1. kolovoza 2006. optužio je profesora Marka Levinea[42] u emisiji Hannityja i Colmesa emitiranoj na programu Fox News za pripadnost „teroristima", kako to često navodi George W. Bush[43]: „Mark Levine je zagovornik terorizma... Onaj tko napiše knjigu o tome zašto nas *ne* mrze, a pritom misli na arapski Bliski istok, nema nikakvu vjerodostojnost." Javnost je dobro izdresirana za takvo adolescentsko podbadanje i neanalitičko, brzopleto donošenje zaključaka kad god netko preispituje neznanstveni i uglavnom nedokazivi prikaz stvarnosti koji su stvorili američki masovni mediji i američko obrazovanje pod kontrolom vlade i u režiji UN-a.[44]

Ako svojim studentima podastrem jasne i jednostavne dokaze za nešto što se ne slaže s ograničenim pogledom na stvarnost koji je u njih usađen, čak i kada iznosim jednostavne, neupitne znanstvene činjenice koje mogu provjeriti vlastitim očima, ti dokazi ih uglavnom *neće* probuditi iz stanja ispranih mozgova. Štoviše, student će često podići ruku i reći nešto poput: „Ali nije li to samo teorija zavjere"? Oni su naučeni da je nebo zeleno i samo budale („teoretičari zavjere") vjeruju da je plavo.

---

[42] Profesor Levine autor je knjige *Zašto nas oni ne mrze (Why They Don't Hate Us,* 2005., Oxford: Oneworld Publications), koja je empirijska studija Levineovih putovanja Bliskim istokom. Autor u knjizi pokazuje da građani arapskih zemalja naravno ne mrze Amerikance i da oni, razumije se, nisu „teroristi", te da su, baš poput Amerikanaca, samo ljudi (a što može biti jednostavnije od te tvrdnje!) koji pokušavaju preživjeti dan po dan, odgojiti svoju djecu, biti sigurni, a koje viktimiziraju i teroriziraju vlade i korporatisti.

[43] Bush je poznat po izreci „ili ste uz nas ili uz teroriste". Bush je to počeo govoriti nedugo nakon 11. rujna 2001., kao npr. uvečer 20. rujna 2001. u poznatom govoru održanom u Washingtonu D.C. koji se može pročitati na sljedećoj internetskoj stranici: http://www.whitehouse.gov/news/releases/2001/09/20010920-8.html.

[44] Vidi Tabor za detaljnu raspravu o tome kako je američki obrazovni sustav u SAD-u namjerno i tajno preuzet i oblikovan od strane UN-a od završetka Drugog svjetskog rata pa sve do danas.

Neke od svojih studenata često ću razljutiti samo zato što ih imam hrabrosti izazvati u učionici. Iznenadit će se što želim iznijeti jednostavne empirijske podatke koji osporavaju njihovu prethodno stvorenu, apsurdnu sliku stvarnosti koja im je servirana, kao da sam ja *neodgovarajuća osoba* za davanje jednostavnih dokaza u akademskom okruženju. Kao da bih trebao sakriti te dokaze od njih i umjesto toga ih podučavati lažnom prikazu stvarnosti.

Primjer mojih studenata pokazuje kako je lako postići kontrolu nad građanstvom u naciji koja ima neznanstveni sustav vjerovanja, koja njeguje vjerovanje umjesto čvrstih dokaza. Sustav *upravlja samim sobom*. Icke o tome piše:

> Kada šačica ljudi želi kontrolirati i upravljati čovječanstvom, postoje neke glavne strukture koje je potrebno urediti... Prvo morate odrediti „norme", ono što se smatra ispravnim i pogrešnim, mogućim ili nemogućim, mentalno zdravim ili bolesnim, dobrim ili lošim... To prisiljava [građane] na prilagođavanje i služi kao upozorenje onim članovima stada koji... se žele otrgnuti kontroli... To će stvoriti situaciju koja je neophodna nekolicini koja kontrolira mnoge i u kojoj mase kontroliraju i nadziru same sebe... To je poput zatvorenika koji pokušava pobjeći dok ga ostali zatvorenici u ćeliji pokušavaju zaustaviti. Kada bi se to dogodilo, te zatvorenike bi nazvali ludima, kako ga oni mogu pokušati spriječiti? Međutim, ljudi svaki dan jedni drugima rade upravo to, zahtijevajući da se svi prilagode normama kojima se *oni* slijepo podvrgavaju. To nije ništa drugo nego psihološki fašizam – misaona policija s agentima u svakom domu, svugdje. Agenti su tako duboko uvjetovani da većina uopće ne zna da su neplaćeni kontrolori umova... To je dio strategije „zavadi pa vladaj" koja je neizostavna želimo li da to stado nadzire samo sebe. Svaka osoba ima ulogu u svačijem mentalnom, emocionalnom i fizičkom utamničenju... Jednom kada društvo odredi norme nema potrebe kontrolirati svakog novinara, izvjestitelja ili vladinog dužnosnika. Mediji i institucije preuzimaju svoju „istinu" iz tih normi i posljedično refleksno ismijavaju i osuđuju bilo koga tko nudi drukčiju viziju stvarnosti. Jednom kada kontrolirate ono što se smatra „normalnim" i mogućim, cijeli sustav doslovce sam sebe pokreće.[45]

---

[45] Icke 2001., 1-2.

Ispiranje mozga: navođenje na vjerovanje da je ne-stvarnost stvarna

Većina ljudi u modernom svijetu naučena je vjerovati u stvarnost koja ne postoji, ljudi su naučeni vjerovati u *ne-stvarnost*. To je uobičajena definicija *ispiranja mozga*,[46] a ja ću detaljno obrazložiti da se trenutno provodi nad svjetskim građanstvom. Svi se možemo uvjeriti u stvarnost, dovoljno je da koristimo svoj razum i promatramo. No nažalost, ljudi često neće tako postupiti, što za posljedicu ima da opažaju samo *nestvarnost*. Kada to učine, može se reći da je stvarnost skrivena *ispred zdravih očiju*: ona je svugdje oko nas, odmah je mogu vidjeti ako koriste svoj *razum* (to je ono što znanstvenik čini kada pokušava razumjeti stvarnost). Ali oni to ne čine i umjesto toga vjeruju svojim *idejama* – odnosno, svojim *netočnim* idejama – o stvarnosti. Na primjer, bez obzira na to koliko puta ja podsjetio svog prvog susjeda da se Amerikancima nikada ne pokazuju dokazi (razumni podaci), poput video snimaka, da je 11. rujna u Pentagon udario zrakoplov, on će ipak tvrditi da je *postojao* zrakoplov koji je 11. rujna udario u Pentagon i neće vjerovati da postoje razlozi za zaključak da toga dana tamo nije bilo zrakoplova.

Ova knjiga bavi se onim što osobno smatram najvažnijim „prikrivenim" pitanjem u današnjem svijetu: o filozofiji *korporatizma*, koji je glavni sustav današnjice. Korporatizam je politički i ekonomski sustav u kojem *korporacije čine vladu* i u kojem one ciljano koriste svoju kontrolu resursa i informacija za oblikovanje i kontroliranje građanstva svijeta na način sličan onome na koji se 1930-ih čvrsto oblikovalo i kontroliralo nacističke građane ispranih mozgova i na koji strogi vlasnik kontrolira i oblikuje svoga psa: svijet koji vlasnik psu dopušta vidjeti jedini je svijet koji će pas poznavati (i jedini svijet u čiju će stvarnost pas vjerovati), a ponašanje (i razmišljanje) psa koje je dopušteno u očima njegovog vlasnika jedino je koje pas s vremenom nauči. U sljedećem poglavlju dokazat ću da je Amerika (kao i ostatak svijeta) isključivo korporatistički sustav. Međutim, prije toga, u ovom prvom poglavlju, pisat ću o nekoliko pitanja koje je potrebno razjasniti da bi produktivno raspravljali o korporatizmu u ostatku knjige. Bit će onih koji će tvrditi da sam obični „teoretičar zavjere" samo zato što ću pokazati da je Amerika korporatistička država (i da se svijet kreće u smjeru da postane globalna orvelovska korporatistička plantaža), ali dokazi koje iznosim u ovoj knjizi jednostavni su i činjenični.

---

[46] Vidi Taylor 2004. za dodatne informacije o razrađenoj definiciji ispiranja mozga.

Korporatisti protiv radnika

U današnjoj Americi samo nekolicina nas uzgaja većinu svoje hrane, gotovo nitko ne proizvodi svoju odjeću, gradi svoje kuće, proizvodi svoje automobile i tako dalje. Ustvari, ovisimo o drugima za gotovo *sve* proizvode koje koristimo u svakodnevnom životu. Znači da svi mi do neke mjere živimo u i ovisimo o *korporatističkom* sustavu, u kojem nam gigantske monopolističke i nedemokratske tvrtke (za profit) prodaju stvari koje trebamo za svoje osnovno svakodnevno preživljavanje. Cijelo američko društvo (uključujući političare, vojsku, policiju i pravosudne službenike) služi tim korporativnim skupovima, a većina nas nema drugog izbora nego isto tako raditi za njih. Čak i ako se krajnje malobrojni u korporaciji i korporacijskom društvu zabrinu zbog tolike moći koju korporatisti posjeduju, vidjet ćemo da korporatizam u korporatističkom društvu kontrolira svaki aspekt života, sve do najsitnijih detalja, i to nažalost u svrhu stvaranja svijeta prepunog nesretnih ljudi.

Korporatizam – oblik vlade gdje korporacije diktiraju i vladaju životima ljudi – može poprimiti mnoge oblike. Kao jedna krajnost, korporatizam može biti politički *anarhistički*: korporacija, u kojoj se proizvode roba i usluge, vlada i kontrolira ljude, ali nema centralizirane skupine ljudi koji imaju moć. Umjesto toga, svi radnici imaju isti status, jednakomjerno raspodjeljuju bogatstvo, produktivno surađuju da bi proizveli potrebnu robu, koja se zatim prodaje za profit.[47] Kao druga krajnost, korporatizam može biti *fašistički* i *komunistički*: u korporaciji jedna osoba, ili jedan manji odbor, ili grupa ljudi, diktiraju velikoj skupini radnika u korporaciji, neravnomjerno raspodjeljujući bogatstvo, naposljetku vodeći u opće siromaštvo i do situacije da korporacija postaje samo logor za prisilni rad i/ili logor smrti. Druga inačica, fašističko-komunistički korporatizam (koji ću nadalje jednostavno nazivati *korporatizam*), onaj je kojim ću se baviti u ovoj knjizi (anarhistički korporatizam spominjat ću tek usput), a to je vladajući sustav koji opisuje Sjedinjene Američke Države i većinu današnjeg svijeta. Ta vrsta korporatizma, kao što ćemo vidjeti, neizbježno dovodi do globalne depresije, siromaštva, ropstva, kontrole mišljenja i općih okolnosti nalik onima u Orwellovoj *1984.*, većina kojih je u SAD-u (i ostatku svijeta) u potpunosti razvijena ili su na najboljem putu da se ostvare.

Da pojasnimo, fašističko-korporatistička vrsta korporatizma, koja mene zanima, politički je i ekonomski sustav u kojem

---

[47] Primjeri tih vrsta korporacija su argentinske tvornice opisane u Lewis 2004.

a) Korporatisti (upravitelji korporacija), i/ili
b) Korporacije (pri čemu je korporacija samo grupa ljudi koji zajedno rade da bi akumulirali novčani prihod),

kontroliraju ekonomiju i društvenu i psihološku strukturu nacije. a) i/ili b) *su vlada* u korporatističkom sustavu, bez obzira na to kako se a) ili b) ostvaruju, ili postoji neka mješavina to dvoje. a) je sustav upravljanja koji uključuje vladu tiranina ili nekoliko tirana, a b) je sustav upravljanja koji uključuje vladanje putem apstrakcije, odnosno *ideje.*

a) se može ostvariti samo u društvu u kojem je građanstvo navedeno da vjeruje da moć i kontrola društva potječu od korporatista, a ne od radnika. U stvarnosti, sva moć u korporatističkoj državi počiva u radnoj snazi – *radnicima* – koji su motor društva, ali u fašističkoj korporatističkoj naciji radnike se uvjerava da su nemoćni i da moraju trpjeti ugnjetavanje.

Civilizacija bez radnika ne postoji. Međutim, bez korporatista radnici bez problema mogu nastaviti proizvoditi. Ovdje otkrivamo veliku tajnu: kao što se to pokazalo u slučajevima anarhističkog korporatizma u Južnoj Americi[48] i drugdje, korporatisti (tirani opisani pod a)) nisu potrebni, a kontrolori korporacija moraju poduzeti mjere da bi se osigurali da radnici to ne otkriju. Postojanje, moć i rad radnika određuje sve; ali u sustavu gdje je a) na snazi, radnici su obično prevareni (ispranog mozga) i vjeruju da radnik i sirova „snaga" rada nemaju moć. Umjesto toga, oni su obmanuti da vjeruju da moć dolazi iz a) i/ili b), a ne od njih.

U stvarnosti a) i b) nemaju nikakve moći: korporacija i korporatisti ovise o stvarnoj moći, a to je „snaga" rada. U fašističkom korporatističkom okruženju, ako radna snaga kao grupa odluči da želi da njezina situacija ima određenu značajku, nazovimo je 'x' (x mogu biti veće plaće, više dijeljenja profita, kraće radno vrijeme itd.), obično sve što treba napraviti je donijeti odluku, kao skupina, da se x mora provesti te poduzeti mjere koje će omogućiti tu provedbu (npr. obustaviti rad). Rijetko će „svemoćni" korporatist moći bilo što poduzeti (vjerojatno će uspjeti spriječiti ostvarenje x samo ako je zaista nemoguće da korporacija ostvari taj x). Radnici, ne znajući kakvu moć imaju, cijeli svoj život mogu provesti ne koristeći tu moć i mogu pogrešno vjerovati da su a) i b) izvori kontrole i autoriteta u njihovim životima. Ako u to vjeruju, doista će se slagati s a) i b) i odreći će se moći koju imaju.

---

[48] Vidi Lewis 2004.

Pojam „korporatisti" možemo definirati na sljedeći način:

Korporatisti = $_{def}$ Oni članovi ultraogromnih, monopolističkih, globalnih korporacija na najvišim položajima koji kontroliraju ostale, ali nisu izloženi kontroli od strane ostalih članova iste korporacije.

Kao što ćemo vidjeti, korporatisti su u Americi posebna društvena klasa, a u nastavku ću pokazati da se u nju ubraja većina političara u Washingtonu D. C., budući da su američki političari uglavnom ili korporatisti ili ih korporatisti na neki način zapošljavaju.

Za potrebe ove knjige ostatak stanovništva – sve one koji nisu korporatisti – definirat ću na sljedeći način:

Ostatak stanovništva = $_{def}$ Članovi stanovništva koji nisu korporatisti i koji ne rade *neposredno* pod upravom korporatista kao njihovi tajni agenti.

Korporatizam je ekonomski sustav koji se u prošlosti pojavio mnogo puta. To je ekonomski i politički sustav koji najbolje opisuje SAD (iako je većini Amerikanaca rečeno nešto drugo, u što oni vjeruju) i vjerojatno je najčešći sustav upravljanja kod ljudi koji nisu članovi lovačko-sakupljačkih i/ili primitivnih zajednica. Premda vrlo malo Amerikanaca to razumije, nije tajna da su SAD korporatistička država. Na primjer, u točki 28 Zakona SAD-a spominje se da su SAD *federalna korporacija*. Sustav korporatista razlikuje se po razini kvalitete (gdje se „kvaliteta" može definirati kao razina napretka za svaki društveni sloj i način na koji su ili jesu li uopće zadovoljene osnovne potrebe svakog sloja: sigurnost, odgovarajuće obrazovanje itd.), ovisno o ciljevima fašističkih korporatista i prirode rada. Produktivna korporatistička država (gore spomenuti *anarhistički* korporatistički sustav), gdje se za sve građane iz svih slojeva društva pokušava ostvariti maksimalno financijsko, tehnološko i obrazovno blagostanje, uklanja i/ili ne uključuje beskorisne „vladajuće vođe", korporatističke bankare, te bilo koju drugu vrstu sumnjivih skupina koje rade za korporatiste (CIA, CFR, MMF, WTO, NATO, WHO, FDA, UN, EPA, FBI, MI-6, USDA, Vatikan i tako dalje), koje djeluju protiv ljudi, poprimajući kriminalne i/ili genocidne osobine.

U današnjem svijetu ostvareni sustav korporatizma je gore spomenuti fašističko-komunistički korporatistički sustav, a budući da taj sustav podrazumijeva ugnjetavano stanovništvo koje se terorizira bez njihovog znanja, taj sustav zahtijeva postojanje brojnih „institucija" (policije, javnog obrazovanja, bankarskog sustava zasnovanog na rezervama, „regulatornih agencija", liječnika itd.) koje se nalaze između korporatista i ljudi, a čija je jedina funkcija

dominacija, kontroliranje, osmišljavanje i društveno oblikovanje ljudi na način koji žele korporatisti te na način koji prikriva sveopće teroriziranje građanstva (npr. uvjeravanjem da su slobodni, iako su ustvari robovi). Dakle, današnji korporatizam u Americi kao i diljem svijeta uključuje sve vrste tajnih kontrolnih skupina čija je funkcija uglavnom nadziranje i teroriziranje građana svijeta. Te grupe su brojne vojske, političari i „zakonodavci", *think tankovi*, tajne militarističke i obavještajne agencije, lobisti, trgovačke organizacije, dobrotvorne organizacije (npr. Zaklada Billa i Melinde Gates[49]), obrazovni administratori, „regulatorne agencije" (FDA, EPA itd.) te vojske za mučenje (poput UN-a[50] ili CIA-e), da nabrojimo tek neke. One zagađuju korporatistički sustav do te mjere da ga pretvaraju u feudalni sustav. Korumpiraju sustav korporatizma na način da doslovno pljačkaju veći dio bogatstva stanovništva, pa čak i neke niže rangirane (nemonopolističke) korporatiste.

Na temelju nekoliko prvih poglavlja ove knjige vidjet ćemo da je Amerika od 1870-ih naovamo korporatistička država. Također ćemo vidjeti da su SAD komunistička država, u najpreciznijem smislu riječi „komunizam". Amerika je ujedno i orvelovska država, kao što ćete vidjeti kasnije u ovoj knjizi, sa svim uobičajenim značajkama: nevidljive i izmišljene terorističke mreže za koje veliki mediji tvrde da su neprekidno spremni za napad, masovno ispiranje mozga, namješteni rat, opće siromaštvo te, s vremenom, migracija doslovce svih građana u gusto naseljene, prljave, bolestima zaražene gradove, tj. ono što bi se prikladnije moglo nazvati radnim ili koncentracijskim logorima. Političari i poznate medijske ličnosti Amerikancima uporno ponavljaju da su SAD demokracija, uvjereni da neorganizirana većina uglavnom neće preispitivati bilo koje pitanje o kojem pišem u ovoj knjizi, dok se, u međuvremenu, korporatizam još dublje ukorjenjuje, a Amerikanci na to ne obraćaju pažnju. Svjetsko korporatističko carstvo koje se približava svom vrhuncu u nadolazećim godinama dramatično će preobraziti svijet, toliko da će stvari poput obitelji, prava, anonimnosti od vlade, neispranih mozgova, pa čak i ljudskog tijela ili ljudske svijesti kakve danas poznajemo, pasti u zaborav.

---

[49] To je neprofitna agencija i stoga može izbjegavati poreze. Agncija je to koja se u prvom redu bavi pribavljanjem cjepiva za djecu diljem svijeta (uz pomoć Svjetske zdravstvene organizacije). U petom poglavlju ću pokazati da su cjepiva možda najtajnije sredstvo za torturu kojim se služi tajna vlada. *Microsoft*, zaklada Billa Gatesa, također je bio uključen u najprljavije oblike korporativne korupcije.

[50] Da biste vidjeli zašto UN spominjem kao nešto gore od „vojske za mučenje" pogledajte uvodno poglavlje u Tabor 2006. i tekst „Nastavak skandala u UN-u s djecom kao seksualnim robljem: iz cijelog svijeta jedan za drugim nižu se izvještaji o zlostavljanju djece" („UN Child Sex Slave Scandals Continue: Wave after wave of child abuse reports pour forward from all over the globe"), Infowars.net, Steve Watson, srijeda 3. siječnja 2007.

Državni udar američke vlade potkraj 1800-ih

Dojam je da mnogi istraživači i politički mislioci smatraju da se vladin *coup d'état* dogodio s krađom predsjedničkih izbora 2000. koju je počinila neokonzervativna Busheva administracija[51] uz potporu PNAC-a, financirana od strane korporatista, nakon kojeg su SAD postupno i namjerno rastavljene s ciljem da bi se osnovala Sjevernoamerička unija te, kao krajnji cilj, korporatistički Novi svjetski poredak. Međutim, to nije točno. Kao što ćemo vidjeti, *coup d'état* vlade SAD-a dogodio se potkraj 1800-ih *od strane korporatista*, a Busheva administracija samo je nedavno neizabrana, namjerno imenovana[52] emanacija tog *coup d'état*a koji se tajno odvija već nekoliko stoljeća. Najuspješnija fašistička vladavina je ona koja je prerušena u slobodu, koja građane navodi na pogrešno uvjerenje da su slobodni.

Korporacije ne odgovaraju nikakvom višem tijelu. Amerikancima se govori (putem masovnih medija, obrazovnog sustava i možda crkava) da postoji mnoštvo pravila i propisa koji ograničavaju i upravljaju aktivnostima ultra-masivnih monopolističkih korporacija. Međutim, pogledamo li detaljnije vidjet ćemo da nećemo pronaći doslovno *nikakve* propise kojih se korporatisti i njihove korporacije moraju držati. Spomenut ću tek jedan od mnogih primjera koje je moguće navesti: pogledajte *Tribune Company*,[53] ogromnu autonomnu medijsku tvrtku koja posjeduje medije s vijestima (11 novinskih listova, uključujući *Chicago Tribune, LA Times* itd.) koji ulaze u 80% američkih domova,[54] te koja kontrolira velik dio televizije, uključujući popularni televizijski program *South Park*. Kada biste pobliže istražili *Tribune Company* i korporatiste koji je kontroliraju, kao npr. njegovog izvršnog upravitelja Stevena Fitzsimmonsa, otkrili biste da *vladino* osoblje (senatori itd.) dominira upravnim odborom tvrtke, što znači da tom korporacijom upravlja vlada. To se može pronaći u korporatističkoj državi: korporatizam uključuje spajanje velike vlade i velikih tvrtki (u ovom slučaju, velike medijske tvrtke). Ustvari, to je točno za sve velike medijske korporacije: izvršni upravitelji i članovi upravnih odbora članovi su FCC-a, senatori i tako dalje.[55] Na primjer, PNAC se ne može razlikovati od

---

[51] Smo jedan primjer: Charlotte Iserbyt, bivša dužnosnica Ministarstva obrazovanja u Reaganovoj administraciji, iznijela je ovo uvjerenje u Renseovoj radijskoj emisiji 29. studenoga 2006..

[52] Vidi Miller 2005.

[53] Kompanija *Tribune* bila je ponuđena na rasprodaju različitim drugim većim korporacijama kao što je *Carlyle Group* netom prije tiskanja ove knjige. Nije se znalo hoće li se rasprodaja i dogoditi.

[54] Prema internetskoj stranici *Tribunea*, http://www.tribune.com./about/index.html.

[55] Vidi Bagdikian 2004. i Pappas 2003.

novina *The Weekly Standard* (koji objavljuje *News Corp.*). PNAC i *The Weekly Standard* imaju istu adresu, mnogi od njihovih članova su isti, i tako dalje.

Postoji previše primjera da bi ih sve naveli na koji su način političari uključeni u vrhuške velikih medijskih korporacija. Ne postoje jasne granice ili razlike između vlade SAD-a i velikih medija – što je točno ono što bi *korporatistički* mediji i bili. Kako može postojati vladina regulacija medija ako vlada medije posjeduje? Isto pitanje može se postaviti i o mnogim drugim industrijama ili institucijama koje vlada SAD-a posjeduje: medicini, javnom obrazovanju (uključujući sveučilišta), oružju i ratu, hrani i tako dalje. Korporacije posjeduju i kontroliraju gotovo sve svjetske resurse, a kako ćemo vidjeti u drugom poglavlju, to znači da korporacije kontroliraju sve ljude, njihovo ponašanje i razmišljanje. Bez korporacija većina bi ljudi umrla.[56]

Korporacije nisu izvorno postojale na ovaj način. Započele su u 1700-im pod skutima *stvarne* regulacije. Počele su se boriti protiv te regulacije u prvoj polovici 1800-ih. Između 1870. i 1890. korporacije su preuzele punu kontrolu nad Sjedinjenim Američkim Državama i pojavila se korporativna tiranija (korporatistička država).[57] Pogledajte sljedeći odlomak profesora Kortena o toj evoluciji u korporatizam:

> Postupno... su korporacije stekle dovoljno kontrole nad ključnim državnim zakonodavnim tijelima da doslovno ponovno napišu zakone koji se odnose na njihov vlastiti nastanak. Zakonodavci u New Jerseyju i Delawareu prednjačili su u smanjivanju prava građana na interveniranje u korporativne poslove... Konzervativni sudski sustav koji u pravilu je pozitivno reagirao na zamolbe i argumente korporativnih pravnika, sustavno je uklanjao ograničenja koja su oprezni građani postavili na korporacijske moći. Korak po korak sudski je sustav postavio nove presedane koji su zaštitu korporacija i korporativnog vlasništva učinili središnjim dijelom ustavnog zakona.[58]

Korporatisti su prodrli na vladine položaje u Sjedinjenim Američkim Državama i oblikovali vladu u skladu sa svojim interesima. To je smanjilo i dokinulo moć ustavne vlasti u Sjedinjenim Američkim Državama, a upravljanje je prepušteno u ruke onih korporatista koji su imali najviše novaca, te su tako mogli zadobiti položaje u vladi.

---

[56] To je zato što Amerikanci ne posjeduju osnovne životne vještine (obrade zemlje, izrade odjeće itd.) jer većinu svoga radnog dana provode u korporaciji umjesto da se sami uzdržavaju i bave temeljnim stvarima potrebnim za život, brinu o djeci itd.
[57] Vidi Korten 2001., stranice 63-66 za sjajnu raspravu o ovom razvoju događaja.
[58] Korten 2001., 65.

Samo je nekoliko pitanja od veće važnosti za američki korporatizam od invazije i potpunog preuzimanja vlade Sjedinjenih Američkih Država od strane korporatista (i onih koje su korporatisti posebno imenovali) od kasnih 1800-ih naovamo.

To je gore spomenuti *coup d'état* vlade SAD-a potkraj 1800-ih: oni koji su imali dovoljno novca da kupe mjesto u Washingtonu da bi uništili ustavno djelovanje nisu oklijevali ostvariti svoje planove.

Bila je to skrivena realizacija tajne vlade koja postoji i dan-danas, koja već jedno stoljeće nosi odoru političara u američkoj vladi te tako čini vladu koja nije osmišljena za služenje nama ljudima, već za služenje korporacijama. Od potkraj 1800-ih naovamo, iako su članovi vlade možda nalik političarima i iako se može činiti kao da raspravljaju pitanja u Kongresu, oni to nisu. *Glume.* Dok gledate film *Forrest Gump* možete toliko uroniti u dramatičnu priču i uvjerljivu glumu da zaboravite da je Tom Hanks glumac i da ustvari gledate osobu koja se zove Tom Hanks, čovjeka koji se u stvarnom životu ponaša posve drukčije od Forresta Gumpa. *Točno* to je slučaj i s Washingtonom D. C., a mnogi Amerikanci ne znaju (i bili bi nemalo iznenađeni da znaju) da je tome tako, budući da ne znaju što političari svaki dan zaista rade. Primjerice, savjetuju se s lobistima, tajno rade kao korporatisti i članovi imperijalističkih *think tankova*, izbjegavaju čitati zakone prije glasovanja, na razne načine surađuju s Big Pharmom i vojno-industrijskim kompleksom, i tako dalje. Slično filmu iz 1950-ih *Invasion of the Body Snatchers (Invazija kradljivaca tijela)* u kojem neki ljudi „nisu bili onakvi kakvima su se činili". Kada biste pogledali njihova lica izgledali su poput jedne osobe, ali duboko u sebi, iza vela od kože, oni su tajno bili neki potpuno drugi ljudi. To je središnja tema američkog korporatizma kojom ćemo se u ovoj knjizi baviti.

11. rujna: uvođenje Novog svjetskog poretka

Već sam spomenuo da se može dokazati da je američki obrazovni sustav pun dezinformacija. Međutim, jedna stvar koju taj sustav navodi barem *djelomično* točno razina je nasilja kroz ljudsku povijest. To nasilje je strava koja je mnogo strašnija od najzastrašujućeg holivudskog filma strave. Naravno, ta strava postoji i u dijelovima Europe i SAD-a zadnjih 60 godina, ali tipične, sveprisutne stravične značajke mnogih povijesnih razdoblja (sveopće ropstvo i koncentracijski logori, naizgled beskrajno opsadno stanje i djelovanje u stilu Gestapa, opće tamničenje i mučenje građana zbog govora protiv sila koje kontroliraju zemlju i tako dalje) ne postoje od 1945. u nekim dijelovima zapadnog svijeta. Međutim, takav način ljudske egzistencije u prvim je fazama ponovne implementacije na mjestima gdje je bio donekle odsutan, kao što ćete vidjeti u ovoj knjizi.

Postoji tajni plan za pretvaranje cijelog svijeta u orvelovsku državu strave i užasa: plan je pokrenut kasnih 1800-ih, a intenziviran od 1970. do 11. rujna 2001., kada je dosegnuo ono što se čini njegovom predzadnjom fazom, što ćemo vidjeti nešto kasnije. Većina Amerikanaca toga još nije svjesna, ali to je plan koji provode sile koje kontroliraju Ameriku (korporatisti), a znakovi njegove stravičnosti mogu se uočiti posvuda: zaljev Guantanamo, „rat iz predostrožnosti", tajni CIA-ini zatvori, izmišljanje neprijatelja u orvelovskom stilu koji žive u pećinama i postoje u sveprisutnim „mrežama" ili „ćelijama" koje je nemoguće vidjeti, ali za koje je Amerikancima rečeno da „mogu biti u vašem susjedstvu", mediji koje kontroliraju korporatisti (uključujući korporatiste vojno-industrijskog kompleksa: npr. GE posjeduje NBC, CNBC, MSNBC itd.; grupa *Carlyle* posjeduje Qwest Communications, Insight Cable itd.), *Halliburton*, koji trenutno gradi *ogromne* „logore za zadržavanje", spokojni građani, Rex84, destrukcija moći Ustava, masovno cijepljenje djece otrovnim cjepivima, lažni izbori s rezultatima poznatim prije prebrojavanja, u kojima manje glasova otkriva pobjednika, *false flag* terorizam (kada vlada napada svoju vlastitu zemlju pod krinkom neprijatelja), strojevi za glasovanje, zakoni o novačenju, „lijekovi" (npr. Prozac, Ritalin, Zyprexa, itd.), nacionalno oblikovanje društva, kemijski tragovi, osiromašeni uran, masovno istrebljenje, transhumanistička i posthumanistička filozofija – a to je tek početak.

Općenito govoreći, Amerikanci ne razumiju preobrazbu koja je u tijeku, niti uviđaju da Amerika kakva je bila posljednjih 60 godina, ona od prije 11. rujna više ne postoji. Kada bi pročitali javno dostupne planove i dokumente korporatista (poput NSSM 200 i još nekoliko korporatističkih vladinih dokumenata koje ću citirati kasnije) što govore o njihovim planovima za globalnu kontrolu, globalno ropstvo, globalne programe genocida te globalno trovanje preostalih građana uvidjeli bi budućnost svojeg usuda. Mogu pouzdano ustvrditi da će, nažalost, uskoro to shvatiti čak i ako o tim pitanjima ne razmišljaju.

Razumije se da nisam jedini istraživač koji tvrdi da se spomenute promjene trenutno provode te da je njihova potpuna implementacija gotovo pred vratima. Brojni istraživači i profesori koje u ovoj knjizi citiram također zastupaju ista stajališta. Na primjer, Berman (2006.) je napisao opširan osvrt o tome zašto se Amerika vraća u mračno doba što je, po njemu, nalik padu Rima. To je možda točno, no osobno tvrdim da „mračno doba" nije odgovarajući pojam koji precizno opisuje trenutnu preobrazbu u Sjedinjenim Američkim Državama. Umjesto toga, pokazat ću da su SAD upravo usred preobrazbe u *korporatističku* državu, a ne u mračno doba: Amerika se kreće prema *potpunoj* korporatističko-orvelovskoj svjetskoj vladi, prema onome što korporatisti nazivaju *Novim svjetskim poretkom*, kako je to rekao George Bush stariji točno 11 godina prije 11. rujna, govoreći o prvom iračkom ratu: „[Rat u Iraku je] rijetka prilika za

pomak prema povijesnom razdoblju suradnje. Iz ovih teških vremena ... može se roditi novi svjetski poredak."[59]

Korporatisti

Budući da je značajni postotak Amerikanaca posljednjih 60 godina u Americi proveo živeći djelomično izvan standardne stravične prirode povijesti, nekima od njih teško je shvatiti i prihvatiti stvarnost nečega poput Ruande, pokolja u Jerihonu, američkog holokausta izvornog stanovništva Amerike ili današnjeg Iraka uništenog ratom i osiromašenim uranom. Mnogi Amerikanci pogrešno vjeruju da su napredak, mir, blagostanje (bogatstvo resursa) i demokracija uobičajeni a ne neprirodni.

Amerika je danas scenarij iz noćnih mora jer je kontrolira fašistička, komunistička grupa psihopata koji su dobro organizirani, izuzetno tajanstveni, odlučni, ultranasilni ugnjetači i, prema nekim istraživačima, tajno okultno i/ili sotonistički nastrojeni,[60] što ne bi bilo iznenađujuće uzmemo li u obzir njihovo nacističko podrijetlo (o kojem ćemo raspravljati u sljedećim poglavljima). Ti

---

[59] George Bush stariji, 11. rujna 1990.

[60] Vidi Maxwell 2000.; Jones 2006., 2005.; Pinto 2006.; Howard 1989. Jedan od najuvjerljivijih dokaza koje sam vidio koji pokazuju da je tajna vlada sotonistička nalaze se u prvih 30 minuta predavanja dr. Michaela Coffmana na njegovom DVD-u „World Events and Prophecy" („Događaji u svijetu i proročanstvo"), koji se može nabaviti na Coffmanovoj internetskoj stranici www.discerningtoday.org. Ne želim zauzimati stav o tome je li Coffman u pravu kad vjeruje da se aktualni događaji u svijetu slažu s pričom u Bibliji o „kraju svijeta" (mnogi su ljudi isto govorili o Hitlerovom „svjetskom poretku"). Ono što je zanimljivo je kako u prvih 30 minuta svog predavanja Coffman prolazi kroz razne vrste tekstova koje su napisali ljudi iz Novog svjetskog poretka ili su s njim povezani a koji otvoreno priznaju štovanje Sotone. Coffman govori i o tome kako se ovi ljudi nastoje u nekoj mjeri povezati s budizmom, kao da budizam ima veze s bilo kakvom vrstom štovanja, ili s magijom i vjerovanjem u Sotonu. To je, međutim, potpuno pogrešno jer budisti odbijaju sve vrste vjerovanja i podržavaju samo meditaciju kako bi postigli nirvanu. Evo što je rekao sam Buda: „Jer mržnja se ne pokorava mržnjom, ona se pokorava ljubavlju. To je vječni zakon. Mnogi ne znaju da smo na ovom svijetu da bismo živjeli u harmoniji. Oni koji to znaju ne tuku se jedni s drugima." (*Dhammapada*, stihovi 5-6) Osim toga, budizam je opće poznat kao filozofija siromaštva, suosjećanja i ljubavi. U sotonizmu nema ničeg od toga. Zbog toga je nevjerodostojna ideja da sotonizam ima bilo kakve veze s budizmom. Osim toga, budizam je u potpunosti usklađen sa znanošću (vidi Grupp 2005. [zaključak] i 2006.) i stoga ne može imati bilo kakve veze s neznanstvenim vjerovanjima kao što je po svojoj prirodi sotonizam.

američki komunisti i fašisti kontroliraju najveću svjetsku vojnu silu – niti jedna zemlja ne može se s njom uspoređivati – a dva rata u Iraku dokazuju da su je oni spremni i željni prekomjerno koristiti za ubilačke aktivnosti bez logičnog razloga, bez provokacije, samo da bi osvojili energetske zalihe, prigrabili više moći za svoje globalne korporacije te zbog, kako se čini, uzbuđenja koje im priskrbljuje masovni jad (putem npr. *false flag* terora).[61]

Upravitelji Amerike o kojima ovdje pišem nisu nužno Kongres ili George W. Bush (koji su samo glumci i marionete koje koristi „nevidljiva" korporatistička vlada što tajno vlada Amerikom [i svijetom], o čemu ćemo govoriti u ovom uvodnom poglavlju). Skupina na koju mislim - koja kontrolira SAD iz pozadine, *korporatisti* - upravitelji su i vlasnici svjetskih ultraogromnih monopolističkih korporacija. Kao što sam već prethodno spomenuo, oni su se ubacili u politiku (npr. Dick Cheney, James Woolsey, Steve Forbes, Al Gore itd.), što znači da američka javnost može znati nešto o *nekima* od njih. Međutim, većina korporatista su ustvari nevidljivi javnosti, a oni koji su vidljivi javnosti neće otkriti svoje stvarne namjere.

Lica koja korporatisti pokazuju na televiziji prikazuju ih kao ljubazne, vesele, filantropske ljude koje zanima nesebično pomaganje drugima (sjetite se npr. Bona i zaklade Gates, koji zagovaraju cjepiva). Međutim, u ovoj ćemo knjizi uvidjeti da je taj prikaz lažan – čin dostojan novele markiza de Sadea – te da su oni ustvari fašistička skupina koja trenutno većinu ljudi u svijetu podvrgava teškom životu, sveprisutnom mučenju (iako ljudi često ni ne znaju da ih se muči jer pogrešno vjeruju da su slobodni), a sve će to u bližoj budućnosti eskalirati u neskrivenu globalnu tiraniju strave (na mjestima gdje već nije, poput Iraka i Afrike), a koja će biti mnogo strašnija od bilo koje prethodno viđene i doslovce izvan mogućnosti poimanja većine ljudi.

---

[61] Vidi Jones 2006. za priču o tome zašto su različiti teroristički napadi u Iraku u zadnjih pola desetljeća bili *false flag* događaji u režiji, na primjer, CIA-e, British Intella i tako dalje. Objašnjavam i zašto je to tako dalje u ovom poglavlju. Obratite pozornost i na to kako su sljedeći medijski izvještaji o različitim terorističkim napadima predstavljeni u medijima uz prisutnost okultne masonske numerologije (npr. 117→711, 93, 9x3=27 itd.): „Suicide Bombers Kill 93 in Iraq, Nine Soldiers Die in Separate Blasts" („Bombaši samoubojice ubili 93 ljudi u Iraku, devet vojnika poginulo u pojedinačnim eksplozijama"), *Associated Press*, autor Sameer N. Yacoub, 17. siječnja 2007.; „Suicide Bombings Around Iraq Kill 27" („27 poginulih u samoubilačkim napadima u Iraku"), *Associated Press*, 23. travnja 2007.; „Bombs Kill at Least 183 People in Baghdad Latest Spasms of Violence Leave a Total of 233 Dead" („U bombaškim napadima u Bagdadu najmanje 183 mrtvih, u posljednjim valovima nasilja sveukupno 233 mrtvih"), autori Steven R. Hurst i Lauren Frayer, 19. travnja 2007. Većina priča o različitim terorističkim događajima u Iraku podastire se jezikom numerologije.

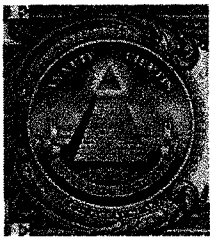

Neki istraživači tvrde da je tajna vlada sotonska, budući da određeni simboli, poput „svevidećeg" Horusovog oka (Horus je egipatski bog neba), prevladavaju u korporatističkim simbolima, ali ne pojavljuju se u drugim dijelovima kulture.

Fašistički vođe i fašističke grupe koje imaju potpunu, tiransku kontrolu nad Sjedinjenim Američkim Državama nisu pod reflektorima medija, a većina Amerikanaca sigurno niti ne zna njihova imena: Louis V. Gerstner mlađi, Rex Tillerson, Ben Bernanke, William H. Swanson, Paul Wolfowitz, Edward E. Whitacre mlađi, Ivan G. Seidenberg, Richard Perle, Stanley O'Neal, David Rockefeller, Walter James McNerney mlađi, Robert Iger, William Kristol, Rupert Murdoch, H Lee Scott i Sam Walton, Jack Welch, Steve Forbes, Lynne Cheney, Joseph Coors, da spomenemo nekoliko imena od njih otprilike tisuću koje bismo mogli navesti. Oni upravljaju superogromnim korporacijama (npr. *Boeing*, *Carlyle Group*, *Walt Disney*, *Coors*, *GE* itd.), superogromnim medijskim korporacijama (npr. *News Corp*), oni su korporatisti koji *također* rade i u američkoj vladi (npr. Rumsfeld, Cheney, Bush, Giuliani itd.), oni su lobisti ili članovi najmoćnijih *think tankova* (Rumsfeld, Perle, Forbes, Fukuyama, Kurzweil itd.).

Kao što ćemo vidjeti, ultramoćni korporatisti i njihovi *think tankovi*, lobisti i vojske upravljaju i stvaraju politiku u SAD-u (i svijetu), a njihova politika je fašizam (korporatizam), militarizam (poput takozvane filozofije preventivnog rata), tajno uhođenje američkih građana,[62] osiromašenje većine stanovništva SAD-a i svijeta, robovski rad, logori smrti, mučenje, lažni (namješteni) ratovi i terorizam, nadzor nad svim informacijama i medijima, genocid (službenije poznat kao „kontrola populacije"), posthumanizam, i ostale osnovne orvelovske značajke. Ako čitatelj drži da je ono što ovdje iznosim izvan svake pameti i materijal za „teorije zavjere", vrlo je vjerojatno da to misli zbog nedovoljnog poznavanja povijesti[63] i stvarnog stanja tehnologije koja je korporatistima dostupna (ali koju drže u tajnosti i skrivaju od običnih ljudi).[64]

Korporatističko upravljanje znači fašistički svijet

U ovoj knjizi (naročito u drugom i trećem poglavlju) razotkrit ću da Ameriku tajno kontroliraju monopolističke korporacije i ljudi koje su one postavile da bi osmišljavali politiku koja ide na ruku korporatistima. Ameriku ne kontroliraju

---

[62] Ovo nije ništa novo i seže i prije Busheve administracije. Danas je to dobro poznato, no još do nedavno to nije bio slučaj, pa su mnogi Amerikanci ostali šokirani kad su saznali za to tajno špijuniranje. Ovu je politiku svijetu najavio Patriotski zakon, a njezina provedba najavljena je u priči lista *USA Today*, o kojoj se *naveliko* raspravljalo, a čiju je istinitost Busheva administracija kasnije priznala. Pogledajte sljedeći ulomak iz izvještaja Nacionalnog radija (NPR-a) o priči koju je objavio *USA Today*:
All Things Considered, 18. svibnja 2006. – *USA Today* prošlog je tjedna otkrio da Nacionalna agencija za sigurnost uz pomoć najvećih telekomunikacijskih kompanija tajno prikuplja sadržaj telefonskih razgovora na desetke milijuna Amerikanaca. Bila je to udarna priča. Druge novine – uključujući *New York Times* i *The Washington Post* – ubrzo su potvrdile da je Agencija stvorila bazu podataka... U svom članku *USA Today* je objavio da su AT&T, BellSouth i Verizon dali podatke vladi i da im je Agencija čak za to ponudila novac. Nakon objave, međutim, Verizon je u izjavi objavio da nikada nije dao bilo kakve podatke o kućnim telefonskim pozivima svojih klijenata. (*NPR.org*)

[63] Za jedno kvalitetno obnavljanje znanja preporučam *Američki holokaust (American Holocaust)* Davida Stannarda, *Oxford University Press*, 1992. Tipični Amerikanac nekim čudom misli da su strahote povijesti sada daleko iza nas. To je, međutim, samo posljedica neusredotočenosti na nedavno ludilo diljem svijeta, uključujući seksualne skandale s djecom - otkrivene u zadnjih pet godina - u koje je umiješan velik broj svećenika, ludilo iračkih zatvora pod kontrolom Amerikanaca, američke predsjedničke izbore 2000., da navedemo tek nekoliko primjera.

[64] Da biste dobili puni uvid u ovu tehnologiju pogledajte odjeljak o bolesti *Morgellons* u petom poglavlju ove knjige, kao i Fukuyama 2002. i Kurweil 1999. te pogledajte predavanje na DVD-u *Weapons of Mass Control (Oružje za masovnu kontrolu)* autora Boba Fletchera iz 1997., koji se može nabaviti na *World News Insight*, P.O. Box 216, Bayview Idaho, 83803.

GRADSKA KNJIŽNICA A. G. KOVAČIĆ OGULIN

običnim ljudi ili političari-glumci. Budući da korporacije imaju fašističku strukturu, ako Ameriku kontroliraju korporatisti, to znači da je Amerika fašistička država. Thomas J. DiLorenzo, profesor ekonomije sa Sveučilišta Loyola, govori nam da

> [k]ada većina ljudi čuje riječ „fašizam" najprije, dakako, pomišljaju na njegov ružni rasizam i antisemitizam koje su prakticirali totalitarni režimi Mussolinija i Hitlera. Međutim, postojao je i ekonomsko-politički dio fašizma, poznat u Europi tijekom 1920-ih i 1930-ih kao „korporatizam", koji je bio nužni sastavni dio ekonomskog totalitarizma koji su prakticirali Mussolini i Hitler. Takozvani korporatizam u Italiji i Njemačkoj usvojen je tijekom 1930-ih, a poslužio je kao „model" mnogim intelektualcima i onima koji donose političke odluke u SAD-u i Europi. Ustvari, inačica ekonomskog fašizma 1930-ih usvojena je u SAD-u i postoji sve do danas. U SAD-u takva politika nije nazivana „fašizmom" nego je prozvana „planiranim kapitalizmom". Naziv fašizam možda više nije politički prihvatljiv, ali njegov sinonim „industrijska politika" još je uvijek popularan.[65]

Ta urođena priroda korporacija svojstvena je kako malim korporacijama tako i ogromnim, monopolizirajućim megakorporacijama, no u ovoj ću se knjizi baviti isključivo potonjima.[66]

Amerikanci ne shvaćaju da su *korporacije vlada*, a da političari to nisu (umjesto toga, oni su provoditelji politike za vladajuće korporatiste). Dakle, Amerikanci pogrešno vjeruju da političari rade za ljude, da kontroliraju i reguliraju SAD te da su SAD demokracija. Poništavanje tog „obrazovanja" ne-činjenicama jedan je od ciljeva ove knjige, a za to će mi trebati mnogo prostora, uzmemo li u obzir cjeloživotno, uvjerljivo, bespoštedno ne-obrazovanje koje Amerikanci primaju od rođenja do smrti.

---

[65] DiLorenzo 1993.

[66] Neki bi čitatelji mogli pomisliti da su samo ultravelike korporacije po svojoj prirodi korporatističke (upravljačke) jer u njima nalazimo primjere situacija u kojima je očito da je biznis = vlast i gdje će, na primjer, glavni izvršni direktor biti senator, član odbora, član izvršne vlasti američke vlade, vlasnik najjačih dionica, član FDA, FCC-a, EPA-e ili nekog drugog segmenta američke vlade. Međutim, nije istina da su samo ultraveliki korporatisti pravi korporatisti, a da manji to nisu. To je tako iz mnogo razloga. Kao prvo, manji korporatisti doprinose korporatizaciji života Amerikanaca, a ista će kontrola misli i ugnjetavanje koje propagiraju ultraveliki korporatisti postojati i u manjim korporacijama budući da manji korporatisti uče od ultravelikih i koriste njihov sustav zakona. Uz to, manji korporatisti na nižoj razini dijele neke (ali ne sve) značajke ultravelikih (o tim značajkama bit će riječi u poglavljima 2-5). Na primjer, manji korporatisti često posjeduju kapital (za razliku od gotovo svih nekorporatista u Sjedinjenim Američkim Državama), kontroliraju resurse, stvaraju masovno siromaštvo, tiraniziraju ljudsku svijest i doprinose korporativnom terorizmu i bijedi.

Jednostavna analiza dnevnih aktivnosti političara otkrit će svima koji gledaju da masovni mediji netočno prikazuju političare te da političari ne rade „za ljude". Umjesto toga, oni provode politiku koju nisu stvorili glasači već ju je stvorilo nekoliko neizabranih skupina koje stvaraju politiku (koje se nazivaju *think tankovi* i organizacije Novog svjetskog poretka, a koje ću detaljno opisati u jednom od sljedećih poglavlja), koje priopćuju politiku i oblikuju vojsku i svijet na način koji odgovara onima koji kontroliraju korporacije. Korporatizam je sveprožimajući, dominantni motor koji pokreće SAD, nadzire i stvara vladu i politiku, rat i poslovanje, medije i obrazovanje, pa čak i strukturu svakodnevne svijesti američkih građana.

Korporatističke metode

Veći dio ove knjige predstavlja empirijsku studiju *alata i tehnika* koje korporatisti koriste da bi proveli i ostvarili svoj orvelovski korporatizam. Postoji trinaest osnovnih alata koje korporatisti koriste za ostvarivanje svoje fašističke dominacije:

1. Komunistička struktura rada
2. Izmišljeni „poslovni ciklus"
3. Kontaminacija ljudi (putem fluorida, cjepiva, zagađenja, *Morgellonsa*, hrane [pesticida, GMO hrane[67]] itd.)

---

[67] Razlozi zašto je GMO hrana toliko štetna po ljude su: ljudskom su tijelu potrebni gradbeni blokovi kako bi zamijenila stanični materijal tijekom procesa reprodukcije stanica (između ostalog). Jedna od stvari koja se u ovom procesu reproducira je dvostruki heliks DNK. Ljudi svoj DNK materijal dobivaju iz hrane (u hrani su drugi dijelovi DNK, iz drugih živućih tvari). DNK u vašem tijelu jest DNK koja je bila u drugim živim bićima. Konzumiranjem hrane mi u sebe unosimo DNK materijal iz te hrane, a neki dijelovi DNK iz hrane iskoristit će se za stvaranje našeg DNK. Iz tih razloga DNK iz stvorenja u prirodi uvijek se iznova i neprestano dijeli: sva stvorenja dijele i uzimaju iz istog izvora DNK materijala. *GMO hrana se sastoji od DNK koja ne postoji nigdje u životinjskom ili biljnom carstvu – ona je doslovce izvanzemaljska DNK.* Već postojeći fond DNK koji biljke i životinje dijele u prirodi na taj će se način kontaminirati potpuno novim DNK materijalom. Budući da je DNK odgovorna za strukturu tijela biljaka i životinja, to znači da će konzumacija GMO hrane promijeniti DNK, a promijenjena DNK će rezultirati izmijenjenom strukturom koja će reproducirati stanice ljudskih tijela i tijela svih biljaka i životinja na Zemlji. Masovna primjena GMO hrane diljem svijeta koja se trenutno provodi putem globalnog korporatističkog sustava poljoprivrede na taj će način čovječanstvo učiniti ovisnim o *izvanzemaljskoj DNK* i njom ga zatrpati. To će dovesti do nepojmljive kontaminacije čovječanstva i nezamislivih bolesti i poremećaja

4. *False flag* terorizam
5. Izmišljeni i namješteni ratovi
6. Izmišljanje u orvelovskom stilu nevidljivih/neprimjetnih „terorističkih" mreža i neprijatelja[68]
7. Korištenje medija (uključujući „obrazovni sustav" koji su stvorili korporatisti) za opće ispiranje mozga i usađivanje stalnog straha od nevidljivih/neprimjetnih neprijatelja
8. Monopolizacija i tajno trovanje osnovnih resursa koje građanstvo treba za preživljavanje (hrana, zrak, voda, lijekovi, zemlja/tlo itd.)
9. Odvraćanje pozornosti (zatrpavanje javnosti zabavom, igrama, tabloidima, pornografijom, sportom itd.)
10. Cjeloživotno podučavanje kako imati robovski mentalitet (to se uglavnom vrši putem javnog obrazovanja), koje započinje u ranoj dobi i ne prestaje sve do smrti
11. Različiti oblici nemilosrdnog osiromašivanja i ugnjetavanja građana
12. Sveprisutno korištenje logora za mučenje, logora smrti, te rada u koncentracijskim logorima
13. Uvjeravanje građana da su slobodni dok su u stvarnosti robovi: korporatisti prikrivaju postojanje točaka 1-12 koje sam upravo naveo; umjesto toga, stanovništvo ne prestaju uvjeravati da život ne može biti bolji (npr. trovanje građanstva vodom koje može biti putem prikrivanja informacija da se u vodi nalazi fluorid ili informiranjem građana da je fluorid zdrav – „vitamin F", kako se šali Jeff Rense), da su vremena sjajna te da im cijeli svijet zavidi.

Sve točke osim točke 12 u potpunosti su provedene, a korporatisti će znatno povećati njihovu primjenu u godinama koje slijede, kada se uspostavi Novi svjetski poredak. Kako ćemo vidjeti iz primjera u jednom od sljedećih poglavlja, korištenje tih oruđa od strane korporatista dovodi do učinkovite i sveprisutne kontrole razmišljanja i ponašanja američkog građanstva, bez obzira je li to razmišljanje i ponašanje sveučilišnog studenta koji razgovara na svoj mobilni telefon, umirovljenika koji nadgleda svoje dionice, takozvanih „članova bandi" i tako dalje.

– što će *Big Pharmi* donijeti nevjerojatan profit – uz nezamislive poremećaje u biosferi kao, na primjer, u izvorima ljudske hrane: pčelinjim proizvodima (sve što uključuje oprašivanje), životinjskim proizvodima, biljnim proizvodima itd. Ova pitanja o kojima je riječ u ovoj bilješci razradit ću kasnije u knjizi kada ću govoriti o transhumanizmu i posthumanizmu, robotici, bolesti *Morgellons* i majanskoj kozmogenezi.

[68] Prijetnje Al-Qaede, na primjer.

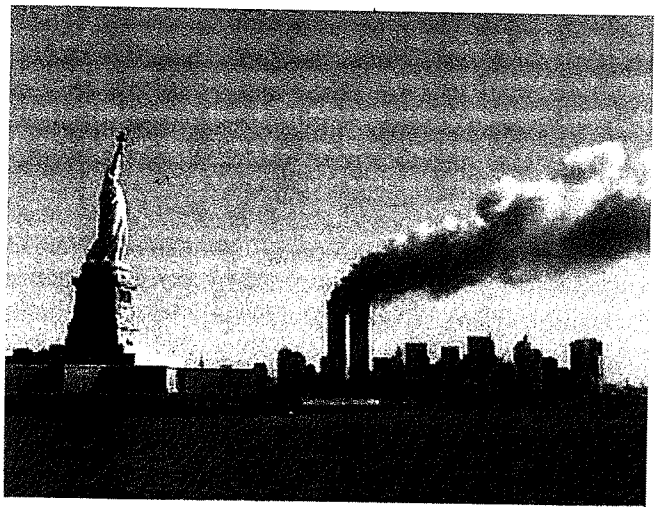

11. rujna: Pad tornjeva simbol je završne faze uvođenja Novog svjetskog poretka.

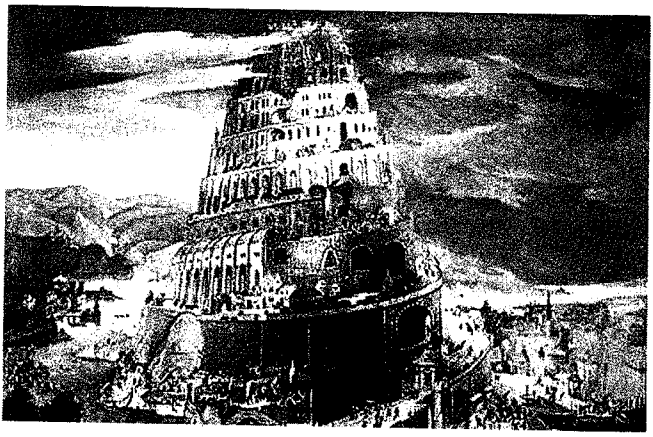

Kula babilonska: Pad tornja simbol je početka stvaranja Novog svjetskog poretka.[69]

Na temelju dosad rečenog možemo zaključiti da je zarađivanje samo dio onoga što korporatiste zanima. Suprotno raširenom vjerovanju, moguće je dokazati da profit *nije* ono što najviše zanima monopolističke korporatiste. On je možda njihov treći najveći interes. Kada bi zarada bila najvažniji cilj korporatista oni bi sve žrtvovali za veći profit; međutim, nalazimo primjere gdje to nije slučaj. Na primjer, da su ogromne medijske korporacije bile zainteresirane za profit više od bilo čega drugoga u tom bi slučaju izvještavale o događajima koji bi se najbolje prodavali, ali one to očito ne rade. Kada bi željeli vijesti koje se najbolje prodaju izvještavali bi, primjerice, o ogromnom smanjenju populacije pčela do kojeg dolazi od 2003.[70] Zašto masovni mediji o tome ne izvještavaju? Izvještavaju o Britney Spears koja je obrijala glavu, čineći od toga glavnu vijest tjedna, ali nema niti jedne priče o nestajanju populacije pčela koje je gore nego ikada, što je zasigurno jedna od najvećih vijesti u povijesti koju bi korporativni mediji nedvojbeno mogli dobro prodati. Međutim, masovni mediji ne izvještavaju o tome, baš kao što

[69] Vidi Howard 1989., poglavlje 1, za više informacija o tom ranijem masonskom događaju.

[70] „Bee Decline Threatens Farm Economy" („Smanjenje broja pčela prijeti poljoprivredi"), NPR, 19. listopada 2006., John Nielson.

ne izvještavaju o cjepivima, Sjevernoameričkoj uniji, CODEX-u, epidemijama, drevnim piramidama i Tiahuanacu, bolesti *Morgellons*, prikrivanju 11. rujna, tajni Sirijusa, zaljevu Tonkin, AIDS-u u Africi, čunjastim lubanjama pronađenim na sjeveru Sjeverne Amerike, svakodnevnom kriminalitetu korporatista i vidljive vlade, činjenici da je obrazovni sustav SAD-a na trećem mjestu od posljednjeg u cijelom svijetu, i tako dalje. To nam govori da ogromne korporacije koje kontroliraju masovne medije u SAD-u nisu zainteresirane prvenstveno za dobit. U ovoj ćemo knjizi vidjeti da su oni, poput svih drugih monopolističkih korporatista, u prvom redu zainteresirani za opću, ponižavajuću dominaciju nad običnim ljudima.

Teroristička prijevara: nepobitna je činjenica da 11. rujna u Pentagon nije udario mlažnjak

False flag terorizam vjerojatno je najmoćnije oruđe korporatista koje se trenutno koristi za potpunu uspostavu već spomenute države-strave Novog svjetskog poretka, što se odvija naočigled građana svijeta, „dok se ljudi zabavljaju raznim svojim brigama", kako je na prvoj stranici svoje slavne knjige *Rat svjetova* napisao zagovornik svjetske vlade H. G. Wells.[71]

False flag terorizam javlja se kada jedna skupina, poput vlade ili kontrolora neke zemlje, napadne vlastite građane i/ili infrastrukturu, a za to potom okrivi grupu s kojom se korporatistički upravitelji žele zaratiti ili koju žele terorizirati, ne bi li građane toliko razbjesnili da postanu željni osvete i rata protiv te grupe. Mnoštvo je primjera *false flag* terorizma koji su obilježili poznatu povijest.

---

[71] Većina ljudi smatra da je Wells bio samo autor znanstvene fantastike. On je, međutim, bio agent Novog svjetskog poretka, pa se mnogi tajni planovi Novog svjetskog poretka mogu iščitati iz Wellsova teksta. Na primjer, pri kraju uvoda njegove knjige *Oblik stvari koje dolaze (The Shape of Things to Come)*, u zadnjem odlomku napisanom 1936., Wells opisuje da se Novi svjetski poredak treba utemeljiti rušenjem nebodera na Manhattanu kako bi se otišlo korak dalje u procesu ustoličenja Novog svjetskog poretka:

> «Započinjemo ovdje s onim što je očito početak novog poglavlja u povijesti, iako to nije bio prvi papir u mapama koje su mi dali. Ono vrlo prikladno ocjenjuje događaje u svijetu zadnjih godina i to čini na meni nov i vrlo uvjerljiv način. Analizira glavne čimbenike velikog rata iz novog kuta. Iz te ocjene priča o „Dobu frustracija", u čijim prvim godinama sada živimo, vrlo je logičan slijed. Osim ovog uvoda, razdoblje koje sama priča obuhvaća približno je od oko 1929. do kraja 2105. godine. Posljednji zabilježeni događaj odigrava se na Novu godinu 2106. godine; usput se spominje sravnjivanje sa zemljom ostataka „kostura" slavnih „Nebodera" u centru New Yorka toga dana. Tiskanje i objava vjerojatno su se dogodili brzo nakon Nove godine; dogodili su se – ili bih trebao napisati „dogodit će se"?»

Međutim, osobno me u prvom redu zanima 11. rujna, napad na Amerikance koji je izvršila tajna korporatistička vlada (najmoćniji korporatisti svijeta i organizacije koje oni upošljavaju: obavještajne agencije, njihove tajne vojske i moćni *think tankovi* itd.). Tajna korporatistička svjetska vlada prvenstveno postoji u korporatističkim vladama Izraela, Velike Britanije, Vatikana te Amerike, no dojam je da prevladava u vladama svih zemalja koje su suglasne s prijelazom u državu-strave Novog svjetskog poretka poput Kine, Rusije, europskih država, Iranu te gotovo svim ostalim nacijama.

Ljude koji ne prihvaćaju priču o 11. rujna koju su vlada i nacionalni mediji ispričali Amerikancima u ovoj ću knjizi nazivati *skepticima 11. rujna*. Pratimo li empirijske dokaze možemo tek potvrditi da su oni u potpunosti na strani skeptika 11. rujna, odnosno da *11. rujna u Pentagon nije udario mlažnjak*. Ako u Pentagon nije udario mlažnjak tada cijela priča o 11. rujna postaje upitna i razotkriva se kao izmišljotina i prikrivanje prave istine. Ako je upitna priča o 11. rujna također su upitne i *sve* priče o teroristima, Osami, terorističkim mrežama i ćelijama, Hezbolahu, Iranu i Sjevernoj Koreji te se sve mogu smatrati lažnima (*false flag* terorizmom).

Istražujući događaje od 11. rujna nailazimo na toliko mnoštvo podataka da bi čovjek mogao cijeli život pokušavati razvrstati ih. Iz tog ću se razloga usmjeriti samo na Pentagon. Ne znam ništa o kontroliranom demoliranju, značajkama zrakoplova koji udaraju u nebodere (ako mlažnjaci mogu srušiti zgrade, koje bi boje bila eksplozija u trenu kada mlažnjak udari u neboder itd.), i mogu li ili bi trebale te vrste sudara nebodere pretvoriti u ruševine u manje od dva sata nakon udara. To prepuštam stručnjacima, a oni su o tim pitanjima iznijeli mnoštvo činjenica.[72] Umjesto toga, posvetit ću pozornost nečemu za razotkrivanje čega vam ne treba nikakva stručnost: *ako ogromni mlažnjak koji putuje brzinom od 500 milja na sat udari u zid prepun prozora, u svakom slučaju mora razbiti te prozore*. Ne moram biti stručnjak niti u jednom području – poput znanosti o sudarima, jačini materijala, metalurškoj znanosti, strojarstvu i tako dalje – da bih znao da ako desettonski mlazni motor udari u prozor brzinom od 500 milja na sat, taj motor *mora počiniti nekakvu štetu na tom prozoru.*

Govore nam da je ogromni mlažnjak 11. rujna udario u zid Pentagona, ali snimke i vijesti tih prvih 25 minuta (prije nego što se krov tajanstveno urušio nakon početne eksplozije u Pentagonu 11. rujna) prikazuju zid koji je vrlo malo

---

[72] Osim toga, stručnjaci nepobitno pokazuju da su neboderi Svjetskog trgovačkog centra 11. rujna dignuti u zrak i da ih nisu oborili mlažnjaci koji su u njih udarili, što dokazuju brojni stručnjaci za rušenje eksplozivima, kemičari, inženjeri i fizičari.

oštećen (odnosno, većina prozora je *čitava*). *Dovoljno je imati makar malo zdravog razuma i znati da je to nemoguće.* Dakle, ne mogu nego zaključiti da je 11. rujna bio *false flag* događaj, a u ovoj knjizi ću se usredotočiti na Pentagon 11. rujna da bih pokazao da 11. rujna nije ono u što su nas ujutro toga dana naši korporatistički političari počeli uvjeravati.

Detalji o Pentagonu prije urušavanja krova

A što se tiče onih čitatelja ove knjige koji skeptike 11. rujna ne shvaćaju ozbiljno, sve dok niste u stanju objasniti kako je šezdesettonski mlažnjak koji je letio brzinom od preko 400 milja na sat mogao udariti u Pentagon bez urušavanja zida, bez da čak razbije većinu prozora na svojoj putanji,[73] bez većih količina ostataka koji bi potjecali od preko 60 tona materijala zrakoplova, mi koji smo znanstveni, empirijski istražitelji *nemamo drugog izbora* do odbaciti ideju da je zrakoplov udario u Pentagon želimo li prioritet dati empirijskim dokazima, što je obilježje *znanstvenog pristupa.*

Koji izbor imaju skeptici 11. rujna *osim* odbacivanja neskeptika koji nas žele uvjeriti da mlažnjak od 60 tona, širok 125 stopa, s dva 10-tonska motora promjera 9 stopa (svaki motor teži 10 tona), koji putuje brzinom od preko 400 milja na sat:

1. može udariti u zid leteći samo nekoliko centimetara iznad zemlje,
2. smanjiti se, kako se tvrdi, nakon udara i preklopiti tako da može proći kroz otvor širok 4,5 metra (a upravo to tvrdi „službena priča"),
3. ne izazvati veću štetu od tragova dima na dijelu zida oko tog otvora
4. te se zatim pretvoriti u *tekući čelik* (koji je temperature od 2200 do 2750 stupnjeva Celzijevih, što je polovica temperature površine Sunca) nakon što uđe u Pentagon, ali
5. bez da i čak oprlji barem veći dio pentagonskog zida oko i unutar zone udara (na primjer, postoji slučaj sada već slavne otvorene knjige koja je na stolu u zoni oštećenja a čija niti jedna stranica nije oštećena toplinom od navodnih monumentalnih temperatura koje tope čelik)
6. te koji se zatim ohladi od tih nevjerojatno visokih temperatura u vremenu od oko najviše pet minuta (proces za koji su u stvarnosti potrebni *tjedni*),

---

[73] Kao što je već rečeno, to je bio slučaj prije zagonetnog i iznenadnog asimetričnog kolapsa dijela Pentagona, 25 minuta nakon vijesti o eksploziji u Pentagonu.

7. omogućavajući vatrogascima izravno ušetavanje u područje oštećenja, a da u sekundi ne budu spaljeni do kostiju?

Zar su ljudi doista u to povjerovali? Kako može postojati tako očigledan nedostatak empirijske osjetljivosti i iskrenog *sljepila* kod neskeptika?

Pokušaji pobijanja dokaza o nepostojanju zrakoplova u Pentagonu

Postoje tri metode koje koriste mediji i oni koji žele pobiti činjenicu da 11. rujna u Pentagon nije udario zrakoplov:

I. Tvrdnja da ne postoji faza prije urušavanja Pentagona.
II. Tvrdnja da su svi prozori i zid Pentagona bili dovoljno snažni da odbiju zrakoplov i ostanu čitavi.
III. Tvrdnja da su se na neki način, umjesto da se kreću unaprijed što bi bilo očekivano, dijelovi zrakoplova (poput krila) kretali prema unutrašnjosti (prema trupu) kada je zrakoplov udario u zid, gdje je zrakoplov širok 120 stopa (nekako) implodirao upravo u trenutku udara u pentagonski zid, prošao kroz otvor promjera približno 4,5 metra, gdje se zatim, po ulasku u Pentagon, 60 tona zrakoplovnog čelika rastopilo i/ili isparilo od ogromne vrućine.

Tvrdnja I se, naravno može, odbaciti: dovoljno je pogledati snimke vijesti od 11. rujna 2001. ili dokumentarne filmove koji su snimljeni kasnije (poput DVD-a *Attack on the Pentagon [Napad na Pentagon]* kanala *Discovery*). Tvrdnja I. oslanja se na činjenicu da se mnogi Amerikanci ne sjećaju da se Pentagon urušio oko 25 minuta poslije eksplozije i zasniva se na uvjerenju da javnost neće provjeravati činjenice.

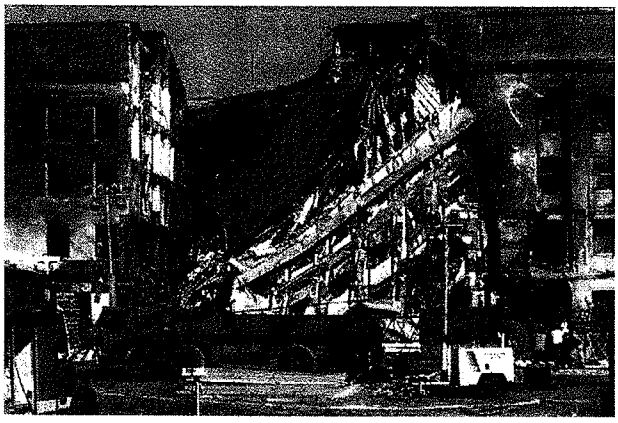

Pentagon nedugo nakon 11. rujna. (Ova fotografija nalik je fotografiji Pentagona koja se nalazi u *Izvješću komisije o 11. rujna*). „Službena priča" o događajima od 11. rujna koja je servirana Amerikancima jest da se zrakoplov koji je navodno udario u Pentagon 11.

rujna 2001.(koji je bio načinjen od 60 tona čelika) po udaru u Pentagon rastopio i/ili ispario.[74] Međutim, za topljenje čelika potrebne su temperature od više tisuća stupnjeva (1650-3000 °C), s točkom isparavanja koja je gotovo jednake temperature kao ona na površini Sunca. Međutim, ova fotografija ne prikazuje takav katastrofalni toplinski događaj (koji bi se hladio danima ili tjednima, tako da vatrogasci dugo vremena ne bi mogli pristupiti mjestu udara, što je suprotno onome što su Amerikanci vidjeli u vijestima od 11. rujna). Sve dok se Amerikancima ne objavi kako se to zrakoplov rastopio i/ili ispario u Pentagonu 11. rujna 2001. empirijski nastrojeni, racionalni i znanstveni mislioci nemaju drugog izbora nego odbaciti taj prikaz kao nešto jednostavno nemoguće: da bismo prihvatili činjenicu da se 60 tona čelika rastopilo i/ili isparilo 11. rujna, moramo imati neke dokaze za takav događaj, poput velike količine rastopljenog čelika, katastrofalne toplinske štete na i oko mjesta udara i tako dalje – *a ništa od toga* nije zabilježeno.

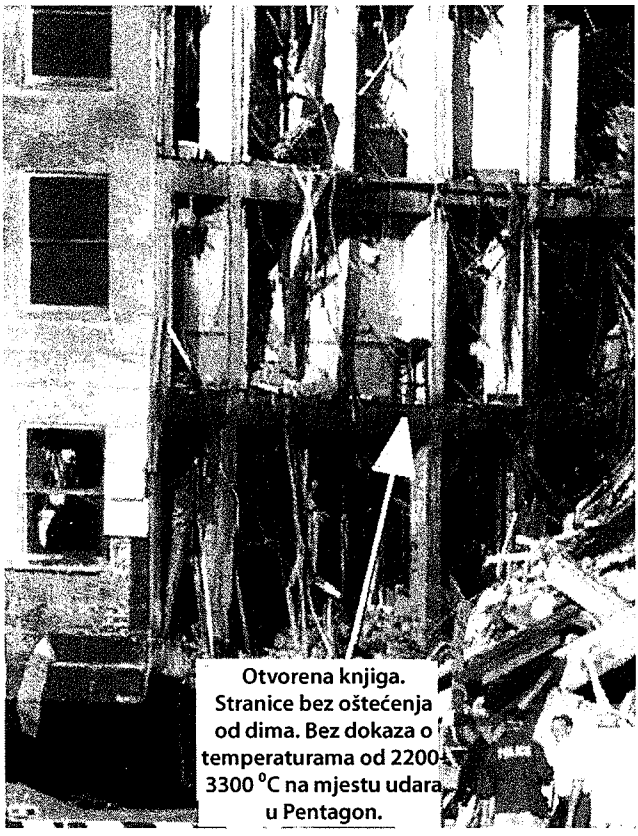

Otvorena knjiga. Stranice bez oštećenja od dima. Bez dokaza o temperaturama od 2200-3300 °C na mjestu udara u Pentagon.

Tvrdnja II također se može odbaciti ako, kao i kod tvrdnje I, pogledamo izvorne snimke. Ako je zid Pentagona mogao odbiti 60-tonski mlažnjak koji putuje brzinom većom od 400 milja na sat bez oštećivanja većine navodne „zone udara" u Pentagon, na mjestu udara u vanjsku stranu Pentagona nalazili bi se deseci tona čelika, ali izvorni video zapisi pokazuju da ih nije bilo. Pronađeno je svega nekoliko

[74] Vidi, na primjer, časopis *Popular Mechanics*, izdanje iz ožujka 2005., u kojem se raspravlja o otkrićima profesora sa Sveučilišta Purdue, po kojima se pentagonski zrakoplov rastopio 11. rujna 2001., ali pri čemu u članku nije razjašnjeno kako su vatrogasci mogli pristupiti mjestu pentagonske nesreće samo nekoliko minuta nakon eksplozije ako je ondje bilo 60 tona rastopljenog čelika.

dijelova, za koje dobro poznati dokumentarni filmovi *Painful Deceptions (Bolne obmane)* i *Loose Change Second Edition (Sitniš, drugo izdanje)* tvrde da ne odgovaraju dijelovima koji potječu s ogromnog mlažnjaka (čini se da su ti dijelovi podmetnuti). Međutim, ta tvrdnja o sumnjivim ili neodgovarajućim dijelovima nebitna je i ne želim da postane središnjim pitanjem ove knjige. Ono što je bitno je da ispred Pentagona jednostavno nije bilo na desetke tona čelika, već samo nekoliko neobično cijelih dijelova za koje ne možemo potvrditi da su dio ogromnog mlažnjaka. Diljem pentagonske tratine i ostalih dijelova oko mjesta udara trebale su biti naslage, grumeni i gomile raspadnutog i/ili ostalog amorfnog metala. Međutim, takvo polje ostataka jednostavno nije postojalo, što znači da činjenični razlozi čovjeka znanstvenog uma primoravaju na odbacivanje tvrdnje II.

Tvrdnjom III detaljno ću se baviti kasnije u knjizi. Postoje brojni načini da se jednostavno i definitivno pobije tvrdnja III kao, na primjer, da se pokaže da u Pentagonu 11. rujna jednostavno nema nikakvih dokaza o doslovno kataklizmičkoj vrsti topline i vatre potrebne da bi se otopilo ili isparilo 60 tona čelika.

Epizoda BBC-jeve emisije *Conspiracy Files* pod nazivom „Zavjere o 11. rujna", koja je prikazana u Velikoj Britaniji 18. veljače 2007., govorila je o Pentagonu, ali se nije osvrnula niti na jedno pitanje koje sam upravo postavio o Pentagonu prije njegovog urušavanja 11. rujna. Te informacije ne mogu se otkriti (zbog onih koji žele da se 11. rujna čini kao izvorni teroristički napad), budući da otkrivaju pravu istinu: da je 11. rujna laž – *false flag* teroristički čin, ili ono što ja u ovoj knjizi nazivam *korporatističkim oruđem* (koje je oruđe terora namijenjeno za reorganiziranje svijeta i ponovno obrazovanje [ispiranje mozga] ljudi). Međutim, taj dokumentarni film ukazuje na istraživanje sa Sveučilišta Purdue koje je vodio inženjer Sozen, u kojem je tim zadužen za istraživanje stvorio film koji pokazuje kako pentagonski mlažnjak u cijelosti prolazi kroz mali otvor u zidu Pentagona, ostavljajući prozore Pentagona neoštećenima, gdje je zrakoplov bio toliko zbijen u trenutku prolaska kroz pentagonski zid da se, po ulasku u Pentagon, pretvorio u tekućinu i/ili ispario (činjenica da je u pitanju bila tekućina ili plin ovisi o tome tko raspravlja o Sozenovom radu. Na primjer, *Fox News* govorio je o tekućini, dok je *Popular Mechanics* tvrdio da je ispario).

Međutim, taj opis ne može biti točan. Da jest, postojali bi neki dokazi 11. rujna a i poslije da je tamo bilo preko 60 tona tekućeg i/ili isparavajućeg čelika – a to bi bio spektakularan događaj, budući da bi toplina bila tolika da bi se činilo da se usred Washingtona D. C. nalazi dio Sunca ili neke male zvijezde. Da je to bio slučaj nitko ne bi uspio biti unutar jedne ili nekoliko milja od Pentagona (dobro osjećamo Sunčevu toplinu na Zemlji, iako je Sunce udaljeno 93 milijuna

milja; zamislite kako bi se Pentagon činio vrućim bilo kome u Washingtonu da je ondje 11. rujna zaista postojao ekvivalent male zvijezde). Međutim, nikakvi dokazi za postojanje te vrste katastrofalnog toplinskog događaja 11. rujna jednostavno ne postoje. Dovoljno je da otvorite *Izvještaj komisije o 11. rujna* koji je vlada SAD-a napisala i objavila o „službenoj verziji" događaja 11. rujna i pogledate stranicu 313: vidjet ćete fotografiju Pentagona poslije njegovog urušavanja, ali na toj fotografiji nema nikakvih toplinskih oštećenja koje bi bile posljedica katastrofalnog požara koji sam ovdje opisao.

Kako masovni mediji mogu prikrivati događaje 11. rujna?

Masovni mediji stvarali su i nastavit će namjerno stvarati zbrku oko 11. rujna i Pentagona. Na primjer, izvijestit će da postoje stotine očevidaca koji izvještavaju da su vidjeli kako ogromni mlažnjak 11. rujna udara u Pentagon, što se savršeno podudara sa službenom pričom. Međutim, mediji neće izvijestiti da gotovo isti broj očevidaca Pentagona 11. rujna tvrdi da nisu vidjeli ogromni mlažnjak nego projektil, mali zrakoplov, ili da pak nisu vidjeli ništa. Takvo jednostrano izvještavanje uvjerit će javnost da su svjedočanstva očevidaca vjerodostojna te da je to jedina postojeća strana priče.

Masovni mediji provode to prikrivanje zbog činjenice da ovise (zbog ogromne zarade od reklamiranja) o onim istim korporacijama koje su dio tajne korporatističke vlade. Tajna vlada ostvaruje ogromnu zaradu od rata, povećane kontrole ljudi, povećane potrošnje za vojsku i oružje, kao i od različitih drugih stvari koje su posljedica 11. rujna. Dakle, sve priče masovnih medija o istini o 11. rujnu namjerno se izbacuju prije nego što ih se može emitirati ili tiskati da bi se spriječilo da masovni mediji uvrijede ili se suprotstave svom reklamnom tijelu (koje se sastoji od korporacija koje su zaradile na 11. rujnu i posljedicama 11. rujna, poput rata u Iraku, osnivanja Sjevernoameričke unije, osnivanja špijunske policijske države itd.), što bi bilo poput „odgrizanja ruke koja vas hrani". Jedini način na koji masovni mediji mogu prikazati izvještaje o istini o 11. rujna je kada bi u izravno emitiranom programu slavna medijska ličnost neočekivano iznijela istinite podatke o 11. rujna, i to prije nego što bi se kamere stigle ugasiti. To je ono što se dogodilo s Rosie O'Donnell u ožujku 2003. u emisiji *The View (Pogled)*.

U ovoj knjizi neću se baviti odgovaranjem na pitanje je li 11. rujna bio posao obavljen iznutra. To pitanje riješeno je empirijskim dokazima, pa ne-skeptici mogu napasti skeptike 11. rujna samo na temelju neempirijskih, nedokazivih ne-informacija (kao na primjer: „Da, znam da nema fotografija 'pentagonskog zrakoplova', ali postoje očevici u Pentagonu koji tvrde da su vidjeli kako

zrakoplov udara u Pentagon"). Umjesto toga, ova će se knjiga baviti pitanjem *zašto* je 11. rujna bio posao odrađen iznutra: zato što je *false flag* terorizam osnovna korporatistička taktika koja se koristi kada se za svjetske vazale želi orkestrirati promjena.

Tajna vlada

Predsjednik Harry Truman jednom od velikih holivudskih glumaca svoga vremena: „Ti nisi najveći svjetski glumac... *Ja sam!*"[75]

U Americi većina stanovništva su ili kršćani ili su odgojeni u duhu neke vrste kršćanske moralnosti. A kada čuju istinu o tajnoj vladi ne vjeruju da ta vlada može biti toliko loša i podmukla... To je njihovo veliko pokriće. Ljudima iznesete činjenice, a oni odgovaraju: „Ma daj! Nitko to ne radi!" ... Kada ste odgojeni s određenim moralom ne možete vjerovati da ljudi mogu biti toliko dijabolični.

-dr. Lorraine Day[76]

Niti jedan povijesni događaj – od Drugog svjetskog rata do rata u Iraku, od povijesti nafte do postojanja nevidljive „al-Qaedine mreže", od pokolja u Jerihonu do pokolja kod Wounded Kneeja, od razvoja atomske bombe do sveprisutnog osiromašenog urana (DU), od zagađivanja koje se trenutno događa do nedavnog iznenadnog smanjenja svjetske pčelinje populacije,[77] od takozvanog „poslovnog ciklusa" do ideje vlasništva nad zemljom, od pada Babilonske kule do zakona 109. Kongresa HR 6166 (109. Kongres, 2006. kasnije se naziva Zakon o vojnim komisijama), od bolesti/kuge *Morgellons* do činjenice da je začuđujuće da ljudi u bilo kojem trenutku koriste samo mali dio svog neokorteksa, od činjenice da bolest kravljeg ludila danas postoji u svim američkim proizvodima životinjske hrane,[78] do činjenice da se razvijaju robotske vojske koje će se daljinski kontrolirati[79] i tako dalje – *nema smisla sve*

---

[75] O ovom je citatu raspravljao Texe Marrs, bivši profesor na Sveučilištu Teksas, u Renseovoj radijskoj emisiji (www.rense.com) 10. listopada 2006.

[76] Ovo je izmijenjena verzija citata iz intervjua s dr. Day u Renseovoj radijskoj emisiji 27. lipnja 2005.

[77] Ova je priča ostala relativno nepopraćena u srednjostrujaškim medijima, što i ne iznenađuje. Evo jedne priče o tome: „Bee Decline Threatens Farm Economy" („Smanjenje broja pčela prijeti poljoprivredi"), NPR, 19. listopada 2006., autor John Nielsen, http://www.npr.org/templates/story/story.php?storyId=6326020.

[78] Za razloge vidi fusnote u odjeljku „Posvemašnje porobljavanje građanstva" u trećem poglavlju.

[79] O ovome se detaljnije govori na drugom mjestu u knjizi, kao na primjer u odjeljku „Svijet strojeva" u posljednjem poglavlju.

dok ne uvidimo i shvatimo da svijet kontrolira (kao što to čini već jedan milenij) mala skupina ljudi koja ima sljedeće značajke:

a. oni su najmoćniji ljudi na svijetu (odnosno, korporatisti),
b. oni rade u nevjerojatnoj tajnosti (što je uobičajeno za vlade),
c. imaju nadzorne agente koji kontroliraju doslovno sve dijelove ljudskih institucija (od Hollywooda do sveučilišta, od gradskih vlada do mega-crkava, i tako dalje), koji kontroliraju te institucije kako to korporatisti žele,
d. nezadovoljni su svime osim *cjelokupnom* dominacijom nad cijelim svjetskim stanovništvom i
e. jako su motivirani za provedbu sveprisutnog mučenja i pogubljenja građana svijeta, na različite načine, i u većoj ili manjoj mjeri.

U sljedećem dijelu dokazat ću da tajna vlada postoji (drugi dokazi slijede kasnije u knjizi), dok će se te iznenađujuće tvrdnje iz točaka (a – e) dokazati u ovom dijelu ali i u ostatku knjige. Međutim, prije svega navedenog obratite pozornost na sljedeću tvrdnju koja je vjerojatno najvažnije što ću u ovoj knjizi napisati:

Sve dok ne shvatimo ta pitanja i sve dok ne shvatimo da postoji tajna svjetska vlada opisana u svakoj od ovih točaka, poremećena narav svijeta i svjetskog društva neće imati nikakvog smisla. Dok to ne uvidimo, ultranasilna i divlja priroda povijesti, masovno samoubojstvo rata, uništenje obitelji, korporativno služenje kojem ljudi svakodnevno diljem svijeta žrtvuju svoje živote nikada neće imati bilo kakvog smisla, i kao rezultat toga nikada nećemo stvarno shvatiti kako društveni svijet doista djeluje.

Ne možete vjerovati da takva vlada doista postoji? Ne možete vjerovati da može biti toliko dobro koordinirana, skrivena, divlja i zatvorena kako je ovdje opisujem? Je li toliko teško povjerovati u postojanje tajne korporatističke vlade da ste skloni odbaciti cijelu ideju kao nevjerojatnu? Dakle, ako ste skloni odbacivanju zaboravili ste da se takve skupine pojavljuju kroz cijelu povijest uz istu razinu tajanstvenosti, divljaštva i dobro organiziranog funkcioniranja. Nacisti su savršen primjer - nacističke medijske informacije, medicina, vojska, vlada i tako dalje bili su savršeno kontrolirani i koordinirani od strane tajne korporatističke vlade, čijeg postojanja Nijemci uglavnom nisu bili svjesni. Ne mislite da se isto to događa ovdje, u Sjedinjenim Američkim Državama? Dakle, u ovoj knjizi ću dokazati da je to točno ono što se trenutno događa u SAD-u, štoviše da čak i uključuje neke ljude koji su bili uključeni i u nacistički režim (na

primjer, djed Georgea W. Busha bio je Prescott Bush, glavni nacistički i Hitlerov bankar[80]).

Nagovještaji postojanja poremećene tajne vlade

Nije potrebno naglašavati da tajna vlada nije dobrohotna skupina kakvom je prikazuju masovni mediji, već je više nalik Hitleru i Kaligulinom ludom sadističkom hedonizmu (odnosno, „ubojstvu radi uzbuđenja"). Povremeno će se pojaviti novinske priče ili podaci koji otkrivaju pravu prirodu tajne vlade, dajući nam djelić uvida u ono što se događa iza kulisa, a odnosi se na tajnu korporatističku vladu što kontrolira svijet.[81] A ako pozorno pogledate mehanizam američke kulture, ti nagovještaji su sveprisutni. Na primjer, epidemija autizma koju uzrokuju cjepiva (dokazano u poglavlju 5), činjenica da antidepresivi - koje li ironije - povećavaju broj samoubojstava,[82] činjenica da SAD danas imaju najgori obrazovni sustav na svijetu,[83] Zaljev Guantanamo i tajni CIA-ini zatvori za mučenje, čije je postojanje diljem svijeta Bush priznao,[84] HR 6166 (Zakon o vojnim komisijama), koji je izglasao 109. američki Kongres u jesen 2007., a bezbrojni primjeri mogu se pronaći i u ovoj knjizi. Međutim, unatoč tome, Amerikanci doslovno ne shvaćaju ništa od onoga što se doista događa, iako ih znakovi izopačenosti tajne vlade okružuju sa svih strana, kao što to pokazuje sljedeća vijest (koja govori o „al-Qaedi", za koju ću u knjizi dokazati da je ustvari CIA-ina privatna vojska) iz *Washington Posta*:

> CIA skriva i ispituje neke od najvažnijih zarobljenih članova al-Qaede u kompleksu iz sovjetske ere smještenom u Istočnoj Europi, kažu američki i strani službenici koji su upoznati s tim rješenjem. Tajni objekt dio je tajnog zatvorskog sustava koji je CIA osnovala prije gotovo četiri godine,

---

[80] Ovu ću činjenicu dokumentirati u šestom poglavlju.

[81] Na primjer, vidi sljedeće priče: „Three More Former Pages Accuse Foley of Online Sexual Approaches" („Još tri bivša praktikanta Kongresa optužila Foleyja za seksualna napastovanja preko interneta"), ABC News, 5. listopada 2006., Brian Ross, Rhonda Schwartz i Maddy Sauer; „Naked, Drunk, Surrounded by Sex Toys – It's the Israeli Ambassador" („Gol, pijan, okružen seksualnim igračkama – izraelski veleposlanik"), London Guardian, utorak 13. ožujka 2007., Rory Carroll, dopisnik iz Latinske Amerike. Vidi također i filmove Alexa Jonesa u bibliografiji.

[82] Vidi Richards 2006., naročito str. 15.

[83] Precizno govoreći, rangiran je kao treći najgori, ali tko uopće broji kad je tako nisko. Za više informacija vidi Tabor 2006., uvod i prvo poglavlje.

[84] Vidi „Bush: CIA Holds Terror Suspects in Secret Prisons" („Bush: CIA osumnjičene za terorizam drži u tajnim zatvorima"), CNN.com, 7. rujna 2006. Vidi također „The Baghdad Gulag" („Bagdadski gulag"), Asia Times, 13. travnja 2007., Pepe Escobar.

a koji je u različita vremena obuhvaćao lokacije u osam različitih zemalja, uključujući Tajland, Afganistan i nekoliko demokracija u Istočnoj Europi, kao i mali centar u Zaljevu Guantanamo na Kubi, prema današnjim i bivšim obavještajnim djelatnicima i diplomatima s tri različita kontinenta. Tajna globalna mreža za utamničenje središnji je dio CIA-inog neuobičajenog rata protiv terorizma. On ovisi o suradnji stranih obavještajnih službi, kao i o skrivanju od javnosti, stranog osoblja i gotovo svih članova Kongresa zaduženih za nadgledanje CIA-inih tajnih operacija, čak i osnovnih informacija o sustavu. Postojanje i smještaj objekata – poznatih kao „crna mjesta" u tajnim dokumentima iz Bijele kuće, CIA-e, Ministarstva pravosuđa i Kongresa – poznato je samo nekolicini dužnosnika u SAD-u, te obično samo predsjedniku i nekim glavnim obavještajnim djelatnicima svake zemlje domaćina. CIA i Bijela kuća, pozivajući se na argumente vezane uz nacionalnu sigurnost i vrijednost programa, uvjerili su Kongres da ne zahtijeva odgovore od agencije koji bi bili dani u otvorenom svjedočenju o uvjetima u kojima se zatvorenici drže. Nije poznato doslovce ništa o tome tko se nalazi u tim objektima, koje se metode ispitivanja na njima primjenjuju ili pak kako se donose odluke tko će biti zatvoren i na koliko dugo. Dok je Ministarstvo obrane objavilo gomile javnih izvješća i svjedočanstava o svojim postupcima zadržavanja i pravilima nakon skandala sa zlostavljanjem u iračkom zatvoru Abu Ghraib i Zaljevu Guantanamo, CIA čak niti ne priznaje postojanje takvih crnih mjesta. Kada bi to učinili, kaže dužnosnik upoznat s programom, SAD bi se mogle suočiti s pravnim problemima, posebno na inozemnim sudovima, te s povećanim rizikom od političke osude, kako kod kuće, tako i u inozemstvu. Međutim, otkrića o raširenom zlostavljanju zatvorenika u Afganistanu i Iraku od strane vojske SAD-a – koja djeluje prema objavljenim pravilima i transparentnim nadgledanjem Kongresa – povećala su zabrinutost zakonodavaca, inozemnih vlada i grupa za zaštitu ljudskih prava za netransparentni CIA-in sustav. Ta zabrinutost porasla je prošlog mjeseca, kada su potpredsjednik Cheney i direktor CIA-e Porter J. Goss zatražili od Kongresa izuzeće zaposlenika CIA-e od zakona koji je već podržalo 90 senatora, a koji bi zabranio okrutno i ponižavajuće ponašanje prema bilo kojem zatvoreniku pod nadzorom SAD-a. Iako CIA ne želi iznositi pojedinosti svog sustava, obavještajni djelatnici brane pristup agencije, tvrdeći da uspješna obrana zemlje zahtjeva da agencija ima ovlasti zadržati i ispitati osumnjičene teroriste koliko god je potrebno, bez ograničenja koja nameće zakonski sustav SAD-a ili čak i vojni sudovi pred kojima se pojavljuju zatvorenici u Zaljevu Guantanamo. Zbog zamolbe starijih dužnosnika SAD-a *Washington Post* ne objavljuje imena istočnoeuropskih zemalja uključenih u tajni program. Tvrdili su da razotkrivanje može naškoditi protuterorističkim nastojanjima u tim zemljama i drugdje te da

ih može učiniti metama moguće terorističke odmazde... Od tog vremena o sustavu se žustro raspravlja unutar CIA-e, gdje postoji nemala zabrinutost po pitanju zakonitosti, moralnosti i praktičnosti zadržavanja čak i terorista koji se nisu pokajali u takvim uvjetima izolacije i tajanstvenosti, možda čak i cijeli život. CIA-ini službenici srednje i visoke razine počeli su prije dvije godine raspravljati o tome je li sustav neodrživ te je li odvratio agenciju od njene primarne misije obavještavanja... Protivno je zakonu da vlada drži zatvorenike u takvoj izolaciji u tajnim zatvorima u SAD-u, što je razlog zašto ih je CIA smjestila u inozemstvo, tvrdi nekoliko bivših i trenutnih obavještajaca te drugih vladinih dužnosnika. Pravni stručnjaci i obavještajni službenici kažu da bi se CIA-ina praksa zadržavanja smatrala nezakonitom i prema zakonima nekoliko zemalja domaćina, u kojima svi uhićenici imaju pravo na odvjetnika ili na iznošenje obrane od optužbi za zločin. Zemlje domaćini su potpisnice UN-ove Konvencije protiv mučenja i drugih oblika okrutnog, neljudskog i ponižavajućeg ponašanja ili kazni, baš kao i SAD. Bez obzira na to, CIA-ini ispitivači na lokacijama izvan zemlje smiju koristiti odobrene CIA-ine „unaprijeđene ispitivačke tehnike", od kojih su neke zabranjene konvencijom UN-a i vojnim zakonom SAD-a. Oni uključuju taktike poput „waterboardinga", pri čemu se kod zatvorenika stvara osjećaj kao da se utapaju. Neki pritvorenici koje je CIA uhapsila i zatim prebacila stranim obavještajnim agencijama tvrdili su nakon puštanja da su bili mučeni, iako je nejasno je li CIA-ino osoblje sudjelovalo u navodnom zlostavljanju. Uzevši u obzir tajanstvenost koja obavija osobe u CIA-inim pritvorima, takve optužbe povećale su zabrinutost stranih vlada i skupina za stanje ljudskih prava zbog CIA-inih postupaka pritvaranja i ispitivanja...[85]

Najbolja moguća zaštita koju tajna korporatistička vlada ima ustvari je činjenica da bi vrlo malo Amerikanaca ikada posumnjalo ili povjerovalo da takva genocidna grupa tajno kontrolira svijet te da postoje ljudi koji doista rade stvari opisane u točkama pod a-e. David Icke piše: „Postoji jedan glavni razlog zašto službene laži postaju prihvaćena istina. Alternativu je gotovo nemoguće zamisliti, podnijeti ili o njoj razmišljati, tako da većina ljudi to i ne čini."[86]

---

[85] „CIA Holds Terror Suspects in Secret Prisons: Debate Is Growing Within Agency About Legality and Morality of Overseas System Set Up After 9/11" („CIA osumnjičene za terorizam drži u tajnim zatvorima: debata sve glasnija u Agenciji o legalnosti i moralnosti prekooceanskog sustava utemeljenog nakon 11. rujna", Washington Post, autorica Dana Priest, 2. studenoga 2005.

[86] Icke 2005., 2.

Stvarnost ima smisla samo ako teoretiziranje o stvarnosti uključuje tajnu vladu

Oni koji ne razumiju činjenicu da postoji tajna vlada bit će prisiljeni opisivati stvarnost koristeći sve vrste apsurdnih pojmova – *samo nebo je granica.* Pogrešno će misliti da je *korisno* i *dobro* svoj novorođenčadi staroj jedan dan davati izuzetno opasno i otrovno cjepivo protiv hepatitisa B (*spolno prenosive bolesti!*[87]). Navest će ih se da povjeruju, na primjer, da je jadna, skrpana američka vojska iz rata za neovisnost *nekako* uspjela pobijediti ultra-moćno masonsko britansko carstvo. Navodit će ih se, primjerice, da vjeruju da se Vijetnamski rat dogodio zbog „komunističke prijetnje",u što su masovni mediji uvjeravali Amerikance tijekom 1960-ih.

Onima koji ne razumiju ili ne znaju da postoji tajna vlada činit će se slučajnom činjenica da dječji televizijski program vrvi sadržajima koji su ultranasilni, orwellovski[88] i zagovaraju rat, otvoreno propagirajući masovno ispiranje dječjih mozgova, uključujući hipnotički materijal, kao i sadržaje koji doslovno mijenjaju um – čak i kada mogu izazvati *masovnu epilepsiju* djece,[89] možda slično onome što je opisano u filmu *Videodrom.* Bit će uvjereni, na primjer, da je bila slučajnost to da Al Gore nije osporio (umjesto toga, odmah se ogradio od

---

[87] Čak i vlastiti dokumenti CDC-a koje daju pedijatrima i bolnicama da daju roditeljima u vrijeme cijepljenja otkrivaju da se hepatitis B prenosi samo spolnim putem, transfuzijom krvi ili sa zaražene majke na dijete. Dakle, osim ako neka majka za koju se zna da je zaražena ne uđe na porodiljni odjel, bolnice očito pretpostavljaju da će novorođenčad stara 12 sati koja je cijepljena cjepivom protiv hepatitisa B uskoro stupiti u spolne odnose ili se drogirati?

[88] Kažem „orwellovski" jer velik broj televizijskih emisija za djecu daje informacije (i upute) o biometriji, vojnim strojevima, konformizmu i drugim orwellovskim temama.

[89] Ova vrsta „masovne epilepsije izazvane televizijom" dogodila se u poznatom slučaju iz Japana, među japanskom djecom koja su gledala epizodu *Pokemona* potkraj 1990-ih, kada je doslovno na stotine djece moralo biti hitno prevezeno u bolnicu nakon gledanja istog segmenta epizode. Za više informacija vidi „After Flashing Causes Seizures, Japan Re-evaluates TV Cartoons" („Nakon napada izazvanih bljeskanjem Japanci rade reevaluaciju televizijskih crtića"), New York Times, Sheryl WuDunn, 20. prosinca 1997.; „Cartoon-based illness mystifies Japan" („Bolest izazvana crtićima zbunila Japance"), CNN (Tokio), 17. prosinca 1997.; „Avoiding 'Pokemon' Seizures From TV, Video Games" („Kako izbjeći pokemonske napade s televizije i video igrica"), WebMD.com, Miranda Hitti, 20. rujna 2005. Posljednji članak sa stranice WebMD.com daje naslutiti da je ova vrsta masovne epilepsije nešto što možda možemo očekivati od televizije bilo kada, pa bi roditelji trebali biti svjesni načina na koji je izbjeći – kao da su roditelji ti koji moraju poduzimati mjere da ispravljaju stvari, a ne tvorci televizijskih emisija za djecu...

protestiranja) rezultate predsjedničkih izbora održanih u SAD-u 2000. Vjerovat će da je slučajnost da na snimkama slijetanja na Mjesec na nebu nema zvijezda i smatrat će samo neobičnom činjenicu da Eagle za vrijeme podizanja s površine Mjeseca nije pokazivao znakove propulzivno-eksplozivne emanacije koja bi ga izbacila u svemir. Jednostavno će se vjerovati da 60-tonski zrakoplov može udariti u Pentagon a da ne razbije njegove prozore, da bi potom jednostavno nestao.

Popis je gotovo beskonačan, a svi ti detalji očito su apsurdni *ako* nemate spoznaja o tajnoj vladi i mislite li da su povijesni događaji neplanirani i nasumični.

Dokaz za postojanje tajne vlade

U ovom dijelu iznijet ću dokaze za postojanje tajne vlade. Ovaj dio zamišljen je samo kao uvod u dokaze koje ću tek podastrijeti, a cijelo drugo poglavlje posvećeno je dokazivanju da monopolistički korporatisti čine svjetsku vladu koja kontrolira sve resurse, ponašanje, informacije, razmišljanje i nas same.

Postoji više jednostavnih načina da se dokaže postojanje tajne vlade. Na primjer, pogledajte sljedeću analizu koja to dokazuje u svega nekoliko riječi. Washington D. C. je prepun *think tankova* i lobista (što je tema četvrtog poglavlja) i nije tajna da oni financiraju političare (oni *ih plaćaju* da izglasaju i provedu neki zakon) i određuju njihovo političko usmjerenje. To znači da onaj koji ponudi najveće mito/isplatu može navesti Washington da djeluje po njegovim željama: onaj koji ponudi najveće mito/isplatu može navesti političare na izradu i izglasavanje nekih zakona, mogu stvoriti *think tankove* koji će diktirati različita politička usmjerenja ili zakone. Dakle, to znači da Washington kontroliraju oni koji imaju najviše novca na svijetu a to su, dakako, *korporatisti.*

> *To znači da vladu SAD-a ne kontroliraju glasači već nevidljive (tajne) sile koje plaćaju i određuju politička usmjerenja političara u Washingtonu. To je dokaz da Washington kontroliraju korporatisti, a ne glasači. To je, dakle, ujedno dokaz da postoji tajna grupa – tajna vlada – koja kontrolira vladu SAD-a.*

Doista je lako dokazati da postoji tajna vlada.

Često sam čuo ljude kako ideje da postoje (i) tajna društva ili da postoji (ii) „tajna/nevidljiva vlada" koja iza kulisa kontrolira vladu SAD-a i cijeli svijet nazivaju *teorijom zavjere.* Međutim, to je kao da tvrdimo da CIA ne postoji, da CFR (engl. *Council on Foreign Relations* – Vijeće za vanjske poslove) ne

postoji ili da ne postoje Bill Gates, *Monsanto*, *Halliburton* ili *Fox News*. Vrlo je jednostavno dokazati, kao nekontroverznu empirijsku činjenicu, da tajna vlada kontrolira svijet. Razmislite o sljedećem slučaju koji uključuje CIA-u, za koju ću upravo iznijeti dokaze da predstavlja dio tajne vlade.

Najprije ću pojasniti na koji način CIA kontrolira američkog predsjednika, Kongres te Vrhovni sud, a zatim ću objasniti kako to znači da je CIA samo jedna vrsta „nevidljive/tajne vlade" koju sam upravo opisao u prethodnom odlomku. Utvrđivanje tih činjenica otkrit će jasnu uzročnu vezu *između* tajnih grupa (i) i (ii) vlade SAD-a, koja dokazuje da tajna društva i tajna vlada kontroliraju svijet.

Analizirate li međudjelovanje onoga što nam je poznato o, na primjer, interakciji između CIA-e i Kongresa, ili između CIA-e i predsjedničke grane vlade, ubrzo uviđamo da *CIA u potpunosti kontrolira oboje*. Hajdemo definirati riječ „kontrola" na sljedeći način: grupa x svjesno ili nesvjesno prisiljava grupu y da se ponaša ili razmišlja kako to x želi da se ta grupa ponaša ili razmišlja. Rečeno nam je da je rat u Iraku (drugi, koji je započeo 2003.) započeo zato što je CIA (sumnjivo) predstavila predsjedniku Georgeu Bushu mlađem određene dokaze o oružju za masovno uništenje u Iraku (što je bila lažna informacija), što je, kako nam je rečeno, bilo ono što je potaklo Busha mlađeg na pokretanje invazije na Irak („Šok i strahopoštovanje") u ožujku 2003. Bush mlađi tijekom 2003. i 2004. u nekoliko je navrata u masovnim medijima razgovarao o toj uzročnoj interakciji u dva koraka[90]

---

[90] Kao što je rečeno, ovo je bila jedna od dominantnih novinskih priča u drugoj polovici 2003. i cijele 2004. godine, o tom se pitanju beskonačno govorilo u medijima. Evo jednog primjera:

> WASHINGTON (CNN) – Suočen s neprekidnim pitanjima o naravi iračkih prijetnji pred rat, predsjednik Bush je u petak imenovao dvostranačku komisiju da „otkrije zašto" je došlo do očiglednih propusta u radu obavještajnih službi u vezi s naoružanjem Saddama Husseina. „Također smo čvrsto odlučili da američka obavještajna služba bude što je moguće preciznija glede svih budućih izazova", rekao je Bush tijekom kratke novinske konferencije u Bijeloj kući na kojoj je imenovao sedam članova ... u komisiju. Ostavio je prostora za imenovanje dodatnih dvaju članova. Ovaj je korak poduzet u svjetlu sve većih kritika koje demokrati upućuju republikanskoj administraciji uz tvrdnje da je Bijela kuća preuveličala prijetnju koja dolazi od Saddama – osobito što se tiče oružja za masovno uništenje – kako bi opravdala američku invaziju na Irak ... Bush i vrh njegove administracije uporno su ponavljali da Saddam posjeduje takve zalihe naoružanja koje su prisilile američko zakonodavstvo i inozemne saveznike da podrže vojnu akciju protiv Iraka. (iz „Bush names panel to review Iraq intelligence: Move comes amid Democratic criticism" [„Bush imenovao odbor za provjeru iračkih obavještajnih službi: potez učinjen usred kritika demokrata"], CNN.com, subota 7. veljače 2004.)

Podaci CIA-e o iračkom oružju za masovno uništenje
↓ ↓ ↓
Bush mlađi potaknut na objavu rata Iraku 2003.

Ta uzročna interakcija odredila je da CIA u potpunosti kontrolira poteze predsjednika SAD-a u odnosu na politiku (Irak) koja će dominirati njegovim mandatom u godinama koje dolaze, sve do vremena objavljivanja ove knjige. Ta uzročna interakcija odredila je da CIA u potpunosti kontrolira vojsku i predsjednika SAD-a, *budući da su CIA-ine „informacije" bile ono što je odredilo kako će se predsjednik i vojska SAD-a ponašati/djelovati tijekom sljedećih nekoliko godina.*

A što je s Kongresom? Kontrolira li CIA i Kongres? Većina kongresnog proračuna od 2003. naovamo iskorištena je za financiranje rata u Iraku (drugim riječima, većina kongresnog proračuna otišla je vojno-industrijskom kompleksu [*Halliburton, Lockheed Martin* itd.] za stvaranje ratnog materijala [zrakoplova, vojnih baza, vojničkih odora, kamiona itd.] koji se koristi u ratu). Iz tog razloga očigledno je da CIA određuje kako Kongres troši novac, što znači da kontroliraju i poteze Kongresa prema sljedećoj uzročnoj interakciji:

CIA i Bush mlađi donose odluku pa im je potreban novac za rat
↓ ↓ ↓
Kongres koristi većinu svog novca za financiranje rata u Iraku

Neizabrani Vrhovni sud također se kontrolira, budući da njegove članove bira predsjednik SAD-a (koga kontrolira CIA), što dovodi do sljedeće uzročne interakcije:

CIA
↓
predsjednik SAD-a
↓
slučajevi na Vrhovnom sudu

Sve osim jednog suca Vrhovnog suda (u trenutku dok pišem ovu knjigu) imenovali su Bush mlađi, Clinton, Bush stariji i Reagan – a svi oni su ratni huškači i neokonzervativci. Ta četiri predsjednika nedvosmisleno su povezana s CIA-om (na primjer, Bush stariji je 1970-ih bio upravitelj CIA-e), očito je da su svi tajni partneri koji međusobno surađuju (npr., Bush stariji i Bush mlađi su otac i sin, a Bush stariji i Clinton „slučajno" su postali najbolji prijatelji nakon što je Clinton napustio Ured, itd.), a u međuvremenu se pojavilo mnoštvo uglavnom nezamijećenih i donekle zatajenih vijesti o tome kako su Clintonovi

i Bushevi tajni obiteljski prijatelji (na primjer, redovito odlaze zajedno na odmor), što uopće ne iznenađuje uzmemo li u obzir blisku vezu Billa Clintona i Busha starijeg koja se može vidjeti u nacionalnim medijima.[91] Dakle, Vrhovni sud u cijelosti sačinjava skupina osoba koje kontrolira CIA, a najtočniji opis Vrhovnog suda bio bi opisati ga kao *CIA-inu operaciju*. Ne iznenađuje da se iz njihovih odluka od 11. rujna naovamo može zaključiti da Vrhovni sud bez zadrške podržava rat, što ukazuje na činjenicu da su i oni pod čarolijom ratne manije koju je stvorila CIA.

Upravo smo vidjeli dokaz da postoji uzročna interakcija kontrole koja djeluje *od* CIA-e *prema* vladi SAD-a, pokazujući da vladu SAD-a ne nadziru ljudi nego CIA (i druge tajne skupine koje ću spomenuti kasnije), koja je tajna organizacija (tajno društvo). U kasnijim poglavljima ove knjige vidjet ćete da je vlada SAD-a uglavnom bila u ortaštvu s CIA-om, s uzročnim vezama koje smo upravo opisali, te da, na primjer, CIA nije morala prisiliti Busha mlađeg na pokretanje „preventivnog" rata u Iraku. Međutim, ono što želim naglasiti je da postoji tajna viša sila koja je iznad vlade SAD-a.

Ako uzmemo u obzir činjenice koje smo upravo iznijeli, izgleda da ne možemo izbjeći zaključak da CIA u potpunosti kontrolira predsjednika, Kongres, vojsku i Vrhovni sud SAD-a. To dokazuje da vladu SAD-a kontrolira tajno društvo jer:

i. CIA je *društvo*
ii. CIA *kontrolira vladu SAD-a* (kao što je kontroliraju mnoga druga tajna društva), te
iii. CIA *djeluje tajno* budući da, općenito govoreći tek malen broj vanjskih osoba (odnosno, korporatista) ima spoznaje o CIA-inim svakodnevnim aktivnostima.

---

[91] Mnogo je takvih priča i to je dobar primjer kako je „opozicija" u medijima i u američkoj vladi između takozvanih „liberala" i „konzervativaca" vrlo teatralna kako bi se građanima odvukla pozornost prema nebitnim pitanjima i sukobima (za više informacija vidi Pappas 2003.). Vidi, na primjer, „Hillary Heralds 30 Year Plus Control of America by Interlocking Crime Family: Pro-war Clinton candidacy success would mean same mob bosses have ruled U.S. since 1980" („Hillary najavljuje 30 i više godina kontrole nad Amerikom od strane međusobno povezanih zločinačkih obitelji: uspješna kandidatura ratu naklonjene Clinton značila bi da jedni te isti mafijaški šefovi vladaju Sjedinjenim Američkim Državama još od 1980."), PrisonPlanet.com, 22. siječnja 2007., autori Paul Joseph Watson i Alex Jones. Zanimljive su i sljedeće priče: „Barbara Bush Calls Clinton 'Son'" („Barbara Bush Clintona zove 'sinom'"), *Drudge Report*, 17. lipnja 2005.; „Hillary Clinton defends link with Murdoch" („Hillary Clinton brani vezu s Murdochom"), *Financial Times*, 10. svibnja 2006., autorice Holly Yeager i Caroline Daniel.

Točke od i do iii potpuno su nekontroverzne i očite, i zbog toga vas pitam: 'Kako je moguće ne izvesti jednostavan, logičan i empirijski zaključak da je CIA (dio) tajne/nevidljive vlade koja kontrolira vladu SAD-a? Odgovor: nije moguće.

Ono što smo upravo naveli pokazuje da rasprava o tajnim skupinama i društvima koje kontroliraju vladu SAD-a (i svijet) nije samo „teorija zavjere". Ustvari, čitatelj mora uvidjeti kako je izuzetno jednostavno dokazati tu činjenicu. To je tema ove knjige: ukazivanje na to da postoje tajna društva koja tajno kontroliraju svijet te da tajna društva imaju hijerarhiju u kojoj su korporatisti na vrhu piramide. Da budemo precizniji, CIA-u kontroliraju ultraogromni, monopolistički korporatisti. Na primjer, CIA-u uvijek predvode korporatisti [npr., Bush stariji, Woolsey itd.], ili ljudi koje su imenovali korporatisti [npr. Gates i Hayden, koje je imenovao Bush mlađi], iz čega proizlazi da korporatisti kontroliraju CIA-u. Znači da postoji tajno društvo korporatista koji čine tajno društvo koje tajno, iza kulisa, kontrolira svijet, čineći *tajnu svjetsku vladu*. Kao što možete vidjeti, to je jednostavno empirijsko pitanje koje je jednostavno dokazati, ali većina ljudi u svijetu o tome nema pojma.

Dodatni dokazi

Moja tvrdnja može se dokazati na brojne druge načine, uz primjer CIA-e koji sam upravo naveo. Na primjer, dobro je poznato da su vođe biotehnoloških industrija (poput *Big Pharme*) najistaknutiji kongresnici (npr. Bill Frist),[92] vođe FDA (engl. *Food and Drug Administration* - Američka agencija za hranu i lijekove),[93] vrhovni zapovjednici vojske (npr. Rumsfeld) i tako dalje. Ti se ljudi na televiziji predstavljaju kao nasmijani, prijateljski raspoloženi, uslužni političari i državni službenici, ali dovoljno je pogledati što rade kada nisu ispred televizijskih kamera i vidjeti da se njihove dnevne aktivnosti sastoje od promicanja interesa njihovih kompanija na način da pomažu stvarati politiku i izazivaju rat koji pogoduju njihovim korporativnim zaradama (a na štetu običnih ljudi). To je, u biti, tajna vlada: javno lice tih političara-korporatista čista je suprotnost njihovom privatnom licu i njihovim dnevnim zadacima, a budući da je privatno lice stvarno (zbog činjenice da se ponašanje korporatista-političara zasniva na privatnom licu), to znači da je javno lice izmišljotina.

---

[92] Vidi Angell 2004., Kirby 2005. (osobito prolog i prvo poglavlje) te Richards 2004.
[93] Vidi Richards 2004.

Američka javnost nije svjesna stvarne prirode i aktivnosti svojih korporatističkih političara. Ideja da su to dobronamjerni, filantropski nastrojeni ljudi koji doista žele pomoći građanstvu potpuna je izmišljotina koju su stvorili masovni mediji. U stvarnosti korporatistički političari na bilo kojoj razini vlasti više podsjećaju na čopor pasa rata ili na Bossa Hoga iz emisije *Dukes of Hazard,* iako javnost te činjenice uglavnom nije svjesna. Premda masovni mediji skrivaju taj prizor, pogledate li pozorno vidjet ćete učinke te stvarnosti. Na primjer, koliko Amerikanaca zna da je izglasan zakon, uglavnom zaslugom kongresnika i biotehnološkog korporatista Billa Frista, koji proglašava *nezakonitim* da ljudi podižu tužbe protiv biotehnoloških kompanija zbog šteta od cjepiva (zbog stvaranja cjepiva koja sadrže živu, aluminij, aspartam, formaldehid i viruse raka koji nanose štetu ili ubijaju djecu)?[94] To je još jedna karakteristika stvarne, skrivene prirode korporatističkih političara: necijepljena djeca osnovnoškolske dobi redovito se isključuju iz škola sve dok se ne cijepe, a roditelje u Americi školsko osoblje, masovni mediji i američki političari *lažno* obavještavaju da je cijepljenje propisano zakonom.[95]

Korporatisti su Novi svjetski poredak

U ovoj knjizi najviše razine tajne vlade zvat ću sljedećim imenima: Novi svjetski poredak, tajna vlada, svjetska vlada i, ono najvažnije, *korporatisti.* Dokazat ću da su korporatisti stvarna tajna skupina koja iz prikrajka kontrolira svijet te da grupe za koje ostali istraživači obično tvrde da su dio onih koji upravljaju svijetom (CIA, WHO, WTO, Trilateralna komisija, FDA, Fox News, grupe koje se bave globalnim zagrijavanjem i kontrolom stanovništva itd.) to nisu – odnosno, da su samo zaposlenici koji rade za korporatiste.

---

[94] Ove ću tvrdnje dokumentirati kasnije u knjizi. O ovom se pitanju, međutim, opširno raspravlja u Kirby 2005. (prolog).

[95] Negdje od početka 2007. ne postoji zakon koji osobu obvezuje da primi cjepivo u Sjedinjenim Američkim Državama te koji bi zabranjivao učenicima da se upišu u neku školu. Sve što je potrebno učiniti je otići na internetsku stranicu vlade i potražiti dio o cijepljenju i izuzecima. Vidjet ćete da zakoni vrlo jasno kažu da se nijednom učeniku ne smije uskratiti upis u školu zato što nije cijepljen. Obično je ljudima to šokantno otkriće i jasno im govori da se nešto čudno događa. Moji studenti često pitaju: „Kako škole mogu biti toliko neusklađene sa zakonima i nesvjesne njihovog postojanja? Tko im je dao netočne informacije i zašto?" Moji studenti to smatraju vrlo bizarnim i nisu skloni u to vjerovati. Ja im, međutim, odgovaram da ih apsurdnost tog problema toliko šokira samo zato što ne shvaćaju da je to ono što se događa kada se korumpirana i dobro organizirana fašistička vlada implantira u postojeći kulturni i socijalni sustav, uključujući i onaj zdravstveni.

Postoji velik broj skupina koje možemo nazvati članovima „tajne vlade": sve grupe Novog svjetskog poretka o kojima će biti riječi kasnije u ovoj knjizi: MMF, WTO, Svjetska banka, Banka za savezne rezerve (kao i bilo koja druga središnja banka bilo koje nacije koja prakticira bankarstvo zasnovano na federalnim rezervama), Trilateralna komisija, FDA, ostatak korporatista iz ultraogromnih monopolističkih korporacija koje kontroliraju osnovne resurse koje civilizacija koristi: obrazovne, tiskarske, medijske, lihvarske,[96] prehrambene, vodovodne, odjevne, prijevozne i energetske industrije[97] (sve ću ih navesti u jednom od sljedećih poglavlja), a te organizacije ili grupe izravno ili tajno rade za skupine Novog svjetskog poretka: lobističke organizacije, posebne imperijalističke *think tankove* i privatne vojne snage, kao i za bilo koju od obavještajnih ili vojnih agencija (NSA, FEMA, CIA itd.). Te skupine čine tajnu vladu; i dok građani trče glasovati za Busha ili Kerryja (koji su, usput budi rečeno, rođaci, što nije dovoljno poznato) na namještenim izborima,[98] tajna vlada kuje zavjere za daljnje zaglupljivanje svjetske populacije i stvaranje dodatnih sustava opće bijede za građane diljem svijeta.

Postoje brojne tajne agencije i udruge Novog svjetskog poretka koje djeluju kao poligon za obuku koji budući političari, medijske ličnosti i glavni lideri moraju pohađati prije nego što počnu djelovati. Te skupine obično su toliko tajne da ako njihovi članovi otkriju bilo kakve podatke, baš kao i kod kvartovske bande, njih se ili ubija (kao što je to slučaj s Lubanjama i kostima) ili izbacuje (kao što je to slučaj s CFR-om). Te tajne organizacije uključuju određena društva za novačenje s Ivy League sveučilišta (poput Lubanja i kostiju), CFR, bilo koju obavještajnu agenciju (CIA-u, NSA, MI-6 itd.), tajne vojne organizacije, privatne vojne snage (engl. *privatized military forces* - PMF-ove), kao i ostale o kojima će biti govora u poglavljima koja slijede. Bez obzira na to odakle te agencije potječu i koje su njihove značajke, sve su tvorevina korporatizma i najmoćnije središte tajne vlade - *korporatista*.

Mnoga od tih društava koja kontroliraju svijet namjerno nisu tajna pa čak imaju i internetske stranice na kojima navode svoje motive, politiku i strategiju. (Dobar primjer je *think tank* pod nazivom *Projekt za novo američko stoljeće*, glavna grupa koju su stvorili korporatisti, a o kojoj ću detaljnije raspravljati u kasnijim poglavljima.) Međutim, budući da javnost uglavnom ne zna za njihovo postojanje, budući da mediji (vijesti, školski sustavi itd.) ne žele o njima razgovarati ili izvještavati, te skupine uglavnom ostaju tajne i „nevidljive".

---

[96] Ova je industrija ilegalna, prema Ustavu Sjedinjenih Američkih Država.

[97] Osim lihvarske, ovo su industrije koje se nazivaju *legalnima*. Postoje naravno i druge industrije koje su jednako velike kao i ove, kao na primjer ilegalna industrija lijekova, trgovine ljudima i prostitucije.

[98] Vidi Miller 2005.

Vidjet ćemo da su korporatisti najmoćniji, upravni dio tajne vlade te da se nalaze u središtu tajne vlade (to obuhvaća monopolističke bankare, koje neki ljudi smatraju najmoćnijim korporatistima i koji su ono što neki nazivaju *iluminatima*). Te grupe imaju vidljivo lice koje prikazuju javnosti i tajno lice koje skrivaju. U svom skrivenom načinu rada oni se tajno sastaju[99] i planiraju stvarne političke, ekonomske, pa čak i znanstvene događaje koji kontroliraju svijet (putem gore spomenutih korporatističkih oruđa i taktika).

Vidljiva vlada i nevidljiva (tajna) vlada

Mnoge korporatističko-vladine skupine nemaju upravljački položaj, već je riječ o organizacijama tajne vlade koje zapošljavaju i kontroliraju druge sile unutar tajne vlade ili sami korporatisti. Iako oni ne upravljaju, već se njima upravlja (putem Novog svjetskog poretka), te grupe unatoč tomu valja smatrati dijelom tajne vlade budući da su američki porezni obveznici nesvjesni njihove prirode i/ili onoga što rade. Takve grupe uključuju okupacijske snage SAD-a (poput trupa u Iraku, gdje većina Amerikanaca nema pojma koje su njihove dnevne aktivnosti u toj zemlji), većinu ostalih vojnih organizacija, najmoćnije *think tankove* (PNAC, AEI, Institut Hudson itd.), FBI, korporatiste s Wall Streeta i njihove brokerske „marionete", američku vladu (Kongres, predsjednika itd.), iz razloga koje sam objasnio, a koji se odnose na Frista, iračke terorističke milicije,[100] al-Qaedu i Hezbolah,[101] da spomenemo samo neke.

---

[99] Njihovi sastanci i događaji vezani uz te sastanke imaju i nazive, kao što su Družba Bilderberg, Bohemian Grove, Trilateralna komisija, Američki institut za poduzetništvo (AEI), PNAC/Weekly Standard i tako dalje.

[100] Opće je poznato, a Busheva administracija je to i priznala, da se iračka policija koju je stvorila američka vlada u velikoj mjeri ne može razlikovati od terorističkih milicija koje teroriziraju Irak. U jesen 2006 kad je izbila ovo je bila udarna priča. Vidi „Iraqi Police Unit Probed for Link to Militias" („Jedinica iračke policije u ispitivanju povezanosti s milicijama"), *Associated Press*, David Rising, 4. listopada 2006. Vidi također „Iraq police riddled by Shiite militia", Edward Wong i Paul von Zielbauer (novinari *New York Timesa*), *San Francisco Chronicle*, 17. rujna 2006. Ako sve ovo povežete, kako izbjeći zaključak da je „provedba zakona" američke vlade u Iraku identično al-Qaedi? Ideja je da je policiju nemoguće razlikovati od milicija, a milicije od al-Qaede, pa je stoga policiju nemoguće razlikovati od al-Qaede. Međutim, budući da su policiju stvorile američke vojne snage u Iraku, to znači da se određene američke vojne snage u Iraku ne razlikuju od al-Qaede. Situaciju ilustrira sljedeći dijagram:

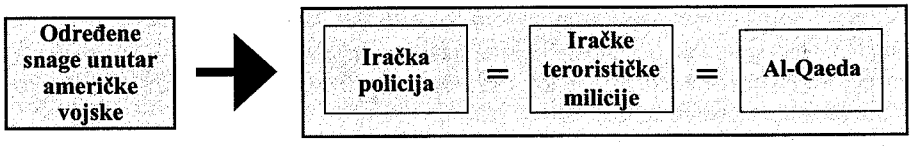

Amerikancima se govori da se njihova vlada sastoji od Kongresa, vojske SAD-a, Vrhovnog suda, predsjednika i njegovog kabineta, „obavještajnih agencija" (CIA, NSA, itd.), kao i navodnih „regulatornih agencija" (FDA, FCC, EPA, da navedemo samo neke).[102] Od sada nadalje te ću skupine nazivati *vidljivom vladom*. Amerikanci uglavnom znaju za postojanje vidljive vlade jer je vide na djelu dok gledaju vijesti na svojim televizijskim prijemnicima, ali Amerikanci ne znaju mnogo, ili čak ništa, o onome što vidljiva vlada doista radi svakoga sata, dana ili godine.

To znači da je vidljiva vlada djelomično vidljiva, a djelomično nevidljiva. S jedne strane, vlada je vidljiva putem televizijskih programa svjetskoj populaciji, kao što smo to upravo objasnili, ali s druge strane, ono što ja nazivam *vidljivom vladom* nevidljivi je dio tajne vlade. Iz tog razloga ono što nazivam *vidljivom vladom* sigurno posjeduje nevidljive značajke: tajna svojstva vlade. Na primjer, Hillary Clinton u središtu je pozornosti medija zbog svoje navodne predsjedničke kandidature 2008., (to je njena vidljiva strana), ali ona je ujedno i članica CFR-a (engl. *Council on Foreign Relations* – Vijeće za vanjsku politiku, ključne skupine Novog svjetskog poretka i svjetske vlade koju financira Rockefeller, koja djeluje zajedno s UN-om, a čiji je član, na primjer, i naftni korporatist i čelni čovjek grupe Carlyle George Bush stariji). Nagađam da je manje od jedan posto Amerikanaca upoznato s tom činjenicom.

Nevidljiva vlada →

MONSANTO imagine

Korporatisti

Vidljiva vlada →

Američki političari koje financiraju lobisti

→ "Mi ljudi"

Tipična Amerikanka koja uživa u hrani, nesvjesna njezine štetnosti

[101] O tome na koji su način al-Qaeda i Hezbolah dijelovi tajne vlade pišem u nastavku: pokazat ću da su one samo CIA-ine privatne vojne snage.

[102] Amerikanci često vjeruju da su institucije poput Pošte ili Saveznih rezervi Vladini entiteti, ali to je pogrešno. To su privatne korporacije.

Drugim riječima, ono što ja nazivam „vidljivom vladom", koju većina Amerikanaca jednostavno naziva „vladom SAD-a", djeluje u interesu tajne vlade, ali također i glumi pred televizijskim kamerama da bi stvorila lažnu sliku sile koja vlada Sjedinjenim Američkim Državama.

Vlada SAD-a: vidljiva vlada postoji samo za televizijske kamere

Vidljiva vlada koju Amerikanci svaki dan vide na televiziji ustvari je dio tajne vlade, ali gotovo niti jedan Amerikanac s time nije upoznat. Ne možemo prijeći preko tog pitanja vezanog uz televiziju: vidljiva vlada nije jedini dio onoga što nazivamo federalnom vladom SAD-a (Vrhovni sud, predsjednik i njegov kabinet, Kongres, vojska, regulatorne agencije, policija[103] itd.). Umjesto toga, *vidljiva* vlada je samo dio vlade SAD-a koji je *vidljiv* masovnim medijima. Na primjer, kongresnik Ron Paul (republikanac iz Texasa), koji se kandidirao za predsjednika 2008., dio je vlade SAD-a, ali on nije dio *vidljive* vlade, budući da se Paul gotovo nikada ne prikazuje u masovnim medijima. Dakle, postoje članovi vlade SAD-a koji nisu povezani s, ili nisu dio, tajne vlade Novog svjetskog poretka, ali nisu ni dio onoga što nazivam „vidljivom vladom", budući da vrlo malo Amerikanaca zna za njihovo postojanje i vrlo malo Amerikanaca ih može vidjeti u masovnim medijima ili čuti o njima u učionicama.

Jednostavno rečeno: *vidljiva vlada sastoji se od korporatista koji su članovi onoga što se naziva „vladom SAD-a", a o kojima masovni mediji redovito izvještavaju.* Drugim riječima, ako postoji član vlade SAD-a o kojem se često govori na CNN-u, kanalu *Fox News* ili u *New York Timesu* (poput Clintonovih, Bushevih, Kennedyjevih, Obame, Newta,[104] Kerryja, Gorea, Giulianija, Rumsfelda, Frista, Colina Powella, Condi Rice i tako dalje), nedvojbeno možete zaključiti da se o njima govori iz nekog razloga - zato što su oni korporatisti tajne vlade a vi trebate, to se od vas očekuje, na njih usmjeriti svoju pozornost.[105]

---

[103] Ovdje uključujem i policiju jer se ona u razdoblju 2005.-2006. promijenila od necentraliziranih federalnih nevojnih konglomerata, i to velikim dijelom združivanjem s centraliziranom vojskom.

[104] Newt zapravo nije u američkoj vladi u vrijeme dok pišem ovu knjigu, ali neki možda brkaju činjenice i vjeruju da jest budući da je vrlo često prisutan u masovnim medijima s raspravama o vladinoj politici.

[105] Slično bi se moglo tvrditi o najvećim korporatistima: čini se doista da ima nekoliko njih koji nisu dio genocidne, masonske tajne vlade. Na primjer, čini se da Mark Cuban, milijarder i vlasnik *Dallas Mavericksa* i kablovske mreže HDTV, nije član korporatističke tajne vlade, čemu u prilog govori činjenica da planira distribuirati film *Loose Change Final Cut* u kina na ljeto 2007.

Kada se kongresnici sastaju i „posluju" s lobistima na svojim raskošnim večernjim prijemima, oni djeluju kao dio tajne vlade. Kada američki kongresnici glasuju o zakonima poput HR 6166 109. Kongresa (Zakon o vojnim komisijama) i kada poruče američkom građanstvu da je to samo zakon koji će pomoći „ratu protiv terorizma", oni u tom slučaju također djeluju u tajnosti, u interesu UN-a i Novog svjetskog poretka te tako djeluju kao dio tajne korporatističke vlade. Međutim, kada, na primjer, predsjednik drži govor o stanju u naciji, on/ona djeluju samo u svrhu stvaranja dojma kod naroda te je on/ona u tom slučaju član javne vlade (odnosno, vidljive vlade), za koju većina Amerikanaca vjeruje da je *jedina američka vlada koja postoji.*

Razlog tomu je taj što je tipični Amerikanac rastresen zbog svog posla, zabave i drugih tričarija te zato ne poznaje gotovo ništa osim vidljivog lica vidljive vlade (njihove dnevne konferencije za novinstvo i govori koji se prenose na televiziji, njihovi skandali [poput Foleyjevog seksualnog skandala u listopadu 2006.], njihovo pojavljivanje na velikim sportskim događajima itd.) koje sam upravo opisao. Većina Amerikanaca ostala bi šokirana i vjerojatno bi sve nijekali kada bi saznali za stvarne aktivnosti vidljive vlade, a koje bi uočili kada bi bolje pogledali. (Na primjer, Zakon o očuvanju svemira koji je predstavio Kuchinich, ogromna količina korporativnih povlastica,[106] *Halliburtonovi* izravni ugovori vezani uz rat u Iraku, gradnja ogromnog američkog sustava koncentracijskih logora koji su spremni za korištenje, uskraćivanje zdravstvene skrbi za više od 43 milijuna Amerikanaca itd.).

Mehanizam tajne vlade

Ovako djeluje tajna vlada

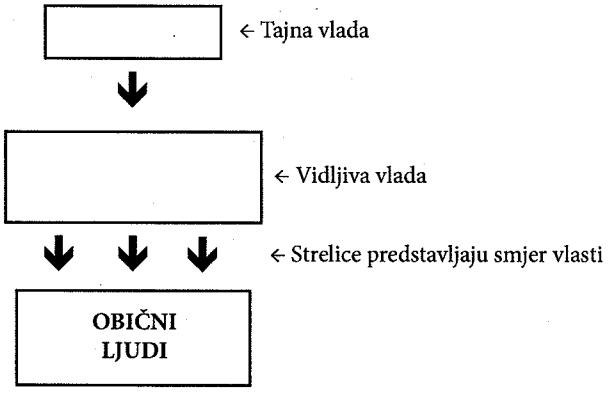

[106] Vidi Zepezauer 2004.

Prvi pravokutnik predstavlja tajnu vladu koja uglavnom kontrolira ekonomiju, terorističke događaje, bankarstvo, prirodne resurse, industrijsko istraživanje, obrazovanje, razmišljanje i ponašanje, rad, kao i gotovo sve velike svjetske agencije ili događaje. Do tajne vlade ne vode nikakve strelice.

Glavna svrha tajne vlade provedba je brutalnog fašizma putem vidljive vlade, *na način da ljudi nisu svjesni što se događa*, o čemu ću pisati kasnije. Čini se da ova taktika korporatističke tajne vlade djeluje budući da većina stanovnika SAD-a (kao i veći dio svijeta) pogrešno vjeruje da je rat neplaniran i spontan, da je ekonomska aktivnost neplanirana i spontana, da teroristi nisu povezani s onima koji kontroliraju ekonomiju, da je korporativni jad radnog dana dopustiv i neizbježan, da su mučenje (npr. Zaljev Guantanamo) ili zatvor (ultraogromni profitabilni američki sustav zatvora koji drži zatočenima milijune, većina kojih je utamničena zbog nenasilnih zločina) uobičajen način postupanja s ljudima, da je rat mir, da je neznanje moć, da je sloboda ropstvo (navedeni su da misle da su „slobodni" iako su ustvari robovi) i tome slično.

Planirani neuspjeh vidljive vlade

Slijedi nekoliko primjera kako se tajni fašizam i mučenje koje svijetom širi tajna vlada primjenjuju na građanima svijeta a da ljudi to ni ne znaju. U ovom dijelu vidjet ćete kako se vidljiva vlada građanima predstavlja kao sila dobra, ali je u stvarnosti jedan od dijelova tajne vlade koja se koristi za varanje građana i stvaranje posvemašnje bijede.

Svake četiri godine članovi vidljive vlade kandidiraju se za predsjednika SAD-a. Godinu za godinom svaki od njih koristi „reformu zdravstvene skrbi" i ideje o „općoj zdravstvenoj zaštiti za sve Amerikance" kao glavne izborne slogane u svojim kampanjama. Masovni mediji tim pitanjima pridaju veliku važnost. Kandidati Amerikance uvjeravaju da će poboljšati zdravstvenu skrb, učiniti ju sigurnijom, jeftinijom i dostupnom svima. Na prvi pogled to može izgledati kao dobrohotan potez, a ti kandidati doista mogu djelovati kao iskreni i dobroga srca dok to poručuju Amerikancima putem njihovih televizijskih prijemnika. *To je vidljiva vlada na djelu*: beskrajno paradiranje ispred televizijskih kamera, propovijedanje sličnog seta slogana, glumatanje ljubaznosti, dobrih namjera, možda i skromnosti, čak i očajnička želja za pobjedom na izborima. Nažalost, međutim, svi izabrani kandidati, od prvog do zadnjeg, iz nekog razloga ne mogu obaviti posao, a obećana zdravstvena skrb nikada se ne može u potpunosti ostvariti. Svake sljedeće godine javljaju se novi problemi vezani uz zdravstvenu skrb (ali o njima se u nacionalnim medijima izvještava malo ili se uopće *ne* izvještava) i sve veći broj ljudi ostaje bez odgovarajuće zdravstvene

zaštite ili bez zdravstvene zaštite uopće. *To je tajna vlada na djelu*: predsjednički kandidat pokazuje sve dobre namjere, ali nažalost, uvjeti su bili takvi da ona ili on nisu uspjeli obaviti posao vezan uz zdravstvenu skrb zbog nepredviđenih zastoja, problema ili drugih razloga, na kojima obično korporatisti „slučajno" zarađuju.

Kao dodatno pojašnjenje na koji način vidljiva vlada ustvari služi tajnoj vladi kao instrument bijede i jada pogledajte Vijetnamski rat, takozvani „rat protiv droge" iz vremena predsjednika Busha starijeg, ratove u Iraku, „rat protiv terorizma", a Nixon je čak imao i „rat protiv raka". Jeste li opazili kako je svaki od tih „ratova" „slučajno" neslavno propao, ali tek nakon što je na njih potrošena nesagledliva količina novca poreznih obveznika koja je tim putem dospjela u ruke korporatista koji kontroliraju industrije što stoje iza tih „ratova" tj. „obrambenu" industriju i vojno-industrijski kompleks, medicinsku industriju i industriju lijekova za rak, i tako dalje? Je li puka slučajnost da glavni politički ciljevi američkih predsjednika u pravilu neslavno propadaju? Svi ti „ratovi" započeli su kao plemeniti, naizgled dobronamjerni pokušaji političara da pomognu ljudima i donesu „slobodu i pravdu svijetu" (da se izrazimo na način koji često koristi Bush mlađi), ali zbog loše sreće ti „ratovi" ne postižu uspjeh. Pročitajte ovaj odlomak o takozvanom „ratu protiv raka" sa samog početka slavne knjige o raku koju je napisao dr. Ralph Moss:

> Čim je plan osmišljen, [„rat protiv raka"] našao se pod oštrim udarima kritike znanstvenika iz istog tog područja borbe protiv raka. Glavna pretpostavka plana bila je da se rak može kontrolirati već postojećim sredstvima. To je odgovaralo političkim potrebama predsjednika Nixona i Američke udruge za borbu protiv raka. Do 1974. javnost - koja se zdušno nadala da je lijek protiv raka na vidiku - počela se osjećati izdanom. Rat protiv raka bio je Nixonov „drugi rat", a kada je Nixon podnio ostavku zbog Watergatea, to je samo pojačalo sumnje javnosti u prijevaru.[107]

Taj „rat" nije čak ni pokrenut iako su na njega potrošene ogromni dolarski iznosi. Mnogi Amerikanci vjerojatno ne znaju ili se ne sjećaju tog takozvanog „rata protiv raka". Danas, 2007. godine broj oboljelih od raka *stravično raste*.[108] Na primjer, 1990. nisam poznavao nikoga s rakom prostate, a danas poznajem petoro ljudi, pri čemu od raka prostate obolijeva 40% muškaraca starijih od 50 godina.[109] Sve vrste raka, od kojih za neke prije jedva da smo čuli (poput raka

---

[107] Moss Page 2002., 5.

[108] Vidi Fagin i Lavelle 1999. (predgovor i uvod). Broj oboljelih od raka u prošlom je stoljeću porastao za više od 100%.

[109] Anderson 2004.-2006.

gušterače), sada su u velikom porastu. Medicina nam govori da lijeka nema te da se žrtve raka moraju podvrgavati zračenju i kemoterapiji (što je jedan oblik mučenja).

Stanje o kojem govorim može se prikazati sljedećim dijagramom:

Povijest dokazuje da je upravo opisana taktika ključni manevar tajne korporatističke vlade koji se može sažeti na sljedeći način:

Korporatisti tajno stvore neki problem za američke građane (rak,[110] narkotike,[111] rat,[112] krizu okoliša, bolest, terorizam, globalno zatopljenje[113] itd.),

---

[110] Rak uzrokuju mesna i mliječna industrija (vidi Anderson 2004.-2006.).

[111] Narkotike kreira američka vlada i frakcije tajne vlade koje ih proizvode i transportiraju u SAD, što postaje profitabilno za korporatiste koji prodaju i prevoze drogu, za medicinsku industriju i za korporatistički sustav zatvora (vidi Scott 2003., Herival i Wright 2003. te Cockburn i St Clair 1998.).

[112] O tome kako korporatisti osmišljavaju rat i kako im on donosi dobit pišem na nekoliko drugih mjesta u knjizi.

[113] U fusnoti u kasnijem poglavlju pokazujem da je globalno zatopljenje – barem u smslu vjerovanja da ga uzrokuju ljudi – prijevara.

a potom vidljiva vlada (u službi korporatista) uz pomoć medija izmišlja razlog koji je navodno izazvao problem i to priopćava američkoj javnosti, sugerirajući da se problem može riješiti ako američka javnost vidljivoj vladi ustupi nepojmljive novčane iznose tako da vlada može riješiti problem prema nekom planu koji je osmislila. Nažalost, problem je bio toliko ozbiljan da ga vidljiva vlada nije mogla riješiti premda je to pokušala. Novac i taj „rat" brzo su zaboravljeni, a američko građanstvo nikada ne sazna da su problem namjerno izazvali korporatisti kako bi zaradili i stekli nadzor.

Želi li tajna vlada nešto postići - poput invazije na neku zemlju, primjerice - izmisle neki problem koji vidljiva vlada potom rješava. U slučaju invazije na neku naciju, nacija na koju će se izvršiti invazija predstavlja se kao prijetnja, tako da narod pruži podršku za takvu invaziju. Neuspjeli politički smjer cijelo je vrijeme ustvari bio samo namjerna i profitabilna politika tajne vlade, ali izvršavanje njihove politike pod krinkom dobrohotne vidljive vlade tajnoj vladi omogućuje da ostane skrivena te da izbjegne netrpeljivost građana (budući da građani vjeruju da je propala politika samo nenamjerna pogreška).

Ne realiziraju se svi politički ciljevi tajne vlade kao propala taktika vidljive vlade. Na primjer, ako tajna vlada građane želi otrovati fluoridom jednostavno plati „znanstveno" oglašavanje, novinske priloge i ostalo da promiču „pozitivne učinke" fuorida (npr., dobar je za zube i kosti), prikrivajući činjenicu da je fluorid nuklearni otrovni otpad. Poanta je da je to bila politika tajne vlade, a ne vidljive vlade.

Icke i postavka *P-R-R*

Planirani neuspjeh vidljive vlade ima dublje posljedice od samih problema koji se namjerno izazivaju na način da se vidljiva vlada pretvara da je nesposobna. *Ujedno* uključuje probleme koje tajna vlada namjerno ali tajno stvara, da bi zatim za te probleme stvorila rješenje, pri čemu se rješenje sastoji od preuređenja svijeta i/ili novca na način koji ide na ruku korporatistima. Posuđujući ideje svojih prethodnika, poput velikog učenjaka Jordana Maxwella, David Icke elegantno sažima taj proces, koji se često naziva Hegelovom dijalektikom:

> Postoje dvije različite tehnike grupne manipulacije koje ljudi moraju shvatiti žele li prozreti igru. Jednu od njih nazivam „problem-reakcija-rješenje", a drugu „totalitarističko šuljanje na vrhovima prstiju". Tehnike su to koje se koriste već tisućama godina za ostvarivanje nekog programa i - uz strah - one su do dana današnjeg dva najučinkovitija oružja Iluminata. Prva tehni-

ka djeluje na sljedeći način: znate da ako otvoreno predložite oduzimanje osnovnih sloboda, započinjanje rata ili centralizaciju moći - javnost će na to reagirati. Zato koristite problem-reakciju-rješenje. U prvoj fazi stvorite problem. On može biti napad jedne zemlje na drugu, kolaps ekonomije ili vlade ili teroristička bomba. Ustvari, može biti bilo što za što javnost smatra da je potrebno „rješenje". U drugoj fazi izvijestite o „problemima" koje ste tajno stvorili na način na koji želite da ih ljudi shvate. Pronađete nekoga koga ćete okriviti, žrtveno janje poput Timothyja McVeigha u Oklahomi, i izmislite pozadinu tih događaja na način koji ljude potiče da traže da se „nešto učini". To je upravo ono što želite čuti zato što vam dopušta napredovanje na treću fazu tj. žalac. Tada otvoreno nudite rješenja za probleme koje ste sami stvorili. Naravno, ta rješenja uključuju centralizaciju moći, otpuštanje dužnosnika ili političara koji vam stoje na putu, ili ukidanje osnovnih sloboda. Koristeći tu tehniku, možete manipulirati javnim mnijenjem: zahtijevat će da napravite ono čemu bi se, u normalnim okolnostima, žestoko protivili. Oklahomska bomba u zgradi James P. Murrah, koja je eksplodirala 19. travnja 1995., bila je ogledni primjer tehnike problem-reakcija-rješenje. Dva najučinkovitija primjera tehnike problem-reakcija-rješenje bila su dva svjetska rata. Promijenili su svijet, kako to ratovi uvijek čine, i doveli do ogromne centralizacije moći. Ujedinjeni narodi, poput svog prethodnika Lige naroda, tvorevina su Illuminata koja djeluje poput trojanskog konja ili žrtvenog jarca za svjetsku vladu.[114]

Neki od najboljih primjera tog programa P-R-R u vrijeme pisanja ove knjige su rat u Iraku, predstojeći rat s Iranom te Treći svjetski rat koji će vjerojatno uslijediti poslije invazije na Iran. Što se tiče rata u Iraku (onog drugog), Bush mlađi navodno je dobio pogrešne obavještajne podatke o navodnom „oružju za masovno uništenje" u Iraku, a cijela invazija bila je „neuspješna" (osim ako ste rukovoditelj u velikoj naftnoj kompaniji, kao što je to Bush stariji). Na temelju modela koji opisujem u ovom dijelu svaki od tih „ratova" bio je *predodređen* za propast da bi korporatisti mogli na različite načine ostvariti zaradu. To je tajna vlada na djelu. Na primjer, prijetnja iračkim „oružjem za masovno uništenje" bila je namještena, a propali ratni plan Busha mlađeg bio je samo namješteni politički neuspjeh tako da se mogu izvršiti aktivnosti tajne vlade, odnosno izvršiti invazija na komad zemlje koji je izuzetno bogat naftom te je od strateškog interesa i potrebno ga je osvojiti u cilju utemeljenja Novog svjetskog poretka. Drugim riječima, djela i pogreške vidljive vlade mogu se identificirati kao *namjerne* operacije tajne korporatističke vlade koja iza kulisa povlači konce vidljive vlade da bi širila smrt, užas, mijenjala granice i nacije kada i kako to

[114] Icke 2001., 7-8. Leonard Horowitz (vidi citirana djela) također raspravlja o Ickeovoj P-R-R tezi, ali on je naziva „hegelovskom dijalektikom".

želi, prema potrebi prerasporedila stanovništvo, ili resurse, ili poslovna partnerstva – dok istovremeno građanstvo vjeruje da se sve događa spontano (neplanirano). Te stravične operacije tajne vlade prikazuju se kao dobronamjerni ali neuspješni politički potezi vidljive vlade, čija je svrha „širenje demokracije", „stvaranje mira", „pomoć djeci" i tako dalje, to je međutim samo krinka za ono što se događa ispod površine i iza marionetskih konaca vidljive vlade.

Teško je dovoljno naglasiti količinu kontrole i znanja koje tajna vlada posjeduje. Kako ćete vidjeti u ovoj knjizi, oni djeluju u tajnosti, manipulirajući svijetom po svojim željama, dok istovremeno svjetsko stanovništvo niti ne zna da postoji tajna vlada. Da parafraziramo riječi Francisa Bacona: tajna vlada je društvo koje vidi i kontrolira sve, ali koje nitko drugi ne vidi.[115] Dok su Amerikanci zaokupljeni zabavom i sitnim interesima, pogrešno vjerujući da su slobodni i sigurni, u stvari nemaju pojma kako ih se nadzire, stvara, oblikuje i kako se protiv njih neprestano kuju planovi.

Sažetak ovog dijela: svijet kontrolira tajna korporatistička vlada, a svrha tajne vlade je izmišljanje stravičnih i presudnih svjetskih zbivanja i događaja – od ratova do burzovnih fluktuacija, od epidemija do religija, od zloporabe narkotika do povijesti, te od osobnih misli (uključujući mentalni „poremećaj") do potrošačkog ponašanja kupaca – sve da bi na različite načine izvukli zaradu iz tih događaja te da bi doslovno izazvali mučenje, usamljenost, beznađe i osjećaj potpune izgubljenosti kod svjetskog građanstva, čak i ako ti građani uglavnom nisu svjesni svog jada. Franklin Delano Roosevelt je rekao: „U politici se ništa ne događa slučajno. Ako se nešto dogodi, možete se kladiti da je tako bilo planirano."

Korporatistička kontrola pomoću P-R-R

Ne samo da javnost nije svjesna postojanja Hegelove dijalektike koja se primjenjuje za kontroliranje događaja u svijetu, već začuđujuće nije svjesna ni činjenice da je društveni svijet uhvaćen u mrežu globalističkog korporatisičkog sustava. Vjerojatno zato što ih masovni mediji i obrazovni sustav uvjeravaju u suprotno, a javnost slijepo vjeruje da je to istina. Pogledajte, primjerice, sljedeći odlomak iz časopisa *The Economist* koji govori o knjizi koju je član firme za konzalting usluge *Kissinger and Assoc.* napisao o korporatistima:

---

[115] Parafrazirani citat iz Pinto 2006.

David Rothkopf, gostujući predavač u Carnegiejevoj zakladi za međunarodni mir, tvrdi da te elite nisu ništa drugo nego nova globalna „superklasa". One imaju sve klupske značajke stare nacionalne vladajuće klase, ali uz bitnu razliku da djeluju na globalnoj sceni, daleko od jednostavnih nacionalnih izbornih jedinica. Oni pohađaju ista sveučilišta (g. Rothkopf je izračunao da su danas Harvard, Stanford i Sveučilište u Chicagu tri glavna svjetska proizvođača superklase). Odgaja ih se u nekoliko globalnih institucija, poput npr. Goldman Sachsa. Oni pripadaju istim klubovima – posebno je popularno Vijeće za vanjske odnose u New Yorku – i međusobno sjede u nadzornim vijećima. Mnogi od njih djeluju između javnih i privatnih sektora. Susreću se na globalnim događanjima poput Svjetskog ekonomskog foruma u Davosu i Trilateralne komisije ili – kao *crème de la crème* – na Bilderbergovim skupovima ili seminarima u Bohemian Groveu, koji se svakog srpnja odvijaju u Kaliforniji. G. Rothkopf daje fascinantan prikaz svijeta superklase. On otvara vrata ureda šefa Goldman Sachsa, Lloyda Blankfeina, koji se nalazi na vrhu Goldmanovog tornja u njujorškoj ulici Broad Street. Posjećuje tvornicu koja prilagođava mlažnjake Gulfstream (svake godine gotovo 10% klijenata Gulfstreama posjećuje Davos). Posjećuje grupu Carlyle u kojoj se financijeri i bivši predsjednici sastaju da bi jedni druge učinili bogatijima. Nudi i upoznavanje s neobičnim postupcima sastanaka u Bohemian Groveu, koje je Richard Nixon opisao kao „najpederskiju prokletu stvar koju uopće možete zamisliti".[116]

Zapanjujuće je tko je sve uključen u tu superklasu korporatista koju opisuje Rothkopf u svojoj knjizi. Na primjer, uključeni su Papa, Osama bin Laden i neki drugi:

Rothkopf je objavio da su on i njegovi istraživači identificirali „nešto više od 6000" osoba koje odgovaraju njegovoj definiciji superklase – odnosno, koji spadaju pod kompliciranu (i nedovoljno objašnjenu) metriku osmišljenu za određivanje „sposobnosti redovitog utjecaja na živote milijuna ljudi u različitim zemljama diljem svijeta". Te osobe uključuju lidere zemalja, kao i vjerske i vojne vođe – čak i poneku pop zvijezdu poput Bona – ali glavni dio članstva čine poslovni ljudi: upravitelji *hedge* fondovima, tehnološki poduzetnici i investitori privatnog kapitala... Papa je član superklase, kao i Osama bin Laden, koji nepobitno ima utjecaj na današnja međunarodna pitanja, čak i ako ponekad živi u pećini. Ruski trgovac ilegalnim oružjem Viktor „Trgovac smrti" Bout je član, kao i Rupert Murdoch i Bill Clinton, koji, iako više nije vrhovni zapovjednik jedine svjetske supersile, još uvijek

[116] Iz „Billion-Dollar Babies", The Economist, 24. travnja 2008.

vodi svoju globalnu inicijativu, koja je potpuno novi pokretač na području međunarodne filantropije.

Govori nam to da postoji tajni „svijet" vlade koja stoji iza vidljivih vlada i koja kontrolira svijet, o čemu građani svijeta ne znaju ništa. To je nevidljiva vlada, *nevidljiva i nepoznata*. Mnogi od tih globalnih korporatista spominju se u masovnim medijima kao međusobni „neprijatelji" (npr. Osama bin Laden kao protivnik zapadnih globalnih korporatista), što oni ustvari *nisu*, i što pokazuje da mnogi od „sukoba" između svjetskih vođa ustvari uopće nisu stvarni već namješteni sukobi koji dovode do veće kontrole svjetske populacije – slično onome kako je izmišljeni sukob koji nazivamo Drugi svjetski rat poslužio kao „razlog" za stvaranje Ujedinjenih naroda (proizašlih iz Lige naroda), što je za globalni korporatizam značilo povećanje moći. Svim svjetskim krizama (prirodne katastrofe, bolesti, ekonomske aktivnosti, ratovi, promjene stanovništva itd.) zajedničko je sljedeće: namjerno planirani sukobi između običnih ljudi koji ne znaju ništa, gdje korporatisti nude „rješenje" koje sadrži neke planove koje su cijelo vrijeme željeli ostvariti: invaziju neke nacije bogate naftom koju izvodi vojska SAD-a, terorističke prijetnje i napade, povećanje količine *Prozaca* koje ljudi uzimaju, pokretanje nove obrazovne reforme, valove zločina koji vode do gradnje dodatnih zatvora i tako dalje.

Središte tajne vlade: globalni korporatisti

U različitim intelektualnim krugovima mnogo se govori na akademskim internetskim radio stanicama,[117] blogovima i izdavaštvu, a odnedavno do neke mjere u akademskim krugovima (iako su akademici novopridošlice u ovoj igri) o nadolazećoj svjetskoj vladi, čije postojanje su oni koji je uspostavljaju, naravno, već priznali.[118] Prema mnogim sudionicima ove rasprave, poput Alexa Jonesa (filmaša i aktivista) i Zbigniewa Brzezinskog (ključnog neokonzervativca o kojem ću kasnije detaljno govoriti), svjetska vlada bit će *korporatistička* vlada,[119] a vidjet ćemo da će biti i *fašistička* te da će biti najdramatičniji oblik države strave koji je moguće zamisliti. Moja je namjera u ovoj knjizi govoriti o Americi. Međutim, većina članova grupe Fortune 500 već se je preselila u inozemstvo, korporatisti naime ne poštuju granice koje vrijede za ostatak svijeta

---

[117] Na primjer, infowars.com, rense.com, nprlive.com, nutrimedical.com, između ostalih.

[118] Za primjer takvog priznanja zagovornika/agenta Novog svjetskog poretka vidi Slaughter (2005.), koji je član Vijeća za međunarodne odnose (CFR).

[119] Brzezinski o tome piše u svojoj znamenitoj knjizi *Velika šahovska ploča (The Grand Chessboard)*.

(granice gradova, kontinenata, nacija itd.). Oni djeluju globalno, a njihova je dominacija svjetska dominacija.

Korporatisti su vođe tajne vlade zato što čine sve elemente tajne vlade: obavještajne agencije, privatne vojne snage, vidljivu vladu/vlade, lobiste i *think tankove*, UN, različita tajna društva (npr. Lubanje i kosti), vojsku, organizacije Novog svjetskog poretka (Svjetsku banku, MMF i ostale koje spominjem u daljnjem tekstu) i tako dalje. Zbog sveg navedenog korporatisti drže pod kontrolom cijeli svijet, iako je s tim upoznat vrlo ograničen broj ljudi. Svi ultraogromni monopolistički korporatisti do neke mjere surađuju[120] i organiziraju se kroz svoje tajne agencije koje sam ovdje spomenuo. Korporativno natjecanje uglavnom je privid. Korporativna monopolizacija i dominacija čine pravu prirodu vlade.

Zaključak: obitelj i korporatizam

Otkrio sam da je Amerikancima teško shvatiti da ih se kontrolira te da im se ispire mozak, kao i da središtem njihovih života u potpunosti manipulira tajna vlada. Najlakše ćemo prepoznati tu cjelovitu kontrolu pogledamo li što se dogodilo američkoj *obitelji* tijekom 20. stoljeća. Obitelj je primarna antropološka jedinica, a njezino namjerno razbijanje bio bi tvrd orah za skupinu korporatista koji nadziru razmišljanje i ponašanje. Međutim, ako pogledate u što se pretvorila obitelj vidjet ćete da je korporatistima to pošlo za rukom.

Razmislite o prosječnom danu prosječnog američkog djeteta. Probudit će ga, vjerojatno prerano (nije se dovoljno naspavalo, što će kod malog djeteta izazvati *stvarnu* razdražljivost), da bi ga već ranom zorom brzo otpremili u školu (ili vrtić). Ondje će ga prisiljavati da satima sjedi i sluša ne-obrazovanje javnog „obrazovnog" sustava, učeći dosadne ne-činjenice. Tijekom tih sati bit će primorano podnositi nešto što se često može smatrati otvorenim ponižavanjem od strane „učitelja" (davanje negativne ocjene učeniku zbog nerazumijevanja pravih činjenica [koje će u većini slučajeva biti ne-činjenice, iako to nastavnik ne zna[121]], nastavnici koji se svisoka obraćaju djeci ili ih ustvari nije briga za njih [što dovodi do zlostavljanja djece], možda čak i vikanje na djecu ili zahtijevanje da sjede mirno, budu tiho itd.). Zatim, poslije škole (ako ima sreće i odmah ode kući umjesto pohađanja „programa poslije škole"), dijete će vjerojatno veći dio večeri provesti gledajući televizijske programe (odnosno, biti podvrgnuto

---

[120] Vidi Bagdikian (2004.) za primjer kako se korporacije ne natječu nego „surađuju".

[121] Vidi moj odjeljak na početku ovog poglavlja o tome kako američko obrazovanje generalno ne sadrži nikakve empirijski dokazive ideje i činjenice.

ispiranju mozga) i/ili igrajući video igre (odnosno, biti pripremano za vojnu borbu[122]). Tijekom dana dijete je konzumiralo otrovnu hranu prepunu MSG-a (engl. *monosodium glutamate* - otrova za mozak), aspartama (otrova za mozak), pesticida, herbicida, steroida, hormona, antibiotika, virusa (putem genetski modificirane hrane i izravnog prskanja virusa po hrani) te teških metala (a radi se o hrani za koju mu njegovi nastavnici i roditelji pogrešno govore da je „zdrava hrana"), pije vodu s fluoridom (poznatim karcinogenom i neurotoksinom[123]), a vrlo vjerojatno njegovim tijelom prolaze i visoke koncentracije teških metala, štetnih antitijela (zbog mimikrije antitijela) i drugih katastrofalnih otrova koji su posljedica cijepljenja kojima se redovito podvrgava. Slobodno možemo reći da se to dijete doslovno maltretira, muči, da mu se ispire mozak, da se ponižava tijekom cijelog dana u kojem ga drogiraju, truju i prisiljavaju da sjedi u tišini (u školi). Amerikanci ne samo da su napustili svoju djecu, oni ih svakodnevno muče zato što ih je njihova korporatistička vlada navela da tako postupaju. Kako piše Jim Keith:

> Stanovništvo je drogirano, potreseno, ozračeno, učinjeno bolesnim, izmanipulirano. Čak se i ubija u sklopu napora vojnih i obavještajnih agencija i njihovih psihijatrijskih varalica da osmisle najučinkovitije i nevidljive okove za obuzdavanje članova naše „demokracije".[124]

Amerikanci, općenito govoreći, ne žive u ili oko svojih domova. Oni su *beskućnici*. Živote provode u korporacijama. Kada Amerikanac upozna čovjeka koji radi u svom domu ostane šokiran i ljubomoran. Amerikanci vjeruju da je normalno živjeti na taj način: provoditi veći dio života daleko od obitelji i doma. Biti veći dio vremena u vlastitom domu nešto je što se smatra luksuzom (za one koji imaju razumne domove), a ne normalnom ljudskom karakteristikom, kako je bilo tisućama godina prije. Bez doma nema ni obiteljske strukture, a bez obiteljske strukture Amerikanci su bliže životu u Vrlom novom svijetu nego što su toga svjesni. Čini se da Amerikanci, iz gore navedenih razloga, žive kao beskućnici, u nedostatku intime razorenih obitelji.

---

[122] Vidi Halter 2006. za informacije o tome kako video igrice često prikriveno pokušavaju obučiti djecu za vojne aktivnosti.

[123] Vidi članak „Determination of Fluoride in Water Residues by Proton Induced Gamma Emission Measurements", A.K.M. Fazlul Hoque, M. Khaliquzzaman, M.D. Hossain, A.H. Khan, objavljen u časopisu *Fluoride* 2002., svezak 35, br. 3, str. 176-184. Vidi također Bryson 2004.

[124] Keith 2004., 31

2.

Korporatizam

U bliskoj budućnosti vidim kako nadolazi kriza koja me plaši, zbog koje strepim za budućnost svoje zemlje... Korporacije su postavljene na pijedestal, a dolazi doba korupcije na visokim razinama, dok će financijska moć zemlje pokušavati produžiti svoju vladavinu, koristeći predrasude ljudi sve dok se čitavo bogatstvo ne nagomila u nekoliko ruku, a Republika se uništi.
-Abraham Lincoln, 21. studenoga 1864.[125]

U ovom poglavlju dokazat ću da su SAD korporatistička zemlja. (Isti argumenti također pokazuju da je i cijeli svijet korporatistički.) Pritom ću analizirati strukturu i prirodu Amerike, a detalji o kojima će biti riječi potvrđuju da Amerikom vlada korporatizam. Tu činjenicu dokazat ću na tri različita načina, promatrajući tri različita aspekta američkog korporatizma: (1) kao korporatističku tiraniju nad *resursima* koji su ljudima potrebni za život i kao neprekidno tiraniziranje *ponašanja* ljudi (budući da resursi određuju ponašanje, kao što ćete vidjeti); (2) kao korporatističku tiraniju nad *svakodnevnim životom* ljudi a time i nad strukturom *umova i osjećaja* ljudi (odnosno, ljudske *svijesti*); te (3) kao *ideju* nepostojećeg entiteta koji ljudi stvaraju, a koji dovodi do potpune tiranizacije ljudske kulture i života. Te aspekte nazivam (1) strukturalnim korporatizmom, (2) življenim korporatizmom te (3) apstraktnim korporatizmom.

---

[125] Citirano u Caldicott 2002., 24; i u Korten 2001., 64. Obratite pozornost na to da Lincoln koristi riječ „republika", a ne ohlokratski izraz „demokracija". Premda je sam Lincoln bio surovi tiranin (vidi Thomas DiLorenzo, *The Real Lincoln*, 2003., Three Rivers Press), koji je ubijao Indijance i slično, on je znao za osnivanje države s dominacijom korporatističkih banaka koje se odvijalo u Sjedinjenim Američkim Državama (a dovršeno je 1913.). Njegove mjere da se ono zaustavi razlog su, kako vjeruju mnogi, njegova ubojstva.

Korporatistička struktura SAD-a (i svijeta)

Moj prvi opis korporatizma ono je što nazivam *strukturalnim tumačenjem* korporatizma (što se također može nazvati *strukturalnim korporatizmom* ili strukturalnim aspektima korporatizma). Resursi o kojima ovise životi ljudi – hrana, voda, lijekovi, dom, zdravstvena skrb, stvarno obrazovanje itd. – potječu od monopolističkih korporacija koje u današnjem svijetu kontroliraju korporatisti. Amerikanci imaju vrlo malo ili nimalo kontrole nad prirodom tih resursa. Na primjer, Amerikanci nemaju drugog izbora nego piti opasno zagađenu vodu – da budemo precizniji, *vodu s fluoridom* – za čije korištenje klijenti moraju platiti korporatistima. Na planetu Zemlji u današnje vrijeme ljudi uglavnom ne mogu piti vodu „besplatno" već za nju moraju platiti, a da bi mogli platiti moraju raditi (obično posao koji je vrlo slabo plaćen) u *korporaciji*. Drugim riječima, u današnjem svijetu živjeti znači biti rob.

Zatim ću dokazati da je ta ovisnost Amerikanca o resursima koje kontroliraju monopolističke korporacije glavni razlog zašto je struktura SAD-a *tiransko-komunistička*. Da bih izveo to *strukturalno* tumačenje američkog korporatizma morat ću podastrijeti tri posljedična argumenta koji se međusobno nadovezuju i koji precizno prikazuju korporatistički mehanizam Amerike. Nazvat ću ih *1. korakom, 2. korakom* i *3. korakom*, a prikazat ću ih po redu prije nego što nastavim raspravu o življenom i apstraktnom korporatizmu.

Strukturalno tumačenje – 1. korak

Ovo je prvi od tri argumenta koje ću navesti:

1. Korporacije kontroliraju resurse i bogatstvo.
2. Resursi i bogatstvo kontroliraju ljudsko ponašanje.

Dakle, korporacije kontroliraju ljudsko ponašanje.

Slijede pojedinosti o tom argumentu, ali najprije moramo pogledati način na koji sam ga iznio. Argument je iznesen u sljedećem „obliku argumenta":

1. A je B,
2. B je C,

Dakle, A je C.

(A = korporacije, B = resursi, C = ponašanje)[126]

Što god dolazi prije riječi „dakle" dokaz je za, te potkrjepljuje zaključak koji dolazi nakon riječi „dakle". Ovaj ću „oblik argumenta" koristiti na raznim mjestima u knjizi. 1 i 2 su kratke, jednostavne premise i dokazi, čija je svrha dovođenje do i dokazivanje treće linije koja je zaključak. To je jedan od načina koji studenti uče kako izraziti argumente u početnom sveučilišnom predavanju o kritičkom razmišljanju. Izražavanje zaključivanja u jednostavnim točkama koje služe kao dokazi za zaključak produktivan je i intelektualan način dokazivanja onoga što se želi istaknuti.

Prva tvrdnja – *korporacije kontroliraju sve količine resursa* – ne znači da korporacije *posjeduju* sve količine resursa koje postoje. Umjesto toga, ono što želim reći tom prvom tvrdnjom je da u konačnici korporacije u SAD-u na neki način logistički diktiraju aktivnosti gotovo svih resursa i novca. Drugim riječima, oni nadgledaju i diktiraju korištenje svih resursa koje Amerikanci koriste, a Amerikanci s tim u vezi ne mogu učiniti mnogo.

Na primjer, dojam je da Amerikanci *vjeruju* da imaju izbor (i moć) zato što su potrošači, pa tako vjeruju da mogu birati između dva sportska programa na satelitskoj televiziji, između Kerryja i Busha, između *Coca Cole* i *Pepsija*, između jednog slabo plaćenog posla i drugog, između vode u boci i vode iz slavine, papira ili plastike, humoristične serije ili sapunice, CNN-a ili Fox Newsa, Sveučilišta Teksas ili Sveučilišta Purdue i tako dalje. Međutim, što se tiče tih izbora Amerikanci ne mogu odlučivati koje će im dvije opcije biti ponuđene. Izbor je, dakle, iluzija. Na primjer, što ako želite neki treći sportski program, ili ako želite novu vrstu *Cole*. Ili što ako želite predsjedničkog kandidata koji se protivi ratu i koji nije korporatist (i koji je dobio jednaku i pravednu

---

[126] Više tehnički rečeno, „je" u ovom *obliku argumenta* funkcionira kao znak „=" i stoga ovaj oblik argumenta sadrži matematičku preciznost. Način na koji sam napisao gornji argument, a prije sam govorio o njegovoj simbolizaciji u obliku argumenta, ne pokazuje riječ „je". Međutim, „je" je ipak ondje jer u žargonu kritičkog razmišljanja postoji stvar koja se može opisati na dva načina: A je B, B je C, ali onda A je C. Drugim riječima, prva premisa (*korporacije kontroliraju resurse i bogatstvo*) može se ponovno napisati riječju „je" (znakom „="): skup korporacija *je* sustav koji kontrolira resurse i bogatstvo. Stoga, iako gore nisam morao napisati argument uz prisutnost riječi „je", on se može prepisati kao što slijedi, gdje je to „je" prisutno, čime se pokazuje da se poštuje strogi logički oblik argumenta A je B, B je C, dakle A je C:

1. Skupina korporacija *je* zdanje koje kontrolira resurse i bogatstvo.
2. Zdanje koje kontrolira resurse i bogatstvo *je* skupina stvari koja kontrolira ljudsko ponašanje.

Stoga, skupina korporacija *je* skupina stvari koja kontrolira ljudsko ponašanje.

količinu medijskog prostora ili mjesta na izbornim listićima u usporedbi s ostalim kandidatima)? Ili što ako želite vodu koja nije zagađena (na primjer, fluoridom,[127] perkloratom i Prozacom[128])? Izbor ne postoji zbog činjenice da ništa od toga ne možete dobiti.

Nadalje, koja je stvarna razlika između izbora koje sam upravo pobrojao? Na primjer, po čemu se sportski programi zaista razlikuju? Jedan će večeras možda prikazivati košarku, a drugi američki nogomet, pa se stoga može steći dojam da postoji izbor, ali što ako želite gledati tenis, a niti jedan program ga ne prikazuje? A što ako ne želite uopće gledati sport, a niti jedan od 900 kablovskih kanala (koji su svi u vlasništvu možda pet ili šest medijskih korporacija) ne prikazuje ono što želite gledati, budući da većina sadrži materijal iz tabloida, sport ili kvaziintelektualne „obrazovne programe" (što je u stvarnosti samo izuzetno moćno oruđe za ispiranje mozga, o čemu ću govoriti u svojoj drugoj knjizi koju upravo pišem)?

Fluorid je primjer načina na koji se Amerikance potajno truje. Nema znanstvenih studija ili publikacija koje dokazuju da fluorid pomaže u razvoju jakih kostiju i zuba.[129] Zubna pasta sadrži upozorenja koja obavještavaju kupca da odmah potraže liječničku pomoć ako proguta više zubne paste od onoga

---

[127] Vidi Bryson 2004.

[128] Da, istina je, voda koju koristimo uglavnom je zagađena velikim količinama *Prozaca*. To nije tajna, bila je to važna vijest diljem zemlje u korporatiziranim masovnim medijima početkom 2008. Vidi tekst „Prozac in Drinking Water? Likely So" („Prozac u vodi za piće? Vrlo vjerojatno") na stranici WebMD.com (http://www.webmd.com/content/Article/92/101794.htm), u kojem stoji sljedeće:

> 10. kolovoza 2004. – Znanstvenici u Velikoj Britaniji pronašli su određenu razinu poznatog antidepresiva u vodi. To otvara sljedeće pitanje: što je s vodom za piće u Sjedinjenim Američkim Državama? Trebamo li se zabrinuti? Točna količina antidepresiva *Prozaca* pronađenog u riječnim sustavima i podzemnoj vodi koja se koristi za piće nije specificirana. Međutim, u izvještaju iz Velike Britanije stoji da postoji mogućnost da je toksična. Slični su problemi, premda na nižoj razini, otkriveni i s lijekovima – kako onima na recept tako i bez njega - u SAD-u i diljem Europe. Mnogi se pitaju mogu li čak i male količine ovih lijekova utjecati na ljudsko zdravlje i reprodukciju.

[129] Vidi prvih nekoliko stranica Bryson 2004. za raspravu o tom nedostatku istraživanja.

što je normalno kod pranja zuba. Čemu takva upozorenja ako je sve tako sigurno? Vrsta fluorida koji se stavlja u jestive prehrambene proizvode (riječ je o *natrijevu fluoridu* koji se razlikuje od *kalcijevog fluorida* što se nalazi u prirodi, ali korporatizirani mediji često prikrivaju razliku između ta dva spoja i na taj način obmanjuju ljude) ustvari je nusprodukt proizvodnje nuklearnog oružja kao i drugih toksičnih industrijskih procesa.[130] Zubari nisu svjesni dokazane činjenice da je fluorid jedan od najotrovnijih tvari u američkoj hrani i vodi te da je istovremeno i sedativ.[131] Vodi iz slavine u Americi često se dodaje fluorid, a superfluoridizirana voda često je namijenjena djeci, a bespomoćni roditelji, ne znajući, daju im da konzumiraju nuklearni otpad.

Što ako želite pogledati znanstvenu emisiju o kvantnoj ispreplетenosti (koja, koliko ja znam, nikada nije postojala na kablovskoj televiziji, iako je ispreplетenost jedna od najvažnijih tema u kvantnoj fizici od 1980-ih naovamo)? Što ako želite gledati informativni dokumentarni film o zagađenju? Ili o CIA-i? Ili o skepticima 11. rujna koji raspravljaju o pitanju Pentagona o kojem je bilo riječu u prvom poglavlju? *Ne možete* jer takvi filmovi ne postoje. Ustvari, na televiziji imamo vrlo malo izbora budući da su doslovno svi programi informacije iz tabloida, sport i vijesti (koje ustvari, kako ćemo vidjeti, uopće nisu vijesti već kontrola misli). Čak su i takozvani „obrazovni" kanali (kanal *National Geographic*, *History Channel* itd.) u vlasništvu istog ratobornog vojno-industrijskog kompleksa kao i ostalih 900 kablovskih kanala te, naravno, prikazuju emisije koje su ustvari kontrola misli a ne obrazovanje.

Korporacije nadziru donošenje odluka o tome kako će se resursi koristiti, kako se dijele, razvrstavaju i prodaju. Američki potrošači, primjerice, misle da mogu kupiti koji god proizvod žele, kao da oni kontroliraju resurse i od njih načinjene proizvode. Američki potrošači mogu misliti da mogu kupovati i prodavati automobile na bilo koji način, da bilo tko može kupiti bilo koji automobil ako ga može platiti. Međutim, američki potrošači ne razmišljaju o tome koliko malo izbora imaju, kao što se može vidjeti iz sljedećih pitanja koja sva za odgovor imaju „Ne": Mogu li kupiti solarni automobil? Mogu li kupiti električni automobil (takozvani „EV")?[132] A automobil koji pogoni voda? Mogu

---

[130] Vidi Bryson 2004. Nije tajna u industriji nuklearnog naoružanja da je fluorid glavni proizvod koji se koristi u procesu. Na primjer, evo jednog od bezbroj članaka objavljenih na temu fluorida kao ključnog elementa u nuklearnoj industriji: „Concept of a closed nuclear fuel cycle with fluoride reprocessing of spent fuel", *Atomic Energy*, svezak 78, br. 4.

[131] Za više informacija o ovome vidi Bryson 2004.

[132] Ovaj automobil – koji postoji i koji se dobro prodavao početkom 2000-ih – proglašen je ilegalnim. Vidi Paine 2006.

li kupiti *bilo koji* automobil koji nema benzinski pogon? Mogu li kupiti automobil koji ne zagađuje, koji je tih i koji u sebi nema uređaj za praćenje (transponder)? Mogu li kupiti automobil koji će trajati 10 ili 20 godina bez zamjene motora i većine drugih dijelova te bez trošenja ogromnih iznosa na popravke? Mogu li kupiti automobil koji nije toliko skup da oduzima znatan dio mojih mjesečnih primanja? Mogu li kupiti automobil koji pogoni generator besplatne energije? Odgovor na svako od ovih pitanja je negativan.

Mnogi Amerikanci da bi stigli na posao svakodnevno prelaze velike udaljenosti, a zbog činjenice da u Americi ne postoji pristojan sustav javnog prijevoza (što je samo po sebi sumnjivo, budući da bi takva industrija oduzela profite naftnoj i automobilskoj industriji[133]), Amerikanci nemaju drugog izbora nego koristiti vlastite automobile. Automobilsku industriju uglavnom su monopolizirali isti igrači, desetljeće za desetljećem (Ford, Honda itd.), pri čemu svi nude istu vrstu automobila (metalni automobil pogonjen benzinom s ugrađenim uređajem za praćenje), no Amerikanci vjeruju da imaju velik izbor kada kupuju svoje automobile, dok ustvari imaju samo jedan izbor jer mogu kupiti samo jednu vrstu automobila: nespretni, metalni, opasni, višetonski, smrdljivi, niskotehnološki, bučni, benzinski, *bigbrotherovski* automobil koji ispušta nevjerojatno velike količine plinova.

Još jedan dobar primjer (samo jedan od bezbrojnih primjera koje mogu navesti) nedostatak je izbora s kojim se američki potrošači suočavaju zbog života pod čizmom monopolističkih korporacija, načina na koji se mali ili veliki komadi *zemlje* dijele i daju na korištenje obiteljima, gradovima, korporacijama itd. Vlasništvo nad zemljom važna je tema, tako da ću se samo ukratko na nju osvrnuti. Rašireno je uvjerenje da mnoge obitelji i pojedinci u Americi *posjeduju* zemlju, ali kao što ćemo vidjeti u trećem poglavlju, to nije istina. Što se tiče korporacija, zemlja se često doslovno *poklanja* korporacijama. Zepezauer raspravlja kako vlada SAD-a, sastavljena od korporatista, korporacijama često ustupa sve vrste besplatnih stvari (zemlja je tek jedan od mnoštva primjera), dok su porezni obveznici oni koji zbog toga ispaštaju, i to na više načina:

> Blagostanje za bogate dolazi u pet osnovnih oblika. Prva dva su porezne olakšice i izravno financiranje.[134] ... Ostala tri oblika stvaranja blagostanja za bogate suptilnija su od izravnog financiranja ili poreznih olakšica. Jedan je kada *Uncle Sam* (SAD) prodaje imovinu koja pripada nama ljudima za omanji dio njezine stvarne tržišne vrijednosti.[135]

---

[133] Vidi Black 2006.
[134] Zepezauer 2004., 4.
[135] Zepezauer 2004., 6.

Pogledajte sve naftne bušotine koje postoje na sjevernoj Aljaski koja zauzima doisa ogromnu površinu. Dakako, donedavno su na toj zemlji živjela američka plemena. Postavljaju se ova pitanja: Zašto naftne kompanije danas „posjeduju" i kontroliraju tu ogromnu količinu zemlje? Kako su oni dobili svu tu zemlju kada su sve donedavno ondje živjeli ljudi? Odgovor: isključivo preko vlade (koja je prepuna „naftaša"), koja je stvorila „politiku" i „programe" koji su na različite načine uklonili skupine ljudi tako da se njihova zemlja može dati naftnim korporatistima.

Pretpostavka 1 – *korporacije kontroliraju resurse i bogatstvo* – odnosi se na korporacije koje „kontroliraju" resurse i bogatstvo, ali to je ustvari zgodan eufemizam. Ono što se obično događa je da korporacije *prisvajaju* (kradu) resurse i bogatstvo – od zemlje, energije i vode, pa sve do naših vlastitih života (naših svakodnevnih života), uključujući i naše ponašanje ili sposobnost zaključivanja i mentalne vještine potrebne za rješavanje problema. To temeljno pitanje izvrsno je prikazano u citatu Elaine Bernard sa Sveučilišta Harvard koja komentira ne o prošlom ili budućem otimanju zemlje od američkih plemena, već o današnjem „stjecanju" resursa od svih Amerikanaca da bi ih se stavilo u ruke korporatista.

> Uz deregulaciju, privatizaciju, [i] slobodnu trgovinu ono što vidimo je još jedno ograđivanje... privatno preuzima zajedničko. Jedno od pitanja za koje osobno smatram da je u našim trenutnim raspravama vrlo zanimljivo jest - tko stvara bogatstvo? To bogatstvo stvara se samo kada je u privatnom vlasništvu. Kako biste vi nazvali čistu vodu, svjež zrak, siguran okoliš? Nisu li oni oblik bogatstva? Zašto te stvari postaju bogatstvo tek kada netko oko njih stavi ogradu i prozove ih privatnim vlasništvom? To nije stvaranje bogatstva, to je prisvajanje bogatstva.[136]

Što se tiče druge pretpostavke u argumentu – *resursi i bogatstvo kontroliraju ljudsko ponašanje* – jednostavno je pokazati kako resursi i bogatstvo kontroliraju doslovno cjelokupno ljudsko ponašanje u Americi. Svi ljudi suočavaju se s istim problemima u svojim običnim, svakodnevnim životnim zadacima: kako doći do hrane i vode, odgojiti djecu, zagrijati domove, biti siguran, imati stalan prihod, svakoga dana obaviti sve obveze te (nadamo se) naći malo vremena za uživanje (pri čemu se u današnjoj Americi čini da se zabava za većinu Amerikanaca svodi samo na jedno – televiziju)? Uzevši u obzir okoliš u kojemu se ljudi nalaze, postoje određeni načini koji su najbolji za rješavanje tih problema. Jedino je smisleno da će se ljudi prilagoditi i koristiti najbolje taktike za rješavanje i nošenje sa svakodnevnim problemima. Drugim riječima, ako dvoje ljudi mora

[136] Ovaj citat je iz Achbar i Abbot 2004.

ubrati bobice s visokog i trnovitog stabla da bi imali što za jesti, vjerojatno će svaki od njih naučiti koristiti neke slične taktike za rješavanje tog problema te će njihovo ponašanje biti slično, a ne različito. To je razlog zašto se ljudsko ponašanje diljem Planeta čini tako sličnim.

Na primjer, jedan od naših najvećih problema je kako nabaviti hranu. Očigledno je da su neke strategije bolje od drugih te da će ljudi koji rješavaju te probleme slično odabrati: jedenje mrkve bolje je od jedenja kamenja; jedenje tofua birat će se mnogo manje od jedenja nečega masnog ili prepunog šećera zbog svog okusa, zato što su šećer i masnoće „narkotička hrana" koja stvara ovisnost. Dakle, ponašanje ljudi mnogo je manje raznoliko a mnogo više slično ako se nalaze u sličnim kontekstualnim situacijama. Kada su ljudi gladni svi će tražiti hranu, a tražeći hranu svi će tražiti ono za što vjeruju da je pritom najbolja prilika (tražit će najukusniju hranu koja im se trenutno jede i koju mogu pronaći). Lako je pronaći još primjera sličnosti ljudskog ponašanja u svakodnevnom životu: poanta je u tome da postoje optimalni načini rješavanja tih problema, uzevši u obzir opcije koje su dostupne u okolišu u kojem se nalazite. Ljudi moraju pronaći jednostavna rješenja na takav optimalan način. Drugim riječima, u sličnom okolišu ljudi se gotovo uvijek ponašaju vrlo slično, ali to ponašanje je uvijek ograničeno i određeno pitanjem koji su resursi prisutni te karakteristikama okoliša.

Cjelokupno osnovno ljudsko ponašanje (odnosno, ponašanje potrebno za preživljavanje) naposljetku uključuje i kontrolirano je *resursima* kao što je hrana: ljudi nemaju drugog izbora nego tražiti hranu i uglavnom nemaju mnogo izbora nego tražiti optimalnu (što obično znači *najukusniju*) dostupnu hranu, te je stoga ljudsko ponašanje talac tih nagona. Resursi kontroliraju ponašanje, ali ponašanje ne kontrolira resurse. Međutim, kao što smo prethodno naveli, resurse, uključujući novac, kontroliraju korporatisti, tako da *korporatisti kontroliraju cjelokupno ljudsko ponašanje.*

Strukturalno tumačenje – 2. korak

Prvi argument od ova tri samo pokazuje da korporacije kontroliraju *ponašanje.* Međutim, da bi pokazali da su SAD neupitno korporatistička država bit će potrebno više. Iz tog razloga prelazim na sljedeći argument koji se nadovezuje na prethodni, a koristim isti oblik argumenta kao i u prvom koraku, što nas pak dovodi bliže uvidu u to da je struktura Amerike korporatistička.

U argumentu što slijedi zaključak argumenta iz 1. koraka prva je pretpostavka:

1. Korporacije kontroliraju ljudsko ponašanje. (Zaključak 1. argumenta u 1. koraku)
2. Ljudsko ponašanje je kultura.
3. Američka kultura je ono što čini SAD.

Dakle, korporacije kontroliraju ono što je SAD.

Kao i kod prvog argumenta, ovaj argument ima istu vrstu oblika argumenta:

A je B,
B je C,
C je D,

Dakle, A je D

(A = korporacije, B = ponašanje, C = kultura, D = SAD)

Što se tiče druge pretpostavke, koristim antropološku definiciju riječi „kul-tura“:[137] kultura je interakcija između živih bića, gdje ta interakcija za posljedicu ima da živa bića uče i jedni od drugih kopiraju ponašanje. Ta društvena interakcija je naposljetku i behavioralna interakcija, iz razloga koje ću u daljnjem tekstu pojasniti.

Kada ne bih pomicao dijelove svog tijela na različite načine (oči, usne, noge, mišiće na licu, ruke itd.) ne bih mogao ostvariti društvenu interakciju s drugima. Isključivo svojim ponašanjem (odnosno, da budemo precizniji, pokretanjem i grčenjem svojih mišića), kada na različite načine komuniciram s ostalima, mogu stvoriti prikaz (izraze lica, „govor tijela“, itd.) koji će ostali vidjeti i koji će moći pokrenuti ponašanje *društvene interakcije*.[138]

---

[137] Čini se da je najbolje koristiti upravo nju jer su upravo antropolozi oni koji proučavaju i iznalaze definicije kulture.

[138] Neki istraživači vjeruju da je kultura u prvom redu mentalni i subjektivni fenomen jer se može činiti da je povezan s umom, ali to je, čini se, netočno jer taj model ponašanja ne uključuje temelj društvene interakcije koju zahtijeva kultura, a to je bihevioralna interakcija (pokreti mišića) koju sam upravo opisao. Bihevioralna i društvena interakcija ne zbivaju se na način da ljudi međusobno vide svoj um (osim ako je kultura u prvom redu telepatska, što kod američke, čini se, nije slučaj, osim ako PEAR grupa za istraživanje anomalija s Princetona [engl. *Princeton Engineering Anomalies Research Group*] uspije dokazati drukčije), već se događa putem njihovih lica: pokretima lica i radom facijalnih mišića. Kad me pogledate vidite lice a ne moje misli. Kad ja pogledam vas ne mogu prodrijeti u vaš subjektivitet (tj. vašu svijest), vidim isključivo vaše lice i tijelo. Zato se kultura manifestira ponašanjem (pokretima mišića) i određuje se samo u smislu ponašanja, iako subjektivitet može imati glavnu ulogu.

Što se tiče treće pretpostavke drugog argumenta – *kultura je ono što čini SAD* – iako možemo vjerovati da su SAD mnogo toga (njena zemlja, povijest, korporacije itd.), čini se da su, više od svega drugog, SAD najbolje definirane *ljudima* koji žive u toj zemlji (a koja trenutno postoji u korporatističkom okruženju): ljudi koji tvore korporacije i ljudi koji su stvorili američku industriju i povijest, bez obzira je li ih oblikovala tajna korporatistička vlada ili ne.

Strukturalno tumačenje – 3. korak

Do sada smo otkrili da korporacije zapovijedaju i upravljaju SAD-om te smo pokazali da je Amerika korporatističko carstvo. Međutim, podastrijet ću još jedan argument koji je nužan da bi se dokazalo da su SAD korporatistička država. Koristeći zaključak 2. koraka, sljedeći argument je:

1. SAD su pod kontrolom korporacija (parafraza zaključka 2. argumenta).
2. Ono što je pod kontrolom korporatista pod fašističkom je kontrolom.

Dakle, SAD je pod fašističkom kontrolom.

Drugim riječima, SAD su korporativna diktatura. Amerika nije diktatura u smislu da doslovno jedna osoba vlada svima ostalima (ali, kao što ću to objasniti u daljnjem tekstu, ne mislim da su takve diktature ikada postojale, a sva društva koje Amerikanci obično nazivaju „komunističkim" ili „tiranskim", poput nacističke Njemačke ili crvene Kine primjerice, nisu imala samo jednog vladara). Umjesto toga, SAD ima otprilike 1000 do 2000 najviših korporatista (u ovoj knjizi moj cilj nije utvrđivanje točnog broja, da bismo analizirali i shvatili korporatizam dovoljni su približni brojevi) koji nikome nisu odgovorni, ali koji imaju puni nadzor nad resursima potrebnima građanima planeta Zemlje za svakodnevno preživljavanje.

Što se tiče druge pretpostavke – *ono što je pod kontrolom korporatista pod fašističkom je kontrolom* – jasno je da korporacije nisu demokratske institucije. Kada bi to bile radnici bi birali svoje korporativne vođe (ako bi se korporativni vođe uopće smatrali potrebnima u stvarno demokratskoj korporaciji, kao što nisu potrebni u gore spomenutom *anarhističkom* korporatizmu), stvarali bi pravila korporacije, plaće bi vjerojatno bile dovoljno visoke da budu dostatne (koliko je god to moguće) i jednake za sve radnike, među radnicima donosile bi se zajedničke odluke o tome kako trebaju izgledati aktivnosti i struktura

korporacije i tako dalje.[139] Međutim, to nije stvarnost korporatističke Amerike. Umjesto toga, korporacije su po svojoj hijerarhijskoj strukturi moći tiranske. Od radnika se očekuje da sluša naloge i *točka!* Radnik obično ne može odabrati svoje radno vrijeme (koje je obično vrlo dugo, negdje oko 35-90 sati na tjedan), svoju plaću (koja je obično strašno ili čak smiješno mala), što radi kada je u korporaciji (što je obično posao koji mrzi i koji ga čini nesretnim, očajnim, neobaviještenim), a napravi li pogrešku nije rijetkost da će to za posljedicu imati dobro staro „ribanje nosa" od strane šefa, čak i ako je tu pogrešku uzrokovao „šef" (npr. zbog loše komunikacije ili pogrešne odluke).

Neki uvjeti u korporacijama bolji su od ostalih uzmemo li u obzir da su okolnosti i postupanje okrutni i neobični. Krovopokrivače, na primjer, uglavnom jako sažalijevamo zato što rade deset ili više sati dnevno na temperaturi od 30 stupnjeva Celzijevih na vlažnom zraku Michigana. Situacija je to doslovno nalik nekim od nižih razina „ispitivanja" (odnosno, mučenja) u Zaljevu Guantanamo. S druge strane, smatra se da sveučilišni profesori imaju dobar posao koji im omogućuje dobru zaradu, u kojem mogu biti radikalni ako to žele, čitati knjige te često rade samo nekoliko sati na tjedan. Međutim, je li to točan prikaz profesora? To je slika američkog profesora koja - kako nas David Horowitz, autor popularne knjige *The Professors: The 101 Most Dangerous Professors in America (Profesori: 101 najopasnijih profesora u SAD-u)*,[140] želi uvjeriti - prevladava na američkim sveučilištima. Razumije se da doista postoje takvi slučajevi, ali većina današnjih sveučilišnih profesora nimalo ne odgovara tom opisu. Ustvari, oni provode neku vrstu *korporatističkog istraživanja*: rade u nekom *izuzetno* specijaliziranom znanstvenom ili tehnološkom području (u kojem se doista *ogroman* postotak istraživanja obavlja u korporativne svrhe – farmaceutska istraživanja, vojna istraživanja, biomedicinska istraživanja, istraživanje psiholoških i behavioralnih modifikacija i tako dalje[141] – kao da sveučilišta u Americi nisu ništa drugo nego vojni i korporativni istraživački centri koje financiraju porezni obveznici) i nalaze se pod ogromnim pritiskom da svoje istraživanje provode u zaista uskom području (što znači da su stručnjaci samo za to područje – ako čak mogu i to postati – i vjerojatno nemaju nikakvih spoznaja o drugim područjima stvarnog svijeta). Nadalje, sveučilišni profesori u pravilu su dobro plaćeni ako predaju na bogatim sveučilištima (npr. škole iz grupe Velikih deset), ali na većini sveučilišta plaće profesora u najboljem su slučaju prosječne (često znatno ispod 40.000 dolara godišnje), a kontrolira ih se ne prema njihovim akademskim zaslugama već od strane onoga što sam

[139] To su značajke koje se mogu primijetiti u primjerima anarhističkih korporacija iz stvarnog života, kao što su one koje je dokumentirao Lewis 2004.

[140] 2006., Washington, DC: Regnery Publishing, Inc.

[141] Caldicott 2002. i Angell 2005. detaljno raspravljaju o ovome.

u prvom poglavlju nazvao vidljivom vladom. Dakle, profesor zasigurno ima bolje radne uvjete od krovopokrivača uzmemo li u obzir većinu standarda koje mogu zamisliti, ali unatoč tomu i profesor živi pod korporatističkom (tiranskom) opresijom. Porazgovarate li s, primjerice, prosječnim profesorom prirodnih predmeta – uzmimo za primjer profesora agrikulture – kod njega ćete prepoznati posljedice te tiranije: vjerojatno nećete vidjeti vrhunskog istraživača koji je otkrio tajne stvarnosti, kao što su to učinili Einstein, Tesla, Buda ili Thoraeu. Umjesto toga najvjerojatnije ćete vidjeti nekoga tko vam može reći sve što želite znati (osim možda sigurnosnih standarda) o, na primjer, genetski modificiranoj *Monsanto* soji, ali neće znati što su to Savezne rezerve, neće znati za postojanje drevnog grada Tiahuanaca u Peruu (ili njegovo značenje), neće poznati Povelju o ljudskim pravima ili što je incident u zaljevu Tonkin, ili koji su štetni učinci *Monsantovih* kravljih hormona rasta koje ljudi konzumiraju u mlijeku i neće imati pojma koliko je nezdrava soja, naročito ona genetski modificirana.[142] Vjerojatno će biti jednostavno izgubljen i zbunjen, baš poput svakog drugog Amerikanca koji je takvim stvoren, čak i ako profesor ima više novca i bolji društveni status od ostatka izgubljenog plemena koje se naziva Amerikancima.

Amerikanci često misle da pohađanje sveučilišta pruža mogućnost da se izabere vlastita sudbina i kontrolira karijera – ukratko, mogućnost da se izabere što se želi učiniti sa svojim životom. Međutim, kad student inženjerstva odabere svoju karijeru koristeći organizirani i dobro razrađeni proces odlučivanja vjerojatno neće imati mnogo izbora gdje će raditi i koje će zadatke obavljati na tom poslu. Ta ključna pitanja ovise o tome tko u vrijeme njegove potrage za poslom zapošljava i što korporacija za koju radi želi da on radi na radnom mjestu tih 35-90 sati koliko će vjerojatno morati raditi. Korporacije se s tog gledišta za većinu Amerikanaca bolje mogu opisati kao dom daleko od doma ili, drugim riječima, to su logori za prisilni rad.

Bez obzira na situaciju nije potrebno mnogo uvjeravanja da ustvrdimo da su korporacije fašističke po svojoj strukturi moći i zato ću nastaviti s pričom (iako ću se vratiti tom pitanju kasnije u ovom poglavlju). Ono što je dosad rečeno u ovom poglavlju dokazuje jednostavnu činjenicu: američku kulturu u potpunosti oblikuju i njome dominiraju korporacije, ali budući da su one fašističke to znači da je i američka kultura fašistička. U daljnjem tekstu iznijet ću drugo od tri tumačenja o kojima govorim u ovom poglavlju koje pokazuje da su Sjedinjene Američke Države korporatističko carstvo.

---

[142] Vidi Daniel 2006.

Življeni korporatizam: tiranižirano iskustvo svakodnevnog života

U prethodnom dijelu otkrili smo da je *struktura* SAD-a *korporatistička*. U ovom dijelu ću pokazati da je svakodnevno iskustvo Amerikanaca pod korporatističkom vladavinom *tiranizirano iskustvo*. Dakle, ne samo da je struktura SAD-a korporatistička, već je i svakodnevno *iskustvo* Amerikanaca *korporatizirano* (tiranizirano). Razlog tomu je taj što su Amerikanci pod kontrolom i ovisni o korporacijama, a one su tiranije, što pak znači da je svakodnevno životno iskustvo Amerikanaca iskustvo tiraniziranih stvorenja.

Na primjer, kada Amerikanci odlaze na posao, puneći police *Wal-Marta*, pišući računovodstvena izvješća, okrećući hamburgere u *McDonaldsu*, radeći inženjerske planove, radeći za blagajnom u nekom velikom trgovačkom lancu, prodajući rabljena vozila, premještajući kutije u skladištu, brišući podove, pišući memorandume i tako dalje, oni imaju vrlo malo ili nimalo moći, slab ili nikakav izbor, malo ili nimalo poštovanja te malo ili nimalo užitka. Govorit će im da se korporacija brine za njih i da su sretni što imaju posao, ali ako pogledate svakodnevnu dinamiku njihovih života moguće je zaključiti da korporacija jednostavno izaziva masovno mučenje tih ljudi. Pogledajte što je David Icke napisao o toj temi:

> ... većini ljudi se govori što da misle, kamo ići, što raditi i kako to raditi... [G]dje možete saznati 'informacije" koje vas dovode do zaključka o sebi i svijetu? Tko odlučuje u koje vrijeme svakog radnog dana ustajete? Tko odlučuje kamo idete i što radite kada tamo stignete? Tko odlučuje kako to obavljate? Ako ste poput velike većine ljudi koji trenutno žive u svijetu snova, te odluke uopće ne donosite vi, nameće vam ih 'sustav', paukova mreža kontrole koja diktira svoju volju u vašim 'životima'.
>
> Svoje 'informacije' dobivate iz srednjostrujaških medija koji vam svakodnevno prodaju laži na temelju kojih odlučujete što misliti i kako se ponašati. Morate ustati u određeno vrijeme zato što se morate pojaviti na poslu i ne smijete kasniti. Idete tamo gdje vam šefovi narede i radite ono što vam nalože. Ako se pobunite otpuste vas, a ako ne primate plaću ne možete si priuštiti dom i prehranjivanje... Da biste zadovoljili sve te predviđene potrebe i odgovornosti svaki dan morate provesti čineći druge ljude sretnima. Isto tako, vaši šefovi robovski prate upute onih koji kontroliraju *njih* i ni *oni* se ne usude iskoračiti iz zadanog okvira.[143]

---

[143] Icke 2005., 1.

Radnici uglavnom imaju malo ili nimalo razumijevanja za svoje šefove te prema njima osjećaju malo ili nimalo prijateljskih sklonosti, a njih, kako ću to pokazati kasnije, uglavnom nije briga za radnike.[144] To je u načelu posvuda tako: u malim tvrtkama, u ogromnim monopolističkim korporacijama, poslovima u vladi, uslužnim djelatnostima, obrazovanju[145] i među sveučilišnim profesorima.[146] Koje su grane djelatnosti ili zanimanja izuzeti iz korporatizma?

Da biste shvatili značenje te *življene tiranije* razmislite o sljedećim pitanjima. Kao prvo, iz zaključaka navedenih u 2. koraku strukturalnog tumačenja možemo izvesti sljedeću jednadžbu:

Sjedinjene Američke Države = mi ljudi

Iz te jednadžbe sada možemo izvesti drugu jednadžbu. Ako Amerikanci, općenito govoreći, žive u tiraniji, o čemu ću govoriti u ovom dijelu, tada vrijedi sljedeća jednadžba:

Sjedinjene Američke Države = život u tiraniji

koju dobijemo zamijenimo li „ljude" iz prve jednadžbe „životom u tiraniji" u drugoj jednadžbi. Ta zamjena se čini opravdanom budući da je stanje života i svijesti ljudi ono što oni jesu - što je osoba, njen um i njena subjektivnost. Bez našeg mentalnog života, bez naših stanja svijesti prepunih ljubavi ili mržnje, bijesa ili sreće, dosade, osobnih značajki, snova, uspomena, osobnog identiteta i nade prestajemo biti ljudi. To ujedno znači da su ljudi proizvod prirode svojih svakodnevnih života, budući da je čovjekovo svakodnevno okruženje primarni čimbenik koji oblikuje njegovo subjektivno ja. Dakle, osoba je ono što uključuju njezini osjećaji i misli, ono s čim se ljudi identificiraju u svojim *dnevnim poslovima*. Osobu *čine* njezin dnevni posao i trud, ono kako se zbog

---

[144] U poglavljima koja slijede dokazat ću da najviše pozicionirani šefovi – korporatisti – izgleda uživaju kad se njihove radnike ozljeđuje, muči ili ubija.

[145] Nastavnici u osnovnim školama, na primjer, koliko je meni poznato, ne biraju svoje radno vrijeme, svoje učenike, svoj kurikulum, a često ni učionicu. Nije njihov izbor odlaziti na bezbrojne sastanke poslije škole kojima u današnje vrijeme moraju prisustvovati, ni prihvaćati onu Bushevu „nijedno dijete neće biti izostavljeno".

[146] Kao što je prethodno rečeno, profesore se često prikazuje kao ljude nesputane pravilima, koji mogu biti radikalni. Ova ideja je medijska izmišljotina, u stvarnosti je sveučilište velikim dijelom domena kojom vladaju kontrola misli i socijalni inženjering. Tko, primjerice, može zaboraviti tko je nakon što je Rumsfeld podnio ostavku na mjesto ministra obrane netom nakon izbora u pola mandata došao na njegovo mjesto: bio je to William Gates, koji je prije toga bio čelnik teksaškog A&M sveučilišta, a još prije toga prvi čovjek CIA-e!

tog posla *osjeća* te kako *misli*. Osnovna je to postavka društvene znanosti: ono što čini osobu uglavnom je određeno svijetom i okolišem u kojem se nalazi. Dakle, ako je osoba podvrgnuta neprekidnoj tiraniji svijeta oko sebe to znači da osjećaji, djela i misli te osobe ne mogu biti ništa drugo nego *tiranizirani*.

Što to onda znači za Amerikance koji neprestano žive u tiraniziranom okolišu i u korporatiziranom stanju svijesti? Dakako, odgovor je da su njihova svijest i ego tiranizirani: *tiranizirano iskustvo.*

Iz dana u dan, iz godine u godinu, životi Amerikanaca su tiranizirani i korporatizirani.. Zbrojimo li cjelokupno takvo iskustvo za svakog pojedinca, zbrojimo li sva tiranizirana iskustva i živote dobit ćemo zbroj svih iskustava Amerikanaca. Što bi taj zbroj bio? Naravno, može biti samo *tiranizirano iskustvo*. Kada bi uzeli sve ljude i zbrojili trenutke njihovih života samo bismo dodavali tiranizirana stanja i nikada se ne bismo iz toga izvukli: bez obzira koliko tiraniziranih stanja svijesti i stanja tiraniziranog života zbrojimo, nećemo dobiti ništa drugo doli tiranizirano životno iskustvo.[147]

Pogledajte sve te milijune i milijune ljudi u SAD-u, svi oni rade i žive u korporatiziranoj državi. Pogledajte milijune i milijune roditelja koji rade i provode dane u korporatiziranom radnom logoru (korporaciji), u tiraniziranim uvjetima rada. Pogledajte njihovu djecu koja sate i sate provode u dječjim vrtićima, budući da njihovi roditelji moraju dugo raditi zbog čega s djecom provode sve manje vremena, a navedeni su na usmjeravanje svoje energije i pozornosti na korporaciju i na svoje korporatizirano stanje postojanja (umjesto na sebe same ili na svoju djecu), uglavnom zato što pogrešno vjeruju da moraju „kupiti gluposti koje im ne trebaju", da ponovno upotrijebim citat iz filma *Klub boraca*. Navodi ih se da svoje živote ne posvećuju istraživanju samih sebe i otkrivanju svojih strasti i snova, već da ih provedu robujući za tuđe snove, odnosno, financijske snove korporatista. To je, dakle, prosječna tiranizirana situacija prosječnog Amerikanca - tiranizirani život tiraniziranog iskustva.

Mediji u Americi (kako obrazovni sustav, tako i novinski i televizijski mediji) neprestano pokušavaju uvjeriti građanstvo da su njihovi korporatizirani životi

---

[147] Ako netko poželi vjerovati da su SAD *oligarhijska* a ne *tiranska* država, kao što je slučaj s nekim istraživačima, ne vidim kako se može doći do tog zaključka s obzirom na razmišljanja u diskusiji o življenom korporatizmu ili tiraniziranom iskustvu. Dojam je da ako o Americi razmišljamo u smislu onog što se čini da je njena srž, a to smo „mi ljudi" i naše svakodnevno življeno iskustvo, u slučaju da je to iskustvo korporatizirano, onda samo možemo zaključiti da su SAD golema tiranska država. Ako su generalno sva iskustva Amerikanaca tiranizirana, tada su SAD država tiranije a ne oligarhije.

dobri, možda čak i najbolji način života kojim je itko na svijetu ikada živio. Često čujem političare kako u vijestima govore: „Amerikanci imaju najbolji životni standard i najbolju zdravstvenu skrb na svijetu." (Razumije se, to nije točno, što ću to dokazati na brojnim mjestima u ovoj knjizi.) Međutim, u američkom korporatiziranom/tiraniziranom postojanju *ogroman* postotak stanovništva ozbiljno se ugnjetava (o čemu se doslovno nikada ne raspravlja u masovnim medijima), iz raznih razloga. U svom korporatiziranom postojanju u Americi ljudi moraju raditi na poslovima koje preziru, pod fašističkom strukturom moći koja ih ne plaća dovoljno da mogu normalno odgajati svoju djecu. Na primjer, ne mogu platiti zdravstvenu skrb (a ako mogu, zdravstveni sustav nije ništa drugo nego varljiva i beskorisna korporatistička prijevara), ili se moraju koristiti javnim obrazovnim sustavom koji kontroliraju vlada i UN, a koji djecu drži nepotrebno odvojenima od obitelji i podalje od stvarnog obrazovanja.[148]

Apstraktni korporatizam: korporacija je samo ideja

> I tako se vrti i okreće taj krug ovisnosti i nametanja volje. Rob nekog čovjeka je gospodar drugoga; ovca jednog čovjeka čuvar je ovaca drugoga. To je način na koji je svijet namjerno organiziran. Sustav želi da svatko kontrolira nekog drugog i to se radi na milijardu različitih načina. Ono što mi nazivamo 'slobodnim društvima' ustvari su preimenovani gulazi. Sustav nam ne služi – mi služimo njemu. Mi smo robovi koji se zavaravaju da smo slobodni zato što se ne želimo suočiti sa stvarnošću svoga položaja.
>
> -David Icke[149]

U prethodnom dijelu vidjeli smo da je *struktura* SAD-a korporatistička te da se *življeno iskustvo* Amerikanaca koji čine SAD sastoji od korporatiziranog/tiraniziranog načina života. Sada ću govoriti o posljednjem od tri razloga koje u ovom poglavlju navodim kao razlog zašto su SAD korporatističko carstvo, a taj posljednji razlog je ono što nazivam *apstraktnim* tumačenjem američkog (i globalnog) korporatizma.

Da biste stekli predodžbu o onom što ću pokušati pojasniti u ovom dijelu, pročitajte sljedeći izvanredni ulomak profesora Kortena:

> Manje je zapažena tendencija pojedinih korporacija koje s rastom i porastom vlastite moći žele razviti svoje institucionalne planove usklađene s imperativima svojstvenim njihovoj prirodi i strukturi koje nisu u cijelosti pod nadzorom čak ni menadžera i pojedinaca u čijem su vlasništvu. Ti ciljevi usmjereni su na povećavanje njihovih zarada i zaštićivanje samih

[148] Vidi Tabor 2006. za raspravu o pitanjima povezanima s obrazovnim sustavom.
[149] 2005., 2.

sebe od nesigurnosti tržišta. Oni proizlaze iz kombinacije konkurencije na tržištu, potreba financijskih tržišta, napora individualaca za napredovanjem u karijeri i povećanja osobnih prihoda. Velike korporacije često se udružuju da bi promovirale zajedničke političke i ekonomske ciljeve. U Sjedinjenim Američkim Državama oni su više od 150 godina uključeni u restrukturiranja pravila i institucija vlasti tako da odgovaraju njihovim interesima. Neke čitatelje mogla bi uznemiriti moja antropomorfizacija korporacije, ali to radim namjerno zato što po osnivanju korporacija one uglavnom počinju samostalno živjeti, nevezano za namjere svojih ljudskih sudionika. Korporacije su dominantne upravne institucije na cijelom Planetu, a najveće među njima prodiru u doslovce svaku zemlju na svijetu, a po veličini i moći nadmašuju većinu vlada. Sve češće nalazimo da je korporativni interes, a ne ljudski interes, ono što definira ciljeve politike država i međunarodnih tijela.[150]

Ideja koju nam je profesor Korten ovdje ilustrirao i koju ću detaljnije razraditi u ovom dijelu je da su ultraogromne monopolističke korporacije nešto poput mravlje kolonije ili oceana: *individualni dijelovi/članovi/jedinice* (u ovoj analogiji koju sam naveo, to su mravi ili kapi vode, koji predstavljaju pojedinačne radnike korporacije) ne mogu pojedinačno kontrolirati ukupno djelovanje *cjeline* (u ovoj analogiji, cjelina je cijela mravlja kolonija ili ocean, što predstavlja cijelu korporaciju). Cijela struktura izvan je kontrole pojedinačnih dijelova.

Apstraktni korporatizam uključuje dvije izuzetno bitne iluzije u koje radnici moraju povjerovati:

A. Da korporacija nije samo aktivnost radnika već je nešto više od toga, nešto više i mnogo moćnije od bilo kojeg radnika – odnosno, sama korporacija. Međutim, što je to točno „korporacija" radniku se nikada ne tumači (niti bilo kome drugome), kao ni kako korporacija može biti više od radnika i aktivnosti radnika koji je čine. Ali to nije bitno sve dok radnici pogrešno vjeruju da su mali i beznačajni u usporedbi s korporacijom koja je na neki način veća od njih i koja ih nadzire oni nikada neće pokušati preispitati svoju veličinu i nikada neće ostvariti sebi svojstvenu autonomiju i moć.

B. Radnik ne može kontrolirati apstraktnu ideju korporacije koja je veća od njega iz prethodne točke A, tako da se mora predati i popustiti korporacijama te im služiti na bilo koji način te apstraktne korporacije to od njega traže.

[150] Korten 2006., 59-60.

A i B tvore svijet snova: sliku ne-stvarnosti, sliku nečega *što ne postoji*. Bez funkcioniranja i djelovanja radnika korporacija ne postoji – od nje ne ostaje ništa – što znači da se „korporacija" može opisati samo kao djelovanje *radnika* - ni više, ni manje. A apstraktna korporacija – ideja da je korporacija nešto više od radnika i njegove aktivnosti –samo je predodžba nečega što ne postoji.

Korporatistima upravljačima od ključne je važnosti da se radnici ne probude iz tog sna. A mogli bi se probuditi ako im se da neki razlog za preispitivanje i procjenjivanje svojih života i okolnosti u kojima žive. Preispitivanje je čin trijeźnjenja, buđenja – surovo shvaćanje – a čini se da je to razlog zašto političari i Veliki mediji ismijavaju „skeptike" koje se često opisuje pogrdnim riječima. U čuvenom dokumentarnom filmu BBC-a *The Century of the Self*[151] - koji govori o istraživanjima kako su korporacije provele detaljne i tajne planove i programe kako bi isprale mozgove čitavih nacija, tako da pripadnici tih nacija novac troše na točno određene načine koje korporacije žele - osoba koja je govorila u dokumentarnom filmu nazvana „groficom Erziekaroly" raspravlja o društvu u kasnom viktorijanskom dobu u Europi (koje je na neki način slično društvu bespomoćnih radnika koji ništa ne pitaju, a koje sam upravo opisao, koji su odgojeni i izvježbani da slijede a ne da preispituju, razvijaju ili usmjeravaju pažnju na sebe i svoje sklonosti. Naime, kada bi to učinili ne bi mogli više mogli živjeti kao bezumni zupčanici bez duše koje sam upravo opisao). Grofica Erziekaroly rječito objašnjava što se događa s našim predodžbama počnemo li ih *preispitivati*:

> Podrazumijeva se da niste smjeli pokazivati svoje proklete osjećaje, niste mogli... Međutim, Freud je bio taj koji je počeo preispitivati tu ideju zato što, da bi preispitali sebe, morate prvo preispitati mnoge druge stvari, društvo u kojem živite, sve što je oko vas, a u to doba to nije bilo pametno... zato što bi se carstvo koje ste sami stvorili raspalo kao kula od karata.

Dakle, radnici moraju biti prevareni i ispranoga mozga, što se ostvaruje pomoću različitih taktika o kojima pišem na nekoliko mjesta u ovoj knjizi (strah, rastresenost, zaposlenost, TV, očaj, zabava, iluzorna uvjerenja da je njihova nevolja predivna i neizbježna itd.), zato da bi ih se moglo nadzirati: bez skepticizma, bez znanstvenog duha ili uma, obeshrabrene i smlavljenih duša.

---

[151] Dokumentarac je prikazan na BBC-ju 2002., a autor mu je Adam Curtis. O filmu sam saznao na internetskoj stranici Alexa Jonesa, a postavljen je na sljedećoj adresi: http://www.infowars.com/articles/science/psychology_freud_was_used_control_the_masses.htm.

Korporacija postoji isključivo zbog *ideja* radnika; a korporacija je apstraktna *ideja* koja tiranizira um radnika. Drugim riječima, korporatizam je *apstraktna tiranija*.

Kada se ljudi okupe i osnuju korporaciju u korporatističkom carstvu, u tom korporatiziranom okolišu radnici kada su u korporaciji poprimaju određeno tiranizirano ponašanje. Na primjer, često djeluju protiv vlastitih osjećaja ili ih niječu,[152] obično obavljaju posao koji u većoj ili manjoj mjeri ne vole, često nose odjeću koju ne žele nositi, podnose ugnjetavačke uvjete za *malu* plaću, često raspravljaju o pitanjima i temama koje ih ustvari ne zanimaju i o kojima bi možda raspravljali samo kada bi im bilo dosadno i tako dalje.

Radnik protiv radnika, borba za korporatiste

Sada te činjenice priključite onima da se radnike na različite načine podučava da se ne slažu i ne ujedinjuju s kolegama dok su na poslu, barem ne na način koji bi među njima razvio solidarnost. Na primjer, radnici imaju različite plaće, s njima se ponaša kao prema robovima ili djeci a ne kao prema odraslim ljudima, što ih potiče da se tako ponašaju i jedni prema drugima zato što obnašaju položaje koji imaju različite razine prestiža i prihoda, te ih šefovi na različite načine favoriziraju ili ne favoriziraju. (Slični problemi postoje i u školama i obiteljima, gdje nastavnici i roditelji nesvjesno svoje odobravanje djeci pokazuju na različit umjesto na uniforman način, što zatim izaziva rivalitet, natjecanje, pakost, traženje odobravanja i opći nedostatak samouvjerenosti, koji često traje cijeli život). Ta i druga pitanja često stvaraju pakosno natjecanje među radnicima umjesto osjećaja zajedništva. Dok korporatisti radnicima općenito govore da bi trebali „raditi zajedno" dok su na svojim poslovima u korporacijama to se neće dogoditi ako, na primjer, radnik koji radi za minimalnu nadnicu i uživa minimalan prestiž bude zavidan i pakostan radniku koji zarađuje više i bolje je pozicioniran (i pritom možda manje radi, kao u slučaju menadžera). Iz tih i drugih razloga „zajednički rad" može biti samo podvala radnicima: red iz kaosa.

---

[152] Koliko je meni poznato, to je postalo uobičajeno, „normalno" i očekivano ponašanje među ljudima u Sjedinjenim Američkim Državama, do te mjere da će se osoba koja si dopusti da se jednostavno osjeća onako kako se osjeća (ili kako je to budist Alan Watts rekao u svom klasiku *The Way of Zen*: „način na koji se osjećaš je ispravan način"), na primjer dopusti si osjećaj tuge bez Prozaca, promatrati kao poremećena ili nestabilna samo zato što dopušta da je ponesu osjećaji, a da pritom ne posegne za nekom vrstom „terapije".

Spojimo li te dvije izjave o radnicima razumjet ćemo zašto radnici ne uspostavljaju čvršća savezništva te zašto ne mogu, primjerice, pokrenuti dobro organizirane, nenasilne bojkote ili sindikate, koji bi mogli biti u stilu Thoreaua ili Gandhija. Nadalje, zbog razloga koje sam upravo naveo možemo zaključiti zašto je američki radnik uglavnom usamljen, izoliran i nemoćan, nesposoban kontrolirati vlastitu stvarnost (odnosno, stvarnost svoga korporatističkog postojanja). Ta nam pitanja pokazuju kako je jednostavno radnike navesti na žrtvovanje vlastite razboritosti i moći (odnosno, svoje „snage u brojevima") za običnu ideju: da postoji nešto što je veće od njih, nešto važnije od radnika – odnosno, korporacija – pri čemu je ta ideja samo iluzija, budući da su radnici uvijek bili i jesu pokretači ekonomije.

Korporatizirano postojanje je kraj života

Zapanjujuće je do koje će mjere radnik žrtvovati svoj duh i svoje sklonosti za tu *ideju* koja se zove korporacija, a za koju smatra da je na neki način iznad njega. *Razmislite o tome*: radnik će se odreći svoje obitelji, slobodnog vremena i svijesti da bi proveo gotovo sve svoje budne sate radeći nešto u čemu vjerojatno ni ne uživa, dapače, što vjerojatno iz dna duše mrzi. Kakav je to život?

U njegovu korporatiziranom stanju postojanja radnika neprestano maltretiraju sile njegova korporatiziranog života, on nije u stanju promijeniti svoju sudbinu te će vjerojatno zaključiti da je korporacija sila koja ga nadilazi, stoga sve što njemu ostaje određeni je stupanj bespomoćnosti. To je ono na čemu se zasniva način života prosječnog Amerikanca, a njegova krajnja posljedica je TV kultura koja vlada Amerikom: Amerikanci su bespomoćni, neostvarenih težnji, nemaju vremena otkriti tko su ili što se događa u svijetu oko njih. Izgubljeni su i jedino što im preostaje je TV– njihov najbolji večernji prijatelj. Da parafraziram što je Leuren Moret jednom prilikom rekla o televiziji i medijima: punjenjem svojih umova televizijom Amerikanci svoje domove pune vlastitim uređajima za kontrolu uma. Korporatizirano, bespomoćno, robovsko postojanje američkog radnika ono je što u tolikoj mjeri potiče ovisnost o televizijskim programima. Tamo gdje nema mnogo nade ili uživanja ovisnost je luksuz, budući da je istraživanje i bavljenje vlastitim sklonostima nemoguće, a jedino se očajnički *bijeg* od života čini praktičnim.

Na temelju upravo opisanih razloga možemo vidjeti da su Amerikanci na prijevaru navedeni na trpljenje tiranskog tretmana, žrtvujući svoje vrijeme, svoje obitelji, svoje interese, svoj duševni mir, svoju svijest, pa čak i vlastitu sigurnost za „korporaciju", kao i za orwellovsko-korporatizirani život. Analiziramo li znanstveni princip koji sam upravo opisao - *svijet stvara misli i ponašanje*

neke osobe - možemo shvatiti zašto se Amerikanci često toliko toga odriču u korist korporatizma. Situacija i okoliš u kojima čovjek živi određuju njegovo razmišljanje i djelovanje[153] pa tako okolina ispunjena tiranizacijom dovodi do gore opisanog stila života korporatiziranog iskustva, gdje se čak i nešto poput, na primjer, obitelji žrtvuje u cijelosti.

Kada odem na nogometnu utakmicu iznenada mogu početi vikati, ili ako idem na sprovod doimat ću se potištenim i/ili šutljivim. Kada moji studenti dođu na predavanje uvijek se pobrinem da se ponašaju „na odgovarajuć način", preobražavajući se, dok ulaze u predavaonicu, ispred mojih očiju iz brbljavih i nasmijanih studenata u marljive ljude koji sjede ravno, gledaju ispred sebe, ne razgovaraju (barem ne većinu vremena, ovisno o tome koliko je moj sat zanimljiv), imaju ozbiljne izraze lica i tako dalje. *Radnja*, kao i određeno *ponašanje*, ili okupljanje iz određenog razloga (poput odlaska na sprovod, nogometnu utakmicu ili okupljanje i sjedenje u sveučilišnoj predavaonici), u umu osobe potiče *predodžbu* (na primjer, ja sam student) koja uzrokuje ponašanje (npr. ja bih trebao biti marljiv). Tako *okolina stvara misao, koja zatim stvara ponašanje.*

Još će izraženije to biti ako pogledamo situaciju u kojoj je okolina korporatistička, kao u slučaju SAD-a i globalne ekonomije, u kojoj su ljudi potlačeni i postaju meso bez misli, u kojoj se njihovi udovi pomiču bez svrhe ili izbora, u kojoj se njihovi umovi mrve u prah, i u kojem ih se prijevarom može navesti na potporu ludilu i iracionalnosti države bez obitelji, despiritualizaciji, ratu, sveprisutnom orvelizmu, te situaciji u kojoj je ljude moguće navesti na to da sami sebe i najveći dio svoje dinamike posvete nezadovoljavajućem životu nalik zvijezdi smrti.

Uspon anarhističkog korporatizma

„Ništa ne posjeduj! Ništa ne imaj! Buda i Krist su nas to učili, kao i stoici i cinici. Unatoč tomu što smo lakomi, zašto ne možemo shvatiti taj jednostavan nauk? Zašto ne možemo shvatiti da s vlasništvom uništavamo svoje duše?

---

[153] Ovo je u skladu s idejom iz znanosti o društvu spomenutoj gore da je čovjek proizvod svoje okoline a ne svoje slobodne volje – ovdje je riječ o *znanstvenom* poimanju osobe, a ne metafizičkom tumačenju. To ne znači da osoba ne posjeduje bilo kakav stupanj slobode (mada može dovesti do toga), nego jednostavno da većina ljudi spontano izraste u osobe koje sile života neprestano i beznadno kovitlaju uokolo, umjesto da razviju autonomiju i nauče biti svoji.

Posjeduj samo ono što uvijek možeš ponijeti sa sobom: znaj jezike, znaj zemlje, znaj ljude. Tvoje pamćenje bit će tvoja putna torba. Koristi svoje pamćenje! Koristi svoje pamćenje! Samo to gorko sjemenje može izniknuti i jednoga dana izrasti. Pogledaj oko sebe – oko tebe su ljudi."
-Aleksandar Solženjicin

Predodžbe u ljudskim umovima ono su što omogućuje postojanje fašističkih korporacija. Sve što radnici moraju učiniti je promijeniti perspektivu o svojoj okolini, shvatiti da korporacija nije ništa drugo *osim radnika*, da je u potpunosti pokreću jedino i isključivo radnici – kada bi radnici to znali njihovo ponašanje i život više ne bi bili korporatizirani.

U takvom bi scenariju korporacije postale anarhističke korporacije o kojima sam pisao u prvom poglavlju umjesto fašističkih korporacija o kojima je bilo riječi u ovom poglavlju. To je ustvari ono što je Gandhi podučavao kada je pomogao radnicima da oslobode Indiju i izguraju Britance: ne sudjelujte u fašističkom korporatizmu, ne ulažite u njega, ne stavljajte svoj novac i snagu u njega. Ako se to dogodi, korporatizam gubi snagu i prestaje postojati (a na njegovom mjestu uzdiže se anarhistički korporatizam). Drugim riječima, fašistički korporatizam (u kojem su ljudi bespomoćni i korporatizirani) spontano bi se preobrazio u anarhistički korporatizam (u kojem ljudi imaju stvarnu moć).

Počinje malim, postupnim koracima kada se, na primjer, građani postupno počnu vraćati ideji o samostalnom pribavljanju hrane ili od lokalnih farmera koji imaju zdrave usjeve i stoku koja se hrani travom i nije nadrogirana lijekovima (za one koji konzumiraju životinjske proizvode), koja slobodno trči livadom, umjesto povrća i mesa iz *Wal-Marta* koje je otrovno, ozračeno i koje je proizvod eugeničko-korporatističke prehrambene industrije. Nakon toga prelazi se na drugi korak, kada gradite bunar ili shvatite da nastavak davanja potpore poreznom sustavu vlade SAD znači da vas pljačkaju te da na taj način podupirete ubijanje djece u Iraku (trovanjem osiromašenim uranom, na primjer) i tako dalje.

Bespomoćni, djetinjasti radnici apstraktne korporatističke zvijezde smrti

Kada radnici „surađuju sa sustavom" i kada korporaciji daju svoju energiju i duh (umjesto da ih posvećuju svojoj obitelji ili vlastitim interesima i životu) te kada prihvate apstraktni korporatizam tako što su svjesni da je korporatizam „entitet" koji je iznad njih i koji ih kontrolira a ne instrument *njihove* kontrole, tada su u tako nastaloj situaciji šefovi svemoćni.

U slučaju apstraktne tiranije pojmovi poput „Duponta", „FDA", „Hallibur-tona", „Saveznih rezervi", „Thomson-Wadswortha", „Carlyle Grupe", „Američke poštanske službe", „Mercka", „CIA-e", „Monsanta" i tako dalje nezadržive su, tiranizirajuće snage koje svojoj sili podčinjavaju sve članove korporacije (osim korporatista koji je kontroliraju), pri čemu se stvara predodžba da je čovjek ništa a korporacija sve (npr. korporacija je jedina stvarna ili vrijedna, dok je radnik u usporedbi s njom beznačajan i mora joj služiti). Stvarnost je obrnuta: postoje samo radnici, ništa nije veće ili važnije od njih.

U takvoj situaciji, kada su radnička moć, radnička autonomija i radnička solidarnost izbrisani s lica zemlje i radnicima nepoznati, mogućnost za anarhizam (anarhistički korporatizam) je uništena: smatra se da su radnicima nužni „šefovi" koji će im objasniti kako valja raditi. Šefovi ne pomažu radnicima da rade za seb, već za apstrakciju („korporaciju").

U tom sustavu radnike će se učiti da su zupčanici a ne mozgovi; potrošni, bez duše; neproduhovljeni, odnosno obično i doslovno električno meso. Tako će oni naposljetku sebe doživljavati kao nesposobne ili nezainteresirane za ulaganje u korporaciju (zbog nedostatka nagrade ili osjećaja ispunjenosti) te će biti primorani raditi na silu i zauzeti stav da slušaju naredbe i uče ih slijediti, želeći da se netko „pobrine za njih" umjesto da se na neki način nametnu. Obrasci ove vrste javljaju se u ponašanju malodušnih, korporatiziranih radnika zato što u korporatizmu (fašističkom korporatizmu) nema ulaganja u sebe. Kada su ti čimbenici prisutni korporacije – bez obzira jesu li velike ili male – imaju strogu hijerarhijsku strukturu, *od* najmoćnijih članova korporacije, *pa do* gomile fizičkih radnika i uredskih vazala, sve to zbog činjenice što će malodušni radnici vrlo često biti nemotivirani da će ih se morati prisiljavati na izvršavanje zadataka svoje tlake. Da budemo precizniji, korporacije imaju *tiransku* strukturu moći. Imaju hladnu, bezosjećajnu, praznu, plastičnu, komunističku i beskorisnu auru, poput namirisane, Huxleyjeve inačice Vaderove Zvijezde Smrti – prepune stanovnika koji se dosađuju i koji poznaju život samo površno, koji poznaju sebe samo površno (ako i toliko) i koji su izgubljeni, budući da su na prijevaru navedeni (kroz obrazovanja i putem medija) da ne razumiju što je doista stvarnost i kakvo je doista njihovo ja, budući da su prošli cjeloživotno ispiranje mozga.

Amerikanci svakodnevno žive u potpunosti korporatizirano iskustvo i pritom ono dotiče svaki njihov dio. Neobično je, međutim, da ta ideja uglavnom ne dopire do njihove svjesne svijesti (iako su na nekoj razini svjesni njenog postojanja, budući da su na prijevaru uvjereni da su slobodni – *sloboda je ropstvo*, kako kaže orwellovski partijski slogan).

Apsolutna moć korporatista: osnovne životne potrebe monopolizirali su korporatisti

Apstraktni korporatizam glavni je razlog uspješnosti korporatizma. Ljudi postaju zarobljeni korporatizmom i na prijevaru ih se navodi da prepuste svoju hranu, vodu, gorivo, rad, zdravstvenu skrb, odjeću, domove, obrazovanje, um i sve ostale osnovne životne potrebe *u ruke korporatista*. Pod tom komunističkom dominacijom korporatisti mogu prodavati (za profit), oporezivati te postupno povećavati cijene i kontrolirati opskrbu osnovnim predmetima koje ljudi trebaju za život. U takvom sustavu, želi li čovjek uopće preživjeti, mora se pokoriti i slušati fašizam jer će u suprotnom ostati bez osnovnih životnih potrepština i zatim umrijeti. Dakle, obični ljudi ne samo da će podnositi korporatističko ugnjetavanje nego će čak naučiti braniti ga i boriti se za njega, štitit će ga, pa za njega i sve žrtvovati – dat će svoje živote istim onim korporacijama koje su zasjenile njihovu ljudskost i uništile njihovu svijest.

Jednostavan način na koji možemo proanalizirati ovo pitanje je sljedeći. Veliki postotak Amerikanaca ne voli svoj posao, ali unatoč toj činjenici uglavnom će se *boriti* da ga zadrže i da ga dobro obavljaju kako ne bi ugrozili svoj opstanak. Lako je predvidjeti da će u takvom sustavu čovjek učiniti sve što je potrebno kako bi osigurao osnovne životne resurse zbog čega će mase postati odani i predani borci i branitelji korporatističke države strave. Dakle, svaki dan u Americi ogroman broj ljudi putuje na svoje malodušne, monotone poslove koje preziru, koji ih odvajaju od njihove urođene strasti za životom i svojim ja, kao i od njihovih obitelji, te će umjesto toga svoje vrijeme i sudbinu uložiti u izgradnju korporacije koja ih je zarobila, često radeći u stanju očaja da „zadovolje šefa" i da ne budu „otpušteni". U najvećem broju slučajeva ovo će biti njihov put od dna sve do vrha. Svaka osoba zarobljena u piramidalni društveni sustav obično se boji gubitka svog položaja, a taj strah održava sustav. Ljudi pogrešno vjeruju da moraju raditi u nekoj *korporaciji* umjesto, na primjer, na vlastitoj *farmi* da bi osigurali hranu (koja je izuzetno jeftina ako se koriste prirodne poljoprivredne metode, da ne spominjemo koliko je zdravija, a za njen uzgoj potrebna je otprilike ista količina vremena tjedno koliko treba za nekoliko odlazaka u prodavaonicu koja je prepuna *Monsantovih* proizvoda). Zbog toga ljudi pogrešno drže da je korporacija jedino što im se nudi te tako pogrešno vjeruju da je ona njihova životna snaga, što očigledno nije istina. Na taj način apstraktna tiranija vara građane i navodi ih da se bore za svoja vlastita korporatizirana iskustva: građanstvo je navedeno da povjeruje kako postoji samo korporacija i ništa osim nje.

Za obične ljude u toj mreži nebitno je što im njihovi osjećaji govore da moraju učiniti u toj hijerarhijskoj piramidi. Na primjer, ako nečiji položaj u

korporativno-komunističkoj hijerarhiji uključuje ugnjetavanje, ponižavanje, patnje, previše vremena podalje od obitelji, i tako dalje, oni će se jednostavno s tim morati nositi. Ne smiju 'talasati' da ne bi bili otpušteni. Misli, izgled, ponašanje, radne navike i sudovi koji će u šefovim očima djelovati kao nešto što izlazi izvan prihvatljivih okvira, radnika mogu 'otpustiti'. Zamislite radnika koji okreće hamburgere u *McDonaldsu* kako pokušava svom šefu reći sljedeće: „Smatram da moja plaća nije dovoljna za uzdržavanje obitelji" ili „Ovi hamburgeri nisu zdravi i zato bismo ljudima trebali spremati nešto drugo". Iako su te opaske empirijski dokazive vjerojatno će ih se smatrati duhovitima, nebitnima, uvredljivima ili čak i problematičnima, i gotovo je sigurno da ih „šef" neće smatrati istinitima.

Važna je samo *hijerarhijska struktura moći* korporacije i to je osnovno pitanje u tome kako korporacija ostaje istinski fašistička, bez obzira je li specifična korporativna situacija donekle mirna i razumna ili je ona „Zvijezda Smrti".

Američki stil tiranije

Proanaliziravši koja tri načina od SAD-a čine korporatistički sustav, nadalje ću analizirati nekoliko dodatnih detalja o korporatizmu.

Tipično je za Amerikance da kada razmišljaju ili razgovaraju o diktaturi ili tiraniji pritom misle da se diktature i tiranije mogu pronaći samo u današnjim režimima Trećeg svijeta ili prošlim režimima poput nacističke Njemačke, Kaligulina Rima, sovjetske Rusije, crvene Kine ili Sadamova Iraka. Nadalje, Amerikanci uglavnom vjeruju da je tiranija sustav u kojem postoji doslovce samo jedan svemoćni vladar. Websterov rječnik daje tri definicije pojma „tiranija", a druga definicija obuhvaća tu ideju da *jedna osoba vlada svima*:

1: ugnjetavačka moć <svaki oblik *tiranije* nad ljudskim umovima – Thomas Jefferson>; *naročito*: ugnjetavačka moć koju demonstrira vlada <*tiranija* policijske države>

2a: vlada u kojoj apsolutna vlast počiva u rukama jednog vladara; *naročito*: jedna značajka drevnog grčkog grada-države **b:** položaj, autoritet i administracija tirana

3: rigorozno stanje koje je nametnuo neki vanjski čimbenik ili sila <život pod *tiranijom* sata – Dixon Wecter>

Ako pogledamo drugu definiciju, tiraniju kao vlast „jedinog vladara", lako možemo otkriti da je to jednostavno netočna definicija riječi „tiranija". Dovoljno

je pogledati primjere tiranija koje danas postoje i koje su postojale kroz povijest, poput onih koje sam upravo spomenuo. Dovoljno je pogledati strukturu nacističkog režima, na primjer, pri čemu bismo vidjeli da je Hitler sigurno bio svemoćan, *ali to je bilo i nekoliko drugih tirana u tom režimu* (Himmler itd.) Hitler nije doslovno određivao sve u nacističkoj Njemačkoj i nije određivao sve što su njegovi izravni podređeni radili, što znači da Njemačka nije imala „samo jednog vladara", kako sugerira *Websterov* rječnik. Na primjer, Goering, glavni zapovjednik Trećeg Reicha, odmah do Hitlera, gotovo je samostalno stvorio Gestapo (tajnu policiju) koji je bio izuzetno utjecajan u načinu na koji se cijela vladavina terora nacističkog režima odvijala. Goeringov čin formiranja te institucije otkriva da je i on donekle bio svemoćan, te da nije služio Hitleru. Ideja „jedinog vladara" u tiraniji je izmišljeni, nerealni opis tiranija za koji se Amerikanci rado hvataju i koji ima vrlo malo ili nimalo osnove u empirijskoj stvarnosti.

Ovaj dijagram ilustrira stvarnu strukturu moći u korporatističkoj, tiranskoj državi, gdje postoji *više* osoba koje imaju svemoćnu kontrolu umjesto „jednog svemoćnog vladara". U tom dijagramu krugovi predstavljaju osobe u korporatističkom sustavu, strelice predstavljaju smjer moći (pogledajte kako gornji krugovi nemaju strelica koje vode do njih, što znači da su to svemoćni tiranski korporatisti), a strelice koje prikazuju moć kreću se samo u jednom smjeru: od vrha prema dolje.

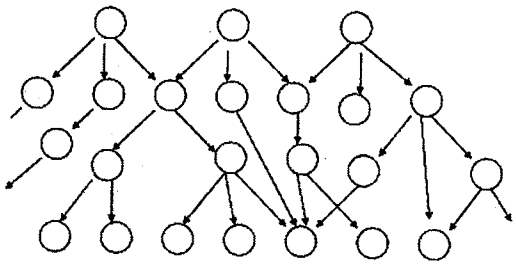

Zbog gore navedenih razloga iznenađujuće raširena predodžba da tiranije imaju samo jednog vladara neosnovana je i treba biti odbačena. „Tiraniju" je prikladnije definirati kao sustav u kojem postoji više svemoćnih divljih vladara a ne tek „jedan vladar".

Točna definicija tiranije koju smo citirali upravo je ono što korporacija uključuje: više svemoćnih upravitelja koji kontroliraju i teroriziraju građanstvo. Ta definicija tiranije i korporatizma više govori o kontroli resursa, ugnjetavanju ljudi i malodušnosti građana u korporatističkoj i/ili tiranskoj državi – što je točno ono što sam opisao u tri opisa korporatizma iz ovog poglavlja: struktura korporatizma, življeni korporatizam i apstraktni korporatizam.

Strelice na dijagramu predstavljaju jednosmjerni odnos moći i kontrole od vrha prema dnu – jednosmjerni kanal autoriteta od korporatista pa nadolje, do najnižih vazala. Dijagram ugrubo prikazuje četiri reda koji podsjećaju na četiri razine moći, pri čemu je gornji red najmoćniji, drugi red je drugi najmoćniji i tako dalje. Gornji red označava korporatiste („upravni odbor", članove tajnog društva, vlasnika/vlasnike, glavne dioničare, nevidljive bankare koji iza scene povlače konce, možda glavnog upravitelja i tako dalje). Kako ćemo vidjeti u jednom od sljedećih poglavlja, drugi red su lobisti i *think tankovi* ili bilo koja osoba ili institucija koja služi kao posrednik ili komunikacijska linija između nevidljive tajne korporatističke vlade i vidljive vlade. To znači da treći red moći označava vidljivu vladu. Četvrti red prikazuje „nas ljude" i uključuje manje korporatiste (takozvane „male poslove" ili „srednje poslove"), koji su uglavnom bez utjecaja, nemoćni, bez kontrole nad resursima, kojima svemoćni monopolistički korporatisti naređuju, baš kao i ostalima u četvrtom redu (što uključuje sve, od beskućnika do holivudskih zvijezda koje nisu masoni), iako manji korporatisti također služe kao korporatističko upravno tijelo, imitirajući njihove daleke, ultrasnažne monopolističke rođake.

To je bitno različita slika strukture moći u SAD-u od one na koju su ljudi navikli i po kojoj oni drže, na primjer, da je George W. Bush moćan čovjek koji djeluje autonomno i spontano. Može se steći dojam da George W. Bush djeluje samostalno kada odlučuje autonomno nešto izvršiti, poput potpisivanja onog što politički aktivisti nazivaju „zakon za mučenje" (HR 6166 109. Kongresa, koji je kasnije usvojen kao S3930, Zakon o vojnim komisijama; Bush je taj „zakon" potpisao u jesen 2006.), ili postavljanja rekorda u izbjegavanju stavljanja veta na kongresne zakone, što je učinio u proljeće 2006. godine.

Jedan od glavnih razloga zašto Amerikanci ne razumiju i smatrat će da ju je nemoguće empirijski dokazati pretpostavku da postoji tajna korporatistička vlada koja kontrolira svijet činjenica je da su George W. Bush i ostali članovi vidljive vlade nevjerojatno dobri glumci: profesionalno obučeni lažljivci, kako je to rekao Alex Jones.[154] Prosječnom Amerikancu pozornost odvlače televizija i obrazovni sustav, opterećen je poslom jer odrađuje velik broj sati tjedno. Amerikance se od malih nogu uči – kroz obrazovni sustav – da vjeruju vladi i političarima te da ne budu kritični, skeptični, pronicljivi mislioci i promatrači, te stoga oni ne promatraju pozorno stvarne aktivnosti političara iz dana u dan, tjedna u tjedan, godine u godinu. Oni vide samo pročelje, na primjer Bushevo nasmijano lice i ono što je njegova partnerica iz CFR-a jednom nazvala njegovim

[154] Radijska emisija na infowars.com, 16. svibnja 2007.

„šarmom".[155] Prosječni Amerikanac ne živi u tajnom svijetu prijevare, a budući da ih lice, odnosno glumačka strana nekog političara kojeg vide na CNN-u ili *Fox Newsu* podsjeća na običnog čovjeka, vrlo im je teško povjerovati da političari djeluju kao agenti niže razine tajnog, makijavelističkog, masonskog kulta koji kontrolira svijet i koji se zadovoljava teroriziranjem građana svijeta.

Prigovor: potrošači kontroliraju potražnju i na taj način kontroliraju korporacije

Ovdje ću spomenuti uobičajenu primjedbu koju dobivam na temu onoga što sam napisao u ovom poglavlju: izbori potrošača određuju koji će proizvod korporacija stvoriti, što znači da je kontrola u rukama potrošača a ne korporacije, budući da potrošač nadzire interese korporacije, a ne obrnuto.

Ova primjedba uključuje široko raširenu obmanu da potrošači biraju koji će proizvod kupiti. Ta ideja protivi se samoj biti marketinga koji predstavlja način uzurpiranja izbora potrošača te način na koji se potrošačem manipulira da bi kupio proizvod X - proizvod koji često ne želi ili ne treba - kao i način na koji se potrošačem manipulira da kupi proizvod X umjesto proizvoda Y, iako je X inferioran proizvod. Dakle, potrošač nema slobodu izbora, umjesto toga on pogrešno vjeruje da može birati iako ga ustvari kontroliraju. Stručnjak za ispiranje mozga Taylor o tome piše:

> Reklamiranje ne prisiljava, ali predstavlja namjerni pokušaj promjene u razmišljanju. Tvrtke ne reklamiraju svoje proizvode slučajno, njihov je primarni cilj povećanje zarade tako što će klijentima uzeti novac... Reklamiranje nedvojbeno nastoji promijeniti uvjerenje. Oglašivač želi izmijeniti vaš kognitivni krajobraz tako da se vaša prethodna ravnodušnost, odbojnost ili potpuno nepoznavanje marke X zamjenjuje pozitivnim stavom prema toj marki.[156]

To je osnovno marketinško pitanje koje studenti ekonomije uče na svojim predavanjima: da bi prodali proizvod X prodavač ne može jednostavno sjediti i dopustiti potrošaču da mu kaže što želi, umjesto toga prodavač mora utjecati na mišljenje potrošača i promijeniti ga (odnosno, spriječiti njihov slobodan izbor

---

[155] Vidi „Stubborn Facts on the Ground", ABC News, 10. svibnja 2006., autori March Halperin, David Chalian, Teddy Davis, Jonathan Berger, Sarah Baker i Emily O'Donnell.

[156] Taylor 2004., 52-53.

u korist interesa prodavača). Ovo su osnove marketinga: ne dozvoli kupcu da kupi što želi, on mora kupiti ono što reklamer/prodavač želi da on kupi, pri čemu je superiornost, kvaliteta ili stvarna potreba za proizvodom uglavnom sekundarno ili tercijarno pitanje.

Proizvod lošije kvalitete često će se prodavati bolje od proizvoda superiornije kvalitete, čak i do te mjere da će superiorniji proizvod nestati s tržišta. Da bi se u to uvjerili dovoljno je da pogledate brojne primjere kada su proizvodi koji su preplavili američka kućanstva ustvari bili proizvodi lošije kvalitete u usporedbi sa sličnim proizvodima na tržištu. Dobar primjer je *Monsanto*: *Monsantova* hrana, koja je šokantno otrovna i koja je zasigurno odgovorna za mnoge slučajeve raka i drugih epidemija koje se šire nacijom, zamijenila je većinu zdrave hrane koja je nekada postojala u trgovinama.

Osim toga, pogledajte VHS vrpcu, slavni slučaj koji se često spominje na sveučilišnim predavanjima o marketingu. Vladala je tržištem kućnih filmova od kada je ta industrija 1980-ih pokrenuta, ali bila je mnogo lošija od svog rivala, takozvane beta vrpce. Neko ste vrijeme mogli kupiti oba proizvoda, ali beta je uskoro nestala, pa su vam ostale samo VHS vrpce za kupiti.

Lako je pronaći dodatne primjere: EV-ovi (električna vozila) zamijenjena su automobilima na naftu/gorivo, kemoterapija je zamijenila prehranu zasnovanu na amigdalinu (odnosno, zasnovanu na nitrolicidu) koja je sprječavala rak (dok kemoterapija izaziva rak i nema nikakvog dokaza da ga liječi),[157] papirnati novac zamijenio je plemenite metale u novčanoj razmjeni[158] i tako dalje. Zašto su police trgovina prepune baterijskih prijenosnih radio prijemnika, ali teško je pronaći solarne prijemnike? Zašto je na policama trgovina opasno teflonsko posuđe i pribor[159] u velikoj mjeri zamijenilo sigurnije, staromodne lonce? Zašto nacije diljem svijeta koje se oslanjaju na prijevoz skuterima (npr. Italija, mnoge azijske zemlje itd.) koriste glasne skutere pogonjene gorivom koji zagađuju, a ne tihe, čiste skutere s pogonskim ćelijama (poput onoga koji je tvrtka iz Novog Meksika *Manhattan Scientifics* patentirala i za koji je osvojila brojne nagrade)? Zašto

---

[157] Vidi „The Nitrilosides (Vitamin B-17) – Their Nature, Occurrence and Metabloic Aignificance (Antineoplastic Vitamin B-17)", *Journal of Applied Nutrition*, 1970., autor Ernst T. Krebs mlađi, svezak 22, br. 3/4. Vidi također *Cancer Doesn't Scare Me Anymore*, predavanje na DVD-u dr. Lorraine Day, u kojem raspravlja o tim pitanjima (dostupan na www.drday.com), Rockford Press, Thousand Palms, CA. Predavanja su održana i snimljena početkom 2000-ih.

[158] Vidi Smith 2001.

[159] Vidi „Harmful Teflon Chemical To Be Eliminated by 2015", Washington Post, 26. siječnja 2006., autorica Juliet Eilperin, stranica A1.

se na sveučilištima koriste sumnjivi, isprazni i *nevjerojatno* skupi „udžbenici" koji vrve greškama umjesto jeftinijih, dobro istraženih knjiga kakve profesori objavljuju na tisuće svake godine, za svaku temu koju možete zamisliti? Popis je gotovo beskonačan, no čini mi se da obični ljudi to jedva primjećuju.

Prije nego krenemo dalje navest ću još nekoliko primjera kako inferiorni proizvodi uspijevaju na tržištu dok superiorni proizvodi ostaju nezamijećeni. *Mediji* su jedna od najvećih i najviše korištenih potrošačkih roba. Kako sam prethodno spomenuo, mediji su postali „bogataški mediji", a interesi osobe koja nije bogata uopće nisu zastupljeni u masovnim medijima, njih se neprestano ignorira i namjerno prikriva. Dakle, potrošač nema drugog izbora osim prihvatiti njihove medije kao korporatističke medije (osim ako ne koristi internet koji trenutno barem *donekle* kontroliraju ljudi). Na primjer, rat, tajna vlada, senatori, zatvori, vladini zakonodavci i vojska stavke su kojima Amerikanci ustupaju nepojmljive svote novca (putem oporezivanja), ali poput medija, i vojska, rat, tajna i vidljiva vlada te zatvori stvari koje su u cijelosti izvan kontrole prosječnog čovjeka (npr. jesu li Amerikanci glasovali o povećanju broja vojnika u Iraku u siječnju 2007. do kojeg je došlo odmah nakon što su demokrati preuzeli kontrolu nad Kongresom?). Mediji, vlada i vojska korporatistički su entiteti koji nastaju i postoje daleko izvan dosega volje i svijesti prosječnog pojedinca, američkog građanina.

Nema boljih primjera za inferiorni proizvod koji dolazi na tržište od farmaceutske industrije (engl. *Big Pharma*). Dr. Angell, prethodno zaposlenica časopisa *New England Journal of Medicine*, piše: „Ono što je točno za gorilu tešku 800 funti točno je i za kolosa kakav je farmaceutska industrija. Navikli su činiti sve što im se prohtje."[160] U svojoj knjizi o farmaceutskoj industriji (*Big Pharma*), za koju vrlo malo ljudi zna (budući da se o njoj ne govori u nacionalnim medijima jer te medije uglavnom financira *Big Pharma*, što možete vidjeti ako upalite *Fox News* i vidite oglas za Merck, koji je proizvođač droge smrti Vioxxa), Angell piše:

> Stvarna farmaceutska industrija... u zadnjih dvadeset godina znatno se odmaknula od svoje izvorne plemenite svrhe pronalaženja i proizvodnje novih lijekova. Danas uglavnom marketinški stroj čija je svrha prodaja lijekova sumnjive učinkovitosti, ta industrija koristi svoje bogatstvo i moć za asimilaciju svake institucije koja joj se može naći na putu, uključujući Kongres, Upravu za hranu i lijekove, akademske medicinske centre, pa i samu medicinsku struku. Tijekom dvadeset godina rada provedenih u

[160] Angell 2005., 3.

časopisu *New England Journal of Medicine* iz prve sam ruke svjedočila utjecaju industrije na medicinsko istraživanje. Osnovna značajka časopisa je istraživanje o uzrocima i terapijama bolesti. Taj posao sve više sponzoriraju proizvođači lijekova. Svjedočila sam kako tvrtke počinju zadobivati nadzor nad načinom na koji se provode istraživanja, što je bilo nečuveno u vrijeme kada sam počela raditi za časopis, a cilj je očito bio namještanje kako bi bili sigurni da će njihovi proizvodi izgledati dobro. Na primjer, tvrtke bi tražile da istraživači usporede nove lijekove s placebom (šećernom tabletom) umjesto s lijekom starije generacije. Na taj način novi bi lijek ostavljao dobar dojam čak i ako je u stvarnosti bio lošiji od staroga. Postoje i drugi načini utjecanja na istraživanje, a čak ni stručnjaci nisu u stanju prepoznati svaki od tih načina. Naravno, ako bismo prepoznali takva istraživanja odbacivali smo ih, ali ona bi često bila objavljena u drugim časopisima. Ponekad tvrtke ne dopuštaju istražiteljima objavu njihovih rezultata ako ovi ne govore u prilog lijeka tvrtke. Gledajući kako utjecaj industrije raste postajala sam sve zabrinutija zbog mogućnosti da je većina objavljenih istraživanja ozbiljno netočna i da navode liječnike na uvjerenje da su novi lijekovi općenito učinkovitiji i sigurniji nego što to doista jesu... Umjesto većeg ulaganja u nove lijekove i smanjivanja cijena, farmaceutske tvrtke troše velik novac na marketing, pravne manevre za proširivanje patentnih prava i lobiranje u vladi ne bi li spriječile bilo kakav oblik regulacije cijena.[161]

Kontrola resursa je kontrola mišljenja, ponašanja i života običnog čovjeka

Obični ljudi vole misliti da su slobodni i autonomni te da su njihovo ponašanje, misli i ukupna struktura njihovih života proizvod njihove vlastite slobodne volje. Ne žele prihvatiti da ih se kontrolira, oblikuje i kreira kako bi bili robovi i zupčanici u korporatističkom sustavu. Međutim, ono što sam iznio u ovom poglavlju i što ću nastaviti iznositi u preostalom dijelu knjige jest da mislima, ponašanjem i životom upravljaju resursi, ali budući da resursima upravljaju korporatisti to znači da oni ujedno diktiraju i naše misli, ponašanje i život. Ovo je dijagram koji prikazuje ono što smo do sada naveli u ovom poglavlju:

---

[161] Angell 2005., xxv-xxvii.

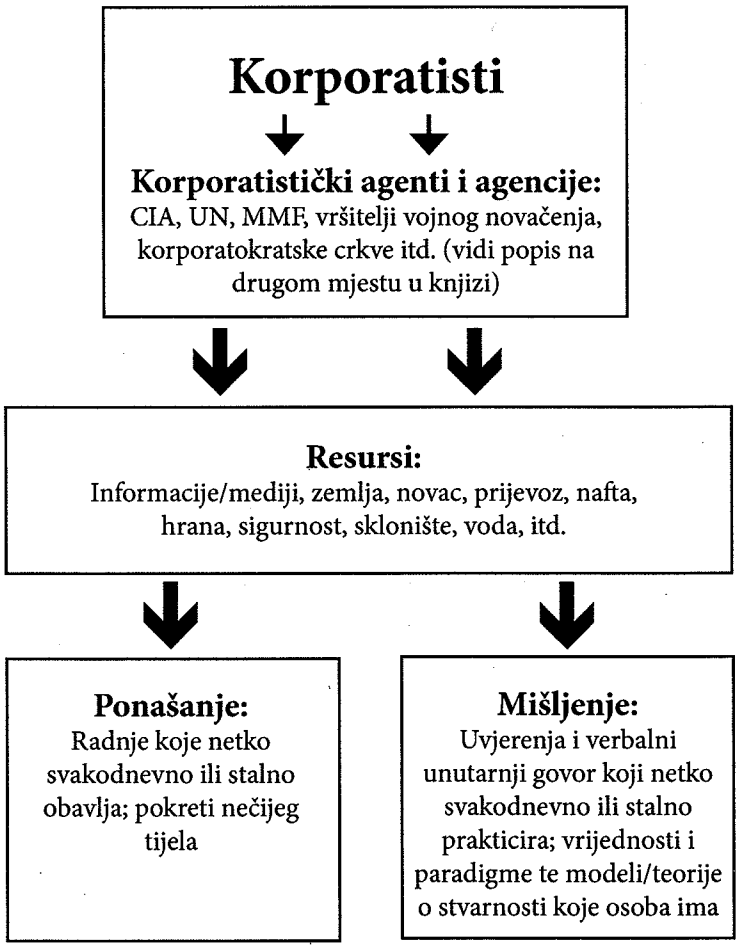

Kao i kod ostalih dijagrama u ovom poglavlju, strelice koje pokazuju prema dolje ukazuju na smjer kontrole i moći. U svaki okvir možete unijeti različite vrijednosti i vidjeti kako se one uklapaju u dijagram te tako vidjeti da mišljenje, ponašanje i život kontroliraju korporatisti i korporatizam.

Na primjer, ako u srednji okvir – okvir „resursa" – upišemo osnovni životni resurs, „informaciju",[162] vidjet ćemo pojavu sljedećeg uzročnog lanca:

162 Informacija je osnovna životna potreba/resurs jer je ona u krajnjoj liniji jezik, a bez jezika ljudska bića ne mogu funkcionirati, slično kao što ne mogu funkcionirati bez hrane, vode ili sigurnosti.

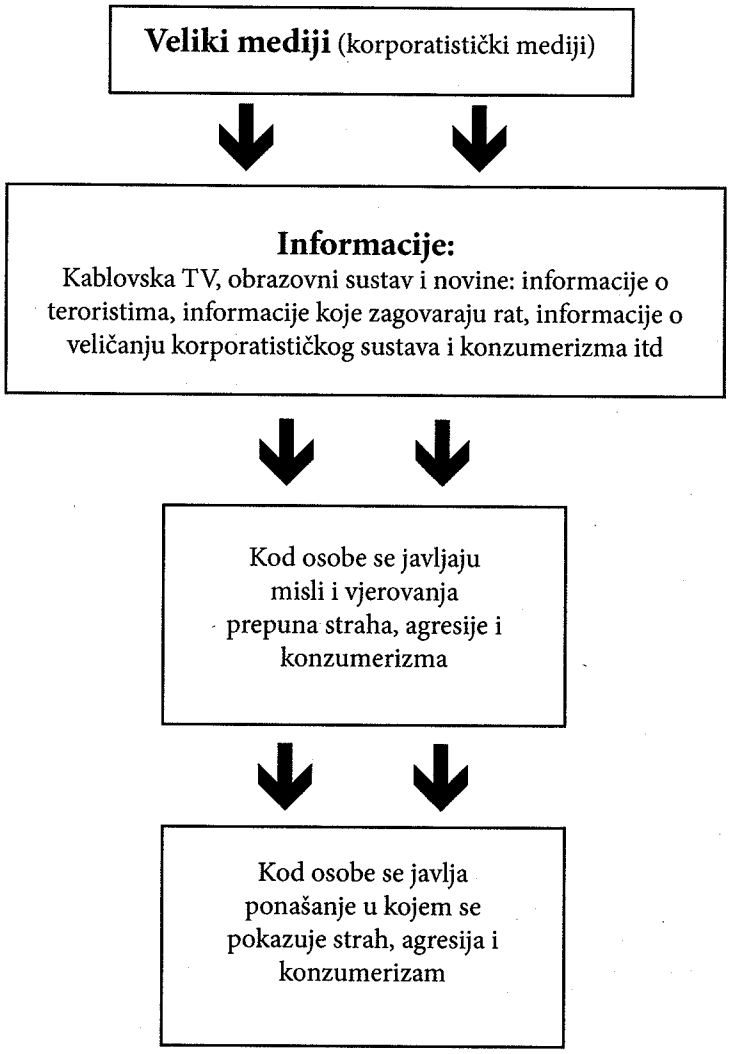

Zaključak

U ovom poglavlju dokazao sam da skupina monopolističkih korporatista kontrolira cijeli svijet, od resursa koje ljudi koriste, koliko novca imaju, do samih misli ili načina na koji se ponašaju. Dokazao sam da postoji tajna korporatistička vlada te da ona upravlja cijelim svijetom. Također sam pokazao da ta tajna vlada želi psihološki, društveno i fizički mučiti građane svijeta. Korporatisti koji tajno kontroliraju cijeli svijet imaju razna oruđa i tehnike koje koriste za uspostavljanje te kontrole: zakonodavstvo, novac, bankarstvo, lobiranje, rat, siromaštvo, zabavu, konzumerizam, tržišta dionicama, *false flag* terorizam, monopolizaciju, cjepiva, strah, nadzor nad medijima, sustav javnog

obrazovanja, bolesti i kontaminaciju ljudi, sveprisutno nadgledanje, komunizam i religiju, uz još mnoge druge (o svemu tome bit će riječi u poglavljima koja slijede).

Ova knjiga govori o tome kako korporatisti prodiru u svaki aspekt naših života – od toga kako govorimo, kako se odijevamo, koliko vremena provodimo sa svojim obiteljima, prodiru u naše misli, djela i tako dalje. Tipičnom Amerikancu njegovo razmišljanje oblikuju političari, medijske osobe i često obrazovni djelatnici, neprestanim uvjetovanjem „ti si slobodan", „živiš u demokraciji", „SAD su najslobodnija zemlja", „demokracija je jedini legitimni oblik vlasti", „standard života Amerikanaca bolji je od bilo kojeg drugog", „američki zdravstveni sustav najbolji je na svijetu", „moramo uhvatiti te teroriste".

Međutim, do sada smo u ovoj knjizi vidjeli brojne primjere koji pokazuju da je slobodu, toliko često spominjanu u Americi, vrlo teško pronaći bilo gdje, kod bilo koje osobe. Poslodavci se ne ustručavaju radnicima nametnuti tiraniju usmjerenu protiv obitelji. Pogledajte ovaj primjer razgovora između radnika i šefa koji je iz filma *Matrix*, ali koji je toliko realan da bi mogao biti neka vrsta propovijedi koju će mnogi radnici u Americi sutra čuti na svojim poslovima:

> „Imate problem s autoritetima, gospodine Anderson. *Vi* vjerujete da ste *posebni*, da se pravila nekako ne *odnose* na vas. Očito ste u krivu. Ova tvrtka jedna je od vodećih softverskih tvrtki u svijetu zato što svaki pojedinačni zaposlenik razumije da je dio *cjeline*. Znači, ako zaposlenik ima problem i *tvrtka* ima problem. Došlo je vrijeme *izbora*, gospodine Anderson: možete izabrati hoćete li od danas nadalje biti za svojim stolom na vrijeme ili ćete izabrati potragu za novim poslom. *Jesam li bio jasan*?"

Obratite pozornost da je to rečeno na takav način da se čini da zaposlenik ne razumije tiranske uvjete ove fašističke/nedemokratske situacije te kako monolog uključuje uvijek prisutni pokušaj ostvarivanja iluzije da ljudi imaju izbor i slobodu („Došlo je vrijeme *izbora*, gospodine Anderson..."). *Vlasništvo* koje poslodavac ima nad radnikovim životom i vremenom toliko je prirodno u američkoj kulturi kao da je to normalan i prirodan dio stvarnosti, da Amerikanci uglavnom više nisu sposobni vidjeti da je fašizam ono što vlada njihovim životima. Amerikanci su naučili vjerovati da je fašizam sloboda – *da je sloboda ropstvo*.

3.

Korporativni komunizam

Ljudi na Srednjem zapadu ne shvaćaju – ovo je socijalistička država.
- Dwayne Andreas, predsjednik korporacije *Archer Daniels Midland*[163]

Prestanete li plaćati porez na svoje vlasništvo vrlo ćete brzo saznati da ga ustvari i ne posjedujete.
- George Whitehurst-Beery, ekonomist, u emisiji Radija Rense, 11. svibnja 2006.

Vaš drug ne poštuje ljudski život, čak niti svoj vlastiti. Upravo iz tog razloga, ljudi, želim vam ukazati na potrebu da budete na najvećem mogućem oprezu. Neprijatelj se može pojaviti sam, s vojskom ljudi, a može doći čak i u odorama naših vlastitih postrojbi. Kako god se pojavio, mi ga moramo zaustaviti... Ne vjerujte nikome!
- iz filma *Dr. Strangelove* Stanleyja Kubricka

Mehanizam korporatističke države

Da bi se razumio američki korporatizam od ključne je važnosti razumjeti jasne i jednostavne razloge zašto su Sjedinjene Američke Države *komunistička* država. To je cilj ovog poglavlja. Kad to shvate, čitatelji će bolje razumjeti okolnosti i sudbinu vlastitog života u korporatističkoj državi strave i užasa. U raspravi o američkom korporatističkom komunizmu u ovom poglavlju najprije ću iznijeti nekoliko dodatnih pojedinosti o korporatizmu koje će čitatelju pomoći da bolje shvati američki komunizam, a potom ću većinu ovog poglavlja posvetiti detaljnom razlaganju američkog komunizma.

---

[163] Citirano u Thorn 2003., 217.

Sustavi vlasti

Više nije posebno kontroverzno iznositi mišljenje da je predodžba da su SAD „demokracija" neutemeljena. Demokracija je scenarij u kojem konformistička „masa", odnosno „mi narod" imamo kontrolu: većina stanovništva koje čini naciju (a uglavnom su to oni siromašniji) drži vlast u svojim rukama i oblikuje kulturu. Posve je očito da SAD nisu demokracija i da je doista malo pravih demokracija postojalo.

Demokracija se razlikuje od oligarhije koja je društveno ustrojstvo u kojem tek nekolicina ljudi drži vlast. Mnogi istraživači (npr. Tarpley 2006.) smatraju da su SAD oligarhija, ali iz razloga koje sam iznio u 2. poglavlju (posebno u dijelu u kojem govorim o življenom korporatizmu) čini se da oligarhija ne pruža najbolji opis Amerike jer su gotovo svi Amerikanci izvrgnuti tiraniji i živi su primjer korporatizacije i slomljenoga „ja". Oligarhija i korporatizam zapravo su vrlo slični, ali oligarhija uključuje samo opis kulture kao države u kojoj vladaju malene skupine ili nekolicina ljudi. Oligarhija je tako opis političkog svijeta koji nije dovoljno obuhvatan – ne naglašava da je vlada uvijek instrument zastrašivanja, rata, torture i općeg užasa, što je pak u samoj biti *korporatizma* koji je *fašistoidni* sustav (osim ako je riječ o prethodno spomenutom anarhističkom korporatizmu, koji se u načelu ne uključuje u definiciju „korporatizma"). Definicija oligarhije na taj se način uvijek mora svesti na definiciju korporatizma.

Fašističko društvo slično je oligarhiji utoliko što malena skupina ljudi drži kontrolu, kao što je izneseno u drugom poglavlju. Bit u određivanju nacije kao oligarhije je naglasiti da postoji golema razlika između broja ljudi koji se kontrolira i broja onih koji tu kontrolu vrše. To je drukčije nego kod fašističkih vlada, koje se definiraju kao one koje posjeduju isključivo orwellovske karakteristike, zbog čega sam fašističke nacije i prozvao državama strave i užasa. Kao što je prethodno rečeno, Amerika je iz tog razloga *fašistička* a ne oligarhijska zemlja.

Korporatistički društveni ustroj je onaj koji se sastoji od više od jedne fašističke vlade. Preciznije rečeno, korporatistička država sastavljena je od dvaju ili više fašističkih režima unutar države, od kojih je svaki od njih:

1. velikim dijelom autonoman
2. u međusobnoj vezi i suradnji s onim drugim
3. u posjedu kontrole nad resursima i ponašanjem
4. izvor bijede za građane (obične smrtnike, radnike) koji u njima žive.

Ovo su razlozi zašto u korporatističkom sustavu (kao što je aktualna sveamerička i globalna korporatokracija) „nacije" ne postoje. One su samo fabricirane ideje za koje se masa hvata, ali koje nemaju nikakvog stvarnog temelja. Umjesto njih postoje orwellovsko-monopolističke korporativne diktature koje zamjenjuju nacije i na taj način cijeli svijet čine fašističkim.

Ako postoji vlada ugnjetavanje od strane iste je *neizbježno*

Čitatelji koji poznaju povijest znaju da nisu samo korporatizam i fašizam ti koji u sebi uključuju tragično ugnjetavanje građana svijeta. Gotovo je nemoguće pronaći primjere demokracija ili kvazidemokracija (kao što je npr. suvremeni Brazil) koje ne uključuju grubo ugnjetavanje građanstva od strane vlasti. Isto tako, čini se da fašizam, korporatizam i oligarhija uvijek podrazumijevaju potlačivanje ljudi. Za to postoji razlog: svi sustavi vlasti uključuju ugnjetavanje ljudi od strane vladajućih jer ako jedna osoba ili skupina ima moć i/ili vlast nad drugom osobom ili skupinom, skupini na vlasti ne može se vjerovati da će tu vlast držati pod nadzorom, pa gotovo i da nema primjera koji bi ukazivali na to da se ona *ikad* drži pod kontrolom.

(Jedini primjer kojeg se mogu sjetiti su tibetanski budisti koji sada žive u egzilu izvan Kine i imaju velikim dijelom kvazifašističku strukturu vlasti, ali kod kojih je ugnjetavanje među njihovim vođama već stoljećima vrlo slabo ili ga nema. Tibetanski budisti stoga u načelu nisu fašisti, budući da nisu okrutni ugnjetavači i više im odgovara opis onih koji imaju nenasilnu strukturu vlasti.)

Fraktalni korporatizam

U drugom smo poglavlju naznačili, a pobliže ćemo u ovom, da su Sjedinjene Američke Države korporatistička država. Sastoje se od skupova fašističkih dijelova koji se kao takvi sastoje od fašističkih elemenata, pri čemu je nacija poput fraktalnog pleksusa koji seže od najponiznijih robova do najbogatijih bankara korporatista. Pogledajte donji dijagram koji pokazuje fraktalnu korporatističku strukturu Sjedinjenih Američkih Država.

Obratite pozornost na to da se taj dijagram sastoji samo od *krugova*. Drugim riječima, cijela država (koja je krug) podsjeća na korporacije (koje su također prikazane krugovima) i odjele korporacija (koji su također kružni). Država se uklapa u definiciju korporatističkog sustava, ali to vrijedi i za korporacije i njihove segmente. Odozdo prema gore i od vrha prema dolje, svi su slojevi i razine SAD-a fašističko-korporatistički, pri čemu su dijelovi i cjelina praktički nerazlučivi. Drugim riječima, gdje god pogledali, naći ćete korporatizam:

korporatistički jad i bijeda uvlači se i prožima cjelokupnu kulturu – od obitelji, preko učionice, pa sve do liječničke ordinacije i radnih mjesta. Icke lucidno govori o fraktalnom korporatizmu i pritom koristi riječ „illuminati" za monopolističke korporatiste:

> Illuminati su u čitavom društvu stvorili piramidalnu strukturu koja im omogućuje upravljanje globalnim planom, za čije postojanje zna tek nekolicina ljudi. To je poput onih ruskih lutkica koje se sastoje od više lutki, jedna unutar druge, u kojima ih sve obuhvaća ona najveća... Svaka je organizacija danas piramidalno ustrojena. Nekolicina onih na vrhu zna čime se organizacija zapravo bavi i što nastoji postići. Što se više spuštate niz piramidu to je više ljudi koji rade za organizaciju, ali manje znaju o njenim stvarnim aktivnostima. Svjesni su samo svog posla koji svakodnevno obavljaju. Nemaju pojma u kakvoj je vezi njihov doprinos s onim drugih zaposlenika u drugim dijelovima kompanije. Te su informacije odvojene od segmenta kojem pripadaju, a njima se govori samo ono što moraju znati da bi obavljali svoj posao. Te manje piramide, kao što je lokalna poslovnica neke banke, dio su sve većih piramida, a na kraju se nalazi ona najveća koja obuhvaća sve banke. Isto je i s transnacionalnim korporacijama, političkim strankama, tajnim društvima, medijskim carstvima i vojskom. Odete li dovoljno visoko, sve te transnacionalne korporacije (poput naftnog kartela), velike političke stranke, tajna društva, medijska carstva i vojske (preko NATO-a, na primjer) kontroliraju iste piramide i isti ljudi koji sjede na vrhu svih piramida. Na kraju se nalazi globalna piramida, koja uključuje sve ostale...[164]

[164] Icke 2001., 5-6.

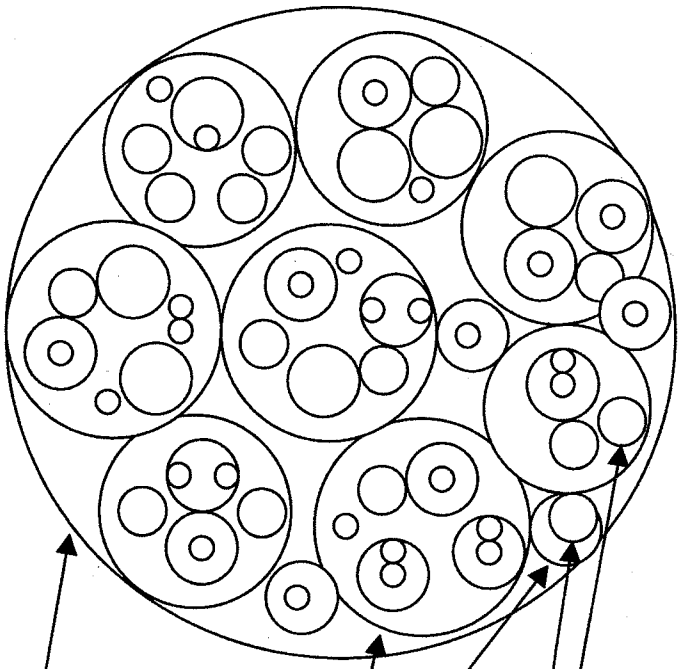

Cijela država: najveći krug odnosi se na čitave Sjedinjene Američke Države

Korporacije (druga razina krugova): krugovi druge razine po veličini odnose se na pojedinačne korporacije (obratite pozornost na to da se neki krugovi dodiruju i/ili lagano preklapaju, što predstavlja dijeljenje informacija, kadrova i slično između korporacija).

Odjeli (krugovi treće i četvrte razine): sljedeća razina su krugovi koji predstavljaju dijelove ili odjele korporacija, koje su ujedno i fašistički ustrojene s obzirom na svoju autoritarnu strukturu vlasti ustrojenu od vrha prema dnu.

Put od blagog do snažnog korporatizma
Faza prva: nejaki korporatizam (1870. – 11. rujna 2001.)

Od sedamdesetih godina 19. stoljeća pa do 1970. godine korporacije su imale potpunu kontrolu nad Sjedinjenim Američkim Državama,[165] ali, zanimljivo, izvan korporacija (i u školama, obiteljskom životu, crkvi itd.), pa čak i unutar nekih mirnijih korporacija (sveučilišta, na primjer) u SAD-u mnogi fašistički elementi nisu postojali: u nekoj mjeri postojala je sloboda govora, postojao je tek fragmentarni umjesto sveprisutnog sustava radnih koncentracijskih logora,[166] postojali su rijetki ali povremeni tragovi slobode tiska i sustava informiranja, Ustav SAD-a s vremena na vrijeme uspijevao se pokazati kao bitna instanca na sudu i velikim se dijelom poštovao kao dokument iako je Franklin D. Roosevelt zaobišao Ustav tijekom Drugog svjetskog rata i premda su korporacije evidentno kršile Ustav svakog dana od 1870. do 1970. itd., Sjedinjene Američke Države imale su tek osnove korporatističke strukture, ali su usprkos tome bile korporatistička država i stoga bi ih se moglo nazvati *nejakom korporatističkom državom* u usporedbi s, recimo, nacističkom Njemačkom, Amerikom u doba ropstva ili sovjetskom Rusijom.

Korporatistička struktura SAD-a ojačala je između 1970. i 11. rujna 2001. kao rezultat sve veće moći od strane korporatista financiranih *think tankova* i lobista.[167] Međutim, Sjedinjenim Državama su još uvijek nedostajali mnogi elementi prave ili potpune korporatističke države od 1970. do 11. rujna 2001.

Faza druga: umjereni korporatizam (11. rujna 2001. – 2007.)

Događaji od 11. rujna 2001. bili su katalizator na putu SAD-a prema potpuno korporatističkoj državi, odnosno onome što se može nazvati snažnoj ili čisto korporatističkoj državi. Ta država još uvijek nije u cijelosti implementirana jer zakon o izvanrednim stanjima, masovna reorganizacija stanovništva u koncentracijske logore, masovno smanjenje broja stanovnika[168] itd. još nisu u

---

[165] Vidi Korten 2001. i Nace 2003. za detaljnu analizu.

[166] Vidi Herival i Wright 2003.

[167] Korten 2001.; Nace 2003.

[168] Od 1970. do vremena izdavanja ove knjige u društvo se uvuklo ono što se može nazvati *umjerenim smanjivanjem broja stanovnika*. Ono se odvija putem prehrane na bazi mesa (koja rezultira bolestima srca i drugim oboljenjima), bolesti koje su djelo čovjeka (kao što je AIDS), liječenja raka, cijepljenja, ratova i tako dalje. Ovo nazivam programima umjerene redukcije stanovništva jer se stanovništvo SAD-a zbog ovih skrivenih genocidnih programa povećava i zato što je stopa masovnog ubijanja preniska da bi ih se smatralo pravim genocidom.

cijelosti provedeni, još ih se priprema za provedbu. To je ono što ja nazivam umjerenim *korporatizmom*, stanje u kojem se Sjedinjene Američke Države nalaze u trenutku izdavanja ove knjige.

Najvažnije pitanje u ovoj umjerenoj fazi je sljedeće: svi tragovi nejakog korporatizma korporatistički su nadzornici eliminirali u korist potpunog korporatizma, ali ti nadzornici još nisu započeli *u potpunosti implementirati* svoju u potpunosti korporatističku državu.

Ovaj prijelaz od slabog do snažnog korporatizma može se vidjeti u prijedlozima zakona koje je donio Kongres (npr. HR 6166 u jesen 2006. poznat kao Zakon o vojnim komisijama, potom Patriotski zakon itd.), brojnim američkim invazijama u zemlje bogate naftom, pričama o novim invazijama u vrijeme izdavanja ove knjige (kao što je npr. Iran), sve pomnijem praćenju i nadzoru građana,[169] tajnovitom i nemarnom ponašanju Saveznih rezervi (primjer kojega je suludo povećanje novčanih zaliha) 2006 i 2007. godine itd. Ova pitanja pripremaju nas za treću fazu – fazu punokrvnog korporatizma.

Faza treća: punokrvni ili pravi korporatizam (započet će, procjenjuje se, negdje između 2008. i 2014.)

U zadnjem poglavlju ove knjige vidjet ćemo da američki političari, članovi *think tankova* i vojni generali najavljuju da će se - u slučaju da se dogodi „drugi 11. rujna" - Amerika pretvoriti u diktaturu utemeljenu na zakonu o izvanrednim stanjima. To još od 1994. „predviđa" i najavljuje Newt Gingrich (međutim, budući da je on član AEI-a, koji uključuje mnoge članove za čije će suučesništvo u događajima 11. rujna posljednje poglavlje knjige podastrijeti dokaze, vidjet ćemo da su Gingrich i ostali tako „vidoviti" samo zato što stvaraju ovakve orwellovske *false flag* događaje koji su se dogodili prije izdavanja ove knjige [11. rujna, bombardiranja džamija 22. veljače 2006. u Iraku, bombe u Oklahoma Cityju, na USS Coleu itd.] i koji će se dogoditi nakon njenog objavljivanja).

---

[169] Moguće je da vlada zapravo ne povećava nadzor, ali može biti da se Amerikance prati već desetljećima, a ono što je *sada* drukčije je da vidljiva vlada smišljeno koristi korporatističke medije da objavi da se prate svi građani, kao da im svima želi dati do znanja da ih u svakom trenutku gleda divovsko oko i Veliki brat. Vjerojatnije je da se zapravo to skriva iza medijske kampanje koja traje od 2003. i objave o „tajnom špijuniranju" Amerikanaca jer znamo da vlada prati Amerikance već desetljećima (Begich 2005.) i da u osnovi nema ničeg novog u priznanju vlade da su svi Amerikanci pod nadzorom. Koju bi, dakle, drugu svrhu mogle imati te objave nego stvoriti strah među Amerikancima i oduzeti im osjećaj anonimnosti?

„Sljedeći 11. rujna", da se poslužimo Gingrichevim riječima, označit će početak faze potpunog korporatizma. Ona bi mogla započeti bilo kada nakon objavljivanja ove knjige. U potpunosti korporatističko-makijavelističku vojnu državu mogli bi, međutim, pokrenuti i drugi događaji 'proizvedeni' od strane tajne vlade kao, na primjer, napad tajne vlade na Amerikance koji će uključivati „prsnuće balona zaduživanja", da se izrazimo frazom ekonomista Georgea Whitehursta, namjerni kolaps američkog dolara, namjerno širenje pandemije ptičje gripe ili ebole, brzinsko osnivanje Sjevernoameričkog saveza uz pomoć vojske itd. Sve što znamo je da je vojna država na putu, a kako ili kada će doći možemo samo nagađati.

U potpunosti korporatistička država sadrži sve standardne fašističke elemente: standardizirane i sve brojnije logore smrti, tajnu policiju, preventivno ratovanje, veličanje torture i njezino nametanje kao nečeg normalnog, masovnu bijedu, strogo kontrolirane masovne medije, nadzor i misaone zločine iz Orwellovih djela, nepostojanje slobode govora, jednostranačku vlast, prisilni rad (ropstvo), vojna novačenja, beskrajne ratove, nevidljive neprijatelje itd. Mnoge od tih pojava već su prisutne u SAD-u, tajna ih vlada može sve istog trenutka implementirati. Godina 2007. - godina izdavanja ove knjige - predstavlja posljednje trenutke onog što je nekad bilo poznato kao *Amerika*.

Komunistička Amerika

Prijeđimo sada na američki korporatistički komunizam.

Korporacija je skupina ljudi koji rade zajedno i od kojih je većina potplaćena, od kojih se mnoge u većoj ili manjoj loše tretira, gdje svi najveći dio svog vremena i energije tijekom svog života ulažu ne u svoje snove nego u snove osobe ili osoba na najvišim položajima u korporaciji (korporatista: vlasnika, članova tajnih društava, članova upravnih odbora itd.). Pogledajte što o tome kaže profesor Korten:

> Ono najčudesnije vezano uz korporaciju kao društvenu inovaciju jest to da ona u jednu strukturu može okupiti na stotine tisuća ljudi i natjerati ih da djeluju u skladu s ciljem korporacije koji nije nužno i njihov vlastiti. One koji se pobune ili ne zadovolje pravila izbacuje se i zamjenjuje pokornijima.[170]

---

[170] Korten 2001., 74.

Nadzor korporacije leži u rukama nekolicine neizabranih koji posjeduju i nadziru rad svih ostalih koji rade za korporaciju. Nadzornici nameću neke prihvatljive načine razmišljanja i ponašanja, istovremeno odbacujući i kažnjavajući neprihvatljiva mišljenja i stavove. To su „misaoni zločini" ili „zločinačka ponašanja". Radni uvjeti su fabricirani, „plastični", orwellovskog karaktera, često vrlo surovi i izopačeni, a većina je radnika osiromašena (jer je, na primjer, minimalna plaća daleko ispod granice siromaštva, a čak ni oni „dobro plaćeni" radnici ne mogu zaraditi dovoljno da bi uzdržavali obitelj, pa tako oba roditelja moraju raditi izvan doma kako bi zaradili za život).

Smatra se da korporatist koji zaposli čovjeka *posjeduje* vrijeme, ponašanje, a u značajnoj mjeri čak i misli tog zaposlenika sve dok je on/ona na poslu (vjerojatno u priličnoj mjeri i izvan radnog mjesta kao, na primjer, kad korporatist zahtijeva od zaposlenika da se dovoljno naspava [umjesto da, na primjer, ostane dulje budan, da čita i informira se o društvu i svijetu], sve kako bi bio odmoran za dugačak radni dan u korporaciji.

Prije nego što krenemo dalje, čitatelj bi trebao obratiti pozornost na način na koji se pojedinosti koje ovdje iznosim o korporacijama otkrivaju: može se pokazati da korporacije imaju značajke koje se ne mogu razlučiti od znamenitih i po posljedicama još uvijek prisutnih komunističkih diktatura iz povijesti (nacističke Njemačke, sovjetske Rusije, totalitarističke Kine itd.). Korporacije su više nego slične i minijaturnom orwellovskom društvu opisanom u romanu *1984*. Kad dođemo do kraja ovog poglavlja više neće biti sumnje da su *korporacije* komunističke tvorevine i da su kao takve pretvorile SAD u komunističku državu.

Orwellovska Amerika

> Nadzorne kamere uobičajena su pojava u mnogim gradovima. Nadziru uglove opasnih ulica kako bi spriječile kriminal, osjetljive vladine zgrade, a love čak i prebrze vozače na cestama. Kamere su prisutne i u gradskim autobusima i na željezničkim kolodvorima, predvorjima zgrada, školama i trgovinama. Većina ih video snimke prenosi u središnje nadzorne prostorije gdje ih nadgleda osoblje zaduženo za osiguranje. Inovacije bi mogle dovesti do toga da će biti potrebno manje ljudi za pregledavanje onog što one snime i da će ih biti jednostavnije postaviti na javnim mjestima i *privatnim kućama i stanovima*. (naglasak dodan.)
>
> - *Associated Press* i *Fox News*, 25. veljače 2007.[171]

[171] „In-Development Security Cameras to Detect Suspicious Actions", Associated Press, 25. veljače 2007.

Korporacije imaju fašističku strukturu zbog svojih strogih odnosa moći usmjerenih od vrha prema dolje kao i zbog činjenice da imaju neizabrane vođe koji izdaju naloge umjesto da sudjeluju u demokratskom dijeljenju moći. Drugim riječima, ako se - rasprave radi - korporaciju može uzeti kao naciju ili društvo tada se čini da Amerikanci, kada su na poslu, sudjeluju i žive u *orwellovsko-komunističkom društvu.*

Vrlo je važno napomenuti da ovo komunističko orwellovsko društvo u kojem Amerikanci sudjeluju i kojem posvećuju svoj život kad su „na poslu" posjeduje najekstremnije karakteristike orwellovske i komunističke stvarnosti: odsutnost i nepostojanje obitelji, odsutnost raznovrsnosti govora, odijevanja, ponašanja, potpuni nadzor, terorizam, genocid i ultranasilje (pojasnit ću ga kasnije), odsutnost i nepostojanje reprodukcije i romantike, odsutnost intelektualizma i kritičkog mišljenja, orwellovski misaoni zločini i zločini počinjeni krivim izrazom lica, ekstremna kontrola, gušenje i sputavanje emocija, kreativnosti, spontanosti i kretanja – a to je samo početak onog što nalazimo kad Huxleyja, Orwella ili na Zvijezdi Smrti. (Te iste značajke koriste se često i u opisima kućnog i obiteljskog života te četvrti i naselja u Americi.)

Čitatelja će možda iznenaditi ponešto od ovog što ovdje iznosim, kao na primjer kako korporacije mogu vršiti masovni genocid. Međutim, ako je tako tada tom čitatelju ta pitanja nisu najjasnija jer se terorizam i genocid koji vrše korporatisti prakticiraju vrlo tajno i nevidljivo, podalje od naših očiju. Na primjer, cjepiva se nude kao sigurna i korisna, ali su ustvari instrument genocida. Isto tako, radnicima se govori da im je radna okolina sigurna, a u stvari je zagađena u tolikoj mjeri da je smrtonosna, o čemu će biti riječi u nastavku.

Američko poimanje komunizma

Kao što ćemo vidjeti, ovaj orwellovsko-komunistički utjecaj koji korporacije imaju na život ljudi prisutan je u velikoj mjeri i izvan njihova radnog vremena, i to na više načina nego što su Amerikanci toga svjesni. Iz upravo navedenih kao i mnogih drugih razloga koje ću navesti u ovom poglavlju i u ostatku knjige ustroj Sjedinjenih Američkih Država je, koje li ironije, *komunistički* – i posve je u antitezi s onime što su nam o njemu desetljećima govorili političari, nastavnici i mediji.

Ja, naravno, nisam prvi koji uočava ovu sličnost između korporacija i komunističkih društava. Profesor Gar Alperovitz sa Sveučilišta Maryland napisao je da

bi razlika između sustava kojim dominiraju *General Motors* i *Exxon* i onog koji se temelji na farmeru zemljoposjedniku kao pojedincu mogla lako biti i veća... nego razlika između sustava zasnovanog na velikoj privatnoj birokraciji u Sjedinjenim Američkim Državama i javnoj birokraciji u socijalističkim državama.[172]

Riječi kao što su „fašizam" ili „komunizam" tipičnom Amerikancu najčešće imaju samo jednu vrstu značenja. Kao što piše Felton: „'Fašizam' je postao toliko beznačajan epitet prezira da osoba ni ne može racionalno raspravljati o tom predmetu osim ako je se grubo ne optuži za toleriranje zvjerstava Trećeg Reicha."[173] Ono na što Felton, izgleda, cilja jest da kad Amerikanci pomisle na fašizam, tiraniju, diktaturu ili komunizam oni, kako se čini, izjednačuju te pojmove s onim što poznaju kao najužasnije režime o kojima su slušali u školi ili na televiziji – s nacističkom Njemačkom, sovjetskom Rusijom, Saddamovim Irakom, crvenom Kinom i možda još ponekim drugima. U akademskom svijetu komunizam se proučava u širim okvirima i uključuje proučavanje nekoliko različitih vrsta političkih aktivnosti i različite pojavne oblike, ovisno o mjestu i vremenu pojavljivanja diljem svijeta (Kuba, Stari Rim, Vijetnam, Njemačka, Luksemburg itd.). Ja se, međutim, u ovoj knjizi neću baviti akademskim pogledima na komunizam i umjesto toga ću se usredotočiti prvenstveno na „labavu i popularnu" definiciju komunizma koju koriste Amerikanci i to kako je ta labava i popularna definicija komunizma ili fašizma kojoj Amerikanci često pribjegavaju identična orwellovskoj stvarnosti, poput one koju je opisao u svojoj *1984.*

Osnovne značajke koje po „labavom i popularnom" vjerovanju Amerikanaca imaju fašističke i komunističke države su: nepostojanje privatnog vlasništva, sveopća bijeda, raširena kontrola mišljenja, dezintegrirana obiteljska struktura, masovni teror, vječiti i sveopći strah i iracionalnost, genocid, odsutnost masovnog konzumerizma te jedan jedini iracionalni vladar kojeg se predstavlja kao svemogućeg. Ovo su opet osnovne orwellovske karakteristike. Može se pokazati da su identične karakteristikama koje odlikuju američku korporaciju.

Kad Amerikanci razmišljaju ili govore o komunističkim državama u pravilu zamišljaju komunizam s jakim naglaskom na to da je komunistička država carstvo strave i užasa, prepuno izgubljenih građana podvrgnutih stalnim mukama, manipulaciji, terorizmu i kontroli uma, a sve to u izvedbi jednog svemoćnog diktatora koji rukovodi ovim carstvom odvratnosti. Profesor Halberstam nudi

---

[172] Citirano u Korten 2001., 75.
[173] Felton 2005., 130.

nam živopisan i vrlo odgovarajući opis onog što nedemokratske države[174] pobuđuju u glavi tipičnog Amerikanca:

> Ideja totalitarizma pobuđuje sliku čarobnjakova učenika, društvenih i političkih sila koje izmiču kontroli, svijeta koji se izobličio baš kad se mislilo da je čovječanstvo zakoračilo prema političkoj zrelosti i intelektualnoj neovisnosti, konačno se počevši oslobađati idola iz prošlosti i razvivši spremnost da preuzme odgovornost za svoju sudbinu.[175]

Amerikanci tipično misle da su sve nedemokratske države komunističke i da su komunističke države gotovo uvijek jeziva legla užasa, koncentracijskih logora i/ili osiromašenih zagušenih gradova, ispiranja mozgova, državnog vlasništva svih dobara i narušene obiteljske strukture. Međutim, pri kraju ovog poglavlja vidjet ćemo da je taj sablasni komunizam koji se Amerikance uči da mrze, preziru ili da ga se plaše *upravo onaj sustav vlasti u kojem oni žive u Sjedinjenim Američkim Državama.*

Kao što je već naznačeno, labava i popularna definicija komunizma uključuje raznorazna stravična obilježja u glavama Amerikanaca i možda baš zato Amerikanci rabe izraze „fašizam", „komunizam", „diktatura", „tiranija" i „totalitarizam" kao da su međusobno zamjenjive istoznačnice. (Budući da Amerikanci najčešće tako rabe ove riječi i ja ću učiniti isto u ovoj knjizi, a u ovom poglavlju želim pokazati da su korporacije identične ovim vrstama komunističkih država strave i užasa.)

Kako se stvara američko poimanje komunizma

Ovo netom opisano labavo i popularno određenje komunizma zagovara se i stvara u medijima. Da pokažem što pod time mislim navest ću nekoliko primjera vijesti i komentara političara o komunizmu. Iz njih možemo iščitati kako Amerikanci oblikuju svoje poimanje komunizma i zašto ih on toliko plaši.

Pogledajmo najprije način na koji *Associated Press* opisuje „diktaturu" i „komunizam" u sljedećem novinskom članku, kao jednom od nebrojenih

---

[174] Halberstam koristi riječ „totalitarizam" a ne „komunizam". U nastavku ću pokazati zašto ih tretiram kao da su međusobno zamjenjive i da za tipičnog Amerikanca sa spomenutim neodređenim i popularnim pogledom na komunizam imaju isto značenje.

[175] Halberstam 1999., 2.

članaka o Sjevernoj Koreji objavljenih tijekom mahnite medijske pompe početkom srpnja 2006. (koja je iznenada odgođena kad je nedugo zatim, u srpnju 2006., došlo do rata osiromašenim uranom između Izraela i Hezbolaha) oko sjevernokorejskog lansiranja rakete (posebnu pozornost obratite na riječi prenesene kosim slovima: „okrutni diktator", „komunizam", „izgladnjivanje svog naroda", „terorist" itd.):

> SEUL, Južna Koreja (5. srpnja) – Kod kuće u njegovoj zemlji sjevernokorejskog vođu Kima Jonga II mediji u rukama države *slave* kao čudesnog generala, vrhunskog filmskog redatelja i „zvijezdu vodilju za 21. stoljeće". Ostatku svijeta on je *okrutni diktator* koji radi na *oružju za masovno uništenje* dok istovremeno *izgladnjuje svoj narod*. Kim (64) je mnogo puta uznemirio svijet *prijetnjama uporabom oružja*. U srijedu se razmahao jednim od svojih najjačih aduta lansirajući sedam testnih projektila, uključujući i dalekometni Taepodong-2, za koji neki analitičari kažu da bi mogao imati domet do kopna SAD-a. Kim je došao na vlast nakon smrti svoga oca, osnivača Sjeverne Koreje Kim II Sunga 1994. u dobi od 82 godine, što je bio prvi nasljedni transfer vlasti u *komunizmu*. Aktivisti procjenjuju da je i do *2 milijuna Sjevernokorejaca umrlo od neishranjenosti ili s neishranjenošću povezanih bolesti* sredinom i potkraj 1990-ih kad je kronično neučinkovitu sjevernokorejsku poljoprivrednu industriju pogodio niz poplava i suša... Demonska slika Kima na Zapadu djelomično se temelji na sumnjama da je on *isplanirao teroristično bombardiranje* Mijanmara 1983. godine u kojem je ubijeno 17 visokopozicioniranih južnokorejskih dužnosnika te bombaški napad na južnokorejski zrakoplov 1987. u kojem je poginulo svih 115 putnika.[176] (vlastiti kurziv)

Pogledajte sada BBC-jev članak u kojem autor iznosi gomilu eksplikativnih riječi („socijalist", „komunist", „diktator", „fašist", pa čak i „ateist", između ostalog), što su sve ključne riječi u američkom leksikonu strašne komunističko-orwellovske noćne more:

> Ne čuju se u današnje vrijeme često hvalospjevi španjolskom fašističkom diktatoru generalu Francu. Također ih ni u kom slučaju ne očekujete čuti u Europskom parlamentu. Njegovi su zastupnici stoga ostali šokirani kad je poljski zastupnik Maciej Giertych ustao da im se obrati. Govorio je usred jedne od onih debata koje se čine vrlo pobožnima i besmislenima, i to povodom obilježavanja sedamdesete obljetnice režima koji je odavno mrtav i pokopan, kojem se većina prezrivo izruguje. Gospodin Giertych

[176] Ova je priča preuzeta iz članka „N. Korea Leader Seen in Several Lights", 5. srpnja 2006., autor Jae-Soon Chang, Associated Press.

nije neka marginalna figura. Bio je predsjednički kandidat a njegova je stranka koalicijski partner u poljskoj vladi. Njegov je sin na dvostrukoj funkciji zamjenika premijera i ministra obrazovanja. Giertych stariji izjavio je sljedeće: „Zahvaljujući španjolskoj vojsci i Francu komunistički napad na katoličku Španjolsku je osujećen. Prisutnost takvih ljudi kao što je bio Franco u europskoj politici jamčila je održanje tradicionalnih vrijednosti u Europi, a danas nam takvih državnika nedostaje. Kršćanska Europa danas gubi bitku protiv ateističkih socijalista i to se mora promijeniti." On kaže da su današnje pretpostavke „povijesni revizionizam". Na koji način mislite da bi povijest Europe bila drukčija da su izabrana socijalistička vlada i njihovi komunistički saveznici pobijedili u Španjolskoj?[177]

Pogledajte sada još jednu priču koja se koristi riječju „tiranija" u opisu Kube (o kojoj se također univerzalno govori kao komunističkoj državi[178]) i koja tu državu opisuje kao tiraniju bezakonja, strave i užasa, čiji se građani izgladnjuju i zlostavljaju, a u članku se pretpostavlja da ih se izgladnjuje i zlostavlja zbog tiranije:

MIAMI (AP) – Brod pun *Kubanaca s namjerom da ilegalno uđu* u SAD pokušao je udariti u brod Obalne straže na nemirnom moru rano ujutro u subotu, pri čemu je jedna žena smrtno stradala, izvijestile su vlasti. 11 metara dugačak brzi brod ignorirao je naredbe da se zaustavi kad ga je Obalna straža pokušala presresti 4 milje južno od Boce Chice oko 6.30 sati prijepodne, rekao je brodski dočasnik James Judge, glasnogovornik Obalne straže. Obalna straža na to je ispalila dva hica u motor plovila kako bi ga onemogućila, izjavio je. „Brod je ludo poskakivao u svim smjerovima. More je bilo nemirno i uzburkano, sa snažnim valovima", rekao je Judge. „U više od pet navrata pokušali su udariti u naše plovilo, ali nisu ga uspjeli dodirnuti." Brod je prevozio 31 Kubanca i troje ljudi za koje su vlasti rekle da su krijumčari. Poginula žena zadobila je ozljedu glave i teške povrede lica, a obdukcija je predviđena za nedjelju. Judge je rekao da se trima osobama s broda saniraju manje zadobivene ozljede. Vlasti su izjavile da nijedna ozljeda nije uzrokovana vatrom koju je ispalila Obalna straža. *Jedna trudnica također je hospitalizirana*, ali njezino stanje poslije nesreće nije poznato. Preostali migranti zadržani su na kuteru Obalne straže i protiv njih će se pokrenuti uobičajeni postupak, izjavio je. U skladu

---

[177] „Europe diary: Franco and Finland", Mark Mardell (urednik na BBC-ju), 6. srpnja 2006., BBC News, http://news.bbc.co.uk/2/hi/europe/5151504.stm?1s.

[178] Jedan od bezbroj primjera da se pokaže kako se Kubu obično opisuje kao komunističku državu je i sljedeći: „Castro Brothers' Plan: The Party Must Go On", Miami Herald, Jaime Suchlicki, 12. srpnja 2006.

s tzv. politikom „mokrih nógu/suhih nogu" većini Kubanaca koji uspiju doći na tlo Sjedinjenih Američkih Država dopušteno je ostati, dok se one koje se presretne na moru u pravilu šalje nazad kući... „Treba kriviti one koji *krijumčare ljude*", rekao je Alfredo Mesa, izvršni čelnik ove skupine. „Istovremeno pozivamo Američku obalnu stražu da ne zaborave da su ovo *ljudska bića koja bježe od tiranije.*"[179] (vlastiti kurziv)

Pogledajte sada sljedeći ulomak iz obraćanja Georgea W. Busha Kongresu o stanju nacije 2006. u kojem se također kao sinonimi koriste riječi „tiranija", „diktatura", „radikalizam" i „terorizam":

Izvan naše zemlje naša je nacija posvećena povijesnom i dugoročnom cilju – mi želimo dokinuti tiraniju u svijetu. Neki taj cilj odbacuju kao promašen idealizam. U stvarnosti, međutim, buduća sigurnost Amerike ovisi o njemu. 11. rujna 2001. spoznali smo da problemi u propaloj i ugnjetavačkoj zemlji 7.000 milja udaljenoj odavde mogu donijeti smrt i razaranja našoj zemlji. Diktature pružaju sklonište teroristima, potiču srdžbu i radikalizam i rade na oružju za masovno uništenje. Demokracije srdžbu zamjenjuju nadom, poštuju prava svojih građana i pridružuju se borbi protiv terorizma. Svaki korak prema slobodi u svijetu našu zemlju čini sigurnijom – i zato ćemo se smiono boriti za slobodu kao cilj. (Pljesak.)

Pogledajte sada izjave potpredsjednika Dicka Cheneyja koji izjednačuje tirane s teroristima u govoru trupama u Norfolku u Virdžiniji, o višegodišnjoj misiji u Iraku:

Ovu misiju nećemo napuštati sve dok ne završi – zato što smo dali svoju riječ i zato što je pobjeda slobode u Iraku od ključne važnosti za našu vlastitu sigurnost. Da *teroristi* ostvare uspjeh oni bi *vratili Irak vladavini tirana* i ponovno ga učinili izvorom *nestabilnosti* na Srednjem istoku. Ako ta regija ostane mjesto vladavine *tiranije i srdžbe* možemo očekivati još *nasilja usmjerenog protiv Sjedinjenih Američkih Država i drugih slobodnih zemalja.* Ako se, međutim, ljudima da pravo glasa i odlučivanja o vlastitoj sudbini i ako se Srednjem istoku omogući da se razvija u slobodi *tirani i teroristi izgubit će svoju moć.* Zavladaju li sloboda i demokracija u tom dijelu svijeta imat ćemo više izgleda ostvariti budućnost ispunjenu sigurnošću i mirom.[180] (vlastiti kurziv)

---

[179] „Boat Carrying Cubans to U.S. Tries to Ram Coast Guard Vessel, Authorities Say; Woman Dies", 8. srpnja 2006., Kelli Kennedy, *Associated Press.*

[180] „Remarks by Vice President Cheney at a Rally for Expeditionary Strike Group 8", 7. srpnja, PR Newswire.

Donosim i odlomak iz *ludo* popularnog *online* časopisa u kojem tri politička teoretičara razgovaraju sa studentom po imenu Jamie:

> Ljevica ima dugu, otužnu, ružnu i krvlju umrljanu povijest štovanja najopakijih, barbarskih tiranija 20. stoljeća, uključujući Staljinov Sovjetski Savez, Maovu Kinu, Ho Ši Minov Vijetnam i Castrovu Kubu... Nitko na ljevici osim komunista ne vjeruje u besklasno društvo i jedva da ih ima koji još uvijek postoje. Da zagovaram veće poreze za bogate Amerikance i predlažem, na primjer, rad na promicanju jadnog stanja u javnom školstvu, biste li doista ozbiljno tvrdili da su to prvi koraci na putu prema gulagu? ... Jamie, ti kažeš da si cijeli niz godina proveo u akademskim krugovima, a moj ti je savjet da odande što prije izađeš, prije nego li ti se razmišljanje još više unazadi. Naravno, mogu prihvatiti da biti okružen mnogobrojnim postmodernim teoretičarima može biti dovoljno da zaludi i najrazboritije muškarce i žene, ali tvoji komentari su primjer u malom zašto Amerika gubi. Evo te ovdje protiv psihopatske totalitarističke ideologije. Trebao bi uživati naklonost demokrata diljem svijeta. Međutim, ako ti, baš poput Busheve administracije, odbijaš shvatiti da postoje različite struje u demokratskom mišljenju i nesvjestan svoje gluposti kažeš da je „ljevica kroz čitavu svoju povijest totalitarna" odbijaš svoje potencijalne saveznike. Demokracija je malo više od američkog koncepta slobodnog tržišta koji Amerika slijedi više teoretski nego u praksi.[181]

Ovi ulomci vrve preširokim generalizacijama, žestokim jezikom i vrijeđanjem, neanalitičkim navodima i neempirijskim raspravama. Općenito gledajući, tako se stvara labava i popularna američka definicija komunizma koja se sastoji od obilježja Zvijezde Smrti: prisilnog rada u koncentracijskim logorima, odsutnosti vlastitih sklonosti i obitelji te drugih gore spomenutih jezivih karakteristika. Ovakvi članci podgrijavaju predrasude Amerikanaca u njihovom vjerovanju i percepciji nedemokratskih društava, potiču strah i mržnju, iako ne nude prave empirijske i nepristrane informacije, i premda se može pokazati da su područja pod komunističkom vlašću identična okolnostima kojima Amerikanci posvećuju svoj život u sklopu korporacije tijekom cijelog svog života.

---

[181] Ovo su riječi Nicka Cohena u članku Jamieja Glazova „A New 'New Left'?" na iznimno popularnoj stranici Frontpagemag.com (14. srpnja 2006.), http://www.frontpagemag.com/Articles/ReadArticle.asp?ID=23339.

Karakteristike komunizma

Nakon ovog osnovnog prikaza komunizma sada možemo saznati zašto je Amerika komunistička država.

Amerikanci u pravilu vjeruju da je komunizam kulturološki sustav koji odlikuju sljedeće karakteristike:

- **Diktatura.** Jedna neizabrana malena skupina ljudi (upravni odbor i slično) ili neizabrani pojedinac koji ne odgovaraju narodu diktatorski kontroliraju cjelokupno društvo: cjelokupnu proizvodnju, resurse, ponašanje radnika, medije i informacije te, kao što ćemo vidjeti, čak i unutarnje misli stanovništva.
- **Pripadnost nalik kultu.** Postoji slijepa, bezuvjetna i iracionalna pripadnost „Partiji" (kao u Orwellovoj *1984.*).
- **Osiromašivanje.** Građani nisu imućni, nemaju puno mogućnosti te često nemaju materijalna dobra koja bi trebali imati i koja su nužna za preživljavanje.
- **Dominacija rada.** Intenzivno se naglašava industrijalizacija i kontrolirani rad.
- **Nepostojanje privatnog vlasništva.** Tvrdi se da je proizvodnja u posjedu vlasti. Svi građani i njihova dobra u rukama su vlasti.
- **Odsutnost kapitalizma.** Vjeruje se da u komunističkom društvu kapitalizam ne postoji ili je u velikoj mjeri potisnut.
- **Jednostranačje.** Ovaj režim uključuje jednu stranku koja vlada besklasnim društvom i daleko je manje razlika po bogatstvu i hijerarhiji u usporedbi s, recimo, Amerikom.
- **Ekonomija koja ne uključuje konkurenciju**
- **Terorizam.** Česta vojna aktivnost koja unosi nered kao, na primjer, logori smrti.
- **Nepriznavanje slobode govora**
- **Ateizam**
- **Građani ispranog mozga**
- **Beskonačni imperijalistički ratovi.** Preventivne ratne aktivnosti koje često naizgled nemaju nikakvu svrhu.
- **Besklasno društvo**
- **Masovni, širom zemlje prisutni logori smrti i/ili radni logori u kojima se događaju nečuvena zvjerstva**

Objasnit ću zašto *sva* ova komunističko-fašistička načela opisuju *također* i orwellovske monopolističke korporacije i njihovu strukturu usmjerenu od vrha

prema dnu. Pritom ću dokazati da je Amerika komunistička država. (U ovom poglavlju neće se govoriti o svim ovim upravo navedenim karakteristikama komunizma; o nekoliko njih bit će riječi u sljedećih nekoliko poglavlja.)

Korporatistički genocid i terorizam

Najprije će biti riječi o tome na koji način korporacije sudjeluju u masovnom genocidu i terorizmu. Velik broj ljudi svake godine umire od korporativnog zagađivanja – od masovnog zagađivanja (azbestom, na primjer) do napada na stanovništvo kemijskim oružjem/zagađivačima kao što su DDT, aspartam, *Serratia marcescens*,[182] perklorat, timerosal, stočni hormon rasta, bakterije koje izazivaju hripavac i koje se kemijskim putem prskaju po Amerikancima (vrlo vjerojatno putem kemijskih tragova; engl. *chemtrails*),[183] GMO hrana, Morgellons vlakna,[184] nutricidalna hrana[185] te osiromašeni uran kao najveće genocidno oružje vojnoindustrijske sile. Korporativno zagađivanje ubija više ljudi od ratova, a korporatisti koji nad svime drže kontrolu toga su svjesni.[186] Postoje, međutim, brojne vrste korporatističkog genocida, a ovdje ću ukratko opisati jedan primjer: ekonomsku kontrolu stanovništva.

Pogledajmo zanimljiv citat profesora Chossudovskog na tu temu, ključni sastavni dio stvaranja Novog svjetskog poretka korporatista koji uključuje njihovu ozbiljnu namjeru da stvore sveopće siromaštvo u svijetu i radne logore:

---

[182] Vidi Cole 1988., 6. Vojni dužnosnici za nju obično tvrde da nije opasna kemikalija kad se prska po ljudima, ali vidi kako to Cole pobija.

[183] Cole 1988., 18.

[184] Čuo sam kako neki istraživači, kao na primjer doktor Bill Deagle, tvrde da ne vjeruju da su američka vojska ili tajna vlada mogle stvoriti Morgellons kao biološko oružje zbog njegove neobičnosti, sofisticiranosti i prividne izvanzemaljske prirode. Moguće je da je to istina, ali pitanje je, čini se, otvoreno. Morgellons vlakna su u očitoj vezi s prskanjem kemijskim tragovima (engl. *chemtrails*), kao što je pokazao Clifford Carnicom, i jasno je da tajna vlada ima svoje prste u tajnim tehnologijama koje američka javnost *ne može ni zamisliti*, a koje su po svojoj sofisticiranosti slične Morgellons biološkom oružju. Tipični Amerikanac nema pojma koliko su tajne tehnologije u svijetu danas postale sofisticirane i stoga vjerujem da je prerano reći je li Morgellons stvorena od strane tajne vlade.

[185] Vidi Afrika 2000. Brojne informacije dostupne su i na www.healthfreedomusa.org.

[186] Winslow 2003., 46.

> Strukturalna prilagodba[187] vodi do oblika „ekonomskog genocida" koji se provodi putem svjesne i planske manipulacije zakonima tržišta. U usporedbi s prijašnjim razdobljima kolonijalne povijesti (npr. prisilnim radom i ropstvom), njegov društveni učinak je razoran. Programi strukturalne prilagodbe imaju izravan utjecaj na život više od četiri milijarde ljudi... Ovaj novi oblik ekonomske i političke dominacije – neka vrsta „tržišnog kolonijalizma" – podčinjava ljude i vlade putem naizgled „neutralnog" međudjelovanja tržišnih sila.[188]

Organizacije Novog svjetskog poretka, kao što su MMF, UN, Svjetska banka, WTO i druge kreiraju ekonomsku politiku koja se predstavlja kao korisna za građane svijeta, ali u stvari je riječ tek o načinima da se sputa ekonomiju što će posljedično izazvati masovno umiranje i bijedu. Joseph Stiglitz, dobitnik Nobelove nagrade za ekonomiju, „otpušten" je iz Svjetske banke jer je obznanio da Svjetska banka namjerno čini baš to kako bi stvorila „povoljnije" uvjete (kao što je masovno ropstvo) za korporatiste i kako bi omogućila usmjeravanje novca u njihove ruke. O korporativnom terorizmu podrobnije će biti riječi u kasnijim poglavljima.

Ateistički korporatizam

Prijeđimo na sljedeće pitanje. Neki će čitatelji možda biti nepovjerljivi prema tvrdnji da je prosječna korporacija ateistička. Propovijeda li se kršćanstvo u prosječnom korporativnom okruženju? Ne bi se reklo. Dapače, na svim poslovima koje sam radio u mladosti, po tvornicama, uredima, lancima restorana brze hrane, trgovinama, skladištima, dostavljačkim firmama, a i sada na mjestu predavača na IUN-i i PUC-u, nikada nisam čuo da bi mi netko propovijedao kršćanstvo ili me na bilo koji način nastojao na njega preobratiti, a mnogi ljudi s kojima sam radio bili su sirovi, perverzni, vulgarni i naočigled daleko od bilo kakvog primjera duhovnosti.[189] Pivo ih je zanimalo više od Krista, a televizija

---

[187] Chossudovsky misli na MMF – Međunarodni monetarni fond (engl. *International Monetary Fund - IMF*) i druge „zakonodavne" agencije Novog svjetskog poretka koje kreiraju svjetsku politiku i zakone na način da se korporatistima omogući neometan put do globalne monopolizacije. O ovim ću „agencijama" detaljnije raspravljati kasnije u knjizi.

[188] Chossudovsky 2006., 20.

[189] Koristim riječi poput „sirovi" i slično ne zato što sam tako vidio svoje kolege na poslu već isključivo zato što su mnogim radnicima kao, na primjer, skladištarima takvu etiketu lijepili zaposlenici kompanija u kojima sam radio koji su pripadali „višoj klasi".

više od Biblije. Međutim, u uredima gdje sam radio mnogi su ljudi bili kršćani, neki od njih vrlo revni, ali mi nikada nisu propovijedali, a rekao bih, u slučaju da jesu, uprava bi na to gledala s neodobravanjem, a možda i većina drugih zaposlenika. Zato imam dojam da je moje radničko i uredsko poslovno iskustvo u korporacijama bilo nereligijsko. Tvrditi da je tu bilo riječi čak i o naznakama religijskog iskušenja na način na koji je to crkva bilo bi u potpunosti neistinito.

Tri antijunaka u filmu Kako dobiti nogu (Office Space) razbijaju fotokopirni stroj.

Filmski klasik *Kako dobiti nogu (Office Space)* ilustrira brojne ideje iznesene u ovoj knjizi, uključujući i nemogućnost da čovjek živi religiozni ili duhovni život kada svo vrijeme posvećuje služenju korporaciji umjesto njegovanju vlastite svijesti. Pod korporatizmom se slama ljudski duh, a znanstvena i religiozna stremljenja zamjenjuju se gnjevom, ovisnošću, mazohizmom i trivijalnostima.

Spomenuto se odnosi na Amerikance dok su na poslu, u korporatističkom okruženju. Međutim, kakva je situacija izvan radnog mjesta? Kao što je već rečeno, utjecaj korporatizma u Americi nije svojstven samo korporativnoj okolini, on seže šire, do svih razina društva, dopirući svugdje: do naših umova, vjerskih organizacija, naših obitelji itd. Ako je tako trebalo bi očekivati da će korporatistički sustav vlasti u Americi utjecati na društvo na svim njegovim razinama i u svakoj njegovoj dimenziji, uključujući crkvu nedjeljom. A to je točno ono što se zbiva s religijom u korporatističkom svijetu – neovisno o religiji kojoj se priklanjamo – bilo da je riječ o budizmu, hinduizmu, islamu, kršćanstvu itd. – što ću sada i objasniti.

Ako je čovjek istinski religiozan za pripremu i vršenje svoje vjerske prakse on na raspolaganju mora imati vremena i energije. Amerikanci većinu svog vremena provode na poslu, u školi, spavajući, brinući se o djeci, gledajući

televiziju ili obavljajući ostale svakodnevne zadatke. Primjećujete da se na tom popisu ne nalaze prakticiranje vjerskih obreda, kontemplacija, čitanje religijske literature i proučavanje religije. Posao i škola tipičnim Amerikancima oduzimaju toliko vremena da se može reći da poljuljaju ravnotežu njihovih života: većinu svojih napora Amerikanci ulažu u nastojanje da uspiju u korporaciji ili u školi, zbog čega im ne ostaje dovoljno energije za druge upravo spomenute stvari kao što je religija. Većinu vremena čovjek provodi u korporaciji tako da je ostatak vremena izvan posla vrijeme kad je zaposlena osoba iscrpljena, u žurbi (zbog mnogobrojnih obveza koje treba obaviti u vrlo kratkom vremenu koje joj ostaje izvan korporacije), pa je riječ o vremenu vegetacije: radnik je iscrpljen, pa kad su djeca u krevetu, stol pospremljen, dvorište pokošeno, pas u garaži itd., ostalo je malo energije i malo toga drugog može se raditi osim opuštanja ispred televizijskog ekrana. Američki život, dakle, teče ili u korporaciji ili izvan nje, u gledanju televizije ili jurnjavi kroz osnovne obveze i poslove. U Americi je rijetkost – *iznimna rijetkost* – pronaći čovjeka koji provodi više od nekoliko umornih i vrlo neusredotočenih minuta dnevno na neku vrstu vjerske prakse. Sve ovo o čemu u ovom odjeljku govorim vodi prema sljedećem zaključku: korporatizam u Sjedinjenim Američkim Državama *priječi* ljude da budu religiozni, a ako nisu religiozni onda su nereligiozni, a nereligioznost je srodna ateizmu. Korporatistička Amerika je ateistička.[190]

Amerikanci su religiju navikli shvaćati kao puko vjerovanje, nešto što se ritualno prakticira jednom tjedno, ako i toliko. Američki kršćanin ili američki budist danas u pravilu smatra normalnim provesti većinu dana obavljajući nepobožne radnje u korporaciji, i tek neznatno malo vremena posvećivati meditaciji i molitvama koje su često trivijalne naravi, i zazivaju tek sigurnost i bogatstvo najrazličitijih vrsta. Religija je postala „lagana religija", da parafraziram ono što sam jednom čuo da je rekao Bill Moyers: religija bez religijske svijesti ili dubine, gdje čovjek iznimno malen dio života provodi u prakticiranju religijske prakse, molitvama, meditaciji itd. To je „religija" koja je tek nešto više od vjerovanja u nešto nevidljivo; religija kao nejaka pripadnost skupini ili klubu kao što je crkva. Lagana religija smatra se normalnom u američkom društvu,

---

[190] Ako čitatelji smatraju da se u ovom paragrafu ateizam osuđuje ili da se nastoji prikazati da ateizam postoji isključivo u korporatističkim i komunističkim društvima ne razumiju da ateizam postoji u mnogo varijanti. Korporatistički ateizam koji sam upravo opisao nije filozofska ili znanstvena vrsta ateizma koja ateizam priznaje iz plemenitih razloga, već je isključivo rezultat činjenice da građani korporatističkog društva nemaju vremena i energije da budu religiozni te da isto tako nemaju vremena, energije i obrazovanja da prigrle bilo kakvu vrstu snažnog filozofskog ili znanstvenog ateizma. Građanin korporatističkog carstva ima dovoljno mentalne snage samo za zabavu i razne oblike odvlačenja pozornosti, a sve to zbog bezdušnosti i sumanute trke za postignućima koje je primoran prihvaćati od rođenja pa sve do smrti.

međutim prouči li se komparativna religija i upoznaju li se sve postojeće religije brzo se uviđa da je takva lagana religija u Sjedinjenim Američkim Državama uistinu anomalna.

Na temelju upravo iznesenog nameće se zaključak da Americi, po svemu sudeći, najbolje odgovara opis potpuno ateističke zemlje. Stručnjaci koji su pisali i držali predavanja o razvoju nove svjetske vlade (Novog svjetskog poretka), kao na primjer profesor Michael Coffman u svom radu o UN-u,[191] pokazali su nam kako je slom obitelji i religije diljem svijeta dio smišljenog plana[192] masona korporatista. Ti su nam stručnjaci ukazali i na to da korporatisti Novog svjetskog poretka imaju za cilj utemeljiti svjetsku religiju – 'religiju Novog svjetskog poretka' – koja bi trebala biti nešto poput degeneriranog oblika hinduizma. Nije teško zamisliti da bi ateistička priroda korporatističkih nacija pod pravim uvjetima mogla pogodovati pojavi takve religije (kao što je strah uzrokovan *false flag* terorizmom).

Big Pharma i *soma*: korporatizirana religija i stvaranje superobmana

Neko sam vrijeme vjerovao da će religija Novog svjetskog poretka imati neke veze s tvrdnjama koje su drugi stručnjaci, koji su proučavali i držali predavanja o Novom svjetskom poretku, iznijeli o teoriji da će Novi svjetski poredak biti svjetsko društvo koje će uključivati *sveopće liječenje*, gdje će se svi građani neprestano trpati farmaceutskim lijekovima kako bi se „osjećali dobro". Vidimo da je prva faza ovog „svijeta *some*" već otpočela, budući da se *ogroman* postotak američkog stanovništva već sada obmanom vabi na svakodnevno uzimanje prozaca, wellbutrina, litija, ritalina, lipitora, viagre i mnogobrojnih drugih lijekova.

Ovo je, međutim, tek prva faza, a uskoro će SAD, ako ne i cijeli svijet, biti svijet *some* opisan u Huxleyjevu *Vrlom novom svijetu*. Pogledajte sljedeću novinsku priču iz vrlo popularnog neokonzervativnog časopisa *WorldNetDaily*:

---

[191] Opus profesora Coffmana je velik. Sjajan sažetak, po mom mišljenju, pruža predavanje „Final Countdown to UN World Government", dostupno na DVD-u na www.cuttingedge.org.

[192] To, dakako, nije tajna, i korporatisti i Novi svjetski poredak to priznaju. Vidi, na primjer, Brzezinskijevu knjigu *Velika šahovska ploča (The Grand Chessboard)*, primjerice na stranici 40.

Predsjednik Bush sljedećeg mjeseca planira predstaviti dalekosežnu inicijativu za mentalno zdravlje koja preporučuje pregled svih građana i promiče upotrebu skupih antidepresiva i antipsihotika koji uživaju naklonost pristalica administracije. Inicijativa „Nova sloboda", prema izvješću o napretku, želi u cijelosti integrirati mentalno oboljele pacijente u zajednicu, osiguravajući im „usluge u zajednici, a ne institucijama", navodi *British Medical Journal*. Kritičari govore da taj plan štiti profit farmaceutskih kompanija na račun javnosti. Inicijativa je pokrenuta kada je Bush u travnju 2002. pokrenuo Komisiju Nove slobode za mentalno zdravlje koja je provela „sveobuhvatno istraživanje američkog sustava pružanja usluga mentalnog zdravlja". Panel je došao do zaključka da „usprkos njihovoj učestalosti, mentalni poremećaji ostaju nedijagnosticirani" i preporučio detaljno ispitivanje mentalnog zdravlja „konzumenata svih dobnih skupina", uključujući i predškolsku djecu. Komisija je objavila da „se svake godine djeca izbacuju iz predškolskih institucija i institucija za brigu o djeci zbog izrazito neprihvatljivih oblika ponašanja i emocionalnih poremećaja". Škole, zaključuje panel, imaju „ključnu ulogu" u procjenjivanju 52 milijuna učenika i 6 milijuna odraslih koji rade u školama. Komisija je preporučila da se pregled tretira kao „tretman i podrška", uključujući i „najsuvremenije oblike tretmana" upotrebom „specifičnih lijekova za specifična stanja".[193]

Američka kultura je kultura „mentalnog zdravlja", što znači da je rašireno vjerovanje da ljudi mogu imati nešto što se naziva „mentalno oboljenje" koje se mora liječiti i da svako ponašanje koje npr. djelatnici škole smatraju pomalo „iracionalnim" – kao kad je npr. sedmogodišnjem dječaku u osnovnoj školi teško satima sjediti na stolici u razredu i slušati vrlo vjerojatno dosadnog nastavnika koji ga nije u stanju zainteresirati – zahtijeva „korektivni lijek" kao što je Ritalin da bi se dijete „popravilo".

S ovim novim programima kao što je „Inicijativa Nova sloboda" programi za mentalno zdravlje i sveopće drogiranje Amerikanaca farmaceutskim „prepisanim" lijekovima samo će se rapidno proširiti. *Big Pharma* će zaraditi nepojmljive iznose novca, a Ameriku će biti nemoguće razlikovati od društva opisanog u Huxleyjevu *Vrlom novom svijetu*. U društvu iz Huxleyjeve knjige sve se građane nemilice drogira farmaceutskim lijekom „somom" koji izaziva euforiju, otupljuje um i izaziva osjećaj opijenosti i koja je nešto poput superjakog Xanaxa, Ritalina ili Prozaca. Ona sve građane pretvara u polupijane, umirene, sretne i hihotave, poslušne, seksom zaluđene partijanere te lakovjerne i pokorne radnike u tvornicama. *Soma* se koristi kako bi se istinsko vjersko iskustvo (koje

[193] „Bush to screen population for mental illness", WorldNetDaily.com, 21. lipnja 2004.

je, pretpostavljam, iskusilo vrlo malo Amerikanaca, a kamoli da ga ostvaruje na dnevnoj bazi) zamijenilo degeneriranom pseudoreligijom (tj. nerazumnom opijenošću umjesto eksplozivnog vjerskog iskustva). Nije teško zamijetiti da je američka kultura „lagane religije" (koja je zapravo samo korporatistički ateizam) ustvari tek na nekoliko koraka od toga da postane Vrli novi svijet.

Često, međutim, čujem svojevrsno protivljenje tomu što sam upravo ustvrdio poput ovog:

Moja je prijateljica bila u teškoj depresiji nakon što je rodila drugo dijete. Nije se mogla brinuti čak ni za svoju obitelj, a onda je počela uzimati SSRI antidepresive i stanje joj se posve poboljšalo, sada vodi brigu o obitelji... Kako to može biti loše?

Ovo je tipičan primjer načina na koji ljudi pozitivno govore o SSRI lijekovima (selektivni inhibitori ponovne pohrane serotonina; engl. *selective serotonin reuptake inhibitors)*. U današnjoj Americi *kulturu* se nikad ne okrivljuje za probleme ljudi (kao što je njihova takozvana „mentalna bolest"); umjesto toga, uvijek je kriv *mozak pojedinca*, a „profesionalci" ljudima govore da moraju „ispraviti" svoju „mentalnu neuravnoteženost" i ostatak života (ili sve dok se problem ne izliječi) uzimati na milijarde vrijedne „blockbuster" lijekove ako imaju problem s „mentalnim zdravljem".

U nastavku ću, međutim, pokazati da je točno sljedeće:

U svakom slučaju u kojem se zbog neke „mentalne bolesti" uvode SSRI lijekovi tvrdim da je ustvari posrijedi kulturološki problem i poremećaj koji je zapravo do problema i doveo, a ne „disbalans u mozgu" ili „moždani poremećaj".

Pojedinac nije bolestan; stvar je u tome da ga se prisiljava da se uklopi u bolesnu kulturu.

U gore opisanom slučaju majke koja se ne brine o svojoj obitelji prirodni kulturološki fenomen koji uzrokuje depresiju preopterećenost je poslom. Slika zapadnjačke žene koja je majka, koja je kod kuće i koja ne koristi pretjerano televizor kao 'dadilju' (u prethodnom sam poglavlju pokazao koliko je svako izlaganje televizijskom programu štetno za djecu i bebe) slika je u kojoj je ona zarobljena u svom prigradskom kavezu od kuće, drastično preopterećena brigom za djecu (koja često pada isključivo na nju), posebno kad je djece više. Ova zapadnjačka žena uz takvo preopterećenje nema doslovce nimalo vremena misliti ili odvojiti koji trenutak za sebe, što može kod nje izazvati osjećaj

da je na neki način mrtva, a to nipošto nije stanje koje će uroditi osjećajem zadovoljstva.

Pogledamo li primitivne kulture lovaca i sakupljača iz kojih smo potekli (bilo evolucijom, kreacijom ili intervencijom, što su tri najpopularnije teorije o podrijetlu ljudske vrste), vidjet ćemo da su žene velikim dijelom bile kongregacijski nastrojene: udružujući se u skupine, međusobno si pomažući, s djecom koja se zajedno igraju i brinu jedni o drugima. Suluda opterećenost poslom zapadnjačke kućanice majke u to vrijeme nije postojala. Značajan postotak takvih majki u zapadnom će svijetu stoga nedvojbeno u nekoj mjeri patiti od panike, depresije ili ljutnje zbog neusklađenosti sa svojim evolucijskim nasljeđem.

Životne poteškoće su neizbježne i neupitno je da one uvijek vode ljudskom razvoju. Žalost je normalna pojava i neizbježan sastavni dio života jer tegobe su njegova normalna sastavnica. I dok je dobro pokušavati izbjegavati fizičke ozljede (npr. ne pokušavati pasti s bicikla), i dok je jasno da će ljudi nastojati izbjegavati mentalne poteškoće, Prozac, na primjer, je samo način da se osoba nadrogira umjesto da uči iz poteškoća, Psihijatar može prepisati čak i kokain umjesto SSRI-ja. Poput „uličnih droga" koje stvaraju ovisnost, SSRI lijekovi su toksični, izazivaju ovisnost i depresiju i smrtonosni su.[194] Baš poput tjelesnih bolesti (rak, bolesti srca, dijabetes itd.) takozvane „mentalne bolesti" problem su koji možemo naći isključivo u zapadnim i zapadnjačkim kulturama.[195] „Mentalna oboljenja" su stoga kulturološki problem, a SSRI i drugi lijekovi za „mentalno zdravlje" nisu rješenje nego problem.

Poteškoće su u životu neizbježne. Je li bolje

(a) pronaći uzroke našim psihičkim tegobama, suočiti se s njima i naučiti kako se nositi s problemima u životu, a ne se dati njima pokoriti svaki put kad nam se na putu ispriječi neka veća poteškoća (što se često događa)? Ili bismo trebali
(b) naučiti biti ovisni, npr. o Prozac i potirati iskustveno učenje o životu i zbog toga ne naučiti kako se nositi s neizbježnim teškoćama s kojima se susrećemo?

---

[194] Vidi Richards 2006.

[195] Vidi Hansen 2000. za sjajan primjer kako primitivne kulture ne znaju za „mentalna oboljenja" i kriminal zapadnjačkih kultura. Walsh (1990.) također pokazuje kako mnoge primitivne kulture štuju ono što bi se u zapadnjačkoj psihijatriji zvalo shizofrenijom. Gowan (1975.) misli to isto i opisuje kako je šamanovo „ludilo" često shvaćano kao vjerski trans koji je uključivao korisnu vjersku poruku za pleme.

Čini se da je opcija pod (a) puno 'smislenija. Čini se da (b), jednostavno rečeno, znači bježanje od problema, odnosno pokušaj da ih se riješi ispijanjem lijekova. Osim toga, (b) je način da se služi tajnoj vladi, budući da se ona svodi na stvaranje ovisnosti u javnosti o njezinim supstancama (u ovom slučaju ovisnosti o prozac-somi, ali tu su i drugi primjeri, kao što su televizija, alkohol, nafta, brza hrana, mlijeko, meso itd.). Opcija (b) pogoduje ovisnosti o tajnoj vladi, dok (a) vodi ka autonomiji.

S obzirom na sve ovo, čini se da „mentalna bolest" ne postoji. Rekao bih da je prikladno ovdje navesti citat komentara profesora Szasza s početka njegove knjige *Mit o mentalnoj bolesti (The Myth of Mental Illness)*:

> Psihijatrija se najčešće definira kao područje medicine specijalizirano za dijagnosticiranje i liječenje mentalnih oboljenja. Tvrdim da ovakva definicija, koja je još uvijek široko prihvaćena, psihijatriju stavlja u rang s alkemijom i astrologijom, gurajući je u kategoriju pseudoznanosti. Razlog tome je taj što ne postoji nešto što se naziva „mentalno oboljenje". Psihijatri sada moraju birati između određenja svoje discipline u okvirima nepostojećih entiteta i pojava i njezina redefiniranja u smislu stvarnih intervencija ili procesa koje provode.[196]

Besklasnost

Neke čitatelje mogla bi začuditi tvrdnja da je korporacija besklasno društvo budući da očito postoje različiti slojevi korporacije određeni različitim primanjima i položajima koje ljudi u njoj zauzimaju. Međutim, predodžba da su komunistička društva na takav način besklasna posve je pogrešna. Većina čitatelja ove knjige vjerojatno se sjeća kako je u filmu *Schindlerova lista* vlasnik korporacije Oscar Schindler imao radnike, ali je on bio daleko ispod društvenog statusa članova središnjice nacističke stranke i najviših nacističkih korporatista. Pozivanjem na film *Schindlerova lista* može se jednostavno pokazati da američka predodžba da komunističko-fašističke države krasi ekonomska besklasnost nije točna.

Zanimljivo je kako su pogrešno Amerikanci prikazali komunizam vjerujući da ga resi ekonomska besklasnost. Čak i rječničke definicije uključuju taj netočan prikaz ekonomske besklasnosti. Evo što kaže Webster:

---

[196] Szasz 1974., 1.

Glavna natuknica: **ko·mu·nï·zam**

1 **a:** teorija koja zagovara ukidanje privatnog vlasništva **b:** sustav u kojem je roba u zajedničkom vlasništvu i dostupna svima po potrebi

2 *velikim slovima* **a:** doktrina zasnovana na revolucionarnom marksističkòm socijalizmu te marksizmu-lenjinizmu, službenoj ideologiji Saveza Sovjetskih Socijalističkih Republika **b:** totalitaristički sustav vlasti u kojem jedna autoritarna stranka kontrolira sredstva proizvodnje u vlasništvu države **c:** završna faza društva u marksističkoj teoriji, u kojoj je država dezintegrirana a ekonomska dobra distribuiraju se pravedno **d:** komunistički sustavi zajedno

Pogledajte sada što *Dictionary.com* kaže u definiciji 2.a. o riječi „komunizam":

1. Teoretski ekonomski sustav koji karakterizira kolektivno vlasništvo i rad organiziran na zajedničku korist svih članova.
2. **a.** Sustav vlasti u kojem država planira i nadzire ekonomiju, a jedna, često autoritarna stranka drži vlast i tvrdi da napreduje prema višem društvenom poretku, u kojem ljudi ravnopravno dijele sva dobra; **b.** Marksističko-lenjinistička verzija komunističke doktrine koja zagovara rušenje kapitalizma revolucijom proletarijata.[197]

Prava besklasnost građana u komunističkom režimu ne nalazi se u njihovim sličnim ekonomskim situacijama nego u njihovim umovima koje je stvorila država i koji su svi praktički identični. Riječ je ne o ekonomskoj nego više o ljudskoj ili mentalnoj besklasnosti ljudskog duha, gdje se ljudska spontanost i različitost ukidaju, a svi ljudi postaju jedni drugima vrlo slični, i to po svojim željama, snovima, mislima, jeziku, preferencijama, izgledu, obrazovanju itd.

Pogledate li sjajne filmove *Otok (The Island)*,[198] *1984.*[199] ili *Vrli novi svijet (Brave New World)*[200] vjerojatno će vam odmah upasti u oči kako se svi ljudi u spomenutim filmovima doimaju sličnima: svi su posve spokojni, odjeveni gotovo identično, govore gotovo identično, ponašaju se gotovo posve jednako pa se stječe dojam da svi i misle isto. Zanimljivo, međutim, čini se kao da

---

[197] Sve natuknice s *Dictionary.com* preuzete su iz četvrtog izdanja rječnika *The American Heritage Dictionary of the English Language*, izdavač Houghton Mifflin Company, 2000.

[198] Redatelj: Michael Bay, 2005. Studio: Dreamworks Video. ASIN: B000BO0LH2.

[199] Redatelj: Michael Radford, 1984. Studio: Polygram. ASIN: 6304362498.

[200] 1988. Studio: Universal Pictures. ASIN: B00004S32U. Riječ je o filmu „napravljenom za televiziju".

nitko od stanovnika tih svjetova nije svjestan nijedne od tih pojedinosti, oni zapravo vjeruju da su poprilično jedinstveni i međusobno različiti. Amerikanci, općenito govoreći, pokazuju takav konformizam koji zadire duboko u gotovo sve njih, iako skoro nitko od njih to ne uviđa. Amerikanci vjeruju istim lažnim predstavljanjima stvarnosti (kao rezultat načina na koji im se nude u obrazovnim ustanovama i medijima), dijele jednake strahove (strahuju od terorista, nuspojava lijekova, automobilskih nesreća, dugih redova u restoranima, poraza svoje omiljene ekipe nedjeljom, nestanka struje koji bi im onemogućio gledanje televizije, propuštenih poziva na mobitelu, loše kave, pada na burzama itd.), imaju iste interese (kupovina, kablovska televizija, mobiteli, nova računala, crkva, glasovanje na izborima itd.), a to je samo vrh ledenog brijega. Promotri li se taj problem pozornije, zapravo je teško pronaći nešto u čemu Amerikanci *nisu* gotovo posve jednoobrazni. Na primjer, teško je pronaći dvoje ljudi koji ne vole iste TV emisije (još je teže pronaći ljude koji ne posjeduju televizor), koji ne vole istu vrstu hrane (*pizzu*, kruhu nalik hranu prepunu natrijevog glutamata itd.) ili koji ne razgovaraju o istim prežvakanim temama (demokratima nasuprot republikancima, globalnom zatopljenju, ratu i „teroristima", vremenu, televiziji i ostalom).

Besklasnost svijesti koju opisujem i koja prožima američke korporacije funkcionira vrlo slično upravo opisanoj komunističkoj ekonomskoj besklasnosti. Američka korporatistička besklasnost uključuje ideju da se Amerikance uči i navodi da vjeruju da smo „svi jednaki": crnci, bijelci, bogati, siromašni, Arapi i Židovi, svi smo mi jednaki ljudi – sve dok svi razmišljamo jednako i mislimo ono što je dopušteno misliti (kao što je vjerovanje da su korporacije čestite institucije, da je oporezivanje pošteno i neizbježno, da postoje nevidljivi teroristi koji „svakog časa mogu napasti" itd.). Rijetko bi koje tvrdnje mogle zvučati naglašenije marksistički ili komunistički od ove vrste besklasnosti. Zanimljiv strip pod nazivom *Introducing Chomsky (Uvod u Chomskog)* autora Mahera i Grovesa ovako postavlja stvar: za korporatiste je „iznimno važno navesti ... ljude, ... stanovništvo da vjeruju da ne postoje klase. Svi smo jednostavno jednaki. Svi smo jednostavno Amerikanci. Živimo skladno. Svi radimo zajedno. Sve je sjajno."[201] Profesor Howard Zinn o temi besklasnosti kaže sljedeće:

> Naši politički vođe vole se pretvarati da u ovoj zemlji nema klasa i da svi mi imamo isti interes: *Exxon* i ja, George Bush i vi. Ali mi smo oduvijek u ovoj zemlji imali klase, klasne sukobe, klasnu borbu,... siromašne protiv bogatih, ... poput Shayova ustanka, koji je uznemirio Očeve osnivače.[202]

---

[201] Page 144.

[202] Zinn 2004., vrpca 1. Zinn komentira sukob bogatih i siromašnih. U poglavljima koja slijede pokazat ću da je taj sukob možda i najmanji ikad dosad u suvremenoj Americi,

Ovo je vrlo škakljivo pitanje. Prethodno sam pokazao nekoliko načina na koje se Amerikance uči da gaje nepovjerenje, da se natječu i cjepidlače jedni protiv drugih, tako da ne bi razvili međusobne duboke bratske odnose, budući da su bliska udruživanja među ljudima za tajnu vladu opasna. Amerikance se istovremeno ipak uči i da vjeruju da smo „u ovome svi zajedno" kako bismo stvorili dovoljno površinskog drugarstva da možemo zajedno raditi u sklopu korporacije. Ljude se, dakle, uči dvjema kontradiktornostima: svatko je potencijalni neprijatelj[203] i svatko je poput vas. To je kao da imate susjeda na kojega ste ljubomorni jer ima bolji automobil od vas ili na kojega gledate ispod oka jer ima drukčiji ukus što se tiče televizijskih emisija, ali ako od njega morate posuditi malo šećera uspijete namjestiti smiješak, otići do njega, pokucati mu na vrata i zamoliti ga da vam ga posudi.

U Americi politički vođe nastoje stvoriti dojam da su „povezani" sa svojim narodom i da dijele iste interese s građanima. (Na primjer, George Bush mlađi nastojat će se pred televizijskim kamerama ponašati kao kauboj, nosit će kaubojski šešir i govoriti kaubojskim naglaskom, iako nitko drugi u njegovoj obitelji nema taj naglasak.) Ovaj oblik besklasnosti ljudskog duha snažno se nameće putem medija i obrazovnog sustava. Amerikance se uči toj predodžbi da smo „svi mi Amerikanci sa zajedničkim interesima", da smo „svi u ovome zajedno". Pažljivo osmišljen te lažiran imidž i vladanje Georgea W. Busha za TV kamere, pred kojima ga se predstavlja kao simpatičnog, srdačnog, običnog momka jednostavnih ideja, koji govori poput običnog kauboja iz naroda i koji je dovoljno snažan da odlazi cijepati drva (Bill O'Reilly s kanala *Fox News* također se pokušava predstaviti kao tek jedan „obični tip") može kod ljudi ostaviti dojam da se s njime mogu poistovjetiti, da je to jedan „običan čovjek" koji je na njihovoj razini, a ne neki napuhanac, intelektualac ili elitist. Jedina je kvaka u tome da je taj „obični momak" nenormalno bogat i da je glasnogovornik PNAC-a, čiji su prijatelji izvršni direktori naftnih kompanija, i koji od ljeta 2006. u svojim rukama drži uzde američke vojske i Kongresa.

Putem poruka koje im odašilju korporatistički mediji Amerikance se lažno navodi da vjeruju da su izvršni direktori *Wal-Marta*, *Exxona*, *Lockhead Martina*, *Disneyja*, *Duponta* kao i većina drugih korporatista dragi, obični ljudi koje zanimaju život i potrebe njihovih radnika jer smo „u ovome svi zajedno". Kao

---

u prvom redu zbog onog što u ovoj knjizi ponekad nazivam „medijima bogatih", gdje bogataši drže medije i stvaraju sliku da su stavovi bogatih dobri za sve ili jedini mogući (npr. primjeri Iraka, Osame, Irana, nafta je u redu itd.).

[203] Osobito je to prisutno u „ratu protiv terorizma", pri čemu nam političari rutinski govore da su „teroristi među nama" i slično, što rezultira time da svi jedni na druge sumnjičavo gledamo.

što ćemo vidjeti, ne postoje empirijski dokazi koji bi potvrdili da su korporatisti doista takvi, a kasnije u ovom poglavlju te u sljedećem vidjet ćemo dokaze koji otkrivaju da oni u stvari žarko žele potlačiti svoje radnike do te mjere da su im spremni uskratiti ono osnovno što im je potrebno za život, čak i ako ih to ubije. Stoga je jedna od temeljnih funkcija bogatih medija korporatiste prikazati kao prijateljski raspoložene obične ljude, a korporacije kao nešto najbolje što je svijet dosad vidio. Da mediji to ne rade teško je zamisliti da bi korporacije toliko revno nastojale plaćati bogatim medijima basnoslovne svote novca za oglašavanje na njihovim mrežama i u njihovim novinama.

Mit o privatnom vlasništvu u Sjedinjenim Američkim Državama

Neki se čitatelji ove knjige možda neće složiti sa tvrdnjom da je korporacije gotovo nemoguće razlikovati od komunističke diktature jer vjerojatno drže da američku kulturu krase privatno vlasništvo i privatna potrošnja dobara. Međutim, doista je jednostavno pokazati da u Sjedinjenim Američkim Državama nema značajnijeg privatnog vlasništva te da je nevjerojatno da Amerikanci doista vjeruju da u njihovoj zemlji postoji masovno privatno vlasništvo dobara i/ili zemlje, što je samo dokaz koliko građani mogu postati naivni i/ili dokaz koliko moćni znaju biti socijalni inženjering i kontrola uma građana.

Kad je tipični Amerikanac na poslu u korporaciji tipičan je scenarij onaj po kojem je većina dobara i predmeta u vlasništvu korporacije: klamerica, radni stol, viličar, zgrada, računalo te gotovo sve drugo osim odjeće i ručka koje radnik donese sa sobom u korporaciju. Ovo je posve identično situaciji koja postoji u komunističkoj državi (prema slobodnoj i popularnoj definiciji korporatizma), gdje korporatisti „posjeduju" (tj. kontroliraju) sve, a „ljudi" ništa. Upravo zbog toga nema smisla zamišljati da postoji bilo kakvo privatno vlasništvo među radnicima u korporatističkom okruženju.

To je slučaj s korporacijom iznutra, kad su građani u njoj. Još je zanimljivije pogledati tipičnu osobu iz Amerike kad nije na poslu, kad je u okružju svoga doma, *Chucky Cheesea*, trgovačkih centara, javnih obrazovnih ustanova, gradskih četvrti, stambenih naselja, crkve itd. Kad tipični američki radnik nije na poslu vlasništvo u rukama vlasti mnogo je veće nego što je većina Amerikanaca sklona priznati. Ogromna većina Amerikanaca koji „posjeduju" kuće i/ili zemlju to svoje vlasništvo nisu „otplatili" (još uvijek otplaćuju hipoteku bankama), što znači da čak i ako kućevlasnici ili zemljoposjednici duguju makar jedan dolar u otplati svog doma i/ili zemlje, banka pod određenim okolnostima (kao u slučaju zakašnjelog plaćanja) to njihovo vlasništvo može uzeti. Je li u takvom scenariju osoba doista *vlasnik* svoga doma, ako joj se isti može oduzeti i ako kontrolu

nad njim ima isključivo pod određenim okolnostima (na primjer, samo dok je sposobna otplaćivati kredit i plaćati poreze)?

Biste li rekli da *posjedujete* automobil da ste posudili novac od svog šefa (koji upravlja vašim prihodom, a time i vašom stabilnosti, pa čak možda i mirom u obitelji i razinom stresa) kako biste ga tijekom sljedeće tri godine vraćali s kamatom? Što ako nakon dvije i pol godine što ste vraćali novac šefu s kamatom on odluči dati vam otkaz i time vam toliko naruši izvore prihoda da više niste u stanju otplaćivati dug i da ste u zamjenu za to prisiljeni predati mu automobil u vlasništvo? Razmislite na kakvom je dobitku pritom vaš šef. Ne samo da bez gotovo ikakva troška dobije automobil nego ste mu vi uz to protekle dvije i pol godine davali novac uz kamate. Vaš bi šef dobio besplatan automobil i gotovo cjelokupan gotovinski iznos koliko on vrijedi jer biste tijekom vremena otplaćivanja uz uplate platili i kamatu, što bi približno značilo originalnu cijenu automobila (ako ne i više od toga). Nije loše, šefe! Ovo je istovjetno situaciji kada svom šefu platite više od cijene automobila kako bi vam on taj isti automobil uzeo. Što ako, umjesto da dobijete otkaz, nakon dvije i pol godine otplaćivanja umrete? Još jedna sjajna situacija za vašeg šefa.

U navedenim slučajevima vaš je šef primjer međusobno povezane bankarske zajednice širom svijeta koja kontrolira i fabricira ekonomiju po potrebi kako bi spriječila gomilanje kapitala građana putem lažnih koncepata i izmišljotina poput „ponude i potražnje", „kamata" i „prirodne inflacije". Ne samo da nikada niste doista posjedovali automobil, nego vas se može obmanuti tako da ga se morate odreći, a da k tome drugoj grupi ljudi/osobi u međuvremenu isplaćujete novac. Vrlo malen broj ljudi vozi automobile i živi u domovima koji su otplaćeni. Ovi upravo izneseni primjeri pokazuju da u takvim slučajevima vlasništvo ne postoji. Privatno vlasništvo u Americi je iluzija.

Što se zemlje i stambenog pitanja tiče, Amerikanci *ne posjeduju* svoje kuće i zemlju u potpunosti: mogu ondje živjeti samo toliko dugo koliko su u stanju otplaćivati hipoteku, a to je uglavnom često samo plaćanje da bi se pokrile kamate i porezi. Vlasništvo je tek iluzija koja se obično svodi na golemu uzurpaciju zemlje i dobara od strane korporatističkih banaka koje su u neku ruku najjači od svih korporatista, oni koji kontroliraju sve ostale korporatiste (često na štetu ostalih velikih korporatista). Slična je situacija s većinom automobila, brodova, poduzeća i glavne poslovne opreme (npr. tiskarskih strojeva u tiskarskim kompanijama) u Americi. Amerikanci u potpunosti „posjeduju" veće stvari tek nakon godina otplaćivanja, a takvo je pravo vlasništvo vrlo rijetko. Sjetite se samo Thoreauovih riječi iz *Waldena*: „I kad farmer ima svoju kuću ona ga vjerojatno ne čini bogatijim nego siromašnijim, ona je ta koja posjeduje njega."

Čak i kada čovjek posjeduje kuću, na primjer, „vlasniku" se ona još uvijek može oduzeti ako ne može plaćati poreze u, na primjer, doba „recesije".

Sav „novac za pozajmice" u Sjedinjenim Američkim Državama, uključujući i kredite za tvrtke i osnovnu poslovnu opremu u konačnici dolazi iz Saveznih rezervi (koje su privatna, prema profitu usmjerena korporacija, iako to ne zna mnogo ljudi), tako da su na neki način automobili, brodovi, obrazovanje, stanovi i kuće, mediji i poduzeća u Americi u biti u vlasništvu vlade/korporatista. Drugim riječima, otplaćujete li na primjer automobil on je u vlasništvu goleme korporacije Saveznih rezervi, vjerojatno najmoćnije od svih korporacije. Stoga u određenoj mjeri i gledano iz određene perspektive u Americi postoji *daleko više* korporatističkog vlasništva nego što to, čini se, tipični građanin Amerike vjeruje. Ne vidim, dakle, načina da izbjegnem zaključak da su Sjedinjene Američke Države nalik komunističkoj državi u kojoj korporatistički moćnici posjeduju dobra, radnu snagu i zemlju, a obični građani u svom posjedu zapravo nemaju ništa.

U korporatističkoj Americi vlasništvo = vlasništvo u rukama vlade

Financijska moć i globalni utjecaj korporatista Novog svjetskog poretka eliminira i uništava lokalno gospodarstvo, uzurpira, eliminira i uništava moć koja leži u industrijskom istraživanju i izumima na nižoj razini (koji su prava prijetnja monopolističkom korporatizmu) i doslovno istiskuje ekonomiju na gradskoj razini. Profesor Chossudovsky piše:

> U ovom sustavu moć države namjerno sankcionira napredak privatnih monopola: veliki kapital uništava mali kapital u svim njegovim oblicima. Inzistiranjem na oblikovanju ekonomskih blokova i u Europi i u Sjevernoj Americi poduzetništvo na regionalnoj i lokalnoj razini se iskorjenjuje, život u gradu se transformira, a individualno vlasništvo na nižoj razini se zatire.[204]

Česti su pokušaji ljudi iz medija u Sjedinjenim Američkim Državama da se pokaže da ta zemlja nije komunističko-korporatistička nego kapitalistička i „slobodna". Ono što je do sada iz ovog poglavlja vidljivo jest da su takve ideje neosnovane. Iz netom opisanog proizlazi da je privatno vlasništvo značajnijih stvari (za razliku od onih beznačajnih, poput šalica, haljina i rola toaletnog papira) koje su od ključne važnosti (kuće, automobili itd.) u korporatističkoj Americi

---

[204] Chossudovsky 2003., 10.

rijetkost. Neobično je, međutim, da Amerikanci gotovo uopće nisu svjesni te činjenice. Pogledajte na koji način sljedeći ulomak iz članka iz ludo popularnog internetskog časopisa *FrontPageMagazine.com* pokušava potkrijepiti iluzornu ideju da Amerika nije socijalistička država budući da se, kako se tvrdi u članku, u njoj sve vrti oko privatnog vlasništva nad dobrima:

> Što je korporatizam? Jednostavno (i donekle neprecizno) rečeno, socijalizam za buržoaziju. Izvana ima oblik kapitalizma jer čuva privatno vlasništvo i privatno upravljanje, ali uz jednu ključnu razliku: kao i u socijalizmu, *vlada jamči protok materijalnih dobara*, što kod pravog kapitalizma nije slučaj. U klasičnom kapitalizmu onome koji je nazvan „državom-noćnim čuvarom" uloga vlade u ekonomiji je samo spriječiti da sila ili prijevare ometu autonomno djelovanje slobodnoga tržišta. Tržištu se vjeruje. U korporatizmu to nije tako – njime se sustavno manipulira kako bi proizvelo dobra za političku klijentelu. To uključuje gotovo sve, od ekonomske elite do običnih potrošača.[205] (originalni kurziv)

Ovo je uobičajen način indoktrinacije običnih Amerikanaca: jednostavno će im se reći da je u Sjedinjenim Američkim Državama raširено privatno vlasništvo, a oni će u to bez razmišljanja povjerovati iako u načelu uopće nema dokaza za postojanje takvog vlasništva bilo gdje u Americi.

Osim toga, ovaj ulomak polazi od pretpostavke da američka vlada doista upravlja, te da su joj vlasnici korporacija odgovorni. Ulomak drži vodu samo na temelju te neosnovane pretpostavke. Međutim, ja u ovoj knjizi izrijekom pokazujem da je ta pretpostavka krajnje neutemeljena (i da je taj ulomak stoga apsurdan) te da su američki političari potpuno nebitni jer oni samo implementiraju politiku u ime svemoćnih korporacija. Kako bi se utvrdilo da je pretpostavka iz ovog ulomka netočna dovoljno je pogledati tko upravlja tvrtkama kao što su *Big Pharma*, *Big Media*, *Big Agra*, FDA, FCC, EPA, USDA, mesna industrija, industrija pesticida itd., pa da se vidi da je riječ o uvijek istim ljudima. Npr. ljudi koji kontroliraju EPA-u ujedno su i oni koji kontroliraju *Monsanto*, a oni koji kontroliraju FCC (engl. *Federal Communications Commission* – Savezna komisija za komunikacije; op. pr.) ujedno su i ljudi koji kontroliraju Velike medije. Vladu i industriju nemoguće je razlučiti, a upravo se na to svodi korporatizam, što ulomak sa stranice *frontpagemag.com* jednostavno ignorira s ciljem da se pogura predodžba da je Amerika u vlasništvu „nas ljudi" (običnih građana).

---

[205] „What is American Corporatism?", autor Robert Locke, *FrontPageMagazine.com*, 13. rujna 2002.

Mitska ideja da smo vlasnici „svojih" misli i ponašanja

Važno je primijetiti da korporatizam ne uključuje samo monopolizaciju i vlasništvo vlasti nad zemljom, radnom snagom i dobrima nego i monopolizaciju i vlasništvo vlasti nad *mislima i ponašanjem* običnih građana.

U vrlo izravno intoniranom ulomku profesor Halburstam piše da

> (1) je totalitarizam vladavina silom, bez pristanka. Totalitarizam iskorjenjuje političku slobodu, demokratske procese i legalitet kao takav dnevnim nametanjem izjava vladara i stranke kao svemoćne sile koja ima nekontroliranu moć provođenja kontrole nad institucijama države i svim drugim društvenim institucijama. (2) Totalitarizam krši slobodu svijesti. Silom širi ideologiju koja je totalna i koja se nameće kao autoritet svim područjima individualne svijesti. (3) Totalitarizam gazi granice između javne i privatne sfere politizacijom svih domena života zajednice, uključujući i one koje prema liberalizmu pripadaju privatnoj sferi i smatraju se domenom individualne slobode izbora.[206]

U ovom pododjeljku pozabavit ću se izrečenim pod točkom (1) [(2) i (3) na red će doći kasnije]. (1) uključuje korporatizaciju iskustva i svijesti o kojoj sam pisao u prethodnom poglavlju. Usporedimo li strukturu korporacije s prvom tvrdnjom u Halburstamovom ulomku, ima li boljeg opisa korporacije od njegovog? Na primjer, zamijenimo li u Halburstamovoj tvrdnji (1) riječ *države* riječju *korporacije*, *totalitarizam* riječju *korporatizam*, a *društvene institucije* riječju *dio korporacije*, rekao bih da imamo savršen opis onoga što se zbiva u korporaciji i totalitarističko-korporatističkom društvu (kao što je totalitaristička nacistička Njemačka, sovjetska Rusija ili suvremene Sjedinjene Američke Države), a da se pritom nimalo ne mijenja značenje Halburstamovog ulomka jer korporacije uključuju totalitarističku strukturu. Evo kako izgleda Halburstamov ulomak s dotičnim izmjenama:

> (1) Korporatizam je vladavina silom, bez pristanka. Korporatizam iskorjenjuje političku slobodu, demokratske procese i legalitet kao takav dnevnim nametanjem izjava vladara i stranke kao svemoćne sile koja ima nekontroliranu moć provođenja kontrole nad institucijama korporacije i svim drugim dijelovima korporacije.

Halburstamov navod pod (1) uključuje nepostojanje slobode čovjeka u korporatističkoj Americi. Postavite si sada jedno jednostavno pitanje: ako

---

[206] Halberstam 1999., 5-6. Halberstam raspravlja o dvjema drugim karakteristikama na stranici 6, ali zbog poprilične apstraktnosti ovdje ih neću navoditi.

čovjek nije slobodan, što ga to točno čini ne-slobodnim? Gore smo vidjeli da čovjeka čini *svijest*: subjektivni svijet osjećaja i misli. Nepostojanje slobode korporatiziranog čovjeka stoga podrazumijeva nepostojanje slobode svijesti, a to može značiti samo dominaciju i utamničenje misli i ponašanja.

Ako čovjek radi u *McDonaldsu*, na primjer, on nije u potpunom *posjedu* svog ponašanja i misli dok radi u korporaciji. Najčešće ne odlučuje kad će raditi, koje će zadatke obavljati a koje ne, kolika će mu biti plaća, što je primjereno reći, nositi ili gledati[207] u vrijeme dok je u korporaciji. Umjesto toga, zaposlenicima korporacija *naređuju* oni „višeg" društveno-korporativnog statusa u korporatističkom jednosmjernom odnosu moći, a može ih se čak i upozoriti da će u slučaju nesurađivanja biti bezuvjetno „otpušteni".

Iz ovih se razloga u korporatističkom sustavu ljudski duh *posjeduje* (kontrolira) umjesto da bude spontan. Kao što sam pokazao u drugom poglavlju, riječ je o tiranizaciji svijesti i ljudskog duha. U takvom sustavu radnici gube svijest o moći koju imaju, zbog čega u takvom scenariju gotovo sva moć leži u rukama korporatista. Od radnika se očekuje da bude poslušan i odan poput roba te da ne propituje okolnosti svog korporatiziranog svijeta i života. Rezultat toga bit će potpuna pokornost radnika, do te mjere da je i najozloglašeniji i najkorumpiraniji vojni generali i robovlasnici gledaju s odobravanjem.

Profesor DiLorenzo o ovakvom vlasništvu nad ljudskim duhom raspravlja u odlomku koji pruža odgovarajući opis korporacije (samo ako riječ „država" zamijenimo riječju „korporacija"):

> S ekonomskog gledišta fašizam je značio (i znači) intervencionističku industrijsku politiku, merkantilizam, protekcionizam i ideologiju koja pojedinca podlaže državi. „Ne pitaj što Država može učiniti za tebe, nego što ti možeš učiniti za Državu" bio bi dobar opis ekonomske filozofije fašizma. Ideja koja stoji iza kolektivizma općenito i fašizma jest ideja pokoravanja građana državi i ustupanja vlasti nad raspodjelom resursa u ruke malobrojne elite. Kao što to elokventno tvrdi američki fašistički ekonomist Lawrence Dennis, fašizam „ne prihvaća liberalne dogme kao što su suverenitet potrošača ili trgovca na slobodnom tržištu... Najmanje od svega drži da su sloboda tržišta i mogućnost ostvarivanja dobiti

---

[207] Na primjer, obično se smatra neprimjerenim da osoba odluta mislima i „zuri u prazno" dok je u korporaciji. Nije dopušteno uživati u trenucima slobode i uronjenosti u sebe, već se očekuje da se sva mentalna energija zadrži podalje od takvih trenutaka neproduktivnog poetskog ponašanja i usmjeri na želje korporatista.

putem konkurentnosti prava pojedinca". Takve odluke trebala bi donositi „dominantna klasa", koju on naziva „elitom".[208]

Korporatizirana osoba u korporatističkom društvu uspješno se obmanjuje kako ne bi pitala što može učiniti za sebe i kako sebi pomoći. Umjesto toga, lukavo ju se uvlači u poricanje svoje osobnosti – svijesti i subjektivnosti – kako bi se predala u ruke korporacije. Dokaz tomu njezino je svakodnevno žrtvovanje svoga vremena korporaciji, pri čemu ogroman dio njenog dana odlazi na korporaciju umjesto na neke vlastite interese (djecu, hobije, umjetnost, obrazovanje, poljodjelstvo, zajednicu itd.). Riječ je o bezumnoj, bezobiteljskoj, bestrasnoj, bezumjetničkoj, bespomoćnoj i totalnoj odanosti državi (korporaciji) koja kao da je sišla sa stranica Orwellove *1984*.

Čini se da je taj jezivi komunizam od kojeg Amerikanci toliko zaziru i koji toliko preziru upravo ono unutar čega se odvija njihov svakodnevni život dok su na poslu u korporaciji (i izvan nje). To je možda najbolji način da se pokaže da su Amerikanci žrtve onoga što neki teoretičari nazivaju najuspješnijom vrstom ropstva: *onog u kojem robovi ni ne znaju da su robovi, pa misle da su slobodni i sretni*. Čini se da Amerikanci vjeruju da su oslobođeni tiranije i komunizma i da američki način života nije komunistički (izgleda da to u prvom redu misle jer na raspolaganju imaju toliko mnogo jeftinih potrošačkih proizvoda s kojima se mogu igrati). Čak i američki akademici, koji u pravilu vjeruju da nisu ispranog mozga i da su izuzeti od enkulturacije kroz koju prolazi ostalo stanovništvo, najčešće svojim studentima govore da Amerika nije komunistička država i stječe se dojam da često vjeruju u predodžbe za koje nedostaje dokaza, kao što je predodžba da su Sjedinjene Američke Države kapitalistička, demokratska i nekomunistička država ili pak ona da su republika.

Vlasništvo nad subjektivnošću korporatiziranih osoba

Što je s drugom Halburstamovom tvrdnjom? Prisiljava li se i obmanjuje ljude da vjeruju nešto ili da prihvaćaju određeni sustav razmišljanja, čak i cijelu ideologiju kad su u korporaciji? Ako je to točno, utječe li to i na njihovu ideologiju dok su izvan korporacije, na primjer dok su kod kuće poslije posla i gledaju televiziju, brinu se o djeci, kose travu i tome slično?

Dopustite mi da odgovor započnem jednim drugim pitanjem: jeste li ikada išli na WC u robnoj kući *Target*? Ako jeste možda ste primijetili ulaz za zaposlenike

---

[208] DiLorenzo 1993.

koji je često pozadi, kod WC-a. Na vratima ulaza za zaposlenike vjerojatno će stajati znak, ali na njemu ne piše „Ulaz za zaposlene" nego, kao što sam primijetio, „Ulaz za članove tima". To sam opazio u dvije Targetove trgovine koje sam 2005. i 2006. godine tek nekoliko puta posjetio, a slične sam stvari viđao i u drugim trgovinama kao što je *Subway*. Postavite si sada još jedno pitanje: jeste li ikada bili na razgovoru za posao u korporaciji na kojem se od vas nije očekivalo da „mislite pozitivno" i da „pozitivno doprinosite" (budete „pozitivni timski igrač") u korporaciji? Naravno da ne. Jeste li ikada bili na poslu u korporaciji i svom šefu više puta ponovili da ne želite biti ondje, a da su ti prirodni osjećaji prihvaćeni kao normalni u takvoj situaciji? Mogao bih i dalje navoditi primjere, ali vjerujem da ovo što sam napisao u ovom odlomku dovoljno govori o tome kako snažno korporacije kontroliraju naše misli. Najčešće stvar ne završava tako da ste „timski igrač" (tj. da dobro surađujete s drugima), da ste „pozitivni" i tako dalje. Obično stvar ide mnogo dalje, do toga da se od vas „zahtijeva" ili da vas se „uvjerava", na primjer, da se ne smijete požaliti na visinu plaće koju primate (koja je u američkom slučaju gotovo redovito nedostatna), da se ne smijete žaliti na to što vam korporacija ne osigurava zdravstvenu skrb, na jadan i neljudski tretman, da ne smijete govoriti određene „neprimjerene" stvari i nositi „neprimjerenu" odjeću. Tipično, zaposlenike korporacije primoravat će se da imaju slična mišljenja kao i korporatist/korporatistica (primjerice, mišljenje da korporatisti zauzimaju više mjesto u prehrambenom lancu od radnika, da je stratificiranost plaće prirodna i neizbježna, da je normalno i dobro provoditi veći dio tjedna u korporaciji umjesto s obitelji, da su radnički sindikati nešto loše, i tako dalje), kao da su mišljenja i način života bogatih dobri i za ne-bogate.

Od ključne je važnosti razumjeti kako korporacije *stvaraju* uvjerenja i mišljenje običnih ljudi u svoju korist, a na štetu običnih građana u komunističkoj Americi, premda većina građana za svog života neće shvatiti da se to događa. Prava svrha korporatističke kulture je

> da zastrašivanjem ljudi u njih usadi nekritično uvjerenje da su korporacije svemoćne. Ljudi uče da molitvi treba dugo da promijeni ono što u malo vremena mogu učiniti zakon, učionica, zatvorska ćelija ili metak. Na taj se način čovjeka koji je prvih osamnaest godina života odgajan u vjerskom i obiteljskom okruženju može putem vlasti (korporacija) slomiti, lišiti mašte, strasti i iluzija u svega nekoliko mjeseci. Kad se jednom usadi ovo uvjerenje usaditi sve ostalo postaje posve jednostavno.[209]

---

[209] Ovo je modifikacija odjeljka iz nacrta slavnog dokumenta *Nečujno oružje za tihi rat (Silent Weapons for Quiet Wars)*, iz svibnja 1979., a pronađenog 7. srpnja 1986. u bivšem vojnom IBM stroju koji se, legenda kaže, nekako stvorio na prodaji rashodovanog inventara.

Korporatizirani čovjek ne oblikuje svoje ja i svoju subjektivnost, oni se za njega stvaraju. Iz tog razloga takva osoba ne posjeduje samu sebe nego se nalazi u vlasništvu države. Ona je tek instrument za Vrli novi svijet.

Ispiranje mozga i unisoni plan Velikih medija

Jedan od elemenata klimave no popularne definicije komunizma bila je i činjenica da komunističke i fašističke države uključuju *masovno ispiranje mozga* građana. To je možda najvažnije pitanje u studiji korporatizma i američkog komunizma. Opisi kontrole misli od strane korporacija koje sam upravo iznio ukazuju na to da se mozgovi Amerikanaca naširoko i suptilno ispiru. Naučilo ih se da je grozan život posvećen crnčenju u korporaciji (umjesto posvećenosti obitelji kod kuće) u orwellovskom korporatističkom okruženju bez duše prirodan, normalan i dobar. Pročitate li koju knjigu iz antropologije i proučite način života ne-zapadnih, „predciviliziranih" ljudi (npr. klasičan ali rigorozan tekst *Foraging Spectrum* Roberta L. Kellyja[210]), otvorit će vam se oči i uvidjet ćete da američki način života i kultura nisu prirodan i spontan način života te da je normalni ljudski život usmjeren na poljodjelstvo i djecu a ne na televiziju i orwellovsko rintanje, kao i na znanje i religioznost u najdubljem smislu riječi, a ne na ispiranje mozga i despiritualizaciju.

Amerikanci gotovo da nemaju pojma kakav je zapravo običan ljudski život; da je posvećen obitelji, filozofiji, intimnosti i spontanosti. Da predstavlja čistu suprotnost američkoj kulturi koja je, kao što se to nažalost može dokazati, konglomerat pristaša korporatizma ispranih mozgova koji sudjeluju u razaranju obitelji, dokidanju slobode ponašanja i uma te nanošenju štete gotovo svoj američkoj djeci (cijepljenjem, lošom prehranom, sustavom javnog obrazovanja koje diktira vlada itd.). Nije mala stvar stjerati u tor cjelokupno stanovništvo tako da radi ono što ga čini nesretnim i porobljenim. Za to su potrebne godine planiranja u tajnoj vladi. Međutim, tajna vlada cijeli projekt čini vrlo jednostavnim jer ima kontrolu nad svim američkim medijima, a cilj joj je Ameriku pretvoriti u golemi vojni logor za ispiranje mozgova.

Gotovo sve medijske informacije bilo koje vrste u SAD-u nadzire šačica supergolemih korporacija sa sličnim, orwellovskim interesima (*Viacom, Carlyle Grupa, Hearst Corporation, Disney, GE, News Corp. Tribune Company, Gannett Company, Clear Channel,* AOL, *McClatchy Company, The New York Times Company* itd.), koje su sve pod kontrolom ljudi koji zajednički djeluju iza

---

[210] Smithsonian 1995.

kulisa,[211] koje provjereno zanima rat i koji za vrijeme rata ostvaruju financijsku dobit. Profesorica Aurora Wallace s Odsjeka za komunikaciju Sveučilišta New York kaže: „Zašto bi kompanije kao što su GE i *Walt Disney* željele posjedovati najveće medijske korporacije poput NBC-ja i ABC-ja? Zato da bi mogle nadzirati informacije koje se odatle plasiraju."[212] Kao što smo vidjeli prije invazije na Irak 2003., kad su se na informativnim programima svake minute vrtjeli izvještaji o oružju za masovno uništenje, korporatisti su nakon određenog vremena u stanju do u pojedinosti diktirati što će se pojavljivati na „vijestima".

Vjerujem da bi milijuni Amerikanaca vrlo vjerojatno posumnjali u moju tvrdnju da svi informativni mediji mogu djelovati toliko usklađeno da funkcioniraju kao mehanizam za ispiranje mozga, do te mjere da se mogu smatrati programima koji rade u korist tajne vlade, a sve to s ciljem prenošenja netočnih informacija svijetu (npr. da su cjepiva sigurna, da je fluorid hranjiv, da Saddamov Irak raspolaže oružjem za masovno uništenje, da je mlažnjak 11. rujna 2001. udario u Pentagon i tako dalje). Vjerujem da bi većini Amerikanaca ovo zvučalo besmisleno i smiješno, nešto što pripada mračnim dobima i mračnim režimima, kao što je onaj nacističke Njemačke, ali ne i Sjedinjenih Američkih Država. Međutim, ako je tomu tako i ako mediji nisu tako pažljivo orkestrirani, koreografirani, fabricirani, usklađeni i isprogramirani, zašto sve medijske mreže istupaju jednoobrazno, izvještavajući o istim pričama i posvećujući im otprilike jednako vremena, ne vraćajući im se više nakon što izgube na aktualnosti, bez ikakvog osjećaja za zatvaranje i privođenje priče kraju? Svi možemo potvrditi ovu koheziju koja vlada medijima jer je to nešto čemu smo svi svjedoci. U trenutku dok ispisujem ove retke (svibanj i lipanj 2006.), sve korporativne informativne agencije (uključujući u nekoj mjeri i NPR - *National Public Radio*) ogroman dio svog programskog prostora iz dana u dan, iz tjedna u tjedan posvećuju izvještajima o nepotvrđenim tvrdnjama da je nekoliko članova momčadske *lacrosse* ekipe Sveučilišta Duke silovalo jednu ili dvije žene. Trenutno je diljem SAD-a zasigurno aktualno mnogo optužbi za silovanje, pa čemu onda beskrajni izvještaji o jednoj sumnjivoj priči dok se istovremeno ignoriraju sve ostale? I zašto sve prethodno spomenute srednjostrujaške novinske agencije toliko prostora posvećuju upravo ovoj priči, ignorirajući druge slučajeve silovanja diljem zemlje? Spominju li se neki drugi sportaši sa sveučilišta u slučajevima silovanja? Ili ih se samo optužuje za silovanje? Ne mislite li da bi barem *jedna* od ovih najvećih medijskih korporacija procijenila da ova priča ustvari i nije „vijest" i umjesto o njoj izvještavala o nečem drugom? Ili bi odlučila izvijestiti o drugom slučaju silovanja, ili bi barem izvijestila o *nečemu* drukčijem, a ne

---

[211] Bagdikian 2004.

[212] Ovaj citat je iz Pappas 2003.

samo besprijekorno oponašala druge novinske agencije? Osim toga, sjećate li se onog nevjerojatnog izvještavanja o Marthi Stewart, Michaelu Jacksonu i Cobyju Bryantu 2002. i u ljeto 2003? Što je s Bradom i Jenn ili Bradom i Angelinom, Billom i Monicom, Bruceom i Demi, Robertom Downyjem Jr., T.O.-om, O.J.-em i tako gotovo unedogled? Čemu takva uniformnost u pretjeranom izvještavanju o ovim trivijalnim, često tabloidnim pričama? I opet, zašto barem *jedna* veća mreža ne bi zaustavila ili izbjegla izvještavanje o njima i ponudila izvještaje o drugim stvarima?

U *lacrosse* ekipi Sveučilišta Duke čak nije bilo ni slavnih osoba i njihovih seks skandala. Zašto svi korporatistički medijski konglomerati izvještavaju o istim pričama? Zasigurno je moguća i određena raznolikost, neke razlike u seksualnim skandalima, tračevima o poznatim osobama, vijestima o ratovima, vijestima o „terorističkim prijetnjama", vijestima o skandalima iz vlade i tako dalje, o kojima bi se dalo izvještavati. Lako je dokazati da ova uniformnost korporatističkih medija *nije* u prvom redu vođena profitom: ona nije u primarnom interesu dobrog poslovanja. Na primjer, zašto su 11. rujna 2001. sve važnije srednjostrujaške korporativne medijske kuće, uključujući i NPR, izvijestile da je Osama bin Laden odgovoran za napade iako za takve tvrdnje nije podastrijet nijedan dokaz?[213] Ako mediji ne djeluju unisono, zašto se gotovo uopće nije izvještavalo o nedavnim ratnim sukobima u Kongu/Zairu i Angoli, što je jedan od najkrvavijih ratova još od Drugog svjetskog rata, s milijunima mrtvih? Zašto se gotovo uopće nije izvještavalo o Brazilu, koji je 2006. radio na oplemenjivanju radioaktivnog materijala kako bi proizvodio nuklearne bombe, dakle isto ono čime su se mediji više nego intenzivno bavili u Sjevernoj Koreji i Iranu tijekom 2006. godine.

Prosječnom Amerikancu možda je teško povjerovati da je cjelokupni medijski aparat zapravo tajni i precizno usklađeni mehanizam za masovno ispiranje mozgova u vlasništvu tajne vlade koji narodu namjerno i smišljeno podastire netočne informacije s ciljem da u glavama stanovnika svijeta stvori pogrešnu sliku stvarnosti, koja vjerojatno nije daleko od one u filmu *Matrix*. Rampton i Stauber pokazali su da su mediji pod nadzorom korporatista i da provode tajne planove „upravljanja percepcijom",[214] pri čemu se

---

[213] Oni koji sumnjaju u događaje 11. rujna jasno su dokazali da je snimka s priznanjem Osame bin Ladena koja je kasnije puštena u javnost lažna. Vidi Tarpley 2006. za mnoštvo informacija o nepostojanju dokaza da je Osama bin Laden bio povezan s događajima 11. rujna.

[214] Rampton i Stauber 2002., 22-30.

> PR industrija (industrija odnosa s javnošću) okrenula društvenim znanostima za pomoć u razvijanju tehnika... Psiholozi, sociolozi i ispitivači javnog mnijenja rade u tandemu s računalnim programerima na razvitku složenih baza podataka koje su toliko razrađene da mogu precizno pokazati dominantnu „psihografiku" pojedinih gradskih četvrti... Danas je industrija odnosa s javnošću toliko prisutna da njena nevidljivost jednim svojim dijelom potječe od činjenice da je nadasve sveprisutna – od majica s natpisima na kojima su imena raznih proizvoda, preko prikrivenog oglašavanja u filmovima, do raznih zakulisnih taktika „upravljanja problemima", „upravljanja percepcijom" ili „upravljanjem u kriznim uvjetima" (da spomenemo samo neke od trenutno aktualnih pomodnih riječi).[215]

Mediji i 11. rujna

Zamislite da ste 1999. prijatelju rekli da će političari i svi američki mediji s iznimnim žarom svijetu govoriti da je 11. rujna 2001. zrakoplov udario u zgradu Pentagona, ali da se na mjestu nesreće neće pronaći dijelovi zrakoplova (što se nikad prije ni u jednom padu zrakoplova nije dogodilo),[216] da se u javnost neće pustiti nikakve slike udara zrakoplova u Pentagon i da stoga nitko neće moći slikom potkrijepiti da je to bio zrakoplov koji se obrušio na zgradu.[217] Vjerojatno bi vas bilo sram nešto slično reći prijatelju. Zamislite potom da ste 1999. prijatelju rekli da svi političari i osobe iz korporatističkih informativnih medija bezrezervno i bez propitivanja govore svijetu da je masivni mlažnjak *doista* udario u Pentagon, a da pritom čak ni ne spomenu zbunjujuće činjenice i mnogobrojne apsurde koji se vezuju uz priču o zrakoplovu koji je udario u zgradu Pentagona. Ne biste li se bojali ili sramili ispričati prijatelju takvu priču, iz straha da ne zazvučite kao luđak ili teoretičar zavjere?

Ako vam je teško povjerovati da novinski i informativni mediji djeluju tako unisono kao što tvrdim, zašto onda nijedna informativna agencija nije barem *jednom* izvijestila o nesrazmjeru veličine rupe u Pentagonu prije urušavanja (prije urušavanja krova 25 minuta nakon eksplozije 11. rujna 2001.) sa širinom

---

[215] Rampton i Stauber 2002., 26-27.

[216] Pronađeno je tek nekoliko uglavnom neogrebanih i začudo nepougljenjenih krhotina zrakoplova, koje su začudo pronađene prilično daleko od mjesta nesreće, na pentagonskom travnjaku u blizini ceste, koje ni nisu jasno nalikovale dijelovima zrakoplova.

[217] Trebalo bi biti slika u izobilju jer je Pentagon jedna od zgrada s najjačim nadzorom na svijetu.

zrakoplova?[218] Zašto nijedna informativna agencija *niti jednom* nije ukazala na suludost ideje da mlažnjak može pogoditi Pentagon pri brzini od 400 milja na sat, a da pritom ne razbije gotovo niti jedan prozor (a zid na zgradi Pentagona pun je prozora)? U svibnju 2006. ja sam se čak potrudio nazvati (više puta) svoju lokalnu TV postaju, WLFI u West Lafayetteu u Indiani, čak sam im *e-mailom* poslao podatke i slike vezane za ovu priču o Pentagonu, rekavši im da i sami mogu vidjeti dokaze pogledaju li snimke pada na Pentagon snimljene 11. rujna 2001. Pomislili biste da bi jedna informativna agencija žudjela za takvom *velikom* pričom – pričom koja bi mogla biti jedna od najvećih u posljednjih 50 godina. Međutim, ne samo da WLFI iz West Lafayettea u Indiani *nije* izvijestio o toj priči, nego nisu željeli čak ni razgovarati sa mnom o tome, kao da je riječ o gubitku vremena.

Ovo 'pentagonsko' pitanje izuzetno je jednostavno, svodi se na usporedbu dviju stvari: predmet A (promjer krila zrakoplova) je širok preko 36 metara i stoga očigledno ne može stati u predmet B (rupu od nekih 4,5 metra u zidu zgrade Pentagona). Ova jednostavna usporedba nešto je što svi naučimo u dobi od godinu ili dvije kad se igramo kockicama ili igračkama na slaganje: riječ je o najjednostavnijoj empirijskoj stvari, poput uspoređivanja veličine otvora na boci mlijeka s veličinom zdjelice žitarica u koju to mlijeko ulijevam – jedan je otvor veći od drugoga. Okrugli otvor na boci mlijeka manji je od onog na većoj zdjelici. Posve jednostavna stvar, ali o tome nije bilo nijedne riječi u nacionalnim medijima još pola desetljeća nakon „terorističkog čina" 11. rujna 2001. Nekolicini senatora također sam poslao *e-mail* s tim podacima, ali nikad se nije pojavio izvještaj u nacionalnim medijima, baš kao niti odgovor *e-mailom* od bilo kojeg senatora. Nazvao sam čak i „liberalnog" senatora iz Nevade, ali mi se nije javio na poziv, baš kao što nije ni odgovorio na *e-mail* koji sam mu poslao.

Uniformnost Velikih medija

Izgleda da je predodžba da korporatistički mediji ne mogu biti čudesno unisoni pogrešna. Korporatistički informativni mediji moraju biti u savršenom skladu. Ideja da su korporatistički mediji savršeno unisoni nije samo moguća, ona je dokaziva, i to na nekoliko primjera koje sam već naveo u ovoj knjizi. Donosim još nekoliko primjera. Netom prije rata u Iraku na filmu je snimljeno kako američka vojska napada i ubija članove arapske novinske agencije Al-

[218] Možete provjeriti da o tome nije izvijestila nijedna srednjostrujaška korporatistička informativna agencija ako, na primjer, izvršite pretragu na newslibrary.com koja pretražuje ključne riječi u novinskim tekstovima.

Jazeere.[219] O ovom se naveliko izvještavalo izvan SAD-a, ali ne i u SAD-u. U slavnoj „bitci kod Faludže" 2004. godine tijekom Iračkoga rata Amerikanci su koristili kemijsko oružje protiv Iračana.[220] Drugim riječima, američka administracija je tijekom čitave 2002. pa sve do invazije u ožujku 2003. optuživala iračku vladu da posjeduje oružje za masovno uništenje spremno za upotrebu, što nije bila istina, već je američka administracija upotrebljavala oružje za masovno uništenje *protiv Iraka*. Ovo je primjer izvrtanja onog što se tipičnim Amerikancima nameće kao istina u njihovim informativnim medijima. O ovoj priči o kemijskom napadu u Faludži mnogo se izvještavalo izvan SAD-a, ali gotovo ništa u samom SAD-u.

Evo i drugog primjera. Kompanija *US Steel* sa sjedištem blizu Sveučilišta Northwest u Indiani na kojem sam predavao do lipnja 2007. ispušta opasne kemikalije zagađujući cijelo jezero Michigan, a u smjeru vjetra smješteni su mnogi gradovi (Kalamazoo, Hollans, Benton Harbor, Ann Harbor itd.), o čemu se praktički uopće ne izvještava. Kad se uzmu u obzir katastrofalne posljedice koje živa može izazvati kod djece i na fetusima, ova priča možda sadrži jednako toliko ubojstava i krvoprolića kao i tipična iračka ratna priča, ali se o njoj ne može naći nikakav medijski zapis.[221] To je još jedan primjer načina na koji mediji uvijek nastupaju usuglašeno. Zašto su u studenom 2000., kasno u noć nakon dana održavanja predsjedničkih izbora, *sve* mreže Busha počele proglašavati izbornim pobjednikom kad se očigledno tako nešto tada još nije moglo ustvrditi, budući da za to nije bilo dokaza i nisu bili prebrojani svi glasovi? Zašto su sve mreže praktički ignorirale govor o PNAC-u (o kojem se govori u sljedećem poglavlju), ne-tajnoj, ali gotovo nepoznatoj organizaciji (*think tanku*) koja izjavljuje da želi globalnu vojnu dominaciju SAD-a i tvrdi da se ona može pravovremeno postići samo ako se građane SAD-a osnaži nekim Pearl Harboru

---

[219] Za više informacija vidi film *Control Room*. Redatelj: Jehane Noujam. Studio: *Lion's Gate*.

[220] Mnogo je novinskih priča o tome izvan SAD-a. Na primjer, „White Phosphorus: Weapons on the Edge", autor Paul Reynolds, 16. studenoga 2005., *BBC News*. Jedini primjer popraćenosti ove teme od strane neke američke informativne agencije za koji znam je onaj u *Washington Post Foreign News*: „U.S. Forces Battle Into Heart of Fallujah Units Meet Scattered Resistance; Attacks Continue Elsewhere", Jackie Spinner, Karl Vick i Omar Fekeiki, 10. studenoga 2004., *Washington Post Foreign Service*, stranica A01.

[221] Zanimljivo je također da Ameriku pogađa epidemija autizma: autizam je u samo deset godina prerastao iz ne toliko česte bolesti među djecom u jednu od najčešćih. Po mojim spoznajama, živa je najizgledniji uzročnik te epidemije. Međutim, ne postoji ni jedna medijska priča o kompaniji *US Steel*, jednom od vodećih zagađivača živom. Vidi uvod u Kirby 2005. koji, kako se čini, dokazuje da uzrok epidemije autizma leži u živi iz cjepiva.

sličnim događajem koji će ih navesti na pripremnost za borbu, a koja uključuje članove kao što su Dick Cheney, Donald Rumsfeld, Jeb Bush, Steve Forbes, da spomenemo samo neke?[222] Primjeri uniformnog djelovanja medija gotovo su bezbrojni. Evo još jedne priče o kojoj doslovce nikad nije bilo govora u SAD-u: sankcije Iraku u režiji SAD-a koje su otpočele početkom 1990-ih i koje bez ikakvog razloga ili opravdanja nikad nisu ukinute, što je rezultiralo smrću najmanje jednog milijuna iračkih civila.[223] Tri stotine milijuna Amerikanaca nema pojma da se to dogodilo upravo zbog nevjerojatno koordiniranih i sinkroniziranih informativnih medija. Nevjerojatno je također da gotovo nijedan Amerikanac ne zna što je više od 150.000 američkih trupa svakodnevno radilo u Iraku od 2003. do 2006. jer se o tome nikada ne izvještava.[224]

Uz sve navedeno čini se začudnim da nitko nikad nije pretpostavio da mediji *nisu* u potpunosti uniformni. Nema razloga za takvu pretpostavku, a uniformnost masovnih medija pokazuje koliko su oni uspješan instrument ispiranja mozga. Kad se pozornije pogledaju medijske korporacije, vidi se da su one ustvari jedna velika kompanija koja surađuje u svrhu biznisa i profita.[225]

Apsurdnost i kontrola medija

Informacije u korporatističkim masovnim medijima trebale bi *naizgled* dolaziti u najrazličitijim okusima, bojama i iz svih različitih kutova i izvora. To je, međutim, iluzija.[226] Svi su oni okrenuti korporatistima i prenose isključivo jednu

---

[222] O PNAC-u - Projektu za novo američko stoljeće - detaljnije ću pisati u narednom poglavlju; pokazat ću i njihovu želju za pearlharborovskim događajem sličnom onome 11. rujna, kojim bi se narod pridobio za preventivni rat.

[223] Za više informacija vidi Brohy i Ungerman 2001. te Felton 2005., poglavlje 13.

[224] Evo primjera onog što rade. Prakticiraju starinsku (moglo bi se čak reći nacističku) taktiku zastrašivanja: pokušavaju izgledati zastrašujuće kako bi im se snage činile većima nego što jesu. Isto tako, tijekom noći doslovce upadaju u domove ljudi, koji su često pod okupacijom, u njihova mirna obiteljska kućanstva, ulijeću često izravno u dječje sobe, izazivaju u njima neviđen strah i preturaju po njihovim stvarima. O ovome vidi Olds i Scott 2005. te Langan 2003. Neki studenti kojima sam predavao na trima sveučilištima na kojima sam držao nastavu a koji su vojnici također su mi potvrdili da je ovakvo nasilno provaljivanje u kuće ono što postrojbe u Iraku najvećim dijelom rade u Iraku svakog dana (i noći).

[225] Vidi Bagdikian 2004. za više informacija o ovom monopolu jedne ogromne korporacije nad medijima.

[226] Vidi Rampton i Stauber 2002., poglavlje 1, i Bagdikian 2004. za više informacija o tome kako mediji trebaju ostaviti dojam različitosti, kao da je riječ o većem broju konkurentnih korporacija, a ustvari je riječ samo o fasadi.

vrstu informacija - informacije koje udovoljavaju korporatistima. Pojedinac je cijelog života izložen takvim informacijama, a krajnji je učinak masovno *učenje* korporatistički prihvatljivih gledišta, političkih pozicija i tako dalje.

> Televizija se može... isplanirati tako da podučava društvenim vrijednostima i društvenom ponašanju jednako kao i akademskim i kognitivnim vještinama. Može se osmisliti na način da mobilizira gledatelje na poduzimanje određenih koraka i koristiti kao forum za emitiranje društveno kontroverznih tema.[227]

Potrebni su tek najjednostavniji primjeri da se utvrdi da masovni mediji utječu na misli i/ili strukturiraju ih. Na primjer, odgleda li čovjek neku seksi televizijsku reklamu moguće je da će nakon toga imati više seksualno intoniranih misli. Evo i drugog primjera: 10. rujna 2001. činilo se da Amerikance terorizam baš pretjerano i ne brine, ali 12. rujna 2001. to je bila najaktualnija tema u gradu, i to *svakom*. Predodžba da masovni mediji vrše utjecaj na svijest i da mogu utjecati na društvo u cjelini čini se krajnje jednostavnom, ali zanimljivo je da bih je izgleda lakše objasnio svojoj šestogodišnjoj nećakinji nego što bi mi to uspjelo s većinom odraslih.

Znameniti romani *Vrli novi svijet* i *1984.* također govore o društvima s potpuno kontroliranim medijima koji su u rukama dominantnih moćnika u državi. Kao i američki mediji, tako se i mediji opisani u ovim romanima sastoje od istih takvih stalnih, uvijek ponavljajućih propagandnih fraza koje, baš kao i američki masovni mediji, obiluju apsurdima („rat je mir", „posao je zabava", „jeste li vikend-ratnik?", „sloboda je ropstvo" itd.) te šire strah, glorificiraju rat, porobljavanje i korporatizam, omalovažavaju obitelj, ne sadrže gotovo nikakve činjenice (vidi prvo poglavlje), a život prikazuju plitkim i umjetnim: kao nešto što obiluje samo mladošću i radošću, usiljenom i lažnom „zabavom" i „srećom".

Mnogim Amerikancima poznate su ove slavne knjige i znaju za kontrolirane medije o kojima govore, ali ti isti Amerikanci mahom ne vide kako, analogijom, američki masovni mediji funkcioniraju na identičan način. Možda je najočitija sličnost u *ponavljanju* u američkim medijima i onima u *Vrlom novom svijetu* i *1984.* Istim se porukama u glave Amerikanaca beskonačno ponavljaju jedne te iste mantre i Orwellov *doublespeak*, kao na primjer: „Irak je prijetnja", „Irak posjeduje oružje za masovno uništenje", „Hezbolah su teroristi", „mrze nas jer smo slobodni", „trgovina dionicama za samo 8 dolara", „Iran bi vas uskoro mogao

---

[227] Huston, Donnerstein, Fairchild, Feshbach, Katz, Murray, Rubinstein, Wilcox i Zuckerman 1992., 63.

napasti nuklearnim oružjem kad naprave bombu", „Amerika je demokracija", „moramo uhvatiti teroriste", „dobivate li ono najbolje od svoje bežične mreže?", „vi ste slobodni", „terorističke ćelije infiltrirale su se u američko društvo", „velik broj muškaraca starijih od 40 godina treba *Viagru*" i tako dalje. Kao i Orwellovi i Huxleyjevi svjetovi u *1984.*, odnosno *Vrlom novom svijetu*, ovo su sulude ideje. Temelje se na stvarnosti koja *ne postoji* i uključuju skriveno protuslovlje (zapravo je tu pred nosom, ali skrivena za one koji je ne vide). Toliko je mnogo toga za što Amerikanci drže da je istina o nekim stvarima i događajima a što uopće ne postoji i nije postojalo ili sadrži kontradikciju, kao što je ideja da je Irak bio prijetnja, predodžba da su 11. rujna i Pearl Harbor bili iznenađenje za sve američke političare i korporatiste, da je Kristofor Kolumbo bio osoba koja je otkrila Sjevernu Ameriku, da je George W. Bush demokratski izabran 2000. i 2004. ili da su cjepiva sigurna, da spomenemo tek neke od praktički bezbrojnih primjera koji bi se mogli navesti.

Čini se da većina Amerikanaca nije svjesna koliko je apsurdno bombardiranje informacijama unificiranih korporatističkih medija. Sveprisutna apsurdnost medijskih informacija temeljna je karakteristika medija pod kontrolom korporatista u komunističko-fašističkom okruženju. Upravo takvu vrstu medija susrećemo u svijetu opisanom u Orwellovoj *1984.* i upravo takve informativne medije nalazimo u svijetu zabave u Huxleyjevom *Vrlom novom svijetu*. Svima su nam poznate nelogične izjave u američkim medijima jer ih slušamo cijeli život: „samo si ratom (preventivnim napadima) možemo zajamčiti mir", „mislimo da se Osama bin Laden nalazi u goletnim planinama Afganistana, ali ga ne možemo uhvatiti i locirati". I tko može zaboraviti Rumsfeldove riječi iz priopćenja 12. veljače 2002. za medije Ministarstva obrane:

> Kao što znamo, ima poznatih stvari koje znamo.
> Postoje stvari koje znamo da znamo.
> Također znamo da postoje poznate stvari koje ne znamo.
> To znači da znamo da postoje i neke stvari koje ne znamo.
> Ali postoje i nepoznate stvari koje ne znamo,
> One za koje ne znamo da ih ne znamo.

Čini se da većina Amerikanaca ne primjećuju krajnje apsurdnosti i nemarno izvještavanje koje prožima medije; biraju priviknuti se na takvu vrstu nepreciznog i apsurdnog kolanja informacija. Rezultat toga je zatupljivanje cjelokupnog svjetskog stanovništva koje prestaje zahtijevati, pa čak i očekivati kvalitetne, provjerljive i znanstveno orijentirane informacije od svojih medija (uključujući i informacije koje im se serviraju u školama i na sveučilištima).

Drugim riječima, mediji mogu vrvjeti apsurdima, no tko je zapravo dovoljno lucidan da to zamijeti?

Kontrolirani, implantirani, repetitivni jezik masovnih medija

U kulturama kao što je naša i svjetovima poput onih u Huxleyjevu *Vrlom novom svijetu* i Orwellovoj *1984.* masovni su mediji, obrazovanje i religijski sustavi zemalja od najranije ljudske dobi prvenstveno posvećeni oblikovanju neznanstveno nastrojenih građana koji ne razmišljaju kritički i analitički i koje se ne uči cijeniti dokazive i logičke načine mišljenja. Umjesto toga ih se uči da je *vjerovanje* (koje se definira kao misao ili izjava bez provjerljivih temelja) zapravo znanje i da je *dokaz*, posve doslovno, nešto što zaslužuje prezir. Građani koji govore na temelju podataka i svoje tvrdnje daju samo na temelju empirijskih dokaza smatraju se problematičnima, često čak i budalama!

Moguće je da nekim ljudima rečenice iz masovnih medija godinama titraju u glavi, uključujući čak i one koje su im usađene u glavu kao djeci, a u odrasloj dobi još uvijek im se roje po glavi: „Where's the beef?", „*General Electric*, we bring good things to life", „Heeeeeeer's Johnny!", „Take the *Pepsi* Challenge", „snap, crackle, pop", „they're grrrrrrrrreat!", „Coke is it!", „they make money the old-fashioned way, they *earn* it", „kid tested, mother approved", „I *love* this place", „trickle-down ekonomija", „Read my lips: *no new taxes*!", „I *did not* have sex with that woman", „Power E-trade", „That's the wayeee theyeee became the Brady Bunch". Često se čini da je naš um poput magnetofona i da usađene fraze poput ovih američkih struje našim mozgom, a da ih jednostavno ne možemo kontrolirati. Neovisno o tome koji kanal ili emisiju gledali, slušali ili pratili, ima situacija (kao 2002. i 2003. s frazama kao što je ona „Irak je prijetnja miru"[228])

---

[228] Pogledajte sljedeće riječi Georgea W. Busha, izgovorene 7. listopada 2002. u Cincinnatiju:

> Večeras želim posvetiti nekoliko minuta ozbiljnoj prijetnji miru i odlučnosti Amerike da povede svijet u borbu s tom prijetnjom. Prijetnja dolazi iz Iraka. ... Prije jedanaest godina, kao preduvjet za završetak rata u Perzijskom zaljevu, irački je režim trebao uništiti svoje oružje za masovno uništenje, obustaviti svaki rad na njemu te prekinuti svaku podršku terorističkim skupinama. Irački režim prekršio je sve ove obveze. Posjeduje i proizvodi kemijsko i biološko oružje. U potrazi je za nuklearnim oružjem. Pružio je sklonište i podršku terorizmu te provodi teror nad vlastitim narodom. ... Ne smijemo također nikada zaboraviti događaj iz nedavne prošlosti koji nam je u najživljem sjećanju. 11. rujna 2001. Amerika je osjetila koliko je ranjiva... izložena čak i prijetnjama koje se rađaju na drugoj strani Planeta.

Bush sada koristi identične fraze kad govori o Iranu („Iran je prijetnja"), kao na primjer u Bijeloj kući 13. siječnja 2006.

kad možete čuti ponavljanje određenih fraza, čak na stotine puta u jednom satu na nekom informativnom kanalu, na primjer, i kad ih možete vidjeti na desetke puta na naslovnoj stranici novina ili na stotine puta čuti u sat vremena trajanja neke radijske emisije. Zatim ćete otići na posao, razgovarati s drugim ljudima i ondje vrlo vjerojatno opet čuti druge kako razgovaraju o istim stvarima, ponekad i bez prestanka. Takvu debatu koja se odvija diljem zemlje stvaraju masovni mediji i ona se širi društvom. Vidjet ćemo da to dovodi do situacije da Amerika poprima karakteristike ogromnog i učinkovitog masovnog logora za ispiranje mozgova, koji stvaraju i kojim upravljaju korporatisti.

Neizravna vladavina

Čini se da Amerikanci obično zamišljaju da tiranska država uključuje takozvanu *izravnu vladavinu*, pod kojom su građani prisiljeni živjeti u krajnjem i općem beznađu i bijedi jer ih se pištoljima *tjera* da rade i da se ponašaju na strašne načine. Međutim, raširenо formiranje razmišljanja i ponašanja bez sile i bez znanja ljudi, koje se naziva „neizravnom vladavinom“,[229] bilo je dominantna značajka mnogih diktatura i komunističkih država (npr. nacističke Njemačke), a tirani u njoj vide daleko lakši način uspostavljanja tiranske kontrole građanstva od izravne vladavine. Fašistička neizravna vladavina u mnogo stvari bolja je od izravne. Kod izravne vladavine jednom kad zavladate građanstvom izravnom silom postajete ovisni o izravnoj sili za održavanje kontrole i uvijek je moguća pobuna. Sila je skupa i stoga je nastojanje da se uspostavi kontrola putem informacija i indoktrinacije daleko održivije i ekonomičnije, a revolt daleko manje vjerojatan jer ljudi nisu svjesni da ih se mentalno porobljava i kontrolira.

Ako kontrolori naroda mogu oblikovati želje, emocije, vjerovanja i osobnost građana po vlastitoj volji, oni će vjerojatno biti u stanju i održati jaču kontrolu nego što bi im polazilo za rukom uz pomoć opsadnog stanja. Na primjer, ako se građanima može na desetke tisuća puta reći kako su slobodni i kolika je prijetnja neka druga država toj njihovoj slobodi, i ako vide da svi drugi oko njih vjeruju to isto, zašto bi oni vjerovali u nešto drugo? Vjerovati u nešto drugo iz njihove se perspektive čak može činiti *ludim*.

---

[229] Chang 2005b, xviii.

Mišljenje, ponašanje i osobnost kreira korporatizam

Tvrdnja da je masovno ispiranje mozga sveprisutno na „slobodnom" Zapadu može zvučati previše ekstremno čak i čitateljima ove knjige. Međutim, ako je moja tvrdnja da su Amerikanci izvrgnuti krajnjem ispiranju mozga previše ekstremna, kako onda objasniti zašto su, na primjer, u ožujku 2003. i više od 13 godina prije toga Amerikanci čvrsto vjerovali da je vođa druge države (Saddam Hussein) prijetnja iako on to zapravo nije bio? I zašto toliko Amerikanaca vjeruje da američki zdravstveni sustav nudi najbolje liječenje na svijetu kad više od 20% američkog stanovništva to liječenje ne može koristiti s obzirom na to da više od 40 milijuna ljudi u Sjedinjenim Američkim Državama nema nikakvu zdravstvenu skrb? I kad onima koji je imaju taj zdravstveni sustav uskraćuje njihova prava i ne pomaže?[230] Kako možemo misliti da Amerika ima najbolji zdravstveni sustav na svijetu kad se u ortodoksnom zdravstvenom sustavu nikad ne razvijaju lijekovi za bolesti?[231] Zašto su se milijuni Amerikanaca, pripadnika radničke klase poslije smrti Ronalda Reagana okupili da obilježe smrt po njima jednog od najvećih predsjednika u američkoj povijesti kad je on ustvari bio oličenje predsjednika superbogatih, koji je namjerno izazvao strašnu recesiju početkom 1980-ih samo kako bi se u džepove bogataša slilo još novca (program je službeno prozvan „Vudu ekonomijom"), a istrgnuo ga iz ruku ne-bogatih Amerikanaca? Vjeruju li Amerikanci doista da je DVD *stvarno* bolja tehnologija od VHS vrpce? DVD-i kao poboljšanje?[232] Jesu li ankete usred ratne histerije koja je poharala Ameriku nakon 11. rujna (oslabivši 2004.) i u vrijeme invazije na Irak („šok i strahopoštovanje") *stvarno* pokazale da većina Amerikanaca podržava upotrebu nuklearnog oružja protiv Iraka?[233] Proizvode

---

[230] Vidi peto poglavlje knjige za više informacija. Vidi također Richards 2006., Court i Smith 1999. i Angell 2005.

[231] To uključuje bolesti kao što su polio i velike boginje, za koje se Amerikancima (uključujući i američke studente medicine) govori da su cjepivima iskorijenjene. Vidi peto poglavlje.

[232] DVD-ovi su često tri do pet puta skuplji od filmova na VHS vrpci, stalno se zamrzavaju (na što mislim da nas baš i nisu upozorili prije kupnje, takva zamrzavanja slike nisu *ni približno* toliko česta kod VHS vrpci), lako ih je ogrebati, slomiti, često ne možete toliko jednostavno napraviti kopije kao s VHS-om i tako dalje. Međutim, Amerikancima je rečeno da je DVD-ove puno bolje gledati i da je zapis na njima puno „čišći" nego na VHS-u. No je li to doista istina? I ne ovisi li većina toga o drugim stvarima, kao što su jasnoća slike na televizijskom ekranu (HD naspram onih bez HD-a) i tako dalje?

[233] Anketa *Fox Newsa* i tvrtke za istraživanje tržišta *Opinion Dynamics* provedena 11. i 12. ožujka 2003. pokazala je da 65% Amerikanaca podržava upotrebu oružja za masovno uništenje u Iraku ako ga Irak upotrijebi protiv američkih vojnika. Anketa se može pogledati na pollingreport.com.

li farmaceutske kompanije *stvarno* nove lijekove? (Nevjerojatno, ali vidjet ćemo u nastavku da *ne*!) Je li Iran *stvarno* prijetnja sigurnosti Amerikanaca? Vjeruje li velik broj Amerikanaca doista da je voda iz boce zdrava? Koliko Amerikanaca zna da je jedno od prvih otkrića vrlo opasnog i podmuklog zagađivača perklorata zabilježeno upravo u vodi iz boce? Jesu li 11. rujna 2001. ne milijuni nego *milijarde* ljudi diljem svijeta doista istog trena povjerovali da je golemi mlažnjak udario u zgradu američkog Pentagona, premda se taj događaj nije mogao vidjeti čak ni u ponovljenoj snimci na vijestima?[234]

Ovo su situacije u kojima se milijune ili milijarde ljudi obmanjuje da *bezrezervno* povjeruju da je apsurdna i kriva stvarnost ustvari prava:

vjeruje se da ono što je stvarno to nije, a da ono što nije jest.

Ovo ispiranje mozga izuzetno je moćno i građane će se obmanjivati toliko snažno da će ih se čak navesti na apsurdne stvari kao, na primjer, da bez ikakvog protivljenja ratuju u Iraku i Afganistanu, a roditelji će pružiti podršku svojim sinovima i kćerima da se bore u tim ratovima. Nema dugo da se milijarde ljudi diljem svijeta obmanom navuklo da povjeruju kako je sukob između Hezbolaha i Izraela u srpnju 2006. bio stvaran i spontan događaj a ne krajnje umjetno izazvan, unaprijed osmišljena prijevara tajne vlade (na drugim mjestima u knjizi govorim zašto je to bila prijevara). Drugim riječima, svijet se obmanom navukao na vjerovanje da je X istinit i stvaran, no ono što je ustvari stvarnost je *ne-X*. Povrh toga, X je obično u nekoj mjeri komično apsurdan u očima onih čiji mozak nije ispran, kao što se vidjelo na primjeru mnogih Amerikanaca koje su zaprepastili apsurdni potezi vojnika koji su se otišli boriti u Irak.

Muslimanski filozof al-Ghazali (1058.-1111.) komentirao je kako će svi dječaci u jednoj kulturi vjerovati u svoga Boga, a svi dječaci u drugoj kulturi u nekog drugog, i svaka će od te dvije kulture odbacivati Boga one druge, često u tolikoj mjeri da zbog tog pitanja dođe i do nasilja. To pokazuje snagu kulturološkog oblikovanja vjerovanja i razmišljanja, a kad je kultura korporatistička razmišljanje i ponašanje će se oblikovati na način da ih se *slama* tiranizirajućom silom robovlasničkog sustava i sustava obrazovanja u kojem se kontroliraju misli. Priroda američkih građana je da budu *uništene osobe* koje vjeruju da su slobodne: misle da imaju slobodu kad, na primjer, odu kući i tobože „rade ono što žele" poslije posla (što obično uključuje gledanje televizije). Obmanom ih

---

[234] Službenu snimku nadzornih kamera u Pentagonu američka vlada nije objavila sve do svibnja 2006., a taj kratki snimak nije otkrio nikavu značajniju informaciju (blago rečeno). Kako je rekao Bill O'Reilly s Fox Newsa, „sve što vidim je eksplozija". (To je rekao u emisiji *The Factor* na kanalu Fox News 18. svibnja 2006.)

se može navesti da vjeruju da imaju kontrolu u svojim rukama i da prakticiraju svoju slobodnu volju. Međutim, nemaju pojma da su od rođenja zatrovani cjepivima koja su im oštetila mozak i svijest te da ih se potom prijevarom navelo da tijekom života piju fluoriranu vodu (kao dnevnu dozu snažnog neurotoksina koji dodatno oslabljuje kognitivne sposobnosti, svijest i motivaciju),[235] poslije čega uđu u zrele godine, nakon godina života provedenih u gledanju televizije i prisilnom školovanju prepunom učenja nedokazivih „činjenica" (koje se može nazvati *orwellovskim obrazovanjem*) da bi za malu plaću obavljali neki posao koji ne vole i koji im razara obitelj jer uvečer vremena i energije nema za obitelj nego za televiziju, koja je vladin kućanski sustav kontroliranja uma koji je prisutan i koji se upotrebljava u gotovo svim domovima u Americi. Američke građane na taj se način lomi i uništava, njihova svijest ranjava, a oni cijelo vrijeme vjeruju da su slobodni.

Uniformnost medija, primjeri koje sam prije naveo (a moglo bi ih se pobrojati još nebrojeno mnogo), pokazuje da je korporatistička kultura a ne slobodna volja ta koja *određuje* da ljudi razmišljaju na način na koji razmišljaju i vjeruju u to što vjeruju, da osjećaju ono što osjećaju, da budu onakvi kakvi jesu, i tako dalje. Tipično je da pripadnici kultura diljem svijeta ne primjećuju te modele vjerovanja i razmišljanja koji se pojavljuju u različitim kulturama, a po kojima se ljudi razvijaju tako da misle, osjećaju i ponašaju se isto. Umjesto da uvide da je vlastito ja najčešće rezultat mjesta koje čovjek zauzima u nekoj kulturi, mnogi, izgleda, misle da su te osobine proizvod slobodne volje pripadnika kulture, a ne kulture u koju je osoba uronjena od rođenja nadalje.

Čovjeku koji spava teško je objasniti da sanja jer najvjerojatnije neće vidjeti taj san. Kako riba može znati da je posvuda oko nje voda kad joj je ta voda nevidljiva? Siguran sam da kad bi se bilo tko od nas mogao vratiti u prošlost i reći „Mansonovim ženama" da im je Charles samo ispirao mozak, da bi se tome također oštro usprotivile. Slično tome je teško Amerikancima pokazati empirijske podatke koji ukazuju na to da su oni uništena bića koja nisu u posjedu čak ni vlastitih misli, osjećaja i djela.

Ispiranje mozgova uključuje navođenje masa na vjerovanje u lažnu i apsurdnu stvarnost, i to ne prislanjanjem pištolja uz sljepoočnicu već jednostavnom kontrolom nad informacijama koje upijaju. Profesorica Kathleen Taylor napisala je da se „ispiranje mozga u fikciji često opisuje kao prisilno mučenje, ali u svojoj biti - a ona se sastoji u namjernom i manipulativnom mijenjanju

---

[235] O tome se detaljno raspravljalo u Renseovoj radijskoj emisiji, www.rense.com, 23. ožujka 2007.

vjerovanja - ne iziskuje nužno silu".[236] Kao i u Orwellovoj *1984.*, građani ne poznaju drugu stvarnost osim one njezine slike koju im serviraju masovni mediji što su pod državnim nadzorom i dolaze iz državne radionice. Uz to, koliko ljudi u Sjedinjenim Američkim Državama u jednom danu ili jednom satu gotovo sve svoje informacije prima iz nacionalnih korporatističkih medija (uključujući, naravno, i informacije iz crkve i škole budući da, kao što sam prethodno spomenuo, riječ „mediji" koristim za sve informacije koje nacija prima)?

Televizualno „obrazovanje"

Čini se da je ispiranje mozga najuspješnije kad se provodi u obliku vladinog „obrazovnog sustava" i uz pomoć „teleekrana" (televizualnih informacija), da se izrazim orwellovskim izrazima, kakve imamo ovdje u Americi. Radijski voditelj Jeff Rense izjavio je da je televizija najveće oružje *ikad* upereno u čovječanstvo.[237] Obratite pozornost na sljedeći odlomak nekolicine vodećih znanstvenika u kojem raspravljaju o televizualnom ispiranju mozgova putem medija:

> Znanstvenici i društveni kritičari [koji se bave pitanjima vezanim za nacionalne medije] ... svi se slažu u nekoliko osnovnih pitanja. Kao prvo, kao što je jednom prilikom rekao povjerenik Saveznog povjerenstva za komunikaciju, svaka je televizija obrazovna televizija. Premda se televizija često koristi za zabavu, ona je uvijek više od puke zabave. Čak i kad joj izvorna namjena nije podučiti nečemu, ona prenosi poruke o društvenim interakcijama te prirodi i vrijednostima društvenih skupina koje mogu izvršiti utjecaj na stavove, vrijednosti i postupke gledatelja. Ona služi kao izvor informacija o svijetu, tražili gledatelji zabavu ili prosvjećenje.[238]

Mijenjanje mišljenja je, čini se, prirodni dio ljudske interakcije i kulture. Na primjer, ja kad predajem pokušavam upotrijebiti empirijske (znanstvene) dokaze kako bih promijenio mišljenje svojih studenata o različitim pitanjima i pokušao ih podučiti o stvarnosti. Reći ću im: „Na vama je želite li slijediti ove dokaze." Postupajući na takav način ja ne nastojim isprati njihov mozak, ne pokušavam ih *silom* navesti na promjenu mišljenja i strukturirati im mišljenje na drukčiji

---

[236] Taylor 2004., 52. Vidi također Taylor, stranice 53-54. Na stranici 54 ona govori o tome kako „marketing i mediji oblikuju naše mišljenje na najsuptilnije načine kojih uopće nismo svjesni".

[237] Rense je to izjavio u radijskoj emisiji Alexa Jonesa 1. prosinca 2006.

[238] Huston, Donnerstein, Fairchild, Feshbach, Katz, Murray, Rubinstein, Wilcox i Zuckerman 1992., 6.

način, ne pokušavam ih obmanom navesti da vjeruju u nešto što ne postoji i ne pokušavam *zamijeniti* njihovu osobnost novim „ja" koje im se namjerno usađuje mjerama prisile. Kada profesor, političar ili medijska osoba govori pred ljudima koristi različite riječi kojima ih nastoji u nešto uvjeriti. Nastojanja da se druge ljude u nešto uvjeri i da im se *promijeni* mišljenje stup su ljudskog života i malo je stvari koje bismo mogli smatrati logičnijima i normalnijima od toga. Uostalom, da ljudi nemaju želju promijeniti mišljenje drugih ne bismo imali znanost, knjižnice i slično.

Ispiranje mozga se, međutim, od toga razlikuje. Ono uključuje sveopću, sveprisutnu, nasilnu i totalitarističku preinaku razmišljanja i zamjenu osobnosti ogromnog broja građana. Kao u filmskom klasiku *Invazija tjelokradica (Invasion of the Body Snatchers)*, to je kao kad netko uzme neku osobu i njenu osobnost zamijeni nekom nezemaljskom, stranom osobnošću – nekom vrstom sablasnog stranog identiteta: vaše „ja" se odstranjuje ili uništava, a novo se usađuje u vaš živčani sustav. U Sjedinjenim Američkim Državama obrazovanje se odvija od samog rođenja u obliku lica, zvukova i osjećaja, a onda kasnije uz pomoć krivnje, malodušnosti, osjećaja dužnosti, kontrole uma i tako dalje. Na svim poljima cilj ovog „obrazovanja" jest zatrti osobu i zamijeniti je korporativnim vlasništvom.

Ispiranje mozga nasuprot znanosti

Drugim riječima, čini se da je *ispiranje mozga* nešto što ima za cilj u značajnoj mjeri lišiti osobe njihove osobnosti i izvršiti invaziju na njihov subjektivitet i identitet. Svijest i samosvijest osobe razara se do ništavila, a u njih se na mjesto izvornog identiteta usađuje lažna, nezrela i nepodnošljiva osobnost.

U slučaju američkog ispiranja mozgova odvija se namjerno usađivanje nelogičnog, iracionalnog i zastrašenog „ja", a upravo je to ono što predstavlja praksu ispiranja mozga. Obično kad osobno pokušavam svoje studente uvjeriti u nešto njihova autonomija pritom ostaje netaknuta. Ja u tom procesu ne pokušavam silom uništiti temelj njihovih stavova i njihovu subjektivnu osobnost u nastojanju da im usadim potpuno novo „ja" koje nimalo ne nalikuje izvornom (što se doslovno događa kod klasičnog, školskog primjera ispiranja mozga). Osim toga, svojim studentima posve otvoreno podastirem neke informacije koje služe kao *dokazi*, što je sama bit znanstvenog procesa, ali ne i procesa ispiranja mozgova, koje je za razliku od njega tajno i skriveno te se uglavnom osobi nameće silom i bez dokaza.

Ispiranje mozga trik je koji se tajno izvodi pred osobama kako bi ih se u nešto uvjerilo, do te mjere da se, kao krajnji rezultat, gubi i zamjenjuje njihova

osobnost. Nije otvoreno, znatiželjom potaknuto i empirijsko, kao što je to moje podučavanje i kao što je to znanost.[239] Ne propituje suprotnosti i ne nudi ideje koje zatim pokušava osporiti, kao što čini znanstveni rad. Kad bih ja svoje studente namjerno nastojao prevariti, a ne ih jednostavno pokušavao opskrbiti nekim izravnim empirijskim dokazima, namjerno ih nastojeći zavarati da prihvate pogrešne pa čak i apsurdne informacije, s ciljem da ih navedem da povjeruju u iracionalne stvari te da se na kraju svega i ponašaju iracionalno, tada bi se radilo o klasičnom totalitarističkom ispiranju mozga. Ispiranje mozga uključuje situaciju u kojoj se poništava spontana i prirodna čovjekova sposobnost i sklonost da analizira i razmišlja o *empirijskoj stvarnosti* jer se gotovo sve misli prisilno ubacuju u njegov mozak. Um čovjeka ispranog mozga sastoji se od razorenih i iracionalnih stavova o stvarnosti, pri čemu taj čovjek živi u stanju polusna. Kao što je već spomenuto, to se postiže uniformnom kontrolom koju u svojim rukama drže masovni mediji. U ovoj ćemo knjizi vidjeti da su gotovo svi Amerikanci svakodnevno podvrgnuti totalitarističkoj „reedukaciji" (čistom, školskom, orwellovskom primjeru ispiranja mozga); ta „reedukacija" preuzima vlast nad njihovom sviješću, zamjenjuje ju nekom drugom i pretvara je u novu, korporativnu (korporatiziranu i komunističku) svijest.

Studija slučaja: *Big Pharma* i ispiranje mozgova

Temu ispiranja mozgova želio bih dodatno analizirati na temelju još jednog primjera – *Big Pharme*. *Big Pharma* je još jedan primjer, uz one navedene u prethodnim poglavljima, kontaminacije čovječanstva. Kao što je već bilo govora o tome, korporatisti iz *Big Pharme* vjerojatno su među najmoćnijim korporatistima uopće. Obmanom su naveli Amerikance da povjeruju da je jedina medicina ona ortodoksna (koja se temelji na lijekovima i operacijama), a da je „prirodna" medicina inferiorna tj. ona je „vračanje". Korporatisti *Big Pharme* preobrazili su Sjedinjene Američke Države u korporatističku državu, odnosno ono što bi se moglo nazvati *farmatokracijom*.

Amerikance se uči da su goleme farmaceutske kompanije uključene u intenzivna istraživanja s ciljem pronalaska novih farmaceutskih proizvoda za Amerikance. Goleme farmaceutske kompanije stvaraju iluziju da su one pioniri u istraživanju lijekova. Ta se poruka u prvom redu šalje (I) putem masovnih medija gdje je *Big Pharma* sveprisutna jer raspolaže neizmjernim bogatstvom

[239] Kad ljudi koji tvrde da su znanstvenici ne poštuju kriterije koje ovdje navodim (koji, kao takvi, definiraju znanost), oni zapravo nisu znanstvenici, bez obzira na to što oni žele da mi mislimo. Stoga mnogi ljudi u svijetu danas koji nam govore da su znanstvenici to ustvari nisu.

na koje se može osloniti pri stvaranju nebrojenih reklama u koje uvlači američku javnost, te (II) svojom nemjerljivom financijskom moći nadzire medicinske fakultete i liječnike.

Često držim kolegij pod nazivom *Biomedicinska etika* na Sveučilištu Northwest u Indiani. Svaki semestar dio kolegija posvećujemo proučavanju *Big Pharme*. Taj dio nastave uvijek započinjem na isti način, sljedećim pitanjem:

Zna li itko od vas koliko novih lijekova velike komercijalne farmaceutske kompanije razviju svake godine?

Studenti – uglavnom studenti sestrinstva, pripremnog studija medicine i slično, pa tako poznaju biomedicinsku industriju – uvijek daju iste, predvidljive odgovore:

„100", kaže jedan student.

„1000", kaže drugi.

„30", reći će treći.

Ja ih zatim namjerno samo kratko prekinem i kažem:

„7!"

Potom im objasnim da je ta brojka ponekad čak i manja.

Nije potrebno reći da se studenti tome glasno suprotstavljaju. Kao studenti biomedicine, brže-bolje kreću nabrajati tehničke nazive lijekova „za koje pouzdano *znaju* da su novi". Što se ovdje zapravo zbiva? Kako profesor *filozofije* može skupini studenata *biomedicine* govoriti da je nešto tako jednostavno poput broja novih lijekova koje *Big Pharma* pusti u promet svake godine drastično pogrešno? Je li to samo još jedan primjer kaotičnosti jednog filozofa?

Farmaceutske kompanije. Kad se govori o kompanijama za proizvodnju lijekova (one najveće su poznate pod nazivom „Big Pharma", u daljnjem tekstu i BP), ono najvažnije je da one tvrde da moraju stalno podizati cijene lijekova kako bi pokrile (1) nevjerojatno visoke troškove svog razvoja i svojih istraživanja te (2) kako bi pokrile iznimno visoke troškove procesa plasiranja novih lijekova na tržište. Vidjet ćemo, međutim, da su obje ove tvrdnje tek obična laž.[240]

[240] Vidi Angell 2004.

Razvoj novih lijekova doista *jest* skup i neizvjestan proces. Osim toga, lijekovi koji su u procesu razvoja mogu zakazati kada su već u poodmakloj fazi skupog razvojnog procesa, čime se gubi sav novac kao i istraživanje uloženo u njihov razvoj. Iz tog razloga možemo pretpostaviti da je moguće da BP poduzima mjere da zaradi novac tako da izbjegava skupi proces razvoja lijekova. Jedan od načina da se to postigne jest modifikacija postojećih lijekova koji su *već na tržištu* i koji se već provjereno dobro prodaju – dakle, običnim *kopiranjem* postojećih lijekova – da bi ih se potom prodavalo pod *novim* nazivom, uz nove fanfare u medijima i oglasima. Ovaj tip kopiranja je jeftin, profitabilan i siguran – uključuje daleko manje rizika od originalnog procesa razvoja lijekova.

Ovakve kopije lijekova nazivaju se generički ili *me-too* („i ja također") lijekovi.[241] Angell piše:

> Prava farmaceutska industrija se... tijekom zadnja dva desetljeća značajno udaljila od svoje izvorne plemenite svrhe otkrivanja i proizvodnje korisnih novih lijekova. Danas je ta industrija prvenstveno marketinški stroj za prodaju lijekova upitne učinkovitosti te koristi svoje bogatstvo i moć da kooptira svaku instituciju koja joj se nađe na putu, uključujući i Kongres, Upravu za hranu i lijekove, akademske medicinske centre, pa i samu medicinsku struku.[242]

Kapitalistička/korporatistička monopolizacija industrije i svjetskih resursa od strane korporatista diktira potragu industrije lijekova za „lijekovima koji donose profit". Angell piše da je „za mnoge druge 'me-too' lijekove – neznatne varijante lijekova koji su već na tržištu – proces istraživanja i razvoja mnogo brži jer je njegov velik dio već obavljen".[243] BP će svoje ogromno bogatstvo trošiti na plasiranje „me-too" lijekova na police ljekarni, njihov marketing i prodaju.

Kapitalističko-korporatistički sustav po samoj svojoj prirodi zabranjuje velikim farmaceutskim kompanijama da sve svoje bogatstvo investiraju u nove lijekove koji su još nepoznati, rizični i vrlo skupi. Sama utrka za profitom onemogućuje *Big Pharmi* da radi nešto mnogo više od proizvodnje „me-too" lijekova. *Big Pharma* to pokušava sakriti i ne dopustiti ljudima da spoznaju da se u njezinim korporacijama i ne odvija baš mnoštvo razvojno-istraživačkih aktivnosti, nastojeći stvoriti dojam da radi na razvoju najrazličitijih vrsta novih lijekova. Prikrivanje prave slike stvari vrlo je profitabilno. Na primjer, držanjem svojih nečasnih aktivnosti podalje od javnosti može sakriti činjenicu da je u

---

[241] Angell 2005., xxiv.
[242] Angell 2005., xxv – xxvi.
[243] Angell 2005., 21-22

razdoblju između 1980. i 2000. prodaja lijekova proizvedenih u *Big Pharmi* vrtoglavo porasla, ali da su se sam sastav tih lijekova i njihova kvaliteta vrlo malo promijenili, pa čak i pokvarili.[244]

Dva „zakona" iz 1980-ih. Kako se sve to dogodilo? Sve je započelo osamdesetih godina uvođenjem dvaju zakona koji su praktički doveli do nestanka istraživanja i razvoja u *Big Pharmi* (i koji su zaslužni za druge stvari, kao što su podmićivanje sveučilišnih istraživanja, na primjer). Donosim informacije o ova dva zakona:

> Bayh-Doleov zakon (1980.): „omogućio je sveučilištima i manjim tvrtkama patentiranje otkrića koja su proizlazila iz istraživanja koja je sponzorirao Nacionalni zdravstveni institut (NIH), glavni distributer poreznog novca za medicinska istraživanja, a onda dodjelu ekskluzivnih licenci farmaceutskim kompanijama. Do tada su otkrića financirana novcem poreznih obveznika pripadala javnoj domeni i bila dostupna svakoj kompaniji koja ih je željela koristiti.[245]

To znači da se proizvodi financirani novcem poreznih obveznika predaju u ruke privatnim tvrtkama, gdje ih mogu diktirati korporatisti i nepravedno povećavati njihovu cijenu, ne vraćajući pritom dio svog profita javnosti, iako je riječ o poreznim obveznicima koji su velikim dijelom financirali njihov razvoj. To dovodi do ozbiljnih pitanja, kao na primjer zašto se ne čuje glas javnosti o tome što raditi s lijekovima za čiji je razvoj dala novac te kako im se ti lijekovi mogu nuditi po cijenama koje rastu do vrtoglavih visina.

> Hatch-Waxmanov zakon (1984.): ovi su zakoni proširili monopolna prava na brendirane lijekove. Ekskluzivnost je od vitalnog značenja za ovu industriju jer ona znači da nijedna druga kompanija ne može u određenom vremenskom razdoblju prodavati isti lijek. Kad isteknu ekskluzivna marketinška prava kopije (takozvani generički lijekovi) ulaze na tržište i cijena obično pada čak i do 20 posto one nekadašnje.[246]

Može se činiti da ako X izumi Y, onda bi X trebao imati kontrolu nad Y i biti onaj koji iz tog proizvoda izvlači profit te ima pravo na monopol nad njim. Zašto se to nije dogodilo prije nego što su na snagu stupila ova dva upravo opisana zakona? Odgovor je sljedeći: zato što X nije imao dopuštenje imati potpunu kontrolu nad Y prije ovih dvaju zakona, iako je X stvorio Y, a to je bilo

---

[244] Angell 2005., 4.
[245] Angell 2005., 7.
[246] Angell 2005., 9.

tako jednostavno zato što se prepoznalo da su X financirali drugi i da X-ova monopolizacija Y-a onemogućuje da maksimalan broj ljudi ima koristi od Y-a.

Zanimljivo je da ovaj upravo opisani scenarij ide na ruku američkim potrošačima jer ne dopušta da se dogodi ono što se događa kad se isto dokine (nabijanje cijena, pad kvalitete, izostanak inovacija itd.). *Ovaj scenarij doprinosi tome da se cijena lijekova drži niskom, stupanj inovacije visokim, konkurencija na razini i tako dalje. Međutim, ovi su zakoni u potpunosti potkopali javnu dimenziju inovacije na području proizvodnje lijekova i dokinuli njihove niske cijene.* Sjajan je to primjer kako zakonodavci i Kongres ne djeluju u skladu s općim interesima već isključivo u skladu s interesima korporatista.

Angell piše:

> „... ovi zakoni znače da se farmaceutske kompanije više ne moraju oslanjati na vlastito istraživanje i razvoj novih lijekova pa samo malo velikih to čini. Sve se više pritom oslanjaju na akademike, male biotehnološke *start-up* kompanije i Nacionalni zdravstveni institut (NIH)... Jedna od posljedica je i sve veća proindustrijska pristranost u medicinskim istraživanjima... Ljudi iz struke koji su se prije zadovoljavali onime što se nekad zvalo 'skromnim, ali otmjenim' stilom života počeli su se pitati, riječima moje bake: „Ako si toliko pametan zašto onda nisi i bogat?" Medicinski fakulteti i sveučilišne klinike počeli su ulagati više sredstava u potragu za komercijalno iskoristivim mogućnostima.[247]

Nereguliranost *Big Pharme.* Angell pokazuje[248] da *Big Pharma* nije regulirana te da je dobit koju ostvaruje toliko nevjerojatna da je to čini daleko najjačom od svih monopoliziranih vladinih industrija. Raspravlja i o tome kako *Big Pharma* želi da vjerujemo da svoju dobit ulaže u istraživanja i razvoj,[249] ali ako samo pogledamo *Big Pharmu* vidjet ćemo da se većina njezina golemog profita usmjerava prema „administraciji i marketingu", gdje se ti troškovi često povezuju s kriminalom.

Angell nam govori [250] da su u tijeku opsežne kriminalne istrage, a potom daje zgodan sažetak:

---

[247] Angell 2005., 8.
[248] Angell 2005., 10-11
[249] Angell 2005., 11-12
[250] Angell 2005., 18-19

> Umjesto da bude motor inovacije ona je golem marketinški stroj. Umjesto da bude uspješna tržišna priča ona živi od istraživanja koja financira vlada i od prava na monopol. Ova industrija, unatoč tome, zauzima ključnu ulogu u američkom zdravstvenom sustavu i ima vrlo važnu funkciju, ako već ne u otkrivanju važnih novih lijekova onda barem u njihovu razvoju i plasiranju na tržište.[251]

Sve se u *Big Pharmi* vrti oko „stvaranja imidža" putem njene snažne marketinške kampanje. To je točno ono što *Big Pharma* ne želi da znate.

> Upoznavanje s bolešću ili stanjem obično je početak onog „istraživačkog" dijela istraživanja i razvoja i može vrlo dugo trajati, ponekad i desetljećima. Nema sumnje da je ovo najkreativniji i najneizvjesniji dio procesa istraživanja i razvoja. Za razliku od industrijske propagande, ono se gotovo uvijek provodi na sveučilištima ili vladinim istraživačkim laboratorijima, bilo u zemlji ili inozemstvu.[252]

Potrebno je mnogo vremena da se lijek odobri i prođe klinička testiranja, što zadire duboko u blagajnu kompanije. BP se stoga uvijek izrazito požuruje da pokrene proces odobravanja lijekova.[253] BP čak ima kompanije koje je stvorila i zaposlila da pomogne pogurati proces odobravanja lijekova.

„Regulatorni" FDA - Uprava za hranu i lijekove, - razumljivo, reklamira se kao zaštitnik običnih ljudi. Međutim, ako se udruži s korporativnim tiranima i ako su oni njegov sastavni dio, tada će i on postati nereguliran kao što je slučaj s prethodnim primjerima. Evo kako na to gleda Winslow:

> Uprava za hranu i lijekove 2000. godine imala je godišnji proračun od svega 1,4 milijarde za regulaciju farmaceutskih lijekova koji izazovu između 50.000 i 100.000 smrti svake godine zbog predoziranja i nepravilne uporabe, dok vladine agencije troše 30 do 40 milijardi američkih dolara godišnje na borbu protiv ilegalne trgovine lijekovima koja ima za posljedicu između 8000 i 10000 smrtnih slučajeva uzrokovanih predoziranjem lijekovima...[254]

---

[251] Angell 2005., 22.
[252] Angell 2005., 22.
[253] Angell 2005., 28.
[254] Winslow 2003., 42.

Kompanije *Big Pharme* nam govore:

> da su lijekovi preskupi zato što one moraju pokrivati vrlo skupe troškove svog istraživanja i razvoja. Godine 2001. one su te troškove prikazale u iznosu od 802 milijuna dolara (s obzirom na tečaj 2000.) za *svaki* novi lijek koji izbace na tržište. [vlastiti kurziv] (Kasnije je konzultantska tvrtka *Bain & Company* taj iznos povisila na 1,7 milijardi po svakom lijeku, uključivši u to i troškove marketinga.) Ono što ova tvrdnja podrazumijeva neka je vrsta ucjene: želite li da farmaceutske kompanije nastave s proizvodnjom lijekova koji spašavaju život zahvalno ćete plaćati što god one zahtijevale. U suprotnom biste se jednog dana mogli probuditi i vidjeti da više nema novih lijekova.[255]

BP kaže da plasiranje novog lijeka na tržište košta 802 milijuna dolara.[256] Svi troškovi, uključujući i razvoj, „nalaze se u crnoj kutiji, skriveni od očiju".[257] Mi ne znamo koje aktivnosti uključuju „istraživanje i razvoj".[258] Međutim, Angell i drugi su izradili vlastite izračune troškova razvoja novog lijeka: oni iznose između 170 i 270 milijuna dolara, što je daleko manje od iznosa iz crne kutije od 802 milijuna.[259] Mediji su iznos od 802 milijuna dolara prihvatili kao „činjenicu" i „nekritički",[260] kao i sve ostalo što dolazi od strane BP. Nekritički stav medija na taj način samo potiče ovo stalno obnavljanje imidža *Big Pharme*. Studije koje provodi BP i one čiju provedbu plaća znanstvenicima na sveučilištima krajnje su besmislene.[261] Javnost i mediji u nedostatku znanstvenosti to ne razumiju i stoga nisu u stanju razumjeti muljažu. BP, dakle, očito nije istraživačko-razvojna industrija. Umjesto toga, ona se koristi javno financiranim istraživanjem za stvaranje otrovnih proizvoda i Amerikancima koji koriste njezine lijekove pretjerano naplaćuje ono za što smo već platili.

Kao što ćemo vidjeti i na drugim mjestima u knjizi, kao i druge goleme korporacije i BP ostvaruje velike porezne olakšice.[262] To pitanje, kao i neka druga o kojima piše Angell, pokazuje da postoji partnerstvo između *Big Pharme* i Kongresa. To je, dakako, zaštitni znak američkog korporatizma.

---

[255] Angell 2005., 37.
[256] Angell 2005., 38.
[257] Angell 2005., 39.
[258] Angell 2005., 39.
[259] Angell 2005., 40.
[260] Angell 2005., 41.
[261] Angell 2005., naročito stranica 42.
[262] Angell 2005., 45, a na stranici 46 donose se točni iznosi.

Angell nam nadalje govori[263] da vlada *Big Pharmi* dodjeljuje novac ako ova trpi gubitke (kao da nema dovoljno novca da ih sama pokrije). BP drugim korporacijama plaća da se umjesto nje bave Kongresom kad je riječ o pitanjima poput ovih i na taj način funkcionira približno poput *think tanka*. Jedna takva korporacija citirana je na stranici 53: „Glasači ne žele ugroziti čudesnost inovacija koje spašavaju život u suvremenoj medicini." To je dobar primjer kako *think tankovi* imaju specifične metode da pomažu samo korporatistima nauštrb Amerikanaca.

U nastavku donosim *e-mail* koji sam poslao svojim studentima u travnju 2006. u kojem pišem o njihovim pritužbama da su moja predavanja netočna jer (po njima) *postoje* specifični primjeri novih lijekova za koje oni znaju da ih je osmislila *Big Pharma*. Sljedeći podaci pobijaju njihove tvrdnje:

> Lijekovi koje ste mi predstavili na predavanju posve očito NISU konkurentni u smislu da su bolji (ili gori) od drugih postojećih lijekova koji su trenutno na tržištu. Izgleda da bi *Caduet* i *Vytorin* mogli imati prednosti nad drugim lijekovima (to, međutim, moram utvrditi jer je teško pronaći studije koje su nepristrane i/ili koje nisu 'tajne' studije koje provode same kompanije), ali ono što je važno glede *Vytorina* i *Cadueta* jest to što su i jedan i drugi kombinirani lijekovi, ali ne sadrže nove sastojke te stoga u određenom smislu nisu lijekovi koji su rezultat napornog procesa plasiranja novih lijekova na tržište što je, kao što smo rekli na predavanju, ono što nam BP neprestano govori da radi. Da zaključimo, dakle: NIJEDAN lijek od onih koji ste mi spominjali ne može se sa sigurnošću nazvati NOVIM.
>
> O svim ovim podacima govorit ću na predavanju, ali evo mojih rezultata:
>
> 1. *Seasonale*:
> čini se da koristi samo već postojeće sastojke koji se samo u tijelo oslobađaju na drukčiji način. Evo i izvještaj FDA:
>
> Kliknite ovdje: FDA odobrila oralni kontraceptiv *Seasonale*
>
> Budući da ne nudi praktički nikakve sastojke koje drugi lijekovi ne sadrže, nisam siguran kako se ovaj lijek može smatrati konkurencijom drugim lijekovima iz perspektive onoga kako lijek djeluje na tijelo. Reći da to čini bilo bi kao da se kaže da je *Jello* konkurencija *generičkoj* želatini jer se generička mnogo brže stvrdnjava, iako su im sastojci identični, obje imaju isti okus i obje imaju isti učinak na tijelo.

[263] Angell 2005., naročito 50-51.

2. *Vytorin*:
   Evo novinske priče u kojoj se govori o dobroj prodaji *Vytorina*, ali zanimljivo, nema ni riječi o tome zašto je tome tako i po čemu je različit od drugih lijekova protiv kolesterola.

Kliknite ovdje: *Vytorin* se vinuo na broj 3 na ljestvici najprodavanijih lijekova protiv kolesterola – 26. srpnja 2005.

3. *Caduet*:
   Ovo je kombinirani lijek, tako da bi mogao biti konkurentan postojećim lijekovima za dotičnu bolest da se može dokazati da doista ima bolji učinak (što ja nisam provjeravao). U svakom slučaju, međutim, *Caduet* nije novi lijek u smislu da uključuje velik trud u izradi i razvoju novog lijeka jer je riječ tek o kombinaciji postojećih lijekova.

4. *Boniva*:
   Ovaj me je lijek zbunio. Nije mi bilo jasno zašto su neki od vas sugerirali da je riječ o novom i konkurentnom lijeku. Ovaj lijek uopće nije nov, toliko je star da već ima cijeli niz generičkih varijanti (kopija). Sjetite se, kao što smo rekli na predavanjima, da lijek koji postoji dugo vremena ima generičke varijante, tako da ako *Boniva* ima generičke kopije, to znači da nije nov. Evo poveznice za internetsku stranicu FDA jedne od generičkih varijanti:

Kliknite ovdje: Ibandronate Sodium (u prodaji kao *Boniva*): informacije za korisnike lijeka

Svi vi koji ste mi govorili da je riječ o konkurenciji jer se radi o novom lijeku i/ili da on ima varijante, vidite da je *Boniva* dobar primjer za naša predavanja jer pokazuje da vas je *Big Pharma* prevarila!

Ovo je još jedna internetska stranica na kojoj se govori o svim skupinama kopija (generičkih varijanti) *Bonive* (ne znam koliko je ta stranica pouzdana, ali čini se da je tekstove na njoj napisao liječnik ili slično):

Kliknite ovdje: *Boniva* (ibandronate) za osteoporozu – medicinski audio podcastovi na MedicineNet.com

5. *Fosamax*:
   Kao i kod 4, ovdje se ne radi o novom lijeku. Stranica koju sam pogledao preko *Googlea* govori o tome da je ovaj lijek prisutan već najmanje desetak godina. Evo stranice FDA (koja, zanimljivo, uključuje pismo

jednog znanstvenika iz 1996. godine, koje je objavila FDA, a koje govori o nuspojavama ovog lijeka koje su izgleda, što je vrlo zanimljivo, prešućene (?) u odobrenju FDA?):

Kliknite ovdje: MedWatch sažeci o sigurnosti – *Fosamax*

O ovom lijeku nisam radio dodatna istraživanja budući da nije riječ o primjeru novog lijeka ili lijeka koji je konkurencija postojećima, kao što mislim da su neki od vas podrazumijevali.

6. *Cialis* vs. *Levitra* vs. *Viagra*
   Ovi su lijekovi pravi *blockbusteri*! Neki su me od vas pitali za njih. Vrlo sam se malo njima bavio, ali na stranici 87 i drugim mjestima Angell govori o tome da su oni međusobne kopije. Uz to, donosim vam i neke podatke FDA o tome kako su ovi lijekovi u jednom te istom košu, s obzirom na svoj identičan status.

Stranica s podacima o *Cialisu* (Tadalafilu)

Posvemašnje porobljavanje građanstva

Građane se čini potpuno ovisnima o korporatističkom sustavu. U Americi je sve manje dvorišta i bunara. Građani postaju ovisni o korporatistima kada su u pitanju hrana i voda, a korporacije im ih podastiru otrovane. Građani prestaju koristiti dodatke prehrani, bilje, zdravu prehranu i lijekove iz kućne radinosti, a umjesto njih koriste proizvode i usluge iz medicinske industrije i velikih farmaceutskih kompanija za koje je nadaleko poznato da su smrtonosni, neučinkoviti i podrijetlom nacistoidni.[264] Građani više ne usvajaju temeljne vještine preživljavanja, vještine lova i tome slično. Napuštaju se sve osnovne životne vještine i znanja, a građani umjesto toga sve svoje vrijeme i umnu energiju ulažu u rad za korporaciju, prepuštajući se potom površnoj zabavi i izvorima razbibrige koje su korporatisti Novog svjetskog poretka namjerno i pomno osmislili kako bi odvratili pozornost građana.[265] Tu leže dva trika:

---

[264] Vidi Angell 2005., Horowitz 2001., Richard 2006., Tenpenny 2005., Matsumoto 2004., a za informacije o povezanosti s hranom, *Codexom* i nutricidom vidi Pawlick 2003. i Afrika 2000.

[265] Nije tajna da ovaj sustav zabave i odvraćanja pozornosti građane otupljuje i zatomljuje njihovo kritičko razmišljanje. Novi svjetski poredak govori o tome u mnogim dokumentima, kao na primjer u Brzezinskijevoj knjizi *Velika šahovska ploča*.

1. ovakva ovisnost u potpunosti porobljuje ljude i čini ih ovisnima o korporatistima i
2. proizvodi i usluge koje građani moraju kupovati od korporatista svi (da, *svi*!) su štetni za građanstvo.

Nije tajna da ovo pod 1 i 2 postupno i *smišljeno* provodi tajna vlada s ciljem porobljavanja i trovanja građanstva ne bi li mogla činiti što god poželi. Na primjer, Catherine Bertini, izvršna direktorica UN-ova Svjetskog programa za hranu, izjavila je sljedeće: „Hrana je moć! Koristimo je da bismo mijenjali ponašanje. Neki bi to mogli nazvati podmićivanjem. Mi se ne ispričavamo."[266] Profesor Chossudovsky rječito piše da su trgovački centri, trgovine i masovna globalistička korporatistička proizvodnja hrane tu da uklone lokalne farme i gospodarstvo i na taj način građane učine bespomoćnima:

> Na lokalnoj razini mali i srednji poduzetnici guraju se u bankrot ili su prisiljeni proizvoditi za globalnog distributera. To ima za posljedicu da su velike multinacionalne kompanije preuzele kontrolu nad tržištima na lokalnoj razini kroz sustav korporativnih franšiza. Proces je to koji omogućuje velikom korporativnom kapitalu (franšizodavcu) da preuzme vlast nad ljudskim resursima, jeftinom radnom snagom i poduzetništvom. Velik dio zarade malih lokalnih tvrtki i/ili trgovaca na malo na taj način prisvaja globalna korporacija, dok velik dio ulagačkih izdataka preuzima nezavisni proizvođač (franšizoprimac).[267]

Druga stavka mogla bi iznenaditi neke čitatelje, ali nije tajna da je vodovodni sustav zatrovan,[268] kao i lijekovi, cjepiva, namještaj, hrana, sapuni, tekstil, zrak, plastika, petrokemikalije i tako dalje, sve proizvodi koje korporacije proizvode da bi ih za svoje preživljavanje koristilo stanovništvo diljem svijeta. Svi su oni krajnje *toksični* i namjerno zatrovani.[269] Ti su proizvodi *tajno* punjeni i zagađeni pesticidima, živom, olovom, herbicidima, steroidima, aluminijem, antibiotičkim ostacima, neurotoksinima ljudske izrade, bizarnim sastojcima kao što su ogromne količine *Prozaca* (koji se svi nalaze u vodi iz vodovoda, na primjer), da spomenemo samo neke.[270]

Tajnost u kojoj tajna korporatistička vlada izvodi ovo sveopće trovanje svjetskog stanovništva je nevjerojatna. Na primjer, povrće je zbog genetskog

---

[266] Citirano u Thorn 2003., 213.
[267] Chossudovsky 2003., 9.
[268] Bryson 2004.
[269] Vidi Simontacchi 2000.
[270] Vidi Fagin i Lavelle (1999.) za zanimljive informacije o tome.

inženjeringa izgubilo svoju prehrambenu vrijednost.[271] Rajčica na polici trgovine možda izgleda zdravo i hranjivo, ali ima daleko manje esencijalnih, važnih nutrijenata od nekadašnjih rajčica. Lijekovi, kao što su oni psihijatrijski[272] ili cjepiva,[273] između ostaloga, doslovce su otrovni i smrtonosni. Uz to, američka vlada Amerikance redovito prska bioterorističkim i kemijskim oružjem[274] i, nevjerojatno ali istinito, to je prskanje *ozakonjeno*, iako izaziva masovne smrti Amerikanaca, budući da je dio općeg američkog zakonika.[275] Amerikanci su ovisni o trgovinama namirnicama i drugim korporatističkim podružnicama koje ih guraju u bolest i smrt, no oni ondje ostavljaju svoju tjednu zaradu.

Ideja je da korporatisti preuzmu vlast, građane učine ovisnim o otrovnoj hrani, odjeći, vodi, zraku, namještaju i dr. što će dovesti do razvoja bolesti i lošeg stanja cjelokupnog stanovništva, pri čemu će neki korporatisti (*Big Pharma*) osmisliti lijekove za liječenje ovih namjerno izazvanih pošasti. Na primjer, ako se rak izaziva na način da se Amerikance na prijevaru navodi da svakodnevno jedu *meso* i životinjske proizvode, kao da je to nešto što ljudi oduvijek čine, karcinomi koji posljedično nastaju pripisivat će se, na primjer, starenju, nedostatnom vježbanju ili nečem drugom, ali nikako korporatističkim proizvodima.

Amerikance se uvjerava da su proizvodi koje koriste u svakodnevnom životu sigurni i dobri. Dojam je da ih većina Amerikanaca bez straha konzumira i koristi. Amerikancima se govori da im je očekivani životni vijek dulji nego što je ikad bio, a oni su umorni, lijeni, ovisni o bezbrojnim lijekovima i sedativima (*Prozac* i drugi), sa slomljenim kukovima, osteoporozom, tumorima mozga, karcinomima, dijabetesom, alergijama, astmom, multiplom sklerozom, sindromom iritabilnog kolona, gastroezofagealnim refluksom, Alzheimerovom bolesti,[276] autizmom, premosnicama i drugim kirurškim intervencijama, upalom

---

[271] Vidi Pawlick 2006.

[272] Vidi Breggin 1991. i Richards 2006.

[273] Vidi peto poglavlje knjige i uvod u Kirby 2005. Vidi također Tenpenny 2006.

[274] Cole 1988. Vidi također peto poglavlje.

[275] Vidi Zakonik, naslov 50, poglavlje 32, odjeljak 1520a, paragraf b.

[276] Većina slučajeva Alzheimera najvjerojatnije su slučajevi kravljeg ludila (to dvoje imaju identične simptome). Nije tajna da je američka vlada prikrivala slučajeve kravljeg ludila (vidi „USDA Suspected of Hiding Mad Cow Cases", United Press International, Steve Mitchell, 9. veljače 2004.) i da je prestala s brojnim testiranjima kad je tema opskrbe mesom zaraženim kravljim ludilom dospjela u medije (vidi „Government to Reduce Mad Cow Testing", Associated Press / CBS, 14. ožujka 2006.). Ta teorija još je izglednija uzme li se u obzir da 1920-ih Alzheimerova bolest praktički nije ni postojala, a sada, 2007. godine, od te bolesti samo u SAD-u boluje četiri milijuna ljudi (100.000 – 400.000 novih slučajeva godišnje) i da se Alzheimer često dijagnosticira kad pacijenti

pluća i tako dalje. Podvrgavaju se presađivanju srca, jetre, bubrega i koštane srži, a pritom ih se i dalje obmanom uvjerava da je ovo najbolje vrijeme i da nijedna kultura na svijetu nije u tako dobroj formi i zdravstvenom stanju.[277]

U korporatističkoj Americi nema kapitalizma (osim za korporatiste)

> Ne možete poticati i *sami sebi* stvarati dojam da je burza u padu, ali to svejedno činite jer Komisija za burze i vrijednosnice to ne razumije... To je krajnje protuzakonito, ali... ja smatram da je doista važno poticati... To je ono što se doista događa u pozadini tržišta što vi ne vidite. Ono što je, međutim, važno kad ste u *hedge* fondovima jest da ne radite ništa što je makar približno istinito jer istina je toliko daleka vašem viđenju stvari da je važno stvoriti novu istinu da se stvori fikcija, a fikciju stvara gotovo svatko tko je u padu dva posto ovdje, šest posto negdje drugdje... Koga briga za osnove? Kod stvarnog tržišta sjajno je to što ono nema nikakve veze sa stvarnim vrijednosnicama... Sve je to fikcija, fikcija i samo fikcija.
>
> -Jim Cramer[278]

Posljednja karakteristika američkog komunizma o kojoj ću govoriti u ovom poglavlju vjerojatno i najviše toga otkriva jer pojašnjava način na koji se kontrolira cijeli mehanizam društva, tako da korporatisti mogu ostvarivati basnoslovan profit i uzimati novac nekorporatistima.

U korporatističkoj državi, u kojoj razmišljanje i ponašanje nisu vlasništvo običnih građana, ljude se zbog toga može uvjeriti da vjeruju svemu što korporatisti požele, bez obzira koliko to apsurdno ili neobično bilo kao, primjerice, da su ljudi mesožderi, da je Amerika demokracija, da su graditelji velikih egipatskih piramida bili primitivni zemljoradnici te vjerojatno najčudnija predodžba od svih: da Ameriku krase kapitalizam i privatno vlasništvo.

Da su Sjedinjene Američke Države kapitalistička država Amerikanci bi imali neke dokaze na koje bi se jednostavno mogli pozvati kako bi potkrijepili tu predodžbu. Na primjer, vidjeli bi da stanovništvo akumulira i posjeduje

---

ustvari imaju prionsku bolest (npr. kravlje ludilo). (Ovi statistički podaci preuzeti su iz Renseove radijske emisije, www.rense.com, emitirane 2. siječnja 2004., iz intervjua s dr. med. Michaelom Gregorom.)

[277] Za više informacija o pitanjima iz ovog paragrafa vidi Angell 2005., Tenpenny 2005. i naročito Anderson 2004.-2006.

[278] Ovo je dio dugačkog, sjajnog intervjua s Jimom Cramerom u *Wall Street Confidential*, gdje je Cramera intervjuirao Aaron Task potkraj prosinca 2006. i u kojem Cramer otvoreno govori kako tržište dionicama doista funkcionira. U ožujku 2007. ovaj je intervju bio dostupan na http://www.youtube.com/watch?v=ZTt7IQB9rc0.

određeno bogatstvo i imovinu.[279] Na raznim mjestima u ovom poglavlju pokazat ću da u Sjedinjenim Američkim Državama nema bogatstva (kapitala) i privatnog vlasništva među nekorporatistima. Dokazat ću ujedno da je to toliko očigledno da bi vjerovati suprotno bilo poput vjerovanja da je nebo zeleno.

Zanimljivo je koliko su ove iluzorne ideje raširene u korporatiziranoj Americi. Pogledajte ovu natuknicu sa stranice Thesaurus.com koja sadrži u biti netočnu informaciju da komunizam znači državnu kontrolu i da mu je suprotnost kapitalizam:

Glavna natuknica:	komunizam
Vrsta riječi:	*imenica*
Definicija:	vlast
Sinonimi:	boljševizam, marksizam, kolektivizam, diktatura, socijalizam, državno vlasništvo, državni socijalizam
Antonimi:	kapitalizam

Također je zanimljivo primijetiti da natuknica „kapitalizam" na Thesaurus.com tvrdi da je „demokracija" sinonim za „kapitalizam":

Glavna natuknica:	kapitalizam
Vrsta riječi:	*imenica*
Definicija:	sustav
Sinonimi:	komercijalizam, konkurencija, demokracija, slobodno poduzetništvo, slobodno tržište, industrijalizam, *laissez faire*, merkantilizam, privatno poduzetništvo
Antonimi:	kolektivizam, komunizam, socijalizam[280]

[279] To bi trebali biti bogatstvo i imovina koju oni doista posjeduju i koju im se ne može tek tako oduzeti u slučaju da ekonomiju zahvati recesija ili depresija u izmišljenom „ekonomskom ciklusu".

[280] Natuknice na Thesaurus.com su iz prvog izdanja Rogetovog New Millennium tezaurusa, Lexico Publishing Group, 2006. Sva prava pridržana.

Akademici vrlo često informiraju građane da je komunizam antiteza kapitalizmu, da je kapitalizam pojava raširena diljem Amerike te da je zakon ponude i potražnje ključni čimbenik tržišne aktivnosti u njihovu američkom svijetu. Međutim, ovim podacima, koji se podastiru bez dokaza, protuslove empirijski podaci koje donosim na raznim mjestima u ovoj knjizi.

Novac je najveće oružje i sredstvo korporatista

Obični građani u novcu obično vide nešto čega uvijek moraju imati još, nešto zbog čega moraju biti sretni što ga imaju kad ga imaju (osobito kad raspolažu viškom), a kad ga imaju više troše ga na nepotrebne stvari. Korporatisti na novac *ne* gledaju tako. Oni kontroliraju svjetski novac i resurse, pa nemaju razloga tražiti novac kako bi bili sretni što ga imaju. Oni u novcu jednostavno vide sredstvo kojim osmišljavaju i oblikuju društvo na način na koji žele.

Novac u svojim raznim oblicima (zlatne kovanice, gotovina, računalni knjigovodstveni unosi itd.) glavno je oružje i najjače sredstvo kojim se korporatisti služe. Koriste ga da bi oblikovali kulturu, usmjeravali resurse na određene načine te kontrolirali ljude i njihovu svijest. Novac je najučinkovitiji kad ga ima relativno ili iznimno malo, ili kad se barem tako čini u očima običnih ljudi. Kad ga nedostaje ljude je lako navesti da učine bilo što da ga steknu, što znači moć za korporatiste koji posjeduju kapital (višak novca) nacije. Novac je također svemoćno i učinkovito sredstvo i oružje kad se ljude obmanjuje da vjeruju kako je to najvažnija stvar u životu te da beznačajna imovina čovjeku donosi sreću i status u društvu. U takvoj se situaciji ljude može navesti da učine gotovo sve za novac, čak i da financiraju ubijanje djece, kao što je trenutno slučaj uz pomoć novca poreznih obveznika u Iraku.

Novac oblikuje i upravlja cjelokupnom kulturom i razmišljanjem. Na primjer, ako korporatisti žele da sveučilišta na specifičan način oblikuju mišljenje svojih studenata neki od njih, putem Fondacije Rockefeller, mogu financijski podupirati određene profesore i akademske programe koje odobravaju, a zaustaviti financiranje onih koje ne odobravaju.[281] Takva praksa u potpunosti oblikuje sveučilište, a time i učenje studenata, čime se nadziru ideologije koje studenti na sveučilištu usvajaju.

Svaki aspekt korporatističke kulture uključuje ovu vrstu financijske dominacije, čak i stvari koje mediji i političari lažno prikazuju kao oslobođene

---

[281] Vidi Simpson 1994. za više informacija.

bilo kakvog financijskog uplitanja, kao što je glasovanje. Ova financijska nadmoć smišljeno se i tajno planira. Na primjer, predsjednički kandidati takvim se postupkom smišljeno stvaraju, a predsjednici pažljivo biraju (pri čemu javnost pogrešno vjeruje da ih se bira),[282] a to se postiže na način da se neki kandidati ističu u masovnim medijima, a neki ne, što je nešto što se radi novcem, o čemu ću govoriti u sljedećem poglavlju. U lipnju 2006. dužnosnici savezne države Vermont pokušali su postaviti ograničenja kad je riječ o ulaganju novca u kampanji za savezne izbore, ali se naknadno umiješao Washington i to zabranio. Pogledajte što je o tim događajima rečeno u članku lista *Boston Globe*:

> Savezne države laboratoriji su demokracije sve dok se nekom u Washingtonu ne svidi sadržaj epruvete. Jučer je Američki vrhovni sud poništio vermontski zakon kojim se željelo unijeti malo razbora u financiranje političkih kampanja. Bila je to razočaravajuća odluka, osobito u času kad je korozivni učinak novca na politiku vidljiv u medijskim naslovima gotovo svakodnevno.[283]

NPR je također popratio ovu priču u emisiji „*All Things Considered*" 26. lipnja 2006.:

> Podijeljeni Vrhovni sud odbio je prihvatiti vermontska ograničenja financiranja kampanja, odlučivši da taj zakon predstavlja ograničavanje slobode govora, čime se krši Prvi amandman. Ograničenja sredstava namijenjenih za kampanje i prikupljanje sredstava u Vermontu najniži su u državi.[284]

Američki komunizam

Amerikanci će često izmišljati sočne detalje o komunističkim državama (nacističkoj Njemačkoj, sovjetskoj Rusiji itd.) koje su naučili prezirati i kojih su se naučili bojati putem medija (uključujući i sustav obrazovanja), pa tako zamišljaju da komunističke države isključuju bilo kakav oblik kapitalizma i da njihove ekonomije odlikuje nepostojanje konkurencije, za razliku od američke, koja obiluje konkurencijom i kapitalizmom. Promatrati Ameriku na taj način do te je mjere radikalno nazadno da je i apsurdno, baš kao da se tvrdi da je

---

[282] Vidi Miller 2005.

[283] „Saying 'No' to Vermont", 27. lipnja 2006., Boston Globe, Globe Editorial.

[284] „High Court Throws Out Vermont Campaign Limits", autorica Nina Totenberg, NPR.org, 26. lipnja 2006.

nebo zeleno umjesto plavo. I dok u komunističkim državama vide nepostojanje kapitalizma, Amerikanci znaju misliti i da komunističke države ne znaju za kapitalizam jer im nije pruženo pravo obrazovanje o pravoj prirodi slavnih komunističkih država (Rusije, nacističke Njemačke itd.), a takav će stav imati čak i ako su pogledali poznati film *Schindlerova lista* koji govori o njemačkom nacističkom *kapitalistu* koji zaradi golem kapital.

U preostalom dijelu ovog poglavlja pokazat ću zašto korporatistička Amerika nije kapitalistička država kao i to da je ne krasi nikakva vrsta kapitalizma (osim one koja postoji u znamenitim komunističkim režimima, a to je *kapitalizam samo za korporatiste*), ali i da nema privatnog vlasništva kapitala za sve ostale članove društva (nekorporatiste). Kao što je u svojoj radijskoj emisiji 7. veljače 2007. rekao Alex Jones: kapital je neprijatelj monopolista; oni ga žele svog za sebe!

to vrijedi za Ameriku jednako kao što je vrijedilo za nacističku Njemačku ili sovjetsku Rusiju. U ovom ćemo pododjeljku vidjeti da se američko gospodarstvo sastoji od sustava monopola (to je bit korporatizma) koji je lišen bilo kakve vrste konkurencije i u kojem su ekonomska zbivanja unaprijed isplanirana i osmišljena radi stratosferičnog profita korporatista, te u kojem nekorporatisti (obični građani) pate, uvjereni da je „poslovni ciklus" spontan, a ne izmanipuliran i insceniran.

Korporatistička ekonomija je monopolistička nelokalna ekonomija

Profesor Chossudovsky piše:

> Opstanak najsposobnijih: poduzetnici s najnaprednijim tehnologijama ili oni koji imaju kontrolu nad najnižim plaćama opstaju u svjetskoj ekonomiji... I dok je anglosaksonski liberalizam okrenut „poticanju konkurencije", makroekonomska politika G-7 (putem strogih fiskalnih i monetarnih kontrola) u praksi podupire val korporativnih spajanja i akvizicija, kao i bankrot malih i srednjih poduzeća.[285]

Svi smo već vidjeli taj proces na djelu kad, na primjer, *Wal-Mart* dođe u grad, financijski daleko nadmoćan i s temeljima koji su u rukama illuminata, pa ta invazija rezultira nestajanjem većine lokalnih poduzeća (farmi, malih lokalnih trgovaca, trgovina odjećom i ostalih) u zajednici jer građani – ne u cijelosti svjesni štete i utamničenja kojima se izlažu odlazeći u *Wal-Mart* u potrazi za

[285] Chossudovsky 2003., 9.

„niskim cijenama" – napuštaju svoje lokalno gospodarstvo u korist nelokalnog *Wal-Mart* gospodarstva sa sjedištem u Kini. Drugim riječima, kao što bi to rekao Chossudovsky: globalistička ekonomija zamjenjuje lokalne ekonomske mreže: „velike multinacionalne kompanije preuzele su kontrolu nad lokalnim tržištima putem sustava korporativne franšize".[286]

Gore navedeni odlomak profesora Zinna opisuje kako imućni američki obrazovni sustav i informativni mediji stvaraju sliku da je svijet koji osmišljavaju monopolistički korporatisti dobar za sve te da su perspektive i sustavi vjerovanja koje nude najbogatiji korporativni kontrolori posve pravilni, štoviše najbolji i jedini ispravni, kroz koje se treba sagledavati stvarnost. Drugim riječima, bogati korporatisti govore ne-bogatim Amerikancima (putem ultrabogatih medija) da su svijet i filozofija ultrabogataša dobri za ne-bogataše i da bi oni trebali željeti i podržavati svijet bogatih, oponašati ga, usvajati njemu svojstvena razmišljanja i filozofiju, a u slučaju da to neki odbiju, riječ je o teroristima. (Sjetite se Busha i njegova govora o stanju nacije 2002., nedugo nakon događaja 11. rujna: „Ili ste uz nas ili uz teroriste.")

Monopolizacija svjetske industrije i resursa uključuje izazivanje umjetne nestašice

Temelj komunizma američkog korporatizma korporatisti postižu *monopolizacijom* resursa, industrije i misli. U korporatističkoj monopolizaciji najvažnije je sveukupno stanovništvo i cijeli svijet učiniti *ovisnima* o monopoliziranim resursima koje kontroliraju korporatisti, a potom izmisliti manjke ili viškove kako bi se ljude kontroliralo po želji i kako bi se maksimalizirao financijski profit. Na primjer, kad imaju monopolističku kontrolu nad resursima korporatisti mogu, bude li potrebno, stvoriti umjetan manjak i nestašicu, pri čemu će građanima servirati lažnu i neprovjerljivu filozofiju ponude i potražnje putem nacionalnih medija kako bi stvorili lažnu sliku da je ponuda slaba, a potražnja velika te da stoga i cijene mogu biti samo visoke.[287]

---

[286] Ibid.

[287] Black 2006. pokazuje kako je kroz cjelokupnu zabilježenu povijest (tj. onu povijest koju djeca uče u školama i na fakultetima) nekolicina korporatista imala potpuni monopol energetskih resursa potrebnih za opstanak. Black ističe da je prvo gorivo poznato u standardnoj verziji povijesti drvo (drvo za ogrjev), koje je bilo „vrjednije od zlata". U takvom scenariju mogu se lažirati nestašice s ciljem kontroliranja ljudi ili pak veliki rast s ciljem stvaranja bogatstva koje se može usmjeravati korporatistima (kao kad se banke domognu zemlje i brojnih resursa od naroda tijekom depresije ili recesije). Na primjer, u srednjovjekovnoj Engleskoj bilo je protuzakonito posjedovati drvo. Posjedovao ga je kralj (nadzor nad gorivom i sposobnost stvaranja nestašica itd.).

Mnogobrojni su primjeri takve prakse kroz povijest, budući da je riječ o glavnom načinu na koji su korporatisti dominirali i terorizirali narode svijeta tisućama godina. Nedavne eskapade s naftom od 1998. do 2007. izvrstan su primjer koji se može navesti, što ću i učiniti na nekoliko mjesta u ostatku ovog poglavlja. Ono što se dogodilo jest da naftu, koje ima u obilju diljem svijeta (uopće je ne manjka, kao što je između ostaloga otkrilo i Sveučilište Cornell,[288] a i sam Bush mlađi komentirao je koliko je nafte u aljaškoj divljini, ali da mu borci za zaštitu okoliša ne daju da je takne),[289] velikim dijelom kontroliraju Sjedinjene Američke Države i neki njihovi „saveznici" putem američke vojske, pri čemu se postojanje velikog dijela te nafte drži u tajnosti. Građanima se pak govori (putem obrazovnih ustanova i velikih medija, kao i uvijek) da je raspoloživa samo mala količina nafte, što je naravno laž, kao što tvrdim i drugdje u knjizi. Resursu o kojem ovisi svijet namjerno se nameće nestašica tako što se skrivaju postojeće zalihe i ograničava njegova proizvodnja. Na primjer, od početka 1970-ih nije sagrađena nijedna rafinerija nafte iako je ponuda u međuvremenu dramatično porasla.[290] Cijenu resursa o kojem ovisi svijet i čija „nestašica" vlada moguće je namjerno vinuti nebu pod oblake kad je to potrebno tako da korporatisti ostvare vrtoglave zarade, a nekorporatiste se drži zarobljenima. Korporatisti obično govore Amerikancima (putem masovnih medija) da „Arapi", „OPEC" ili netko treći onemogućuju proizvodnju nafte, što navodno povećava cijenu, te bi stoga Amerikanci na *njih* trebali biti bijesni. Međutim, to je samo još jedan način da se izazove pobuna građana svijeta jednih protiv drugih i da se izazove još jedan rat koji korporatistima donosi profit, pri čemu se desetkuju građani zemalja uključenih u rat, a što dovodi do nepojmljivih dobiti za korporatiste koji su u tajnosti iza kulisa, u svojim bankama, salama za sastanke,[291] redakcijama i sveučilišnim seminarima sve to i iskonstruirali.

---

[288] Vidi „Sustainable Oil?", WorldNetDaily, Chris Bennet, 25. svibnja 2004.

[289] Vidi „Senate Rejects Drilling in Alaska Wildlife Refuge", AP/MSNBC, 21. prosinca 2005.; „Senate Rejects Oil Drilling in Alaskan Wildlife Refuge", AP/CNN, 19. ožujka 2003.; „House Drops Arctic Drilling From Bill", AP/Washington Post, autor Andrew Taylor, 10. studenoga 2005.

To je ono što zaista stoji iza svih bogatih ekoloških skupina: kako da stanovništvo ostane primitivno i na niskom stupnju tehnološkog razvoja tako da ne može doći do demografskog porasta budući da su resursi i zemlja vezani interesima boraca za okoliš, a ljudi umiru jer se ne mogu prehraniti i opstati.

[290] O tome je bilo riječi u emisiji *Nutrimedical Report*, www.nutrimedical.com, 31. svibnja 2007.

[291] Vidi Rampton i Stauber 2002. (poglavlje 1) za informacije o tome kako *korporacije izravno stvaraju* medije i vijesti. Većina Amerikanaca nije svjesna da se to događa, oni kao da vjeruju da sve medije kreiraju samo velike medijske korporacije.

Primarni je to problem koji već tisućama godina upravlja ekonomijom. Pitanje kojim resursom dominiraju korporatisti – je li riječ o drvu za ogrjev, nafti, vodi, hrani, novcu, kamenu, svijesti, metalu ili nečem drugom – nije ni važno. Ono što jest važno je to da su oni pod kontrolom korporatista, da se ljude navodi da vjeruju da im je taj resurs nužno potreban, da je jedini koji će im omogućiti život i da će bez njega umrijeti. Tako, recimo, umjesto da uzgajaju vlastitu zdravu hranu, Amerikance se laže da moraju „masno plaćati" za nutricidalnu i karcinogenu hranu iz trgovina.

Ako korporatisti one ovisne (nekorporatiste, obične građane) trebaju nekako ucijeniti ili izmanipulirati, tada im se može uskratiti nafta, hrana koju su stvorili korporatisti (hrana iz trgovina) ili bilo što drugo što neopravdano vjeruju da *moraju* imati i ne mogu sami nabaviti, sve dok se ne pokore korporatistima i počnu raditi ono što korporatisti od njih žele. Na primjer, budući da ovo pišem 2006., Amerikanci su većinom protiv rata u Iraku (rata radi nafte), ali ako se pobune zgazit će ih, a rat će se vjerojatno nastaviti jer ljudi ne shvaćaju da moraju *bojkotirati* naftu žele li imati bilo kakav stvaran utjecaj na situaciju. Ako se korporatisti domognu dovoljne količine bogatstva monopolizacijom nafte, na primjer, ili bilo kojeg drugog resursa koji monopoliziraju mogu stvarati goleme vojske i tehnologije kojima će ostvariti još jaču vlast nad građanstvom, kao što se trenutno događa u Sjedinjenim Američkim Državama.

To nam pokazuje kako se kultura kontrolira *ovisnostima*. Korporacija će stvoriti ovisnost (u ovom slučaju naftu, drugi primjeri uključuju nezdravu mesnu ili slatku hranu [„junk food"], lijekove farmaceutskih kompanija, nikotin, natrijev glutamat, video igrice, kablovsku televiziju itd.), a građane će se zatim na prijevaru navoditi na to da se strašno žrtvuju kako bi do dotične stvari došli – čak do te mjere da će roditelji, recimo, zanemarivati djecu, djeca gubiti razum, SSRI antidepresivi biti u uporabi kao ovisnost, a porezi se voljno plaćati tako da korporatisti mogu nastaviti s ratovima u kojima se ubijaju djeca.

Nije tajna da svijet samo što ne eksplodira od zaliha iskoristive nafte.[292] Svjetska nestašica nafte – tzv. zenit proizvodnje i crpljenja nafte – postaje apsurd i smicalica kad se to shvati. Korporatisti su, međutim, stvorili svijet koji je u potpunosti ovisan o nafti, a kako bi se provela prethodno spomenuta kontrola, Amerikancima se ponavlja da se iskoristiva nafta može naći samo na Bliskom istoku i nekoliko drugih lokacija te da ti izvori imaju različita vremenska ograničenja, kao da će jednog dana u ne tako dalekoj budućnosti presušiti.

---

[292] Vidi prethodnu bilješku o nafti na Aljaski i u Meksičkom zaljevu; vidi također Williams 1980.

Takvom ovisnošću i monopolizacijom resursa provodi se potpuna kontrola, a političke aktiviste koji su protivnici rata zavaravat će se da je Bush nasrnuo na Irak iz potrebe da se kontrolira „preostala svjetska nafta".

Analizirajući monopolizaciju svjetskih zaliha goriva i resursa možemo vidjeti da će samo najbogatiji ljudi akumulirati bogatstvo (kapital) te da je kapitalizam stoga samo za korporatiste a ne i za ostatak stanovništva (obične smrtnike). To je ista ona vrsta kapitalizma koja je postojala u komunističkoj Rusiji. Naziv „kapitalizam" nije prikladan jer država koju čini tri stotine milijuna ljudi, od kojih je samo nekoliko desetaka ili stotinu tisuća kapitalista (ako i toliko), nije nacija kapitalista i stoga se ne može nazvati kapitalističkom. To je *komunistička* država u kojoj ljudi ne posjeduju mnogo (osim možda trivijalnih stvarčica poput video igrica i televizora, ali i velik broj njih se u Americi kupuje kreditnim karticama te se stoga čak ni to ne posjeduje).

Lažni poslovni ciklus

Osim umjetno stvorene nestašice i drugi su pojmovi poput „ponude i potražnje", „poslovnog ciklusa" i „tržišta dionicama" također izmišljotine osmišljene da obične građane onemoguće da dođu do kapitala, čime ih čine potpunim komunistima (u dugovima i bez bogatstva).

Jedan od najboljih načina da se uvidi da nema pravog kapitalizma u komunističko-korporatističkoj Americi (osim kapitalizma koji postoji tek za nekolicinu korporatista) jest proučiti izmišljeni „poslovni ciklus". Amerikanci su svi donekle upoznati s pričom o „poslovnom ciklusu", a ona obično ide ovako nekako:

> U onome što se smatra „normalnim" poretkom stvari ekonomija oscilira između razdoblja inflacije i deflacije, odnosno između rasta i recesije. Vlada nastoji smanjiti volatilnost ili amplitudu tih ciklusa te spriječiti probleme koje uzrokuju ekstremne promjene. Recimo, primijetili smo u šestom poglavlju da je naša vlada od Velike depresije i sličnih događaja naučila da je metoda za uspješno nošenje s ekonomskom krizom stimuliranje rasta s brzom infuzijom gotovinskog novca.[293]

Ovo mišljenje navodnog „stručnjaka" pod imenom Leeb, vrlo poznatog i popularnog „stručnjaka" s Wall Streeta, prikazuje ono što on naziva

[293] Leeb 2006., 91.

„prihvaćenim gledištem". To je gledište kojem se podučavaju i učenici i studenti u srednjim školama i na fakultetima i koje se plasira u ostalim nacionalnim medijima. Ono podrazumijeva da su ekonomski ciklusi normalni i neizbježni (neplanirani), da vlada pokušava minimalizirati te preokrete koji su velikim dijelom slučajni, što znači da ih nitko ne izaziva i da ih nijedna skupina ljudi namjerno ne osmišljava kako bi iz njih izvlačila korist (ako znate što će tržište učiniti, onda doista možete basnoslovno zaraditi).

Vidjet ćemo da praktički ne postoji *ni najmanji* dokaz za ovakvo prikazivanje stvari i da je zapravo nevjerojatno jednostavno dokazati da se poslovni ciklus kontrolira, planira i osmišljava te da iznenađuje što Amerikanci to ne shvaćaju budući da te izmišljotine čak ni nisu tajne: lako ih može prozreti svatko tko samo na trenutak kritički razmisli o američkom i svjetskom gospodarstvu.

Američki poslovni ciklus se kontrolira i povezuje s

1. mjerom u kojoj Savezne rezerve „stvaraju" novac-dug (iz ničega) te
2. porastom i padom kamatnih stopa, koje također kontroliraju i planiraju Savezne rezerve.

I prvo i drugo nadziru Savezne rezerve i oboje u kombinaciji pokreću rast i pad burzovnog tržišta i poslovni ciklus. Ekonomisti često žele da vjerujemo da nije riječ o nečem predvidljivom nego nečem spontanom, teškom za predvidjeti, gdje velike promjene nastupaju bez upozorenja. Budući da Savezne rezerve u potpunosti kontroliraju i I i II i budući da su I i II glavni motori pokretači koji stoje iza poslovnog ciklusa nameće nam se zaključak da poslovni ciklus osmišljavaju Savezne rezerve.

Burzovno tržište je oružje koje se upire u nekorporatiste u Americi, pri čemu gomilanjem bogatstva (onog „na papiru") u kratkom vremenu putem burzovnog rasta nekorporatisti koji sudjeluju u burzovnim ulaganjima stvaraju iluziju da su kapitalisti (iluzorno zamišljaju da su zgrnuli *pravo* bogatstvo, odnosno stvarni kapital). Međutim, usred tih „nepredvidljivih" tržišnih i cikličkih prevrata ti nekorporatisti mnogo češće gube svoju „zaradu" zahvaljujući činjenici da je poslovni ciklus osmišljen na način da bez upozorenja krene prema dolje, a to sve zato što burzovno tržište kontroliraju korporatistički bankari koji nadziru Savezne rezerve i kamatni „ciklus". Držeći kontrolu nad proizvodnjom novca i kamatnim „ciklusom" Saveznih rezervi, „bankari" u Saveznim rezervama imaju potpunu moć upravljanja ekonomijom i poslovnim ciklusom u kojem god smjeru požele, pa tako mogu vidjeti i kreirati financijsku budućnost kako bi izvukli profit iz tržišnih fluktuacija i ulagača koji ulažu prije nego što dođe do sloma tržišta i poslovnog ciklusa.

Preciznije rečeno, sustav funkcionira ovako:

> Savezne rezerve namjerno povećavaju zalihe novca, što dovodi do inflacije (tj. za kupovinu robe potrebno je više „dolara" [tj. papirnatih novčanica Saveznih rezervi]). Amerikancima se tumači da je inflacija štetna. (Nikada im se ne govori *zašto* je to tako, a ekonomisti često tvrde da nije štetna osim ako je riječ o hiperinflaciji). Bankari stvaraju situacije u kojima je teško doći do kredita (obično povećanjem kamatnih stopa) kako bi se oslabila ekonomija te kao protulijek inflaciji. (Amerikancima se također nikad ne govori *zašto* je i to tako i nikad im se ne pojašnjava na koji su način, na primjer, međusobno povezane inflacija i kamatne stope. Kao što je rekao ekonomist George Whitehurst,[294] izgleda da je zapravo nemoguće pokazati da su inflacija i kamatne stope na bilo koji matematički, znanstveni ili predvidljivi način povezane.) Poslije porasta stopa poslovna aktivnost se, što je vrlo predvidljivo, usporava, a često čak doživljava i kolaps jer se kreditna aktivnost banaka usporava kad ima dovoljno naglih porasta kamatnih stopa. Prije kolapsa, međutim, korporatisti se rješavaju svojih udjela pri vrhu poslovnog ciklusa, kad su dionice na najvišoj razini, a onda nakon sloma, kad je tržište na najnižoj razini, ponovno kupuju kako bi udjele dobili po najnižim cijenama. I najvažnije, tijekom gospodarske krize obični građani često neće biti u stanju plaćati svoje račune, a bankarski korporatisti će im putem ovrha i ponovnog preuzimanja založenog vlasništva uzeti zemlju, imovinu, resurse i novac koji su građani tobože „posjedovali".

Lihvarski korporatisti u potpunosti upravljaju poslovnim ciklusom i tu kontrolu koriste da bi manipulirali njime na način da periodički i predvidljivo „kolabira" (kao što se dogodilo 1929., početkom 1980-ih, 1987., početkom 1990-ih, 2000., između ostalog) i pri čemu nekorporatisti (obični građani) u pravilu gube sve ili većinu svog ulagačkog „bogatstva", kao uostalom i imovinu i resurse. Gomilanje bogatstva na tržištu kapitala je iluzija, uglavnom samo način na koji korporatisti uzimaju novac nekorporatistima, što se uklapa u ovo poglavlje o američkom komunizmu budući da su burzovno tržište i poslovni ciklus ključni u sprječavanju da obični američki građani nagomilaju bogatstvo i postanu ne-komunisti stjecanjem kapitala.

Uvijek iznova ista slika društva: krah pa *false flag* pa rat i pošast (K→FF→R/P)

---

[294] O tome je raspravljao u nekoliko gostovanja u Renseovoj radijskoj emisiji 2006.

Zanimljivo je da postoji vrlo interesantan i uvijek isti obrazac koji se ponavlja unutar „poslovnog ciklusa" u posljednjih sto godina: događaju se krahovi burzovnog tržišta (K), a zatim - dok je tržište u padu - događa se *false flag* teroristički događaj (FF), poslije čega slijedi rat (R), često praćen nekom pošasti (P). To je obrazac koji se ponavlja kroz povijest:

K→FF→R/P

Prvo dolazi do kraha tržišta kapitala, potom slijedi *false flag* događaj, a zatim rat i pošast. Obrazac dakako podrazumijeva da tijekom povijesti ovakav osnovni slijed događaja režira tajna vlada, a dokazi koje nudi ova knjiga govore tome u prilog. A među mnogobrojnim vodećim povjesničarima nije tajna da je upravo ta vlada pažljivo osmislila velike ratove, holokauste i burzovne kolapse tijekom posljednjih dvjesto godina.

Američka tržišta kapitala rasla su potkraj 1990-ih sve do proljeća 2000. kada su početkom ožujka iste godine iznenada i naglo krahirala. Posebice se to odnosilo na burzovno tržište NASDAQ (akronim za *National Association of Securities Dealers Automated Quotations* - američka elektronička burza dionica sa sjedištem u New Yorku ; definicija preuzeta s *Wikipedije*, op. pr), koje je izgubilo približno 80% svoje vrijednosti, zabilježivši pad s više od 5000 na oko 1000 poena. Kad su tržišta dosegnula najnižu razinu, dogodili su se i 11. rujna i invazija na Irak, a postoji i razlog zašto su se dogodili baš u to vrijeme. U nastavku ću ispitati mehanizam ovog zamršenog procesa u režiji tajne vlade.

Uobičajena priča koju bankari putem medija plasiraju običnim građanima nejasna je zamisao da „psihologija može diktirati tržište".[295] Drugim riječima,

---

[295] Ovo je uobičajena frazeologija propagande s Wall Streeta. Navest ću primjer da ilustriram na koji način funkcionira. Pročitajte sljedeći ulomak s iznimno popularne internetske stranice Motley Fool koji govori o takozvanim „kratkoročnim" učincima „negativne psihologije" na tržište (i dugoročne i kratkoročne „stručnjaci" s Wall Streeta [tj. bankari i *market makeri*] podjednako redovito navode kao čimbenike koji utječu na tržište) i uključuje predodžbu da „negativna psihologija" može imati utjecaj na tržište ali i pokretati ga (ovaj članak sadržava i drugo ključno propagandno pitanje o kojem ću govoriti kasnije, a to je koncept „kupi i drži"):
Amorfni dugi rok je filozofsko pitanje o kojem vrijedi promisliti. Vremenski okvir od pet do deset godina (ili više) svakako dolazi u obzir iako neki ulagači možda više vole razdoblje od svega nekoliko godina. Nedavno sam čitao „Common Stocks and Uncommon Profits and Other Writings" Philipa Fishera i njegova su me se razmišljanja o dugoročnom ulaganju doista dojmila. Pokojni gospodin Fisher predlagao je da se nađu kompanije s kvalitetnim upravljanjem, orijentirane na razvoj te s velikim tržišnim mogućnostima i da se u njima godinama drži dionički udjel – možda čak i zauvijek. Moć

običnim se ljudima govori da ako se dogode neki negativni politički događaji poput „terorističkog napada", oni mogu negativno utjecati na tržišta jer će dovesti do pada kupaca dionica, budući da će kupci strahovati da će negativni događaj usporiti poslovni ciklus i da će kao rezultat toga tržište dionica padati.

Razumljivo, malo je podataka koji bi potkrijepili ovu tezu. Na primjer, i 11. rujna i invazija na Irak dogodili su se kad je tržište tijekom krize 2000. - 2003. dotaklo dno, ali je iza tih događaja uslijedio *oporavak* tržišta koji još uvijek traje dok ova knjiga odlazi u tisak. Dakle, ono što želim otkriti je sljedeće:

Ako Savezne rezerve žele lažirati poslovni ciklus one ga moraju uskladiti s aktivnostima ostalih instanci tajne vlade (ratovima, terorističkim napadima, smanjenjem broja stanovnika i njegovom preraspodjelom itd.) tako da se katastrofe koje tajna vlada osmišljava dogode samo onda kada poslovni i burzovni ciklus dosegne svoju najnižu razinu.

Zato se događaji kao što su teroristički napadi, ratovi i drugi koji se spominju u knjizi po smišljenom planu zbivaju pri dnu lažiranih ciklusa jer se loše stvari ne mogu dogoditi za vrijeme dok traje dobro stanje tržišta ako je, kao što nam se govori, „psihologija" važan čimbenik.

Sami možete vidjeti ovaj proces na djelu. Na primjer, 2000. godine doslovno svi burzovni „stručnjaci" iz velikih medija, na primjer CNBC-ja, CNN-a itd. (u pravilu su ti „stručnjaci" zapravo samo zaposlenici bankarske industrije), javnost su izvješćivali da tržišta idu *gore i rastu* te da trebaju bez ikakve brige

---

dugoročnog držanja vidi se u sustavu uravnoteženih pokazatelja Motley Fool dioničkog savjetnika Davida i Toma Gardnera. Savjetnik za dionice (*Stock Advisor*) svoj je debi imao 2002. Pogledate li sve kupovine te godine, vidjet ćete da je svaka od njih ostvarila dvoznamenkasti ili troznamenkasti porast. Na primjer, u vrijeme pisanja ove knjige Marvel Entertainment, kupljen u srpnju 2002. sada ostvaruje porast od 670%. Moody's, koji se preporučivao u travnju 2002., aprecirao je za 250%. Dugoročno investiranje zahtijeva da se bude iskren sa samim sobom je li budućnost određene kompanije još uvijek orijentirana prema razvoju. To nisu odluke koje bi itko od nas trebao donositi tek tako jer bismo mogli ostati bez velikog novca ako pogrešno procijenimo i prodamo dionice prerano (a da i ne spominjemo prodaju kad smo na gubitku i zatim otkriće da je negativan predosjećaj bio daleko od istine). U svojim tekstovima Fisher se također bavi činjenicom da ponekad kratkoročna negativna psihologija na Wall Streetu može uništiti kapital, bilo da se radi o nečem opravdanom ili tek predviđanjima. Takav negativan osjećaj može nastati zbog medvjeđih tržišta, makroekonomskih neizvjesnosti, straha da budućnost kompanije u pogledu rasta i nije najsvjetlija ili pogrešnog tumačenja da je cijena dionica premašila budući rast. Slijepo povođenje za takvim kratkoročnim i često emocionalnim predosjećajima može dakako biti opasno za vaš portfelj. (Iz „Long Haul, Giant Gains", Motleyfool.com, Alyce Lomax, 30. siječnja 2007.).

kupovati i kupovati. „Stručnjaci" su ovo ponavljali s nevjerojatnim žarom i uz neviđenu galamu, *a onda je uslijedio ogroman NASDAQ-ov krah u proljeće 2000.* Zanimljivo je da su ti „stručnjaci" ulagačima poručivali da moraju kupovati baš „tehnološke dionice", koje će doživjeti *daleko* najveći slom, ali su stručnjaci unatoč tome uporno ponavljali: „Kupujte! Kupujte! Kupujte! Kupujte tehnološke!", doslovce i tu noć prije velikog kraha 2000.

Dopustite mi sada da sve ovo ponovim jer na vrlo očigledan način pokazuje da je tržište kapitala obmana te da mu je jedini cilj uzeti kapital običnim građanima kako bi Sjedinjene Američke Države ostale potpuno komunistička država (oblikovati naciju tako da ne postoji kapital osim onog koji pripada šačici monopolističkih korporatista). Kao što je rečeno, 2000. godine iz usta „gurua s Wall Streeta" bez prestanka se slijevao optimizam, *sve do samog kraha* i doslovce do večeri uoči njegova početka. Pitanje koje se stoga postavlja je sljedeće:

Kako su svi ti „stručnjaci" zajedno mogli biti toliko u krivu?

Kako to da baš nitko iz velikih financijskih medija nije imao pojma što predstoji? Odgovor: morali su znati, samo su lagali i glumili pred kamerama i izvjestiteljima masovnih medija. Ono što želim naglasiti je sljedeće:

Čini se nemogućim da sve do samog kolapsa i noć uoči doslovce nitko iz velikih medija nije imao pojma čak ni da se sprema usporavanje rasta tržišta kapitala, a kamoli sveopći slom.

Abbey Joseph Cohen

Abbey Joseph Cohen, navodni „guru" tržišta kapitala a ustvari samo zaposlenica velikih banki (Goldman Sachs), predvidjela je na CNBC-ju 2000. uz mnogo pompe da će DOW industrijsko tržište dionica porasti do gotovo

15 000 i da bi ulagači trebali ulagati u *Dell Computer* jer je on navodno trebao doseći višu cijenu dionica zbog rastućeg DOW bikovskog tržišta koje je trebalo uslijediti. Gotovo odmah nakon što je to izjavila započelo je ono što će se pretvoriti u masovni burzovni i gospodarski krah, dionice *Dell Computera* znatno su izgubile na vrijednosti, a prije nego što je krah došao svome kraju tržište dionica NASDAQ izgubilo je ogroman dio svoje vrijednosti.

Standardni je to scenarij na Wall Streetu: svi „gurui" često, eto samo tako, odjednom zagonetno griješe i svi ti „stručnjaci" nekim čudom nisu u stanju predvidjeti što će se dogoditi. Nikada ne predvide krah, iako su ti krahovi periodični i neizbježni zbog toga što su Sjedinjene Američke Države sustav s novcem-dugom: kao da nikad ne vide da slijedi iako to doista nije teško predvidjeti. Svi ti „gurui", koji su samo zaposlenici lihvarske industrije i Wall Streeta, uvijek pogriješe u predviđanjima pada tržišta i „poslovnog ciklusa" kad objavljuju svoje prognoze na CNN-u, CNBC-ju, FOX-u, u Wall Street Journalu i tako dalje.

Komunistička ekonomija ne-kapitala: sustav novca-duga

Kao što je već bilo riječi u ovom poglavlju, kapital gotovo da i ne postoji u Sjedinjenim Američkim Državama, osim za korporatiste. Razlog tomu je što su Sjedinjene Američke Države sustav novca-duga: do skupih se proizvoda (kuća, automobila, tvrtki itd.) ne dolazi bogatstvom nego dugom. Mnogi mlađi Amerikanci ne znaju da prije svega nekoliko desetaka godina ovakav ekonomski sustav utemeljen na dugu u Sjedinjenim Američkim Državama uglavnom nije ni postojao te da je SAD bio sustav zasnovan na bogatstvu – dovoljno je upitati djedove i bake.

Malo ljudi razumije da je svaka jedinica novca u SAD-u *dug*. Dopustite da objasnim na jednom primjeru. Ako vam dam u zajam četrdeset dolara koje mi kasnije morate vratiti, a vi potrošite taj novac na mjesečni račun za kablovsku televiziju može izgledati da posjedujete određeno bogatstvo jer ste bili u stanju platiti taj račun, ali vi ustvari niste nimalo bogatiji. Još uvijek mi dugujete novac zbog čega se vaše bogatstvo u stvari umanjilo premda se čini kao da se uvećalo i mada ste imali određenu kupovnu moć zato što ste uspjeli platiti račun. Međutim, to je kao da sam taj račun umjesto vas platio ja: vi ste tu bili tek dodatni par ruku koji je od mene novac proslijedio svom kablovskom operateru. U međuvremenu ste se, međutim, zadužili za četrdeset dolara koje morate vratiti. Imat ćete, dakle, osjećaj da ste zaradili neki novac, ali zapravo niste. Zaradili ste dug.

Zamislite sada da mogu jednostavno stvoriti 40 dolara koje sam vam posudio tako da, na primjer, na prazan komad papira nacrtam broj „40" i da pritom tvrdim da je to stvaran novac. I, gle čuda, stvar funkcionira jer ga vaš kablovski operater prepozna kao valutu i prihvati „vašu" uplatu. Ovako funkcioniraju Savezne rezerve i takav je sav – da, *sav* – novac u Sjedinjenim Američkim Državama. Svaki pojedini cent koji je ikad „stvoren" dug je Saveznim rezervama (koje nemaju nikakvih rezervi). Savezne rezerve ispisuju ček, ali tekućeg računa nema, da se izrazimo kao što je to jednom rekao Edward Griffin. Postoji samo ček. Ček postaje knjigovodstveni unos negdje na nekom računalu, ali nema nikakve osnove – i zbog toga je on *ništa*. Sav američki novac je ništa.[296] David Icke lucidno piše o tom pitanju:

> Kad banka daje „kredit", ona pozajmljuje *ništa*. Ona jednostavno na vaš račun ukuca iznos koji vam je odlučila „pozajmiti" na teret vaše kuće, poduzeća ili zemlje. Ona ne stvara novac, ona stvara *dug* unosom u neki računalni program i od tog trenutka nadalje vi joj morate vraćati nepostojeći „novac" koji vam je „pozajmila" plus kamate! Ne učinite li to, može vam oduzeti imovinu – *zato što vam je posudila ništa*. Vlade posuđuju „novac" na isti način, a porezni obveznici se obvezuju „vraćati" bankama nepostojeći novac koje su u njihovo ime „posudile" vlade, kojima upravljaju iste sile u čijem su vlasništvu banke. Da na temelju ovoga napišete knjigu rekli bi vam da je prenevjerojtna da bi joj itko povjerovao...[297]

Smatram prikladnim ovdje uvrstiti dugačak citat o ovom pitanju iz sjajnog ulomka Craiga R. Smitha, predsjednika Švicarsko-američke trgovačke korporacije. U njemu Smith opisuje kako je američki ekonomski sustav izmanipuliran da bi se Amerikance šikaniralo, osiromašilo i pretvorilo u roblje:

> Zamislite na trenutak da možete stvoriti neki novac a da ne morate ništa proizvesti. Postoji li itko ili išta što ne biste mogli kupiti? Vjerojatno ne. Zvuči nemoguće? Trebalo bi biti, ali nije. Upitajte svog lokalnog bankara iz Saveznih rezervi – oni to rade svakodnevno. Izvrtanje američkog monetarnog sustava ozakonjeno je 1913. kada su oformljene Savezne rezerve. Davno prije bankari su otkrili malu prljavu tajnu poznatu kao „bankarstvo frakcijskih rezervi" koje se zasniva na kreditima i stvaranju duga iz ničega. Moderni američki monetarni sustav rezultat je incestuozne

---

[296] Zanimljivo, ova tvrdnja je kontradiktorna jer ne postoji nešto što može „biti ništa". To je kao kad biste rekli da postoji nešto što ne postoji ili, drugim riječima, da postoji stvar koja je nepostojeća. U ovome se vidi čista apsurdnost američkoga „novčanog" sustava.

[297] Icke 2005., 9.

veze između vlade i privatnog bankarskog kartela koji se, da bi zavarao, naziva sustavom saveznih rezervi... Temeljna zabluda danas je da američka papirnata ili elektronička valuta, denominirana u novčanicama Saveznih rezervi, zapravo ima neku intrinzičnu vrijednost. Riječima bivšeg Fedovog ekonomista Johna Extera, „današnji američki dolar danas je ništa više do 'ne dugujem ti ništa""... Koliko god to poštenim i radišnim Amerikancima bilo teško shvatiti, temelj američkog političkog i ekonomskog sustava legalna je pljačka. Frederic Bastiat, ekonomist iz 19. stoljeća, ovako je sažeo sklonost središnje vlasti ozakonjenju pljačke: „Dva su načina da se dođe do lijepih stvari u životu: da ih se proizvede ili da ih se opljačka. Kad pljačka postane način života za skupinu ljudi koji žive zajedno u društvu oni s vremenom stvore zakonski sustav koji tu pljačku dopušta i moralni kodeks koji je veliča." Ukratko, mi ljudi dopustili smo Saveznim rezervama, uz punu suradnju službene vlasti, da „puritanski radni moral" zamijene „poganskim planom obmane", a sada stvari dolaze na naplatu. Da bi se ostvario ovaj veliki plan preraspodjele bogatstva potrebno je bilo zamijeniti vrijednosti: ono što su nekad bile marljivost i odgovornost sada su gotovo posvemašnji nerad i kockanje. Ova drastična promjena odigrala se postupno, tijekom posljednje dvije ili tri generacije... Povijest je dokazala ... da ni bankari ni vlade nemaju dovoljno discipline koja je potrebna da se ograniči iznos kredita (odnosno papirnatog novca) za izjednačavanje istinskih zaliha zlatnih i srebrnih kovanica. Stoga zalihe papirnatoga novca (kredita/duga) moraju kontinuirano rasti. Rezultat je dugoročno uvijek katastrofalan jer gospodarstvo trpi kroz cikluse inflacije, deflacije, umjetnog rasta, recesije i depresije. Budući da se američki građani nisu usprotivili upotrebi novca na dug, naš je ekonomski sustav počeo degenerirati u nevjerodostojan ili *fiat* novac... *Fiat* novac ni na koji način ne obećava da će nadoknaditi papirnatu valutu bilo kakvom fizičkom robom... Savezne rezerve i vlada računaju s tim da javnost neće prozreti ovaj podmukli proces... sve dok već ne bude prekasno... Činjenica je da su opća obmana i povjerenje javnosti jedine dvije sile koje održavaju naš aktualni sustav zasnovan na *fiat* novcu.[298]

„Nepredvidljivi" poslovni ciklusi događaju se predvidljivo

Amerikancima se govori da su takozvani „poslovni ciklusi" nasumični, nepredvidljivi i posljedica neplaniranih i spontanih događaja u svijetu kao što su ratovi, nestašice resursa, promjene u potrošačkim navikama i tako dalje. Istina je, međutim, posve drukčija: poslovni ciklus samo je proizvod stupnja

[298] Smith 2001., 2-7.

dostupnosti kredita potrošačima koju pak određuju bankarski karteli (a koji su pod kontrolom Saveznih rezervi). Kada postoje restrikcije odobravanja kredita dolazi do recesije i depresije, a kada tih restrikcija nema dolazi do inflacije i prosperiteta. Možete se u to uvjeriti pogledate li kada dolazi do slabljenja biznisa i vidite da se to u pravilu događa nakon kreditnih restrikcija. Na primjer, netom poslije Velike depresije Savezne rezerve masovno su podizale kamatne stope. Najpopularniji način restrikcije kredita je tvrdnja da je inflacija problem, nakon čega slijedi misteriozno povisivanje kamatne stope da bi se problem „riješio". Međutim, povisivanje kamatnih stopa potrošače navodi na zaključak da bi trebali pričekati s uzimanjem kredita dok se stope ponovno ne smanje, a na to se svodi planirano ograničavanje davanja kredita (i slabljenje gospodarske aktivnosti koje iz njega proizlazi). Postoje i druge taktike koje se koriste za ograničavanje odobravanja kredita, ali glavna je podizanje kamatnih stopa.

Iz nekog razloga profesionalni i akademski ekonomisti ne primjećuju ove obrasce i neprestano bez dokaza tupe da su tržišni ciklusi nepredvidljivi i spontani. To je još jedan način na koji akademska zajednica radikalno previđa jednostavne obrasce i događaje, a svoje istraživanje temelji na pretpostavkama i teorijama (koje često po prvi put u javnost plasiraju masovni mediji i političari). Ne iznenađuje stoga da ova vrsta bezvrijednog „istraživanja" dovodi do apsurda i besmislenih rezultata. Na primjer, ekonomisti (posebice oni koji rade za velike banke i koji se pojavljuju u velikim medijima, na primjer na CNBC-ju) će nam govoriti da je poslovni ciklus krajnje teško predvidjeti, ali isto tako i da možemo predvidjeti da će, na primjer, doći do velikog rasta na tržištu (i da stoga trebate ulagati u dionice upravo sada!). To je kontradikcija: istovremeno i možemo i ne možemo predvidjeti tržišne trendove.

U nastavku ću navesti citat iz popularnog sveučilišnog udžbenika ekonomije, čiji je autor profesor s Harvarda, i koji se koristi na mnogim američkim sveučilištima kao što je Columbia, a koji govori da ekonomske fluktuacije *nisu predvidljive*. Međutim, ekonomisti nam u pravilu gotovo nikada ne kažu zašto je tome tako (a vidjet ćemo kasnije da je iznenađujuće jednostavno shvatiti da one ustvari *jesu* predvidljive). Evo što on kaže u svom udžbeniku:

> Fluktuacije u ekonomiji često se nazivaju *poslovnim ciklusom*... Termin *poslovni ciklus*, međutim, pomalo zavarava jer kao da na neki način sugerira da ekonomske fluktuacije prate neki pravilni i predvidljivi obrazac. Ekonomske fluktuacije ustvari uopće nisu pravilne i gotovo ih je nemoguće precizno predvidjeti.[299]

---

[299] Mankiw 1998., 682.

Nevjerojatno, ali tri stranice nakon citiranog teksta u istom udžbeniku (na stranici 685) Mankiw piše da ekonomski ciklusi i poslovni ciklus *jesu* pravilni! „Opisati pravilne obrasce koje ekonomija tijekom vremena prati u svojim fluktuacijama je jednostavno. Objasniti što uzrokuje te fluktuacije nešto je teže."[300] Na tim stranicama Mankiw nam istovremeno govori da je poslovni ciklus posve nepredvidljiv i predvidljiv. To je kao da netko kaže da nebo je i nije plavo.

Nije ni potrebno naglašavati da će čitateljima ovog udžbenika (koji su, nažalost, „najbolji i najbistriji" studenti brojnih američkih sveučilišta) biti teško zaključiti što je posrijedi: je li poslovne cikluse „nemoguće" odgonetnuti (stranica 682) ili su „pravilni" (stranica 685) pa ih je stoga lako predvidjeti. Kao što sam pokazao na drugim mjestima u knjizi, ova vrsta sofističkog i kontradiktornog pisanja preplavljuje fakultetske udžbenike.

A istina je jednostavna:

> Poslovne cikluse uzrokuju nagli porasti inflacije i kamatnih stopa koji su, i jedni i drugi, pod potpunom kontrolom Saveznih rezervi i koji se, i jedni i drugi, uvijek mogu spriječiti jer Savezne rezerve mogu jednostavno obustaviti izdavanje novca (što zaustavlja inflaciju) i na taj način obuzdati potrebu za naglim rastom kamatnih stopa.

Savezne rezerve ne poduzimaju mjere da se ovi događaji spriječe, a to je, suprotno onome što se gotovo svim Amerikancima govori, zato što Savezne rezerve ne nastoje sprječavati oscilacije u poslovnom ciklusu nego ih namjerno izazivaju kako bi od njih profitirale. Poslovni ciklus jedna je od stvari na svijetu koju je najlakše predvidjeti. Potrebno je samo pogledati brzinu kojom Savezne rezerve stvaraju novac i kako ga stvaraju previše, što dovodi do inflacije i potiče Savezne rezerve da podižu kamatne stope (ili se poduzimaju neke druge mjere da se dovede do kreditne krize, tzv. „credit cruncha", pri čemu je ljudima mnogo teže doći do kredita i dodatno se zadužiti), što posljedično vodi u slabljenje ekonomije budući da je maknut sam motor koji pokreće i održava sustav novca-duga, odnosno mogućnost da se dodatno zadužujemo uzimanjem kredita za skupe stvari.

Poslovni ciklus lako je predvidjeti zbog toga što je lažiran i zato što se svaki pad u ciklusu lažira uz pomoć jedne te iste strategije: otisni i stvori novac velikom brzinom, oglasi u medijima da postoje problemi s inflacijom, povisi

---

[300] Mankiw 1998., 685.

kamatne stope kao navodni način rješavanja problema inflacije, pričekaj da poslovni ciklus krene prema dolje, a onda gledaj kako korporatisti oduzimaju kuće, tvrtke, zgrade, zemlju itd. građanima koji imaju poteškoće s plaćanjem u „oslabljenoj" ekonomiji.

Stoga su citati iz udžbenika ekonomije harvardskog profesora koje sam upravo naveo samo još jedan primjer očiglednih laži u sveučilišnim udžbenicima renomiranih „akademika". Često bi me znalo zapanjiti na koliko sam takvih primjera tijekom godina naišao. Prema tom udžbeniku, trebali bismo vjerovati da je poslovni ciklus teško predvidjeti (stranica 682) (što, kao što sam pokazao, nije slučaj) i da ga nije teško predvidjeti (stranica 685). Ovo je klasični orwellovski „doublespeak".

Postoje korporatisti koji kontroliraju tržišta dionica na način da kontroliraju zalihe novca i druge faktore. Ako itko vjeruje da oni nikada ne bi pali u iskušenje kontrolirati ili svjesno planirati burzovne fluktuacije zbog vlastite koristi, takvi naivni pojedinci trebaju mućnuti glavom i shvatiti da su u krivu. Ben Bernanke, direktor Saveznih rezervi, 8. studenoga 2002. na proslavi 90. rođendana Miltona Friedmana u Chicagu dvosmisleno je izjavio: „Što se tiče Velike depresije, da, u pravu ste, mi smo je stvorili. Iskreno nam je žao."

Monopolizacija i mit o „ponudi i potražnji"

Još jedna izmišljotina kojom se koriste korporatisti koncept je „ponude" i „potražnje". Na našim nam se sveučilištima i u medijima pojašnjava da ekonomijom upravljaju ponuda i potražnja, ali nije teško dokazati da ovo načelo ne opisuje ono što se doista događa u stvarnosti. Umjesto toga, može se dokazati da su monopolizacija i uzurpacija tržišta i resursa od strane monopolističkih korporatista ono što određuje cijene i da se može pretpostaviti da korporatisti određuju toliko visoke cijene koliko smatraju da mogu proći. Prethodno navedeni ulomak iz članka o nafti čitatelje nastoji uvjeriti da rastuće cijene nafte nisu nužno nešto čega se treba groziti ili što treba izbjegavati, nego da je riječ o nečemu prirodnom i neizbježnom poput smrti i poreza. Tarpley[301] i mnogi drugi, međutim, pokazuju da porast cijena nafte nema nikakve veze s ponudom i potražnjom te da je on zapravo rezultat unaprijed osmišljenog i pažljivo provedenog plana korporatista koji osigurava nevjerojatne iznose novca i njima i raznim drugim kontrolorima nafte, čemu se pridaje dosta publiciteta.[302]

---

[301] Tarpley 2006., 100-120.

[302] Na primjer, vidi „Exxon Mobil Posts $10.49B Profit in 3Q", Associated Press, 26. listopada 2006.

Nadalje, nisu nam potrebni doktori ekonomije da uvidimo da je priča o ponudi i potražnji kao uzroku eskalacije cijene nafte obična laž jer je ona od 1999. do 2007. porasla sedam puta (700%). Svo to vrijeme „stručnjaci" nam govore da ponuda nije fluktuirala ni približno toliko koliko se sedam puta smanjila, sve to kako bi se promijenilo tržište da cijene budu 700% veće. U to vrijeme potražnja nije porasla ni približno dovoljno da objasni toliki porast cijena nafte. Osim toga, prethodno sam govorio o tome koliko je naftno bogatstvo diljem svijeta te da stoga nema nestašice zaliha; posve suprotno, zalihe postoje i to u izobilju. Teza da su ponuda i potražnja uzrok rasta cijena nafte stoga je jednostavno neistinita.

Nagli rast cijena energenata vrlo teško pada ne-bogatima. Amerikancima nije dano da biraju koju bi vrstu goriva željeli koristiti u opskrbi svoje civilizacije energijom. Taj su izbor umjesto njih izvršili naftaši koji su odlučili prijevoz i cijelo društvo ne opskrbljivati izvorima energije koji nisu na bazi nafte (npr. nuklearnom energijom napajani gradovi, vlakovi, električna vozila itd.). Porast cijena nafte stoga nije izbor Amerikanaca. Oni nemaju drugog izbora nego plaćati gorivo nekoliko puta više nego još donedavno, sve zbog monopolističke vlasti nad energijom nafte, što će zasigurno radikalno promijeniti društvo u bliskoj budućnosti.[303]

Dojam je da gotovo svi vjeruju da su ponuda i potražnja najvažniji pokretači onog što se smatra nekomunističkom, kapitalističkom ekonomijom. Međutim, u ovom poglavlju vidimo da su korporatističke države zapravo komunističke i nekapitalističke i, kao i na primjeru o kojem se ovdje raspravlja (monopolizacija nafte), više se radi o tome da bogatstvo, resurse i intelektualno vlasništvo uzurpiraju supervelike korporacije kako bi diktirale cijene i koje to proizvode ljudi mogu a koje ne mogu kupiti. Nije, dakle, da su u ovom slučaju ponuda i potražnja na bilo koji način relevantni.

Doista je lako naći i druge primjere monopolizacije i nepostojanja konkurencije u korporatističkoj Americi. Recimo, tko je konkurencija *Microsoftu* u stvaranju rivala *Wordu*? Zašto su sve gigantske medijske korporacije kolaborirajući partneri a ne konkurenti?[304] Zašto *Monsanto* i tek nekolicina drugih ultravelikih korporacija u potpunosti dominiraju industrijom hrane, sjemenja i pesticida[305] te protuzakonito gaze čak i svoje bezopasne i/ili male „konkurente"?[306] Ovakvi

---

[303] Vidi Ruppert 2004.; Deffeyes 2003., Simmons 2005. i Greene 2004.
[304] Vidi Bagdikian 2004., 4-10.
[305] Thorn 2003., poglavlje 30.
[306] Vidi Garcia 2005.

primjeri mogu se navesti za sva područja – *Big Pharmu*, naftu, poštu, automobile, energiju, vodu itd. – u kojima nigdje nema stvarne konkurencije, već njima vlada čista i sirova monopolizacija.

Ako su ultravelike korporacije fašističke, o čemu govorim u ovoj knjizi, tada bismo očekivali da će američkim gospodarstvom prevladavati komunistička i nekapitalistička ekonomska praksa i politika. Zato možemo očekivati najrazličitije vrste obmana, laži, skandala i prevarantskih trikova među čelnicima korporativne vlade. Doista na to i nailazimo kad pogledamo zbivanja u ekonomiji, gdje se sve što se američkim građanima govori o ekonomiji u potpunosti zasniva na lažima, apsurdu i komičnim šalama. Analizirajte sljedeći odlomak iz novinskog članka u *LA Timesu* koji, u kontradikciji sa zadnjim člankom o ponudi i potražnji, čitateljima govori da se veliko podizanje cijene nafte ne pripisuje ponudi i potražnji nego tenzijama *s Iranom* na Bliskom istoku. Međutim, Sjedinjene Američke Države ne dobivaju naftu iz Irana i stoga Iran ne može imati utjecaja na ponudu u američkom izračunu cijena na temelju ponude i potražnje:

> Sve ozbiljniji geopolitički sukob podigao je u četvrtak cijenu nafte do nove najviše razine i izazvao velik pad dionica diljem svijeta, zaprijetivši tako reprizom proljetnog kaosa na financijskim tržištima. Fjučersi sirove nafte u New Yorku vinuli su se s 1,75$ do 76,70$ po barelu, potukavši time prijašnji rekord od 75,19$ od prošlog tjedna, *zbog straha da bi eskalirajuće nasilje između Izraela i Hezbolahovih militanata u Libanonu moglo pojačati tenzije s Iranom i proširiti se na druge naftom bogate bliskoistočne zemlje.* Cijena nafte nastavila je rasti i u *after-hours* trgovanju na Njujorškoj robnoj burzi potkraj četvrtka, dosegavši cijenu od 78.40$. Na Wall Streetu industrijski prosjek Dow Jonesa survao se na 166,89 bodova, odnosno 1,5%, na 10.846,29, što je njegov treći troznamenkasti pad u pet sesija. Iako su se Dow i većina drugih američkih indeksa zadržali iznad svojih lipanjskih najnižih vrijednosti, kompozitni indeks NASDAQ pao je na svoju najnižu razinu od listopada. Dionice su također znatno pale i u Aziji i Europi. Financijska tržišta ove godine kao da uglavnom ignoriraju nasilje u Iraku te prijetnje Sjeverne Koreje i Irana njihovim nuklearnim programima. Glavna briga mnogih investitora bio je rastući trend inflacije i kamatnih stopa. Međutim, analitičari su objasnili da je konflikt između Izraela i Hezbolaha prouzročio još jedan problem s kojim se ulagači nisu znali nositi. „*Strah počinje prevladavati*", rekao je Dan McMahon, glavni trgovac brokerske kuće CIBC *World Markets*. Ulagači, kaže on, smatraju da „postoje brojni razlozi zašto prodavati dionice, a tek malobrojni zašto ih kupovati". Osim toga, kako cijena nafte uporno raste, to komplicira situaciju s kamatnim stopama i izglede globalnog ekonomskog rasta.

Mnogi ulagači očekuju da će Savezne rezerve uskoro prekinuti svoju dvogodišnju kampanju postroživanja uvjeta za odobravanje kredita, možda i na sastanku kreatora politike 8. kolovoza. Međutim, daljnji porast cijene nafte mogao bi potpiriti inflaciju i izvršiti pritisak na Fed i druge središnje banke da nastave s povisivanjem kamatnih stopa. Stručnjak za energetiku Daniel Yergin rekao je da oscilacije tržišta nafte „pretežu nad činjenicom da tržište u svojim temeljima zapravo napreduje". *Svjetske zalihe sirove nafte su u dobrom stanju*, rekao je Yergin, direktor konzultantske tvrtke *Cambridge Energy Research Associates*. Pa ipak, kaže on, „još jedan sljedeći događaj mogao bi lako cijenu nafte povisiti na preko 80$, iako temeljno stanje tržišta to ne opravdava". *Futures* ugovori za sirovu naftu za ožujak, travanj i svibanj 2007. svi su u četvrtak zaključeni s više od 80$ po barelu, što pokazuje nervozu trgovaca glede naftnih zaliha do sljedećeg proljeća. Tržište dionica uspjelo se oporaviti u prva četiri mjeseca ove godine čak i kad se cijena nafte po prvi put popela na razinu iznad 70$. Wall Street i tržišta vlasničkim vrijednosnicama diljem svijeta počela su tonuti sredinom svibnja tek nakon što su Fedovi dužnosnici jasno poručili da su zabrinuti zbog inflacije i da će nastaviti postrožavati uvjete za dodjelu kredita. Blu chip Dow zabilježio je pad od 8% s najviše razine u šest godina od 11,642.65 na dan 10. svibnja na 10,706.14 na dan 13. lipnja. Veći dionički indeksi i mnoga strana tržišta doživjela su značajniji pad. Međutim, dionice su se posljednjih tjedana oporavile kad su ulagači još jednom procijenili da je Fed pri kraju s povisivanjem stopa. Neki su analitičari izjavili da sada prevladava zabrinutost da bi Dow i ostali indeksi mogli pasti i na nižu razinu od lipanjske. To bi moglo pojačati zabrinutost da je proljetna rasprodaja bila početak medvjeđeg tržišta, a ne samo kratkotrajni prekid rasta cijena.[307] (vlastiti kurziv)

Obratite pozornost na to kako nam se u ovom novinskom članku daje posve drukčije objašnjenje galopirajuće cijene nafte od onog prethodnog, u kojem se tvrdilo da iza porasta stoji načelo ponude i potražnje. U ovom se članku misteriozno i vrlo uvijeno za porast krivi to što „počinje prevladavati strah" (to je zacijelo u vezi s navodnom „psihologijom tržišta", koju sam prethodno spominjao) i pretpostavljam da autor ovog članka od čitatelja očekuje da to prihvate kao dovoljno jasno i precizno objašnjenje za ovakav rast cijene nafte. Ali u stvarnosti, naravno, ovaj pojam „straha koji počinje prevladavati" uopće nema nikakvo značenje, a ovaj članak svojim sadržajem uopće ne nudi nikakve informacije.

---

[307] „Mideast Violence Lifts Oil to New High: Crude soars to $76.70 a barrel on rising anxiety about supply. Stocks tumble worldwide", 14. srpnja 2006., Tom Petruno i Elizabeth Douglass, Times Staff Writers, *Los Angeles Times*.

Tome treba, međutim, dodati da ovaj članak kontradiktorno tvrdi da vlada zabrinutost zbog naftnih zaliha, ali onda isto tako spominje da su one sasvim u redu - baš tim riječima, „zalihe su u dobrom stanju". Ovo je klasičan primjer orwellovskog dvostrukog govora jer članak govori i da postoji zabrinutost zbog zaliha i da je nema. Neovisno o tome, ovaj nam članak zapravo govori da ponuda i potražnja *nisu* razlog visoke cijene nafte tijekom ljeta 2006., što je u izravnoj kontradikciji s prvim citiranim člankom o ponudi i potražnji.

Mislim da možemo zaključiti da ovaj članak ne daje nikakve prave informacije. Riječ je o klasičnom postupku masovnih medija. Ne samo da je to još jedan dobar primjer kako korporatistički mediji u smislu informativnosti nemaju nikakve vrijednosti već služe isključivo kao sredstvo za ispiranje mozga, nego nam služi i kao dokaz uniformnosti korporatističkih medija, o kojoj je bilo riječi ranije. Da se preciznije izrazim, dva članka o nafti citirana u ovom dijelu knjige zajedno s gotovo svim drugim izvještajima velikih medija o nafti, uniformno nam *ne* govore ništa o pravim uzrocima porasta cijene nafte: nafta se nalazi pod monopolističkom kontrolom.

Zanimljivo je vidjeti koliko daleko idu ova objašnjenja u lažiranju razloga zbog kojih cijena nafte divlja, ali nijedan od tih razloga nikada nije onaj pravi - *monopolizacija*. Pogledajte sljedeći članak *Associated Pressa*:

> Cijene nafte porasle su u ponedjeljak nakon što je saudijski ministar naftnog gospodarstva izjavio da bi OPEC mogao smanjiti proizvodnju kad se sastane sljedećeg mjeseca. Bilo je još nekih geopolitičkih i meteoroloških čimbenika koji su određivali cijene, koje su se zadržale u okvirima onih posljednjih osam tjedana. Cijena lagane slatke sirove nafte za siječanjske isporuke porasla je za 50 centa na 59.74 američkih dolara po barelu u elektroničkom trgovanju na Njujorškoj robnoj burzi. Cijena brent sirove nafte skočila je 27 centa na 60.30$ po barelu na ICE Futures burzi u Londonu u ponedjeljak poslijepodne. Trgovina je prošlog tjedna bila slaba, a floor trgovanje zatvoreno je na dva dana povodom Dana zahvalnosti. Cijene nafte pale su oko 23% od najviše ikad dosegnute razine od preko 78 američkih dolara po barelu sredinom srpnja. Nisu bile više od 62$ još od 1. listopada usprkos najavi Organizacije zemalja izvoznica nafte sredinom listopada da će smanjiti proizvodnju za 1,2 milijuna barela dnevno. Sumnje da članice OPEC-a planiraju smanjivati proizvodnju, kao i temperature umjerenije nego inače u Sjedinjenim Američkim Državama ove jeseni, obuzdale su cijene. Novine *Al-Hayat*, sa sjedištem u Londonu, objavile su da je ministar naftnog gospodarstva Saudijske Arabije Ali al-Naimi dao do znanja da će organizacija procijeniti učinke odluke donesene u listopadu na svom idućem sastanku sljedećeg mjeseca u Abuji te da će, bude li potrebno, dati

> zeleno svjetlo za daljnje redukcije. U drugim trgovanjima Nymexa nafta za grijanje porasla je za 21 cent na 1.6860$ po galonu, bezolovni benzin za pola centa na 1.5935$, a prirodni plin za 19.7 centa na 7.915$ po 1000 kubnih stopa.[308]

U ovom nam se članku govori da nije monopolizacija ta koja je odgovorna za porast cijena nafte već su to: 1. OPEC, 2. geopolitički čimbenici (što god to značilo), 3. vremenski uvjeti te 4. temperature zraka (ovo 4. pritom, čini se, nije jednako 3.). Iz ovoga možemo zaključiti da

> su mnoga ekonomska načela o kojima se Amerikancima govori u školi, na fakultetu i u nacionalnim korporatističkim medijima kao što su, na primjer, pojmovi ponude i potražnje, besmisleni, iz jednostavnog razloga što ne mogu objasniti empirijske događaje i empirijske okolnosti (u ovom slučaju, filozofski koncepti ponude i potražnje ne mogu objasniti povećanje cijene nafte od 700%). Čini se da se takvim pojmovima neprestano maše pred očima i glavama Amerikanaca kako bi se prikrila *prava*, monopolistička priroda američke ekonomije – riječ je o prethodno spomenutim „fašističkim mrežama" (tj. monopolističkim korporacijama) – i kako bi im se glava napunila lažnim pričama o tome kako je Amerika na konkurenciji zasnovano slobodno tržište koje djeluje u interesu običnih ljudi. Ja naravno nisam jedini akademski građanin koji primjećuje da je iluzorno vjerovati da kapitalizam u Americi postoji za bilo koga drugog osim šačice ultrabogatih korporatista.

Premda se Amerikancima govori da su ponuda i potražnja pokretači tržišta nafte, nije osobita tajna da to baš i nije tako. Pogledajte što je senator Byrd, demokrat iz Zapadne Virginije, u kongresnom govoru o preventivnom ratu u Iraku očito priznao kao motiv koji stoji iza rata u Iraku i koji dovodi do toga da *američki interesi upravljaju cijenom nafte*:

> Nema debate. *Nema* diskusije. Nema *ničega. Ničega*... Ova je administracija strpljivu umjetnost diplomacije izvrnula naopačke... i pretvorila je u etiketiranje i prozivanje... Cijele zemlje obilježiti kao *zle*? U omalovažavanju sila i europskih saveznika vidjeti nešto *nebitno*? ... Hoćemo li se domoći iračkih naftnih polja, postati okupatorska sila koja kontrolira cijenu i zalihe nafte u toj zemlji u skoroj budućnosti? ... Mnoge odluke ove administracije su *nečuvene*! Nema druge riječi za to. Pa ipak, u ovoj prostoriji vlada tako strašan muk. *Muk*![309]

---

[308] „Oil prices rise despite lack of news to drive prices", Associated Press, 27. studenoga 2006.
[309] Citat iz Karel 2004.

Senator Byrd, pomalo austajder usred neokonzervatizma koji je preplavio Washington, ovaj je komentar uputio dok je nastupao kao jedan od rijetkih senatora disidenata. Odmah prije ovog citata Karelov (2004.) pripovjedač navodi da je bilo toliko malo otpora i rasprave o situaciji u Iraku da je američka vlada nalikovala „jednostranačkom sustavu".

Velika nafta: primjer lažnog tržišta zasnovanog na „ponudi i potražnji"

Kad shvatimo da su poslovni ciklus i tržište dionica dijelovi mehanizma tajne vlade možemo početi razumijevati i kako funkcioniraju biznis i velika tržišta te kako se lažiraju i nadziru u svrhu profita korporatista Novog svjetskog poretka. Sjajan su primjer podivljale cijene nafte i goriva od 1999. do 2007., ali osobito 2005. i 2006., o čemu je upravo bilo riječi.

Kao prvo, zanimljivo je pogledati propagandu u korist porasta cijene nafte. Na primjer, Amerikancima veliki mediji ustvari govore da su astronomske cijene, kojima im se uzima novac iz njihovih džepova i prosljeđuje nekolicini ultrabogatih naftnih monopolista, *dobre za njih*. Amerikancima se tumači da je to dio prirodnog i neizbježnog procesa i da ne postoji razlog da za to bilo koga okrivljuju ili da se na ikoga srde. Pogledajte ulomak iz članka *Associated Pressa* s vrlo orwellovskim naslovom: „Naftni šefovi poručuju da je gorivo relativno jeftino":

> Amerikanci koji plaćaju 3$ po galonu na crpkama relativno jeftino prolaze u usporedbi s cijenama u svijetu, kažu rukovoditelji kompanija za proizvodnju nafte i plina, koji brane svoj rekordni profit tvrdnjama da je on nužan za održavanje zaliha... „Ovo je globalni biznis i nije samo da moramo povećavati zalihe nego moramo i smanjiti potražnju", kaže Mulva. „Samo u Sjedinjenim Američkim Državama imamo oko 2 posto svjetskih naftnih rezervi, 5 posto svjetskog stanovništva, a ipak na nas otpada oko 25 posto svjetske potrošnje nafte." Mulva i druga dva rukovoditelja koji su se pojavili u NBC-jevoj emisiji „Meet the Press" rekli su da su optimistični što se tiče sprječavanja porasta domaćih cijena, osim u slučaju da se ostvare njihovi strahovi zbog potencijalne štete za američku proizvodnju energije od sezone uragana, koja je počela 1. lipnja.[310]

---

[310] „Big Oil Executives Say Fuel Is Relatively Cheap", autor John Heilprin, 18. lipnja 2006., *Associated Press*. Čitatelji neka obrate pozornost na to da ovaj članak ne navodi bilo kakve podatke koji bi govorili u prilog tvrdnjama o ponudi i potražnji.

Osim što Amerikancima poručuje da bi ih trebalo veseliti kako divljajuća cijena nafte napreduje, ovaj ulomak se u određenoj mjeri bavi i starim ekonomskim načelom „ponude i potražnje", za koje se općenito smatra da upravlja cijenom robe diljem svijeta. To je još jedan pojam kojim se Amerikance često zasipa putem nacionalnih medija. Na primjer, William Clay Ford u srpnju 2006. u jednoj reklami za *Ford* koja zagovara etanol, a koja se na informativnim kanalima (kao što je *Fox News Channel*) prikazivala svakog dana, rekao je da „... mi ne možemo kontrolirati cijenu benzina...".

Amerikance se uči da vjeruju da zakon ponude i potražnje diktira cijenu nafte. Malobrojni Amerikanci uviđaju da ne postoji nestašica nafte u svijetu i da nema potrebe vršiti invazije u bliskoistočne zemlje kako bi se pribavila nafta. Amerikancima se neprestano ponavlja da diljem svijeta vlada zabrinutost zbog naftnih zaliha[311] i stoga neki od njih (uključujući mnogobrojne aktiviste) vjeruju da je invazija na Irak izvršena da bi se došlo do njegove nafte, kao što kaže PNAC-ov dokument. Međutim, ne postoji nikakva nestašica nafte, a

---

311 Na primjer, u vrijeme prije izdavanja ove knjige u velikim se medijima stalno govorilo o tome kako cijena nafte raste zbog nestašice zaliha. Vidi „Oil Breaches $60 On Supply Concerns", *Reuters*, autorica Barbara Lewis, 9. veljače 2007. Pogledajte isto tako i ovaj ulomak iz MSNBC-jevog članka pod naslovom „How Long Will the World's Oil Last" („Do kad će biti nafte u svijetu?"), objavljen 25. listopada 2004.

Nitko ne sugerira da se svjetska naftna industrija približila iscjeđivanju posljednje kapi nafte. Pitanje koje se sada, međutim, postavlja jest mogu li se dovoljno brzo pronaći nove rezerve koje će zamijeniti iscrpljena naftna polja i omogućiti zadovoljavanje rastuće potražnje. Neki tvrde da se svijet rapidno približava stupnju na kojem će brzina crpljenja nafte premašiti rast novih zaliha. „Vlada zabrinutost čeka li nas nešto još gore od Velike depresije 1930-ih – naročito strah da SAD ozbiljno ne stradaju budući da smo mi ti koji sagorijevaju četvrtinu svjetske nafte", rekao je geolog sa Sveučilišta Princeton Kenneth Deffeyes. Deffeyes je možda vodeći zagovornik pokojnog M. Kinga Hubberta, geologa iz *Shell Oila* koji je u kontroverznom radu iz 1956. točno predvidio da će 1970. godine američka proizvodnja nafte dosegnuti svoj vrhunac. Deffeyes je primijenio Hubbertov rad na svjetske naftne zalihe i došao do vlastite projekcije vrhunca svjetske proizvodnje. On očekuje da će svjetska proizvodnja nafte dosegnuti svoj vrhunac oko Dana zahvalnosti 2005., plus-minus nekoliko tjedana.

Vidi Williams 1980. Vidi također Williamsov intervju od 7. veljače 2005. u arhivama Renseove radijske emisije, www.rense.com. Američko građanstvo se zastrašuje pričama o presušivanju naftnih izvora minimalno od 1970-ih (zanimljivo je i nimalo iznenađujuće kako su ista 1980-ih i 1990-ih utihnula da bi se tek unazad zadnjih nekoliko godina ponovno javila), baš nakon navodnog „vrhunca" naftne proizvodnje u Americi, što je ustvari trenutak kad su Sjedinjene Američke Države počele koristiti saudijsku i bliskoistočnu naftu. (Naravno, nije nikakva tajna da Amerika posjeduje bogate zalihe nafte u Aljasci i Meksičkom zaljevu, a Kanada je država koja je po naftnom bogatstvu na razini Saudijske Arabije).

ponuda i potražnja nisu pokretači određivanja cijene nafte, već laži i rezultat monopolizacije resursa i industrije u režiji tajne vlade. Poput koncepata „inflacije" i „poslovnog ciklusa", „ponuda i potražnja" još su jedna prijevara: sredstvo kojim se lažira tržište, koje koriste korporatisti za vođenje tržišnih aktivnosti po vlastitoj želji i s ciljem ostvarivanja vlastitog profita.

Zaključak: Amerika – komunizam s mnogo razbibrige

U ovom sam poglavlju pokazao da je Amerika čisto komunistička država, uz to što je korporatistička. Demokracija, privatno vlasništvo, snaga radničke klase, sloboda i autonomno mišljenje, te zdravo i bogato stanovništvo *jednostavno ne postoje*. Amerikancima se govori da su slobodni i da žive u demokraciji, a oni su u načelu prezaposleni, a pozornost im je previše zaokupljena drugim stvarima da bi uvidjeti da to očigledno nije istina. Amerikanci stoga ne shvaćaju da ih je velikim dijelom nemoguće razlikovati od pripadnika drugih nacija koje oni sami toliko sažalijevaju. Icke ovo i druga pitanja otvorena u ovom poglavlju sažima u moćnom ulomku (koji slijedi iz njegova ulomka koji sam naveo ranije u prvom poglavlju):

> Jednom kad postignete mentalitet stada koje samo sebe drži pod nadzorom dolazi treća faza u tom porobljavanju ljudske svijesti. Unutar stada stvarate frakcije i međusobno ih zaratite. To se postiže stvaranjem „različitih" sustava vjerovanja (koji uopće nisu drukčiji) i njihovim dovođenjem u sukob. Ti sustavi vjerovanja poznati su kao religije, političke stranke, ekonomske teorije, države, kulture i najraznovrsniji „-izmi". Ta se vjerovanja percipiraju kao „suprotna" [ali]... oni su suprotna, a u isto vrijeme potpuno ista. Vizija stvarnosti i mogućnosti unutar tora toliko je ograničena da ne sadrži suprotnosti. Stoga elita mora stvoriti percepciju sebe da bi mogla proizvesti podjele koje će joj omogućiti da podijeli i vlada... Krajnja ljevica, simbol koje je Josif Staljin u Rusiji, uvela je centraliziranu kontrolu, vojnu diktaturu i koncentracijske logore. Njezina „suprotnost" bila je krajnja desnica, koju simbolizira Adolf Hitler. Čime se bavio on? Centraliziranom kontrolom, vojnom diktaturom i koncentracijskim logorima. Ove su dvije „suproistosti" unatoč tome ušle u rat zbog propagande koja ih je proglašavala suprotnostima. Jedina razlika između Sovjetskog Saveza i takozvanog „Zapada" tijekom Hladnog rata bila je ta što je nekolicina ljudi upravljala Sovjetskim Savezom otvoreno, a Zapadom nekolicina ljudi tajno. A kad se uspnete do vrha piramide vidite da su to zapravo bile *iste* malobrojne „strane" koje su držale kontrolu. Ista

sila s Wall Streeta i iz londonskog Cityja financirala je sve „strane" u dva svjetska rata, što se može i dokazati.[312]

Jedini razlog, po mom mišljenju, zašto Amerikanci vjeruju da je sovjetska Rusija, na primjer, bila komunistička, a da su SAD nekomunističke jest taj što Amerikancima mnogo više toga odvlači pozornost: zabava, jeftina roba (video igrice, televizija, odjeća iz *Wal-Marta* koju rade dječica-robovi u Kini), sportska TV mreža ESPN i tako dalje. Amerikanci će često reći da su upravo to stvari koje definiraju amerikanizam i koje se ne mogu naći u sovjetskoj Rusiji. Da ih se ukloni, međutim, Amerikanci bi se brzo otrijeznili i vidjeli ne samo da i sami žive u sovjetskoj državi nego i mnogo gore, da žive u državi nalik onoj iz *1984.*

Zanimljivo je primijetiti kako tiranska kontrola i diktatorsko ponašanje mogu prodrijeti u gotovo sve domene društva. Oni su zapravo uobičajeno oruđe kojim se dolazi do gotovo svih vrsta društvene interakcije te glavni način na koji se dolazi do kontrole u gotovo svim institucijama američkog društva. Razmislite, recimo, što piše dječja psihologinja Jane Nelson u ulomku o tome kako je roditeljsko discipliniranje djece obično blisko ponašanju *tirana*, a ne prijatelja punih ljubavi i podrške:

> Mnogi duboko vjeruju da strogoća i kažnjavanje djeluju... [Ali] odakle nam ta suluda ideja da želimo li da nam djeca budu bolja prvo moramo postići da se osjećaju gore? ... Roditelji i nastavnici ne vole pretjeranu kontrolu ili popustljivost, ali ne znaju što drugo učiniti... Oni pokušavaju provoditi pretjeranu kontrolu sve dok više ne mogu podnijeti sami sebe zbog svog tiranskog pristupa.[313]

Amerikance hvata jeza i okreće im se želudac pri pomisli na tiraniju. Međutim, ponašanje strašnog tiranina je, u nekoj mjeri, upravo ono čemu često pribjegavaju roditelji u bavljenju sa svojom djecom i način na koji se nastavnici ophode sa svojim učenicima, način na koji se gosti u restoranu ophode prema konobarima i konobaricama, način na koji se zatvorski čuvari ponašaju prema zatvorenicima, profesori prema studentima i, naravno, korporatisti prema svojim djelatnicima. Totalitaristički oblik ponašanja Amerikancima je toliko „normalan", prihvaćen i sveprisutan da najčešće ni ne znaju da postoje drugi oblici ponašanja koji se mogu primjenjivati. U očima tipičnih Amerikanaca tiranska kontrola kao da je toliko prirodna i normalna da oni ni ne mogu

---

[312] Icke 2001., 4-5. Za više informacija o tim pitanjima vidi Horowitz 2001., Stinnet 2000., Sutton 2002. i Tarpley 2004.

[313] Nelson 1996., 13-14.

zamisliti neku instituciju (uključujući i instituciju obitelji, koja jedva da i postoji u Sjedinjenim Američkim Državama, koje su svojevrsna „zemlja preko dana čuvane djece") kojom se upravlja na drukčiji način. Većina Amerikanaca, čini se, ne bi imala pojma kako disciplinirati dijete bez tiranskog fašističkog naređivanja i kažnjavanja koje nanosi bol. Fašistički obrazac društvene interakcije toliko je ukorijenjen da se smatra normalnim, neizbježnim, pa čak i razumnim.

4.

Tajnost, teror, krađe i razaranja: korporatistička strategija, taktika i ekonomija

„Iza svih laži i obmana koji su pratili sve ove ratove stajao je jedan osnovni motiv: ekspanzija, moć, ekonomija, *biznis*."
-Howard Zinn[314]

„[Na ekranu] se činilo da euroazijski vojnik napreduje, ogroman i strašan, njegova automatska puška grmjela je te se činilo kao da će iskočiti s površine ekrana, tako da su neki ljudi u prvom redu uzmicali na svojim sjedalima. Međutim, u isti trenutak, uz dubok uzdah olakšanja svih prisutnih, neprijateljska figura [na ekranu] pretopila se u lice Velikoga brata, crnokosog, s crnim brkom, prepunog moći i zagonetne mirnoće, te toliko golemog da je gotovo ispunio ekran. Nitko nije čuo što Veliki brat govori. Bilo je to tek nekoliko riječi ohrabrenja..."
-1984.

„Svaki rat se temelji na obmani."
- Sun Tzu, veliki kineski filozof[315]

U ovom poglavlju govorit ću o sredstvima i taktikama kojima se služe korporatisti (kako kontroliraju svijet i kojim se sredstvima pritom koriste). Preciznije govoreći, pokazujem kako korporatisti na vlasti kontroliraju sudove, ratove, vojsku i policiju te čitavu vidljivu vladu, kao i radnu snagu, svijest, terorizam, pa čak i život i smrt. Rasprava o tome je ključna jer se tiče pojedinosti i mehanizama načina na koji stvarni tajni vladari Sjedinjenih Američkih Država (i svijeta) ustvari provode svoju vlast.

---

[314] Citirano u Miller i Ellis 2005.; originalni kurziv.
[315] Iz njegove knjige *Umijeće ratovanja*, I, 18.

Podaci o kojima će biti govora u ovom poglavlju praktički ne postoje u američkim školama i na fakultetima jer su, vidjet ćemo, također pod kontrolom korporatista. Amerikanci praktički nemaju nikakvih spoznaja o tome na koji način korporatisti djeluju te kako stoga funkcionira svijet. Na svojim sam predavanjima, primjerice, provodio ankete sa studentima svaki put kad bih imao skupinu njih koje sam mogao ispitati, postavljajući im pitanje znaju li što su to lobisti i *think tankovi* (to su ključni korporatistički entiteti koje korporatisti koriste da bi kreirali svijet i njime vladali), čime se oni bave te jesu li ih ikad drugi nastavnici ili profesori informirali o tome tko su oni. Iz godine u godinu, predavanje za predavanjem, nikad ne dobijem potvrdan odgovor ni od jednog jedinog studenta. Iako sama sudbina, život i svijest ljudi ovise o lobistima i *think tankovima* i oni ih kontroliraju, njihovo je postojanje najvećim dijelom velika tajna.

Ovo poglavlje bavi se svim, uglavnom tajnim, načinima na koje tajna vlada kreira, upravlja i vrši kontrolu nad kulturom. Detaljnije ću se pozabaviti nekim od taktika i sredstava kojima se služe korporatisti, a kojima ne posvećujem mnogo prostora drugdje u knjizi: siromaštvom, ratovima, tajnim vojnim aktivnostima, terorom, uzurpacijom bogatstva i resursa, neadekvatnim obrazovanjem, monopolizacijom, konzumerizmom i onime što ja nazivam „ekonomijom uništenja", između ostalih. (Postoje i druge taktike i sredstva kojima se služe korporatisti: ispiranje mozga, dominacija nad resursima i osnovnim životnim potrebama, tiraniziranje svijesti, namjerno zagađivanje hrane, vode i lijekova, rašireno ropstvo, bankarstvo i takozvani „poslovni ciklus" – o kojima podrobno pišem u drugim poglavljima knjige, pa ću ih se u ovom samo dotaknuti). Ove taktike korporatista mogu nas osvijestiti o našem sadašnjem životu u Americi: o našoj američkoj psihologiji, našim pomutnjama i problemima s kojima se svakodnevno suočavamo kao i o načinima na koje nas stvara i oblikuje kultura kojom smo okruženi. Uz to, ove korporatističke taktike mogu nas upoznati i s nadolazećom orwellovskom državom strave i užasa, koja će zacijelo uključivati i pojavu masovnih logora smrti i/ili radnih logora koje će stvarati i kojima će upravljati korporatisti, s ciljem uvođenja neofeudalnog ropstva globalnih razmjera.

Moć zasnovana na bogatstvu, Novi svjetski poredak i *think tankovi*: mehanizam korporativne tiranije

To podsjeća na Čarobnjaka iz Oza u kojem obje strane obavljaju prljave poslove za skrivenu figuru koja se skriva iza zastora. I premda se ti pojedinci možda i ne slažu oko nekih pojedinosti, svi oni imaju zajednički cilj, tako da pribjegavaju različitim sredstvima kako bi taj cilj i ostvarili. Dvije od tih taktika su distrakcija i dezinformiranje.

Kontrolori svakoga drže u sukobu s drugima umjesto da usmjere svoju energiju na stvarnog neprijatelja. Čine to tajnim financiranjem svake suprotstavljene skupine, a onda povlačenjem i promatranjem posljedica dok se ovi tuku kao psi i mačke.
-Victor Thorn, *The New World Order Exposed*, stranica 83 (Sisyphus Press, 2003.)

Za vrijeme rasprave o ratu u Iraku u emisiji *Beltway Boys* emitiranoj u nedjelju 17. prosinca 2006. na kanalu *Fox News* jedan od voditelja, Fred Barnes,[316] izvijestio je publiku ovog TV kanala da je jedan član Američkog instituta za poduzetništvo (AEI-ja, ultramoćnog, militarističkog *think tanka*) razvio novi plan za Bushevu administraciju glede neuspjelog rata u Iraku. Plan je pozivao na veliko povećanje trupa u Iraku iako su ispitivanja javnog mnijenja u Sjedinjenim Američkim Državama godinama pokazivala da ogromna većina stanovništva ne podržava rat i držanje trupa u Iraku. Pritom je važno sljedeće: osoba koja nije bila član američke vlade (tj. vidljive vlade) kreirala je ratnu politiku koju je trebala provesti američka vlada, a javnost nije glasovala slaže li se ili ne s implementacijom te politike. Još važnije, tom se politikom nije trebao završiti rat ili dovesti trupe kući nego ih još znatno povećati. Ovaj primjer pokazuje u kakvoj su Amerikanci zabludi kad vjeruju da njihov glas nešto znači (i da se broji) te da su oni ti koji upravljaju državom. Amerikanci mogu izlaziti na koliko god biračkih mjesta žele, ali sve dok ne shvate *think tankove*, lobiste i druge korporatističke organizacije i taktike upravljanja svijetom i dalje će biti krajnje nemoćni (iako će vjerovati da su slobodni), kao što to pokazuje i primjer člana AEI-ja koji kreira ratnu politiku umjesto američke javnosti koja ne želi nastavak rata. Najvažnije od svega, *think tankovi* koji određuju politiku (kakav je PNAC[317]) pripremaju i jedan potpuno novi rat za od rata umornu američku javnost (rat s Iranom, koji će biti Treći svjetski rat). I dok se ova knjiga početkom 2007. sprema za tisak neumitnost ovog novog rata već se i *otvoreno* najavljuje.[318]

---

[316] Barnes je također izvršni urednik Weekly Standarda, po koncepciji identičnom PNAC-u (Projektu za novo američko stoljeće) – vidi Cladicott 2004., xxi. Kasnije ću u knjizi pokazati da je PNAC bio odgovoran za događaje 11. rujna. (Znamo da su PNAC i Weekly Standard identični jer se javnosti govori da imaju mnogo zajedničkih članova i zato što su imali istu adresu sve do 2007. godine: 1150 17th Street, NW, Suite 505, Washington, DC 20036).

[317] 2000. (vidi bibliografiju za potpune informacije).

[318] „U.S. Weighs Military Buildup to Warn Iran", autorica Pauline Jelinek, *Associated Press*, 18. prosinca 2006.; „US naval war games off the Iranian coastline: A provocation which could lead to War?", Globalresearch.ca, autor Michel Chossudovsky, 24. listopada 2006.

Think tankovi (PNAC, AEI, Institut Hudson i drugi)[319] i organizacije Novog svjetskog poretka (CFR, MMF, WTO i nekoliko drugih o kojima će biti riječi u nastavku) osnivaju se, financiraju i postoje zbog korporatista i kreiraju zakone, infrastrukturu, kadar, programe i politiku za militaristički i monopolistički nastrojene korporatiste, bez obzira služili se pritom zakonitim ili nezakonitim sredstvima, tajnim ili ne-tajnim, terorističkim, srednjovjekovnim ili nacističkim. To dovodi do toga da se *think tankovi* i Novi svjetski poredak trpaju u istu kategoriju, što i ja činim u ovom poglavlju, budući da su svi obilježeni sličnom posebnom namjenom:

> da djeluju kao posrednici između (i) korporatista s jedne strane i (ii) običnih građana i vidljive vlade s druge.

Drugim riječima, osnovno obilježje *think tankova* i organizacija Novog svjetskog poretka jest to da oni osiguravaju vrlo strukturiran, detaljan i specifičan proces komunikacije *od* korporatista *do* vidljive vlade (Kongresa, predsjednika, Vrhovnog suda, dijelova vojske itd.) i građanstva.

Think tankovi i organizacije Novog svjetskog poretka imaju samo jednu osnovnu svrhu:

> *koristiti korporativni novac kako bi se domogli moći i koristiti tu moć kako bi utjecali na Washington, gdje je taj utjecaj toliko jak da nadvladava sve druge interese i glasove, i gdje se taj utjecaj koristi za stvaranje zakona, politike, vojnih aktivnosti deregulacije, kojoj je cilj pomoći korporatistima – i koja, kako se čini, na kraju nikada ne pomogne „običnim ljudima".*

Osnivanje Novog svjetskog poretka bio je projekt u izradi stotinama godina, ako ne i tisućama, pod vodstvom, u svojoj biti, iste tajne skupine slobodnih zidara[320] i iluminata.[321] Međutim, aktivnost u procesu osnivanja drastično se pojačala od 1913. (godine osnutka Saveznih rezervi i prve godine kad su Amerikanci bili prisiljeni plaćati porez na svoj rad), a vrhunac doživljava od vremena Drugog svjetskog rata, i onda opet potkraj 1960-ih i početkom 1970-ih, u dva razdoblja povijesti prepuna obmana. Tijekom posljednjih deset godina aktivnosti su se primakle završnom stadiju. Događaji kao što su prvi Zaljevski rat („Pustinjska oluja"), zagađivanje zemlje osiromašenim uranom, 11. rujna, drugi Irački rat, nadolazeći rat s Iranom, očiti transhumanistički interesi

---

[319] *Think tankovi* se često nazivaju „grupama za javni interes", „vijećima za političku akciju", „koalicijama", „obrazovnim institutima" i tako dalje.

[320] Za više informacija vidi Howard 1989. i Pinto 2006.

[321] Vidi Maxwell 2000. i Jones 2005.

korporatista (koje je elaborirao izumitelj Ray Kurzweil, koji je u Bushevoj „komisiji za tehnologiju"),[322] pojava bolesti Morgellons, između ostalih – sve to ukazuje na to da se približava golemi svjetski preokret koji će do kraja ustoličiti korporatističku svjetsku vladu, što će značiti korak prema globalnom orwellovskom načinu života i vrlo vjerojatno prelazak svih ljudi u novo stanje globalne svijesti, o čemu pišem u poglavljima koja slijede, što će možda biti i veća promjena svijesti od one koja se, kako se vjeruje, dogodila s pojavom filozofije i začecima znanosti širom svijeta oko 450. godine prije Krista.

Think tankovi

Korporativno zanimanje za *think tankove* jača oko 1970. godine, što je ujedno vrijeme kada dolazi do velikog porasta njihova broja.[323] Iz tog razloga, dok raspravlja o predsjedniku Fordu, profesor Zinn nas izvještava da „su Fordovi najbliži prijatelji u Washingtonu bili korporativni lobisti".[324] (Kasnije ću objasniti vezu s lobistima, za sada ih možete smatrati sličnima *think tankovima*; to su osobe ili skupine koje određuju djelatnosti vidljive vlade i ultimativno stvaraju način razmišljanja i djelovanja grupe „Ljudi, to smo mi.") Ovaj porast zanimanja bio je grupiran oko takozvanog Poslovnog okruglog stola, o kojemu raspravljaju Nace, Rich i većina istraživača koji proučavaju mehanizme *think tankova*. Rich piše:

> ... do 1972. sa stvaranjem Poslovnoga okruglog stola glavni izvršni direktori mnogih Fortune 500 tvrtki postali su osobno uključeni u političko djelovanje Washingtona. Poslovni okrugli stol djelovao je u svrhu promoviranja i zaštite zajedničkih poslovnih interesa.[325]

Rich naglašava da su neokonzervativci specifično planirali biti vladari „*ideja*": „Priznavanjem da su ideje jedino oružje koje je sposobno svrgnuti ustanovljeni poredak, te marljivim radom na izgradnji svog vlastitog poretka konzervativci su osnovali i ojačali mnoge institucije."[326]

---

[322] Vidi Kurzweil 1999.

[323] Rich 2004., 49-50.

[324] Zinn 2003., 546.

[325] Rich 2004., 50. Zanimljivo je da kasnije na toj stranici Rich podrazumijeva da su socijalni protesti, a čini se i cijela „atmosfera 60-ih" bili uzrokom velikog porasta broja *think tankova* – gotovo kao da se to vrijeme medijski stvorene „pobune" koju su izrežirali korporatisti pokazalo korisnim za realizaciju posljednje faze Novog svjetskog poretka.

[326] Smith 1991., 182.

Tijekom 1970-ih i 1980-ih pa sve do danas cjelokupni politički krajobraz u Washingtonu okrenuo se „konzervativnom" fokusu,[327] što uglavnom znači da je Washington ojačao svoja korporativna savezništva – iako se tijekom 2000-ih Washington uglavnom pretvorio u neokonzervativizam koji je obilježen načelima navedenim u PNAC-u (2000., vidi bibliografiju): sveukupnom kontrolom informacija, ratovanjem iz predostrožnosti na *svjetskoj* razini, dominacijom nafte, implementacijom biooružja specifičnog za neku rasu, i tako dalje.[328] Ovaj prijelaz u konzervativizam, a zatim i neo-konzervativizam dogodio se upravo zbog gore spomenute promjene fokusa koja se dogodila potkraj 1960-ih i početkom 1970-ih, kako kaže Nace:

> Potkraj 60-ih i početkom 70-ih... stavovi javnosti prema poslovnom čovjeku bili su sve lošiji... Možda je bilo moguće predvidjeti da će uspjeh ekoloških i potrošačkih pokreta potaknuti neku vrstu odgovora velikih tvrtki, ali se razmjer korporativne političke mobilizacije pokazao bez presedana.[329]

Prije nego što nastavimo, vrijedno je ispraviti Naceove tvrdnje o „ekološkim i potrošačkim pokretima." Kultura je društveno osmišljena, i kao što je to naglasio Franklin D. Roosevelt, ako se politički događaj dogodi - bio je planiran.[330] To znači da ne postoje slučajna događanja. Načelno su sve velike političke događaje koji oblikuju socijalnu stvarnost stvorili korporatisti. Uzmemo li u obzir taj revizionistički pogled na povijest, postavlja se sljedeće pitanje: Što su „kontrakulturalni" pokret 60-ih godina i „ekološki pokret" 70-ih godina (učinci kojih uglavnom sežu do danas) učinili za korporatističku tajnu vladu? Kontrakulturalni pokret 60-ih pomogao je izazvati prosvjed protiv očiglednog zvjerstva Vijetnamskog rata koji je potpomogao raspad američkog šovinizma i nacionalizma, što je bio sastavni dio uspostavljanja korporativnog Novog svjetskog poretka.[331],[332] Kasne 2006. snimatelj filmova i proučavatelj internetskog radija Alex Jones iz Infowars.com naglasio je da je pokret za zaštitu okoliša samo paravan za „otimanje zemlje", gdje se građanstvo na

---

[327] Rich 2004., 10, 18-25.

[328] Sva ta pitanja razjašnjena su u PNAC-u 2000. godine, što bi čitatelji trebali pročitati. „Bio-oružja specifična za rasu" može značiti bolest Morgellons ili AIDS, uzevši u obzir da su te bolesti bioteroristička oružja koja su stvorili ljudi, a koja se primjenjuju posljednjih nekoliko desetljeća. Za informacije o AIDS-u vidi Horowitz (1999., 2001.), a za informacije o Morgellonsu vidi peto poglavlje.

[329] Nace 2003., 137-138. Rich također ističe kako je 1970. bila vrijeme ogromnog porasta broja *think tankova* te kako su tim porastom dominirali konzervativni *think tankovi* (vidi Rich 2004., stranica 28 i ostala mjesta u 1. poglavlju).

[330] Točan navod je „U politici se ništa ne događa slučajno. Ako se dogodi, možete se kladiti da je tako bilo planirano." – Franklin D. Roosevelt.

[331] Vidi Epperson 1985., 3. poglavlje; Perloff 1989., 1. poglavlje.

prijevaru navodi na čuvanje zemlje u ime „ekološke zaštite", a zatim tu zemlju uzurpiraju korporatisti, kao što je Jones naveo da se mnogo puta dogodilo u Teksasu. Teško je reći koliki je dio revolucije 60-ih bio izvoran, a koliki je bio izrežiran (ali ako shvatimo FDR-ovu maksimu doslovno možemo smatrati da su doslovno cijele šezdesete izrežirane). Ono što je poznato je da su 60-te na razne načine išle u korist tajnoj vladi korporatista i interesima Novog svjetskog poretka: povećale su trgovinu drogom (koju kontroliraju i na kojoj zarađuju korporatisti),[333] dokinule su osjećaj američkog nacionalizma (što je u nekim aspektima pozitivno jer čini SAD multikulturalnijima, ali korporatisti nemaju dobrohotne ili ne-orwellovske motive što se tiče tog sloma nacionalizma), učinile su Ameriku manje kršćanskom, nanijele su štetu obrazovnom sustavu i približile ga obrazovanju u stilu UN-a,[334]. Šezdesete su također uključivale napad na intelektualizam, što je uvijek dobro za korporatiste koji žele dominirati javnošću koja ne razmišlja.

Ako se vratimo na raspravu o *think tankovima*, odnosno, da budemo precizniji, *neokonzervativnim think tankovima*, danas, 2007. godine, možemo vidjeti da je veliki porast korporativne reorganizacije putem *think tankova* koji se dogodio poslije 60-ih ustvari dobro organizirani program za korištenje američkih resursa i američkog bogatstva za izgradnju vojske i bogatstva SAD-a u svrhu pripreme za sljedeći svjetski rat: nadolazeći treći svjetski rat, koji će zasigurno biti kataliziran konfliktom između Izraela i Irana, ili onim između SAD-a i Irana, ali koji će se ubrzo pretvoriti u konflikt između SAD-a i Kine i/ili SAD-a i Rusije (budući da Iran ima većinu nafte koju koriste Kina i Rusija), što će u konačnici značiti potpunu uspostavu Novog svjetskog poretka. Nace nadalje raspravlja kako je korištenje ultra-„konzervativnih" (npr. *neokonzervativnih*) *think tankova* planirano i u početku bogato financirano od strane, npr. pivara i izuzetno bogatog korporatista Josepha Coorsa,[335] uz mnoge druge. Uspon neokonzervativaca i povećano angažiranje neokonzervativnih *think tankova* od strane korporacija dogodili su se u isto vrijeme, omogućivši izuzetno

---

[332] Možda postoje dodatni, spekulativni dokazi za ideju da je 1960-te lažirala korporatistička tajna vlada: znamo da su ključni članovi pokreta bili Lubanja i kosti (John Kerry), agenti Novog svjetskog poretka, poput Alaistara Crowleyja (Pinto [2006.] tvrdi da je Crowley mogao biti jedan od glavnih katalizatora pokreta 1960-ih). Možda nije slučajnost da je znak mira koji je koristio kontrakulturni pokret 1960-ih ustvari jedan od glavnih okultnih simbola.

[333] Vidi Ruppert 2004a, 2004b, Scott 2003. te Cockburn i Clair 1998.

[334] Vidi Tabor 2006., 1. poglavlje.

[335] Nace 2003., 143. Coors je osnovao AEI, još jedan think tank koji je možda, kao što ću u nastavku pokazati, bio uključen u osmišljavanje događaja 11. rujna, zajedno s PNAC-om.

bogatim neokonzervativcima sa bazom u Vijeću za vanjske odnose (*Council on Foreign Relations* - Vijeće za vanjske odnose; op. pr) početak sveobuhvatnijeg preuzimanja američkog militarizma, medija,[336] mišljenja i ponašanja od 1970-ih naovamo.[337] Neokonzervativci su skupina dobro organiziranih, tajanstvenih, neomakijavelističkih korporatista povezanih s CIA-om, imaju dostojevsku (dvoličnu) narav. Čine značajan dio globalnog Novog svjetskog poretka i posve su neprikriveno odredili imperijalističke planove za svjetski rat usmjerene na uzurpaciju svjetske energije.[338,339] Oni uključuju korporatiste Georgea Busha mlađeg, Georgea Busha starijeg, Dicka Cheneyja, Stevea Forbesa, Rumsfelda i Jamesa Woolseyja, da spomenemo tek neke.

Washington je uvijek bio pun imperijalističkih naftnih okupatora, ali čini se da su neokonzervativci posebna klasa koja se ponaša nešto drukčije od stare grupe, kao što su to bili političari/korporatisti/imperijalisti Nixonove i Rooseveltove ere, budući da su trenutne neokonzervativne skupine definitivno hitlerovskog karaktera u svojim nastojanjima za uspostavljanjem Novog svjetskog poretka (što je također bio i Hitlerov motiv, ali Hitler ga je nazivao samo „Svjetski poredak" umjesto „Novi svjetski poredak"). Početkom 70-ih, pomalo smiješno, rani neokonzervativci tog vremena koji će kasnije steći potpunu kontrolu nad Washingtonom, smatrali su se *anti-komunističkima*![340]

Solecizam *think tankova*

Think tankovi se u Washingtonu i medijima opisuju i o njima se raspravlja kao da se radi o impresivnim, prestižnim akademskim organizacijama. Njihovi opisi često sadrže akademski krug (npr. „intelektualna istraživačka organizacija"), a često sadrže i akademsku vrstu pojmova kojima se opisuju njihovi članovi: „stariji član", „emeritus", „istraživač" i tako dalje. Međutim, uz te akademske pojmove vezani su problemi i obmane.

---

[336] Vidi Bagdikian 2004.

[337] Rich 2004., 49-53.

[338] PNAC 2000.

[339] Međutim, kao što sam naveo u prethodnoj fusnoti, vjerojatnije je da je stvarni motiv planirani poraz Amerike u ultravelikom ratu između Kine i SAD-a, gdje bi poslije poraza bogatstvo i moć SAD-a bili još više usmjereni u kinesko gospodarstvo nego što to već jest slučaj nedavnom selidbom tvrtki American Fortune 500 (osobito u Kinu, kao npr. Dell, Boeing, Wal-Mart itd.).

[340] Rich, 2004., 50.

Za početak, kada promotrimo članove najmoćnijih neokonzervativnih *think tankova* intelektualni opis čini se neutemeljenim. Na primjer, PNAC obiluje članovima koji su prvenstveno komentatori vijesti, poslovni ljudi ili političari, a samo je šačica njih stvarnih akademskih istraživača ili profesora. Primjerice, Jeb Bush, Donald Rumsfeld, Dick Cheney, Steve Forbes i još nekoliko drugih koje možemo nabrojiti u svakom slučaju nisu akademici i nemaju onu vrstu kvalifikacija koje imaju sveučilišni profesori. Spomenuti kao i većina drugih članova PNAC-a nemaju doktorate, akademske publikacije ili profesorska radna mjesta, iako te osobine definiraju akademike, što znači da im oni nisu slični, dapače, dijametralno su im suprotni. Slično možemo tvrditi za mnoge druge ultramoćne neokonzervativne *think tankove*.

Nisam jedini kojem je sumnjiva „intelektualna" i „akademska" narav *think tankova*. Raspravljajući o (često spornim) istraživanjima koje organiziraju *think tankovi*, profesor Rich piše:

> ... kako se pojavljuje sve više *think tankova* čiji zadaci uključuju promociju jasnih ideologija a ne neutralnog istraživanja, neovisna vrijednost njihovih istraživanja sve se više uzima sa skepsom od strane tvoraca politike koji su preplavljeni velikim brojem studija slične tematike, od kojih svaka studija ima različite dokaze i zaključke. Studija koja je bolje reklamirana zadobit će više njihove pažnje.[341]

Promocija koju Rich spominje u posljednjoj rečenici ovog odlomka čini se vezanom uz *moć bogatstva* o kojoj sam raspravljao u prethodnom dijelu, koja je ultimativno oruđe i oružje korporatista, zbog činjenice da širenje informacija zahtijeva novac, a što je više novca informacija će se bolje širiti. Iz tih razloga samo militaristički korporatistički interesi *doista će se manifestirati* u stvarnosti i u procesu donošenja odluka u vladi.

Tajna moć preko bogatstva korporatista

Think tankovi i organizacije Novog svjetskog poretka postoje iz samo jednog razloga: uspostavljanje jednostranog odnosa kontrole i moći od korporacija *prema* građanstvu (putem posredništva vlade [političara, policije, obrazovnih sustava, sudova, medija, vojske, CIA, FDA, NSA, iskvarenog kršćanstva, itd.]). Ekonomist s Princetona Gene Grossman jasno navodi problem u samom uvodu članka u kojem omalovažava romantičnu ideju čiste demokracije, koju smatra

---

[341] Rich, 2004., 25. Vidi također Felton, 2005., 9. poglavlje.

samo idejom što su pučanstvu prodali političari koje financiraju korporatisti, dok u stvarnosti visoku politiku kontroliraju financijski podržani specijalni interesi (*think tankovi* i organizacije Novog svjetskog poretka):

> U idealiziranom demokratskom društvu ekonomska politika određuje se principom „jedan čovjek, jedan glas". Međutim, u svim stvarnim društvima posebne interesne skupine imaju značajnu ulogu u procesu koji određuje ekonomsku politiku. Grupe za pritisak predstavljaju relativno uske interese, npr. uzgajivače kikirikija, radnike u automobilskoj industriji ili dioničare ili tvrtke koje proizvode poluvodiče. One također predstavljaju šire interese, kao što su to oni umirovljenih radnika, vlasnika kapitala, te onih koji se posebno bave okolišem.[342]

Kada radnici nisu svjesni moći koju imaju – a to je moć *ljudi* – svemoćnost se prepušta korporatistima putem *njihovih vlastitih think tankova* i organizacija Novog svjetskog poretka. Na taj način korporatisti kontroliraju vidljivu vladu, a čini se da većina Amerikanaca čak ni ne zna da ti *think tankovi* i organizacije Novog svjetskog poretka postoje, pa građanstvo ima tu romantičnu i ispraznu predodžbu da im *glasovanje* ili „pisanje svome kongresniku" daje kontrolu nad SAD-om. To predstavlja očit gubitak kritičkog zaključivanja i skeptičnosti američkog građanstva, i to zbog nesposobnosti da primijete očite činjenice da političari ne djeluju u interesu naroda, što se svakog dana iznova potvrđuje, čak i u glavnim nacionalnim medijima. Teško je shvatiti kako nisu u stanju uvidjeti da ih iskorištavaju za uspostavljanje Novog svjetskog poretka putem vojnog holokausta koji se provodi diljem cijelog svijeta (npr. treći svjetski rat) koji će izmijeniti socijalnu sliku svijeta u mnogo većoj mjeri nego što je to učinio Drugi svjetski rat.

Smatram da je taj očit gubitak vizije i sposobnosti samoočuvanja tipičnog Amerikanca proizvod gore spomenute korupcije uma američkog građanina putem obrazovnog sustava koji osobu ne podučava kritičkom razmišljanju, ne podučava je da bude znanstvenik ili pjesnik. Smatram da je taj očit gubitak vizije i gubitak aktivnosti samoočuvanja tipičnog Amerikanca rezultat činjenice da je Amerika zemlja otrova (voda s fluorom koja smanjuje aktivnost mozga,[343] živa u hrani i lijekovima koja uništava dijelove živčanog sustava (vidi 5. poglavlje),

---

[342] Grossmann, 2000. To su prve rečenice članka koji se može u cijelosti pročitati na http://www.nber.org/reporter/.

[343] Vidi tekst „Determination of Fluoride in Water Residues by Proton Induced Gamma Emission Measurements", AKM Fazlul Hoque, M. Khaliquzzaman, MD Hossain i AH Khan, objavljen 2002. u časopisu *Fluoride*, 35. svezak, broj 3, stranice 176-184. Vidi također Bryson 2004.

zatrovana hrana i zrak imaju isti učinak itd.), gdje prosječan čovjek ima oštećen živčani sustav a da uglavnom toga nije svjestan. Smatram da je taj očit gubitak vizije i sposobnosti samoočuvanja tipičnog Amerikanca proizvod cjeloživotnog obrazovanja putem televizije i video igara koji Amerikanci, a naročito američka djeca, dobivaju počevši od ranog djetinjstva. Krajnji proizvod je zemlja puna Amerikanaca koji su tipično bez mentalne, duhovne ili psihološke dubine ili izdržljivosti, bez uvjerenja i usmjerenja, koji samo utjelovljuju poluzombijevsko stanje, žive od trenutka do trenutka, razmišljajući gotovo isključivo o aktivnosti svojih mobilnih telefona, što gledati na televiziji, izlascima u klubove, neobaveznom razgovoru, dosadi svojih poslova te informacijama u novinama. Svrha ovog opisa nije zajedljiva kritika Amerikanaca, već je to empirijska mračna analiza onoga što vidim na licima drugih ljudskih bića na ulicama i kampusima Amerike. Korporatisti su željeli Vrli novi svijet radnika koji ne postavljaju pitanja i u tome su uspjeli.

Vratimo se *think tankovima* i organizacijama Novog svjetskog poretka. Caldicott lucidno opisuje moć koju one imaju u postupku oblikovanja vidljive vlade i svijesti Amerikanaca. Ona opisuje način na koji korporatisti, da bi to ostvarili, koriste novac kao oružje:

> Sedamdesetih godina vodeći internacionalni korporatisti zajednički su organizirali i potpomagali niz *think tankova* – svoje vlastite „organizacije za upravljanje bitkom" – čija je primarna svrha bila usmjeravanje javnog i političkog mnijenja u smjerovima korisnim za korporativne pokrovitelje *think tankova*. Članovi tih *think tankova* učeni su istraživači koji su autori uvodnika, televizijskih priloga, eseja, medijskih napisa i zakonodavnih materijala koji su dobro osmišljeni, temeljito istraženi, vješto napisani, jednostavni za razumijevanje i vrlo prihvatljivi medijima i Kongresu... Uglavnom smješteni u Washingtonu, ti *think tankovi* također imaju sveobuhvatni utjecaj na medije, a njihovi glasnogovornici redoviti su politički komentatori u ranonedjeljnim razgovornim emisijama i tisku...
>
> Ta široko rasprostranjena, sofisticirana manipulacija visoke razine takozvanih slobodnih, demokratskih medija i zakonodavstva... izuzetno je uspješna za korporacije-pokrovitelje i gledišta koja one zastupaju. Takav pristup učinkovito kontrolira vladine programe u mnogim zemljama – u svakom slučaju uključujući SAD – mnogo je učinkovitiji od organizacija običnih ljudi, za sve osim nekoliko tema za koje je moguće mobilizirati milijune zainteresiranih građana...
>
> Međutim, ti *think tankovi* nisu ni slobodni, niti demokratski. Oni su neizabrana, privatna tijela koja kontroliraju bogate i moćne korporacije.

> Oni su ustvari reklamne agencije koje rade za korporacije koje su ih osnovale i koje ih financiraju. Predstavljaju korporativnu filozofiju „ekonomskog racionalizma", koja preferira korporativno preuzimanje svih javnih poslova - od zdravstvene skrbi i obrazovanja do vode i električne energije - te program koji uključuje smanjivanje ili ukidanje vladine regulacije velikih tvrtki, snižavanje korporativnih poreza i poreza za bogate, uništavanje sindikata i povećavanje korporativnih profita. MMF, Svjetska banka, GATT, NAFTA, APEC, FTAA i WTO djeluju prema programima tih *think tankova*.[344]

U izvrsnoj knjizi Caldecottove čitatelju bi bilo korisno pročitati nekoliko sljedećih stranica koji slijede poslije ovog ulomka gdje Caldecottova objašnjava da postoje specijalizirani *think tankovi* i organizacije Novog svjetskog poretka koje su unajmile najveće i najbogatije globalne korporacije (npr. *GE*, *Exxon*, itd.), od kojih su mnoge i ogromni vojni proizvođači oružja (*TRW* i *Lockheed Martin*, uz *GE*). Taj tajni dogovor koji korporatisti imaju s vojnim korporatistima i vidljivom vladom SAD-a, koja svoju autonomnu snagu duguje bogatstvu koje se nalazi u rukama korporatista, jamči da se u distriktu Columbia zastupaju isključivo interesi korporatista i vojno-industrijskog kompleksa, kao i stratosferska vojna i monetarna moć distrikta Columbia.

Nadalje, kao što je navedeno, Rich komentira kako su konzervativni *think tankovi* procvali zbog svemoćnih korporativnih financija koje ih podupiru,[345] te se iz toga može zaključiti da samo čvrsto korporacijski orijentirani, korporacijski nastrojeni *think tankovi* koji su interese korporacijskih vođa učinili *svojim* interesima bili uspješni. Rich je opisao kako su ti korporatistički *think tankovi* na poseban način željeli uzdrmati naciju u korist korporatista, da bi još učinkovitije dominirali kulturom:

> Proučavatelji modernih konzervativaca pripisuju pojavu konzervativnih *think tankova* naporima konzervativnih intelektualaca zajedno s korporativnim i ideološkim pokroviteljima koji su osnovali *think tankove* i druge organizacije u svrhu remećenja političkog *status quoa*.[346]

---

[344] Caldicott 2002., 24-26.

[345] Rich 2004., 32. U tom navodu možemo pretpostaviti da pod pojmom „konzervativni" Rich ustvari želi reći „neokonzervativni".

[346] Rich 2004., 32.

Na isti način kao i Caldecóttova, Nace govori[347] kako su *think tankovi* i organizacije Novog svjetskog poretka iz 70-ih - čiji su pogledi bili najsličniji neokonzervativcima - bili više nego adekvatno financirani, te su zbog toga postali najmoćniji i najutjecajniji *think tankovi* i organizacije Novog svjetskog poretka.[348] Kao što je to još uvijek slučaj, ultramoćni *think tankovi* bili su tajni („ispod stola", kako ih naziva Nice), a njihov cilj bio je zacementirati u umove ljudi ideju da su interesi korporatista u skladu s javnim interesima. (To je nalik onome što smo opisali u prethodnom poglavlju, kako su velike novinske kuće objavljivale članke koji su američko građanstvo informirali da su visoke cijene nafte i goriva dobre za njih.)

Kao što je to opisano u drugom poglavlju, većina američkih resursa i bogatstva počiva u rukama korporatista i *think tankova*, organizacija Novog svjetskog poretka te vidljive vlade (sve tri kategorije rade za korporacije, iako će se svijetu lažno prikazivati da rade u korist ljudi). Moć i bogatstvo te trojke proizlazi iz korporacija, a one imaju toliku moć i bogatstvo da svo ostalo bogatstvo i novac postaju besmisleni. To otkriva osnovno načelo korporatizma:

Oružje i mašinerija korporatista je novac.

Nace piše:

> Fondacije, *think tankovi*, koalicije, parnični centri, PR agencije, publikacije, pravno obrazovanje – sve je to pridonijelo korporativnom političkom povratku [u 70-ima]. Međutim, postojao je još jedan, posljednji staromodni sastojak koji je dodan mješavini: *novac*.[349]

To je još uvijek isti napad koji korporatisti danas vrše na američke i svjetske građane. Jednadžba mehanizma, moći i bogatstva i lanca utjecaja izgleda ovako:

---

[347] Nace 2003., 143-147.

[348] To me donekle podsjeća na ono o čemu smo raspravljali u drugom dijelu ove knjige na temu proizvodnje suglasnosti, kako su mediji na sličan način tijekom stoljeća evoluirali i postali samo *korporativni* mediji, budući da je korporativni novac mogao istrijebiti ostale novine ulaganjem mnogo novca u manjinske opskurne novine koje su se slučajno slagale s onim što se sviđalo korporatističkim vođama. To me također podsjeća na Pappasovu (2003.) tvrdnju da svaki put kad se izumi novi način komunikacije, bio to *think tank*, internet, televizija i tako dalje, uvijek je samo pitanje vremena kada će ga korporacije u potpunosti preuzeti.

[349] Nace 2003., 147. Nace opisuje kako su se 70-ih donosili različiti zakoni i poduzimale aktivnosti koje bi omogućile slobodniji protok novca i komunikaciju između korporacija i vlade, do te mjere da je postao doslovno neograničen, kakav je i danas, što je i dovelo do situacija poput *Enrona* (2003., 147-151).

Korporatisti → *think tankovi* i organizacije Novog svjetskog poretka → vidljiva vlada → građanstvo (obični ljudi).

Proces prikazan u gornjoj jednadžbi moguć je zato što je vlada prepuna bogatih poslovnih ljudi opijenih novcem koji se vode isključivo korporatističkim interesima. To je izuzetno bitno pitanje; pitanje koje omogućuje postojanje korporatizma. Uz to, nije ni slučajno, a to ću upravo sad objasniti.

Ključ korporatističke moći: dominacija u Washingtonu, D. C.

Kao što je dobro poznato, kandidati na izborima u SAD-u ne pobjeđuju pravedno ili legitimno. Točnije, način na koji američki nacionalni „izbori" ustvari djeluju je sljedeći:

> Uz pomoć novca i kontroliranih medija nekoliko ultrabogatih korporatista koje je pažljivo izabrala tajna vlada ističu se kao kandidati. Oni su uglavnom marionete obučene u Vijeću za vanjske odnose (CFR-u)[350] (također, ponekad su to holivudski glumci, kao što je bio slučaj s Reaganom i Schwarzeneggerom). Mediji se fokusiraju na kandidate koji su osobno izabrani od strane tajne vlade, a ostale ignoriraju ili im posvećuju minimalno pažnje. Amerikancima se tumači da su oni kandidati koji dobivaju najviše medijske pažnje oni za koje su ankete pokazale da imaju najviše šanse. Održavaju se izbori koji su u potpunosti prožeti prijevarom i korupcijom,[351] ali uobičajeno je da gotovo ništa od toga nikada ne dospije u nacionalne medije,[352] te Amerikanci stoga ne znaju da se to uopće događa i pogrešno vjeruju da je izbor pošten i precizan.

Neobično je da većina predsjedničkih kandidata u SAD-u čak *niti ne dospijeva na biračke listiće*, čini se da su eliminirani i prije izbora. A budući da je jedini način da američki narod vidi ili čuje nekog kandidata onaj putem korporatističkih medija, kada dođe izborno vrijeme većina Amerikanaca čak niti

---

350 Vidi Perloff 1988., 1. poglavlje.

351 Vidi Miller 2005.

352 Izuzetak su predsjednički izbori 1999. za predsjednički položaj 2000. između Busha mlađeg i Gorea, gdje su nekoliko tjedana dolazila izvješća o korupciji na Floridi i gdje barem jedan dan nakon izbora predsjednik nije bio izabran zbog upitne prirode okolnosti izbora u Floridi. Na kraju se Al Gore jednostavno povukao, bez bitke, Vrhovni sud Floride obavijestio je naciju da neće ponovno prebrojavati glasove, a državna službenica Katherine Harris proglasila je Busha pobjednikom prije nego što je izvršeno ponovno prebrojavanje.

ne zna da je bilo nekih drugih kandidata osim demokratskih ili republikanskih, i/ili su uvjereni da su drugi kandidati inferiorni u odnosu na demokratske ili republikanske kandidate. Neki kandidat će dobiti pristup korporatističkim medijima samo ako ga je izabrala tajna vlada, ako ima novac za oglašavanje na njihovim korporatističkim medijskim mrežama i kanalima te ako su ideologiju kandidata odobrili korporatistički mediji i tajna vlada.[353]

Budući da je *slobodno* oglašavanje u kampanji i emitiranje *bilo kakvih* reklama za osobe koje se natječu za položaj (nekako) proglašeno ilegalnim u SAD-u,[354] to znači da se samo vrlo malen broj ljudi može natjecati za položaj *i* dobiti potrebni publicitet i prostor u novinama za vrijeme kampanje. Osim toga, nacionalni mediji emitirat će na svojim medijskim kanalima isključivo onaj materijal koji su odobrili njihovi korporatistički pokrovitelji, a ako oni budu nezadovoljni informacijama koje se predstavljaju u nacionalnim medijima koje sponzoriraju mogu se žaliti i/ili obustaviti sponzoriranje. Rezultat je taj da se na 900 kabelskih kanala nalaze samo poruke naklonjene korporatistima, korporatistički politički kandidati te pro-ratne i pro-vojne poruke. (Nešto od medijskog pokrivanja rata i vojske na televiziji može se doimati proturatnim, ali ono to ustvari nije. John Kerry se 2004. natjecao za predsjednika SAD-a na temelju onoga što je nazivao anti-bushevskim pristupom Iraku, što je trebalo značiti da se Kerry protivi ratu. Međutim, Kerry se zalagao za dugotrajni ostanak trupa u Iraku, baš kao i Bush. Hillary Clinton će se 2008. kandidirati za predsjednicu, a danas, 2007., kada ovu knjigu šaljem u tisak, često i agresivno zastupa „završetak rata u Iraku."[355] Mnogi vjeruju da ona promiče proturatnu poruku, ali ona ustvari promiče pro-ratnu poruku: *Držite trupe u Iraku u svrhu ratnih aktivnosti još tri godine.* Pogledajte sljedeći ulomak iz priče pod nazivom „Clintonova obećava okončanje rata bude li izabrana" (*Associated Press*, 2. veljače, 2007., napisala Nedra Pickler):

> „Vjerujte mi, razumijem frustraciju i zaprepaštenje," rekla je Clinton u svom govoru na sastanku demokratskog nacionalnog odbora koji je po prvi put okupio devet kandidata stranke za Bijelu kuću. „Morate imati 60 glasova za povlačenje trupa, za ograničenje bilo kojih fondova. Ako mi u Kongresu ne završimo ovaj rat prije siječnja 2009. ja ću ga završiti kao predsjednica."

---

[353] Za detaljniju raspravu o ovoj temi vidi Bagdikian 2004. i Pappas 2003.

[354] O tome detaljno raspravljaju profesor McChesney, Pappas i drugi u Pappas 2003.

[355] Vidi „N.H. Voters want clarity on Clinton's Iraq views", CNN, 12. veljače 2007., http://www.cnn.com/2007/POLITICS/02/2008.campaign.trail.ap/; i „Hillary Clinton Vows to End the Iraq War", agencija France Presse, 2. veljače 2007.

To je ista poruka koju je istaknuo Bush: „Držite trupe u Iraku dok ne bude vrijeme da ih vratimo kući!" (K tomu, kao što je dobro poznato, Hillary Clinton je glasala za rat u Iraku.[356])

Zaključak ovoga o čemu raspravljam je:

Samo korporatisti i oni koje su izabrali da za njih budu na moćnim položajima imaju utjecaj na federalnu vladu u SAD.

Kako to Hertz navodi u raspravi o kandidatima za američke predsjedničke izbore 2000., „sama njihova mogućnost kandidature ovisila je o osiguranju korporacijskog financiranja. Fondovi za kampanju Ala Gorea iznosili su 33 milijuna dolara, oni Georgea W. Busha 191 milijun dolara,... s *Enronom* i njegovim izvršnim direktorima među Bushevim najvećim donatorima."[357] Razmotrite kako na tu temu teoretizira profesor Grossman:

> Prilozi kampanji (vremena i novca) su ... oruđe putem kojeg interesne skupine mogu utjecati na politički postupak... Postoji strateška interakcija između interesnih grupa i kreatora politike s jedne strane, te strateška interakcija između interesnih skupina s druge strane... Trgovinska politika može se doživljavati kao predmet „za prodaju", s političarom kao prodavačem i posebnim interesnim skupinama kao kupcem... Političar želi političke priloge koji se mogu koristiti za financiranje ponovne kandidature. Političari [postaju] ... „obični agenti" posebnih interesa. Pretpostavlja se da posebne interesne grupe predstavljaju interese industrije u ekonomskom modelu u kojemu se oni (ljudskim ili fizičkim) kapitalom uloženim u industriju mogu okoristiti putem zaštite ili potpore njihovom sektoru. Kod [ovog] modela svaka organizirana interesna skupina natječe se za utjecaj. Ti natječaji mogu poprimiti oblik „kontribucijskih rasporeda" koji povezuju iznos koji će grupa donirati političaru i određivanje trgovinske politike koju će političar usvojiti. Ne postavljamo nikakva ograničenja za takve ponude, osim da niti jedna skupina ne može izvršiti negativnu donaciju... Svaka grupa shvaća da će se i ostali natjecati za utjecaj, te da će na kraju političar odrediti takvu trgovinsku politiku koja će maksimalizirati političku objektivnu funkciju koja smatra ukupnu dobrobit i ukupne priloge argumentima. Grupe osmišljavaju svoje priloge za maksimiziranje

---

[356] Vidi „Hillary Clinton: No Regret on Iraq Vote", CNN, 21. travnja 2004., http://www.cnn.com/2004/POLITICS/04/21/iraq.hillary/.

[357] Hertz 2003., 10-11. Čitateljima koje zanima numerologija i tajna vlada u tom će odlomku iz Hertza sljedeći financijski brojevi (33 i 191 [911]) biti zanimljivi.

> dobrobiti njihovih članova, pretpostavljajući da će se druge skupine slično ponašati i da je političar politički motiviran... Količina zaštite koju uživa neka industrija rezultat je dvaju sastojaka: prvi sastojak, zajednički svim industrijama u nekom političkom sustavu, odražava značaj koji političar pripisuje ukupnoj društvenoj dobrobiti i dijelu populacije koju predstavlja organizirana interesna skupina. To se može smatrati sažetkom političkog okruženja. Drugi sastojak varira od industrije do industrije, ovisno o njihovim ekonomskim značajkama. On pretpostavlja da će više zaštite biti pruženo politički organiziranim industrijama s visokim omjerom izvoza, te onim industrijama čiji su zahtjevi za uvozom relativno nefleksibilni.[358]

Budući da stvarnu moć u Washingtonu imaju i demonstriraju isključivo korporatisti, to znači da će vidljiva vlada kreirati samo ono bitno za korporatističku kulturu (poput rata, profita za korporatiste, itd.), a drugi aspekti društva koji nisu naklonjeni korporatističkim interesima i profitima – kao što su postojanje srednje klase, kvalitetno obrazovanje, razumne plaće i zdravstvena zaštita, lijekovi itd. – bit će ograničeni ili uništeni. Ako vidljiva vlada nešto posjeduje ili nadzire, to ustvari nadziru korporatisti. Vjeruje se da mnoge stvari, poput cesta i mostova, nadzire ili posjeduje vidljiva vlada ili američki građani, ali to nije tako, ustvari su u vlasništvu korporacija.[359] Tako će korporatisti donositi odluke na temelju korporatističkih monopolističkih interesa, bez obzira što će te odluke za posljedicu imati siromaštvo, rat, žalost, užas, ropstvo i doslovnu ljudsku demenciju (slom mozga/uma). Ako su ratovi u Iranu ili Iraku ili *false flag* terorizam dobri za profit, korporatisti u vidljivoj vladi nastavit će ih provoditi i osmišljavati na bilo koji dostupan način.

Prema Ministarstvu domovinske sigurnosti, Amerikanci su al-Qaeda

Korporatisti financiraju organizacije Novog svjetskog poretka i *think tankove* kojima su naklonjeni kako bi imali politiku stvorenu prema svojim interesima. Kada korporatisti trebaju sprovesti neku politiku vidljiva vlada *će jednostavno preuzeti i iskoristiti politiku* think tankova *organizacija Novog svjetskog poretka koje su korporatisti stvorili u svrhu izvršavanja svojih korporatističkih planova, te na taj način osiguravaju korporacijama i korporatistima kontrolu nad bogatstvom i moći, kao i sadomazohističku dominaciju.* Iz tih razloga doslovno

---

[358] Grossman 2000.

[359] O ovome sam detaljno raspravio u trećem poglavlju. Za više podataka vidi Korten 2001. Alex Jones je također više puta raspravljao o tim temama u svojim radijskim emisijama na infowars.com emitiranima u studenom i prosincu 2006.

je nemoguće pronaći stvarne primjere slučajeva u kojima korporatistički političari stvaraju politiku i zakone koji doista idu u prilog građanstvu. Donese li se zakon za koji se čini da bi mogao pomoći građanstvu to je uglavnom samo privid i u stvarnosti ne pomaže. Dobri primjeri su takozvani Patriotski zakon ili stvaranje Ministarstva domovinske sigurnosti koji su nastali poslije 11. rujna, a za posljedicu su imali stvaranje orwellovske, *Big Brother* infrastrukture nalik nacizmu, stvorene od strane korporatista u biometrijskim, komunikacijskim i drugim profitabilnim industrijama. Danas, godinama nakon 11. rujna, nema dokaza da američka vlada traži Osamu bin Ladena, nema gotovo nikakvih potraga za „teroristima". Umjesto toga, Amerikance sada Domovinska sigurnost neprestano maltretira u zračnim lukama,[360] na autocestama,[361] na računalima,[362] u školama,[363] u bankama[364] i ostalim mjestima.[365] Zato što teroristi nikada nisu ni postojali. Jedino što postoji je plan za pokoravanje američkog naroda i svjetskog građanstva.

Korporatisti kontroliraju vladu. Dakle, korporatizam je vlada.

Ključna tema ovog poglavlja je da vladini kreatori politike u Washingtonu ne mogu kontrolirati i ne kontroliraju korporatiste i njihove korporatističke

---

[360] Vidi sljedeće priče: „Phoenix Airport to Test X-Ray Screening", Associated Press, 1. prosinca 2006.; „Air Travelers Stripped Bare with X-Ray Machine", USA Today, 15. svibnja 2005., Thomas Frank; „Nice Bombs Ya Got There", Associated Press, 26. lipnja 2003.; „Massive Terror Screening Draws Outrage: Lawmakers and Businessmen Object to Terrorist Screening of American International Travelers", Associated Press, Michael J. Sniffen, 1. prosinca 2006.; „Iris Scanning To Begin At Orlando International Airport", Associated Press, 11. svibnja 2005.; „Fingerprint, Iris Scans for Airport Employees: Canada To Use First Biometric System in World; National system to boost security in wake of 9/11", Toronto Star, Kevin McGran, 7. prosinca 2005.

[361] „Is the US Becoming a 'Nation of Snitches'?" WorldNetDaily, Barbara Ferguson, 19. srpnja 2004., „Speed cameras fail to halt a rise in fatalities on the roads", London Telegraph, 12. veljače 2007.

[362] Vidi „IMs Being Monitored at Home, Work", CBS News, 31. listopada 2006.; „Big Brother Isn't Watching – Google Is", Christian Science Monitor (CSMonitor.com), Tom Regan, 1. veljače 2006., http://www.csmonitor.com/2006/p16s01-cogn.html.

[363] „Pentagon Creating Student Database: Recruiting tool for military raises privacy concerns", Washington Post, Jonathan Krim, 23. lipnja 2005.

[364] „Pentagon Viewing Americans' Bank Records", Associated Press, Lolita Baldor, 14. siječnja 2007.

[365] Vidi sljedeću novinsku priču, kojoj je izvor Alex Jones: „Big Brother: Watching, Listening, Shouting And Firing X-Rays: Where will the surveillance stop and how do naked pictures of people stop terrorism?", Infowars.net, Steve Watson, 31. siječnja 2007.

interese. Važno je naglasiti tu činjenicu budući da ogroman broj ljudi smatra da vlada kontrolira i regulira tvrtke. Budući da je položaj korporatista u društvu bitno moćniji od društvene razine vlade/kreatora politike (kao što smo naveli, korporatisti ionako zauzimaju ili biraju kandidate za većinu političkih položaja u Washingtonu), to znači da je autoritet vlade/kreatora politike uvijek inferioran autoritetu korporatista. Drugim riječima, budući da provedba ili kontrola slabije skupine nad jačom ne može postojati duže vrijeme (ako uopće postoji), to znači da vlada ne može regulirati, upravljati ili sprovesti zakon (ili kaznu) nad korporacijama, pa tako korporacije nikome ni za što odgovaraju.[366] Hertz piše da:

> Svako novo spajanje korporacijama daje još više moći. Sve stvari koje kupujemo ili koristimo – gorivo, lijekove koje propisuju liječnici, nužno potrebne stvari poput vode, prijevoza, zdravlja i obrazovanja, čak i nova školska računala i usjevi koji rastu u poljima oko naših naselja – sve se to nalazi pod kontrolom korporacija koje nas mogu, prema vlastitom hiru, othraniti, podržavati ili ugušiti. To je... svijet u osvit novog milenija. Čini se da su vladine ruke sputane, a mi... ovisimo o korporacijama.[367]

Pogledajte popis velikih korporacija. Vidjet ćete tvrtke *Big Pharma*, *Monsanto*, *Microsoft*, Američku poštu, tvrtke za upravljanje vodama, energijom i prijevozom i tako dalje. Želimo li preživjeti, ovisimo o proizvodima najvećih korporacija. Po onome što vidim, Amerikanci uglavnom pogrešno misle da potrošači kontroliraju korporacije, budući da korporacije trebaju potrošače koji će kupovati njihovu robu. Međutim, u mnogim dijelovima ove knjige pokazat ću da je stvarna ovisnost ustvari ovisnost građanstva o korporacijama i korporatistima a ne obratno. Korporacijska uzurpacija resursa o kojoj pišem u ovoj knjizi *zabranjuje* stvarno tržišno natjecanje, a ako korporacije nadziru resurse koje svaka osoba treba da bi preživjela, građani mogu biti samo u potpunosti ovisni o korporatistima koji te resurse kontroliraju.

Što može bilo tko učiniti korporacijama koje su uzurpirale resurse kako bi stvarale i kontrolirale ono što je svakom Amerikancu nužno za preživljavanje? Mogu li im političari zaista nametnuti poreze?[368] Mogu li političari doista tražiti povećanje minimalne dnevnice? Jesu li političari u stanju primorati korporacije na plaćanje zdravstvenog osiguranja za svoje zaposlenike? Budući da vladu čine

---

[366] Možemo se zapitati: A što s *Enronom*? *Enronovi* problemi postali su javni zato što je *Enron* ostao bez „mogućnosti prijevare", odnosno, nestalo je lažnog novca.

[367] Hertz 2003., 8.

[368] Vidi Zepezauer 2004. za jasnu, empirijsku studiju o tome kako se porezni zakoni ne provode u ogromnim monopolizirajućim korporacijama.

korporatisti, zašto bi oni sami sebi nametnuli takvu vrstu „iskustava"? Bilo bi to kao da uzimaju novac iz vlastitih džepova. Ako bi političar u svojoj kampanji predložio povećanje minimalne dnevnice, mislite li da bi korporatistički mediji pravedno izvještavali o tom kandidatu, bi li objavljivali njegove oglase na svojim medijskim kanalima? Što bi se dogodilo da CNN izvijesti o cijenama koje određuju naftne kompanije što kontroliraju naftu o kojoj svi Amerikanci ovise da bi održali svoj način života u civiliziranom svijetu? S takvom pričom CNN bi predstavljao prijetnju njihovim prihodima od nafte ili srodnih pokrovitelja putem oglašavanja. Što bi se dogodilo da CNN izvijesti o sveprisutnom kriminalu i krivotvorinama u tvrtkama *Big Pharme*,[369] koje su možda najveći oglašivači u korporatističkim medijima? Ne bi li sve tvrtke *Big Pharme* preispitale odluku o oglašavanju na CNN-u (odnosno, trebaju li one financirati CNN). Prekid takve potpore za CNN bi mogao biti toliko štetan da bi doveo u pitanje njegov opstanak. Lako je uvidjeti kako je novac korporatističko oružje potpune kontrole, čak i preko naših medija i vlastitih umova.

Lobisti

Glavni način na koji korporatisti kontroliraju vladu je - jasno i glasno - *kupovanje i plaćanje političara tako da oni glasaju i stvaraju politiku koju želi najbolji ponuđač*. Na taj način glavno oružje korporatista – novac – kontrolira (vlada) svijetom. Ako *think tankovi* i organizacije Novog svjetskog poretka isporučuju *politiku* korporacija vladi, lobiste možete smatrati isporučiteljima *isplate* koja je potrebna za kupnju političara, a kojom korporacije i korporacijski interesi financiraju vladu. Glavno djelovanje političara – kako republikanca, tako i demokrata[370] – je, bez pretjerivanja, jednostavno služenje kao partijskog primatelja mita, osobe koja uzima novac od različitih korporatista, često noću,

---

[369] Vidi Angell 2003.

[370] Samo *izostankom* promatranja stvarnog ponašanja i aktivnosti zakonodavaca može se i dalje vjerovati da između republikanaca i demokrata postoje bitne razlike. Čini se da danas „demokratski", ratu naklonjeni političari poput Hillary Clinton i Josepha Liebermana koriste pojam „demokrat" da bi osvojili glasove velike skupine tradicionalno demokratskih glasača. Međutim, moguće je da je cijela ideja „Demokratske stranke", gdje demokrati (Carter, Clinton itd.) žele stvoriti privid da su oni „za ljude", uvijek bila neka vrsta mitske i/ili propagandističke ideje. Pogledajte, na primjer, što profesor Zinn piše o bivšem predsjedniku Bushu:

Predsjedanje Jimmya Cartera ... činilo se kao pokušaj jednog dijela *establishmenta*, onog koji predstavlja Demokratska stranka, za ponovnim pridobivanjem građana koji su ostali bez iluzija. Ali Carter je, osim nekoliko simboličnih gesti prema crncima i siromašnima, unatoč govora o „ljudskim pravima" u inozemstvu ostao unutar

da bi bio isplaćen za stvaranje politike koja je u interesu korporatista koji dobro plaćaju. Nekim je Amerikancima to teško shvatiti, i to zato što se mnogo truda ulaže u zadržavanje lobističkih aktivnosti izvan vidokruga te privida da političari svakodnevno raspravljaju o različitim temama u Kongresu. Međutim, kada se analizira i ispita što to ustvari zakonodavci rade, kao i prirodu zakonodavnih djelatnosti koje provodi, primjerice, Kongres, te proučavanjem djelatnosti lobista može se doći do zaključka da sve te rasprave u Senatu nisu ništa drugo doli oblik obilatog pravničkog glumatanja.

Preciznije, pojam „lobist" može se definirati na sljedeći način:

Lobist je isporučitelj novca, isporučitelj „punih omotnica", *od* korporacija *prema* vladinim zakonodavcima, gdje isporučen novac određuje kako se u Washingtonu stvara i provodi politika.

Članovi vidljive vlade u stvaranju politike prate i *think tankove* i lobiranje. Predodžba da političari slušaju američke glasače ili da im je do njih stalo obična je iluzija. Obje pojave „ljudima" učinkovito zabranjuju bilo kakav utjecaj na stvaranje politike i čine da se korporatistička vizija u potpunosti provodi u Washingtonu. Proučavanje lobista nudi produktivan način istraživanja urođenog fašizma/korporatizma u SAD-u, budući da je to jednostavan način za ilustriranje kako iza kreiranja politike stoje samo korporatisti.

Silverstein (1998) se 90-ih pretvarao da je lobist u Washingtonu da bi se infiltrirao i stekao uvid u taj tajni svijet. Njegova knjiga razvidno opisuje uznemirujući svijet prijevara i tajnovitosti koji postoji u korporatističkom sustavu, a nalazi se izvan percepcije i svijesti Amerikanaca. Uvjeravaju nas da Kongres radi „za ljude", ali lobiranje pokazuje da je to potpuna neistina, kao što je već rečeno.

Za dan ili dva po inflitraciji u svijet lobista, odmah nakon što je Silverstein ustanovio svoj lažni lobistički status, njegovo ime počelo je kružiti Washingtonom te je pozivan i na demokratske i na republikanske skupove kamo je trebao donijeti pune omotnice kojima bi utjecao na (kupio) stvaranje politike. Na primanjima, nakon što bi isporučio ček ili izjavio da ima ček za isporuku, kon-

---

povijesnih političkih granica američkog sustava, štiteći korporativno bogatstvo i moć, održavajući ogromni vojni stroj koji je isisao nacionalno bogatstvo te povezujući SAD s inozemnim desničarskim tiranijama. (Zinn 2003., 565)
Silverstein daje kratku analizu načina na koji je Clintonovim predsjedanjem dominiralo i upravljalo lobiranje, a ne „ljudi". (Silverstein 1998., 4-5)

gresnik bi ga upitao „što želi", što je značilo nešto poput: koju politiku želite da pokušam stvoriti ili izglasati kao posljedicu vaše isplate?

U vrijeme pisanja Silversteinove knjige lobisti su u Washingtonu premašivali broj članova Kongresa u omjeru od 70:1.[371] Čitajući Silversteina (1998.) čitatelj upoznaje priču o političarima kao *glumcima*, u doslovnom smislu, koji se namjerno pretvaraju da bi prevarili američki narod, a čim se kamere isključe postaju netko drugi. Dojam je da Silversteinova knjiga prikazuje članove Kongresa - bez obzira kako se oni doimali na CSPAN-u (*Cable-Satellite Public Affairs Network*, američka kabelska TV mreža, op. pr) - kao skupine koje često nalikuju pijanim članovima bratstava koji će učiniti sve za bogatu večeru i punu omotnicu. Silversteinova knjiga članove Kongresa također prikazuje kao osobe koje, kada se kamere isključe, nemaju nikakvog pojma da „tamo vani", u Americi, zaista postoje ljudi. Pogledajte što o tome piše Caldecottova:

> Tko upravlja Kongresom sve ove godine? Transnacionalne korporacije čiji izvršni direktori izvode na večere i pića, zavode, podmićuju i korumpiraju ljude na položajima u Bijeloj kući i Kongresu: od predsjednika i potpredsjednika do gotovo svih izabranih kongresnih dužnosnika. Te svemoćne korporacije kontroliraju i manipuliraju većinom federalnih zakona, inozemnih i domaćih, koji prolaze kroz Kongres. Čine to pomoću različitih mehanizama: *think tankova*, korporativnih spajanja, lobiranja i političkih donacija.[372]

Ekonomija uništenja

U radijskoj emisiji Jeffa Rensea emitiranoj 4. prosinca 2006. revolucionarni fizičar i izumitelj John Bedini raspravljao je s Jeffom Renseom kako stvari kao što su baterije, elektrane i većina drugih niskotehnoloških energetskih izvora što se koriste u Americi ustvari nisu potrebne zato što postoje načini pokretanja civilizacije i bez njih. Rense i Bedini u tom su intervjuu raspravljali i o drugim vrstama postojećih ali skrivenih goriva i izvora energije koji se ne moraju redovito „ponovno puniti" po visokim cijenama te zato korporatistima nisu profitabilni. Baterije se moraju mijenjati, automobili puniti gorivom, da biste imali električnu energiju u kući svaki mjesec morate plaćati račun, u suprotnom će vam opskrba biti prekinuta. Uz Sunčevu energiju, energiju vjetra, zraka ili vode,

---

[371] Silverstein 1998., 18.
[372] Caldicott 2002., 24.

ili uz Bedini-Beardenov generator besplatne energije[373] stvari poput baterija, punjenja gorivom, računa za električnu energiju itd. nisu potrebne jer energija je besplatna ako imate solarni generator ili vjetrenjaču, ako sagradite Bedini-Beardenov generator besplatne energije ili ako imate neku drugu vrstu opreme. Što kažete na automobil koji vozi na kišnicu?[374] Sve su te stvari već izumljene i postoje godinama, ali budući da Amerikanci o njima nisu informirani putem masovnih medija ili obrazovnog sustava one im nisu poznate pa vjeruju da je primitivno gorivo na bazi nafte jedini izbor za vozila.

Upravo spomenute teme otkrivaju ključno pitanje korporatističke tajne vlade: profit proizlazi iz uništenja (u ovom slučaju baterije, benzin i energija iz strujne mreže uništavaju se [preobražavaju] tijekom korištenja). U poslovnim školama to se naziva *planirano zastarijevanje*. Samo šačica ljudi doista razumije koliko daleko doseže ekonomija uništenja. Ona ne dominira samo životima običnih Amerikanaca, kao što smo to upravo objasnili, već i cijelom strukturom svijeta – od ratova, ekoloških katastrofa, do ekonomskih teškoća – sve te pojave zasnivaju se na filozofiji koja govori da je za ostvarivanje profita (korporatista) potrebno uništenje - red iz kaosa.

Ne mora biti tako, a korporatisti bi mogli zarađivati na ljudima čineći ih zdravima i sretnima, ali to nije u interesu skrivenih korporatista: oni su sretni s manjom zaradom proizašlom iz uništenja stvari (posebice uključujući ljude i njihovu svijest), tako da građanstvo neprestano iznova mora kupovati, a korporatisti mogu uživati u uništenju koje stvaraju.

---

[373] Vidi Bearden i Bedini 2006. za više informacija o Bedini-Beardenovom generatoru slobodne energije.

[374] Prema Wave-3 News (podružnici NBC-ja) iz Louisvillea, u članku pod nazivom „Car Powered by Water a Reality" („Automobil s pogonom na vodu je stvarnost") Erica Flacka (objavljenom 6. rujna 2009.).

Uz obalu Floridskog zaljeva vode ima posvuda. Od zaljeva, preko plaže, do grada Clearwatera, gdje pronalazimo Dennyja Kleina. Čovjek s pogonom na vodu, doslovno. Klein je izumio prvi svjetski automobil s pogonom na vodu. Automobil troši ono što Klein naziva „Akvagen". Akvagen je voda ili H_2O, rastavljena na HHO plin, nešto što su znanstvenici smatrali nemogućim. „Bilo koja osoba s doktoratom ili knjiga će vam reći da ne možete miješati vodik i kisik. Još uvijek nam mnoštvo ljudi ne vjeruje zato što se to ne slaže s onim što su naučili", rekao je Klein. Međutim, ljudi brzo shvaćaju da su Klein i njegov automobil stvarni. Klein kaže da se njegov izum može montirati na bilo koji klipni motor. Tim za ekonomski razvoj okruga i televizije lokalnih vlasti dobili su demonstraciju dok smo mi bili ondje. Klein kaže da je on prvotno razvio Akvagen da bi stvorio sigurniji aparat za zavarivanje koji manje zagađuje okoliš. Klein je shvatio da se Akvagen može koristiti i za čišćenje automobilskih plinova. Jedino što bi izlazilo iz automobilskog ispuha je voda. Uskoro je njegova vizija postala stvarnost.

Činjenica da Amerikanci neprestano prazne svoje bankovne račune za energiju i gorivo je planirana. Slobodni izvori energije namjerno se drže u tajnosti. Zašto Amerikanci nisu čuli za električno vozilo (takozvani „EV") ili zašto ga više njih ne posjeduje? (Neki će čitatelji možda misliti da govorim o „vozilu s pogonskom ćelijom" koje se razlikuje od EV-a.) Ne samo da imamo tehnologiju za električna vozila, ona postoji *duže* od vozila pogonjenog gorivom, a većina ranih automobila na cestama početkom 1900-ih bila su električna vozila![375] Povučena su iz komercijalne prodaje ubrzo nakon izuma automobila pogonjenih gorivom, ali je EV ponovno pronašao put na tržište početkom 2000-ih. Međutim, stvoreni su zakoni koji zabranjuju njihovu prodaju pa su takva vozila doslovce oteta ljudima koji su ih kupili.[376]

Zašto se ta tehnologija, koja je očito mnogo bolja za Amerikance, ne učini komercijalno dostupnom i drži se u tajnosti? Upoznao sam tek malen broj ljudi koji su čuli za EV, a mnoge koji su doista načitani. Ako netko govori o EV-u, ili ako netko sagradi vjetrenjaču ili generator besplatne energije, i zatim o tome razgovara sa svojim susjedom, pa svom susjedu kaže: „Ja ne plaćam energiju, a ti plaćaš zbog tajnog plana za pražnjenje bankovnih računa ljudi" susjed će vas vjerojatno nazvati *„pobornikom teorija zavjere!"* umjesto da vas zamoli da mu te tvrdnje dokažete. Ali što može biti jednostavnije ili logičnije od toga da korporacije poduzimaju tajne mjere za povećanje profita, što je ustvari upravo ono što ta tvrdnja koju ste izrekli svojem susjedu znači?

Ako civilizacija na raspolaganju ima takve tehnologije „slobodne energije" kao što smo upravo opisali, građani ove naše civilizacije ne bi morali i dalje trošiti veliki dio svog financijskog bogatstva na nabavku energije za financiranje svog života. Ne bi morali plaćati mjesečne račune za energiju, grijanje i tako dalje. U gore spomenutom intervjuu s Bedinijem Jeff Rense precizno komentira da „smo suočeni s vjerojatno najopasnijim monolitom na Planetu, a to su goniči robova koji žele da nastavimo plaćati ono što je naše urođeno pravo, odnosno život, slobodu, udobnost i potragu za srećom". Nadovezuje se to na ono što ja nazivam „ekonomijom uništenja" i uključuje situacije u kojima se građani prisiljavaju na kupovinu stvari koje zatim jednostavno uništavaju (gorivo, lož-ulje, elektricitet, baterije, itd.) a samo zato da bi preživjeli.

---

[375] Vidi Paine 2006. Također vidi BookTV predstavljanje Edwina Blacka, autora knjige *Unutarnje sagorijevanje (Internal Combustion)*, koje je emitirano na BookTV 16. prosinca 2006. (to predavanje može se nabaviti na BookTV.org), a prikazuje predstavljanje njegove knjige *Unutarnje sagorijevanje*, snimljeno 19. listopada 2006. Black, vrhunski povjesničar i autor knjiga *IBM i holokaust (IBM and the Holocaust)* te *Zarada na Bagdadu (Banking on Baghdad)*, u svom predavanju govori o povijesti električnih automobila. Za više detalja pogledajte Blackovu knjigu *Unutarnje sagorijevanje* (2006.).

[376] Vidi Paine 2006.

U korporatističkoj Americi živjeti znači plaćati i biti prisiljen redovito plaćati da se ne umre od gladi i hladnoće. Živjeti znači biti primoran plaćati takav život, zbog čega morate biti zaposleni *u nekoj korporaciji*.

Ako se netko opameti i sagradi farmu na svojoj zemlji, opskrbljuje svoj dom energijom iz vjetrenjače i iskopa bunar za opskrbu vodom, taj čovjek unatoč svemu i dalje raznim vladama mora plaćati visoke poreze na zemlju. Da biste u Americi živjeli od zemlje *morate plaćati*, a da biste platili morate služiti korporacijama da biste dobili plaću koja vam omogućava plaćanje. U Americi jedini način života je onaj po kojem se život i energija moraju provesti u osiguravanju milostinje korporacija, dok ostali (nastavnici, odgajatelji u vrtićima itd.) podižu djecu nacije umjesto da tu djecu nacije podižu roditelji. Pogledamo li pobliže taj scenarij on je vrlo nalik priči iz Orwellove *1984.* koja opisuje zemlju prisilnog rada, bez obitelji, bez ljubavi ili strasti, zemlju prožetu fašizmom.

Profit iz uništenja

Primjere ekonomije uništenja pronaći ćemo i u brojnim drugim aspektima osim onih energije i goriva. Korporatistička vlada građane primorava na neprestano trošenje svoje milostinje na stvari koje ne trebaju, a ako je moguće građane prisiljavati na neprestanu kupnju jednih te istih proizvoda korporatisti ostvaruju sve veće profite. Na primjer, imate li automobil, on će trajati svega nekoliko godina umjesto nekoliko desetljeća. Kada bi trajao nekoliko desetljeća to bi smanjilo zaradu korporatističkih proizvođača automobila. Umjesto toga, automobili se proizvode tako da traju vrlo ograničeno vrijeme koje otprilike odgovara vremenu potrebnom za otplatu petogodišnjeg kredita koji većina ljudi podiže za kupnju automobila. Po isteku tih pet godina automobil se čini mnogo manje poželjnim budući da će vjerojatno zahtijevati skupe zahvate (gume, podešavanje, volan te druge slične i skupe popravke) i neće biti u dobrom stanju u drugom pogledu (možda prijeđe 100.000 milja zbog će zahtijevati skupe popravke), tako da čovjek mora kupiti potpuno novi automobil.

Drugim riječima, ono što je originalno kupljeno (automobil) ustvari se *uništava* (ne u svom originalnom ili korisnom stanju ili njemu nalik) tako da potrošač mora kupiti drugi: *mora kupiti ono što već posjeduje*. To je ono što ja nazivam „ekonomijom uništenja", a taj pojam općenito obuhvaća sljedeću ideju:

Ekonomija uništenja: nakon što potrošači kupe proizvode, proizvodi se moraju postupno ili brzo uništiti tako da ih potrošači ponovno moraju kupiti (i to se neprestano ponavlja). Što se tiče proizvoda koji se ne uništavaju

dovoljno brzo, potrošače se treba na prijevaru nagovoriti na kupnju/potrošnju proizvoda koje taj potrošač već posjeduje.

Ekonomija uništenja je uništavanje stvari za profit korporatista. Jedan od osnovnih entiteta koji se u korporatističkoj kulturi uništavaju je vojnik. Rat su izmislili korporatisti: putem masovnih medija vojnici se na prijevaru nagovaraju da postanu plaćenici rata, oni se uništavaju, društvo ih uglavnom zaboravlja, a zatim se taj ciklus godinama kasnije ponavlja; kupuju se novi vojnici i zatim uništavaju. U zadnje je vrijeme vlada SAD-a obavještavala javnost samo o vrlo malom broju vojnika poginulih u ratu, a ti brojevi ne uključuju, na primjer, žrtve rata koje umiru u bolničkim krevetima, na kraju dana kada završe dnevne borbene aktivnosti, ili žrtve koji umiru kasnije, npr. u bolnicama za veterane. O tim pitanjima bit će govora u drugom dijelu knjige.

Sindrom Zaljevskog rata

Dio teškoća s kojima se Ministarstvo obrane suočava u određivanju uzroka takozvanih bolesti Zaljevskog rata tiče se širokog spektra simptoma o kojima izvještavaju američke trupe kao i činjenice da za njihove tegobe ne može biti odgovoran samo jedan čimbenik.

Gulf War syndrome

Part of the difficulty the Defense Department has had in determining any causes of so-called Gulf war illnesses is the wide range of symptoms reported by U.S. troops and the fact no single factor can account for their ailments. Here's a list of the most commonly reported symptoms and some possible causes being investigated.

Symptoms
Fatigue
Joint pain
Headaches
Rashes/skin problems
Memory loss
Insomnia

Possible causes
Physical/psychological stress
Low-level exposure to nerve gas
Low-level exposure to biological weapons
Vaccines given to soldiers
Toxic fumes from burning oil wells
Depleted uranium from munitions
Pesticides

Veterans who served in the Persian Gulf can call toll-free an information helpline at 1-800-749-8387

NBC News / MSNBC

Ovo je popis najčešćih simptoma i nekoliko mogućih uzroka koji se istražuju.

Simptomi	Mogući uzroci
Umor	Fizički/psihički stres
Bol u zglobovima	Kratkotrajno izlaganje nervnom plinu
Glavobolje	Kratkotrajno izlaganje biološkim oružjima
Problemi s osipom/kožom	Cjepiva koja su vojnici primili
Gubitak pamćenja	Otrovne pare iz gorućih naftnih bušotina
Nesanica	Osiromašeni uran iz municije
	Pesticidi

Babilon

Kao što smo to prije, na nekoliko mjesta u ovoj knjizi, već naveli i raspravili, iste korporatističke skupine nadziru svjetske resurse i građane otkad je ljudske povijesti.[377] Cijelo to vrijeme oni koriste iste ekonomske metode, jedna od kojih je *profit iz uništenja*. Vrlo rani primjer te metode nalazimo u jednom od najranijih poznatih nastupa slobodnih zidara - padu Babilonske kule. Howard jasno opisuje taj rani događaj koji je organizirala tajna vlada, prikrivši pritom svoju umiješanost:

> Masonska tradicija govori da su se masoni prvi put organizirali u korporativno tijelo za vrijeme građenja Babilonske kule. Prema Postanku 11:4-6, ideja je bila da kula dosegne nebo i stupi u kontakt s Bogom. Pad Babilonske kule uništio je zajednički jezik čovječanstva i okončao drugo Zlatno doba koje je nastupilo poslije Potopa. Arhitekt kule bio je kralj Nimrod Babilonski koji je bio mason. On je svom rođaku, kralju Ninive, osigurao šezdeset zidara koji su trebali pomoći u građenju njegovih gradova. Zidarima je na odlasku rečeno da jedni drugima ostanu odani, pod svaku cijenu izbjegnu nesuglasice, žive skladno i služe svog vladara kao gospodara na Zemlji. Prema općem vjerovanju, Hebreji su svoje poznavanje gradnje stekli od Babilonaca i donijeli ga u Egipat kada su postali robovi. U Egiptu su na to znanje utjecali Misteriji i okultne tradicije graditelja piramida koji su bili vješti u tehnikama svete geometrije.[378]

---

[377] Postoje mnogi izvrsni opisi te povijesti. Jedan on mojih favorita je Black 2006. Drugi sjajni opisi su Maxwell 2000.; Fomenko 2003.; Howard 1989.

[378] Howard 1989, 4-5.

Čini se da je to ranije kontrolirano rušenje – lažna prijetnja starija od WTC1, WTC2 i WTC7 11. rujna. Tajna vlada njeguje tradiciju rušenja impresivnih struktura kada to rušenje pokreće nove planove koji vode implementaciji Novog svjetskog poretka.

Ovaj ulomak iz Howarda govori o ekonomiji uništenja, glavnom obilježju korporatističke ekonomije: ekonomija mora „rasti", a ona raste gradnjom stvari, uništavanjem tih istih stvari nedugo po gradnji, ponovnom gradnjom, ponovnim uništavanjem, ponovnom gradnjom, i tako u beskonačnost. Babilonska priča sadrži to uništenje kule ili grada koje zatim dovodi do daljnje ekspanzije: iz razaranja i kaosa rađa se izgrađivanje i povećanje profita korporatista. Uništi i ponovno gradi, stalno iznova. To je poput gradnje kompleksa Svjetskog trgovinskog centra na Manhattanu, njegovog uništenja, te zatim gradnje takozvanog Tornja slobode koji se počeo graditi u vrijeme kad je ova knjiga odlazila u tisak. Ekonomija uništenja najbolje ilustrira vojno-industrijski kompleks: gradnja stvari (bombi, itd.) koje se koriste *samo* da bi bile uništene (i za uništenje ostalih stvari) te ostvarenje nevjerojatnih profita kroz ratni proces. Što je ratno razaranje (više rata) veće, to će i profit biti veći, zbog činjenice da što više bombi eksplodira, to se mora proizvesti više novih.

Odjeća, hrana, automobili, elektronika, odmori, terminatorsko sjeme, električna energija, baterije, softver i gotovo svaki predmet koji ljudi koriste u korporatističkoj kulturi potrošači uništavaju i ponovno kupuju. Naravno, korporatisti ne koriste riječi „uništavanje" i „ponovna kupnja", koriste mekše, „prijateljskije" pojmove: „*unapređivanje* programa", u slučajevima programa koji se moraju „zamijeniti" (odnosno, uništiti, kao kada, na primjer, uklanjate stare programe sa svog računala). Čak se i cijeli gradovi mogu uništiti i ponovno izgraditi zbog profita, kao što je to bilo sa Chicagom (požar), New Orleansom (uragan, najvjerojatnije izazvan HAARP sustavom[379]), Bagdadom (oružje), Tokijem (nuklearne bombe), Babilonom, koji je vjerojatno bio neka vrsta planiranog kolapsa ili uništenja, i tako dalje.

„Ekonomski rast"

Američka ekonomija „raste" kada Amerikanci kupuju stvari koje im ne trebaju i kada stalno kupuju jedno te isto. Najlakše se to postiže kada se uništi ono što potrošači već imaju i kad to moraju ponovno kupiti. Zanimljivo je, međutim, primijetiti da je „ekonomski rast" ustvari rast samo za korporatiste.

---

[379] Vidi dio o kemijskim tragovima u petom poglavlju ove knjige, gdje pišem o upravljanju vremenskim prilikama i zakonu S517.

Za vrijeme trajanja onoga što se naziva „ekonomskim rastom" dobiva li radnik u trgovini *7-11* ili pošti veću plaću? Radnici u pošti imaju ugovorenu plaću, što znači da neće dobiti više novca. Radnik u trgovini *7-11* može ostvariti nekoliko prekovremenih sati, međutim, njegova plaća toliko je niska da je povećanje prihoda zanemarivo malo, pa sve što se radniku u *7-11* događa je da provodi više vremena u korporaciji, umjesto kod kuće ili negdje drugdje. Postavlja se, dakle, pitanje: tko profitira za vrijeme takozvanog „ekonomskog rasta"? Odgovor je, naravno - isključivo monopolistički korporatisti.

„Ekonomski rast" odnosi se na rast profita do kojeg je došlo zbog rasta prodaje, što pak dovodi do povećane akumulacije kapitala. Međutim, kao što je navedeno u 3. poglavlju, jedini stvarni i izvorni kapitalisti u Americi su monopolistički korporatisti (i oni koji su izravno s njima povezani, kao i njihovi bliski suradnici), što znači da je razdoblje „ekonomskog rasta" nebitno za većinu običnih građana. Razdoblja „ekonomskog rasta" popraćena su pompoznom pozornošću masovnih medija. Često susrećem obične građane koji izražavaju svoje oduševljenje tim pretpostavljenim porastom poslovnog ciklusa. Ali kada bi ti obični građani analizirali vlastiti položaj uvidjeli bi da se za njih malo toga promijenilo u razdoblju „ekonomskog rasta", osim možda da više radnih sati moraju provoditi u korporaciji (što znači da radnici s ugovorenom plaćom ne dobivaju više novca za veći broj radnih sati) da bi održavali proizvodnju i povećane profite koji odlaze u džepove korporatista (koji vjerojatno ne moraju raditi dulje za vrijeme pretpostavljenog porasta poslovnog ciklusa).

Iz tih razloga se čini da je koncept „ekonomskog rasta" samo još jedan primjer kako obični građani prihvaćaju, slave, sudjeluju u idejama i za njih se bore/robuju im a da su te ideje za njih štetne (štetne zbog gore spomenutog produljenja radnog vremena, na primjer), ali su dobre za korporatiste. Slično načinu koji smo opisali u prethodnim poglavljima na koji korporatisti obične građane navode na borbu za ideje i način života koji su dobri za korporatiste, ali loši za obične građane. Recimo, običnog će se građanina nagovoriti da odustane od poznavanja obrade zemlje i samodostatnosti kako bi svu robu mogao kupovati u npr. *Wal-Martu*. Običnog građanina će se uvjeriti da su cijene nafte niske (3. poglavlje), ili da u Americi postoji privatno vlasništvo, ili da kapitalizam postoji te da je dobar za Ameriku, itd.

Globalno siromaštvo i ropstvo: slobodna trgovina i Novi svjetski poredak

Prethodno sam ustvrdio da su bogatstvo, *think tankovi*, organizacije Novog svjetskog poretka te ekonomija uništenja osnovna oruđa i taktike koje korporatistička tajna vlada koristi za kontroliranje, oblikovanje i porobljavanje

građana svijeta kao i za zgrtanje bogatstva za sebe. U sljedeća dva pododjeljka pisat ću o dvama ključnim oruđima i taktikama koje koristi korporatistička tajna vlada, a koje su usko povezane: siromaštvo i neznanje. Prvo ćemo govoriti o siromaštvu.

„Slobodna trgovina"

Tek je mali broj ljudi svjestan da se provodi plan za stvaranje svjetske vlade i dovođenje cjelokupnog svjetskog stanovništva u stanje siromaštva i ropstva (mnogi antiglobalistički aktivisti nazivaju to *globalnom kolonizacijom*), tako da korporatisti (i agencije koje služe korporatistima) mogu u potpunosti uzurpirati svo bogatstvo, resurse i zemlju te uspostaviti novi svjetski feudalizam.[380] Iako mnogi građani svijeta to ne znaju, to je ono čemu teži takozvana „slobodna trgovina" te ono što se skriva iza hvalospjeva masovnih medija posvećenih „slobodnoj trgovini". Takozvana „slobodna trgovina" samo je način na koji monopolizirajuće korporacije po vlastitim željama premještaju ljude i resurse, bez pravila i propisa i na način koji pod svaku cijenu maksimalizira profit. Kako je rekao Alex Jones, poznati radijski voditelj: „slobodna trgovina su globalne korporacije koje postaju naša/vaša vlada"[381] – a to je, naravno, *korporatizam*.

Iz tih razloga „slobodna trgovina" ustvari je orwellovski pojam budući da zvuči kao nešto pozitivno, ali u stvarnosti je samo način ukidanja pravila i ograničenja kako bi korporacije mogle još temeljitije monopolizirati resurse, radnu snagu i bogatstvo. „Slobodna" = „neregulirana". *Sloboda* u slobodnoj trgovini ustvari je sloboda samo za korporatiste, dok za ostale u konačnici znači neku razinu ropstva. To uklanjanje pravila i ograničenja za korporatiste stvara jedno *novo* pravilo: korporatisti mogu raditi što žele, bez obzira tko će patiti – čak i ako to za posljedicu ima smrt mnoštva ljudi (što korporatisti često smatraju profitabilnim, što ćemo i pokazati u daljnjem tekstu).

---

[380] Za detaljni opis tog plana i procesa njegova provođenja vidi Brzezinski 1998., McInerney i Vallely 2004., PNAC 2000., Thorn 2003., Chossudovsky 2003. i ostale. Također možete pročitati Huxleyjev *Vrli novi svijet* ili Orwellovu *1984.* da biste stekli ideju o načinu uspostavljanja tog korporatističkog Novog svjetskog poretka.

[381] Radijska emisija Alexa Jonesa, www.infowars.com, 20. prosinca 2006.

Novi svjetski poredak: današnja svjetska vlada

Organizacije koje stvaraju osoblje i politiku za korporatiste, koje izravno upravljaju novim mrežama globalne slobodne trgovine i pravilima za korporatiste ono su što se često naziva korporatističkim Novim svjetskim poretkom. Taj Novi svjetski poredak čine korporatisti i njihove organizacije, kao npr. Svjetska banka, CFR, WTO, MMF, WHO, FDA, EPA, CDC, grupe Rockefeller, UN, obavještajne agencije u cijelom svijetu, Rimski klub, Bilderberg, administracija raznih velikih američkih sveučilišta, NATO, Triliteralno povjerenstvo, različiti *think tankovi* (poput PNAC-a i AEI-a), različita tajna društva (poput Yaleovih Lubanji i kostiju), Crveni križ, NASA i mnoge druge.[382] To su neke od organizacija koje korporatisti koriste za uspostavu i vođenje svoje svjetske vlade (Novog svjetskog poretka). Svijet se oblikuje prema željama korporatista koji djeluju kroz te organizacije. Kao što je spomenuto u prvom poglavlju, uobičajeno je za korporatiste da budu članovi nekoliko različitih organizacija Novog svjetskog poretka, ali da u isto vrijeme budu i korporatisti. Na primjer, R. James Woolsey bio je na čelu CIA-e za vrijeme prve Clintonove administracije, glavni je član PNAC-a, redovito se pojavljuje u vijestima CNN-a i Fox Newsa, predsjedao je izvršnim odborom upravnog vijeća Sveučilišta Stanford, bio je potpredsjednik savjetodavnog odbora tvrtke *Global Options LLC* i član upravnog odbora korporacije *BC International*, *Sun HealthCare grupe*, USF&G-a, tvrtke *Yurie Systems*, *Martin Marietta*; *British Aerospace*, kompanije *Fairchild Industries*, korporacije *Titan* i **DynCorpa**, a bio je i član upravnog odbora Filadelfijske burze.

Funkcija organizacija Novog svjetskog poretka nije samo ukidanje pravila za korporacije već i stvaranje okoliša koji će biti što robovskiji za građane svijeta da bi se što više bogatstva zadržalo izvan ruku radnika (a u rukama korporatista). Bogatstvo raste u cijelom svijetu, ali isključivo za korporatiste. Na djelu je globalizacija siromaštva koja se širi cijelim svijetom, Europom i američkim društvenim razredima. U ovom upečatljivom ulomku profesor Chossudovsky piše:

> Vlade G7 zemalja i globalne institucije, uključujući MMF, Svjetsku banku i Svjetsku trgovinsku organizaciju,[383] ležerno niječu porast razine siromaštva u svijetu; prikriva se socijalna stvarnost, manipulira se službenim statisti-

[382] Postoji još mnogo drugih. Na primjer, nisam naveo mnoge prekomorske organizacije koje se predstavljaju kao obavještajne ili regulatorne agencije drugih država.

[383] To su posebno institucije Novog svjetskog poretka koje rade na uspostavi globalnog korporatizma i oblikovanju svijeta na način da korporatisti uspiju u nakani osnivanja globalnog korporatističkog radnog logora.

kama, a ekonomski pojmovi se izokreću. Zauzvrat, mediji bombardiraju javno mnijenje pozitivnim prizorima globalnog rasta i blagostanja. Tvrdi se da je svjetska ekonomija u procvatu zahvaljujući reformama „slobodnog tržišta"... Bez debate ili rasprave, takozvana „zdrava makroekonomska politika" (odnosno, različite mjere štednje, deregulacija, smanjivanje i privatizacija) pozdravlja se kao ključ ekonomskog uspjeha.[384]

U svijetu je trenutno primjetan jedan trend: standard života stanovništva se snižava, a prihodi ostaju isti ili se smanjuju. Trend je također takav da sve veći broj ljudi osiromašuje, kao što možemo vidjeti na primjeru Amerike gdje je „minimalna dnevnica" (koja je ispod granice siromaštva) uglavnom nepromijenjena već jedno desetljeće, a i prije toga porast je bio zanemariv. (Međutim, trenutno mnogi siromašni ljudi u Americi žive u raskoši u usporedbi sa siromašnima u cijelom svijetu i to zbog priljeva jeftine robe proizvedene robovskim radom koja se uvozi u SAD.[385])

Amerikanci se izravno podvrgavaju i postaju žrtve povećanog rasta siromaštva, ali su ujedno uglavnom posve nesvjesni tog fenomena, a masovni ih mediji uvjeravaju da ne postoji fenomen općeg siromaštva koje je postojeći problem u SAD-u, i koje se i dalje dodatno širi i raste. Iako se siromaštvo posvuda može vidjeti (na primjer, kada vidite mnoštvo beskućnika koji lutaju Amerikom [a njih je toliko da se čini da je većina Amerikanaca toliko navikla viđati ih da ih više uopće ne primjećuje]), Amerikanci će prije vjerovati da je život prikazan u epizodi *Prijatelja* ili nekoj drugoj seriji stvaran (te će oponašati ponašanje, životne stilove, odjeću, interese i stavove ljudi u tim serijama), nego što će povjerovati stvarnosti koju vide svuda oko sebe (uključujući gore spomenute beskućnike).

Opće siromaštvo preplavljuje Amerikance, ali oni to ne primjećuju: ono njima izgleda kao ribama voda, *nevidljiva,* iako je osnovni okoliš i glavni sastojak riba. Prihodi Amerikanaca rastu vrlo sporo ili ostaju isti, pa mnogi Amerikanci brzo tonu u siromaštvo (što ustvari znači da dnevnice *padaju*, jer ako dnevnice rastu sporije od inflacije to zapravo znači da se one *smanjuju*, a onda će i novac koji Amerikanci posjeduju sve manje vrijediti tj. moći će kupiti sve manje robe). Međutim, Amerikanci se daju prevariti i vjeruju da su bogatiji zato što mogu kupiti više DVD-a u *Wal-Martu*, zato što su njihovi ormari puni jeftine odjeće koju su proizveli robovi u Aziji ili drugim mjestima izvan SAD-a. K tomu, Amerikanci rijetko obraćaju pozornost na činjenicu da si ne mogu priuštiti zdravstvenu skrb, da ne mogu otplatiti dugove, da si ne mogu (ili imaju

---

[384] Chossudovsky 2003., 26.

[385] Za dodatne informacije vidi Chossudovsky 2003.

poteškoća) platiti studiranje, da imaju malo ili nimalo uštedevine za mirovinu, da često ne mogu dobiti hipoteku, da ne mogu otplatiti svoju postojeću hipoteku (ako je imaju) ili zajmove, te da ne posjeduju nikakav kapital ili predmete koji stvaraju bogatstvo. Američki standard življenja naglo pada, ali umjesto da ljudi shvate što se događa, čini se da im je draže gledati televizijske programe što, kao što ćemo vidjeti, nije nikakva slučajnost.

Obrazovanje za neznanje

„Cilj totalitarističkog obrazovanja nikad nije bio usađivati uvjerenja nego uništiti sposobnost da ih se uopće stvara."
-Hannah Arendt[386]

U korporatističkoj naciji prve stvari koje dolaze pod udar, koje se osvajaju, porobljavaju i na kraju uništavaju su *sloboda* i *svijest*. Ljudsko biće postaje podljudsko, a spontanost urođeno poetske ljudske svijesti pretvara se u „televizijsku svijest". Najočitiji primjer te pojave je korporatističko otimanje obrazovnog sustava.

Ono što je nekoć bilo najživlje, najproduhovljenije, najvitalnije i najstrastvenije područje ljudskog djelovanja, s američkim herojima poput Emersona, Thoreaua, Einsteina,[387] Howarda Zinna, Helen Keller i ostalih, koji su pokretali i motivirali obrazovni sustav svojim umovima i pisanjem, činili ga pozitivnim mjestom preobrazbe i ponovnog rođenja učenika, danas nije ništa drugo doli masivna, nacionalna „tehnička škola" koja se koristi za ispiranje mozgova učenika putem obrazovanja ne-činjenica te za jednostavnu obuku radnika za život pun napora i poslušnosti u orwellovskoj korporativnoj Americi.

U ovom pododjeljku kratko ću se osvrnuti na prirodu obrazovanja koje kontroliraju korporatisti. Obrazovanje u SAD-u uglavnom nadzire vlada. Ono se financira kroz vladino korištenje poreznih sredstava, gdje obrazovni administratori moraju služiti interesima svojih nadređenih (vladinih službenika) umjesto da služe interesima i potrebama učenika. Kako Nathan Tabor detaljno navodi u prvom poglavlju svoje najnovije knjige,[388] američko obrazovanje koristi se za namjerno zatupljivanje učenika umjesto da ih ohrabruje i daje im izvorni intelektualizam. Obrazovanje koje nadzire vlada preuzeli su Ujedinjeni narodi[389]i

---

386 Citat iz Thorn 2003., stranica 103.
387 Einstein nije rođen u Americi, ali je veći dio svoje karijere proveo na Princetonu.
388 Tabor 2006.
389 Tabor 2006., 1. poglavlje.

korporatisti da bi postalo korporatistički kontrolirano obrazovanje, budući da ono umjesto inteligencije i skepticizma predstavlja ropstvo i poslušnost koji moraju prožimati obrazovanje da bi pomoglo korporatistima u stvaranju poslušne radne snage koja ne postavlja pitanja. To znači da je obrazovanje u Americi usmjereno na *ograničavanje* umjesto poticanje svijesti američke djece i učenika.

Nacija na lijekovima: cjelokupno ponašanje je „mentalna bolest", a krivnja leži na osobi umjesto na korporatiziranoj kulturi

Amerika ubrzano postaje država koja vjeruje da dječji um ne funkcionira pravilno osim ako nije potpomognut lijekovima na kojima *Big Pharma* svake godine zaradi milijardu dolara. Dr. Byron Richards o tome kaže:

> Našu djecu ubrzano podučavaju da njihovi mozgovi bez lijekova ne mogu pravilno raditi. Prema najslabijoj dijagnozi bolesti koju možemo zamisliti, poznatoj kao hiperaktivni poremećaj nedostatka pažnje (ADHD),[390] danas se u pravilu pretpostavlja da mozgovi milijuna američke djece pate od neurološkog poremećaja koji zahtijeva tretiranje lijekovima. Ta nova bolest zasniva se na subjektivnom zapažanju da neko dijete ima poteškoća s koncentracijom ili započinjanjem nekog zadatka. Ako prema nečijem mišljenju to za posljedicu ima probleme u akademskoj uspješnosti djetetu se dijagnosticira ADHD, stanje koje zahtijeva liječenje.[391]

Neobično je da si tisuće liječnika i istraživača, osim *milijuna* roditelja koji podupiru postojanje ADD-a i ADHD-a među djecom nacije, ne postave nekoliko jednostavnih pitanja:

> Zašto američka djeca *nisu* trebala lijekove za ADD i ADHD tijekom 50-ih? Zašto u to doba nije bilo slučajeva ADD-a i ADHD-a. Ili, ako netko vjeruje da je takvih slučajeva bilo, kako to da su američka djeca bila mnogo uspješnija u školi nego što su to danas? U to vrijeme Amerika je imala najbolji obrazovni sustav na svijetu (sada je treći od kraja), pa kako je moguće da su se djeca i učenici toliko i tako brzo promijenili u posljednjih pedeset godina? Je li moguće da su te promjene vezane uz kulturu (loša prehrana, loši nastavnici, previše televizije i video igara, voda s fluorom,

---

[390] Mnogi istraživači tvrde da ADHD i ADD ustvari *nemaju dijagnozu* jer je ona koja se obično navodi toliko slaba da je beznačajna i besmislena.

[391] Richards 2006., 21.

odsutni, premoreni i nepažljivi roditelji, neurotoksična cjepiva, današnji stil obrazovanja u usporedbi s onim u pedesetima, itd.), a ne uz strukturu mozgova naše djece? Je li moguće da kultura može izazvati te takozvane ADD i ADHD „bolesti", te da su naša djeca ustvari nevine žrtve kulture?

Slična se pitanja mogu postaviti o depresiji, takozvanim manično-depresivnim poremećajima, pretilosti, bilo kojem drugom problemu u učenju i tako dalje.

Amerika je zemlja u kojoj se vjeruje da ako nešto pođe po zlu – ako čovjek osjeti tugu, teškoće ili čak stvari poput grčeva u želucu – taj mora nabaviti skupi lijek koji će pomoći popraviti njegove „neravnoteže", „nedostatke" i „probleme" vezane uz *njihov um*. Ako je, npr. mladi učenik nemiran, ima problema sa sjedenjem za radnim stolom satima svakoga dana, nemir tog mladog učenika može se smatrati *poremećajem* i neće se smatrati da nije normalno da malo dijete svakoga dana satima sjedi na svom mjestu i sluša dosadne „informacije". Stvarno obrazovanje djeteta je kad dijete stavi ruke na zemlju i igra se s crvima; učenje kako graditi stvari, crtati, družiti se s prijateljima, razgovarati o prirodi, učiti o slovima crtajući ih i razgovarajući o njima i tako dalje. Kako možemo očekivati da dijete neće izraziti svoju razdraženost kada mu te stvari oduzmemo, kada je prisiljeno satima mirno i tiho sjediti? Američko obrazovanje koje regulira vlada za današnju je djecu oblik zatvora, prema onome što sam upravo napisao, i ono je ustvari način krađe svijesti njezine zamjene robovskim/korporatističkim mentalitetom.

Sukladno tome, ako neki radnik u korporatističkom sustavu postane depresivan zato što prezire duge sate provedene na poslu u beživotnoj korporaciji koju ne voli, ako se savjetuje s psihijatrom i potraži pomoć u nošenju s tom tugom, taj liječnik najvjerojatnije nikada neće pretpostaviti odgovornost korporacije ili američke korporatističke/orwellovske kulture. Umjesto toga, liječnik će preispitati pacijenta i umjesto pronalaženja problema u kulturi, problem će pronaći u umu pacijenta. Pacijentima će se reći da su „mentalno nestabilni". Ako ste žalosni zato što ste cijeli dan razdvojeni od svoje djece, obavljate posao koji ne volite, smatrat će se da imate mentalni problem koji se mora „popraviti" skupim lijekovima; vjerojatno vam *neće* reći da živite u zaraženoj kulturi koju je potrebno mijenjati.

Masovno tretiranje lijekovima poput *Prozaca*, *Ritalina* itd. može se sažeti i razumjeti jednim jednostavnim pojmom:

Mentalne bolesti i poremećaji (depresija, problemi u učenju itd.) imaju jedan uzrok: korporatističku kulturu, ali nju liječnici nikada ne navode

kao uzrok mentalne bolesti. Umjesto toga, uvijek se krivi „mentalna neravnoteža" ili „kemijska neravnoteža mozga". Liječnici na taj način iskazuju nerazumijevanje mentalnih bolesti i poremećaja.

Naravno, to je vjerojatno namjerna „pogreška" istraživača *Big Pharme* budući da je cijelo vrijeme planirano da nacija bude na lijekovima, kako je to najavio Huxleyev *Vrli novi svijet* (koji je on napisao zato što je imao pristup vladinim dokumentima o planovima za budućnost).

Amerika je danas država u kojoj gotovo svi imaju savjetnika ili psihijatra koje posjećuju da bi dobili „pomoć" i gdje je gotovo svaka osoba koju sretnete na nekoj vrsti lijeka koji djeluje na psihičke funkcije (*Ritalin*, *Prozac* itd.). Kulturu (korporatističku kulturu) gotovo se nikada ne krivi za probleme koje imaju ljudi u Americi. Umjesto toga, *krivi se pojedinac*: tvrdi se da pojedinac treba popraviti svoju mentalnu neravnotežu, steći više samopouzdanja, biti uporniji, nadvladati strahove, ili se od ljudi očekuje da na bilo koji način ne dopuste sebi da budu ono što jesu, svatko se mora na neki način „popraviti", promijeniti i poboljšati. Na primjer, umjesto da se raspravlja o tome kako aspartam i MSG (koje možete naći u većini prehrambenih proizvoda u trgovinama) povećavaju apetit,[392] krivnja za pretilost prebacuje se na genetiku osobe,[393] tako da to postaje krivnja pojedinca koji trebaju skupe lijekove koji će „riješiti" njihov problem.

Odobreno ponašanje i razmišljanje danas su primarni aspekti američkog obrazovnog sustava: ljudi se uče misliti ispravne misli, reći ispravne stvari i imati ispravna uvjerenja, a otklon od prihvatljivih misli, govora ili uvjerenja izazvat će podsmijeh, ako ne i odbacivanje. Podsmijeh i odbacivanje danas će gotovo uvijek biti popraćeni neznanstvenom etiketom: „mentalno nestabilan", „mentalno uneravnotežen", „s poteškoćama u učenju", „manično-depresivan", „disfunkcionalan" i tako dalje. Ovo ponašanje i etiketiranje podučava se putem televizijskih serija, u školama i liječničkim ordinacijama.

Sveprisutno „propisivanje lijekova" srž je korporatističkog obrazovnog sustava: donosi ogromne profite od propisivanja lijekova koji (1) otimaju ljudima njihove strasti i sposobnost funkcioniranja i (2) uzrokuju raspoloženje u kojem su ljudi mirni, poslušni i ne razmišljaju, umjesto da budu kreativni, inteligentni i samostalni. Američki obrazovni sustav, koji je usklađen s Big Pharmom, posvećen je zatiranju uma i duha djece.

---

[392] Vidi Blaylock 1997.

[393] Tu ideju da su ljudi pretili iz genetskih razloga naročito propagiraju masovni mediji. Na primjer, pogledajte „New Fat Gene Blamed for Weight Gain", Associated Press, 13. travnja 2007.

Korporatističko obrazovanje: „Niti jedno dijete se ne zaobilazi"

Obitelj Bush upravlja tvrtkom koja se zove *Ignite! Inc.* Donosimo opis tvrtke *Ignite* preuzet s internetske stranice Hoovers.com iz veljače 2007. godine:

> *Ignite!* stvara *online*, multimedijske obrazovne proizvode za učenike osnovne škole. Tvrtka nudi tečajeve rane američke povijesti, svjetske kulture i geografije, svjetske povijesti, povijesti Teksasa, te znanosti. Tvrtkina *Reality, Inc.* serija znanstvenih programa obuhvaća naslove za teme poput ekosustava i hranidbenih sustava, Newtonovih zakona kretanja i gravitacije, jednostavnih strojeva, genetike i tektonskih ploča. *Ignite!* je osnovao Neil Bush, brat predsjednika Georgea W. Busha.

Tvrtka neobičnog imena *Ignite! Inc.* postala je glavni opskrbljivač „obrazovnim materijalima" namijenjenim za američki obrazovni sustav (tzv. K-12), koji je preuzeo takozvani „Niti jedno dijete se ne zaobilazi" program – koji, na korporatistički način, ima orwellovski naziv, budući da se doslovno sva djeca zaobilaze programom Ujedinjenih naroda.[394] To je zato što program „Niti jedno dijete se ne zaobilazi", kao što smo upravo naveli, ustvari nije prvenstveno program obitelji Bush već program Ujedinjenih naroda koji samo provodi Busheva administracija, gdje UN *namjerno* uništava američko obrazovanje[395] da bi korporatisti mogli profitirati. *Ignite! Inc.* je preobrazio (uništio) obrazovni sustav na način opisan u zadnjem ulomku i omogućio obitelji Bush ogromnu zaradu. *Ignite!* potpomažu mnogi sumnjivi korporatisti, prepun je uglavnom beskorisnih „informacija" (kao i veći dio američkog obrazovanja ovih dana) i doslovce svodi obrazovanje na gledanje televizije, kako to opisuje sljedeći članak iz časopisa *Business Week*:

> Diljem zemlje neki se nastavnici žale da reforma javnog obrazovanja predsjednika Georgea W. Busha promovira „podučavanje za ispitivanje". Predsjednikov mlađi brat Neil ima drukčiji pristup: on prodaje za ispitivanje. Zakon „Niti jedno dijete se ne zaobilazi" obvezuje škole na dokazivanje da su njihovi učenici usvojili određene činjenice, a to se testira standardiziranim testovima. Pritisak uspješnosti pokrenuo je industriju instrukcijskih programa vrijednu 1,9 milijardi dolara godišnje. Danas, pet godina nakon razvoja i potpore investitora kao što su npr. saudijski princ Alwaleed Bin Talal i nekadašnji kralj dionica Michael R. Milken, Neil Bush želi uvesti svoje visokotehnološke nastavne pomagače u učionice diljem zemlje. On ih naziva „mobilni kurikulum" ili COW. Ljubičasta plug-and-play

[394] Tabor 2006.
[395] Vidi Tabor 2006.

računala/projektori vrijedni 3.800 dolara prikazuju živahne video spotove i crtane filmove: XYZ afera iz 1790-ih prikazana je kao opereta, Odurna taksa iz 1828. je horor film. Uređaj svira pjesme koje bi trebale pomoći pamćenju imena 22 rijeke u Teksasu ili drugih činjenica koje se mogu naći u državnom ispitu kao „neophodno znanje". Bushev *Ignite!* od 2005. prodao je 1700 COW-ova, uglavnom u Teksasu, gdje Bush živi i gdje je njegov brat bio guverner. U kolovozu Upravni odjel za školstvo grada Houstona odobrio je potrošnju do 200.000 $ za COW-ove. Tvrtka u 2006. očekuje zaradu od pet milijuna dolara. Bush govori o učinku svoga imena: „Ne tvrdim da mi nije otvorilo neka vrata. Možda mi je pomoglo u ponekoj prodaji." ... Zvijezde nisu uvijek bile naklonjene Bushu, ali financijska potpora ponekad jest. Zaklada povezana s kontroverznim svećenikom Sun Myung Moonom donirala je milijun dolara za COW-ov istraživački projekt u školama u Washingtonu D. C. 2004., jedna šangajska tvrtka za proizvodnju čipova pristala je Bushu dati dionice u to doba procijenjene na 2 milijuna dolara samo za pojavljivanje na sastancima odbora. (Bush kaže da je primio jednu petinu dionica.) Godine 1988. štedionica u Coloradu propala je dok je on sjedio u njenom odboru, te ga učinila prominentnim simbolom skandala sa štedionicama. Neil sebe naziva „politički najoštećenijim od braće [Bush]." Iako nije prvi brat koji je osramotio nekog predsjednika – sjećate li se Billyja piva Billya Cartera ili kokaina Rogera Clintona? – Neil bi mogao biti prvi koji će tražiti zaradu na predsjedničkom križarskom pohodu. Isto vrijedi i za križarski pohod jednog guvernera: Jeb također stavlja školske standarde u središte pozornosti. Neil tvrdi da s braćom nikada ne razgovara o poslu. On pripisuje svoj interes za obrazovanje svojoj borbi s disleksijom. Njegov sin Pierce također je imao problema u školi, kaže on. „Niti jedan on naših investitora nije tražio nikakav poseban pristup – vizu, posjet Lincolnovoj spavaćoj sobi, potpisanu fotografiju ili bilo što drugo."[396]

Sljedeći ulomak pokazuje kako korporatisti namjerno osmišljavaju obrazovanje na način da služi kao gore spomenut modifikator ponašanja, pri čemu se ta modifikacija ostvaruje uzimanjem velikih količina lijekova (koje farmaceutskim tvrtkama svake godine pribavljaju milijarde dolara profita). Upravo to leži u samom središtu takozvanog „individualiziranog učenja" koje političari i medijske osobe učestalo hvale. Pročitajte ovaj odlomak iz jednih austinskih novina o počecima tvrtke *Ignite!*:

---

[396] Iz „No Bush Left Behind", Business Week, 16. listopada 2006., autor Keith Epstein.

George W. Bush možda je ispraćen iz Austina uz fanfare, ali predsjednikov mlađi brat tiho vodi lokalnu *startup* tvrtku koja prikuplja barem 10 milijuna dolara u drugom krugu financiranja. *Ignite! Inc.* Neila Busha, koji razvija edukacijske programe, nada se da će u bliskoj budućnosti ostvariti drugi krug financiranja, kaže Pamela Richardson, glavna izvršna i strateška službenica *Ignitea!*. Tvrtka je prikupila više od pet milijuna dolara u prošlogodišnjem prvom krugu financiranja, kaže ona. ... „Imamo alternativne putove za usvajanje tog materijala – na primjer, interaktivnim istraživanjem glazbe", kaže Richardsonova. „Ili možda želim čitati ili pak riješiti neke matematičke vježbe. To je serverska aplikacija koja se pokreće u pretraživačima koja se visokim brzinama dostavlja u K-12 škole." U usporedbi s većinom tvrtki koje proizvode obrazovne programe, *Ignite!* se zasniva isključivo na internetskom pristupu i učinkovitije prati individualizirane stilove učenja, kaže Melinda George, šefica obrazovnog odjela Udruge proizvođača softvera i informacijske tehnologije u Washingtonu, D.C. *Ignite!* je član te udruge. *Ignite!* programi namijenjeni su i djeci s poteškoćama u učenju, u rasponu od disleksije do nemogućnosti bilježenja podataka, objašnjava George. „Oni zaista rade nešto novo i drukčije" govori George o tvrtki *Ignite!*. „Koriste internet i promiču individualizirano učenje. Njihovo individualizirano učenje identificira učeničke stilove učenja. Ono što se pojavi na mom zaslonu razlikovat će se od onoga na zaslonu nekog drugog učenika."[397]

Svrha obrazovanja više nije znanje nego podučavanje kako se ponašati – obrazovanje je socijalno oblikovanje i modificiranje ponašanja. Jednim dijelom potvrđuje to i činjenica da američki obrazovni sustav nije dobar. Učenici nemaju izazova, a nastavnici preživljavaju umjesto da nadahnjuju. Na sveučilištima profesori se često boje studenata budući da samo jedna pritužba studenta – npr. studenta koji nije dobro napisao test – profesora može koštati ispitivanja u dekanovu uredu. Teme i knjige koje se koriste u vladinom obrazovnom sustavu nisu zanimljive niti bitne. Kao što je Alex Jones rekao u svojoj radijskoj emisiji emitiranoj 16. veljače 2007. godine: nastavnici će mjesecima vrlo detaljno predavati o građanskom ratu, ali njihovi učenici nikada neće pročitati američki ustav. Američko obrazovanje ne pruža stvarnu sliku realnosti i na taj način pridonosi masovnom ispiranju mozga: američko obrazovanje učenike navodi na vjerovanje da stvarnost ne postoji. Građanstvo stoga vjeruje da je ne-stvarnost stvarna, pa se često razbjesne kada naiđe netko realan i postavlja pitanja o svijetu snova u kojem žive, na taj način im pokazujući put prema stvarnosti.

---

[397] „Neil Bush Ignites Education Software Firm", Austin Business Journal, 16. veljače 2001., autorica Amanda Bronstad.

Pogledate li zanimljive filmove *Otok*,[398] *1984.*[399] ili *Vrli novi svijet*[400] vidjet ćete da svaki od tih filmova kratko opisuje učionice za građane (uključujući odrasle) tih svjetova, a svaka učionica puna je učenika ispranih mozgova koji ništa ne znaju. Također, u tim filmovima učionice su samo produžetak i pojačanje onoga što građani neprestano uče izvan učionica, putem sveprožimajućih i sveprisutnih masovnih medija tih svjetova. Drugim riječima, građani tih svjetova doživotno su izloženi neprekidnoj televizijskoj stimulaciji koja im prikazuje propagandu i korporatizam. Obrazovanje u tim svjetovima nije snažni ili stimulativni dio života građana tih svjetova, a kada se u filmovima prikazuje školski obrazovni okoliš, on uključuje učenike koji ručno obavljaju zadatke u „autopilot" načinu rada, a zadaci su daleko *ispod* njihove razine.

Na primjer, u *Otoku* se svijet sastoji samo od odraslih, a njihove učionice pune su odraslih koji čitaju dječje knjige, kao npr. knjige o Dicku i Jane. To se otprilike može vidjeti u SAD-u. Pogledate li, recimo, neznanstveni, popularni film Ala Gorea *Neugodna istina* koji govori o uvjerenju o globalnom zatopljenju koje su uzrokovali ljudi i koji bi trebao biti obrazovni film, na početku ćete vidjeti djetinjasti i glupi crtani film koji, po mom mišljenju, uopće u taj film ne pripada. (Zanimljivo je da crtani film sadrži nekoliko klasičnih obrazovnih pitanja, kao npr. glupo neinteligentno dijete na koje viče neki tiranski lik nalik na nastavnika, kao da nam crtani film pokušava prikazati što bismo trebali vjerovati kako izgleda „normalno" ponašanje.) To bi trebao biti film o znanosti, ali u filmu znanosti nema,[401] a odrasle gledatelje filma podučava se o globalnom zagrijavanju putem crtanog filma. U posljednjem dijelu vidjeli smo da obrazovna „oruđa" tipa „niti jedno dijete se ne zaobilazi" obitelji Bush također koriste crtane filmove. A pogledate li masovne medije (televiziju, serije, humoristične serije, časopise, itd.), stalno ćete viđati odrasle kojima se predstavlja informacijski materijal prilagođen djeci, dok će odrasli u masovnim medijima biti prikazani kako se ponašaju kao neinteligentni komedijaši (to, na primjer, možete vidjeti u bilo kojoj epizodi *Prijatelja* ili *Bradyjevih*).

U klasiku Davida Finchera *Klub boraca* prikazana su dva antijunaka koji se bude u stvarnosti korporatističke kulture unutar koje žive. Stoga obojica u potpunosti izlaze iz kulture (npr. obojica gotovo potpuno prestanu koristiti novac, okreću leđa obrazovnom sustavu, počinju na korporacije primjenjivati taktiku koju su korporacije koristile na njima, itd.). Većina filma fokusira se na

---

[398] Michael Bay (redatelj), 2005., *Otok*. Studio: Dreamworks Video. ASIN: B000BO0LH2.

[399] Michael Radford (redatelj), 1984, *1984*. Studio: Polygram. ASIN: 6304362498.

[400] 1988., Studio: Universal Pictures. ASIN: B00004S32U. To je „televizijski" film.

[401] Vidi okvir 1.

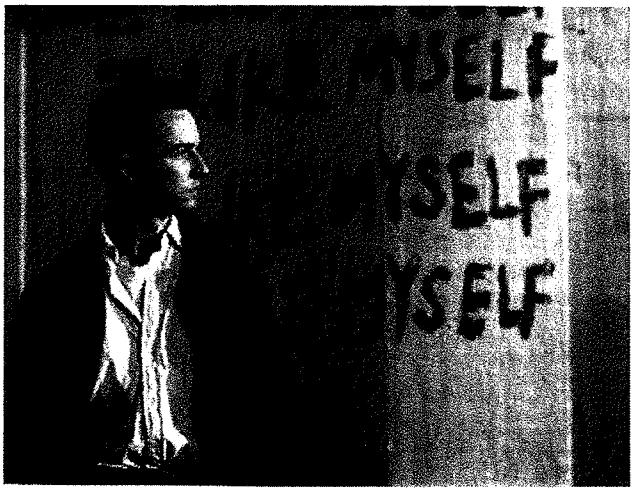

način na koji je američka kultura opsjednuta takozvanom „mentalnom bolesti", građenjem „samopoštovanja", grupama za samopomoć itd. Umjesto činjenica i inspiracije, ta „imaj dobro mišljenje o sebi" filozofija čini temelj američkog obrazovanja.[402]

Malo dijete protiv glomazne korporatokracije

Američko obrazovanje usmjereno je na „pojedinačnog učenika" *koji je protiv vlade i okružen njome*, bez zaštitnički nastrojenih roditelja ili obitelji, kojeg se neprekidno napada i ponižava zbog svake spontane geste ili vrpoljenja u školskoj klupi koje nastavnik smatra neprikladnim, oštećenog mozga od desetaka cjepiva i od cjeloživotne potrošnje vode s fluorom koja onemogućuje njegovu sposobnost razrješavanja konfuzije života, a uvečer, nakon uobičajeno dugog dana u školi i „programa nakon škole", bombardira ga se satima televizijskog programa umjesto zaštitničkog druženja s roditeljima. Tabor piše:

> Žalosna je činjenica da je politički korektno razmišljanje postalo poželjnije od individualizma, kreativne neovisne misli ili akademskog postignuća... Roditelji se u obrazovnom establishmentu Ujedinjenih naroda često doživljavaju kao subverzivan utjecaji.[403]

Djeca se pretvaraju – putem javnog „obrazovnog" sustava koje se financira iz poreza – u politički ispravne mislioce, uče kako ispravno stajati u redu, uči ih

---

[402] Za više informacija vidi Tabor 2006.
[403] Ibid., 3.

se da jedu MSG ručak u školskom restoranu, da govore samo kada im se netko obrati, da odgovaraju na pitanja kako su naučeni, da sve činjenice koje čuju prihvaćaju kao neosporne istine te da ne postavljaju previše „teških pitanja". Američki učenik završit će srednju školu i/ili sveučilišni studij s doslovno vrlo slabim znanjem ili informacijama, unatoč tome što je do tada veći dio svog života proveo u obrazovnom sustavu, ali jedno će mu biti vrlo jasno: sustav vlada.

Korporatističko obrazovanje vojno je obrazovanje

Američka sveučilišta i javne škole vladine su institucije. Kada je dijete u školi ono je pod vladinom kontrolom, „skrbi" i nadzorom. Uzevši u obzir

(i) što je gore navedeno, te
(ii) činjenicu da je vlada dokazala da želi fizički naštetiti doslovno svoj djeci (putem cjepiva, vode, hrane, siromaštva, neznanja i nepismenosti, itd.) te
(iii) činjenicu da je vlada dokazala da je primarni cilj njezinog djelovanja ostvarivanje profita iz rata,

temeljem tih činjenica možemo zaključiti sljedeće:

Vladino obrazovanje ne uključuje učenje već kontrolu misli, pri čemu ta kontrola misli prvenstveno služi podučavanju učenika kako biti vojnici – vojnici za korporaciju i/ili za bojno polje. Vladino obrazovanje nije posvećeno učenju o tome kako svijet funkcionira ili kako razviti interese i samopouzdanje koje svatko posjeduje. Vladino obrazovanje uključuje učenje kako zaboraviti da ljudi imaju interese i svoje ja te učenje kako vjerovati da je strast namijenjena samo smiješnim pjesnicima i propalicama. Vladino obrazovanje nije prihvaćanje učenika već njegovo slamanje na vojni način, kažnjavanjem, putem takozvanih „teškoća u učenju", „mentalne neuravnoteženosti" i drugih stvari koje učenike lažno uvjeravaju da s njima nešto nije u redu te da je samo korporatistička država zdrav organizam u koji se mora uklopiti.

Korporativni terorizam: zagađenje, osiromašeni uran, smanjenje broja stanovnika, roboti, transhumanizam i tajne tehnologije

„Što mi ustvari osiguravamo? ... Mi ustvari osiguravamo sami sebe...
Što *doista* štitimo? ... Ne znam."
- Kapetan Terence Callguire iz satnije Alfa,
izvještavajući u Iraku prije bitke za Faludžu[404]

Konačna bilanca definira poslovni cilj, ali ne i zbroj odgovornosti lidera. Uprava mora poštovati radnike. Tvrtka treba biti lojalna zajednici i čuvati okoliš. U Americi gotovo sve tvrtke ispunjavaju svoje odgovornosti. One ne pribjegavaju etičkim prečacima i ne zanemaruju radnike ili društvene standarde. Dobra tvrtka pronalazi prilike i iskorištava ih na najbolji mogući način. Dobra tvrtka također uvijek poštuje granice između dobra i zla. U našoj zemlji zakon određuje mnoge od tih odgovornosti, od sigurnosti na radu do zaštite okoliša. Za javne tvrtke zakon ide još dalje, određujući standarde objavljivanja informacija neovisnim certifikatima od strane revizorskih kuća.
-Predsjednik George W. Bush, 7. ožujka 2002., iz Washingtona D.C.

Terorizam je jedno od najproduktivnijih oruđa korporatista. Nacisti su, primjerice, bili toliko uspješni *samo* zbog tajnih ratnih *poslovnih partnerstava* koje su imali s IBM-om, *Fordom*, *Standard Oilom* i drugim američkim korporacijama.[405] Toliko je mnogo korporativnog terorizma da je teško odrediti gdje započeti. U ovom ću dijelu ukratko sažeti načine na koji korporatisti koriste terorizam za mučenje i deformiranje svojih radnika i građanstva u cjelini.

Na primjer, osiromašeni uran (koji se nalazi u američkim bombama i streljivu koje su proizveli korporatisti) korišten u ratovima u Iraku od 1990-ih zagađuje cijeli svijet,[406] a plinovita kemikalija djeluje kao globalni kemijski otrov usmjeren protiv građana svijeta. Preciznije rečeno, osiromašeni uran (DU) globalni je teroristički napad koji korporatisti provode protiv građana svijeta. Dokumenti ključnih operativaca, neokonzervativaca, korporatističkih planera i *think tankova* (PNAC,[407] *The Grand Chessboard,*[408] *Endgame*[409]) poka-

---

[404] Citat iz Olds i Scott 2005.

[405] Da navedemo samo jedan primjer, vidi Black 2001. za primjer kako je do nacističkog terora došlo samo zbog tajnih poslovnih odnosa koje su američke korporacije (IBM u slučaju Blackove knjige) imale s nacistima, gdje su te korporacije davale nove tehnologije (u slučaju IBM-a, prva računala) te ih tako učinile nepobjedivom armadom.

[406] Za dodatne informacije vidi radijski intervju s dr. Leuren Moret od 14. studenoga 2006. te intervju s dr. Dougom Rokkeom od 28. rujna 2006., oba održana u Renseovim radijskim emisijama, www.rense.com, i mogu se naći u arhivama stranice Rense.com.

[407] Vidi PNAC 2000.

[408] Brzezinski 1998.

[409] McInerney i Vallely 2004.

zuju nam da je napad osiromašenim uranom koji građani trpe od 1990. ustvari samo početak. Osiromašeni uran raširit će se i dramatično pojačati s budućim ratom u Iranu, a ti teroristički kemijski napadi zasigurno će dramatično smanjiti broj svjetskog stanovništva (upravo to je nakana masonskih monopolizirajućih korporatista), što je započelo u Iraku (iračko stanovništvo smanjilo se za 2,5 milijuna od „Pustinjske oluje").

Osiromašeni uran povezan je sa smanjenjem broja stanovnika, smanjenjem broja stanovnika u svijetu na otprilike 500 milijuna. Smanjenje populacije projekt je koji već dugo traje, o čemu svjedoče afričko AIDS bio-oružje, ptičja gripa i druga bioteroristička oružja, lijekovi, implementacija nutricida koji je kreirala Svjetska zdravstvena organizacija[410] te osiromašeni uran. (Dokaz da je smanjenje broja stanovnika planirani korporatistički projekt čitatelj treba pronaći i pročitati u npr. PNAC (2000., vidi bibliografiju), ili NSSM 200, Vladino izvješće iz ranih 1970-ih.)

Ljude često zbunjuje smanjenje broja stanovnika jer korporatistima su potrebni građani svijeta za generiranje radne snage, bogatstva i poreza: što je više ljudi, to je više radne snage, bogatstva i poreza za korporatiste. Zašto, dakle, korporatisti pokušavaju istrijebiti veliku većinu čovječanstva? Odgovor možemo pronaći u onome što je Alex Jones jednom rekao: „Oni [korporatisti Novog svjetskog poretka] nas ne trebaju!" Oni nas ne trebaju jer razvijaju tehnologiju koja će pokretati civilizaciju na daljinski pogon i bez ljudskih bića: robotske vojske, robotska društva, elite transhumanista i kiborga (To je tema posljednjeg poglavlja ove knjige.) Kao što ćemo vidjeti u sljedećem poglavlju, tajni vladini korporatisti vjerojatno preobražavaju obične ljude u porobljene, morgelonosferne nanostrojeve s umovima poput košnice.

U 19. stoljeću i na prijelazu stoljeća Tesla, Einstein i Maxwell doveli su do nevjerojatnog tehničkog napretka: i sve to prije pojave automobila, u vrijeme kad su glavni način prijevoza bili konj i kočija. Zamislite kada je J. J. Thomson 1897. otkrio elektron - ako je on nekim prijevoznim sredstvom došao u laboratorij gdje je otkrio elektron to su vjerojatno bili konj i kočija. Neobičan prizor: društvo je uglavnom još bilo u takozvanom „mračnom dobu", ali znanstvenici u laboratorijima bili su toliko napredni da većina ljudi u svijetu nije imala pojma koliko je složen i napredan njihov znanstveni rad. Taj me scenarij donekle podsjeća na *space shuttle:* Amerikancima se govori da je *shuttle* vrhunac svemirske tehnologije, dok je on u stvarnosti niskotehnološki jer njegova je tehnologija ustvari iz 1970-ih. Zar ćemo doista povjerovati da od 1970-ih nije bilo daljnjeg

---

[410] Vidi Afrika 2000.

rada na istraživanju svemira? Zar mi stvarno vjerujemo da je glomazni *space shuttle* sve što je NASA uspjela smisliti od vremena Tesle, iako je od tog vremena imala 70 godina za napredak? Uzevši u obzir koliko je tehnologija bila napredna u 19. stoljeću gotovo je sigurno da je tehnologija tajne vlade toliko naprednija od onoga što je većini građana svijeta poznato da je vjerojatno ne bi ni prepoznali kao ljudsku tehnologiju. Sjetite se toga kada ćemo u sljedećem poglavlju govoriti o bolesti *Morgellons*.

Ray Kurzweil, autor *Doba duhovnih strojeva (The Age of Spiritual Machines)*,[411] gostovao je na BookTV-u u emisiji koja je emitirana u studenom 2006. (ali je snimljena u prosincu 2005.), gdje je govorio o tome kako smo blizu onome što on naziva „singularitetom", gdje ljudi postaju *više od ljudi* jer će, kao npr. Darth Vader, imati tehnologiju da postupno zamijene dijelove tijela nanobotima (roboti veličine stanice, molekule i atoma: robo-stanice i robo-molekule) koji daju *besmrtnost* onima koji su bili dovoljno sretni da im je ta tehnologija usađena u tijela.[412] Kako Alex Jones, Jeff Rense i drugi neprestano ponavljaju, monopolistički korporatisti koji žele smanjenje broja stanovnika čuvaju tu tehnologiju samo za vlastitu uporabu, dok je ostatak svjetske populacije uglavnom smetnja koji će se kasnije pretvoriti u najjadnije robove ili jednostavno eliminirati. (To opće ropstvo tema je posljednjeg poglavlja ove knjige). To je vjerojatni ishod naše sudbine, zbog činjenice da npr. osiromašeni uran namjerno zagađuje cijeli svijet, a oni koji biraju masovno zatiranje ljudske vrste u svom posjedu imaju i tehnologiju besmrtnosti. Dakle, korporatisti će vjerojatno htjeti potpuno istrijebiti cjelokupni ljudski rod nakon što sebe pretvore u robo-ljude. Kako sam već spomenuo u ovoj knjizi, prosječni Amerikanac u potpunosti je nesvjestan razine tehnologije koja postoji u svijetu (i koja postoji već duže vrijeme), na sveučilištima i u vladama cijelog svijeta. Prosječni član svjetske populacije čak niti ne zna da različite vojne agencije diljem svijeta koriste vojsku na daljinsko upravljanje, iako je ista prikazana u emisiji kanala *Discovery 'Oružja budućnosti' (Futureweapons)*.

Terorizam zagađenja: najveći teroristički napadi kemijskim oružjem u povijesti

Kao što možemo vidjeti iz prethodnog dijela koji govori o osiromašenom uranu, transhumanizmu i općem istrebljenju čovječanstva, kada bih želio u detalje istražiti korporacijski terorizam ovaj bi dio brojio na tisuće stranica. Nažalost,

---

[411] Viking (Penguin Putnam), 1999.

[412] Vidi Moravec 1999. za dodatne informacije o sadašnjosti i budućnosti robotike i transhumanizma.

primoran sam biti sažet. Iz tog razloga u ostatku ovog poglavlja govorit ću samo o nekoliko vrsta korporativnog terorizma: o *false flag* terorizmu, PMF-ovima (privatiziranim vojnim snagama), CIA-inim i orwellovskim teroristima i „terorističkim mrežama", a u ovom pododjeljku bit će govora o korporacijskom zagađenju koji predstavlja jedan oblik kemijskog terorističkog napada.

Ovih dana gotovo da se na nacionalnim medijima ne čuju i ne vide priče o zagađenju, o ljudima koje je zagađenje ubilo i slično. Ustvari, ne mogu se sjetiti da sam čuo takvu priču tijekom istraživanja koje sam provodio za ovu knjigu – slušajući i gledajući kanale nacionalnih medija za vrijeme pisanja ove knjige. Sitni kriminal, seks skandali, kongresnici pedofili (npr. Foley), kućni požari, šumski požari, potonuća kruzera ili trovanja hranom njihovih putnika, napadi morskog pasa, teroristi, pume i klizišta u Kaliforniji, oteti sveučilišni studenti i svi drugi nebitni događaji o kojima izvještavaju mediji prepuni lažnih vijesti načini su prikrivanja stvarnih činjenica o korporatističkom terorizmu: zagađenju, osiromašenom uranu, trovanju vode i hrane, prskanju kemikalija iz zrakoplova, programima kontrole uma i ispiranja mozga, ratovanju vojno-industrijskog kompleksa, kontroliranom „obrazovnom sustavu", korporativnoj zatvorskoj mreži,[413] trovanju lijekovima i genocidu (npr. Merckov *Vioxx*, SSRI genocid, trovanje aspartamom, holokaust cjepivom, SV40 (engl. *simian vacuolating virus 40*) i AIDS bio-oružje itd.) i mnogim drugim. Dobro je poznato da je korporativni terorizam već dugo prisutan.

U listopadu 2001. pročitao sam u novinama i vidio na nacionalnim vijestima da netko zemljom namjerno širi antraks, pokušavajući ubiti ljude. To su nacionalni mediji nazvali „kemijskim terorističkim napadom". Pitanje je sljedeće: *po čemu se to razlikuje od korporativnog zagađenja*? Napadi antraksom iz 2001. odgovaraju istim kriterijima kao i korporatističko zagađenje: oba predstavljaju smrtonosno trovanje ljudi koje zagađivači svjesno i namjerno vrše.

Raspravljajući o radu Ralpha Estesa, Winslow nam pokazuje kako su razmjeri terorizma korporativnog zagađenja *mnogo* veći od napada antraksom iz 2001. godine, Agentom Orange u Vijetnamskom ratu, napada boginjama koji je britanska vojska izvršila nad američkim Indijancima prije nekoliko stotina godina[414] ili bilo kojeg drugog kemijskog ili biološkog napada u svjetskoj povijesti:

---

[413] Vidi Herival i Wright 2003.
[414] Vidi Cole 1988., 11-12.

Citirajući nekoliko studija o dugotrajnom učinku otrovnih kemikalija na radnom mjestu, Estes je pokazao da te kemikalije uzrokuju 274,7 milijardi dolara ekonomske štete godišnje te da izlaganje karcinogenima na radnom mjestu godišnje ubije oko 150.000 Amerikanaca. Ovaj broj smrtnih slučajeva u jednoj godini znači da je u zadnjih deset godina umrlo 15 milijuna ljudi, što je mnogo više od ukupnog broja umrlih na bojnom polju u svim američkim ratovima od 1860. godine.[415]

Napadi antraksom	**Napadi korporativnim zagađenjem**
Ubili samo nekoliko ljudi	Ubili (i još ubijaju) više ljudi od svih velikih američkih ratova
Političari ih opisuju kao najgore zlo	Smatraju se samo problemom koji se možda mora otkloniti i/ili izmijeniti (za one političare koji te napade zaista smatraju problemom)
Detaljno popraćeni u medijima	Danas doslovno ignorirani u medijima
Opisuju se kao „teroristička aktivnost“	Opisuju se kao „posao“
Obično ubijaju vrlo brzo	Obično im treba mnogo duže da ubiju osobu
Napadi Agentom Orange	**Napadi korporativnim zagađenjem**
Ubili mnogo ljudi, ali to je bio samo postotak 2-5 milijuna ljudi ubijenih u Vijetnamu	Ubili i još ubijaju više ljudi od svih velikih ratova (vidi donju raspravu)
Političari ih opisuju kao dobre i neophodne, sastavni dio pravednog rata	Smatraju se samo problemom koji se možda mora otkloniti i/ili izmijeniti (za one koji te napade zaista smatraju problemom)
Adekvatno pokriveni u medijima u vrijeme pojavljivanja, danas doslovce ignorirani	Danas doslovno ignorirani u medijima
Opisuju se kao „teroristička aktivnost“	Opisuju se kao „posao“
Obično ubijaju osobu nešto sporije (npr. mnogo sporije od antraksa)	Obično im treba bitno dulje da ubiju osobu.

[415] Winslow 2003., 46.

Korporativni terorizam u obliku kemijskog terorizma/zagađenja na razini je nuklearnog holokausta (uzmemo li u obzir i osiromašeni uran, što Winslow ne čini, tada se korporativni kemijski terorizam može smatrati stvarnim nuklearnim holokaustom, s brojem smrtnih slučajeva *mnogostruko* većim od onoga u Hiroshimi). Kako napade antraksom iz 2001. ili korporativno zagađenje mogu smatrati drukčijim od napada sredstvom Agent Orange u Vijetnamu (koji je proizvela ogromna monopolistička korporacija *Monsanto*)?[416] Dojam je da uopće nema velike razlike između tih dvaju scenarija jer su oba ništa drugo nego namjerni, tajni kemijski napad koji uzrokuje smrt ljudi, s čime su oni koji šire te kemikalije vrlo dobro upoznati. Usporedite sljedeće tabele koje pokazuju sličnosti između napada i otkrivaju kako se korporatistički napadi prikrivaju u nacionalnim medijima, a lažna upozorenja o terorističkim napadima ne:

Korporatizam uključuje skriveni terorizam koji je mnogo gori od bilo kojeg užasa na našem planetu. Taj užas dolazi u obliku teroriziranja i uništenja obitelji, orwellovske dosade i mučenja na poslu, uništenja ljudske kreativnosti i svijesti, korporatističkog zagađenja i tako dalje; sve se to događa nama pred nosom, ali je svejedno nevidljivo velikoj većini Amerikanaca. Svaki put iznova zaprepasti me koliko malo sveučilišni studenti na mojim predavanjima znaju o korporatizmu i korporativnom terorizmu koji utječe na njih, u kojoj ih se mjeri vara korporatizmom te kako žestoko u svom neznanju brane korporatizam pod svaku cijenu. To su sveučilišni studenti koji gomilaju nevjerojatne dugove za troškove studija koje će vraćati cijeli život, koji provode svoje vrijedne godine na sveučilištu radeći mizerne poslove za strahovito mali novac i koji su odrasli u domovima gdje su roditelji bili odsutni jer su radili u korporacijama umjesto da su provodili vrijeme sa svojom djecom, ali unatoč svemu oni nisu svjesni da je korporatizam uzrok tih i drugih problema s kojima se u životu suočavaju.

Globalno zatopljenje, očuvanje prirode i hipijevska eugenika

Uz činjenicu što ubija građane zagađenje je ključno pitanje koje korporatisti u posljednje vrijeme koriste u svrhu kontrole mišljenja i novca. Globalno zatopljenje – ili izmišljena teza da globalno zatopljenje uzrokuju ljudi –glavno je sredstvo koje se koristi u toj kontroli mišljenja. Velike organizacije posvećene očuvanju prirode (WWF, Nature Conservancy itd.) gotovo nikada ne progovaraju o sveprisutnom korporativnom zagađivanju koje se događa u cijelom svi-

[416] Achbar i Abbot 2004.

jetu.[417] Umjesto toga gotovo će uvijek govoriti o nekom pitanju koje je ili nebitno za dobrobit čovječanstva (npr. „ugroženoj" populaciji polarnih medvjeda itd.),[418] ili je potpuno nebitno i nedokazivo (npr. globalno zatopljenje). Svaki put kad mediji i političari vidljive vlade nešto propagiraju sigurno nešto planiraju, a skeptici moraju otkriti što. Tek nekoliko stvari se u zadnje vrijeme više propagira od takozvanog globalnog zatopljenja „do kojeg su doveli ljudi".[419]

U američkim korporatističkim masovnim medijima mnogo se piše i govori o ekološkim temama, ali neobično je da su pritom američki korporatisti glavni zagađivači. Čini se da je ovdje na djelu neki tajni plan, a taj plan je sljedeći:

Iskoristiva zemlja i resursi daju ljudima moć, što znači da ako korporatisti koji kontroliraju žele oslabiti mase oni moraju od njih preuzeti kontrolu nad zemljom i resursima.

To je neka vrsta „hipi genocida": poželjno je i u trendu biti ekološki osviješten, ali to pomaže isključivo korporatistima da spriječe građane svijeta da prosperiraju i postanu bogati koristeći prirodna bogatstva. Masovni *rock* koncerti stavljaju naglasak na to kako je vrlo *cool* i moderno biti ekološki osviješten i bojati se globalnog zatopljenja, ali o znanosti – odnosno njenom izostanku – rijetko se govori. Umjesto toga, masovni će mediji jednostavno informirati milijune ljudi da „većina" svjetskih znanstvenika vjeruje da emisije CO_2 zagrijavaju Planet, ali će rijetko intervjuirati više od nekoliko pripadnika tih tisuća znanstvenika koji pripadaju „većini" zato što ta većina ustvari ne postoji.[420] Izgleda da se očuvanje

---

[417] Na primjer, uz mnoge ostale priče pogledajte „Fear for Health of a River: Red Flag Raised Over What Plant Dumps into Water", Delaware News Journal (www.delawareonline.com), autor Jeff Montgomery, 15. travnja 2004.

[418] S jedne strane, masovni mediji će nam reći da su polarni medvjedi ugroženi te da će za 40 godina biti blizu izumiranja (a budući da je to budućnost, to jednostavno predstavlja nepotvrđeno predviđanje). Vidi „Polar Bear Population Seen Declining", *Associated Press*, autora Johna Heilprina, 8. rujna 2007., članak koji su istaknuli masovni mediji, a koji ne sadrži nikakve podatke ili dokaze. S druge strane, međutim, masovni mediji će također priznati činjenicu da se broj polarnih medvjeda povećao pet puta u nekoliko posljednjih desetljeća! Vidi „Polar Bears Caught in Heated Eco-debate", USA Today, autor Oren Dorell, 11. ožujka 2008., http://www.usatoday.com/weather/climate/globalwarming/2008-03-09-polar-bears_N.htm, koji kaže da „se populacija polarnih medvjeda povećala s 5000 1972. na između 20.000 i 25.000 danas".

[419] Za samo jedan primjer tog medijskog munjevitog rata vidi „Report Blames Global Warming on Humans: Scientists Say Hotter Temperatures to Continue", *Associated Press*, autor Seth Borenstein, 2. veljače 2007. Također vidi „Warming 'Likely' Man-Made, Unstoppable", *Associated Press*, Seth Borenstein, 1. veljače 2007.

[420] Vidi Coffman 2007.

uvijek koristi za ograničavanje profita od poljoprivrede i resursa. Kao ilustrativan primjer pročitajte ovu važnu priču o sječi 20.000 stabala avokada u Kaliforniji zato što navodno koriste previše vode (dok se desalinacijske tehnologije ne koriste):

> Prije nego što je uvezena voda navodnila farme okruga North, pustinja je bila sve samo ne plodna. Umjesto stabala limuna, avokada i drugih usjeva, krajolikom je dominiralo kamenje i žbunje. Ta bi se pustinja mogla vratiti. Suočeni s visokom cijenom i nedostatkom vode, zemljoradnici u uzgajivačkim zajednicama Valley Center i Fallbrook smanjuju svoju djelatnost i - sijeku stabla. Mrtva stabla limuna i u bijelo obojeni panjevi stabala avokada – avokado je jedan od najvažnijih izvora prihoda u okrugu – mogu se pronaći u voćnjacima u cijelom Valley Centeru, Fallbrooku, kao i drugim poljoprivrednim centrima okruga North. „Mislim da u budućnosti u južnoj Kaliforniji neće biti poljoprivrede", kaže Bob Polito, uzgajivač iz Valley Centera u Farmama obitelji Polito. „Možda će ponegdje postojati mali voćnjaci koji koriste lokalnu vodu, ali velika većina poljoprivrede u južnoj Kaliforniji će nestati." Polito je rekao da je on već uklonio oko 1000 stabala od ukupno 6000 stabala limuna i avokada, posjekao ih i pretvorio u kompost. Panjevi stabala avokada mogu ponovno narasti, ali panjevi stabala limuna umiru. Jednom kada se stabla posijeku obično se nikada ponovno ne posade, rekao je Gary Arant, glavni upravitelj gradskog vodovoda Valley Centera. Budući da se poljoprivreda u Kaliforniji sve više marginalizira, uzgajivači ne žele investirati u sadnju i zalijevanje novih stabala i onda čekati na njihov urod. Stabla limuna se sijeku prva zato što limun nije toliko profitabilan kao avokado, rekao je Arant. Ali budući da cijene vode nezaustavljivo rastu, uzgajivači kažu da će sve više sjeći i stabla avokada. Oko 10 do 15 posto od 24.000 hektara zasađenih stablima u Valley Centeru posječeno je od 2005., rekao je Arant... Uzgajivači kažu da su se donedavno mogli nositi s cijenama vode – uglavnom zbog programa koji osigurava vodu po sniženim cijenama iz vodnog okruga Metropolitan, veletrgovca vodom za južnu Kaliforniju. U zamjenu za popust od 30 posto uzgajivači pristaju na smanjenje opskrbe do 30 ili više posto u slučaju ozbiljne nestašice vode. Otprilike 80% poljoprivredne vode u Valley Centeru kupuje se kroz program, pojasnio je Arant. Prošle godine, po prvi put u dvadeset godina postojanja programa, opskrbljivač je aktivirao taj članak. Tako su uzgajivači sa žednim stablima posjekli neka stabla da bi ostala mogla nastaviti proizvodnju. U Fallbrooku uzgajivači sijeku otprilike trećinu svojih stabala avokada, rekao je Bob Lucy, partner u tvrtki *Del Rey Avocado*. Lucy je rekao da uzgajivači njegove tvrtke imaju između 4500 i 5000 hektara zasađenih stablima avokada.[421]

---

[421] „Farmers Struggle with Water Price, Cuts", North Country Times (nctimes.com), autor Bradley Fikes, 3. svibnja 2008.

Jednostavno je nedopustivo ignorirati tako važnu priču. Američko tržište hranom jedva da je dostatno, ali ova priča otkriva da će ogromna količina usjeva postati nedostupna upravo u vrijeme orkestracije nestašice hrane u svijetu. Ako uzmemo u obzir činjenicu da postoji tehnologija desalinizacije koja slanu vodu pretvara u pitku i da će to očito intenzivirati već postojeću svjetsku nestašicu hrane, nije teško zaključiti da je to namjerni eugenički manevar – to je ekološki osviještena, „hipi" eugenika.

Hipi eugenika doseže vrhunac prijevarom o globalnom zatopljenju, odnosno teorijama da je CO_2 štetan, da je to značajan stakleнički plin te da ljudsko korištenje goriva uzrokuje globalno zatopljenje. Vrlo lukav način za kontroliranje čovječanstva koji se koristi zato što ljudi nisu odgovarajuće obrazovani, zbog čega vjeruju nekim ne-činjenicama u npr. nedavnom filmu o globalnom zatopljenju Ala Gorea.

Nekim čitateljima ove knjige tvrdnja da Goreov film nije znanstven može djelovati zbunjujuće, budući da se stječe dojam da u filmu ima znanosti, kao što su na primjer znanstveni grafikoni koji se u filmu pojavljuju. Gore prikazuje vremensku skalu od 650.000 godina koja demonstrira vrijednosti temperature i CO_2: vrlo gruba korelacija dakako doista postoji, što je dobro poznato u geologiji. Međutim, ono što je bitno jest da Gore ne prikazuje *uzročnu vezu* između globalnog zatopljenja koje predviđa i trenutno rastućih razina CO_2. U znanstvenoj zajednici dobro je poznato da se zagrijava cijeli Sunčev sustav a ne samo Zemlja.[422] To pak ukazuje na činjenicu da se zagrijava Sunce, da je u nekoj vrsti sunčevog ciklusa.[423] Dakle, krajnje je sumnjivo da Gore *ne spominje* tu činjenicu u svom filmu. Zagrijavanje Sunčevog sustava ozbiljno dovodi u pitanje teoriju o globalnom zatopljenju koje su „uzrokovali ljudi", a umjesto te teorije teorija o globalnom zatopljenju koje je „uzrokovao sunčev ciklus" postaje vjerojatnija. Činjenica da Gore nije spomenuo tu činjenicu ne samo da njegov film čini neznanstvenim (budući da je znanost suočavanje s činjenicama koje pobijaju vašu teoriju, a ne njihovom ignoriranju i/ili zamjenjivanju nekom nedokazivom teorijom), nego istovremeno ostavlja dojam da on prikriva to pitanje. Moguće je da, na primjer, zagrijana Zemlja iz nekog razloga jednostavno ima više CO_2 te da nema značajnije uzročne povezanosti između te činjenice i masivnog zatopljenja koje Gore spominje kako bi izazvao strah. Gore ne preispituje takva pitanja, on jednostavno prikazuje grubu korelaciju između razine

---

[422] Postoje mnoge priče o tom bitnom ali skrivenom pitanju; jedan primjer: „Global Warming on Pluto Puzzles Scientists", Space.com, autora Roberta Roya Britta, 9. listopada 2002., http://www.space.com/scienceastronomy/pluto_warming_021009.html.

[423] Želim zahvaliti Alexu Jonesu što me upozorio na to pitanje.

CO_2 i temperature u razdoblju od 650.000 godina te zatim *brzo* kroz ostatak filma prelazi na dugo i turobno oplakivanje Zemlje.

„Podaci" koje Gore predstavlja također ne potkrjepljuju neodgodivo masovno zatopljenje Zemlje kojega on želi da se bojimo. Gore prikazuje da Zemlja trenutno ima 300 PPM CO_2, što se doima posljedicom ljudskog djelovanja. Ali u istom dijelu svoga filma želi nas uvjeriti da su razine temperature i CO_2 neraskidivo povezane. Međutim, time je Gore počinio fatalnu pogrešku, budući da je 300 PPM mnogo više od bilo koje druge razine CO_2 izmjerene na Zemlji prikazanoj na Goreovom dijagramu, što znači da Goreovi podaci pokazuju da bi Zemlja trebala biti *mnogo* toplija nego što to trenutno jest. Jednostavnije rečeno: *ako postoji korelacija između razina temperature i CO_2, budući da Zemlja trenutno ima najvišu razinu CO_2 u zadnjih 650.000 godina, to znači da bi sada trebala imati najvišu temperaturu, što pak očito nije točno.* To je kardinalna greška u Goreovom filmu: ako CO_2 izaziva zatopljenje tada bi povećana razina CO_2 uvijek trebala dovoditi do zatopljenja. Unatoč tome, najviša razina CO_2 koju Gore prikazuje na svom dijagramu nije povezana s najvišom temperaturom niti bilo kojom drugom neuobičajeno visokom temperaturom u 650.000 godina koje Gore prikazuje u svojim dijagramima. To znači da Gore nije u pravu kad zastupa svoje teorije o globalnom zatopljenju i u svojoj brzopletoj tvrdnji da je ono izazvano „ljudskim faktorom". Gore ne spominje *očita* pitanja koje ja ovdje naglašavam. To nije znanost jer znanost pretpostavlja uzimanje u obzir protutvrdnji i suprotnih činjenica, a ne brzu i grubu korelaciju te čvrsti zaključak na temelju korelacije umjesto uzročne povezanosti.

Gore također propušta spomenuti da „korelacije" između temperature i CO_2 u rasponu od 650.000 godina pokazuju da je *najprije porasla* temperatura, a tek zatim CO_2! Atmosfera se zagrijala stotinama ili tisućama godina prije porasta razine CO_2.[424] O tome su znanstvenici često raspravljali, npr. paleontolog sa Sveučilišta u Ottawi Ian Clark u emisiji Alexa Jonesa emitiranoj 9. ožujka 2007. (9. je ožujka Jones prikazao isječak iz britanskog dokumentarca s Clarkom). To je samo početak ne-znanosti i besmislica u Goreovom dokumentarnom filmu. Gore ne spominje činjenicu da se mnogi znanstvenici *ne slažu* s teorijom da ljudi uzrokuju globalno zatopljenje, te kroz cijeli film govori o znanstvenicima kao da postoji usklađena velika skupina znanstvenika koji imaju usklađene podatke koji *dokazuju* teoriju „ljudskog uzroka", što danas, 2007. godine, jednostavno nije točno. Ponavljam, odlika prave znanosti spominjanje je protivnika teorije; Gore ih jednostavno ignorira, što je glavna taktika masovnih medija. Najzanimljivija činjenica je da Gore niti jednom ne spominje električno

[424] Vidi Coffman 2007. za podatke koji se odnose na to pitanje.

vozilo (EV) koje sam opisao u prethodnim poglavljima. Da je Gore bio iskren, da je zaista želio pronaći odgovor za globalno zatopljenje „uzrokovano ljudskim faktorom", on bi jednostavno snimio film o EV-u jer bi to vozilo riješilo sve probleme. Umjesto toga on to jednostavno prikriva, i traži od nas da sebe okrivljavamo, da se osjećamo krivima za američku ekonomiju zasnovanu na nafti (za koju on u nekoliko navrata tvrdi da je glavni problem u globalnom zatopljenju). Gore ne spominje da ekonomija utemeljena na nafti ne postoji zbog nepažljivih običnih ljudi, već zato što joj građanstvo svijeta robuje *zbog taktike naftnih korporatista* (To dokazuju i Paine 2006., Williams 1980., Black 2006., a naročito Clarke 1995.). Također je zanimljiva činjenica da Gore, kao i većina raspirivača straha od globalnog zatopljenja, spominje aktivnu uragansku aktivnost posljednjih godina koja je očito posljedica globalnog zatopljenja (što se pokazalo pogrešnim u sezoni uragana 2006. u kojoj gotovo uopće nije bilo uragana), ali Gore jednostavno ne spominje HAARP tehnologiju za koju istraživači vremenskih prilika dobro znaju da može izazvati uragane (vidi Begich, 1995.). S tom tehnologijom u posjedu vlade SAD-a *ne možemo* zaključiti da su uragani „viša sila" ili posljedica globalnog zatopljenja. Moramo prihvatiti bolju teoriju - da ih je uzrokovala vlada. Ta teorija je najbolja zato što objašnjava kaotičnu promjenu uraganske aktivnosti, od goleme nezapamćene sezone 2005. do 2006. gotovo bez uragana ili tropskih oluja. Sve to ukazuje na vladu, a ne spontanost prirode.[425]

Zdravstvena skrb

Zdravstvena skrb još je jedna metoda korporatističkog terorizma i to vrlo profitabilna: što je više ljudi ubijeno, to više tvrtka za zdravstvenu skrb profitira, budući da ne mora pokriti bolest i na taj način štedi.[426] To je samo jedan primjer korporatističkog terorizma.

---

[425] Dr. Michael Coffman (u predavanjima na DVD-u „Proročanstvo i svjetski događaji" [„Prophecy and World Events"] i „Završno odbrojavanje do svjetske vlade UN-a" [„Final Countdown to UN World Government"], vidi također www.discerningtoday.org) pokazuje da je ono što *doista* stoji iza medijskog propagiranja globalnog zatopljenja ustvari početna faza uspostave svijeta sa samo jednom vjerom (koja se može nazvati „vjerom Novog svjetskog poretka"), a Alex Jones u svojoj je radijskoj emisiji (www.infowars.com) u siječnju i veljači 2007. istaknuo da se planira globalni porez na gorivo, što je dodatni razlog za tezu da je globalno zatopljenje izazvano „ljudskim faktorom".

[426] Vidi Court i Smith 1999.

Prema dr. Lorraine Day, kirurginji i autorici brojnih knjiga, u razdoblju od deset godina zdravstvena skrb ubija više Amerikanaca (8 milijuna) nego što ih je poginulo u svim ratovima u kojima su SAD ikada sudjelovale.[427] Svakog desetljeća 7,8 milijuna umire krivnjom liječnika.[428] Ne spominje se nebrojeno mnoštvo koje se ubija proizvodima *Big Pharme*. Dakako, tu je i vojno-industrijski kompleks.[429]

Industrijski otrovni otpad postaje hrana, voda i lijekovi

Ako postoje otpadni proizvodi (fluorid, benzen, itd.) otrovnih industrijskih procesa korporacijama je isplativije prodati ih umjesto negdje odložiti. Dakle, korporacije su se dogovorile da mnoge od tih otrovnih tvari prodaju prehrambenim i medicinskim kompanijama koje ih stavljaju u hranu i lijekove. Nekoliko iz cijelog mnoštva primjera su:

- fluorid koji se namjerno stavlja u pitku vodu; dolazi iz tvornica umjetnog gnojiva i industrijskih proizvodnih procesa proizvodnje atomskih bombi;[430]
- sojini proizvodi u SAD-u koji se uglavnom sastoje od otpadnih tvari (sojinih otpadnih tvari), ali koji se nazivaju „zdravom hranom";[431]
- otrovni otpad iz dimnjaka naftnih rafinerija struže se i stavlja u umjetno gnojivo koje se zatim prodaje američkim poljoprivrednicima i u vrtnim centrima za kućne vrtove; taj otpad sadrži olovo, živu i kadmij. Radioaktivni otpad „niske razine" također se koristi kao umjetno gnojivo.[432]

Ne postoji znanost ili istraživanje koji dokazuju da su te tvari (fluor, soja iz američke hrane, živa, olovo, kadmij i otrovni i nuklearni otpad) korisne za ljude, postoji samo istraživanje koje dokazuje da su oni izuzetno štetni po ljude (vidi 5. poglavlje i raspravu o tome kako živa uzrokuje autizam). Industriji je

---

[427] Dr. Day je o tome govorila u Renseovoj radijskoj emisiji (www.rense.com) emitiranoj 26. listopada 2005. Vidi također Court i Smith 1999.

[428] Dr. Lorraine Day u Renseovoj radijskoj emisiji (www.rense.com) 26. listopada 2005.

[429] Vidi Angell 2005.

[430] Vidi Bryson 2004., uvod.

[431] Vidi Daniels 2005., uvod.

[432] Ovaj podatak dolazi iz razgovora Jeffa Rensea i Gerija Guidettija u Renseovoj radijskoj emisiji, www.rense.com, emitiranoj 21. travnja 2004.

potrebno neko mjesto za odlaganje takvih tvari, a to može biti skupo. Osim toga, korporatisti žele zaraditi na postupku odlaganja otrovnog otpada da bi ojačali svoju korporatističku moć i interese bliske iluminatima. Korporatisti su otkrili da je najbolji način odlaganja tih tvari na način koji sam upravo objasnio: recite ljudima da su toksini bezopasni (živa), ili da su zdravi i poželjni (sojin otpad, fluoridi), a zatim ih stavite u hranu, vodu i lijekove za ljudsku potrošnju.

Privatizirane vojne snage (PMF-ovi) i tajni rat

> Kada su se u svibnju počeli pojavljivati prizori iz noćnih mora zlostavljanja iračkih zatvorenika u Abu Ghraibu samo bi šačica investitora u tvrtki CACI International sa sjedištem u Arlingtonu (Va.) ... pretpostavila da je opskrbljivač informacijsko-tehnološkim uslugama bio na bilo koji način uključen. Zašto bi bili? Ipak se CACI bavi organiziranjem i upravljanjem podacima i vladinim IT sustavima. Pokazalo se da je CACI imao 10 zaposlenika koji su radili u zatvoru, gdje su obavljali ispitivanja. Barem jedan od njih naveden je u vojnom izvješću kao izravni krivac za zlostavljanje. Dok ispitivanja čine manje od 1% ukupnih prihoda, izvješća u tisku skupo su koštala CACI u vrijednosti dionica i odnosima s javnošću, zaključuje Chris Penny, analitičar u tvrtki *Friedman, Billings, Ramsey*. „Njihova uključenost u ispitivanja svakako je iznenadila ulagače", kaže Penny.
>
> *-Business Week*[433]

Prema Miltonu Friedmanu, „ekonomskom bogu" korporatističkog ekonomskog krajolika:

> Skrivena ruka tržišta nikada neće djelovati bez skrivene šake: *McDonalds* ne može napredovati bez *McDonnell Douglasa*, proizvođača zrakoplova F-15. A skrivena šaka koja svijet održava sigurnim za tehnologije Silikonske doline zove se vojska, zrakoplovstvo, mornarica i marinci Sjedinjenih Američkih Država.[434]

Privatizirane vojne snage (PMF-ovi) su tajne vojske koje korporatisti financiraju i koriste za oblikovanje svijeta po svojim željama i vlastitim korporatističkim interesima. Upravo je to, dakako, svrha i američke vojske (budući da većina ljudi ne zna što američka vojska svakodnevno radi, vojska SAD-a može se definirati kao tajna vojska) koja je, koliko to zna obični građanin, korporatistička vojna sila. Međutim, u ovom dijelu neću govoriti o vojnim snagama poznatim javnosti. Umjesto toga, bavit ću se privatnim vojnim snagama (PMF-ovima), tajnim ratovanjem i tajnim korporastičkim vojnim snagama, a neću se usmjeriti na javne ratove (ratove koji su *poznati* američkom građanstvu, poput ratova

---

[433] „CACI: Wiping Off Abu Ghraib's Taint", Business Week, 18. kolovoza 2004., Amy Tsao.
[434] To je citat iz New York Timesa, a citiran je u Chang 2005b, xx.

u Iraku), već na tajno ratovanje koje u cijelom svijetu vode korporatističke vojske: tajne, ali nevjerojatno moćne vojne snage koje su stvorile korporacije, a nazivaju se CACI, *Titan*, *Blackwater* i mnoge druge.

Militarizam koji financiraju korporatisti i vojni masakri korporativnom Amerikancu uopće nisu novi. Na primjer, 1914. godine Nacionalna garda u Coloradu, koju je financirao jedan od najmoćnijih korporatista svih vremena Rockefeller, plaćena je da napadne i pobije rudare koji su napadali njegov rudnik ugljena, a Rockefeller je naložio da se pobiju *naročito* žene i djeca. U povijesnim knjigama koje opisuju taj teroristički napad naziva ga se Ludlowskim masakrom.[435]

Vojna tajnovitost nije nova pojava za vojske koje financira američki porezni obveznik, ali meni se često čini da mnogo mojih sunarodnjaka Amerikanaca vjeruje da su ratovi koji se prikazuju i pokazuju u masovnim medijima jedini koji postoje, te da se ti ratovi zaista odvijaju na način na koji ih u masovnim medijima prikazuju: ono što vidiš je ono što dobiješ. Mene često nazivaju „teoretičarem urote" ako koristim navode iz neke knjige o tajnom ratovanju koje provodi vlada SAD-a, kao na primjer *Sigurni za demokraciju: tajni CIA-in rat (Safe For Democracy: The Secret Wars of the CIA)* koju je napisao John Prados,[436] knjiga *Droga, nafta i rat (Drugs, Oil, and War)*, koju je napisao profesor Peter Dale Scott[437] ili knjiga *Tiger Force*, autora Michaela Sallaha i Mitcha Weissa,[438] a koje govore o ultratajnim ophodnjama za mučenje, masakriranje i prestravljivanje vojske SAD-a koje su djelovale za vrijeme Vijetnamskog rata. Međutim, bez obzira kako me nazivaju, postoje mnogi primjeri tajnog ratovanja vojske SAD-a.

Tajni rat

Među posebno važnim za ovu knjigu je *Savak*, tajna teroristička vojska koja je ustvari bila CIA-ina operacija[439] korištena za izvođenje terorističkih aktivnosti (poput al-Qaede) u Iranu sredinom dvadesetog stoljeća. Korporatisti za ostvarivanje svojih ratnih želja često trebaju tajnu prijetnju u obliku

---

[435] Za dodatnu raspravu vidi Zinn 2004.

[436] 2006., Chicago: Iran R. Dee.

[437] 2003., New York: Rowman and Littlefield.

[438] 2006., New York: Little, Brown and Company.

[439] Vidi Jones 2006. i „The Secret History of the CIA in Iran", New York Times, 16. travnja, 18. lipnja 2000. http://www.nytimes.com/library/world/mideast/041600irancia.

terorističke organizacije. „Tajna prijetnja" spominje se u PNAC-ovom[440] planu te u *Velikoj šahovskoj ploči*,[441] a ta prijetnja je očito al-Qaeda koja je od 11. rujna Ameriku uvukla u rat u Afganistanu i Iraku. Tajna prijetnja može toliko uplašiti građanstvo da će oni biti toliko mahniti da će napraviti gotovo bilo što, kao na primjer odmah se odrekli svog života koji se sastoji od rada i obiteljskih obaveza da bi se tajno borili u ratu i tajno masakrirali obične ljude koje nisu nikada upoznali, kao što se dogodilo s tajnim masovnim bombardiranjem civila u Vijetnamu (što su ga naredili Kissinger i Nixon),[442] u Drugom svjetskom ratu (masakri civila u Europi,[443] Japanu[444] i drugdje), u srednjoistočnim ratovima u zadnjih dvadeset godina, uz korištenje nuklearnog oružja (projektili i streljivo s osiromašenim uranom) od ranih 1990-ih[445] od strane američke vojske u Iraku, pod Bushem starijim, Clintonom i Bushem mlađim. To su tek neki od brojnih primjera u kojima je vojska SAD-a u tajnosti ratovala i vršila masakre. Te i druge američke vojne operacije korporatističke su operacije čija je svrha profit.

Sve te operacije bile su tajne operacije, a izvršavale su ih vojne snage kojih su Amerikanci bili svjesni: Amerikanci znaju da postoji vojska, mornarica, zrakoplovstvo i marinci. Međutim, PMF-ovi su doista druga vrsta vojske: Amerikanci ne znaju da postoje, a oni su stvarna strašna sila koja tajno preoblikuje svijet na način koji će omogućiti uspostavu svjetske vlade. U svojoj knjizi *Corporate Warriors (Korporativni ratnici)* Singer opisuje novo „poslovno lice ratovanja"[446] i kako se ekonomski i društveni krajolik cijelog svijeta[447] mijenja sukladno željama korporatista koji koriste snage za koje gotovo nitko ne zna da postoje: privatne korporativne vojske. Te privatne vojske ujedno su korporacije koje unajmljuju i plaćaju najveće monopolističke korporacije da bi provodile profesionalne vojne akcije, otvoreno ratovanje ili tajno-prikriveni i/ili očiti suludi terorizam. Te su skupine izuzetno tajanovite, provode svaku akciju koja se

---

[440] Vidi PNAC 2000.

[441] Brzezinski 1998.

[442] O ovome se govori u Jarecki 2003.

[443] Howard Zinn raspravlja o tome u Mueller i Ellis 2005.

[444] Vidi Morris 2004.

[445] Za dodatne informacije vidi gornji tekst o osiromašenom uranu ili Brohy i Ungerman 2001. i Lando 2007. Također vidi radijske intervjue s Leuren Moret 14. studenoga 2006. i s dr. Dougom Rokkeom 28. rujna 2006., oba dana u Renseovoj radijskoj emisiji, www.rense.com, a mogu se pronaći u Renseovim arhivama.

[446] Singer 2003., 18.

[447] Singer 2003., 8-9.

od njih traži sve dok im se za to plaća, a vidjet ćemo da, kako se čini, je al-Qaeda ustvari PMF.[448] Singer lucidno raspravlja o ovim temama:

> Jedan aspekt koji je prethodno ograničavao moć multinacionalnih korporacija bila je njihova fizička slabost koja ih je držala ovisnima o državi i omogućavala im djelovanje samo u zonama relativne stabilnosti. Tu sigurnost osiguravala je država, što znači da su te operacije, čak i preživljavanje kao legitimni posao, bile uvjetovane državom koja izvršava svoje dužnosti. Danas ovo ograničenje ne mora biti točno. PMF-ovi su oružane snage koje su ravne ili čak bolje od državnih. One to mogu prenijeti svojim multinacionalnim korporacijskim klijentima. Dakle, multinacionalne korporacije i njihove privatne vojne tvrtke danas imaju sposobnost uključivanja u ono što oni nazivaju „ulaganje uvjetovano sigurnošću", gdje je fizička slabost države u kojoj su bazirane nebitna za njihovo poslovno djelovanje. Brojne multinacionalne korporacije već su stvorile uporišta unutar slabih država ili situacije unutarnjeg sukoba, zaštićene svojim vlastitim vojnim snagama koje su unajmljene od tvrtki koje pružaju vojne usluge. Nažalost, interesi takvih moćnih korporacija često nisu identični interesima lokalnog društva ili vlade. PMF-ovi tako mogu djelovati kao vođe nove korporacijske dominacije, ili kako je to rekao UN-ov specijalni izvjestitelj, „multinacionalnog neokolonijalizma dvadeset i prvog stoljeća". ... Ako ništa drugo, takva zaštićena korporativna uporišta pružaju sigurnost samo bogatim autsajderima i djeluju tako da usmjere prijetnje na siromašnije i slabije zaštićene dijelove lokalnih društava... Neke transnacionalne korporacije već se povezuje uz nasilne sukobe, uključujući opskrbu opremom i potporu lokalnim vojnim snagama koje slušaju njihova naređenja da bi proširili vlastite poslovne interese... ...Važno je ne zaboraviti da mnogi PMF-ovi posjeduju vještinu i moć koji su često veći ili jednaki malim vojnim snagama slabijih zemalja [pod pojmom „slabije zemlje" Singer misli „male zemlje"]. Mnogi smatraju da su tvrtke „dovoljno moćne za rušenje bilo koje vlade u Africi" te na taj način predstavljaju stvarni izazov za bilo koju lokalnu vlast koja ih se usudi izazvati.[449]

Dakle, raščistimo sljedeće. Struktura Planeta dramatično se mijenja (vidi Singerovu knjigu za bezbrojne primjere) putem militarizma koji je doslovno nevidljiv američkoj potrošačkoj kulturi, ali u potpunosti poduprt i sagrađen od strane te potrošačke kulture. PMF-ovi su lice budućeg ratovanja, no sve to se drži u tajnosti.

---

[448] Singer to ne primjećuje, ali Gandini i Saleh (2005.), koji raspravljaju o privatnim vojnim snagama, da.

[449] Singer 2003., 188-189.

Preoblikovanje svijeta za korporatiste

Poput UN-ovih postrojbi,[450] PMF-ove se često opisuje kao „čuvare mira",[451] ali Rosemann navodi kako su oni, financirani od strane vlade SAD-a, u ratu u Iraku počinili mnoga zvjerstva,[452] a privatni specijalisti za sigurnost ondje mogu zaraditi do 1000 dolara dnevno.[453] Singer piše o aktivnostima korporatističkih PMF-ova u pronicljivom odlomku o tome kako vladini korporatisti (ne nužno tajne vlade, već vidljive, lažne vlade) preoblikuju svijet za korporacije:

> Ironično je da, unatoč tome što su danas dominantna sila na međunarodnoj sceni, SAD najviše koriste privatiziranu vojnu industriju. Doista, od 1994. do 2002. Ministarstvo obrane SAD-a sklopilo je više od 3000 ugovora s američkim tvrtkama, a vrijednost tih ugovora procjenjuje se na više od 300 milijardi dolara... Područja koja se prepuštaju vanjskim djelatnicima nisu samo minorna, poput npr. prehrane vojske i slično, već uključuju različite aspekte koji su izuzetno važni za glavne misije američke vojske... U vrijeme kada su smanjenje [za vrijeme predsjednika Clintona] i pojačana primjena snaga na terenu smanjili vojsku SAD-a, privatne tvrtke pružile su Sjedinjenim Američkim Državama cijelu paletu usluga: sigurnost, vojno savjetovanje, obuku, logističku potporu, policijsku aktivnost, tehnološku ekspertizu te obavještajnu aktivnost. U posljednjih nekoliko godina Ministarstvo obrane SAD-a prepustilo je vanjskim suradnicima sve, od održavanja skladišta i baza do više od 70 posto obuke u zrakoplovstvu... takve tvrtke koje djeluju uz američke snage postale su gotovo sveprisutne... I premda opskrbljivači već dugo prate oružane snage SAD-a, takvo unajmljivanje vanjskih suradnika od 1990-ih posljedično je bez presedana... Svaka velika američka vojna operacija u post-hladnoratovskoj eri uključivala je znatnu razinu potpore i aktivnosti privatnih tvrtki koje nude usluge koje je vojska SAD-a nekada obavljala sama.[454] (naglasak dodan)

Od 11. rujna glavna svjetska vojna aktivnost ne odvija se u Afganistanu i Iraku već u cijelome svijetu. „Klijenti PMF-a... protežu se na moralnom spektrumu od nemilosrdnih diktatora, nemoralnih pobunjenika i narkokartela, pa

---

[450] „Mirovne" trupe UN-a jedna su od najstrašnijih vojski na svijetu i odgovorne su za neke od najgorih zločina za koje znam. Vidi Tabor 2006. za izvanrednu raspravu o tim pitanjima.

[451] Singer 2003., 9.

[452] Rosemann 2005., 77-82.

[453] Rosemann 2005., 83.

[454] Singer 2003., 15-16.

sve do legitimnih suverenih država, uglednih multinacionalnih korporacija i humanitarnih nevladinih organizacija."[455]

False flag teror: glavna taktika korporatista

On je bio prevaren, kao i svi mi.
Čini se da je Kancelar [Car] stajao iza svega, uključujući i rat.
- Obi Kenobi, iz *Ratova zvijezda, Epizoda III: Osveta Sitha*

Terorizam, odnosno *false flag* terorizam jedno je od produktivnijih oruđa koje koriste korporatisti, prvenstveno zato što može pokrenuti druga korporatistička oruđa kao npr. ispiranje mozga, smanjenje broja stanovnika, neznanje, ekonomiju uništenja, siromaštvo, novačenje, ometanje itd.

Zapanjen, profesor s MIT-a Noam Chomsky primijetio je koliko su napadi 11. rujna 2001. nevjerojatni zbog jednostavne činjenice da u posljednjih nekoliko stotina godina niti jedna velika imperijalna sila ili skupina[456] nije bila napadnuta od strane neimperijalne sile ili skupine.[457] Chomsky je u pravu, ali ne zato što je ustvrdio da se 11. rujna po prvi put dogodilo nešto novo već je opravdano zapanjen da se tako nešto uopće moglo dogoditi. 11. rujna *bio* je nevjerojatan događaj, ustvari toliko nevjerojatan da će, kako ćemo kasnije vidjeti, empirijski pristup otkriti da je *previše nevjerojatan da bi bio istinit* i da su se jedino uz pomoć magije događaji 11. rujna mogli odviti na način koji je predstavljen Amerikancima dana 11. rujna 2001. i nakon njega.

Kasnije, u prosincu 2006., na internetskoj stranici Alexa Jonesa www.infowars.com objavljen je televizijski intervju s Chomskim koji je prikazao njegov drukčiji komentar, takav koji ga razotkriva kao agenta Novog svjetskog poretka.

> Jesu li oni [Busheva administracija] na bilo koji način to [11.rujna] planirali? To mi se čini krajnje nevjerojatnim. Kao prvo, trebali bi biti ludi da pokušaju nešto slično... Postoji ogromna internetska lijeva industrija ... koja tvrdi da je sve to namješteno, da je sve isplanirala Busheva administracija i tako dalje. Međutim, pogledate li dokaze svatko tko zna nešto o znanosti jednostavno bi odbacio te dokaze. Postoji mnogo koinciden-

---

[455] Singer 2003., 9.
[456] Chomsky spominje SAD, jednu europsku zemlju i Japan, možda Kinu, Rusiju, Kanadu, a odnedavno se popisu mogu dodati Brazil i Indija.
[457] U Junkerman 2002.

cija... Ali proizvedeni dokazi su ... potpuno bezvrijedni. A uvjerenje da se tako nešto moglo učiniti je, ... hm ... tako malo vjerodostojno... Velik dio ljevičara ima mnoštvo različitih teorija zavjera na tu temu... Čak i da su točne, što je *iznimno* nevjerojatno, *koga je briga*? ... To samo preusmjerava pažnju s ozbiljnih pitanja koja su izuzetno važna.[458]

U ovom ću dijelu govoriti o pitanju koje je izuzetno bitno za bilo koje empirijsko i analitičko proučavanje korporatizma, a to je *false flag* terorizam. Prvenstveno ću se fokusirati na 11. rujna (iako će biti riječi i o drugim *false flag* situacijama). Korporatist ima određena oruđa koja je uvijek prethodno koristio, poput na primjer komunističke strukture rada, masovnog ispiranja mozga, kontroliranja obrazovanja i informacija, kontroliranja prehrambene i zdravstvene industrije, otimanja znanstvenih istraživanja, ponovnog pisanja povijesti, osiromašenja građana, neprekidnog rata i straha, uzurpacije energije i resursa, namještenih izbora i tako dalje, ali vjerojatno najučinkovitije korporatističko oruđe od svih je *false flag terorizam* ili ono što je Webster Tarpley nazvao *sintetičkim terorizmom*.

Pentagon 11. rujna: neoboriv dokaz za *false flag* teror

U ovoj sam knjizi već ranije spomenuo da empirijski dokazi iz događaja 11. rujna 2001. pokazuju da je priča o 11. rujnu koja je Amerikancima ispričana netočna. Ti dokazi su nedvosmisleni i gotovo ih je nemoguće pobiti. Toliko je jednostavno pokazati da ih je nemoguće pobiti da se može usporediti s time kako je jednostavno znati da krug ima različiti oblik od kvadrata. Kada se pregledaju dokazi o 11. rujna (koje su američki medijski kanali toliko dobro prikrili), do spoznaje da je 11. rujna ustvari *false flag* operacija toliko je jednostavno doći kao i do spoznaje da je nebo plavo i da je trokut različit od kvadrata: ti dokazi nisu ni na koji način složeni.

Budući da danas postoji mnogo zbrke po tom pitanju (na primjer, dezinformacija Chomskog u citatu s početka ovog dijela), prvo ću kratko iznijeti dokaze. Ovdje navodim nekoliko takvih dokaza (prvi dokaz je jedini o kojem ću raspravljati u ovom dijelu nakon što napravim popis zato što je, po mom mišljenju, glavni dokaz koji pokazuje da je 11. rujna bio *false flag* događaj):

---

[458] To je s konferencije na lokaciji koju video ne odaje, a objavljeno je 27. prosinca 2006. na http://www.infowars.com/articles/sept11/chomsky_doesnt_matter_if_there_was_conspiracy.htm i može se vidjeti na ovoj adresi.

Događaji u Pentagonu 11. rujna 2001. dijele se u dvije faze: a) Pentagon prije rušenja: od početne eksplozije za koju je svijetu nedugo poslije rečeno da je bio zrakoplov 757; b) Pentagon nakon rušenja: oko 25 minuta nakon te početne eksplozije, pogođeni dio Pentagona se srušio.

Prije faze a) krov je bio neoštećen, što znači da je krov koji se urušio bio neoštećen. Neoboriv dokaz o kojem ću govoriti u ovom dijelu proizlazi iz faze a). Ta faza prikazana je na sljedećoj fotografiji (možete koristiti vatrogasce za procjenu veličine):

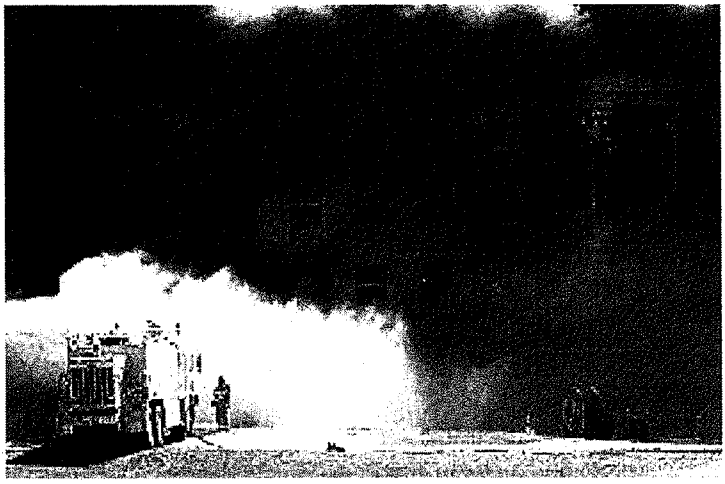

Možete se uvjeriti da su se faza a) i faza b) odvile na način koji opisujem ako pogledate izvornu 911 snimku, a ispod ću navesti izvore. Možete se također uvjeriti da nacionalni mediji danas pokušavaju *prikriti* da se faza a) uopće dogodila. Na primjer, u izdanju časopisa *Time* od 11. rujna 2006. objavljen je prilog o „teorijama urote o 11. rujnu", a u kojem faza a) *nije spomenuta.* Spomenuta je jedino faza b), i to je izvedeno na način da se doima da se dogodila *samo* faza b).

Što se tiče prvih fotografija Pentagona od 11. rujna (za vrijeme faze a), moramo se zapitati:

- Zašto nema rupe koja je barem približno jednako velika kao i rupe koje su zrakoplovi napravili na tornjevima Svjetskog trgovačkog centra?
- Zašto su gotovo svi prozori u takozvanom „području štete" Pentagona prije rušenja *nerazbijeni i neoštećeni*?
- Kako može 60-tonski, 125 stopa široki mlazni zrakoplov s dva 9-tonska motora visoka 9 stopa, koji putuje brzinom od 450 milja na sat,

udariti u zid bez razbijanja stakala (pogledajte fotografiju, procijenite veličinu po vatrogasnom vozilu)?

- Zašto u Pentagonu nisu pronađeni dijelovi zrakoplova? (To je prvi put u povijesti avijacije da na mjestu pada zrakoplova nisu pronađeni nikakvi dijelovi.)[459]

Ta pitanja otkrivaju da Pentagon 11. rujna jednostavno nije bio mjesto pada, ali još ću se vratiti tom pitanju tako da svi detalji budu ispravno navedeni.

Sve te dokaze možete provjeriti pogledate li dokumentarni film kanala *Discovery* „Napad na Pentagon" („Attack at the Pentagon"), u kojem se 1 minutu i 20 sekundi od početka dokumentarnog filma prikazuje snimka rušenja Pentagona do koje je došlo tek 25 minuta nakon početne eksplozije 11. rujna 2001., odnosno točno kada faza a) prelazi u fazu b). Ono što vidite na snimci je rušenje lagano oštećenog zida (jedino stvarno oštećenje koje možemo zamijetiti na zidu je oštećenje od dima) s *nerazbijenim* prozorima.

Postoje još neka otvorena pitanja. Zašto na tratini Pentagona nije bilo tragova ako je ogromni zrakoplov navodno klizio po njoj prije nego što je udario u zid Pentagona, kao što je rečeno Amerikancima? Mnogi tvrde da je pentagonski zrakoplov u cijelosti usisan u minijaturnu rupu u Pentagonu promjera 15 stopa, da su zato prozori ostali cijeli, dok se zrakoplov u potpunosti rastopio ili ispario. Međutim, za to bi bila potrebna vatra temperature 2.200 -6.100 °C, a nema dokaza da je takva katastrofična toplina postojala igdje u Pentagonu 11. rujna.

Ovo su samo neka od *jednostavnih* empirijskih pitanja koja dokazuju da je 11. rujna lažiran. Postavlja se pitanje: kako da akademski građanin poput mene – netko obučen da prati empirijske dokaze pod svaku cijenu – protumači te činjenične detalje? Trebam li poput Chomskog jednostavno ignorirati te pojediosti? Trebam li poput Chomskog inzistirati da jednostavno nema dokaza? Ili je više u duhu intelektualnog racionalnog istraživanja preispitati ta pitanja? Nadalje, kao akademik, kako mogu izbjeći barem postaviti hipotezu da u Pentagonu nije bilo zrakoplova? Ako sam nepristrani akademik, kako mogu donijeti ishitrene zaključke kako je to učinio Chomsky? Ja to u svakom slučaju ne mogu, ako djelujem kao nepristrani, objektivni istražitelj. Ako sam nepristrani istraživač te činjenice moram smatrati jakim, moćnim, možda čak i

---

[459] Ustvari su pronađena dva dijela, ali pogledajte dokumentarni film na DVD-u *Loose Change*, autora Dylana Averyja da biste vidjeli zašto se ti dijelovi mogu zanemariti te zašto najbolje izjave koje opisuju pentagonski incident od 11. rujna tvrde da nije pronađen *niti jedan* dio zrakoplova.

uznemirujućim dokazima. Ono što sâm upravo napisao pruža dobar primjer (jedan od mnogih u ovoj knjizi) akademicima poput Chomskog koji ne samo da nisu nepristrani već ne obavljaju istraživanje na klasični, prosvjetiteljski način racionalnog ispitivanja, a često se stječe dojam i da su na platnim listama vlade i korporacija sa zadatkom širenja dezinformacija.

Dokaz: pentagonski zrakoplov znači da nema muslimanskih terorista kojih bismo se morali bojati

Ako 11. rujna 2001. nije bilo zrakoplova u Pentagonu, tada nije bitno kakve zamršene priče pričaju Chomsky, Bill O'Reilly, Sean Hannity, George Bush ili bilo tko drugi, a jedna činjenica je neosporno točna:

> *Ako 11. rujna nije bilo zrakoplova u Pentagonu, ali su vladini korporatisti (korporatisti vidljive vlade) lažno izjavili da je zrakoplov postojao nekoliko minuta nakon faze a) pentagonske eksplozije 11. rujna, to znači da je 11. rujna* false flag *događaj te da su vladini korporatisti na neki način suučesnici u događajima 11. rujna.*

To je najjednostavniji način dokazivanja da je 11. rujna *false flag* događaj te da je to ustvari bila zavjera povezana s vidljivom vladom SAD-a. Detaljnije ću pisati o tom dokazu, ali za sada možemo ustvrditi da se taj dokaz ne može pobiti. Ja sam pokušao i nisam uspio: *nedostatak zrakoplova znači da nije bilo terorističkog napada al-Qaede*! Ljudi poput Chomskog i Billa O'Reillya pokušavaju zakomplicirati stvari, ali jednostavnost pentagonske priče govori sama za sebe. Ljudi poput Chomskog i O'Reillya ili neke druge osobe sa CNN-a ili *Foxa* koje su običavale prikazivati skeptike 11. rujna kao budale neprestano koriste istu vrstu napada na skeptike, a ti ponovljeni napadi ustvari se sastoje od spominjanja jednih te istih nebitnih, ometajućih, nelogičnih i sumnjivih pitanja koje ću ovdje navesti:

- Jesu li sateliti SAD-a ispalili svemirske zrake i srušili tornjeve?
- Teško je vjerovati da je Busheva administracija ili bilo koji drugi element (vidljive) vlade SAD-a mogao izvesti tako divljački napad, što znači da oni to nisu učinili
- Ako nije bilo zrakoplova u Pentagonu, što je onda vlada učinila s tijelima ljudi koji su navodno bili u zrakoplovu koji je navodno udario u Pentagon?

- Previše je očekivati da je 11. rujna bila tajna urota; netko bi progovorio prije nego što se to dogodilo, i to još u fazi planiranja; ali nitko nije, što znači da nije bila zavjera i da je Osama bin Laden to zaista izveo[460]
- Bush je to napravio
- Bush se nikada ne bi uspio izvući
- Kada bi postojali dokazi da je Bush to napravio, sutra bi bili objavljeni na naslovnici *New York Timesa*, a budući da se to nije dogodilo, dokazi ne postoje
- Tvrdnja da je 11. rujna bila operacija izvedena iznutra svetogrđe je za obitelji žrtava

To su vrste pitanja koje masovni mediji spominju u pokušaju zbunjivanja javnosti po pitanju činjenica vezanih uz 11. rujna, ali dovoljno je da pogledamo naše pitanje (faza a) Pentagona) i vidjet ćemo da su sva ta pitanja samo pokušaji odvraćanja pozornosti koji nemaju ni s čim veze i da niti jedno od tih pitanja nije važno. Tada ćemo uvidjeti da je pitanje savršeno jednostavno: *faza a) Pentagona dokazuje da u Pentagonu nije bilo zrakoplova, a nedostatak pentagonskog zrakoplova neosporno dokazuje da 11. rujna nije bio teroristički napad al-Qaede. Zaključak je to koji ne možemo pobiti.*

Pokušaji objašnjavanja pentagonskog zrakoplova: nevjerojatno čvrsti prozori i sklapanje krila. Čuo sam mnoge pokušaje izbjegavanja dokaza pentagonske faze a). Čuo sam mnoge kako tvrde da je, primjerice, rupa u pentagonskoj fazi a) tako mala zato što su sa zrakoplova otpala krila dok je prelazio pentagonsku tratinu (ili autocestu koja prolazi uz Pentagon) prije nego što je mlažnjak udario u zid Pentagona. Međutim, to nije moguće jer na pentagonskom travnjaku ili bilo gdje drugdje izvan Pentagona u blizini mjesta pada koji se dogodio 11. rujna nisu pronađena ni krila ni mlazni motori s krila (da biste se uvjerili u tu činjenicu jednostavno pogledajte snimke Pentagona nakon eksplozije 11. rujna 2001.). Također sam čuo ljude koji tvrde da su pentagonski prozori možda izuzetno čvrsti te su mogli odbiti zrakoplov i ostati neoštećeni. To bi značilo da su prozori na Pentagonu bili čvršći od čelika u tornjevima WTC-a jer su

---

[460] Ustvari, informacije o 11. rujna su mnogo puta „*procurile*" – na primjer, čak su i glavne novine upozoravale da bi se tako nešto moglo dogoditi. Vidi Ruppert 2004., 14. poglavlje, za vrlo detaljan opis prethodnog upozorenja koji su svijet i SAD dobili o 11. rujna, uključujući izvješća *prije* 11. rujna koja su glavni mediji objavili diljem cijelog svijeta. To potvrđuje da se u gornjem odlomku Chomsky ne samo pravi glup, već da namjerno pokušava prikriti dokaze i ispirati mozak, odnosno, navesti ljude da povjeruju lažnom prikazu stvarnosti i na orwellovski način ponovno ispišu povijest kako bi se tiranija mogla nesmetano nastaviti.

mlažnjaci prošli kroz čelik tornjeva otprilike jednako lako kao metak koji prolazi kroz list papira. (K tomu, prozorski okviri u pentagonskoj fazi a) također su uglavnom cijeli, a na zidu Pentagona bilo je samo oštećenja od dima; znači da su i ti okviri bili jači – *mnogo* jači – od čelika WTC-a 1 i WTC-a 2 ako su uspjeli odbiti zrakoplov 757 koji se navodno zabio u Pentagon 11. rujna).

Dakle, moramo otkriti je li to moguće, mogu li prozori biti toliko čvrsti. Za to postoji jednostavan način. Zamislimo da je opis koji sam upravo naveo točan: zamislimo da pentagonski prozori u fazi a) nisu bili razbijeni i da su općenito bili gotovo neoštećeni zato što su bili čvršći od čelika tornjeva, dovoljno čvrsti da odbiju ogromni mlažnjak. Problem je sljedeći: ako pregledamo vizualne foto-dokaze snimljene 11. rujna (kao npr. s gore spomenutog DVD-a kanala *Discovery*), očekivali bismo vidjeti ostatke zrakoplova budući da je 757 koji se 11. rujna navodno zabio u Pentagon težio 60 tona, što znači da bi ispred Pentagona trebali vidjeti desetke tona neke vrste ostataka zrakoplova kako leže u podnožju zida ili možda razasuti po čitavom raskošnom pentagonskom travnjaku koji nalikuje igralištu za golf. Problem je što ne vidimo niti jedan takav ostatak.

Druga primjedba koju sam mnogo puta čuo je tvrdnja da je cijeli mlažnjak mogao proći kroz sićušni otvor (promjera možda 15 stopa), ući u Pentagon u fazi a) i unutra se otopiti te doslovce nestati/ispariti (kao da je temperatura u Pentagonu bila dovoljno visoka da bi se to dogodilo), istovremeno ostavljajući vanjske dijelove Pentagona neoštećenima, pa čak i cijele prozore. Nekoliko vrlo uvjerljivih inženjera, čak i s mog vlastitog sveučilišta Purdue, podnijelo je vrlo impresivne izvještaje o tom pitanju, koje ću ovdje opisati. Što se tiče članaka u popularnom tisku na tu temu, pročitajte ovaj ulomak sa samog početka sada slavnog članka iz časopisa *Popular Mechanics*, još jednog članka koji pokušava pokazati da se u Pentagonu dogodila samo faza b), iz dijela članka pod nazivom „Veliki zrakoplov, mali otvori" („Big Plane, Small Holes"):

> TVRDNJA: Dva mala otvora bila su vidljiva na Pentagonu odmah nakon napada: ulazni otvor širok 75 stopa na vanjskom zidu zgrade te otvor širok 16 stopa u Prstenu C, srednjem prstenu Pentagona. Teoretičari zavjere tvrde da su oba otvora premala da bi ih napravio Boeing 757. „Kako zrakoplov koji je 125 stopa širok i 155 stopa dugačak stane u otvor koji je promjera svega 16 stopa?" pita reopen911.org, internetska stranica posvećena otkrivanju stvarne istine o tome što se zaista dogodilo 11. rujna 2001.[461]

[461] „9/11: Debunking the Myths: PM examines the evidence and consults the experts to refute the most persistent conspiracy theories of September 11", objavljeno u izdanju od ožujka 2005.

Uviđate li što je časopis *Popular Mechanics* (PM) ovdje napravio? Jednostavno su zanijekali postojanje pentagonske faze a), čak i ako je ona prikazana na gore spomenutom DVD-u kanala *Discovery* i mnogo puta na FOX Newsu; osobno sam te snimke vidio mnogo puta na različitim medijskim kanalima u SAD-u. Sretna okolnost za PM je činjenica da je prosječni Amerikanac prezaposlen da obraća pažnju na sve pojedinosti ili ih čak pokuša shvatiti, pa će ga biti lako uvjeriti da ne postoji pentagonska faza a) i da su ljudi koji su skeptični prema događajima 11. rujna glupi „čudaci" ili „teoretičari zavjere", kako ih nazivaju Veliki mediji.

PM tvrdi da je postojao otvor od 75 stopa, kao da je to jedino što se dogodilo u Pentagonu, kao da faza a), faza prije rušenja Pentagona, nikada nije postojala. Vlasnik PM-a je korporacija *Hearst* koja posjeduje mnoge novine i časopise (*Teen, Cosmopolitan, Esquire, The Oprah Magazine, Good Housekeeping*, da navedemo tek neke), također djelomično posjeduje satelitski radio XM, Drugstore.com, a s *Disneyjem* dijeli vlasništvo nad ESPN-om, što predstavlja samo mali dio njihove imovine. Djelovanje korporacije *Hearst* upitno je budući da je, na primjer, jedan od njenih glavnih poslovnih partnera *Check Point Software*,[462] tvrtka koja se nekada zvala *Data Base Technologies* a pomogla omesti 100.000 glasova crnih glasača na Floridi u predsjedničkim izborima 2000. godine[463] i na taj način pribrojila glasove Floride Bushu iako je Gore imao većinu glasova u toj državi, te tako američke predsjedničke izbore 2000. učinila nalik onima u Iraku. Uzevši u obzir činjeničnu potvrdu snimaka faze a) u Pentagonu 11. rujna, nemamo drugog izbora nego proglasiti prvi odlomak tog članka iz PM-a netočnim.

Neobično je da nakon ovog odlomka koji sam upravo naveo PM-ov članak postaje zloban i gnjevan (taj dio ovdje nisam citirao jer nije vezan uz temu). To nije značajna činjenica, ali ju je zanimljivo znati jer ako netko ima potpuno jasne činjenične dokaze koji govore u prilog vlastitog stava obično nema nikakve potrebe da bude uznemiren i/ili gnjevan. Najočitiji mogući činjenični dokaz je nešto poput: *nebo je plavo*. Ako vam netko pokuša reći da nebo nije plavo već *zeleno*, hoćete li se zaista uznemiriti zbog te netočnosti? Možda ćete se zapitati: što nije s njim/njom u redu? Hoćete li tu osobu pokušati uvjeriti da je nebo plavo ili ćete samo pogledati prema gore, pokazati na nebo i reći: vidi, tamo je, oboje možemo potvrditi da je nebo plavo. Dakle, ako postoji toliko mnogo dokaza da je pentagonski mlažnjak stao u otvor promjera 15 stopa i zatim se rastopio, čemu defanzivnost?

---

[462] Ovo sam saznao iz objave za tisak koja je objavljena na internetskoj stranici Checkpoint: „Check Point Chosen to Secure Hearst Corporation's Global Network", 2. rujna 2003., http://www.checkpoint.com/press/2003/hearst090203.html.

[463] Vidi Palast 2004.

Pogledajmo sljedeći dio tog članka koji iznosi navodnu znanstvenu analizu nestalog zrakoplova (nešto od dolje navedenog materijala se ponavlja, ali ja ću citirati članak kako je napisan):

Do istine je još manje stalo francuskom autoru Thierryju Meyssanu, čije neosnovane tvrdnje služe kao materijal čak i glavnim europskim i srednjoistočnim medijima. U svojoj knjizi *Velika laž* Meyssan zaključuje da je Pentagon pogođen satelitski navođenom raketom, što je bio dio složenog vojnog udara u SAD-u. „Taj napad", piše on, „moglo je počiniti samo vojno osoblje SAD-a, a bio je usmjeren protiv ostalog vojnog osoblja SAD-a."

ČINJENICA: Kada je let 77 *American Airlinesa* udario u vanjski zid Pentagona, Prsten E, napravio je otvor širok oko 75 stopa, prema Izvješću ASCE-a o gradnji Pentagona. Vanjska fasada urušila se oko 20 minuta nakon udara, ali ASCE je zasnovao svoja mjerenja na izvornom otvoru na nekoliko potpornih stupova prvog kata koji su uništeni ili oštećeni. Računalne simulacije potvrdile su nalaze.

Zašto otvor nije širok kao raspon krila zrakoplova 757 koji iznosi 124 stope i 10 inča? Mlažnjak koji udara u zid ne ostavlja otvor u obliku zrakoplova u zgradi sazidanoj od armiranog betona kao u crtanim filmovima, kaže član ASCE tima Mete Sozen, profesor strukturalnog inženjerstva na sveučilištu Purdue. U ovom slučaju, jedno krilo udarilo je u zemlju; drugo je otrgnuto od siline udarca u nosive stupove Pentagona, objašnjava Sozen, čija je specijalnost ponašanje betonskih zgrada. Ono što je ostalo od zrakoplova ušlo je u strukturu u stanju bližem tekućini nego čvrstoj tvari. „Ako ste očekivali da će se cijelo krilo urezati u zgradu", Sozen kaže PM-u, „to se nije dogodilo."

Uredan otvor u Prstenu C bio je širok 12 stopa – a ne 16. ASCE zaključuje da ga je napravio stajni trap zrakoplova, a ne trup.[464]

Što se tiče Sozenovog komentara kako zrakoplov ne ostavlja svoj obris kao u crtanim filmovima, tornjevi Svjetskog trgovačkog centra bili su napravljeni od čelika i betona (kao npr. betonski podovi). Kroz zidove i kroz podne slojeve, zrakoplovi su ušli u tornjeve kao ronilac u vodu (zrakoplovi su stali nakon što su očito u potpunosti ušli i nestali u zgradama), a u tom procesu oni su doista napravili obrise kao u crtanim filmovima. Dakle, faza a) Pentagona trebala

[464] „9/11: Debunking the Myths: PM examines the evidence and consults the experts to refute the most persistent conspiracy theories of September 11", objavljeno u izdanju od ožujka 2005.

je prouzročiti barem *neka* oštećenja *bilo koje vrste* – nešto drugo od običnog oštećenja od dima (i malog otvora promjera približno 15 stopa koji se može vidjeti na fotografijama) – da opravda raspon krila od 125 stopa: barem neku vrstu otiska koji su krila ili višetonski motori promjera 9 stopa trebali napraviti, uzmemo li u obzir lakoću s kojom su 11. rujna probijeni tornjevi, što su mogli vidjeti svi Amerikanci,[465] ali takvog oštećenja nema. Čak se i članak PM-a slaže po tom pitanju.

Budući da takvog obrisa nema moramo proanalizirati teoriju da su se krila preklopila unazad prema trupu zrakoplova kada je on ušao u mali otvor. Ta se pretpostavka, međutim, čini besmislenom. (1) Prvo, teško je objasniti kako bi se krila sklopila na takav način. Pri brzini od preko 400 milja na sat – koja dovodi do ogromnog momenta sile prema naprijed, a ne unatrag, momenta sile usmjerenog trupom – morao bi postojati neki čimbenik koji bi objasnio zašto su krila povučena, ili gurnuta, unatrag prema trupu. Koji bi to čimbenik mogao objasniti? Što bi moglo djelovati protiv ogromnog momenta sile koji je stvorilo 60 tona koje se kreću unaprijed brzinom od preko 400 milja na sat, djelovati tako da učini da krila zaustave to nevjerojatno snažno kretanje, tako da se krila pokrenu u suprotnom smjeru? Također, (2) nema nikakvog traga bilo kakvog „sklapanja krila" zrakoplova koji su udarili u Svjetski trgovački centar, a morali bismo očekivati barem nešto jer govorimo o istim vrstama materijala (čelik i beton) koji su korišteni i u Pentagonu i u WTC-u. Kako je došlo do potpuno neobjašnjivog sklapanja krila u Pentagonu, a koje je u potpunosti izostalo u WTC-u?

Nisam inženjer, ali sam obdaren s dovoljno zdravog razuma da znam da takvo sklapanje krila jednostavno nije moguće, i to iz sljedećih razloga. Ideja da je zrakoplov u Pentagon ušao kroz vrlo mali otvor i zatim se rastopio i nestao podrazumijeva da su motori mlažnjaka promijenili smjer na gore opisan način te da je mjesto udara u Pentagon doseglo temperaturu visoku kao gotovo pola temperature Sunčeve površine, što se nije dogodilo. Uzmite u obzir višetonske motore promjera 9 stopa. Tvrdnja da su oni promijenili smjer na gore opisan način je poput tvrdnje da su ti motori koji su putovali brzinom od nekoliko sto-

---

[465] Moje korištenje riječi „lakoća" za opis kako su probijeni tornjevi Svjetskog trgovačkog centra nije pretjerivanje. Ako pogledate izvorne snimke od 11. rujna lako ćete zapaziti na nekim detaljnijim snimkama drugog zrakoplova koji je udario u tornjeve, sve do vrhova njegovih krila, da je on probio otvor koji je nalik onome koji se pojavljuje u crtanim filmovima. Dakle, Sozenova tvrdnja o nemogućnosti otvora poput onih iz crtanih filmova probijenih u strukturama od armiranog betona i čelika pobija se tim snimkama otvora nalik onima iz crtanih filmova koji se mogu vidjeti u tornjevima Svjetskog trgovačkog centra, koji su bili od betona i čelika.

tina milja na sat u trenutku udara *zaustavili* svoje silovito kretanje unaprijed, te bez da čak i razbiju prozore Pentagona koji okružuju mali otvor promjera oko 15 stopa, nekako se premjestili na stranu i unaprijed, prema središtu otvora, te da su se zatim nekako ponovno pomaknuli unaprijed i s ostatkom zrakoplova ušli u otvor i rastopili se. Mislim da je to nemoguće, zbog činjenice da nema sile koja može djelovati tako da povuče motore prema unutra, zaustavlja kretanje unaprijed ogromnih krila i motora mlažnjaka, koji tada implodiraju prema središtu mase mlažnjaka ili se pokreću u nekom smjeru koji više nije samo kretanje prema naprijed.

Najlogičniji scenarij za to „preklapanje krila" je da uzmemo u obzir, kako i samo ime teorije govori („sklapanje krila"), da su se krila sklopila prema unatrag tako da su se krajevi krila ne samo prestali kretati naprijed već su se počeli kretati *unatrag*. Pogledajte sljedeći dijagram:

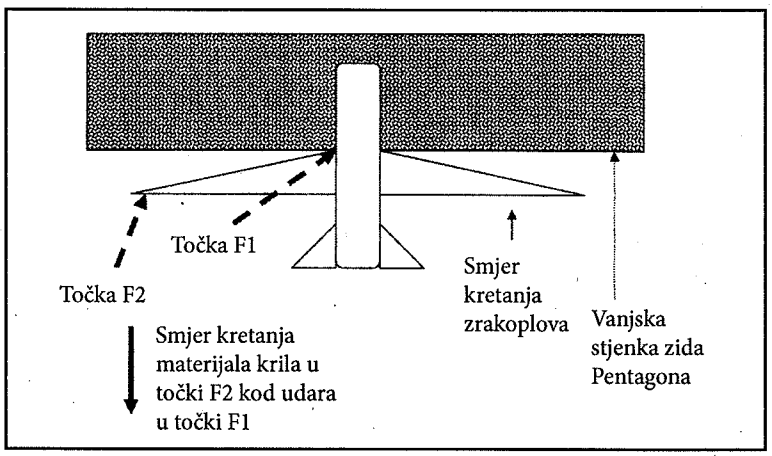

Ideja je da je točka F_1 djelovala kao šarka, da je tako nazovemo u nedostatku boljeg naziva, katapultirajući cijelo lijevo krilo unatrag do početne točke udara krila, gdje se nalazi točka F_1. Prema tom modelu, na točki F_1 morala se stvoriti sila koja je učinila da se cijelo krilo pomakne unazad, što predstavlja točka F_2 na kojoj krilo ide u suprotnom smjeru od smjera zrakoplova, da bi došlo do „preklapanja krila unatrag". Mora postojati nešto što se dogodilo u točki F_1 da bi cijelo krilo promijenilo smjer kretanja iz svoje velike brzine od 400 milja na sat, naglo se prestane kretati te *okrene* smjer i kreće se brzinom većom od izvorne brzine kretanja unaprijed (budući da se krila moraju sklopiti *prije* nego što udare u zid, što znači da moraju promijeniti smjer i kretati se brzinom od oko 500 milja na sat u suprotnom smjeru). Nešto u točki F_1 moralo bi utjecati na točku F_2 da dovede do ukupne promjene smjera materijala krila na točki F_2 od približno 900 milja na sat. Točka F_1 morala bi izazvati takvu silu koja bi uzrokovala da se krila ogromnom brzinom preklope unatrag.

Postavljaju se pitanja: kako točka F_1 uzrokuje to savijanje i zašto bi udar u točku F_1 uzrokovao taj višak brzine na točki F_2? Međutim, jednostavno je pokazati da ništa na točki F_1 nije moglo utjecati na točku F_2 tako da krila promijene smjer na bilo koji način te je stoga vrlo jednostavno pokazati da je ta teorija o „preklapanju krila" potpuno pogrešna. Pitanje je sljedeće:

Ako je trup uspješno ušao u Pentagon, zašto onda materijal krila u točki F1 nije također prošao kroz zid Pentagona, budući da materijal krila na točki F1 nije ništa gušći od materijala trupa?

Odgovor: ako je trup probio impresivno debeli zid Pentagona, tada ga krila također moraju probiti na točki F_1 jer se kreću istom brzinom kao i trup, načinjena su od istog materijala i tako dalje. Međutim, teorija sklapanja krila podrazumijeva da krila na točki F_1 nisu ušla u Pentagon, što znači da je teorija pogrešna:

Nemamo razloga vjerovati da bi materijal trupa prodro u Pentagon, dok F1 materijal ne bi.

Ustvari, vjerojatnije je da bi tvar u točki F_1 bila *čvršća* od tankog trupa, što znači da ako nam Sozen govori da je npr. trup uspješno probio zid Pentagona, to znači da bi tvar na točki F_1 također ušla. Problem je da ako tvar na točki F_1 uđe u Pentagon, onda zid Pentagona ne pruža dovoljan otpor na točki F_1 da uzrokuje uvijanje/preklapanje krila potrebno da se krilo savije unatrag, da materijal krila na točki F_2 uopće promijeni smjer, a kamoli promjeni smjer brzinom od oko 900 milja na sat. Da bi došlo do uvijanja na točki F_1 mora postojati neka vrsta gotovo potpunog otpora zida na mjestu ulaska tvari u točki F_1, ali ako je tanki trup mogao ući u super-čvrsti zid Pentagona, sigurno je da bi i izdržljivi materijal krila na točki F_1 također ušao: nema uvrtanja/preklapanja krila - i teorija o preklapanju krila propada.

Mlažnjak koji se rastapa? Ovdje postoji još jedan problem: rečeno nam je da je ustvari postojala zona rastopljenog metala toliko visoke temperature da je cijeli ili gotovo cijeli 60 tona težak zrakoplov ispario bez traga. Za nešto slično bila bi potrebna *nevjerojatna* količina topline, količina koja bi zasigurno bila vrlo opasna za ljude u blizini, kojoj bi sigurno trebalo neko vrijeme da se ohladi. Međutim, snimke s vijesti načinjene nekoliko minuta i sati nakon događaja 11. rujna u Pentagonu jasno pokazuju da takve opasnosti nema.

Izravni činjenični dokazi. Činjenica je, kako smo to prethodno naveli, da u Pentagonu nije bilo leta 77, te je iz gore navedenih razloga Pentagon 11. rujna očito bio *false flag* događaj. Dokazi koje smo upravo naveli *izravni* su činjenični

dokazi, počevši od snimki vijesti načinjenih na sam dan napada, dakle 11. rujna. Svatko može *odmah* provjeriti te dokaze jednostavnim gledanjem dokumentarnih filmova koji sadrže snimke gore spomenutog urušavanja zida, kao npr. DVD *Napad na Pentagon* u produkciji kanala *Discovery*. Jednostavnost i nekontroverznost tih izravnih činjeničnih dokaza otkriva nam da je u svrhu prikrivanja događaja 11. rujna *mnogo* ljudi uključeno u Novi svjetski poredak, a čini se da agenata – poput Chomskog – ima posvuda: od medija (ne samo medija koji emitiraju vijesti, već i obrazovnih medija, uključujući sveučilišta), do vidljive vlade i korporativne Amerike, možda i na položajima vođa većine ili svih bitnih institucija, od crkava, škola i vidljive vlade do monopolističkih korporacija.[466]

Vladin odgovor i svjedočanstva očevidaca

Vlada SAD-a odgovorila je na izuzetno aktivnu raspravu milijuna ljudi (takozvanih „teoretičara zavjere") koji sumnjaju u točnost priče o događajima 11. rujna. Međutim, po mojim spoznajama, nije odgovorila na gore navedene tvrdnje (kao npr. o pentagonskoj fazi a) koju osobno držim najboljim dokazom). Možda nije odgovorila zato što *ne može*, budući da pentagonska faza a) predstavlja *jednostavno* neoborive dokaze da je 11. rujna *false flag* događaj. Način na koji je vlada „odgovorila" na pitanja o 11. rujnu sve u svemu nije niti profesionalan, niti prikladan. Evo primjera. Otprilike u isto vrijeme dok ispisujem ove riječi vlada SAD-a objavila je internetsku stranicu, 17. svibnja 2006.,[467] koja bi navodno trebala biti odgovor milijunima ljudi koji sumnjaju da se 11. rujna ikada dogodio ili sumnjaju u priču o ratu protiv terorizma koju objavljuju mediji. Eksplozija u Pentagonu važno je pitanje, kako smo to gore naveli. Svaki pojedinačni „dokaz" naveden na toj internetskoj stranici nije ništa drugo do oblik osobnog svjedočanstva neke vrste očevidaca koji tvrde da su vidjeli do-

---

[466] Za dodatne informacije vidi Icke 2001., 1. poglavlje. Također vidi Maxwell 2000., vjerojatno najbolji rad na tu temu.

[467] http://usinfo.state.gov/media/Archive/2005/Jun/28-581634.html. Taj dokumentarni film, prikazan 31. svibnja 2006., naslovljen je kao da govori samo o Pentagonu, ali je ustvari loše organiziran, a njegovi dijelovi također spominju nevažne činjenice vezane uz tornjeve Svjetskog trgovinski centra. Jedini dijelovi dokumentarnog filma koji se ne oslanjaju isključivo na osobna svjedočanstva su teme vezane uz tornjeve Svjetskog trgovinskog centra, ali čak je i većina tog materijala zasnovana na osobnim svjedočanstvima, dok se ostatak bavi bespredmetnim pitanjima koja ionako ne zanimaju teoretičare urote. Ponavljam, ovo se zasniva na tome kako je izvješće izgledalo 31. svibnja 2006.; dakako, kasnije je moglo doći do promjena.

kaze da je zrakoplov udario u Pentagon, a koji zvuče otprilike ovako: „Joe je rekao da je vidio zrakoplov, to znači da je zrakoplov postojao."[468]

Osobno svjedočanstvo je vrsta obavijesnog znanja do kojeg se dolazi pod sljedećim uvjetima: osoba o_1 ima informaciju i, a jedini razlog zašto o_1 posjeduje tu informaciju je zato što je neka druga osoba, o_2, *rekla* osobi o_1 o i. Osobno svjedočanstvo je uobičajena vrsta „dokaza" koje koriste glavni mediji, sudovi SAD-a te političari. Međutim, u znanstveno usmjerenoj potrazi za znanjem – poput činjeničnog opisa Pentagona koji sam upravo iznio i poput metode ispitivanja kojoj podučavam svoje studente filozofije i koju želim u potpunosti primijeniti u ovoj knjizi – samo osobno svjedočanstvo bez izravne činjenične potvrde (ili barem mogućnosti potvrde kada bi to netko želio učiniti) nikada se ne prihvaća kao dokaz. Može djelovati na sudu, ali neće djelovati u znanstvenoj predavaonici ili laboratoriju.

Povijest *false flag* terora

„Mogu vas čuti, ostatak svijeta može vas čuti, a ljudi koji su srušili te zgrade uskoro će *nas sve* čuti!"

- George W. Bush (s vatrogascima, vičući u megafon na Nultoj točki, ponašajući se kao da je 11. rujna bio iznenađenje, nekoliko dana poslije napada 11. rujna)[469]

---

[468] Začuđujuće je koliko se često osobno svjedočanstvo shvaća ozbiljno, kako na vladinim internetskim stranicama i sudovima, tako i na „obrazovnoj" televiziji (*Discovery Channel, National Geographic Channel* itd.) i slično. Međutim, istovremeno se ta osobna svjedočanstva ne prihvaćaju kao znanstveni dokazi, a razlozi za to su jednostavni. Osobno svjedočanstvo ustvari djeluje na sljedeći način: Joe kaže da je X točno, a budući da je on to rekao, to mora biti točno. Ali ako je to točno, onda možemo jednostavno ignorirati očito, sveprisutno laganje do kojeg svakodnevno dolazi („Nije mi dosadno na satu", „Ma, moj posao nije loš, sviđa mi se") te na neki način moramo prihvatiti da je ono što ljudi govore istinito. Dakle, na primjer, budući da tri milijuna Amerikanaca (broj koji je otprilike 100.000 puta veći od broja pentagonskih svjedoka), tvrdi da je vidjelo NLO, tada su „dokazi" za postojanje NLO-a svuda oko nas. Nadalje, s obzirom na to da ima mnogo ateista koji nisu vidjeli Boga, to je „dokaz" da Bog ne postoji; međutim, postoje kršćani koji tvrde da ga mogu osjetiti, to je „dokaz" da... hm... Bog postoji. Očito je da pridavanje takve vjerodostojnosti osobnim svjedočanstvima nema smisla.

[469] Možete vidjeti taj događaj u Jarecki 2005. Bush je to vikao grupi ushićenih vatrogasaca koji su skandirali „SAD! SAD! SAD!" u New Yorku na mjestu gdje su stajali tornjevi (Ground Zero), nedugo nakon napada 11. rujna.

Naše knjige iz povijesti sadrže brojne izvještaje o sintetičkom teroru koji se proteže tisućljećima. Od stvaranja Amerike do takvog je terora došlo nekoliko puta, a provodili su ga određeni fašistički zapovjednici i vladari. Kroz povijest se često koristio za izazivanje ratova, masovnih ubojstava te preseljenja stanovništva, tamo gdje su te pojave bile korisne za neke fašističke vladare različitih nacija. Neki od naših najpopularnijih američkih filmova čak prikazuju sintetički teror (kao npr. drugi i treći film u sagi *Ratovi zvijezda, Klonovi napadaju* i *Osveta Sitha*, kao i *Predsjedničke laži*, *Kanadska slanina* itd.). Isto se odnosi na neke od naših najpopularnijih knjiga (*1984.*). Većina glavnih (velikih) ratnih aktivnosti u kojima je Amerika sudjelovala u 20. i 21. stoljeću započeli su namještenim događajima: Drugi svjetski rat, Vijetnamski rat, Prvi svjetski rat, te drugi Irački rat.[470] Prvi svjetski rat počeo je u Sarajevu atentatom na nadvojvodu Franza Ferdinanda Austrijskog, a taj je atentat bio čin sintetičkog terora. Drugi svjetski rat započeo je namještenim napadom 1939. u Njemačkoj, kada je izgledalo kao da je Poljska napala njemačku radijsku stanicu Gleiwitz.[471] Vijetnamski rat započeo je incidentom u zaljevu Tonkin. Taj „incident" sastojao se od toga da je vojska SAD-a bombardirala svoj vlastiti brod i zatim okrivila Sjeverni Vijetnam, što je potaknulo vojne zapovjednike SAD-a da pokrenu napad. Bivši tajnik za obranu za vrijeme Vijetnamskog rata, Robert McNamara – koji je najbolji autoritet i izvor o događaju u Tonkinu – dao je naslutiti da se on uopće nije dogodio.[472] To se odnosilo na 4. kolovoza 1964., dok je napad 2. kolovoza priznao. U snimljenom razgovoru objavljenom 2001. McNamara je predsjedniku Johnsonu rekao da misli da se napad nikada nije dogodio.[473] Irački rat započeo je terorističkim napadima 11. rujna: Busheva je administracija iskoristila te napade za napad na Saddamovu diktaturu, što je detaljno dokumentirano. Međutim, Irački rat također je započeo lažnom pričom o oružju za masovno uništenje u Iraku, što je još jedan izmišljeni događaj.

---

[470] Za uvodni popis događaja sintetičkog terora vidi Tarpley 2006., 66-70.

[471] Ustvari, postoji nekoliko *false flag* događaja vezanih uz Drugi svjetski rat. Moguće je da je spaljivanje Reichstaga, što je bio *false flag* događaj koji je organizirao Hitler, bilo stvarni pokretač noćne more Drugog svjetskog rata. Također, predsjednik Roosevelt je znao za mogući napad na Pearl Harbor i iskoristio ga je da bi usadio bijes u Amerikance i pripremio ih za nadolazeći rat. Postoje nedavna izvješća koja pokazuju da je Roosevelt čak pomogao planirati Pearl Harbor. Postoje mnoga prikrivena pitanja vezana uz „Veliki rat" (Drugi svjetski rat), a koja navodim na raznim mjestima u ovoj knjizi. Za dodatne informacije o *false flag* događajima vidi Jones 2006. i Stinnet 2000.

[472] „Cronkite: Gulf of Tonkin's Phantom Attack", autor Walter Cronkite, NPR, *All Things Considered*, 2. kolovoza 2004. http://www.npr.org/templates/story/story.php?storyId=3810724. Najbolji prikaz dokumentacije koja govori o tome kako je prevara u zaljevu Tonkin organizirana nalazi se u Jones 2006.

[473] Te razgovore moguće je preslušati na internetskim stranicama NPR-a koje su navedene u prethodnoj fusnoti.

Kao zaključak, vrijedi pročitati nekoliko ulomaka koje je napisao jedan od naših vodećih stručnjaka za sintetički terorizam Webster Tarpley. Vrlo precizno rasvjetljava pitanja koja se odnose na sintetički terorizam o kojima ja ovdje pišem:

> ... što se događa kada se ratovi, politika i institucionalne promjene koje vladajuća elita želi ne sviđaju velikoj većini građana i ne mogu dobiti njihovo razumijevanje ili potporu? Kada ga oligarhijska priroda sustava učini toliko inertnim da se ne može pomaknuti u smjeru koji žele najmoćnije oligarhijske frakcije? Pod tim uvjetima, posebice ako su politički i ekonomski sustavi u krizi, može se pojaviti terorizam pod pokroviteljstvom države...
>
> Ono što ovdje nudimo može se smatrati teorijom sintetičkog terorizma. Taj terorizam je sintetički zato što objedinjuje nastojanja određenog broja različitih komponenti: naivnih osoba, krtica, profesionalaca, medija i kontrolora. Također je sintetičan u smislu da je umjetan: ne javlja se spontano iz očaja i opresije, već je proizvod nastojanja neke organizacije ili smjera u kojima vladine frakcije imaju nezamjenjivu ulogu.[474]

Tarpley to suprotstavlja *naivnom poimanju* terorizma:

> Naivno poimanje terorizma je da on nastaje izravno iz opresije, ekonomske bijede i političkog očaja. Ljudi koji su ugnjetavani i iskorištavani ili oni koje je kolonizirala neka strana sila navodno se spontano okupljaju u skupine od jedne ili dvije osobe, stvore organizaciju i nakon nekog vremena priprema započinju oružanu borbu protiv svojih ugnjetavača ili okupatora...
>
> To naivno shvaćanje ne uzima u obzir većinu institucionaliziranih aktera u svijetu terorizma: tajne obavještajne agencije poput CIA-e, FBI-a, NSA-e, KGB-a, Stasija, MI-6 i ostalih.[475]
>
> Također valja pojasniti da terorizam kojemu je pokrovitelj država ne može sebe nazivati njegovim pravim imenom. Neophodno ga je prikriti autentičnim glasom ugnjetavanih, bili oni Arapi, Muslimani, radnici, nacionalne manjine ili nešto drugo. Terorističke skupine ne mogu biti nazvane CIA ili KGB – one se moraju zvati Crvene brigade, frakcija Crvene armije, ETA ili al-Qaeda. Lažni događaji i lažna ideologija omogućavaju

[474] Tarpley 2006., 59.
[475] Tarpley 2006., 60.

teorističkoj skupini da se pretvara da je nešto što nije i da uvjeri milijarde naivnih gledatelja CNN-a ili *al Jazeere* da je namještena predstava stvarnost.[476]

11. rujna i ispiranje mozga

Moć *false flag* događaja uglavnom leži u načinu na koji mijenja ljude, u načinu na koji im ispire mozak. Profesor Taylor, autor knjige *Ispiranje mozga*,[477] raspravlja kako je *vremenski raspon* potreban za promjenu mišljenja osoba s ispranim mozgom značajan za postupak ispiranja mozga.

> Kako ljudi odrastaju vjerovanja i osobnosti neprestano se mijenjaju. Moja uvjerenja o postojanju Djeda Božićnjaka danas su dijametralno suprotna uvjerenju koje sam imao kada sam bio dijete. Je li moj mozak ispran svijetom odraslih? Ne. Jednostavno sam odrastao, postupno prihvaćajući činjenicu da Djed Božićnjak ne postoji. Međutim, pogledajte mog prijatelja Keitha i njegovo čvrsto vjerovanje u kršćanstvo. Kada bi Keith nestao na mjesec dana i pojavio se kao zadrti ateist, posumnjao bih da je netko na njega neprilično djelovao. Međutim, kada ga ne bih vidio deset godina vjerojatnije bih promjenu pripisao prirodnim uzrocima. Drugim riječima, što je kraće vrijeme prijelaza između novih i starih uvjerenja, to je vjerojatnije da se dogodio neki oblik ispiranja mozga.[478]

Prije 11. rujna možemo tvrditi da većina Amerikanaca nije bila pretjerano zabrinuta zbog Afganistana, Osame bin Ladena, različitih drugih ljudi za koje su im rekli da žive u pećinama, ili preventivnog rata (zato američki Veliki mediji nazivaju 11. rujna „događajem koji je sve promijenio" ili „događajem koji je zauvijek promijenio svijet"). Prije 11. rujna Amerikanci nisu čak ni mogli izazvati dovoljno zanimanja da izvrše invaziju na Ruandu da bi zaustavili očite slučajeve neshvatljivog genocida. Međutim, poslije 11. rujna Amerikanci nisu mogli dočekati invaziju na zemlju (Irak) za koju nisu imali nikakvog dokaza da im je prijetnja. Prilično nagli zaokret u raspoloženju i razmišljanju. Budući da je 11. rujna događaj skretanja pažnje i da nije bilo terorističkih prijetnji, taj pomak u raspoloženju i razmišljanju zasnovan je na stvarnosti koja nije postojala. Nisam siguran kako drukčije objasniti tu promjenu u američkom vjerovanju i raspoloženju o nečemu što nije stvarno osim činom ispiranja mozga koji je izazvao sintetički terorizam.

---

[476] Tarpley 2006., 62.
[477] 2004., Oxford University Press.
[478] Taylor 2004., 11.

Nakon ulomka profesora Taylora koji smo upravo citirali, bitno je zapaziti vremenski raspon u kojem se ta promjena dogodila. Nagađam da je u 8 sati ujutro po istočnom standardnom vremenu 11. rujna 2001. postotak Amerikanaca koji su podržavali rat u Afganistanu (ili Iraku) bio zanemarivo nizak. Međutim, kladim se da je do večeri 13. rujna 2001. (ako ne i ranije) taj postotak bio možda i veći od 90 posto (taj broj je utemeljen na anketama koje ćete vidjeti u 6. poglavlju). Taj minijaturni vremenski raspon bitan je za Taylorovu analizu ispiranja mozga, gdje se ključni dijelovi osobe izvrću, kao npr. prijelaz iz pacifističke nezainteresiranosti za Afganistan u razdraženost i spremnost da osobno ubije građane te zemlje u kratkom razdoblju od približno tridesetak sati. I opet, čini se da je jedan od najboljih načina na koji možemo opisati taj fenomen nazvati ga izravnim ispiranjem mozga (koja druga psihološka pojava to može objasniti?) stvorenim putem događaja sintetičkog terora – što je, naravno, standardna tehnika ispiranja mozga. Taj sintetički teror zasnovan na prijetnji sličan je slučaju koji je objašnjen u Browningovim *Običnim ljudima,* priči o tome kako se nekoliko običnih ljudi – „sredovječnih obiteljskih ljudi iz radničkih obitelji ili obitelji srednje klase iz grada Hamburga“[479] – pretvorilo u nacističke masovne ubojice više od tisuću žena i djece, uključujući dojenčad.

Taylor navodi još jednu karakteristiku ukupnog iskustva od 11. rujna koju je u Americi lako identificirati, a koja je također značajka ispiranja mozga:

Ljudi koji rade npr. sa žrtvama kultova često primjećuju da su nova vjerovanja [koja su proizvod ispiranja mozga] povezana uz izuzetno emocionalna stanja. Racionalno preispitivanje takvih vjerovanja je teško, ako ne i nemoguće. Žrtva ne samo da takvo preispitivanje doživljava kao neprijateljski čin, već odbija sudjelovati u racionalnom razgovoru; nova vjerovanja smatraju se 'svetima' i izvan dohvata razuma. To je nešto što svi mi do neke mjere radimo, ali neprijateljski otpor navodne žrtve ispiranja mozga može biti ekstreman. Sadržaj novih uvjerenja također se može drugim ljudima doimati bizarnim – iako... je to stvar gledišta.[480]

[479] Stranica 1.
[480] Taylor 2001., 12.

Dokaz da su američki korporatisti i korporatisti vidljive vlade unaprijed znali za 11. rujna

> Opaska koju je tajnik za obranu Donald Rumsfeld izrekao tijekom govora na Badnju večer održanim pred američkim trupama u Bagdadu potakla je nove teorije zavjere o terorističkim napadima 11. rujna 2001. U svom govoru Rumsfeld je spomenuo let 93 *United Airlinesa* koji se srušio u Pennsylvaniji nakon što su putnici pokušali zaustaviti otmičare al-Qaede. Međutim, u svojim opaskama Rumsfeld je spomenuo „ljude koji su napali SAD u New Yorku i oborili zrakoplov iznad Pennsylvanije". Glasnogovornik Pentagona tvrdi da je Rumsfeld jednostavno pogrešno rekao, ali internetski teoretičari zavjere uhvatili su se za izjavu da je zrakoplov oboren.
>
> - Jamie McIntyre, CNN Washington[481]

Dakle, znamo da je pentagonska priča o 11. rujna lažna. To znači da je cijela priča o 11. rujna upitna te da je cijela priča o 11. rujna prijevara. To je također slučaj s takozvanim „teroristima", ratovima izazvanim događajima od 11. rujna, porastu nadzora, Patriotskim zakonom itd. – sve je to prijevara, dio vrlo sofisticirane i složene operacije tajne vlade.

Lako je dokazati da su se korporatisti „vidljive vlade" SAD-a, vojska i mnogi od najmoćnijih svjetskih korporatista urotili i tajno isplanirali *false flag* događaj od 11. rujna. Da bismo to dokazali dovoljne su nam snimke pentagonske faze a). U ovom dijelu dokazat ću da su ti događaji bili očekivani, a u dijelu iza toga dokazat ću tu zavjeru.

Dokaz o prethodnim spoznajama. Prva izvješća koja su Amerikanci čuli putem nacionalnih medija iz Pentagona 11. rujna govorila su da je u njega udario mlažnjak, od samog trenutka eksplozije u Pentagonu 11. rujna 2001. Donald Rumsfeld je za vrijeme napada 11. rujna radio u Pentagonu,[482] tako da je imao najbolji pregled prizora – prozora koji su ostali cijeli ili samo blago oštećenog zida – bolji od bilo koga drugog na svijetu. Međutim, Rumsfeld nije potvrdio te detalje, on nije izvijestio da ima dokaza o mlažnjaku. Ustvari, postojali su dokazi da to zapravo uopće nije bio mlažnjak. Umjesto toga, on je *potvrdio priču o mlažnjaku*, čak i ako je bilo nemoguće da ima ikakvih dokaza koji potvrđuju prisutnost mlažnjaka te čak i ako mislimo da su dokazi koje *jest* imao

---

[481] „Pentagon: Rumsfeld Misspoke on Flight 93 Crash: Defense Secretary's Remark to Troops Fuels Conspiracy Theories", 27. prosinca 2004., autor Jamie McIntyre, CNN.

[482] To je dobro poznata stvar. Vidi „Analysis/Special Report: Scene at the Pentagon Described", 11. rujna 2001., izvjestitelj Steve Inskeep, NPR. O tome se također raspravlja u članku „Pentagon Attack Came Minutes after Rumsfeld Predicted: 'There will be another event'", *Associated Press*, autor Robert Burns, 12. rujna 2001.

mogli dokazivati samo pogodak projektilom, uzevši u obzir da je on navodno provjeren i „iskusan" vojni stručnjak. Ovo je izvješće o Rumsfeldovom opisu danom sljedećeg dana koje je objavio *Associated Press*:

> Rumsfeld je rekao da je „osjetio udar kada je zrakoplov pogodio zgradu" i zatim otrčao na mjesto udara zrakoplova. „Iznosili su ozlijeđene ljude, većinom su bili živi i pokretni, ali ozbiljno ranjeni", rekao je. Tada je tajnik za obranu otišao u Nacionalni vojni zapovjedni centar u donjim razinama Pentagona.[483]

Postojanje „pentagonskog zrakoplova" 11. rujna 2001. također su potvrđivali ostali koji su vidjeli Pentagon prije urušavanja ili su imali pristup svim obavještajnim podacima o Pentagonu prije urušavanja (s nadzornih kamera itd.). Pogledajte opaske državnog odvjetnika Johna Ashcrofta naciji 11. rujna 2001. u 7.15 navečer po istočnom standardnom vremenu:

> Danas je Amerika doživjela jednu od najvećih tragedija koja je ikada zadesila naše tlo. Ti gnusni činovi nasilja napad su na sigurnost naše nacije. Oni su napad na sigurnost i slobodu svakog američkog građanina. Nećemo tolerirati takve činove. Uložit ćemo svaki napor i posvetiti sve potrebne resurse da ljude odgovorne za ta nedjela privedemo pravdi... Ovo je sažetak poznatih činjenica o današnjim događajima. Let 11 *American Airlinesa* poletio je iz Bostona za Los Angeles. Oteli su ga osumnjičenici naoružani noževima i on se zabio u Svjetski trgovinski centar. Let 175 *United Airlinesa* poletio je iz Bostona za Los Angeles, otet je i zabio se u Svjetski trgovački centar... Let 77 *American Airlinesa* poletio je iz washingtonske zračne luke Dulles za Los Angeles, otet je i zabio se u Pentagon. Let 93 *United Airlinesa* poletio je iz Newarka za San Francisco, otet je i srušio se u Shanksvilleu, u Pennsylvaniji.[484]

Rumsfeld i Ashcroft imali bi bolje podatke o onome što se dogodilo u Pentagonu 11. rujna od bilo koga drugog na svijetu. Međutim, nemoguće je da su imali ikakvih dokaza o udaru zrakoplova u Pentagon. U Pentagonu nije bilo zrakoplova, ali Rumsfeld i Ashcroft tvrdili su da su bili upoznati s nemogućim i rekli su svijetu da znaju da je zrakoplov udario u Pentagon. Nejasno je zašto su to trebali napraviti. Jesu li Rumsfeld i Ashcroft *trebali* američkom narodu obja-

---

[483] „Pentagon Attack Came Minutes after Rumsfeld Predicted: 'There will be another event'", *Associated Press*, autor Robert Burns, 12. rujna 2001.

[484] U srpnju 2006. taj se govor nalazio na http://www.whitehouse.gov/news/releases/2001/09/20010911-10.html.

viti lažnu priču? Mogli su reći: „U Penťagon nije udario zrakoplov, već projektil. Čini se da su teroristi imali projektil za koji vjerujemo da je lansiran s lansera projektila koji je prokrijumčaren u SAD i na područje Washingtona D.C." Ne vjerujem da bi se pojavila bilo kakva teorija zavjere o događajima u Pentagonu da su to izjavili – a *neosporno je* da je Busheva administracija željela obuzdati teorije zavjere. Dva mjeseca poslije napada 11. rujna u sjedištu Ujedinjenih naroda George W. Bush izjavio je sljedeće:

> Moramo reći istinu o terorizmu. Nemojmo nikada tolerirati nevjerojatne teorije zavjere o napadima 11. rujna; zlobne laži koje pokušavaju premjestiti krivnju podalje od terorista, njih, podalje od krivaca. Raspirivanje etničke mržnje znači potporu uzrocima terora.[485]

A taj isti dan, u radijskom obraćanju naciji iz Ovalnog ureda, Bush je rekao sljedeće:

> Ne postoji dobar terorist. Bilo koju vladu koja pokuša odabrati svoje terorističke prijatelje smatrat ćemo pomagačima terorizma. Očekujemo da nacije govore istinu o terorizmu. Ne bi trebale ohrabrivati zlobne laži i nevjerojatne teorije zavjere koje se odnose na napade 11. rujna. Niti jedna vlada ne bi trebala promovirati terorističku propagandu. Očekujemo da nacije neće zlorabiti rat protiv terorizma kao izgovor za proganjanje etničkih i religijskih manjina u bilo kojoj zemlji.

Bush to izjavljuje kao da ne postoji razlog za sumnju u vladinu priču o zrakoplovu u Pentagonu koja je, kako smo vidjeli, nemoguća, što je jasno kao 1 + 1 = 2. Iz tih izjava iz studenog 2001. možemo zaključiti da postoji plan da se bilo koja osoba koja samo ukaže na problem sa službenom pentagonskom pričom o zrakoplovu smatra pomoćnikom terorista te da je ona također terorist, kao da netko tko gleda DVD kanala *Discovery* i razmišlja „kako to da zrakoplov nije razbio prozore?" ima terorističke primisli. Ta kampanja da se ljude koji postavljaju pitanja identificira kao teroriste nastavlja se od samog 11. rujna, a značajno je pojačana 2006. Navodim još jedan primjer, onaj od 11. studenog 2005. u Tobyhanni u Pennsylvaniji, kad je Bush iznio slične pokude „teorije zavjere":

> Radikali ovise o čelnim operacijama kao npr. lažnim dobrotvornim udrugama, koje financiraju terorističke aktivnosti. Te operacije su osnažene onima koji obilato financiraju širenje radikalnih, netolerantnih inačica islama u nestabilne dijelove svijeta. Militantima pomažu i neki elementi arapskih

[485] Bush je to rekao 10. studenoga 2001.

> medija koji potiču mržnju i antisemitizam, koji pothranjuju teorije zavjere i govore o takozvanom američkom „ratu protiv islama", rijetko spominjući američku akciju za zaštitu muslimana u Afganistanu, Bosni, Somaliji, Kosovu, Kuvajtu i Iraku. Ili našu velikodušnu pomoć muslimanima koji se oporavljaju od prirodnih katastrofa na mjestima kao što su Indonezija i Pakistan (Pljesak.)

Taj govor gotovo je istovjetan govoru održanom u Ujedinjenim narodima 2001. Gotovo isti odlomak izgovoren je i 28. listopada 2005. u Norfolku u Virginiji te 25. listopada 2005. u zrakoplovnoj bazi Bolling.

Također demonstrirajući propagandističko nazivanje pogrdnim imenima te oslovljavajući al-Qaedu kao „teoretičare zavjere" (pojam koji se koristi za opisivanje svih koji preispituju postojanje pentagonskog zrakoplova, kao i ostale besmislice o 11. rujna), Stephen Hadley, savjetnik za nacionalnu sigurnost u Bushevoj administraciji, 31. listopada 2005. u Los Angelesu rekao je:

> Protulijek za tu radikalnu viziju su demokracija, pravda i sloboda. Taj program nudi moć kao protutežu ropstvu. Nudi sudjelovanje umjesto isključenja. Nudi tržište ideja za suprotstavljanje tamnom svijetu teorije zavjere. Nudi individualna prava i ljudsko dostojanstvo umjesto nasilja i ubojstva. U principu, to znači da ljudi sami sudjeluju u vlasti umjesto da ih vode drugi koje nikada ne biraju, nikada ne mogu promijeniti ili na njih utjecati.[486]

Vratimo se Ashcroftu i Rumsfeldu. Zamislite da ste jedan od njih: jedan od prvih službenih osoba na licu mjesta u Pentagonu neposredno nakon eksplozije, prije faze b): prije nego što se Pentagon „urušio". Zamislite sebe na licu mjesta, stojite ispred Pentagona i vidite dim i vatru kako izlaze iz nekoliko pentagonskih prozora. Ako zamišljate da ste Rumsfeld, vi ste navodno u (potpunom) šoku zbog događaja u Pentagonu i gotovo je sigurno da ste vidjeli kako dva mlazna zrakoplova udaraju u tornjeve u New Yorku te vam može pasti na pamet da je mlažnjak udario u Pentagon dok ste trčali po pentagonskoj tratini u nevjerici i općoj pomutnji. Međutim, da budemo još precizniji, dio vas zaista nema pojma što se događa u Pentagonu kada ste prvo izašli iz grade, *ako* je napad za vas doista bio iznenađenje. Dakle, stižete na tratinu i vidite vanjski zid na svome mjestu, prozore tamo gdje trebaju biti, ne vidite nikakve veće komade zrakoplova, vidite požar *unutar* zgrade i vatrogasce odmah uz zgradu (što znači da ona nije mogla biti jako vruća). Ako ste u potpunom šoku i iznenađeni,

---

[486] U srpnju 2006. taj se govor nalazio na http://www.whitehouse.gov/news/releases/2005/10/20051031-4.html.

ako ne znate što se događa i ako vam niti jedan državni službenik ili čovjek iz medija nije rekao da je 60-tonski mlažnjak koji je letio brzinom od 400 milja na sat, nekoliko inča iznad zemlje, uzrokovao tu štetu, zbog čega biste pomislili da je to bio zrakoplov? Zašto bi Rumsfeld nedugo zatim poručio svijetu da je pentagonsku štetu uzrokovao zrakoplov? Odgovor: nema razloga. I možemo potvrditi da činjenica da je to rekao otkriva zataškavanje.

Međutim, zamislite nemoguće: zamislite da ste upravo pomislili da je događaj u Pentagonu uzrokovao zrakoplov, čak i ako niste imali nikakvih dokaza. Vidjeli ste zrakoplove u New Yorku i zbog šoka izazvanog tim događajima pogrešno ste pretpostavili da je u Pentagon također udario zrakoplov. To se čini nemogućim uzmemo li u obzir stanje pentagonskog zida prije nego što se srušio. Osobno dvojim kako bi itko mogao pomisliti da je u zid udario mlažnjak, ali probajte to svejedno zamisliti.

Kako dan (11. rujna) odmiče, a vi rješavate zbrku u Pentagonu, gledate medijske snimke i druge fotografije, pregledavate snimke s nadzornih kamera u Pentagonu, pregledavate mjesto udara, vjerojatno biste počeli preispitivati svoje početno histerično i neracionalno uvjerenje da je odgovoran zrakoplov. Vrlo je vjerojatno da biste, da ste Rumsfeld, u vrijeme Ashcroftove izjave u 7.15 već znali da nemate dokaza da je u Pentagon udario zrakoplov i to biste Ashcroftu rekli, a on bi to prenio američkom narodu. Ili, da ste Rumsfeld, sigurno biste došli do tog zaključka sljedeći dan ili sljedeći tjedan. *Sigurno* biste to zaključili do vremena kada je predsjednik Bush odao počast Pentagonu u podne 11. listopada 2001., kada je ponovno potvrdio priču o mlažnjaku govoreći i o djeci ubijenoj u napadu. Došli biste svijesti i shvatili da nije bilo zrakoplova. Navodim te potvrdne riječi:

> Okupili smo se ovdje odati naše poštovanje 125-ero muškaraca i žena koji su umrli služeći Americi. Također se prisjećamo 64-ero putnika otetog zrakoplova, onih muškaraca i žena, dječaka i djevojčica koji su pali u ruke zločinaca i također ovdje poginuli prije točno mjesec dana.

Ako je 11. rujna zaista bio iznenadni napad te ako se ništa nije moralo zataškati, da ste vi bili Rumsfeld, *zašto ne biste shvatili* da u Pentagonu nije bilo zrakoplova i zašto to jednostavno ne biste priopćili Amerikancima? Zašto jednostavno ne korigirati svoje mišljenje? Umjesto inzistiranja na teoriji o zrakoplovu, da ste Rumsfeld, vi (kao i Bush, Ashcroft itd.) mogli ste reći: „Prvotno smo mislili da je to bio zrakoplov, ali nije, bio je to projektil, a ne zrakoplov, sada to znamo, ali ne znamo što se dogodilo s otetim zrakoplovom." Ako je itko znao i vidio činjenične dokaze s mjesta udara onda su to bili ljudi koje sam upravo spomenuo. Znači da nema baš nikakvog razloga zašto bi ih oni prikrivali. Ako

su bili iznenađeni i nesvjesni napada kao i bilo tko drugi ne bi bilo razloga za *prikrivanje* tih dokaza.

Nemoguće je da Rumsfeld i ostali koje ću uskoro spomenuti nisu unaprijed znali za napade 11. rujna. Kada tek stignete na mjesto udara u Pentagon jedini zamislivi razlog da vašim mozgom iznenada proleti misao „mlažnjak" dok stojite na pentagonskoj tratini je, kako smo to gore naveli, da ste vjerojatno upravo na televiziji vidjeli dva zrakoplova kako udaraju u WTC1 i WTC2 u New Yorku. Ali razmislite li malo o toj pretpostavci uvidjet ćete da je ona nemoguća. Što ste to točno upravo vidjeli na televiziji u New Yorku? Ono što ste vidjeli su mlažnjaci, ali vidjeli ste kako oni probijaju ogromne otvore promjera više od 100 stopa u tornjevima Svjetskog trgovačkog centra, uz *ogromnu* štetu na rubovima otvora. Međutim, u Pentagonu imate situaciju koja je *obrnuta* od situacije u New Yorku: vrlo mali otvor, samo tragovi dima oko njega (čak su i prozori neoštećeni). Koji bi čovjek pri zdravoj pameti pomislio da su te situacije - suprotne po sebi - ustvari identične? Bilo bi to kao da kažete da je kvadrat ustvari krug, što je otprilike jednako smisleno kao i tvrdnja da je otvor promjera 15 stopa isti kao i otvor promjera 120 stopa. Ti scenariji su nemogući i ako je netko zaista šokiran napadima, ne bi mogli zaključiti da je u zid s nešto tragova dima i otvor promjera 15-20 stopa upravo udario 60-tonski mlazni zrakoplov širok 125 stopa, koji je letio brzinom od 400 milja na sat, te pomisliti da je to imalo nalik onome što se dogodilo u WTC-u. Stojeći na mjestu udara u Pentagon, u stanju potpunog šoka zbog iznenadnog napada niste mogli vidjeti otvor promjera 15-20 stopa i pomisliti: „Aha! To je mogao učiniti samo mlažnjak širok 125 stopa! Moram te vijesti prenijeti američkom narodu na konferenciji za novinstvo za jedan sat!"

Ne postoji valjani razlog zašto ljudi na mjestu zločina ne bi promijenili mišljenje osim ako nešto ne zataškavaju. Kako ćemo dalje pokazati, to je dokaz da su oni koji podržavaju priču o događajima 11. rujna namjerno iznosili lažnu priču te se iz tog razloga samo mogu smatrati suučesnicima. Naime, ti ljudi ne bi imali razloga skrivati stvarnu priču, a taj nedostatak razloga potvrđuje da su bili spremni na zataškavanje. Bez zrakoplova koji bi poslužio kao dokaz, bez znatno oštećenog zida Pentagona (prije urušavanja), takvi jednostavni i neoborivi činjenični dokazi morali su biti poznati vladinim dužnosnicima (Ashcroftu, Bushu, Rumsfeldu i bilo kojem drugom vladinom dužnosniku koji je pažljivo pregledao sve detalje i podatke o oštećenjima na Pentagonu i/ili video snimke). Ako su bili šokirani zbog napada, zašto su svi izmislili drukčiju priču? Činjenica da su to napravili, zajedno s njihovim ponašanjem i djelima u širenju lažne priče, dovodi do samo jednog mogućeg i jednostavnog rezultata: pokušali su spriječiti da Amerikanci saznaju što se doista dogodilo.

Već u lipnju 2006. u Americi dolazi do ogromne kontroverzije o nedosljednostima vezanima uz napade 11. rujna. Pokret nevjerojatno brzo raste. Busheva administracija očito želi spriječiti širenje teorija zavjere, što spominju prethodni citati i što pokazuju neki od dokumenata koje sam spomenuo u ovoj knjizi (kao, na primjer, internetska stranica koju sam spomenuo u gornjem tekstu koja navodi sva osobna svjedočanstva očevidaca pentagonskog udara).[487]

---

[487] 13. srpnja 2006. ta stranica je još uvijek bila dostupna na adresi http://usinfo.state.gov/media/Archive/2005/Jun/28-581634.html. Donosim odlomak (obratite pozornost kako se članak posebno pokušava usredotočiti na „očite greške" takozvanih teorija zavjere).

Je li zrakoplov udario u Pentagon?

Francuski teoretičar urote tvrdi da nije.

2002. francuski teoretičar zavjere Thierry Meyssan napisao je knjigu u kojoj sugerira da je 11. rujna Pentagon pogodio projektil a ne zrakoplov, te da zrakoplovi koji su pogodili tornjeve Svjetskog trgovinskog centra nisu oteti, već se njima upravljalo na daljinski pogon. Gospodin Meyssan vjeruje da su oba napada osmišljena ne od strane al-Qaede već od „nekoga unutar američkog državnog aparata.") (*9/11: The Big Lie*, stranica 139).

Tvrdnje gospodina Meyssana imaju brojne, očigledne pogreške.

Što se tiče pentagonskog napada, gospodin Meyssan ignorira ili negira činjenice:

- da su mnogi svjedoci vidjeli kako se zrakoplov zabija u Pentagon
- da su ostaci putnika i posade iz leta 77 tvrtke *American Airlines* pronađeni na mjestu udara u Pentagon
- svjedočanstva očevidaca i fotografije pokazuju ostatke zrakoplova na mjestu udara u Pentagon
- da su putnici leta 77 *American Airlinesa* telefonirali i izvještavali o tome da je njihov avion otet
- da su vođe al-Qaede priznali odgovornost za napade 11. rujna...

Brojna svjedočanstva očevidaca

Gospodin Meyssan sugerira da je projektil s glavom napunjenom osiromašenim uranom, a ne zrakoplov, 11. rujna udario u Pentagon. Međutim, on nikada nije bio u SAD-u, nije istraživao ili razgovarao s brojnim očevicima napada na Pentagon. On ignorira ili negira mnoga svjedočanstva očevidaca – od kojih su neka točno identificirala zrakoplov kao letjelicu *American Airlinesa*, kao Boeing 757, te kao zrakoplov s putnicima, koje se moglo vidjeti kroz prozore. 16. svibnja 2006. Pentagon je objavio video snimku na kojoj se vidi kako zrakoplov udara u Pentagon. Na kraju ovog dokumenta također možete pronaći dijelove nekih od tih svjedočanstava.

Naravno, na snimci koju spominju zrakoplov nije bio vidljiv te je sve to osobno svjedočanstvo. Taj dokument dalje objašnjava kako su pronađeni ostaci dvoje putnika, što je smiješni dio „službenog stajališta": zrakoplov se zbog udara pretvorio u tekućinu, ali pronašli su ostatke dvoje putnika.

Također, gore spomenuti ljudi nikada nisu jednostavno rekli: „Da, nemoguće je da je u Pentagon udario zrakoplov; posve je jasno da su teroristi koristili projektil." Međutim, to se nikada nije dogodilo i, kao što smo pokazali, došlo je do zataškavanja.

Osama bin Laden je korporatist, a „ekonomija terora" je korporatistička ekonomija vrijedna trilijun dolara

Loretta Napoleoni u svojoj nevjerojatnoj knjizi *Teror d.o.o.: Praćenje dolara koji stoje iza terorističkih mreža (Terror Incorporated: Tracing the Dollars Behind the Terror Networks)*[488] pratila je način financiranja islamskog terorizma i otkrila da je to industrija vrijedna trilijun dolara (s većim BDP-om od Velike Britanije), koju financiraju saudijski, američki i drugi korporatisti i koja je postala neodvojiv ali i nevidljiv dio vidljive američke i svjetske korporatističke ekonomije. Čak je i Osama bin Laden korporatist, budući da se proizvodi njegove tvrtke uvoze u SAD, što znači da su obični Amerikanci pridonijeli njegovom bogatstvu. (Stoga pretpostavljam da se on ne skriva u planinama između Afganistana i Pakistana.[489]) Al-Qaeda je ortak američkih korporatista. To financiranje koje se odvija putem američkih, saudijskih i drugih bankara i korporatista je ono što je dovelo do uspona al-Qaede.

Sažetak: Pogledajmo sada ovaj sažetak onoga što je do sada rečeno da bismo uvidjeli kako taj dokaz djeluje:

i. Al-Qaeda i svjetski korporatizam međusobno su isprepleteni do te mjere da ih se ne može raspoznati.
ii. Postoje neoborivi dokazi da u Pentagon nije udario zrakoplov.
iii. Teoriju o „pentagonskom zrakoplovu" i prijevaru pokrenuli su i održavali najviši pentagonski dužnosnici i dužnosnici američke vlade.
iv. Teorija o „pentagonskom zrakoplovu" ustvari je bila zataškavanje.
v. Već početkom 2007. u Americi bijesni rasprava je li vlada SAD-a tajno odgovorna za 11. rujna.

---

[488] 2005., New York: Seven Stories Press.

[489] Ovaj komentar je humoristični, ali također je vezan uz važno pitanje o navodnom skrivanju. Da su Amerikanci informiraniji, znali bi da je ta vrsta skrivanja u planinama nemoguća zato što HAARP tehnologija vojske SAD-a omogućava američkim fizičarima pogled unutar planina te bi tako mogli uhvatiti sve koji se u njima skrivaju. Međutim, sve je to bilo izmišljeno, zbog čega nisu koristili HAARP.

vi. Kontroverzija opisana u točki iv. prvenstveno je usmjerena na tvrdnju da vlada (Bush, vojska) stoji iza događaja 11. rujna.

vii. Bush i ostali očito žele diskreditirati takozvane teorije zavjere.

viii. Bush i ostali *niti pod koju cijenu* ne žele raspravljati o gore navedenoj točki iii. (nepostojanje pentagonskog zrakoplova), čak ni da bi skinuli ljagu sa svojih imena; ne žele pokazati fotografije pentagonskog zrakoplova i ne žele nam reći kako su faza a) i faza b) Pentagona mogle biti uzrokovane udarom leta 77 u Pentagon.

Sada se zapitajte: Ako ti gore navedeni ljudi (Bush, Ashcroft itd.) *nisu bili umiješani* u događaje 11. rujna te ako *nisu bili svjesni* da će se 11. rujna dogoditi napadi, i ako su bili iznenađeni kao i svi drugi, zašto bi postojala točka vii.? Ako su doista nevini, jednostavno bi poduzeli korake koji su potrebni za dokazivanje svoje nevinosti i koji bi diskreditirali „teoretičare zavjere" suprotnim dokazima. *Zašto ne žele izaći u susret skepticima po pitanju događaja od 11. rujna i jednostavno pokrenuti istragu o očitim anomalijama priče o pentagonskom zrakoplovu.* Umjesto toga, oni šute kao zaliveni o svim pitanjima o Pentagonu 11. rujna. Zašto ne žele priznati postojanje anomalija? Ako nemaju što kriti, zašto ne razgovaraju s ljudima koji su opravdano zabrinuti? Umjesto toga: *tišina.* Zašto ne objaviti neke od brojnih nadzornih snimaka iz Pentagona? To bi zasigurno zaustavilo sva pitanja. Kao što pripovjedač DVD dokumentarnog filma *Loose Change* (drugo izdanje) pita: „Ako je vlada nevina zašto jednostavno ne objave nekoliko video snimki?"

Tvrdim da je *nemoguće* da u potpunosti nevina grupa ljudi koji su na vlasti bude okrivljena za zločin stoljeća i pritom se uopće ne oglasi o tom pitanju te umjesto da one koji je optužuju naziva teroristima, jednostavno ne prikaže jednu video vrpcu i dokaže svoju nevinost – *ako* je pentagonski zrakoplov zaista postojao, i *ako* su oni doista nevini.

Zamislite generalnog direktora ogromne korporacije koju ćemo nazvati Nevina korporacija. Sad zamislite da je u Nevinoj korporaciji došlo do zapanjujuće pucnjave i do nekakvog napada koji izaziva „šok i zapanjenost" poput 11. rujna, možda na minijaturnoj razini, a taj napad je takav da su zaposlenici još godinama u potpunom šoku, uplašeni i prestravljeni. Sada zamislite da generalni direktor Nevine korporacije zaista nema veze s tim napadom, da nije znao da će se napad dogoditi i da je bio jednako potresen i užasnut kao i ostali u Nevinoj korporaciji. Zamislite da zaposlenici Nevine korporacije godinama poslije pričaju o tom užasnom zločinu, ali zanimljivo je da nekoliko godina poslije događaja, oko 30-40 posto zaposlenika počinje odlučno tvrditi da imaju neoborive dokaze da postoje anomalije u priči o pucnjavi koji dokazuju da se

događaji tog dana nisu odvijali onako kako je ispričano i da to nije bio spontani događaj već događaj unaprijed isplaniran i orkestriran od strane generalnog direktora Nevine korporacije. Zamislite da taj generalni direktor može jednostavno dokazati svoju nevinost prikazivanjem video dokaza. Zašto ne bi to učinio? Zamislite da je između 30 i 40 posto zaposlenika započelo glasno, samouvjereno i uvjerljivo optuživati generalnog direktora da stoji iza napada. Bi li optuženi postao nervozan i počeo defanzivno govoriti: „Ne slušajte glasine, ljudi koji ih šire su zli" ako taj generalni direktor odmah može pobiti te optužbe podastiranjem dokaza o vlastitoj nevinosti?

Moja tvrdnja je da je to nemoguće stanje stvari. Naravno, u tom primjeru generalni direktor je član vlade koja ima najbolje informacije o okolnostima onoga što se 11. rujna dogodilo u Pentagonu (Bush, Rumsfeld, Wolfowitz, Cheney, Mueller, Ashcroft, mnogi članovi CIA-e, NSA-e, vojske i Pentagona, uz ostale), 30-40 posto onih koji se čuju su takozvani „teoretičari zavjere", bezumna pucnjava je 11. rujna, uključujući napad na Pentagon, a dokaz nevinosti generalnog direktora Nevine korporacije je nešto poput jedne od nadzornih kamera u Pentagonu koja je snimila pentagonsku eksploziju 11. rujna. *To je nemoguće stanje stvari zato što nije u domeni mogućeg ljudskog ponašanja da potpuno nevina osoba koja može dokazati svoju nevinost na vrlo jednostavan način preuzme krivnju za najbezumniji stravični zločin koji njegova/njezina radna snaga može zamisliti i ne kaže niti jednu riječ kao odgovor, umjesto toga samo ogovarajući tih glasnih 30-40 posto kada god se za to ukaže prilika.* Kao što sam opisao drugdje u ovoj knjizi, ljudi se ponašaju predvidljivo. Međutim, ono što sam upravo opisao ne samo da nije predvidljivo nego nije ni realno. Taj opis dokazuje da je vlada bila spremna prikriti događaje 11. rujna, što znači da su oni za njih unaprijed znali i dopustili da se dogode jer ih nisu pokušali zaustaviti, što ih čini suučesnicima zato što su napad dopustili.

Upravo opisano dokazuje da su članovi vlade koje sam ovdje spomenuo od početka bili svjesni činjenice da pentagonski zrakoplov nije postojao, odnosno od trenutka kada su se dogodili napadi 11. rujna, te su od samog početka lagali američkoj javnosti. To je jednostavno dokazati i pokazuje da je onaj tko je pokrenuo priču o Pentagonu 11. rujna ujedno i osoba koja je imala sve potrebne spoznaje o događajima u Pentagonu; *i moguće je dokazati da je ta osoba znala za napade 11. rujna prije nego što će se oni dogoditi*, kao što je također moguće dokazati da je ta osoba već imala usklađeni plan prikrivanja.

Tko su počinjitelji događaja 11. rujna? Tko su, dakle, te osobe? Mogu biti bilo tko od vladine administracije pod uvjetom da su

- imali sve spoznaje i obavještajne podatke o svemu što se 11. rujna dogodilo u Pentagonu
- bili na takvom političkom položaju gdje su *oni* bili ljudi na televiziji koji govore ljudima što se dogodilo (na primjer, zrakoplov je udario u Pentagon) te tako organizirali lažni plan i program za svijet,
- bili na televiziji iznoseći lažnu priču o zrakoplovu u Pentagonu. Može se dokazati da su ti ljudi bili uključeni u prikrivanje: znali su unaprijed što će se dogoditi i bili su odlučni u namjeri da sprovedu prikrivanje uz pomoć lažnog plana.

Primjer takve osobe je, naravno, Robert Mueller, direktor FBI-ja:

Najprije bih želio reći da se muškarci i žene iz FBI-ja pridružuju naciji u izražavanju naše iskrene sućuti za žrtve ovih užasnih tragedija i njihove obitelji. Mi – svi mi u FBI-ju – zaklinjemo se onima koje su ti napadi izravno pogodili da ćemo pretražiti nebo i zemlju u svojoj potrazi za odgovornima i da ćemo ih privesti pravdi. Dopustite mi da sada spomenem, ako smijem, napore koje je FBI poduzeo da bi istražio te tragedije. Netom što su zrakoplovi jučer počeli padati, čim smo čuli da je neki grad bio ili polazna točka leta ili grad, poput New Yorka, u kojem je bilo odredište leta, ustanovili smo komandne točke. Na tim komandnim točkama imamo, kao i u svim uredima diljem zemlje gdje vodimo istragu, više od 4000 specijalnih agenata koji su angažirani za tu istragu; 4000 posebnih agenata i 3000 pomoćnog osoblja. Više od 400 članova našeg laboratorijskog osoblja raspoređeno je na mjestima zločina u New Yorku, južno od Johnstowna u Pennsylvaniji i u Pentagonu.[490]

A ovo što slijedi je konferencija za novinstvo Colina Powella održana 12. rujna 2001., na kojoj govori o „pentagonskom zrakoplovu":

Državni tajnik POWELL: S kim? Ah da, već sam razgovarao sa Saudijcima i još ću razgovarati poslijepodne. Još uvijek mijenjamo vremenske zone dok ja uzvraćam pozive. Hvala.

ALAN: Hvala vam.

Neidentificirani izvjestitelj #10: Tajniče Powell, ABC News izvještava...

CONAN: Državni tajnik Powell je gotovo napustio govornicu prije nego što je pozvan natrag tim pitanjem. Sada sluša drugo pitanje.

---

[490] *Associated Press*, 11. rujna 2001.

Neidentificirani izvjestitelj #10: ... da cilj nije bio Pentagon, već, ustvari, Bijela kuća, te da je Air Force One također bio cilj.

Tajnik POWELL: Ari je to rekao?

Neidentificirani izvjestitelj #10: Da. Jeste li to čuli?

Tajnik POWELL: Da.

Neidentificirani izvjestitelj #10: Možete li nam detaljnije reći što ste čuli...

Tajnik POWELL: Ne.

Neidentificirani izvjestitelj #10: ... o predviđenoj meti ... (nerazumljivo)?

Tajnik POWELL: Ne. Nemam ništa dodati onome što je Ari rekao. Taj dio valja prepustiti obavještajnim i policijskim agencijama. Hvala vam.[491]

Dokaz o suučesništvu američkih korporatista u događajima 11. rujna

„Rat protiv terorizma" je izmišljotina.
- Profesor Michel Chossudovsky, Sveučilište u Ottawi

U politici se ništa ne događa slučajno.
Ako se dogodi, možete se kladiti da je tako bilo planirano.
- Franklin D. Roosevelt

Zamislite svijet u kojem se ljudi boje slobodno izraziti svoje mišljenje, vođe nisu odgovorne za svoje obmane i vodi se neprekidan rat protiv nevidljivog neprijatelja; svijet gdje je Neznanje Snaga, Sloboda Ropstvo, Rat je Mir, a Veliki Brat vas promatra. George Orwell stvorio je taj svijet prije više od pola stoljeća u svom romanu *1984.*, ali taj tekst još uvijek u današnjem društvu postavlja provokativna pitanja.
- Plakat za izvedbu *1984.* Georgea Orwella[492]

„Te terorističke organizacije se ukopavaju među stanovništvo
... Ukopaju se i skrivaju."
- Condoleeza Rice[493]

U prethodnom dijelu dokazao sam da je vrhuška vlade SAD-a pridonijela prikrivanju događaja od 11. rujna. U ovom dijelu dokazat ću da su to tajno izveli.

---

[491] NPR, 12. rujna 2001.

[492] Redatelj Tim Robbins, petak i subota 3. i 4. studenoga 2006. u teatru Loeb, u sklopu kampusa Sveučilišta Purdue, West Lafayette, Indiana.

[493] 1. kolovoza 2006., 11.04 poslijepodne po istočnom standardnom vremenu, u emisiji „Factor" kanala *Fox News.*

Svi gledaju „orwellowski kanal". U filmu Michaela Redforda *1984.*, snimljenom prema knjizi Georgea Orwella, građani su zatrpani neprekidnom bujicom medijskih informacija o ratu i neprijatelju koji je u blizini, ali nikada doista viđen, a njegovo postojanje nikada nije stvarno potvrđeno. Mediji serviraju beskrajne priče o neprijatelju, u mnogim dijelovima filma čujemo eksplozije bombi, ali nikada ne *vidimo* „neprijatelja" te tako nikada nemamo izravnu potvrdu njegovog postojanja osim svjedočanstava medija koje sponzorira država. Ne vidim zašto bi ta priča bila drukčija od onih o al-Qaedinoj mreži koja živi u pećinama i planinama koje Amerikanci slušaju od 11. rujna: teroristi su nevidljiva skupina koju Amerikanci doslovno nikada ne vide vlastitim očima. Amerikancima je postojanje terorista potvrđeno jedino putem medija u vlasništvu korporacija koje su sklone ratu (mnoge medijske korporacije također su u posjedu velikog dijela vojske SAD-a) te putem potplaćenih političara i psihopatoloških vojnih zapovjednika.[494]

CIA-in zaposlenik koji se zove Osama bin Laden. Amerikanci su obmanuti da vjeruju da moraju neprestano biti u strahu od „terorista", ali prema Alexu Jonesu,[495] svake godine više Amerikanaca gine u svojim bazenima i od udara munje nego od ruke terorista. Lako je potvrditi da je Osama bin Laden, glavni svjetski terorist (kako tvrdi vidljiva vlada SAD-a), ustvari zaposlenik CIA-e i vođa korporatističke privatne vojske. Nije čak niti upitno da su prije nekoliko desetljeća američke vojne snage surađivale s bin Ladenom tijekom ruskog rata s Afganistanom, dok su novine 80-ih i 90-ih redovito izvještavale o bin Ladenu

---

[494] Na primjer, čelni čovjek najtajanstvenije vojne agencije u SAD-u, general-pukovnik William G. Boykin, koji je na čelu Obavještajne službe SAD-a, za vrijeme propovijedi koju je održao u velikoj crkvi, obučen u odoru, objasnio je da „to nije Osama bin Laden, nešto što možete vidjeti. To je neprijatelj na duhovnoj razini". (Možete vidjeti Boykina kako to govori u Karel 2004.) „Duhovni rat", „duhovni ratnici" i „duhovni teroristi" još su „nevidljiviji" od tajanstvenih i nevidljivih pećinskih terorista. *New York Times* je objavio svoje mišljenje o svećeničkoj službi čelnog čovjeka Obavještajne službe SAD-a.

> Prva izvješća zvučala su kao pretjerana satira Bushevog Pentagona: zamjenik tajnika za obranu, zadužen za obavještajne službe – rangirani general zadužen za lov na Osamu bin Ladena – paradirao je u odori kršćanskim propovjedaonicama i propovijedao da je Bog stavio Georgea Busha u Bijelu kuću te da islamske teroriste možemo pobijediti „samo ako krenemo na njih u Isusovo ime". Međutim, sada je pentagonska istraga zaključila da je general-pukovnik William Boykin doista održao tu uvredljivu propovijed u 23 crkve, proglašavajući Sotonu glavnom osobom koja stoji iza terorista zato što „on želi uništiti našu kršćansku vojsku". („Holding the Pentagon Accountable: For Religious Bigotry", 26. kolovoza 2004., New York Times).

[495] Iz emisije Alexa Jonesa 5. siječnja 2007.

kao zaposleniku CIA-e.[496] Međutim, mnogo je bitnije da je za vrijeme CIA-e starijeg Busha 1976. i 1977. stvoren plan za uzurpiranje srednjoistočne nafte, prema kojem bi gore spomenuta izmišljena nestašica monopolizirane nafte bila iskorištena za pokretanje ratova i povećanje profita, odnosno za biznis. Neki tvrde da je plan prvotno nazvan „Carterov plan", kasnih 80-ih preimenovan je u „Wolfowitzev plan", da bi 2000. bio nazvan „Ponovna izgradnja američke obrane".[497] „Wolfowitzeva doktrina" i njena kasnija verzija, PNAC-ova „Ponovna izgradnja američke obrane", bila je „politička biblija Georgea W. Busha"[498] i u prvom je redu posvećena imperijalizmu i umjetno izazvanoj nestašici nafte.[499]

Ono što je bitno zapaziti o PNAC-u (2000.) je da na stranici 51 navodno tvrdi da je potreban novi događaj poput Pearl Harbora kako bi ujedinio naciju za ostvarenje PNAC-ovih vojnih ciljeva (invazija na nekoliko srednjoistočnih zemalja, počevši s Afganistanom i Irakom), baš kao što je Franklin D. Roosevelt dopustio, ako ne i pomogao, planirati Pearl Harbor. Donosimo ulomak:

Nadalje, proces preobražaja, čak i ako donosi revolucionarne promjene, vjerojatno će biti dugotrajan, osim ako se ne dogodi nešto katastrofično i kataliziraće – poput novog Pearl Harbora.

---

[496] Na primjer, pogledajte ovaj MSNBC-jev članak:

Kako njegov javni CIA-in životopis navodi, bin Laden je napustio Saudijsku Arabiju da bi se borio protiv sovjetske vojske u Afganistanu nakon moskovske invazije 1979. Već 1984. on je upravljao čelnom organizacijom poznatom kao Maktab al-Khidamar – MAK – koja je usmjeravala novac, oružje i borce u rat u Afganistanu. Ono što CIA prikladno ne navodi (barem ne u javnoj inačici) je da su MAK potpomagale pakistanske državne sigurnosne službe, agencija za inter-usluge, ili ISI, koja je CIA-ina glavna ispostava za tajno ratovanje protiv sovjetske okupacije... Dakle, bin Laden, zajedno s malom grupom islamskih militanata iz Egipta, Pakistana, Libanona, Sirije i palestinskih izbjegličkih logora rasutih diljem Bliskog istoka, postao je „pouzdani" CIA-in partner u njenom ratu protiv Moskve. („Bin Laden Comes Home to Roost: His CIA Ties are Only the Beginning of a Woeful Story", autor Michael Moran, 24. kolovoza 1998., MSNBC.) Postoje mnogi drugi primjeri koje možemo navesti, poput „CIA-Made Terrorists Source of Saudi Bombings?", autor Nicholas Goldberg, 10. srpnja 1996., The Seattle Times, stranica A3.

[497] Vidi PNAC 2007. u bibliografiji.

[498] Felton 2005., 272.

[499] Felton (2005., 13. poglavlje, naročito str. 272) potvrđuje da je PNAC-ov dokument „Obnova američke obrane" („Rebuilding America's Defenses") prvenstveno posvećen nafti (i naravno imperijalizmu). To je izuzetno bitno pitanje ako uzmemo u obzir što će biti rečeno u posljednjem stavku s liste o nestanku saudijske nafte.

Odmah nakon 11. rujna Veliki mediji nazvali su ga „novim Pearl Harborom". Tarpley govori o tom korištenju izjave o „Pearl Harboru":

> Još izravniji poziv za američku dominaciju svijetom došao je iz Projekta za novo američko stoljeće, neokonzervativnog pokreta iz kojega je došla većina vrha administracije 43. predsjednika Busha. Nakon što su analizirali svoje imperijalističke planove, autori PNAC-a, pod vodstvom Williama Kristola, usmjerili su se na način na koji bi obmanuli američki narod i naveli ga da podupre nove inozemne avanture: „... proces preobražaja vjerojatno će biti dugotrajan, osim ako se ne dogodi nešto katastrofično i kataliziraće – poput novog Pearl Harbora." (PNAC, rujan 2000.) Korijene 11. rujna trebamo tražiti u tom nemirnom raspoloženju, želji za novim svjetskim sukobom koji bi spriječio pojavu izazova novom angloameričkom svjetskom poretku, vjerovanju da demokratski sustav ne reagira na njihovo elitističko ratno huškanje te u očekivanju potpore koju bi pružio spektakularni napad izvana.[500]

Sada se prisjetite da je Bush stariji dobro poznat po svojoj izvrsnosti i uživanju u izmišljanju detaljno i obilato namještenih događaja i supertajnih „ratova", poput „rata protiv droge" koji je stvorila CIA za vrijeme Bushevog vodstva,[501] da navedemo samo jedan primjer. Kroz njenu povijest prije 1982. jedna od primarnih funkcija CIA-e bila je organizacija terorističkih skupina diljem svijeta koje se trebaju doimati autonomnima i koje su stvarale kaos u cijelom svijetu za korporatističke američke interese.[502] Važan primjer su SAVAK i iranski šah u razdoblju od 1953. do 1979. godine.[503] Dobro je bilo poznato da CIA surađuje s određenim ljudima na Srednjem istoku kako bi stvorila srednjoistočne terorističke grupe koje su djelovale od 1950-ih do 1970-ih (npr. SAVAK u Iranu), a čija je jedina funkcija bila stvaranje namještenih terorističkih napada. SAVAK je ustanovljen u isto vrijeme kada su u Iranu SAD postavile marionetsku vladu s iranskim šahom na čelu (Mohammad Reza Pahlavi), odnosno početkom 1950-

---

[500] Tarpley 2006., 135.

[501] Vidi detaljan opis toga u knjizi profesora Petera Dalea Scotta iz 2003. Tarpley 1992. također izvanredno opisuje obmane Busha starijeg. Felton 2005. također sadrži mnoge korisne informacije o brojnim namještenim ratovima i sukobima. Izmišljanje ratova i neprijatelja bilo koje vrste jedan je od osnovnih načina na koji ratovi mogu postojati. Stvaranje neprijatelja i ratova glavni je zadatak vojno-industrijskog kompleksa.

[502] Za to postoje brojni dokazi, čak postoji i CIA-ino ime – *Operacija Gladio* – koje se odnosi na sve operacije. Dobar pregled toga može se pronaći u Jones 2006.

[503] Za dobar pregled ove operacije vidi priču *New York Timesa* koja se može pronaći na ovoj internetskoj adresi (priča sadrži pregled literature koja se o toj temi može pročitati): http://www.nytimes.com/library/world/mideast/041600iran-cia-index.html.

ih. SAVAK i iranskog šaha u Iran je ranih pedesetih postavila CIA, a oni su se pretvarali da su komunisti da bi maltretirali iranske vjerske vođe i vršili bombardiranja. *Znači, CIA-in je zadatak bio organizacija terorističke skupine koja je izgledala kao nešto što nije.*[504] Zbigniew Brzezinski 1997. napisao je *Veliku šahovsku ploču.*[505] On je bio savjetnik za nacionalnu sigurnost Jimmyja Cartera, član CFR-a, član odbora i osnivač trilateralnog vijeća (glavne organizacije Novog svjetskog poretka), pod Reaganom je obavljao obavještajni posao i bio je supredsjedatelj Busheve grupe za nacionalnu sigurnost. Njegova knjiga navodi plan koji je nalik PNAC-u (2000.), u kojem on na 211. stranici piše da mora postojati dobro poznata izravna vanjska prijetnja da bi se ostvarili ciljevi i aktivnosti za uspostavu svjetske vlade.

Znači, plan je prilično jasan: CIA kao i inače posluje s Osamom bin Ladenom i bin Ladenovom mrežom al-Qaeda. 1970-ih i 1980-ih, u potrazi za izmišljenom/namještenom prijetnjom u obliku najnovije CIA-ine terorističke grupe, stariji Bush tražio je vođu za tu skupinu i odabrao sina svog bliskog prijatelja, Osamu bin Ladena, koji će godinama kasnije biti terorist koji će SAD-u dati pretpostavljeni razlog za invaziju na veći broj zemalja te za organizaciju „terorističke prijetnje". Skupina imperijalista koji kontroliraju vladu i korporatizam SAD-a uvijek je pokušavala vladati uz pomoć uvjeravanja a ne sile,[506] tako da bi trebali uvjerljiv argument koji će toliko razbjesniti Amerikance da oni počnu podupirati njihov imperijalizam. Al-Qaeda je poslužila toj svrsi, i ako spojite tu činjenicu o vladavini uz pomoć uvjeravanja sa svim što sam upravo napisao o Osami bin Ladenu, očito je dokazano da je Osama bin Laden zaposlenik CIA-e i da je cijeli globalni rat protiv terorizma izmišljotina, da upotrijebimo frazu profesora Chossudovskog.

Važno je znati da je PNAC jedan od najmoćnijih svjetskih *think tankova*, ako ne i najmoćniji. Sastoji se od mnogih vladinih korporatista (Cheney, Bush, Rumsfeld, Steve Forbes, itd.) i njihovih glavnih agenata, kao npr. bivših

---

[504] Što se tiče te tvrdnje, zanimljivo je da je Leuren Moret, iskusna istraživačica različitih ratnih tema današnjice (naročito one o osiromašenom uranu), rekla u Renseovoj radijskoj emisiji (www.rense.com) 14. studenoga 2006. da je glavni CIA-in zadatak navoditi Amerikance da toliko mrze neke druge ljude da bezgranično troše svoj novac i bogatstvo na rat.

[505] Brzezinski 1998.

[506] U neizravnoj tiraniji (tiraniji uvjeravanja) korporatisti/vlada ne žele da građani znaju za njihovu strašnu prirodu pa će se predstavljati kao „dobri momci" te oblikovati svijet na takav način da su građani prisiljeni odabrati raditi ono što korporatisti žele (npr. ako korporatisti žele izvršiti invaziju na Afganistan, oni će stvoriti *false flag* događaj koji će razbjesniti američki narod i navesti ih da to učine). U izravnoj tiraniji (tiraniji sile i zastrašivanja) oni otkrivaju svoju pravu prirodu i svoje stvarne stravične pobude, stanovništvo je prestravljeno, a korporatisti/vlada upravljaju silom – oružjem.

upravitelja CIA-e. PNAC postoji zbog korporatističkog financiranja, njime upravljaju korporatistički interesi, što znači da je korporatističko oruđe. Iz tog korporatističkog oruđa dolazi plan za uspostavu svjetske vlade putem izmišljenih globalnih terorističkih mreža. Može se potvrditi da PNAC također stoji iza događaja 11. rujna (budući da su članovi PNAC-a isti oni ljudi za koje smo u prethodnom dijelu dokazali da stoje iza događaja 11. rujna), što znači da korporatisti stoje i iza tih događaja. To je samo početak duboke agonije svega onoga za što je strašna korporatistička država sposobna, kao što ćemo u daljnjem tekstu vidjeti.

Nevidljivi ratnici iz pećina

U posljednja dva dijela ovog poglavlja o *false flag* terorizmu raspravljat ću o dva pitanja koja su izuzetno bitna za izvođenje te operacije: anonimnost i nevidljivost sintetičkih terorista.

Prema Georgeu W. Bushu:[507] „Mi smo u ratu s tim ljudima, ali oni ne nose uniforme." Poslije 11. rujna sa sigurnošću se može reći da je glavna priča iz vijesti koja je opstala cijelo ovo vrijeme priča o teroristima koji se skrivaju u sjeni, koje nitko nikada ne vidi, ali koji možda žive u vašem susjedstvu, negdje su tamo vani, spremni za napad. Oni su uvijek tamo negdje, planiraju kako će nas ubiti ili mučiti, ali mi ih nikada ne vidimo zato što su oni izuzetno tajnoviti, a od nas se očekuje da vjerujemo da su oni toliko tajnoviti da nismo u stanju uhvatiti neke ljude (Osamu i prijatelje) koji šeću planinama, čak i ako se čini da bežično komuniciraju putem prijenosnih računala, što je moguće pratiti. Pročitajte ove riječi Georgea W. Busha iz govora u Kapitolu održanog 20. rujna 2001. na temu „terorista", kada je započinjao usađivati propagandu o Osami bin Ladenu u svijest uplašenih američkih građana:

> Teroristi prakticiraju granični oblik islamističkog ekstremizma koji su odbili muslimanski učenjaci i velika većina muslimanskog svećenstva – granični pokret koji iskrivljuje miroljubivo učenje islama. Teroristima je naređeno ubijati kršćane i Židove, ubijati sve Amerikance, bez obzira jesu li vojnici ili civili, uključujući žene i djecu. Ta skupina i njen vođa – osoba pod imenom Osama bin Laden – povezani su s mnogim drugim organizacijama iz različitih zemalja, uključujući egipatski islamistički Džihad i islamistički pokret u Uzbekistanu. Postoje tisuće tih terorista u više od 60 zemalja. Oni se novače iz njihovih vlastitih naroda i susjedstava i dovode

[507] U CNN-ovoj emisiji „Larry King Live" 6. srpnja 2006.

u kampove smještene na mjestima poput Afganistana, gdje se obučavaju za taktiku terora. Zatim se šalju natrag u svoje zemlje ili ih se šalje da se sakriju u zemljama diljem svijeta, gdje planiraju zločine i uništenje... Ti teroristi ne ubijaju samo da unište živote, već da ometu i prekinu način života. Nakon svake počinjene strahote oni se nadaju da će se Amerika još više zastrašiti i da će se povući od svijeta i početi napuštati svoje prijatelje. Oni nam se suprotstavljaju zato što im mi stojimo na putu.

Danas, godinama nakon 11. rujna, potrage za „Osamom bin Ladenom" gotovo i nema. Domovinska sigurnost u potpunosti je usmjerena na promatranje običnih Amerikanaca umjesto „Osame". „Osama bin Laden" navodno živi u planinama i koristi prijenosno računalo.

Pogledajte ovaj dio govora o stanju nacije Georgea W. Busha održanog 31. siječnja 2006.:

Nitko ne može zanijekati uspjeh slobode, ali neki ljudi bijesne i bore se protiv nje. Jedan od glavnih izvora reakcije i opozicije je radikalni islam, plemenita vjera koju je nekolicina iskrivila u ideologiju terora i smrti. Teroristi poput bin Ladena posvećeni su masovnim ubojstvima, stoga svi mi moramo ozbiljno shvatiti njihove namjere. Na cijelom Srednjem istoku oni žele nametnuti bezosjećajni sustav totalitarne kontrole i naoružati se oružjem masovnog uništenja. Njihov cilj je osvajanje vlasti u Iraku, koji bi zatim koristili kao sigurno utočište za pokretanje napada na Ameriku i svijet. Kako nemaju vojnu snagu dostatnu da se izravno suoče s nama, ter-

oristi su odabrali oružje straha. Kada ubiju djecu u školi u Beslanu, dignu u zrak putnike u Londonu ili odsjeku glavu vezanom zatočeniku teroristi se nadaju da će te strahote slomiti našu volju, dopuštajući nasilnima da naslijede zemlju. Ali preračunali su se: mi volimo svoju slobodu i borit ćemo se da je sačuvamo. (Pljesak.)

Čini se da je sličnost između orwellovskog rata u *1984.* i „rata protiv terorizma" poprilična. Bushevi isječci opisuju al-Qaedu kao organizaciju s mnogo orwellovskih karakteristika: ona je nevidljiva (ne može se vidjeti osim na televiziji), želi ubiti djecu, ona je poput životinje; svugdje je oko nas i može napasti u bilo kojem trenutku. Obje organizacije su stvorene i postoje u američkim medijima. One nisu neprijatelji koje možemo vidjeti vlastitim očima, one su samo beskrajne priče o teroristima koje nam svaki dan serviraju mediji: priče o pećinskim ljudima nalik na životinje[508] koji žele poklati Amerikance.

Građani u orwellovskom svijetu, kao i u SAD-u, putem medija su uvjereni da mrze i boje se ljudi koje nikada nisu susreli zato što im se neprestano govori koliko ih ti ljudi žele uništiti. 11. rujna bio je početak nove ere medija u SAD-u, kao da su mediji u cjelini postali služba za proizvodnju izmišljenih orwellovskih informacija: ono što možemo nazvati „orwellovskim kanalom".

Ništa nije moguće potvrditi u ratu protiv terorizma

U gornjem tekstu sam spomenuo da orwellovski ratnici (al-Qaeda) nikada nisu jasno vidljivi zbog čega ne možemo potvrditi njihovo postojanje. Međutim, to je također točno i za ostala pitanja koja se odnose na izmišljeni globalni rat protiv terorizma. Teroristička mreže, rat protiv terorizma, Osama, al-Qaeda i dr. postoje samo u tele-vizualnim medijima. Kad bi iz nekog razloga svi Amerikanci iznenada prestali gledati televiziju i počeli izbjegavati sve medije koje kontroliraju korporatisti (odnosno, sve medije osim nekih dijelova interneta), uskoro bi zaboravili da tamo „negdje vani" postoji taj sablasni, nevidljivi neprijatelj orwellovskog tipa.

---

[508] Ono što mislim pod pojmom „pećinski ljudi" donekle je orwellovska personifikacija al-Qaede, koja živi poput životinja. Pogledajte ovu izjavu iz Ontarija u Kaliforniji, koju je Bush dao nedugo nakon 11. rujna, 5. siječnja 2002.:

> Nalazimo se u opasnoj fazi prvog vala rata protiv terorizma. Zbog terena u Afganistanu i zato što još uvijek ima neprijateljskih elemenata ostvarujemo svoj cilj pećinu po pećinu. Znate, ljudi koji šalju mlade, nevine dječake u smrt u ime Alaha žele spasiti svoju vlastitu kožu skrivajući se u pećinama. I ja sam rekao svijetu, baš kao što sam rekao našoj vojsci, napravit ćemo sve što je potrebno da ih privedemo pravdi. (Pljesak.)

To se može sažeti i bolje razumjeti ako pogledate sljedeći dijagram koji pokazuje smjer kretanja informacija na „orwellovskom kanalu" te kojim se redoslijedom o tim događanjima izvještava i kako dolazi do uma američkog građanina. Dijagram pokazuje da je *nemoguće potvrditi* sve terorističke događaje (korak A u dijagramu): oni su izvan dosega vida i čula kako Amerikanaca, tako i bilo koga drugog:

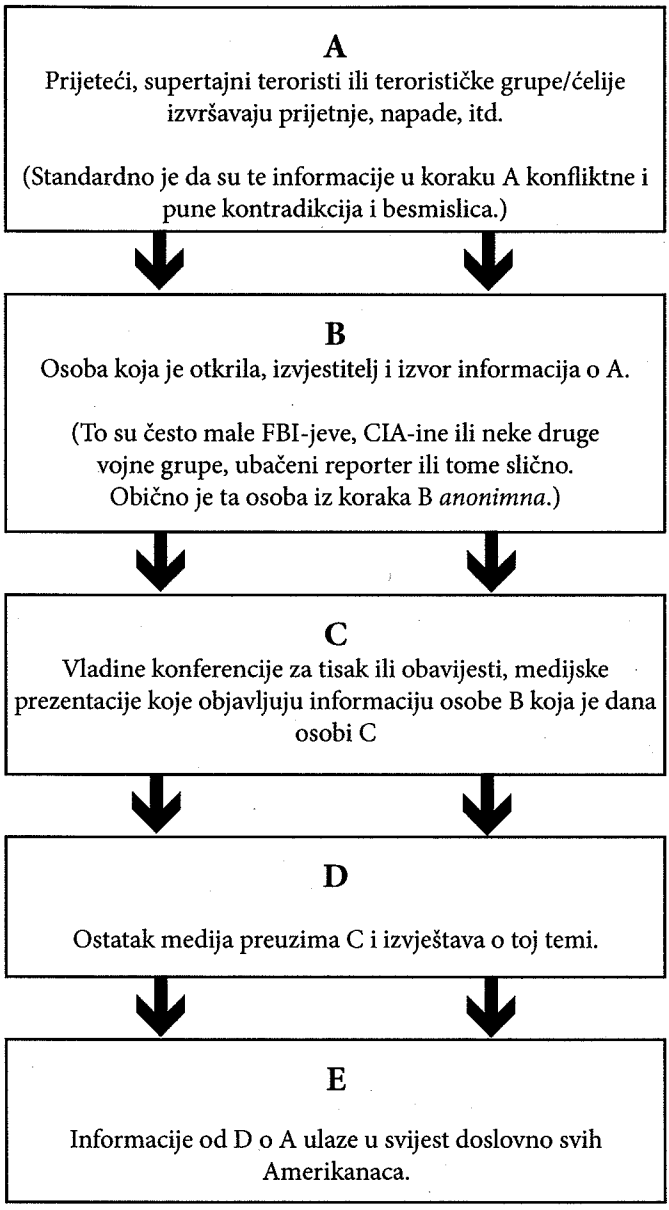

Amerikanci su uglavnom uvjereni da je to način na koji se informacije u vijestima koje se odnose na terorizam prenose i otkrivaju. Gotovo svi detalji o koraku A, ili čak i o postojanju A, poznat je samo B, a i samu činjenicu da se A dogodio može potvrditi samo B. Na primjer, rečeno nam je da su 11. rujna otmičari oteli zrakoplove, ali ta informacija je dana Amerikancima u koraku D i ona uključuje informacije iz koraka A koje se daju samo u koraku B, te je tako jedini dokaz svjedočenje osoba iz koraka B (u ovom slučaju, Rumsfelda, Cheneyja, Busha i drugih). Drugim riječima, informacije iz koraka A su takve da nitko na Kugli zemaljskoj ne zna za A osim ultra-tajnih, skrivenih i često anonimnih osoba A i B. Amerikanci dobivaju informacije (što je kvadrat E u dijagramu) preko C ili D i nikada nisu svjesni ili imaju dokaze za informacije pristigle s razine B. A i B događaji Amerikancima su doslovce nevidljivi, ili ako nisu, obavijeni su lažima i enigmom (npr. Amerikanci vide oštećenje Pentagona, ali razlozi kojima je objašnjeno to oštećenje nisu pravi razlozi). Amerikanci vide samo svjedočenja i izvješća pristigla s razina D i C. Vijesti koraka A nisu tajne.

Pogledajte riječi državnog odvjetnika Gonzalesa iz poznatog govora održanog u kolovozu 2006., nedugo nakon fanfara o insceniranom uhićenju terorista 10. kolovoza 2006.:

> Za nekoliko tjedana obilježit ćemo petogodišnjicu tih napada. Tijekom tog razdoblja naši životi su se korjenito promijenili. Naša djeca i unuci odrast će u svijetu koji se u mnogome razlikuje od našeg. S napretkom tehnologije poput npr. interneta, naravno da je promjena za sljedeće generacije prirodna. Međutim, najdramatičnija promjena je priroda neprijatelja s kojim se naša zemlja suočava ovih dana – *neprijatelj bez države koji se ponekad skriva i djeluje u našem vlastitom susjedstvu*, koristeći svaku prednost onih istih zakona koje ismijavaju ubijanjem i uništavanjem, kao štit od otkrivanja i progona.[509] (naglasak dodan)

U citatu u kojem raspravlja o „problem – reakcija – rješenje" tezi o kojoj sam prethodno naveo odlomak, David Icke također raspravlja o tom pitanju da informacije koje se ljudima prezentiraju o njihovom svijetu često nije moguće potvrditi:

> Mediji igraju svoju ulogu u savršenstvu „problem – reakcija – rješenje" scenarija. Na vlasničkoj razini, ljudi poput Conrada Blacka iz grupacije *Hollinger* znaju što se događa i koriste svoje novine za provedbu programa Illuminata.

---

[509] „Text of Attorney General's Speech", *Pittsburgh Post-Gazette*, 16. kolovoza 2006.

Glavni urednici koje oni imenuju mogu znati nešto o tome, kao i neki kolumnisti. Međutim, većina novinara neće znati ništa. Urednik je uvijek prisutan i blokira sve napise koji nisu u interesu Illuminata, a ako novinari inzistiraju na praćenju nepoželjne priče uskoro će biti primorani potražiti novi posao. Većina tih novinara i tako piše iz službenih izvora (izvora Illuminata). Iz kojih izvora novinari dobivaju informacije odmah nakon takvih događaja poput Oklahome? Iz službenih izvora. Govore nam da izvori iz Bijele kuće kažu ovo, a izvori iz FBI-ja ono. To je način na koji Illuminati kroz medije prenose inačicu tih događaja u koju žele uvjeriti javnost. Ta izvješća pronose se putem novinskih naslovnica, radijskih i televizijskih novosti i biltena diljem svijeta, a ono što se u njima tvrdi postaje „norma".[510]

Korporatistički mediji priznaju da je njihovo izvješćivanje u stilu koraka A. Da navedemo samo jedan primjer, kao odgovor na navodno uhićenje terorista koji su željeli oteti mlažnjak koje se dogodilo 10. kolovoza 2006. u 2.34 ujutro[511] *kanal Fox News* priznao je u svojoj emisiji *News Watch* od 14. kolovoza 2006. da je izvor tih priča o terorizmu vlada te da su one povezane samo uz ono što vlada zna. John Flannary, američki sudski službenik, u 2.54 ujutro 19. kolovoza 2005. na *kanalu Fox News* rekao je da nema dokaza za krivnju osoba koje su u to doba provele dugo vrijeme u zatvoru pod optužbom da su željeli raznijeti dvanaestak zrakoplova.

Isplanirani, lažirani rat: vojno-industrijski kompleks i globalizacija

Sve što se dogodilo, dogodilo se po mojem planu.
- Car, *Ratovi zvijezda: Povratak Jedija*

„Ako proučavate povijest, shvatit ćete da su ratovi uvijek popraćeni lažima. Ratovima su uvijek pridružene obmane."
- Howard Zinn[512]

„Ovo je rat [u Iraku] koji velikim tvrtkama priskrbljuje milijarde dolara."
- Osama bin Laden, travanj 2004., govoreći o *Halliburtonu*

Posljednje korporatističko oružje o kojem ću pisati je *rat*. Uz *false flag* terorizam rat je glavno oruđe korporatista. Dosad smo uvidjeli da korporatisti tajno planiraju ratove, terorizam, siromaštvo i različite druge oblike užasa kako bi kontrolirali i mučili i/ili ubijali bezbrojne ljude, ali na način da pritom i mnogo zarade. Postoji mnogo načina na koje se to može postići: stvaranje ovisnosti i

[510] Icke 2001., 8.
[511] To su bile reprize popodnevne emisije na Foxu od 13. kolovoza 2006.
[512] Mueller i Ellis 2005.

bolesti u koje će građanstvo ulupati svoj novac, izazivanje katastrofa ili ratova u koje će javnost ulagati svoju dušu, djecu i novac, i tako dalje. Svijet (resursi, ljudi, ideologije, stanja svijesti, itd.) se ratovanjem može oblikovati točno onako kako korporatisti žele.

Privatni opskrbljivači

Kako je to Klein (2007.) detaljno opisao, svijet postaje privatiziran: vojska, industrija, istraživanje i razvoj, rat, obrazovanje, poljoprivreda, itd. izmiču iz ruku glasača te padaju u ruke korporatista koji na njima žele zaraditi.

Ratovi se ne događaju spontano ili slučajno. Oni se planiraju, oni su poslovni pothvati. Franklin D. Roosevelt je rekao: „U politici se ništa ne događa slučajno. Ako se dogodilo, možete se kladiti da je tako isplanirano." Greenwald (2006.) naglašava da su gotovo svaki aspekt rata u Iraku kontrolirali privatni opskrbljivači koji rade za profit. Ako je trebalo popraviti zrakoplov korporacija je bila tamo da obavi taj posao za visoku cijenu. Tu visoku cijenu morali su platiti američki porezni obveznici zbog činjenice da odluke o ratu u SAD-u donose Kongres i predsjednik i o njima se ne glasa. Nadalje, Amerikanci nisu imali mogućnost glasanjem opozvati predsjednika Busha zato što predsjednički izbori u Americi nisu pošteni, oni su namješteni.[513] Osim toga, ako Amerikanci ne plate poreze, porezni organi zamrznut će njihove plaće i/ili zaplijeniti njihovu zemlju. Dakle, američki građanin nema drugog izbora osim financirati rat koji prelijeva novac u ruke vojno-industrijskog kompleksa (koji je ustvari niz tvrtki koje proizvode ratne potrepštine – tenkove, zrakoplove, vojne baze, kamione, brodove, hranu itd. – ostvarajući pritom ogromnu zaradu, sve na račun poreznih obveznika: 40 centi od svakog dolara[514]), koji svaki dan ubija američku i iračku djecu. Zapanjujuće je da se, uz moć masovnih medija, taj korporatistički ratni pothvat može prodati prosječnom Amerikancu na način da će on/ona podupirati vojne aktivnosti zato što nije upoznat sa svim činjenicama o tom ratu.

Mentalni poremećaj

Tirani nemaju mnogo boljeg oružja od korištenja pojma „normalnosti": ideje da postoji određeni skup obrazaca ponašanja koje građani mogu primjenjivati, a ako se ponašaju na način koji nije u tom prihvatljivom skupu, to je *problem*

---

[513] Vidi Miller 2005
[514] Greenwald 2006.

– to je „loše". Na primjer, gledanje sati i sati televizijskog programa dopušteno je ponašanje (prosječni građanin neće to smatrati neobičnim), ali veganstvo, protivljenje cijepljenju ili enciklopedijsko znanje nije i vjerojatno će ga prosječni građanin u nekoj mjeri osuditi.

U Americi, ne-normalnost se smatra zločinom ili mentalnom bolesti. Nužno je u umove građanstva usaditi tu vrstu paradigme želimo li ih obmanuti da uzimaju SSRI-je ili bilo koju drugu vrstu lijekova koji utječu na ponašanje. Ta taktika djeluje: u SAD-u djeca koriste pet puta više *Ritalina* od cijelog svijeta zajedno![515]

Amerikanci se gotovo od rođenja dresiraju da sebe okrivljavaju za razne stvari. Ako netko nema dovoljno novca o sebi će vjerojatno ovako razmišljati: „Da sam bar studirao inženjerstvo", umjesto da kaže: „Premalo sam plaćen i nisam ja kriv za svoju patnju, njoj je uzrok nepravednost korporatista."

Razum traži kontrolu. Potraga za razumijevanjem i vjerovanje u njega ukazuje na to da je ljudsko biće zainteresirano za kontrolu prirode. Ono što se ne može kontrolirati dobiva specijalne nazive poput „patologija", „opasnost", „abnormalnost" itd.

Best i Kellner pišu:

> On tvrdi da različita ljudska iskustva poput ludila ili seksualnosti postaju objekti intenzivne analize i proučavanja. Ona su diskursivno (re)konstruirana unutar racionalnih i znanstvenih referentnih okvira, unutar diskursa modernog znanja te su na taj način učinjena dostupnima za administraciju i kontrolu. Od osamnaestog stoljeća postoji diskurzivna eksplozija pri čemu se svo ljudsko ponašanje svodi pod 'imperijalizam' modernog diskursa i režima moći/znanja. Foucault tvrdi da je zadatak Prosvjetiteljstva bila multiplikacija 'političke snage razuma' ... i njeno širenje kroz društveno polje, sve dok ne prožme prostor svakodnevnog života.[516]

---

[515] Ovo je prema dr. Rossu Peltonu u Renseovoj radijskoj emisiji, www.rense.com, 21. srpnja 2004.

[516] Best i Kellner 1991., 38.

Najjednostavnije rečeno: ono što nije dobro za korporaciju i korporativni stav (stav koji korporativni tirani smatraju poželjnim) naziva se poremećajem, abnormalnim, problemom koji se može popraviti. Najbolji primjer za koji znamo – tek jedan od mnogih – je fenomen ADD-a/ADHD-a za koji smatram da se može reći da je preplavio naciju. To je savršen primjer pokušaja korporatističkih američkih elemenata da kontroliraju doslovno sve: da izmjene vitalitet čovječanstva i zamijene njegov svaki interes, misao i način ponašanja koji možemo spontano osjetiti u bilo kojem trenutku. Dolje je navedeno mišljenje „stručnjaka" o tome što je ustvari ADD/ADHD, preuzeto iz prvih rečenica u izuzetno popularnoj knjizi *Driven to Distraction*:

> Jednom kada shvatite što taj sindrom znači, vidjet ćete ga svugdje... Možda ćete prepoznati neke simptome i u svojem ponašanju. Mnogi simptomi ADD-a su toliko zajednički svima nama da je potrebno pojmove vezane uz ADD točno definirati, da oni imaju specifična značenja i da nisu samo znanstvena oznaka za složene živote koje živimo.[517]

> ADD je neurološki sindrom čija klasična trijada definicija simptoma uključuje impulzivnost, labilnu pozornost te hiperaktivnost ili višak energije.[518]

Ne zvuči li to točno kao frustrirani roditelj koji pokušava dijete nagovoriti na učenje matematike, činjenica o Georgeu Washingtonu, američke povijesti 19. stoljeća (iz udžbenika koje stvara/propisuje vlada[519]), pravopisa?

> ... dijagnoza ADD-a se ne zasniva na samoj prisutnosti tih simptoma, nego na njihovoj jačini i trajanju te mjeri u kojoj utječu na svakodnevni život.[520]

To bi se moglo pokazati subjektivnim i nemjerljivim.

Često me iznenadi kada moram podsjetiti ljude da je to jednostavno opis prirodne, zdrave *ljudskosti*. Dopustite mi da detaljnije pojasnim.

---

[517] Hallowell i Ratey 1995., 3.
[518] Hallowell i Ratey 1995., 3.
[519] Vidi Hoffman 1991. za zaista izvanredan, izuzetno dobro istražen opis onoga o čemu je ta povijest zaista govorila te zašto je povijest koju djeca uče u osnovnim školama i na sveučilištima na granici potpune izmišljotine.
[520] Hallowell i Ratey 1995., 6.

Sjetite se kada ste bili u osnovnoj ili srednjoj školi, gdje su vam rekli (prisilili vas?) da pročitate nešto o, na primjer, američkoj povijesti 19. stoljeća (iz udžbenika koje stvara/propisuje vlada) za zadatak iz povijesti, ili geometriji za sat matematike, ili nešto drugo. Zatim se sjetite kako ste se u tim trenucima našli u poznatom položaju u kojem smo se svi barem jednom zatekli, a u kojem čitate ulomak i ne možete zapamtiti mnogo od onoga što ste upravo pročitali. Zatim ga čitamo ponovno i dok stignemo do druge rečenice, mi možda čitamo, ali ne shvaćamo ništa pa moramo stalno iznova čitati isti ulomak, i to jednostavno ne funkcionira. Službeni stav je da osoba u toj situaciji ima problem, kako to pokazuje gore navedeni ulomak. Znači, moramo pronaći način, npr. lijekove (naročito *Ritalin*), na koji ćemo izmijeniti svoje umove da bi bolje odgovarali onome što nam je zadano. Profesor David B. Stein, koji je objasnio zašto ADD i ADHD „ne postoje",[521] tvrdi da su djeca s ADD-om/ADHD-om doista na neki način „različita", ali isto tako potpuno „normalna"[522] – što sam ja protumačio da znači da su ADD i ADHD karakterne osobine te da cijela ta ADD/ADHD pomama znači da neki roditelji i možda njihovi dječji psiholozi označavaju djecu kao „bolesnu" zato što njihovo ponašanje ne odgovara lokalnoj tiraniji. On objašnjava kako su „glavne osobine djece s ADD-om i ADHD-om da ne obraćaju pozornost i da su nestašna".[523] Međutim, u 4. poglavlju Stein tvrdi da su društveni uvjeti u SAD-u zreli za takvo ponašanje djece:[524] razvedeni, prezaposleni, umom odsutni, neusredotočeni roditelji, loše komunikacijske vještine u obiteljima, pretjerane reakcije medija, škola i obitelji na loše ponašanje djece (koje je vjerojatno uzrokovano gore navedenim situacijama) i tako dalje. Da zaključimo: to je pritisak korporativne diktature na obitelj i otimanje intelektualnog uma koji to uzrokuje.

Što je, međutim, s mijenjanjem naših umova da bolje odgovaraju sustavu? Što se tu doista događa? Ja to shvaćam kao zanemarivanje našeg najskrivenijeg subjektivnog „ja", budući da ga odmah pokušavamo promijeniti umjesto da ga poštujemo i poslušamo što nam ima za reći. Kada bismo pokušali poslušati znali bismo da je poruka nevjerojatno jednostavna, a odnosi se na gore opisan scenarij o nemogućnosti razumijevanja ulomka: ta poruka glasi da ako nam materijal nije zanimljiv naš se um ne može usredotočiti! Dakle, je li problem zaista u nama? Zvuči više kao da nastavnik nije odabrao zanimljiv materijal

---

[521] Stein 2001., xi. U ovoj knjizi Stein objašnjava kako danas postoje teorije da je izuzetno popularni lijek *Ritalin* ustvari plan velikih proizvođača lijekova da prodaju taj slavni lijek *dva milijuna* (2001., str. x) djece koja navodno imaju tu „bolest". (Vidi Stein 2001., 3. poglavlje)

[522] Stein 2001., 30-31.

[523] Stein 2001., 58.

[524] Stein 2001., 61-83.

koji bi možda bilo lakše shvatiti. Sjetite se vremena kada ste pročitali nešto što vam se jako sviđalo i što vas je izuzetno zanimalo. Jeste li imali problema sa shvaćanjem? Sumnjam. Vjerojatno ste pročitali cijeli tekst bez imalo napora, gotovo ga savršeno razumjevši. Sada zamislite da čitate nešto malo manje zanimljivo. Vjerojatno taj tekst još uvijek možete dobro shvatiti, ali ne toliko dobro kao prethodni. Sada zamislite gore spomenuti ulomak, onaj koji niste mogli shvatiti. Vjerojatno to niste mogli zato što vam nije bio zanimljiv. Dakle, što je smislenije - misliti da je problem u vama ili misliti da je situacija potpuno normalna i da vam taj ulomak jednostavno nije bio zanimljiv?

Ovo pokazuje kako u tiranskoj korporativnoj državi postoji nastojanje da se osobe promijene na način da odgovaraju tiranskim interesima te da ne postoji poštovanje za te osobe. Doista, činjenica da su ljudi vrlo različiti često se ismijava (pod tim uopće ne mislim na boju kože, razinu pigmenta u koži).

Zaključak

Nacionalni korporatistički masovni mediji građanima će promovirati, predstavljati kao glamurozne i prodavati različite programe i ideje koje podupiru korporacije (poput globalizacije, antisindikalizma, niskih plaća, „slobodne trgovine", „Sjevernoameričke unije", rata, mržnje prema teroristima, cjepiva, nezdrave hrane itd.) kao da su to stvari od kojih će svi imati koristi i kao da će oni pomoći da svatko u svijetu postane bogatiji. Sve što trebate učiniti je pogledati situaciju u SAD-u i uvidjet ćete da korporatistički plan nije dobar za nikoga osim za korporatiste. Beskućnici, siromašne četvrti i bijeda preplavljuju SAD. Plaće i minimalne dnevnice uglavnom se nisu mijenjale već deset godina. Broj smrti koje su posljedica industrijskog zagađenja raste (kako smo to gore već naveli). Postotak Amerikanaca bez zdravstvenog osiguranja raste. Raste broj zaraza i bolesti.[525] Cijene goriva skaču. Bogataški mediji postali su jedini mediji (osim interneta, ali i to će se uskoro promijeniti[526]). Industrijsko zagađenje raste zastrašujućom brzinom. Pojavljuje se novo doba sintetičkog terorizma (*false flag* terorizma) u kojem napadamo strane zemlje (poput Iraka) i zatim brzo dovedemo američke „opskrbljivače" (odnosno, korporativnu djelatnost) da „ponov-

[525] Danas postoji mnogo vrsta novih epidemija: karcinom gušterače, dijabetes, karcinom prostate, respiratorne bolesti, Alzheimer, sindrom iritabilnog crijeva, poremećaji štitnjače, dječja leukemija, karcinom mozga, astma, alergije, autizam, ekcem, bolest *Morgellons*, tumor na mozgu, lupus, problemi s govorom (djeca jako malo govore do druge, treće ili četvrte godine života), depresija, sve vrste autoimunih bolesti, pretilost i tako dalje.

[526] Vidi zanimljivu raspravu o tom pitanju u Pappas 2003.

no izgrade" zemlju, dok se građani te zemlje bore s oskudicom i siromštvom. 11. rujna, Irak, osiromašeni uran, stvaranje koncentracijskih logora, osnivanje Sjevernoameričke unije, skoro novačenje (vjerojatno ubrzo nakon što počne rat s Iranom)[527] i tako dalje. Pored svega toga, većina Amerikanaca koje sretnem naljute se na mene počnem li navoditi ovu vrstu dokaza, ako razgovaram o korporatističkoj monopolizaciji resursa i svijesti ili ako razgovaram o masovnoj opresiji i masovnom ropstvu diljem svijeta.

[527] Gina Cobb.

5.

Globalna kontaminacija čovječanstva: glavna taktika Novog svjetskog poretka

Uvod

U ovom poglavlju govorim o još tri korporatističke taktike: cjepivima, kemijskim tragovima (engl. *chemtrails*) i bolesti Morgellons. Posebno poglavlje posvećujem tim trima problemima zato što (i) je svaki od njih blisko povezan s druga dva kao korporatistička taktika i (ii) svaki opisuje jedan specifičan problem: korporatisti su stoljećima mućkali različite tvari i otkrili su načine kako ih usaditi i/ili ubrizgati u ljude da bi deformirali, mučili, trovali te genetički i strukturalno izmijenili ljude. To se najučinkovitije postiže putem cjepiva, hrane, lijekova, kemijskih tragova i bolesti Morgellons (čini se da se Morgellons širi putem kemijskih tragova, kao što ću to kasnije opisati). Budući da sam već ranije opširno opisao kontaminaciju lijekovima i hranom sada ću opisati kemijske tragove i kontaminaciju cjepivima.

Tematika ovog poglavlja slična je raspravi u prethodnim poglavljima o fluoridu, GMO hrani, tretmanima kemoterapijom i radijacijom, lijekovima *Big Pharme* te zagađenju – što su sve također djelo korporativnog terorizma koji deformiraju stanovništvo svijeta. Međutim, teme ovog poglavlja – cjepiva, kemijski tragovi i Morgellons – slični su fluoridu, GMO hrani i zagađenju, ali su oni ujedno i druga vrsta zagađivača: zajednički im je cilj preobrazba i ozbiljno oštećivanje i obeshrabrivanje *cijele* ljudske rase. To je ozbiljnije od, na primjer, zagađenja pitke vode fluoridom koje slabi organizam, ali osoba nije u tolikoj mjeri oslabljena da bi došlo do doslovnog uništenja mozga, što je slučaj s cjepivima i zagađivačima iz kemijskih tragova. Na primjer, već sam u ovoj knjizi spomenuo a u ovom ću poglavlju dokazati, živa u cjepivima jedini je

odgovoran čimbenik za epidemiju autizma koja hara Amerikom.[528] Posljedica je ta da su, bez pretjerivanja, *sva djeca u Americi na ovaj ili onaj način ozbiljno oštećena* cjepivima za dojenčad. Simptomi se mogu primijetiti kod sve djece, što ću i opisati u tekstu koji slijedi. To je prava priroda cjepiva, kemijskih tragova i Morgellonsa: oni su namijenjeni drastičnoj preobrazbi svih ljudi na Planetu u globalnoj kozmogenezi koja će, čini se, dovesti do potpuno nove vrste ljudi koja će živjeti u onome što se često naziva „našom transhumanom budućnosti".

Cjepiva

Nikada, ni u jednom povijesnom razdoblju, nije postojalo cjepivo koje je iskorijenilo neku bolest ili cjepivo koje je smanjilo njenu učestalost.

Tijekom i prije pisanja ove knjige nikada se nisam prestao čuditi koliko malo javnost zna o cjepivima. Ali u isto vrijeme gotovo svi s kojima sam razgovarao o cjepivima bez razmišljanja bi mi rekli nešto poput: „Mi [Amerikanci] smo sretni da imamo cjepiva koja štite našu djecu." Također, često bih čuo, samo tako, od strane svih vrsta ljudi, stvari poput: „Ne zaboravi se cijepiti protiv gripe, Jeff!" Bez obzira s kim razgovarao – s pedijatrom, biologom, osobom iz američkog medicinskog udruženja, sakupljačem smeća ili s bilo kim drugim, uvijek sam bio zatečen koliko se malo zna o tim cijepljenjima, iako su me neki od tih ljudi nagovarali da se što je prije odem cijepiti.

Na primjer, nikada nisam upoznao nikog tko je bio upoznat s činjenicom da je razina žive u cjepivu protiv gripe za dojenčad preko *50 puta* viša od „sigurne razine" žive koja se preporuča kao „sigurna granica" za odrasle![529] To je samo jedan primjer od desetaka njih koje bih mogao navesti u ovoj knjizi o tome koliko se malo zna o cjepivima i o tome koliko je javnost zavedena po tom pitanju. Izuzetno je zanimljivo da se doima da nedostatak znanja i silno pogrešno shvaćanje nisu ograničeni isključivo na javnost. Isto neznanje po tom pitanju zapazio sam bez obzira razgovarao li s pedijatrom, biologom, studentom

---

[528] U vrijeme pisanja ove knjige jedno od 166 djece boluje od autizma (Kirby 2005., xiv.). Alex Jones je u svojoj radijskoj emisiji (www.infowars.com) potkraj 2006. izjavio da ima izvješća koja ukazuju na to da taj broj ustvari iznosi jedno dijete na 80. Možda postoje neki slučajevi gdje aspartan izaziva autizam, budući da je on ekcitotoksin koji oštećuje mozak (slično, ali manje ozbiljno od žive, kada aspartan dospije u mozak), ali moji dokazi u ovom poglavlju pokazat će da je živa mnogo češći uzrok.

[529] Kirby 2005., xii. Na toj stranici Kirby piše da su razine žive „u svakoj injekciji u iznosima koji su pedeset puta veći od državne sigurne razine za *odrasle*..."

škole za njegovatelje, antropologom, bioetičarom, nutricionistom ili, kako sam već spomenuo, osobom zaposlenom u američkoj medicinskoj udruzi.

Liječnici

Prosječni liječnik ne provodi dane istražujući, u potrazi za znanjem, potvrđujući informacije koje su mu posredovane na medicinskom fakultetu, i slično. Oni provode dane zarađujući novac primanjem pacijenata i razgovorima s „akviziterima lijekova" (odnosno, trgovačkim putnicima *Big Pharme*).[530] To znači da su veći dio svog znanja stekli kroz četverogodišnju trku kroz medicinski fakultet, ali nakon toga ne nauči se mnogo zbog čega znanje prosječnog liječnika potječe isključivo s medicinskih fakulteta (a medicinske fakultete kontrolira *Big Pharma*[531]). Teško je povjerovati da četiri godine ubrzanog učenja uz nedovoljno sna čovjeku može pružiti dovoljnu količinu znanja da razumije bolesti, nevjerojatnu složenost ljudskog tijela, lijekove, prehranu, farmaceutsku industriju i industriju zdravstvene skrbi, da navedemo tek ponešto. Pa ipak, doktori su sposobni brzo i samouvjereno nam reći da naša mala djeca trebaju na desetke cjepiva, čak i kada to pitanje nisu istraživali. „Sigurno je i učinkovito, sve je to dobro opisano u znanstvenoj literaturi", reći će vam.

Upravo opisano može ukazivati na to da se liječnici većinu vremena ponašaju neznanstveno. Također može ukazivati na činjenicu da nisu pouzdan izvori informacija, a kako bi i mogli biti kada nisu vrsni istraživači, kada ih se rijetko može vidjeti kako nešto istražuju te kada njihovo „obrazovanje" uglavnom dolazi od *Big Pharme*. Čini se da se liječnici uglavnom bez svog znanja koriste kao agenti tajne korporatističke vlade koji provode nacističku taktiku (o tome ću mnogo podrobnije govoriti u drugom dijelu), u sklopu koje se Amerikanci – *a naročito američke bebe* – pretvaraju u podljude, poput stvorova na otoku dr. Moreaua. Amerikanci su vjerojatno najbolesniji, najdeblji, najmanje inteligentni ljudi na svijetu. To nije krivnja biomedicinskih stručnjaka i liječnika, nije krivnja ljudi koji su bolesni, pretili i zaglupljeni. Oni su svi navedeni na trovanje samih sebe. Sve je to dio namjernog plana tajne vlade: sve je to *varka*, sve se to događa tajno, kao npr. stavljanje žive u cjepiva i kazivanje ljudima da ona u cjepivima nije, a zatim okrivljavanje roditelja ili genetike kada dijete zadobije oštećenje mozga ili postane autistično.

---

[530] Vidi Angell 2005. za dodatne informacije o tom pitanju.
[531] Angell 2005. i Richards 2006.

Bilješka o stanju znanstvenog istraživanja

Znanost bi trebala biti nepristrana. To znači da bi istraživanje cjepiva trebalo biti nepristrano. Međutim, u istraživanju cjepiva, kako je to detaljno opisao dr. David Ayoub,[532] postoje sve vrste članaka koji navode na pogrešno mišljenje, a koji su objavljeni u prestižnim znanstvenim časopisima. Oni će imati naslove poput „Nisu dokazani štetni učinci kod djece cijepljene cjepivom koje sadrži konzervans thimerosal", ali kada pročitate članak, istraživanje je, bez ikakvog pretjerivanja, *smiješno*. Dakle, prema naslovu članka, čini se da članak dokazuje da su cjepiva sigurna i učinkovita, a mnogi ga uopće neće pročitati zato što *tko bi ikada pomislio* da bi se prestižni medicinski istraživači i njihovi časopisi mogli ponašati na takav način.

Iz tih razloga liječnici, korporatisti i vladini istraživači u SAD-u mogu govoriti da su cjepiva sigurna i da pomažu iskorijeniti bolesti, pa obavještavaju javnost da je ta činjenica „dobro utvrđena u medicinskoj literaturi". Samo šačica ljudi zaista će pročitati te članke, proučiti u njima iznijete podatke i ustanoviti da su lažni, ustanoviti da to *uopće nisu podaci*, kao što je Ayoub ilustrirao velikim brojem primjera.[533]

Zašto se to, dakle, događa? Jednostavan razlog je sljedeći: kada se urednicima časopisa, znanstvenicima i istraživačima ponude nevjerojatne svote novca oni će učiniti bilo što (uključujući objavljivanje neznanstvenih članaka koji dovode do netočnih informacija o cjepivima), čak i ako to bude štetno za milijune djece. Pogledajte što dr. Marcia Angell piše o problemu loših i sumnjivih članaka koji se objavljuju u „prestižnim" akademskim časopisima:

> Iz prve sam ruke svjedočila utjecaju industrije na medicinsko istraživanje tijekom dva desetljeća rada u časopisu *New England Journal of Medicine*. Osnovna svrha časopisa je istraživanje o uzrocima i liječenju bolesti. Taj rad sve više sponzoriraju farmaceutske tvrtke. Vidjela sam da tvrtke počinju kontrolirati način na koji se provode istraživanja, što je bilo nečuveno u vrijeme kada sam tek počela raditi, a cilj je očito bio namještanje rezultata tako da njihovi lijekovi izgledaju dobro.[534]

Tajna vlada – kroz masku „dobrohotne" *Big Pharme* – infiltrirala je i zagadila znanstveno istraživanje. Kako Angell daje naslutiti, sveučilišni i drugi medicinski

---

[532] Ayoub 2005., 2006.
[533] Ayoub 2005., 2006. Tenpenny 2005. također sadrži informacije o tim pitanjima.
[534] Angell 2005., xxvi.

istražitelji su nam, nažalost, dokazali da više ne možemo vjerovati onome što se događa unutar, kao ni onome što izlazi iz, njihovih laboratorija, bolnica, klinika i akademskih odsjeka. Kasnije ću opisati slučaj gdje su proizvođači cjepiva platili sveučilišnim istraživačima za objavu izvješća o cjepivima, a vidjet ćete da je izvješće traljavo, da ne upotrijebim još goru riječ. Jordan Maxwell istaknuo je da je jedan političar nekada davno rekao da

ne možeš u isto vrijeme biti slobodan i živjeti u neznanju.[535]

Amerika je kultura bez znanstvene osnove, a sama znanost je iskvarena. Bez znanstvene osnove nacija je neuka, izgubljena i pati. U takvoj klimi, bez ikakvog pretjerivanja, ljudi ništa ne znaju, što i ova knjiga dokazuje. Političari, medijske ličnosti, nastavnici i svećenici govore im X, a oni bez pogovora u to vjeruju i borit će se do smrti za tu stvar. Ali X neće biti potvrđen, gotovo uvijek će ga biti *nemoguće potvrditi*; dok će ne-X vjerojatno biti jednostavna činjenica. (Jim Marrs jednom je rekao: „Ne vjerujem u ništa što je istinito dok to vlada ne zaniječe."[536]) Unatoč tome, oni će ismijavati i napadati skeptike i one ljude koji postavljaju pitanja. Međutim, kroz ovu maglu neznanja namjeravam detaljno istražiti pitanje cjepiva, pa ovdje to i započinjem.

Zašto niti jedno cjepivo nikada nije iskorijenilo ili smanjilo učestalost pojavljivanja neke bolesti

Cjepiva nisu oruđe medicine i medicinske tehnologije. Ona su oruđa profita, uništenja i kontrole. Istovremeno su namijenjena za stvaranje i proizvodnju što je moguće više bolesti (jer medicinska industrija zarađuje na većem broju bolesnika: što je stanovništvo bolesnije, to se više novca slijeva u medicinsku industriju). Cjepiva su također povezana s društvenim inženjeringom. Cjepiva ne djeluju: ona ne iskorjenjuju bolesti nego ih izazivaju – vidjet ćete da je to ono što pokazuju podaci. To uključuje bolesti poput dječje paralize i boginja za koje je Amerikancima (uključujući američke studente medicine) rečeno da su iskorijenjene *zahvaljujući cjepivu* (vrlo je lako dokazati da to nije točno). Iako je ljudima teško to vjerovati, standardni podaci koji se ljudima prezentiraju putem masovnih medija i medicinskih škola izmišljeni su i/ili iskrivljeni (što ću dokazati dolje navedenim primjerom). Točni i potpuni povijesni podaci o cjepivima i bolestima koji se mogu dobiti od vlada i koji se mogu pronaći u

---

[535] To je istaknuto u Maxwellovom predavanju na DVD-u *Astroteologija (Astrotheology)* koje se može pronaći na sovereignearth.org.

[536] Renseova radijska emisija, www.rense.com, 14. ožujka 2007.

knjigama poput one Neila Z. Millera *Cjepiva (Vaccines)*[537] pokazuju da cjepiva nisu imala veze s iskorjenjivanjem bolesti (vidi Miller 1999., stranice 18-23). Skrivanje ili izmjenjivanje podataka uobičajena je praksa u korporatističkoj medicinskoj industriji koja je orijentirana isključivo na zaradu, a posebno je namijenjeno prikrivanju dokazivih tvrdnji da je cilj medicinske industrije (a ponajviše *Big Pharme*) ubijanje ljudi, kao što to žrtve *Vioxxa*, *Prozaca*, *Zyprexe*, cjepiva i tretmana kemoterapijom i zračenjem znaju. Čitatelji ove knjige trebaju pogledati Richardsa 2006. i Angell 2005. te mnoge druge knjige o cjepivima koje citiram u ovom poglavlju žele li saznati više informacija o tvrdnjama koje ovdje iznosim. Navodim primjer koji možete naći ako tražite empirijske podatke o tome što je, nažalost, u stvarnosti medicinska industrija, a osobito *Big Pharma*:

> Najprodavaniji lijek tvrtke *Ely Lilly* je *Zyprexa* koja je u 2005. zaradila 4,2 milijarde dolara, i na koju otpada dvadeset i osam posto ukupne prodaje lijekova tvrtke *Lilly*. Bila je to treća uzastopna godina da *Zyprexa* zarađuje više od 4 milijarde dolara. Taj lijek donosi jednake prihode kao i cijela nacionalna nogometna liga. Sedamdeset posto prodaje *Zyprexe* odvija se kroz *Medicare* i *Medicaid* programe koje financiraju porezni obveznici. *Zyprexa* je moćan antipsihotik odobren za primjenu kod ozbiljne mentalne bolesti. FDA je odobrila njezino korištenje na temelju kliničkog ispitivanja iz 1996. kojim se istraživalo liječenje odraslih shizofreničara. Dvije trećine od ukupno 2500 ispitanika imalo je takve nuspojave da su odustali od kliničkog ispitivanja. Od onih koji su ostali 22% pretrpjelo je ozbiljne posljedice po zdravlje... Recenzenti FDA otkrili su da su za vrijeme šestotjednog ispitivanja subjekti u prosjeku dobivali na težini pola kilograma tjedno, a da su se pacijenti na *Zyprexi* koji su sudjelovali u ispitivanju godinu dana u prosjeku udebljali trinaest kilograma. *Eli Lilly* i FDA zataškali su dvadeset smrtnih slučajeva i dvanaest samoubojstava među osobama koje su uzimale *Zyprexu*, nikada ne izvijestivši o tome liječnike ili američku javnost. Umjesto toga, pustili su da se taj lijek koristi za naivnu američku djecu s blagim mentalnim problemima... 15. srpnja 2005. *Eli Lilly* se nagodio u otprilike 8100 sudskih tužbi podnesenih u SAD-u. Tužbe su se odnosile na navodni izostanak upozorenja tvrtke o poznatom riziku da *Zyprexa* može uzrokovati dijabetes. Tvrtka je pristala isplatiti 690 milijuna dolara, ali je zanijekala ikakvu grešku sa svoje strane... U ožujku 2006. novac po nagodbi još nije bio isplaćen.[538]

---

[537] 1999., Santa Fe: New Atlantean Press. Dr. S. Tenpenny komentirao je koliko je Millerova studija vjerodostojna kao izvor informacija, Tenpenny 2005.

[538] Richards 2006., 14-15.

Da ponovim nešto što je dr. Angell iznijela u svojoj zadnjoj knjizi:[539] želiš li razumjeti pravu narav medicinske industrije uvidjet ćeš da to nije lijep prizor.

Cjepiva stvara *Big Pharma*. Ustvari, tvrtka upravo spomenuta u Richardsovom ulomku, *Eli Lilly*, glavna je tvrtka odgovorna za proizvodnju žive koja se stavlja u dječja cjepiva, uključujući cjepiva za novorođenčad staru 12 sati koja su rođena u SAD-u i kojima se daje cjepivo protiv hepatitisa B. Cjepiva nikada nisu bila potrebna. Čudesno je kako se zdrav imunosni sustav – izgrađen na jakoj veganskoj prehrani – može boriti protiv bolesti. Čak i bebe koje se doje izuzetno su dobro zaštićene (pod pretpostavkom da se majka hrani na upravo spomenuti način). Međutim, većina Amerikanaca ne zna da je to tako jer im od rođenja govore da imuno-sustav ne obavlja svoj posao (što je u Americi rezultat činjenice da je prosječna prehrana izuzetno deficitarna mineralima i vitaminima i da se ustvari sastoji od otrovne hrane) te da ga moramo ojačati cijepljenjem.

Cijepljenje je prijevara, a to možemo vidjeti iz jednostavnog grafikona koji sam ovdje iscrtao koji pokazuje mortalitet u Sjedinjenim Američkim Državama u razdoblju od 63 godine za pet različitih bolesti (samo za tri od njih postoje cjepiva koja su dio rutinskog američkog cijepljenja djece):

[539] Angell 2005.

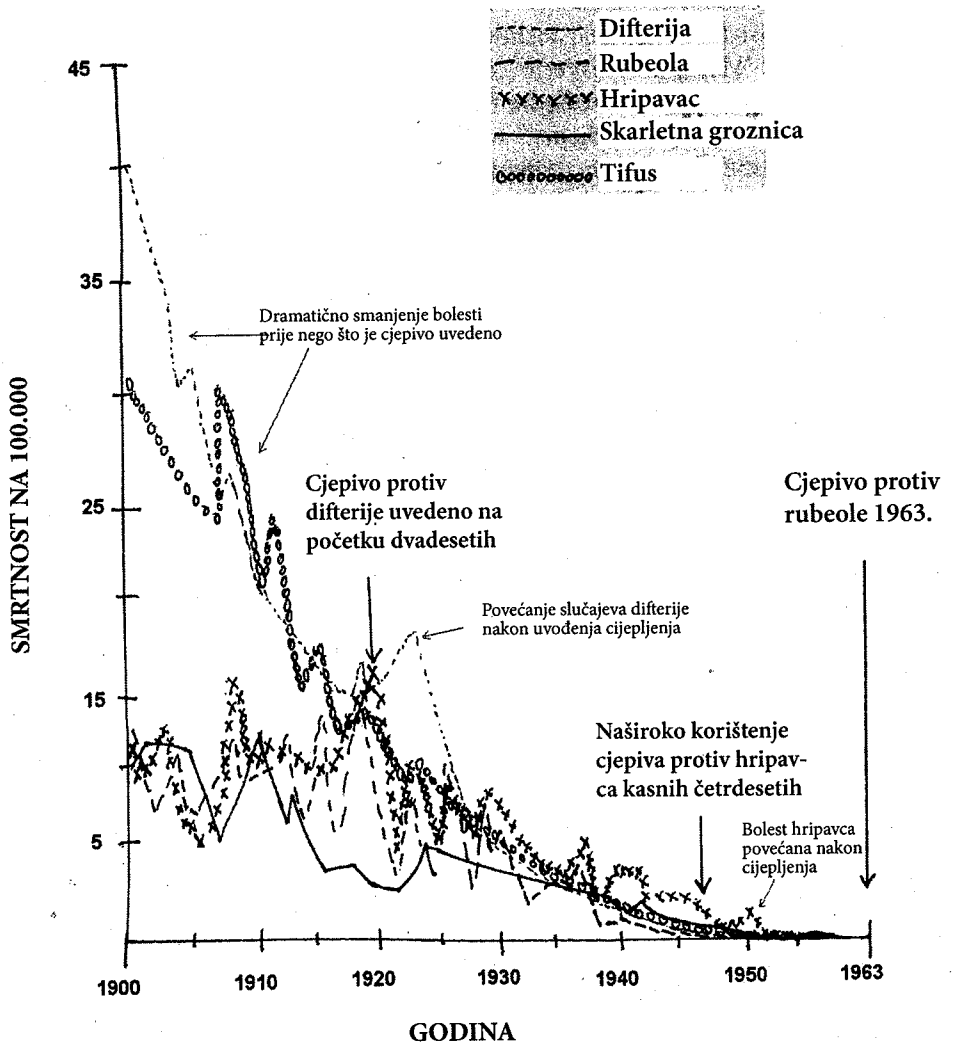

Ovaj grafikon sadrži podatke koji se mogu pronaći u Eisensteinu (2002.), Goldenu (1998.), Horowitzu (1999., 2001.), Milleru (1999.), Scheibneru (1993.), Tenpennyju (2005.) i još mnogim drugim knjigama. Pokazuju da cjepiva *nisu* zaslužna za zaustavljanje triju bolesti iz ovog grafikona za koje postoji cjepivo (hripavac, rubeola, difterija – nikada se nismo cijepili protiv skarletne groznice, a cjepivo protiv tifusa koristilo se vrlo rijetko). Sve bolesti protiv kojih smo se cijepili već su prirodno izumirale, vjerojatno zbog poboljšanja sanitarnih uvjeta u gradovima u 20. stoljeću.

U australskom predavanju na DVD-u *Vaccinations: The Hidden Truth (Cjepiva: skrivena istina)* koje sadrži intervjue s Goldenom, Scheibnerom i drugima, Golden ističe da su ispitivači morali otići zdravstvenim službenicima nacionalnih vlada da bi dobili informacije i podatke potrebne za izračunavanje krivulja na tim grafikonima. Kada sam na DVD-u čuo Goldena kako to spominje ostao sam iznenađen. Zapitao sam se zašto je morao ići *tom* izvoru (vladi) umjesto, na primjer, akademskim ili medicinskim izvorima. (U to vrijeme nisam znao da se velika vlada, velika medicina i velika akademija najčešće ne mogu razlikovati.) Međutim, kasnije sam saznao da je to bilo zato što su informacije u gornjem grafikonu bez izuzetka *prikrili akademici* (na medicinskim fakultetima, bioetičkim predavanjima itd.). Većina ljudi ne vjeruje kada im netko iznese tu činjenicu, a i meni je trebalo dugo da to shvatim. Da biste se u to uvjerili dovoljno je da prelistate akademske udžbenike koji se koriste na medicinskim fakultetima, odsjecima za biologiju, njegovateljskim programima, te udžbenike o bolestima i imunologiji: *u tim udžbenicima nećete pronaći gornji grafikon.* Uskoro ću dati primjer.

Važna je činjenica da su *postojala cjepiva samo za neke od bolesti prikazanih u gornjem grafikonu.* Na primjer, nikada nije postojalo cjepivo protiv skarletne groznice, ali ona se smanjila na potpuno isti način kao i bolesti za koje je postojalo cjepivo. To je prvi činjenični dokaz koji pokazuje da cjepiva nisu bila zaslužna za eliminaciju bolesti iz gornjeg grafikona.

Porast nakon cijepljenja. Ne samo da su bolesti nestajale same od sebe, vjerojatno zbog bolje higijene i/ili ostalih nepoznatih faktora,[540] već se učestalost pojavljivanja onih bolesti za koje je postojalo cjepivo često *povećavala* nakon kampanja cijepljenja, što možemo vidjeti u grafikonu pogledamo li podatke koji se odnose na hripavac i difteriju. (Boginje su do vremena kada se cjepivo počelo koristiti bile toliko rijetke da grafikon nije dovoljno precizan za očitavanje podataka.) To je dodatni ako ne i odlučujući dokaz koji pokazuje da cjepiva nisu pridonijela smanjivanju učestalosti pojavljivanja bolesti. Ustvari, gornji grafikon nam govori da se učestalost onih bolesti za koje je postojalo cjepivo *povećala nakon cijepljenja* – a to nije beznačajan podatak budući da *otkriva da cjepiva nisu bila djelotvorna.* Nisu bila djelotvorna zato što, jednostavno rečeno, nisu smanjivala učestalost pojavljivanja bolesti! Ako cjepivo djeluje u kulturi koja je cijepljena preko takozvane razine „imuniteta stada" ne bi smjelo biti apsolutno nikakvog porasta učestalosti bolesti, a bolest bi trebala gotovo u cijelosti nestati. To se nikada nije dogodilo s bolestima za koje postoji cjepivo,

[540] Često se pretpostavlja da je kvalitetnija prehrana pridonijela smanjenju učestalosti pojave bolesti. Međutim, to nije moguće budući da se kvaliteta prehrane od 1900-ih *smanjila.* (Vidi Pawlick 2006. i Simontacchi 2000. [uvod i 1. poglavlje].)

ustvari, nema nikakvih podataka o bolestima koji pokazuju nižu učestalost (umjesto toga, pojavljuju se samo porast i epidemije). Sada čitatelj ove knjige može upitati: postoji li uopće negdje liječnik koji čita znanstvenu literaturu koja sadrži takve činjenice?

Postoje mnogi razlozi za takav porast (uključujući namjerno prskanje stanovništva bolestima poput hripavca, što ćemo opisati u dijelu o kemijskim tragovima), ali ono što je jasno je sljedeće: cjepiva nisu odmah smanjila učestalost pojavljivanja bolesti te se zato *ne može tvrditi da su cjepiva ta koja su pridonijela smanjivanju bolesti za koje su postojala cjepiva, a to smanjivanje započelo je 1900-ih, odnosno prije pojave cjepiva.* Iz tih podataka možemo izvesti samo jedan zaključak: ako učestalost pojavljivanja bolesti počinje rasti nekoliko dana, mjeseci ili godina poslije pojave cjepiva to znači da cjepivo ne djeluje, budući da nije pridonijelo smanjenju učestalosti neke bolesti.

Ljudi mi često zamjeraju gore navedene zaključke o cjepivima uz sljedeći prigovor:

> **Prigovor:** nakon što su se počela koristiti, cjepiva su pomogla smanjiti učestalost pojavljivanja bolesti, iako se ta učestalost počela smanjivati prirodnim putem, a te bolesti su već bile gotovo u potpunosti eliminirane.

Međutim, možemo vidjeti da je taj prigovor nevaljan zbog činjenice da je došlo do značajnog *porasta* učestalosti pojavljivanja bolesti *nakon* što je društvo počelo koristiti cjepiva, kako smo to već prethodno naveli.

Primjer kako *Big Pharma* potplaćuje istraživače cjepiva da bi rezultati njihovih „istraživanja" bili povoljni

Povećanje učestalosti pojavljivanja bolesti poslije procjepljivanja važno je pitanje, a zapanjujuće je koliko se često ta činjenica previđa zbog mučnih informacija koje otkriva o neuspjehu cjepiva. Također nije tajna da cjepiva ne djeluju. Pročitajte nedavni članak o hripavcu:

> Studija sugerira da državni zakoni koji djeci olakšavaju preskakanje obaveznog cijepljenja u školi možda pridonose epidemijama hripavca diljem zemlje. Sve države dopuštaju djeci izbjegavanje školskih cijepljenja iz medicinskih razloga – zato što mogu, na primjer, loše reagirati ili imati slab imunosni sustav – a 48 država dopušta oslobođenje od cijepljenja iz osobnih ili vjerskih razloga. Da bi dobili nemedicinsko oslobođenje neke države traže administraciju, ovjerene dokumente, pa čak i posjete

lokalnim zdravstvenim odjelima. U drugim državama dovoljno je da roditelji potpišu zahtjev za oslobođenje. Prema istraživanju, u usporedbi sa strožim državama, one države s jednostavnim načinom oslobođenja imale su oko 50 posto više slučajeva hripavca. Osim toga, otprilike 50 posto više osoba dobilo je hripavac u državama koje su dopuštale oslobođenje iz osobnih razloga, u usporedbi s državama koje su dopuštale samo oslobođenje iz vjerskih razloga, pokazalo je istraživanje. Države su pod sve većim pritiskom da olakšaju dobivanje oslobođenja, često od strane *roditelja s neosnovanim strahovima* o opasnostima dječjih cjepiva, rekao je istraživač sa Sveučilišta Florida Daniel Salmon, koautor istraživanja. Rekao je da bi lakše dobivanje oslobođenja bilo opasno po javno zdravlje. Istraživanje je objavljeno u izdanju od srijede časopisa američke medicinske udruge. Djelomično ga je financirao federalni Centar za kontrolu bolesti. Istraživači iz Bloombergove škole javnog zdravlja pri Sveučilištu Johns Hopkins pridonijeli su istraživanju, uključujući dva znanstvenika koja su prijavila financijske veze s proizvođačima cjepiva. Salmon je izjavio da nema nikakvih financijskih veza s proizvođačima cjepiva. Hripavac, koji se također naziva i *pertussis*, bakterijska je infekcija koja uzrokuje jake napade kašlja. Vrlo je zarazan i može biti smrtonosan za dojenčad. *Prvo cjepivo za hripavac u SAD-u licencirano je za uporabu 1948. i dovelo je do dramatičnog smanjenja učestalosti pojavljivanja bolesti.* Međutim, u zadnje vrijeme bilježi se sve više slučajeva: od 1020 u cijeloj naciji 1976. do 25.827 slučajeva 2004.[541] Javni zdravstveni djelatnici *vjeruju* da su brojevi u porastu zato što zaštita koju pruža cjepivo postaje sve slabija. Preporuča se ponovno cijepljenje tinejdžera i odraslih. Salmon je rekao da je liberalna politika oslobođenja možda pridonijela povećanju učestalosti. Najveći prosječni godišnji broj slučajeva hripavca od 1986. do 2004. je oko 13 slučajeva na 100.000 stanovnika u Vermontu, državi s relativno liberalnom politikom oslobođenja, pokazalo je istraživanje. Omjer je bio niži od jednog slučaja na 100.000 stanovnika u Mississippiju i nekoliko drugih država sa strožom politikom. Dr. Samuel Katz, specijalist za cjepiva sa Sveučilišta Duke koji je savjetovao proizvođače cjepiva, rekao je da on nije uvjeren da je liberalna politika oslobođenja u nekim državama povezana s porastom pojave hripavca. On kaže da neke države s liberalnom politikom nemaju visoke omjere pojavljivanja bolesti. Međutim, dr. William Schaffner, specijalist za zarazne bolesti sa Sveučilišta Vanderbildt koji je surađivao s proizvođačima cjepiva, ustvrdio je da je povezanost vjerojatna. Schaffner je rekao da bi

[541] To su najvjerojatnije „prijavljeni slučajevi", što ukazuje na činjenicu da je hripavac 2004. bio mnogo rašireniji, s vjerojatno 100.000 ili više slučajeva. To će biti značajno kasnije, kada ću pisati kako se ta vrsta epidemije, ako cjepivo doista djeluje, ne bi smjela događati među procijepljenom populacijom.

trebalo dopustiti nemedicinska oslobođenja, ali samo ako roditelji dobe obrazovne informacije o cjepivima. Oni bi također trebali svake godine obnavljati svoj status oslobođenja, kao što neke države danas propisuju, rekao je Schaffner.[542]

Ovaj članak sadrži informaciju koja jednostavno nije istinita: „Prvo cjepivo za hripavac u SAD-u licencirano je za uporabu 1948. i dovelo je do dramatičnog smanjenja učestalosti pojavljivanja bolesti." Podaci iz grafikona u prethodnom dijelu pokazuju da nema dokaza da se učestalost hripavca smanjila zbog cijepljenja (a datum ukazuje na to da nije jer se učestalost pojavljivanja bolesti već smanjivala sama od sebe, tako da nema razloga zaključiti da su cjepiva bila zaslužna za smanjivanje učestalosti pojave bolesti). Nadalje, hripavac je ustvari *postao češći* (doživio porast) nakon što se cjepivo počelo koristiti, kako to pokazuje grafikon u prethodnom dijelu i kako sam nekoliko puta ranije naveo. Ta pogrešna informacija u članku AP-a pokazuje nam koji su stvarni motivi masovnih medija koji traže zaradu (u ovom slučaju, ti motivi su objavljivanje *Big Pharmi* naklonjenih podataka jer *Big Pharma* putem oglašavanja svake godine masovnim medijima isplaćuje milijarde dolara).

Obratite pozornost na to kako članak za tu „epidemiju" krivi samo „labave zakone". Međutim, u članku se ne postavljaju sljedeća očigledna pitanja:

Ako velika većina američke djece (dojenčadi) nekoliko puta prima cjepivo protiv hripavca (kao što je bio slučaj desecima godina prije i do vremena objave tog članka AP-a), kako onda može doći do epidemije? Sažetije rečeno: kako može doći do epidemije u kulturi koja je primila toliko mnogo cjepiva (blizu ili preko takozvane razine imuniteta stada)?

Odgovor: Ne može, osim ako cjepiva ne djeluju.

Dobro je poznato da se djeca u Americi cijepe na razini ili blizu takozvane razine „imuniteta stada", koja je najviše 92-94% za bilo koju bolest protiv koje se djeca redovito cijepe kao dojenčad ili u dobi od dvije do tri godine.[543] Ako nema

---

[542] „Whooping Cough Outbreaks Tied to Lax Laws, Study Says", Associated Press, 11. listopada 2006., Lindsey Tanner.

[543] Prema članku „Lower Vaccination Rates Put Children at Risk", *Science Daily*, 29. travnja 2005., (izvor Sveučilište u Alberti), 8,9% djece nije odgovarajuće cijepljeno. Stranica Nacionalnog informacijskog centra za cijepljenje pod nazivom „Hripavac, cjepivo DPT i smanjivanje reagiranja na cjepiva", koja se nalazi na http://www.909shot.com/Diseases/whooping.htm, govori nam da je u SAD-u oko 95% djece cijepljeno protiv hripavca", što je mnogo više od razine imuniteta stada za hripavac.

vanjskog uzroka (vanjskog uzroka osim nositelja hripavca koji prenose bolest na normalan način) te ako su sanitarni standardi društva relativno konstantni znači da ako se poveća broj slučajeva hripavca to dokazuje da cjepivo ne štiti ljude od bolesti.

Priča AP-a bila je, primjerice, vodeća priča na vijestima AOL-a i *Googlea* duže od jednog dana u listopadu 2006., ali čini se da nitko nije shvatio da taj članak AP-a otkriva da problem nisu zakoni (odnosno, takozvani „labavi zakoni"), već da problem leži u tome da cjepivo za hripavac nije djelotvorno. Čini se da je takva očigledna pogreška napravljena zato što je to priča iz masovnih medija, a masovne medije u velikoj mjeri financira *Big Pharma*,[544] a *Big Pharma* na cjepivima ostvaruje enormne zarade.

Čini se da je to doista slučaj s istraživanjem hripavca koji se spominje u članku AP-a. Pogledajte podatke iz lista Sveučilišta Johns Hopkins u kojem se raspravlja o istraživanju hripavca:

> Daniel Salmon, glavni autor studije i pridruženi profesor epidemiologije na Medicinskom fakultetu Sveučilišta Florida, rekao je: „Naši rezultati pružaju nam nove podatke u naporima koje poduzimamo za kontrolu hripavca. Smanjenje broja američke djece koja se cijepe u školi remeti jednu od najučinkovitijih metoda za prevenciju epidemija bolesti koje se mogu spriječiti cijepljenjem", dodao je Salmon koji je također profesor-vanjski suradnik na Odsjeku za međunarodno zdravlje Škole Bloomberg...
>
> U članku objavljenom u svibnju 2005. u *Arhivima pedijatrije i adolescentske medicine* Salmon i suradnici izvijestili su da su roditelji koji su tražili oslobođenje od cijepljenja doživljavali cjepiva kao nesigurna i nedjelotvorna unatoč čvrstim zdravstvenim dokazima koji govore suprotno. Također su vjerovali da su djeca manje prijemčiva za bolesti koje se mogu spriječiti cijepljenjem te da bolesti nisu toliko opasne. Roditelji oslobođene djece istovremeno nisu imali povjerenja u vladu.
>
> Studiju, koju je djelomično financirao Centar za kontrolu i prevenciju bolesti, napisali su Omer, William K. Y. Pan, Neal A. Halsey, Shannon Stokley, Lawrence H. Moulton, Ann Marie Navar, Mathew Pierce i Salmon. *Koautori su primili financijsku naknadu za konzultantski rad ili svjedočenje nevezano uz tu studiju od tvrtki Sanofi Pasteur, GlaxoSmithKline, Merck, Chiron i Ministarstva pravosuđa SAD-a.*[545] (naglasak dodan).

---

[544] Vidi Angell 2005.

[545] Iz članka „High Rates of Whooping Cough Associated With Easy Exemptions", list Sveučilišta Johns Hopkins, Kenna Lowe, 23. listopada 2006.

Taj članak iz lista Sveučilišta Johns Hopkins otkriva mnoštvo zanimljivih podataka. Zadnji dio članka (koji sam stavio u kurziv) otvoreno priznaje da su ultrabogati proizvođači cjepiva[546] platili istraživačima za tu studiju. To je nešto kao da ultrabogata mesna industrija plati farmerima za objavljivanje medijskih izvješća o tome da je njihovo meso sigurno, čisto i da nije zaraženo kravljim ludilom. Vrlo je zanimljiva činjenica da članak AP-a ne sadrži tu informaciju te umjesto toga samo obavještava čitatelja da su grupu financirale vladine organizacije (CDC itd.).[547] AP-ov članak samo insinuira da su dva istraživača imala „veze s proizvođačima cjepiva": AP-ov članak informira nas da voditelj istraživačkog tima, Daniel Salmon sa sveučilišta u Floridi, nema financijskih veza s proizvođačima cjepiva. Međutim, AP-ov članak ne pojašnjava što to znači. Ne govori nam ima li Salmon nekih drugih, „ne-financijskih" veza s proizvođačima cjepiva – je li Salmon stekao prestiž, napredovao u karijeri ili dobio neke druge beneficije? To je bitna činjenica jer je uobičajeno pronaći tajne, ne-financijske veze između istraživača i industrije. K tomu, AP-ov članak ne govori nam je li Salmon dobio novac za istraživanje iz drugih izvora (npr. Sveučilišta Florida, CDC-a, FDA, itd.). AP-ov članak kaže da je studiju financirao CDC koji kontrolira *Big Pharma* tako da je Salmonu možda platio (i vjerojatno jest) CDC, a ustvari mu je neizravno platila *Big Pharma*, dok AP-ov članak netočno navodi da Salmon nije imao veza s proizvođačima cjepiva. Teško je vjerovati da je Salmon na tom projektu radio besplatno budući da se, kako to navodi Angell,[548] sveučilišne istraživače danas uglavnom plaća na različite načine za njihova istraživanja, a „čisti istraživač", koji istražuje samo zbog znanja i slave otkrića, u potpunosti je nestao iz znanstvenih akademskih krugova.

Uzmemo li u obzir *Big Pharminu* sklonost korupciji i plaćanju za lažirane podatke,[549] čini se da možemo zaključiti da ta studija također uključuje neku vrstu korupcije te da je *Big Pharma* jednostavno potplatila uključene istraživače da bi dobila rezultate koji zagovaraju cijepljenje. To je pouzdani induktivni zaključak, a traljavost podataka u studiji ukazuje da je taj zaključak vjerojatno točan.

---

[546] Angell (2005.), Kirby (2005.) i Richards (2006.) raspravljaju o tome koliko su doista korporatisti *Big Pharme* basnoslovno bogati i moćni (što javnosti nije dovoljno poznato).

[547] U Richardsu 2006. pokazano je da „regulatorne agencije" poput CDC-a, FDA, AMA-e, ACS-a i tako dalje ustvari nisu agencije za regulaciju: one ne reguliraju *Big Pharmu*. Umjesto toga, ističe Richards, te su agencije ustvari korporacije koje rade za profit; njima upravlja i kontrolira ih *Big Pharma*.

[548] Angell 2005., 1. poglavlje.

[549] Angell 2005. i Richards 2006. navode mnoge takve primjere.

Studija otvoreno *napada* roditelje. AP-ov članak ismijava roditelje i njihove „neosnovane strahove", dok članak iz novina Sveučilišta Johns Hopkins sadrži čudnu rečenicu, koja se u tekstu niotkud pojavljuje, potpuno izvan konteksta:

„Roditelji oslobođene djece također nisu imali povjerenja u vladu."

Zagonetno je da se ta rečenica pojavljuje u članku iz novina Sveučilišta Johns Hopkins. Zašto se ondje našla? Ta rečenica nema nikakve veze s člankom AP-a ili s podacima iz članka iz novina Sveučilišta Johns Hopkins.

Ne vidim kako izbjeći zaključak da je ta rečenica u članku mjesto našla iz sljedećih razloga: da napadne roditelje, izazove neprijateljstvo i prijezir prema roditeljima koji se protive cijepljenju, spriječi slobodu mišljenja, omete roditeljsku autonomiju i izazove strah kod onih koji sumnjaju u korporatiste i vidljivu vladu. To je kao da članak tvrdi sljedeće:

Ako sumnjate u vladu vi ste zločinac.

(U ovom slučaju, zločin bi se sastojao u tome da su roditelji protiv vlade ili što zanemaruju djecu zato što ih ne „štite" cijepljenjem.)

Ono što je po mom mišljenju *vrlo* zanimljivo je da ako pažljivo pročitate *oba* članka, onaj AP-a i onaj iz novina Sveučilišta Johns Hopkins, vidjet ćete da oba sadrže donekle skrivenu poruku: članci u konačnici za epidemiju hripavca ne krive zakone, liječnike, političare, cjepiva ili proizvođače cjepiva, škole, loše zdravstveno stanje, pretilost, povećano siromaštvo u Americi ili nezdravu hranu koja se u Americi konzumira. Umjesto toga, oba članka nedvosmisleno stavljaju krivnju na *roditelje*, kao da govore:

Epidemiju hripavca izazvali su roditelji koji su protiv vlade!

Članak AP-a navodi da „javni zdravstveni djelatnici *vjeruju* da su brojevi u porastu zato što zaštita koju pruža cjepivo postaje sve slabija". (kurziv dodan) Obratite pozornost na riječ u kurzivu, „vjeruju". *To je priznanje da je članak AP-a neznanstven* te se zato može zanemariti, jer uvjerenje nije znanstveno. Također je zanimljivo zabilježiti da ova rečenica ukazuje da je sve u tom članku AP-a ustvari zasnovano na uvjerenju a ne na znanosti. Osim toga, ta rečenica nameće čitateljima uvjerenje da je epidemija izazvana činjenicom da se ljudi ne docjepljuju dovoljno (dakle, ponovno je sve krivnja roditelja.) *To je priznanje da cjepivo ne djeluje.* Čini se da članak govori sljedeće: nije se pokazalo da postojeće cjepivo štiti stanovništvo, znači ne možemo zaključiti da cjepivo nije djelotvorno, već ćemo umjesto toga zaključiti da rješenje leži u više cjepiva (docjepljivanju).

(To je kao da kažete da stavljanje meda na pod ne odbija žohare, tako da je najbolji način kako se riješiti žohara staviti još meda na pod.) Međutim, niti za jednu od tih izjava nisu podastrijeti dokazi te je samo pretpostavka da je nedovoljno docjepljivanje razlog nedavne epidemije hripavca. Da sažmemo:

Priznanje potrebe za docjepljivanjem =
priznanje da cjepivo nije djelotvorno.

Zanimljivo je i da niti jedan članak ne navodi neke druge moguće razloge epidemije: uz nedjelotvorno cjepivo, epidemije mogu biti izazvane povećanim siromaštvom u Americi (što je povezano s osnivanjem Sjevernoameričke unije) ili očajno lošom prehranom i vrlo visokim razinama pretilosti u Americi. Prema člancima, jedini krivci su roditelji (zato što su toliko neodgovorni i koriste „labave zakone").

Također, članak iz novina Sveučilišta Johns Hopkins pokazuje da istraživači odlučno tvrde da postoje „jaki dokazi" da je cjepivo za hripavac djelotvorno (odnosno, da sprječava pojavu bolesti). Ali nismo li mi upravo vidjeli (gore) da to nije slučaj? Zanimljivo je da članci ne navode što su ti dokazi, ili nam, na primjer, pokazuju jasan pregled podataka koji čine te „očite dokaze". Umjesto toga, članci nam govore sljedeće:

Postoji epidemija hripavca, a cjepivo za hripavac je djelotvorno cjepivo!

Prema Orwellovoj *1984.*, to se naziva dvostruki govor: X je ne-X.

Zanimljivo je također spomenuti kako se članci podudaraju u informacijama (dezinformacijama) koje donose. To je dobar primjer kako masovni mediji nemaju različite informacije ili gledišta. Na primjer, vaša kablovska televizija može imati nekoliko kanala s vijestima, ali svi oni će objavljivati iste informacije, a niti jedan neće izvještavati o tome kako se, primjerice, broj medonosnih pčela u Americi drastično smanjuje, kako vrijednost američkog dolara drastično pada (od travnja 2007.) i tako dalje. Umjesto toga, glavni mediji s vijestima posvećeni su Michaelu Jacksonu, lakrosu na Sveučilištu Duke, Janet Jackson, Hillary Clinton, Marthi Stewart, Anne Nicole Smith, Monici i Billu i drugim likovima iz tabloida.

Nadalje, podaci o cijepljenju iz 1900-ih koji se nalaze u gornjem grafikonu pokazuju da je cjepivo za hripavac:

i. nepotrebno,
ii. popraćeno povećanjem učestalosti pojave hripavca (kao da ustvari izaziva hripavac, a ne štiti od njega) te da
iii. nikada nije dokazano da ono pridonosi eliminaciji ili smanjenju hripavca.

Zanimljiva je činjenica da istraživači koje su proizvođači cjepiva financirali za studiju o kojoj se raspravlja u AP-u (i novinama Sveučilišta Johns Hopkins) jednostavno ignoriraju točke (i) – (iii), pa jedino što možemo zaključiti jest da prikrivaju jednostavne znanstvene podatke, što njihovu „studiju" čini lažnom. Je li to prikrivanje i neznanstvena neistinitost dodatni dokaz da je istraživače (pod vodstvom D. Salmona) jednostavno potplatila *Big Pharma* za izmišljanje studije? Je li to izmišljanje još jedna posljedica činjenice da su istraživači primorani da lažiraju istraživanje tako da bi dobili zaključke koje želi *Big Pharma* (koji su: hripavac izazivaju roditelji), prikrivanjem stvarnih podataka, kako sam to gore naveo?

Članak AP-a ne govori nam da postoji povezanost između država s takozvanim „labavim zakonima" i povećanjem broja slučajeva hripavca. Ne govori nam koliko je slučajeva bilo u državama s „labavim zakonima", niti koliko je u nekim državama teško dobiti oslobođenje, što članak sugerira. Članci nam ne govore jesu li postojali neki drugi čimbenici (prehrana, kemijski tragovi[550] itd.) osim „labavih zakona" (što, kao što sam već naveo, ustvari znači „loši roditelji koji su protivnici vlade"), a koji bi mogli biti odgovorni za epidemije. Umjesto toga, članak zaključuje sljedeće:

U državi X bilo je više hripavca nego u državi Y, znači da je to odgovornost roditelja koji su protivnici vlade.

Skinete li lak, to je ono što oba članka zaključuju, što je točno ono što se može očekivati od korporatističkih medija: prokorporatističke dezinformacije. Ta i druga izostavljanja (otkriće da cjepivo nije djelotvorno) pokazuju da taj članak ne samo da nije znanstven, već očito izostavlja informacije koje bi ga diskreditirale i porekle. To je, dakako, ključni element načina na koji masovni mediji informiraju i izvještavaju: izvijestite samo o nekim pojedinostima, i to na takav način da se priča promijeni u korist korporatista.

---

[550] To je izuzetno bitan nedostatak o kojem ćemo govoriti kasnije u ovom poglavlju, a to je pitanje koje objašnjava što doista stoji iza cjepiva.

Također valja spomenuti da AP-ov članak čitatelja informira da roditelji imaju „neosnovane strahove" od cjepiva. Međutim, ne samo da ću u nastavku teksta to pobiti znanstvenim dokazima, budući da je u mnogim člancima iz medicinskih časopisa pokazano da cjepivo protiv hripavca uzrokuje smrt u kolijevci, oštećenja mozga i autoimune bolesti, već i sam *članak AP-a u drugoj rečenici također ukazuje da postoje problemi s cjepivom za hripavac,* kao, npr. kada dijete „ može loše reagirati". Znači, taj članak sadrži očiglednu kontradikciju u „rezoniranju": ne morate se bojati cjepiva, ali možete loše reagirati na njih (znači da postoji nešto čega se trebate bojati). Dakle, AP-ov članak nam govori da je X ustvari ne-X. Ponovno, to se naziva dvostruki govor, kako je to Orwell naveo u svojoj knjizi *1984.*

Zataškavanje empirijskih podataka o cjepivima u medijima i obrazovanju

Najčešće korišteni udžbenici za imunologiju i imunosne sustave koji se koriste u medicinskim školama i na medicinskim fakultetima u Americi ne sadrže grafikone poput onoga koji smo gore prikazali! Na primjer, često korišten udžbenik *The Immune System (Imunosni sustav)* koji je napisao stanfordski profesor Peter Parham (New York, *Garland Publishing*), ne uključuje niti jedan od podataka navedenih u ovom poglavlju, kao primjerice gore prikazani grafikon. Umjesto toga, Parham uključuje grafikone samo za boginje, dječju paralizu, difteriju i ospice (ali ne za druge bolesti!), ali najvažnije je da on mijenja grafikone, pa oni ne započinju s 1900. kao gornji grafikon. Time prikriva činjenicu da se učestalost pojavljivanja bolesti već uvelike smanjivala prije uvođenja cijepljenja, a umjesto toga sugerira da se učestalost počela smanjivati poslije uvođenja nacionalnog cijepljenja.

Pogledajte kako se zbog činjenice da grafikon za ospice počinje s 1960-ima čini da je cjepivo *zaslužno* za smanjenje broja slučajeva (iako grafikon ukazuje na gotovo stopostotno povećanje odmah po početku procjepljivanja, što se ne bi dogodilo da je cjepivo djelotvorno). Prikazivanje podataka koji obuhvaćaju kraći vremenski raspon od 1960-ih naovamo, što je slučaj s tim grafikonima, umjesto od 1900-ih naovamo, prikriva *ogromno* smanjivanje učestalosti pojavljivanja bolesti prije toga i pokazuje da cjepivo nije bilo odgovorno za ništa osim gore spomenutog porasta bolesti neposredno po cijepljenju. Dobar je to primjer besramne podmuklosti i lažiranja koji su danas postali standard u akademiji.

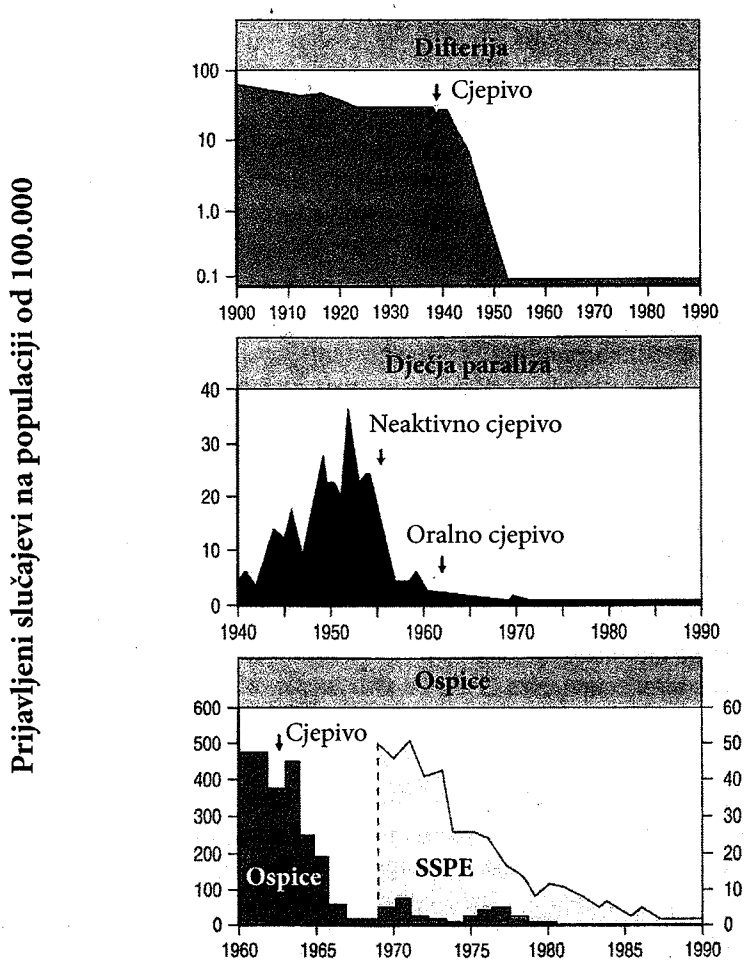

„Uspješne kampanje cijepljenja. Difterija, dječja paraliza i ospice su doslovno iskorijenjene u SAD-u, kao što možemo vidjeti iz ova tri grafikona. Strelice pokazuju kada su započele kampanje cijepljenja. Subakutni sklerozni panencefalitis (SSPE) je bolest mozga koja je kasnija posljedica zaraze ospicama kod manjeg broja pacijenata. Smanjenje ospica popraćeno je smanjenjem pojave SSPE-a 15 godina kasnije. Budući da te bolesti nisu istrijebljene u cijelom svijetu, a učestalost međunarodnih putovanja vrlo je velika, imunizacija se mora održavati kod većine populacije da bi se spriječila ponovna pojava bolesti."

27. stranica Parhamovog *Imunosnog sustava (The Immune System)*

Što se tiče ostalih Parhamovih grafikona, nemam pojma odakle potječe grafikon difterije objavljen u njegovoj knjizi. Nije, naime, utemeljen na činjenicama. Parham tvrdi da grafikon predstavlja stanje u Sjedinjenim Američkim Državama, a čak se i internetska stranica Svjetske zdravstvene organizacije slaže s podatkom da je cijepljenje protiv difterije u SAD-u započelo 1920-ih, a ne 1940-ih. Znači, to smanjenje broja slučajeva difterije o kojem

govori Parhamova knjiga jednostavno nije podatak koji navode drugi izvori (kao npr. WHO i gore citirane knjige). Gore prikazana stranica iz Parhamove knjige tvrdi da je riječ o SAD-u, tako da bi netko pomislio da i grafikon pokazuje stanje u SAD-u, budući da stranica ne tvrdi suprotno. Ali ponavljam, to znači da je grafikon jednostavno ... izmišljotina. (U potonjem tekstu ću objasniti zašto grafikon dječje paralize obmanjuje.)

Korelacija i uzročnost

Što liječnici kažu o djeci koja se ozbiljno razbole poslije cijepljenja: puka je slučajnost da su se cijepljenje i bolest dogodili u isto vrijeme.

Što su liječnici i medicinsko osoblje naučili reći kada roditelji prijave da je, na primjer, dva sata, dva dana ili dva tjedna po cijepljenju njihovo dijete pretrpjelo opasnu bolest i/ili oboljenje? Čini se da liječnici uvijek kažu isto: „Samo zato što se dijete razboli odmah nakon cijepljenja ne znači da je cjepivo izazvalo bolest".

Oni tvrde da postoji korelacija, a ne uzročnost, između dva događaja (cijepljenja i bolesti): dva događaja odvijaju se u isto vrijeme, ali nisu ni na koji način povezana.

Korelacija se razlikuje od uzročnosti. Korelacija je kada se dvije stvari dogode istovremeno ali ih se ne može dovesti u vezu, a uzročnost je kada se pokaže da su te dvije stvari povezane. Korelacija je, na primjer, poput skakanja za vrijeme pljuska: oboje se događa u isto vrijeme, ali očito jedan događaj ne uzrokuje drugi (na primjer, žaba može skakati i kada je vjetrovito, sunčano ili maglovito). Uzročnost je, međutim, poput tornada i oštećene kuće: obje stvari su se dogodile u isto vrijeme i na istom mjestu, a jedini način na koji možemo objasniti oštećenje kuće je jedini događaj koji je mogao biti dovoljno snažan da ošteti kuću (tornado). Ono što je izuzetno važno reći o razlici između korelacije i uzročnosti je da žaba može skočiti bez obzira je li kišilo ili nije (što znači da kiša nije uzrokovala žabin skok), dok kuća može biti oštećena isključivo ako postoji tornado (znači, tornado je uzrok oštećenja kuće). Dakle, u slučaju cjepiva, ako dijete nedugo nakon cijepljenja počne pokazivati simptome autizma (npr. dijete je počelo lijepo govoriti, ali prestalo je govoriti nekoliko dana po primitku cjepiva), a ti simptomi su identični simptomima trovanja živom, što ćete vidjeti u donjem tekstu, tada je jedina stvar koja može objasniti simptome autizma/trovanja živom masivna količina žive koja se unijela u tijelo, a to zasićenje živom *moglo je doći jedino iz cjepiva*. Kao i u slučaju tornada, to je uzročnost, ne samo korelacija.

Uzročnost se može definirati na sljedeći način:

Uzročnost: Y će se dogoditi samo ako se najprije dogodi X, a ako se X ukloni, Y se neće dogoditi. Na primjer, (Y) autizam se događa samo ako postoji trovanje živom (X).

U nastavku ću to i na primjeru dodatno pojasniti.

Učestalost pojavljivanja

Ako se tijekom vremena obrazac ponavlja, ako se dvije stvari često ili isključivo pojavljuju u isto vrijeme počet će *izgledati* kao uzročnost, a ne korelacija. Na primjer, ako žaba skoči svaki put kad pada kiša i netko tome svjedoči više puta, može mu se učiniti da kiša uzrokuje žabin skok. Međutim, sve dok se između žabe i kiše ne utvrdi uzročna povezanost može se smatrati jedino korelacijom.

Pogledajmo sada drugi primjer. Ako dobijem bolest nalik gripi (nazovimo je B) nakon što sam jedanput ili dvaput išao u neki restoran gdje sam jeo isto jelo (nazovimo taj događaj RJ: odlazak u određeni *R*estoran i jedenje specifičnog *J*ela), ne znam je li restoran uzrok bolesti; znam samo da su se te dvije stvari dogodile istovremeno. Međutim, ako sam u tom restoranu bio 50.000 puta s dugim razmacima (recimo, mjesec dana) između posjeta, i ako sam se razbolio 25.000 puta, ali nikada se nisam razbolio negdje drugdje, to ukazuje da postoji uzročnost (a ne korelacija), zato što postoji mnogo korelacije: u ovom slučaju, *to je nešto što se ponavljalo u 50% slučajeva, pod istim okolnostima, a uzorak je bio ogroman.* Međutim, strogo uzevši, to nije dokaz uzročnosti, to je samo dobra indikacija da možda postoji uzročnost. U ovom slučaju, u 50% slučajeva restoran se pokazao izvorom bolesti.

Kada je nešto *korelacija,* a kada *uzročnost*

U gornjem primjeru, B se dogodio samo ako se prvo dogodio RJ. Postavljaju se neka jednostavna pitanja: postoji li između B i RJ doista samo korelacija, ili možda postoji uzročnost, gdje RJ uzrokuje B? Kako to možemo procijeniti? Odgovor je jednostavan: ako se B događa *samo* kada se prije njega dogodi RJ, i kada je vremenski raspon između B i RJ uglavnom jednak, to znači da je to uzročnost, a ne korelacija. Razlog za to je jednostavan: B može postojati samo ako se dogodi RJ, a bez RJ nema ni B.

Zaključak je sljedeći: mogu dobiti B samo ako napravim RJ, a ako ne napravim RJ neću dobiti B. Na taj način filozofi definiraju uzročnost: B se događa ako i samo ako najprije postoji RJ. To je upravo poput slučaja tornada i žive u cjepivu.

Možda postoje neki čimbenici koji me potiču da istrpim dva događaja: odlazak u restoran RJ i zatim dobivanje bolesti B, a gdje RJ nije uzrok B. Međutim, ako ja *nekoliko puta* odem u drugi restoran i svaki put jedem isto jelo kao u prvom restoranu (nazovimo to RJ_2), ali nikada ne dođe do B, tada znam da RJ_2 ne uzrokuje B i da moram provesti RJ da bi izazvao B. Nadalje, mogu dokazati da RJ uzrokuje B ako odem u mnogo, na primjer, 100 restorana (nazovimo ih $RJ_{2\text{-}101}$), ali B se nikada ne pojavi, tada znam da jedino RJ uzrokuje B, i ako prvo ne napravim RJ, B neće uslijediti. To je uzročnost, a ne korelacija.

Liječnici često tvrde da je ono što kod djeteta izgleda kao šteta nastala zbog cjepiva *korelacijski događaj*, ali roditelji će često tvrditi da je to *uzročni događaj*. Da bi se riješilo ovo pitanje trebalo bi dokazati da bolest djeteta postoji samo zbog prisutnosti toksičnih sastojaka cjepiva (npr. istaknuti kako do trovanja živom [za koje ćemo u nastavku dokazati da je ustvari autizam] dolazi samo ako postoji prisustvo injekcije s živom). Kako ćemo nakon ovog vidjeti, bilo je mnogo slučajeva gdje je to dokazano, preciznije, gdje je dokazano da cjepiva izazivaju autizam, oštećenje mozga, autoimune bolesti, sindrom smrti u kolijevci, smrt i mentalnu poremećenost, da navedemo tek neke – a bez cjepiva te bolesti ne bi postojale.

Cijepljenje i imunizacija

Sada ćemo pregledati specifične podatke o cjepivima što je važno znati tako da možemo razumjeti kako su ona korporatističko oruđe. Prvo:

Cijepljenje: davanje injekcije (davanje toksoida, imunobiološkog sredstva)

Imunizacija: postupak izazivanja umjetnog imuniteta davanjem cjepiva

To su dvije različite stvari. Primjena toksoida ne dovodi automatski do razvoja odgovarajuće imunosti, kako smo prethodno vidjeli. Mora se dokazati da cjepivo *uzrokuje* imunizaciju, u suprotnom u istraživanju cijepljenja i imunizacije nema znanosti. Vidjet ćemo da ustvari nema povezanosti između cijepljenja i imunizacije, što znači da postupak nije znanstven. To je, ustvari, korporatističko oruđe, što znači da je genocidan i namijenjen izazivanju masovnog jada.

Učinkovitost studije

Dr. Lorraine Day navodi sljedeće dvije kategorizacije:[551]

Učinkovitost istraživanja: teorija i praksa koje kažu da ako ubrizgate cjepivo u neku osobu možete dokazati da ta osoba razvija antitijela protiv virusa/bolesti za koje je cijepljena

Klinička učinkovitost: empirijska studija i provjeravanje je li istraživanje učinkovito ili ne: dokazujete da ta antitijela koje osoba ima nju ustvari štite od bolesti. (Provjeravate da se uvjerite da se bolest smanjila ili je li nestala.)

Klinička učinkovitost *nikada* se ne proučava ni za jedno cjepivo.[552] Za cjepivo se tvrdi da je učinkovito samo na temelju učinkovitosti istraživanja. Učinkovitost istraživanja doista se javlja (stvaraju se antitijela, ona se pojavljuju), *ali to je sve što je poznato*, a nije poznato niti štite li antitijela od bolesti. Podaci pokazuju da ustvari ne dolazi do kliničke učinkovitosti.

Dakle, u stvarnosti *nije znanstveno poznato ili dokazano* da je bilo koje cjepivo djelotvorno (što Viera Scheibner pokazuje u australskom predavanju na DVD-u *Cijepljenje: skrivena istina [Vaccination: The Hidden Truth]*[553]). Zbog te činjenice primoran sam tvrditi da su cijepljenje i klinička učinkovitost neznanstveni: nema znanosti u istraživanju cjepiva.

Podaci o boginjama

Sada ću ukratko pokazati zašto svi slučajevi masovnog cijepljenja ne uključuju znanost, već sve vrste čudnih stvari, što pokazuje da cjepiva nisu ono što udžbenici iz imunologije i televizijske reklame *Big Pharme* tvrde da jesu. Najprije nekoliko riječi o boginjama.

---

[551] Ona je podastrla sljedeće informacije u Renseovoj radijskoj emisiji, www.rense.com, emitiranoj 11. studenoga 2005.

[552] Ibid.

[553] To predavanje izdala je u DVD formatu Informacijska služba za cjepiva (Vaccine Information Service), PO Box 4, Turramurra NSW 2074, Australija (www.vaccination.inoz.com).

Bolest:[554]

- 1980.: WHO tvrdi da su u SAD-u iskorijenjene
- U Indiji, gdje je 88% populacije cijepljeno, nedavno je došlo do velikih epidemija boginja[555]
- Postoje brojna izvješća da je *Bayerovo* cjepivo protiv boginja zaraženo AIDS-om[556]
- Cjepivo protiv boginja nije se pokazalo djelotvornim[557]

Pogledajte sljedeće grafikone:

Engleska i Wales: Prosječni godišnji broj smrtnih slučajeva od boginja

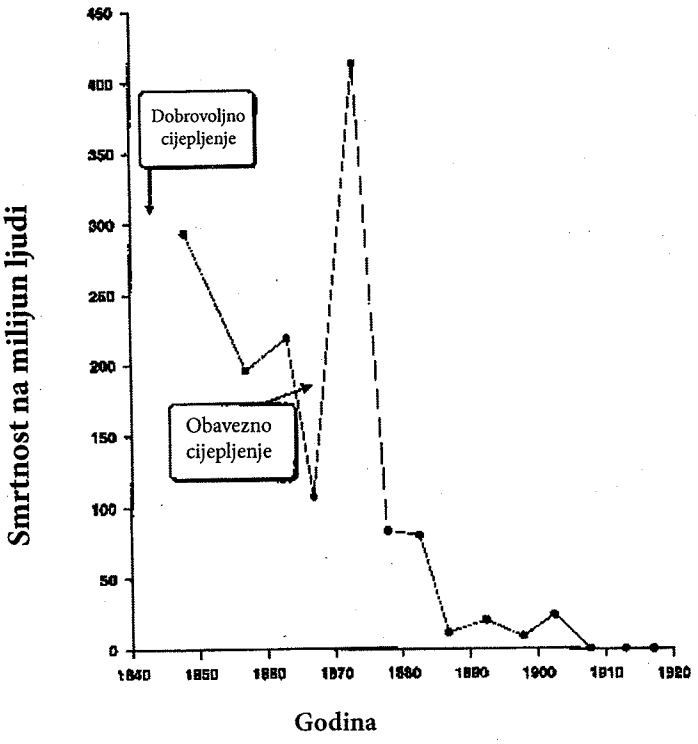

[554] Većina ovih informacija potječe iz Tenpennyja 2005.

[555] Tenpenny 2005.

[556] „Bayer Sold HIV-Risky Meds", Frankfurt, Njemačka, CBS/AP, 22. svibnja 2003. (Također se nalazi na http://cbsnews.com/stories/2003/05/22/health/main555154.shtml.)

[557] Tenpenny 2005.

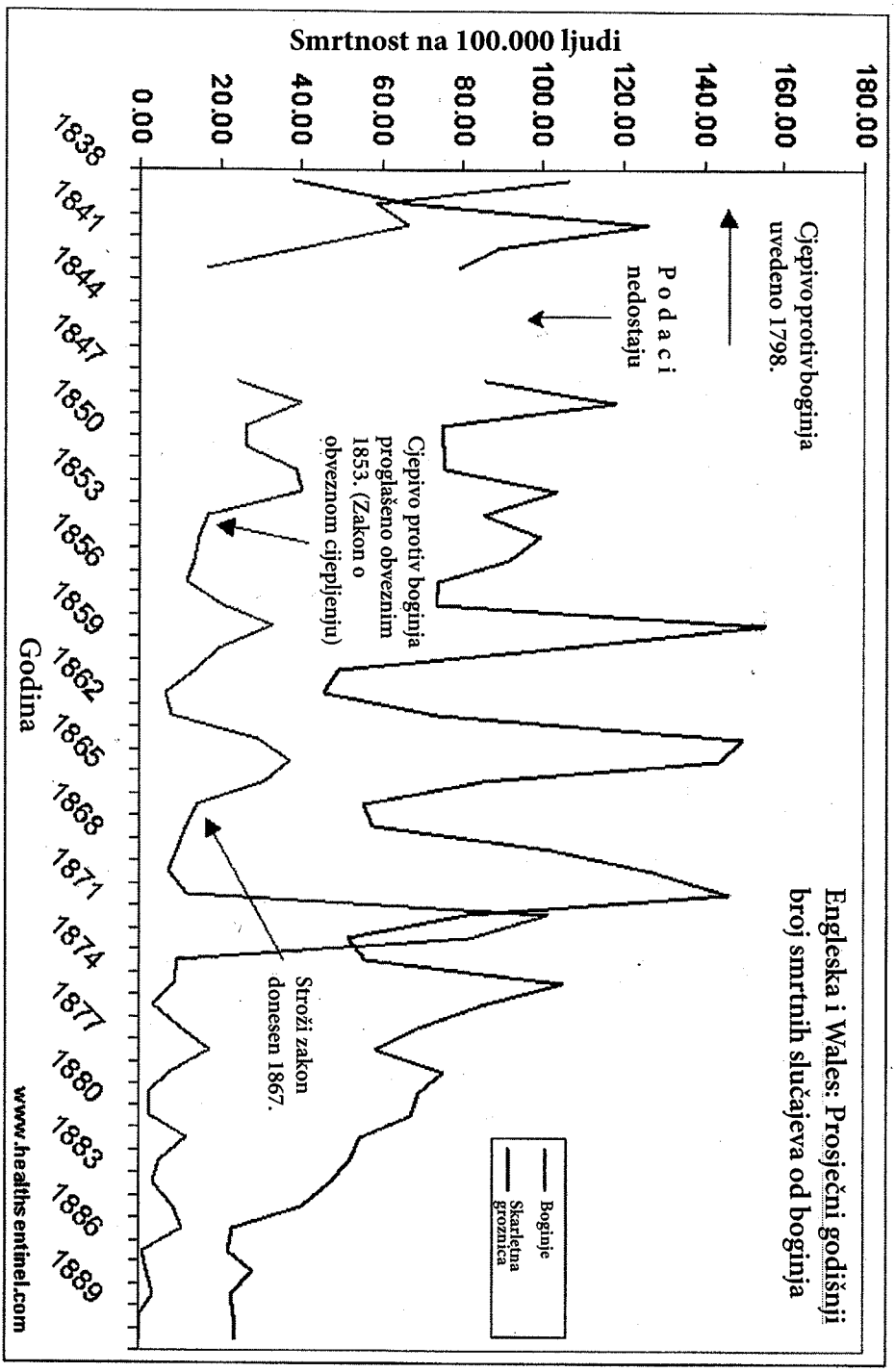

Zahvale stranici healthsentinel.com na ovom grafikonu.
(Gornja linija pokazuje skarletnu groznicu, a donja boginje).

Gornji grafikoni pokazuju da su društva koja su u potpunosti cijepljena redovito imala epidemije boginja. To pokazuje da cjepivo protiv boginja nije dovelo do iskorjenjivanja te bolesti, a u mnogim slučajevima nije dovelo do smanjenja učestalosti njihovog pojavljivanja.

1900: zemlje su zabilježile malo više od 21.000 slučajeva boginja, a 894 oboljelih je umrlo: smrtnost od 4,2 posto

To pokazuje da postoji problem s često spominjanih *30 posto* manjom smrtnosti od boginja koju istraživači uobičajeno navode.[558]

Nadalje, nema smisla da bi boginje ubile velik broj ljudi jer je to samo kožna bolest.[559] Dakle, doslovce sve tvrdnje o dramatičnom padu slučajeva boginja (navodno zbog cjepiva) netočne su. Kako bi obična kožna bolest koja ubija samo 4,2 posto bolesnika mogla toliko smanjiti svoju učestalost? Dr. Tom Mack sa Sveučilišta Southern California rekao je na skupu CDC-a održanom 6. lipnja 2002. da „smrtnost od boginja nije onakva kakva se navodi".[560] Dr. Mack također je rekao da „bi čak i s masovnim cijepljenjem boginje na kraju izumrle. Već su počele odumirati. Samo bi potrajalo malo duže".[561] To je, naravno, ono što bismo i očekivali ako uzmemo u obzir gore navedene podatke o učestalosti bolesti koje su se smanjivale 1900-ih prije pojave cjepiva.

Konačno, Tenpenny (2005.) je pokazao da, začuđujuće, nitko ne zna zašto ljudi umiru od boginja, i nitko ne zna što uzrokuje smrt od boginja u onim rijetkim slučajevima u kojima ubijaju svoju žrtvu.

Kraće rečeno, informacije i podaci o boginjama i cjepivu protiv boginja zaista su zaprepašćujući. Nemaju smisla i nevjerojatno su traljavi, amaterski, neznanstveni i nesuvisli. Međutim, sve to *ima* smisla uzmemo li u obzir što je u prvom poglavlju navedeno o tajnoj korporatističkoj vladi. Tada možemo uvidjeti da je cjepivo protiv boginja jednostavno dio njihovog programa.

---

[558] Za dodatne informacije o tim pitanjima vidi Tenpenny 2005.

[559] Tenpenny 2005.

[560] Tenpenny 2005.

[561] Mack je to rekao na sastanku Savjetodavnog odbora za imunizaciju (ACID), koji je održan 19. i 20. lipnja 2002. Hvala Tenpennyju (2005.) za taj citat.

Podaci o dječjoj paralizi

- 90 posto ljudi izloženih virusu dječje paralize dobiju tek glavobolju ili prehladu[562]
- 54 posto ljudi izloženih virusu dječje paralize dobiju abortivni poliomijelitis (ili idiosinkratsku bolest koja nije opasna, poput neobične upale grla)[563]
- 3 posto ljudi izloženih virusu dječje paralize dobije poliomijelitis koji nije paralizirajući (poluozbiljnu bolest, poput jake glavobolje), bez trajnih posljedica, s manifestacijama koje izgledaju poput virusnog meningitisa[564]
- 2 posto ljudi izloženih virusu dječje paralize dobiju *paralitički polio* (za što većina Amerikanaca vjeruje da je jedini mogući set simptoma do kojih dolazi kada je osoba izložena virusu dječje paralize). 50% ljudi koji dobiju *paralitički polio* u potpunosti se oporave. Svega je 2 posto od 2 posto onih koji dobiju *paralitički polio* (što je *ispod* desetine od 1 posto svih ljudi izloženih virusu dječje paralize – što je vrlo mali dio svih ljudi koji su izloženi virusu dječje paralize)[565]
- Polio nije jednak paralizi
- 1955. godine započelo je masovno cijepljenje. Popratila ga je promjena u definiciji dječje paralize, gdje je umjesto definicije *dječje paralize* kao „dva posjeta liječniku unutar nekoliko dana pri čemu postoji neka razina paralize u svakom slučaju" bio slučaj da od dva izvješća mora proći 60 ili više dana, tako da je razumljivo da se većina slučajeva dječje paralize ne bilježi (budući da je dječja paraliza obično toliko blaga da jednostavno prolazi za nekoliko dana), a podaci pogrešno pokazuju da se učestalost pojavljivanja dječje paralize smanjila. Također, u isto vrijeme (1955.) definicija epidemije promijenjena je od 6 slučajeva na 100.000 stanovnika u 35 na 100.000, tako da je potrebno da veći broj ljudi dobije dječju paralizu da se to nazove epidemijom.[566] Dakle, učestalost dječje paralize ustvari se od 1955. i nekoliko godina nakon 1955. *povećala*, a liječnici su izvijestili da se *smanjila*.[567]

---

[562] Tenpenny 2005.

[563] Tenpenny 2005.

[564] Tenpenny 2005.

[565] Tenpenny 2005.

[566] *American Journal of Public Health*, broj 45, dodatak 1-63, 1955. (hvala Tenpennyju 2005. za taj citat). Vidi također Tenpenny 2005.

[567] O tome se govori u Milleru 1999. te u gore spomenutom australskom predavanju na DVD-u *Cjepiva: skrivena istina*.

Zadnji slučaj dječje paralize u SAD-u zabilježen je 1991. i čini se da dječja paraliza nikada nije predstavljala opasnu prijetnju. Međutim, američka djeca primaju *pet* doza cjepiva od rođenja do pete godine, a danas je dobro poznato da te doze sadrže desetke virusa karcinoma (kao npr. SV40 virus karcinoma).[568]

Podaci o hepatitisu B

Bolest:[569]

- Uzrokuje je virus
- Traje 4-8 tjedana
- Vrlo težak slučaj gripe sa žuticom
- Prenosi se krvnim putem, spolnim odnosom ili s majke na dijete
- Najveći broj slučajeva zabilježen je među teškim ovisnicima, prostitutkama i homoseksualcima (*izuzetno* rijetko kod trudnica)
- 50 posto onih koji obole nema nikakvih simptoma
- 30 posto dobije gripu
- 20 posto dobije simptome hepatitisa B (mučnina, povraćanje, žutica) i posjećuje liječnika (95 posto njih iz te skupine u potpunosti se oporavi)
- Od onih 5 posto koji se *ne oporave* u potpunosti:
  - 75 posto ima asimptomatsku infekciju (infekciju bez simptoma), tako da nije bitno jesu li se u potpunosti oporavili ili ne (to je 3,75 posto od ukupnog broja izloženih hepatitisu B)
  - 25 posto od tih 5 posto dobiju bolest jetre ili karcinom jetre *desetljećima nakon zaraze* (ako su ti problemi s jetrom doista izazvani hepatitisom B). (To je 1,25 posto od ukupnog broja izloženih hepatitisu B)

Kako to kaže Tenpenny (u mojoj parafrazi): mi cijepimo milijune djece da bi navodno spriječili nekoliko stotina ili tisuća slučajeva kronične bolesti jetre u gore spomenutim visokorizičnim skupinama, trideset godina kasnije, ako su te bolesti uopće izazvane hepatitisom B a ne nekim drugim čimbenicima (alkoholizmom itd.).[570]

---

[568] Vidi Bookchin i Schumacher 2005. Horowitz također detaljno raspravlja o tome u svojoj knjizi (vidi bibliografiju), a Russell Blaylock govorio je o tome u radijskoj emisiji *Nutrimedical Report* (www.nutrimedical.com) i Renseovoj radijskoj emisiji (www.rense.com).

[569] Većina ovih informacija potječe iz Tenpennyja 2005.

[570] Tenpenny 2005.

Cjepivo:

- Naziva se „Recombvax" (*Merck*)
- Daje se bebama starima jedan dan, nikada nije istraženo je li sigurno za novorođenčad[571]
- Sadrži živu[572] i aluminij
- Genetski stvoreno cjepivo[573] (tako da usađuje izvanzemaljski DNA u novorođenčad staru jedan dan)
- Sadrži 1 posto kvasca[574] (uzgaja se u GMO kvascu)
- Vrlo nestabilno, lako se raspada u kratkom vremenskom razdoblju[575]

Želio bih dodati teoriju o cjepivu protiv hepatitisa B (kažem „teoriju" jer je ovo nagađanje a ne činjenica). Dobro je poznato (među istraživačima cjepiva) da cjepivo protiv hepatitisa B uzrokuje povećanu dugotrajnu razdražljivost[576]kod cijepljenih ljudi, na primjer beba starih 1 do 2 dana. Mislim da je razlog što se to nepotrebno cjepivo nameće djeci roditelja koji ništa ne sumnjaju u tako mladoj dobi zato što roditelji svoje dijete ne poznaju dovoljno te kada beba postane razdražljiva nakon što primi cjepivo oni neće uočiti vidljivu razliku između svoje bebe prije cijepljenja i poslije, kada postaje razdražljivija.

---

[571] Tenpenny 2005.
[572] Tenpenny 2005.
[573] Tenpenny 2005.
[574] Tenpenny 2005.
[575] Tenpenny 2005.
[576] Vidi članak „Hepatitis B Vaccination of Premature Infants: A Reassessment of Current Recommendations for Delayed Immunization", *Pediatrics*, svezak 103, broj 2, 1999. U dijelu tog članka pod nazivom „Cijepljenje" („Vaccination") navedeno je da je tri dana po cijepljenju *Merckovim* cjepivom *Recombvax* došlo do iritabilnosti dojenčadi, ali zanimljivo, nije rečeno u kojoj mjeri, niti koliki je bio postotak dojenčadi sa simptomima. Osim samog spominjanja nema drugih podataka. Međutim, prema podacima VAERS-a (koji su čak poznati Odjelu za ljudsko zdravlje i usluge, a koji se odnose na iritabilnost i cjepivo protiv hepatitisa B, na http://www.hss.gov/asl/testify/t990518a.html), iritabilnost i produljeno plakanje trajali su mnogo duže od onoga što navodi *Pediatrics*. Zanimljivo je zapaziti da mnogi članci izvještavaju da je ta iritabilnost „prelazna" (poput članka „Comparison of Two Hepatitis B Vaccines (GeneVacB i Engerix-B) in Healthy Infants in India", Clin. Vaccine Immunol., lipanj 2006., 13(6): 661-664), što je vrlo nejasna riječ koja može značiti bilo što, a nijedan od tih članaka ne navodi podatke koji pokazuju *kada to točno* nakon tih tri dana iritabilnost prestaje.

Nuspojave:

- „Nema sumnje da novo rekombinirano cjepivo[577] protiv hepatitisa B ima sposobnost pokretanja autoimunosti." (*Journal of Autoimmunity*, „Vaccine-Induced Autoimmunity" (*„Autoimunost uzrokovana cjepivom"*), 1966., 9(6))[578]
- To cjepivo za posljedicu ima molekularnu mimikriju. Kod djece cjepivo uzrokuje mladenački reumatoidni artritis, dijabetes tipa 1, Kawasakijevu bolest, a u odraslih vaskulitis.[579]
- 30-50 posto svih cijepljenih osoba gubi sva antitijela u razdoblju od 7 godina, 60 posto gubi sva u 12 godina.[580]
- Kako cjepivo sadrži živu pridonosi izazivanju autizma (vidi donji tekst o autizmu)

Podaci o DTaP cjepivu

DTaP cjepivo je kombinacija triju cjepiva u jednom (što je vrlo opasan postupak cijepljenja, budući da nagomilava sastojke cjepiva [npr. aluminij, živu, itd.] u tijelu novorođenčeta), koje pokriva tri bolesti protiv kojih se djeca cijepe: difteriju, tetanus i pertusis.

Ovo je grafikon za cijelo područje SAD-a, i okrug Orange u Kaliforniji, preuzet s internetske stranice http://www.ochealthinfo.com/newsletters/phbulletin/2005/2005-sf.htm, a on pokazuje kako cjepivo ne čini ništa u sprječavanju porasta učestalosti pojave hripavca:

---

[577] Rekombinirana DNK umjetno je stvorena DNK. DNK iz dva ili više izvora objedinjena je u jednu rekombiniranu molekulu.

[578] Hvala Tenpennyju 2005. za ovaj citat.

[579] Svi ovi podaci potječu iz Tenpennyja 2005.

[580] Hvala Tenpennyju 2005. za ovaj citat.

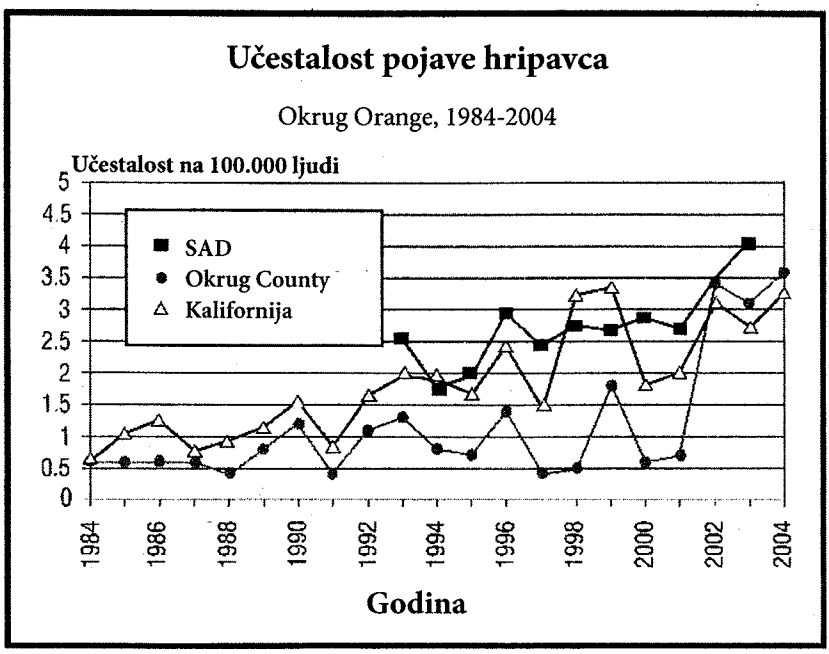

Grafikon pokazuje epidemijsko ponašanje u potpuno cijepljenom društvu, kako sam to već gore spomenuo govoreći o epidemiji hripavca. Ovdje ću opisati sve elemente DTaP cjepiva.

1. Difterija

Bolest:[581]

- Difterija je bakterija.
- Bakterija difterije više nije prisutna (nitko je nikada ne dobiva), ali još uvijek se cijepi protiv nje
- Ona je poput supergripe
- 10 posto izloženih umire, ali samo ako ne prime liječničku skrb (npr. penicilin)

Cjepivo:

- Bolest je bila gotovo iskorijenjena kada je 1950-ih uvedeno cijepljenje
- Trenutno se u SAD-u pojavljuje samo 1-3 slučaja difterije godišnje, ali djeca se još uvijek 5 puta protiv nje cijepe[582] (možemo se zapitati zašto je tomu tako)

---

[581] Svi ovi podaci potječu iz Tenpennyja 2005.
[582] Tenpenny 2005.

- Toksoid, razvijen oko 1921., u širokoj uporabi 1930-ih
- 1940-ih toksoid difterije kombiniran je s cjepivom protiv pertusisa i toksoidom tetanusa i stvoreno je kombinacijsko DTP cjepivo
- 2005. licencirana su dva nova toksoida tetanusa te cjepiva protiv reducirane difterije i acelularnog pertusisa. Ta cjepiva su prva licencirana cjepiva koja sadrže acelularni pertusis koja se mogu dati osobama starijim od 7 godina.
- Sigurnost (uključujući dugoročnu sigurnost) bilo kojeg cjepiva vrlo je slabo ispitana[583]
- „Stručnjaci" tvrde da cjepiva protiv difterije imaju vrlo malo nuspojava.[584]

2. Tetanus

Bolest:[585]

- Tetanus je bakterija u sporama
- Tetanus uzrokuje stalni grč mišića, spazme, ukočenu vilicu i vrlo je opasan
- Tetanus raste u tlu, ne može preživjeti na kisiku
- Oporavak traje nekoliko mjeseci
- Oporavlja se 89 posto osoba koje obole (medicinske škole govore studentima da nema oporavka i da je uvijek fatalan)

Cjepivo:[586]

- Amerikanci se cijepe protiv tetanusa od 1940-ih
- 14 dana nakon izlaganja, bakterija se umnožava (spore klijaju), a osoba može primiti cjepivo bilo kad u tih 14 dana bez opasnosti
- Često se događa da se tetanus javlja kod osoba koje su u potpunosti cijepljene
- Cjepivo se uzgaja u govedini, detoksificira se (i sadrži) formaldehid i timerosal

---

583 Tenpenny 2005.
584 Tenpenny 2005.
585 Tenpenny 2005.
586 Svi ovi podaci potječu iz Tenpennyja 2005.

Nuspojave:

- Cjepivo ponekad izaziva Gullian-Barreov sindrom (opasnu autoimunu bolest), encefalopatiju (bolest mozga), povraćanje, bol u zglobovima te mnoge druge probleme[587]

3. Pertusis

Bolest:[588]

- Toksini i neurotoksini koje izlučuju bakterije
- Može izazvati kašalj dok ne povratite
- Zabilježeni su senzacionalni i legendarni slučajevi ljudi koji su toliko jako kašljali zbog hripavca da su slomili rebra ili dobili oštećenje mozga, ali može biti da virus uzrokuje oštećenje mozga
- 16 posto osoba izloženih bakteriji dobije upalu pluća
- 3 posto osoba izloženih bakteriji dobije encefalopatiju
- 0,02 posto osoba izloženih bakteriji umire
- To je jedna od bolesti za koju znamo da se širi prskanjem (vidi dio o kemijskim tragovima)

Hripavac je trenutno raširen u SAD-u, ali masovni mediji neće o tome izvještavati jer to razotkriva činjenicu da je cjepivo nedjelotvorno. To je prvenstveno bolest koja se koristi za utjerivanje straha u ljude. Međutim, od 1980. do 1995. zabilježeno je svega 92 smrtna slučaja od te bolesti (6 godišnje).[589] Mnogo više djece svake godine umire u bazenima.

Cjepivo:

- Cjelostanično (prije 2001.): jeftinije za proizvodnju, sadrži formaldehid (izuzetno opasno)
- Encefalopatija: 1 od 60.000 cijepljenih dobije opće (ne blago) oštećenje mozga. Mnogi dobivaju visokopostotna stanja: blago oštećenje mozga, probleme s govorom,[590] slabije rezultate na testovima inteligencije itd.[591]

---

[587] Tenpenny 2005.

[588] Svi podaci, osim posljednje točke, potječu iz Tenpennyja 2005.

[589] Tenpenny 2005.

[590] To može biti povezano s autizmom, kao da je blagi ili početni autizam.

[591] Tenpenny 2005. Tenpenny navodi članke iz medicinskih časopisa koji dokazuju tu tvrdnju. Vidi također Scheibner 1993. i Miller 1999.

- 2001. razvijeno je novo cjepivo. Trebalo je 64 godine da se to novo, sigurnije cjepivo počne koristiti (budući da je razvijeno 1930-ih). O tom cjepivu nema mnogo podataka, osim da još uvijek sadrži formaldehid.

Nuspojave DTaP cjepiva:

- Poznato je da uzrokuje CNS poremećaj, sindrom smrti u kolijevci, spazme dojenčadi, konvulzije, epilepsiju (CDC, Epidemiology and Prevention - *Epidemiologija i prevencija*, The Pink Book - *Ružičasta knjiga*, 6. izdanje, 6. poglavlje, Pertusis, stranica 80)[592]
- Sadrži obilne količine žive i aluminija

Podaci o pneumokoknoj bolesti i *Prevnaru*

Bolest:

- Koristi se za cijepljenje pneumokoknih bolesti, koje vrlo rijetko napadaju djecu koja su prosječnog zdravlja.[593]

Cjepivo:

- *Prevnar* se proizvodi iz sedam genetski modificiranih sojeva bakterije streptococcus pneumonia, tako da je ono ekvivalent primanja sedam cjepiva
- Cjepivo sadrži 0,125 mg aluminija koji je *vrlo opasan* neurotoksin[594]
- Tvrdi se da se aluminij koristi za stimulaciju imunosnog sustava kako bi proizveo visoke razine antitijela
- Aluminij se u cjepivima koristi od 1940-ih (od vremena kada su nacistički „liječnici" također eksperimentirali s lažnim lijekovima i cjepivima)
- Nikada nije razvijen test koji bi pokazivao na koji način aluminij zaista djeluje na ljude.[595]

---

[592] Hvala Tenpennyju za ovaj citat. Također vidi Scheibner 1993. i Miller 1999. Postoje mnoga akademska izvješća o nuspojavama.
[593] Tenpenny 2005.
[594] *Pediatrics*, svezak 97, broj 3, 1996., 413-416. Hvala Tenpennyju za ovaj citat.
[595] Svi podaci potječu iz Tenpennyja 2005.

Nuspojave:[596]

- Jedan posto beba ima kvržice koje svrbe na mjestu uboda *četiri godine* nakon cijepljenja, što je vrlo vjerojatno uzrokovano aluminijem
- Djeca često dobivaju višestruka cjepiva s aluminijem za jednog posjeta liječniku, tako da je toksičnost aluminija u djetetu zaprepašćujuća (aluminij se iz tijela uklanja putem bubrega, ali bubrezi novorođenčeta nemaju produktivne funkcije bilo kakve vrste dok ne napune dvije godine; bebe do tada imaju vrlo nisku funkciju bubrega)
- Jedan posto odraslih na kojima je cjepivo testirano morali su potražiti hitnu liječničku pomoć
- Liječnici kažu da su simptomi *Prevnara* apneja i *zadržavanje daha kod beba*! (Jeste li ikada vidjeli bebu kako zadržava dah?) Međutim, često pokušavaju otkloniti krivnju za tu pojavu s cjepiva.

Podaci o haemophilus influenci tipa B (HIB)

Bolest:[597]

- Nazvana haemophilus influenca tipa B
- Bolest nalik gripi, izaziva razne infekcije u tijelu (pluća itd.), uključujući mogući meningitis
- 12.000 slučajeva godišnje, uz petpostotnu smrtnost
- Neurološke komplikacije u 25-35 posto preživjelih (npr. gubitak sluha).

Cjepivo i nuspojave:

- Ubrizgavanje dijela bakterije (ne cijele bakterije), i zatim se razvijaju antitijela za cijelu bakteriju
- Sadrži saharozu[598]
- Sadrži formalin (formaldehid)[599]
- Sadrži kvasac i timerosal[600]
- Potvrđeno je da mnogo doza (4-5) izaziva dijabetes tipa 1.[601]

---

[596] Svi podaci potječu iz Tenpennyja 2005.
[597] Svi podaci potječu iz Tenpennyja 2005.
[598] Cjepivo Connought Labsa.
[599] Cjepivo Connought Labsa.
[600] Cjepivo Wyeth-Ayersta.
[601] *Autoimmunology*, 35, 247-53, 2002. Hvala Tenpennyju za ovaj citat.

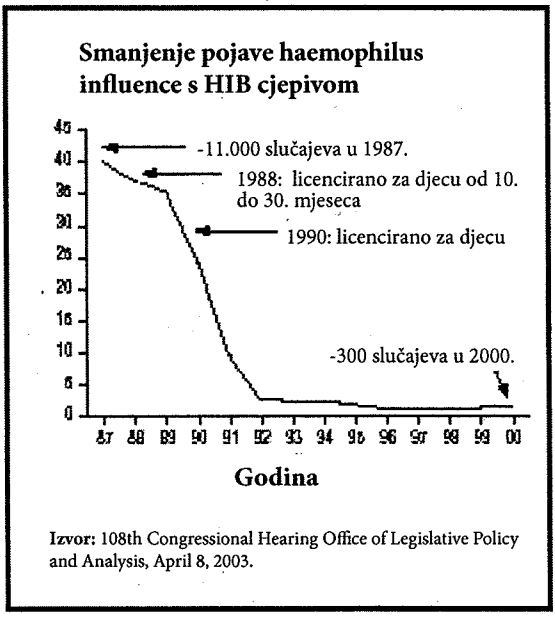

Izvor: 108th Congressional Hearing Office of Legislative Policy and Analysis, April 8, 2003.

Kada je cjepivo uvedeno došlo je do iznenadnog pada broja slučajeva tipa B H gripe. To je stvorilo privid da se haemophilus influenca smanjuje. Međutim, cjepivo nije bilo učinkovito u eliminaciji ili smanjenju učestalosti pojavljivanja haemophilus influence zato što su se u isto vrijeme pojavili drugi sojevi H. gripe, tako da HIB cjepivo ne pomaže svim žrtvama H. gripe te je HIB još jedan primjer neučinkovitog cjepiva.[602]

Antitijela cjepiva zaista ubijaju haemophilus influenzu tipa B, ali zatim napadaju gušteraču, uzrokujući autoimunu bolest gušterače (a to slabljenje gušterače uzrokuje cijeli niz drugih problema). Poslije je potrebno primiti još jedno cjepivo koje ubija ta HIB antitijela.[603] To je nalik uobičajenom scenariju *Big Pharme*: daj ljudima otrov u hrani, vodi, lijekovima itd., od čega će se razboljeti, a zatim im nametni lijekove za tretiranje tih bolesti, ali ti lijekovi uzrokuju nove probleme i tako u krug.

---

[602] Kako tvrdi Meryl Dorey, autorica *Ruleta s cjepivom (Vaccination Roulette)*, Australska mreža za cijepljenje (Australian Vaccination Network, AVN), 1998. Ona je to rekla u Renseovoj radijskoj emisiji, www.rense.com, 7. siječnja 2004.

[603] Svi podaci potječu iz Tenpennyja 2005.

Podaci o MMR cjepivu

1. Zaušnjaci (mums)

Bolest:

- Groznica
- Bezopasan
- Potpuni oporavak je uobičajen
- *Vrlo* rijetko uzrokuje sterilitet kod muškaraca,
- Nema dokaza za sterilitet žena[604]

Broj prijavljenih slučajeva mumsa (zaušnjaka), po godinama u SAD-u, 1980-2006*

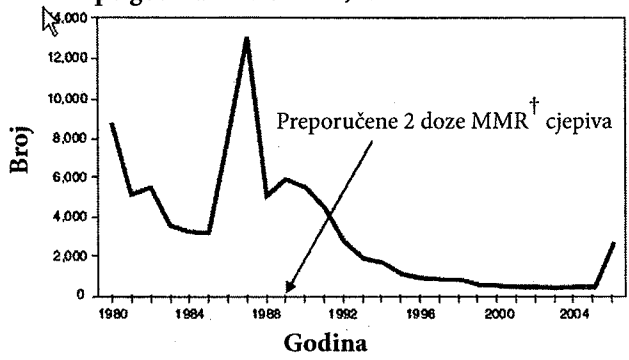

*Podaci za 2005. i 2006. su provizorni
† Rubeola, zaušnjaci i rubela

(Preuzeto s blog.vcu.edu/cbuttery/epidemiology/, internetske stranice dr. C. M. G. Butteryja, profesora na Sveučilištu Virginia Commonwealth)

Ovaj grafikon zanimljiv je jer se čini da postoji korelacija između smanjenja broja slučajeva zaušnjaka i vremena kada je cjepivo stavljeno na preporučenu listu. Međutim, to bi mogla biti samo korelacija, što vjerojatno i jest, budući da je broj slučajeva već bio u padu, kako možemo vidjeti iz mog grafikona i grafikona dr. Butteryja, budući da su brojke već bile bitno niže kada je uvedeno cjepivo. Tek je potrebno otkriti vezu između opadanja broja slučajeva mumsa i cjepiva.

Međutim, čini se da je opravdano ustvrditi da cjepivo nije razlog pada zbog činjenice da je nedavno bilo nekoliko slučajeva izbijanja zaušnjaka u SAD-u

---

[604] Tenpenny 2005.

(npr. u Iowi,[605] između ostalog), potpùno cijepljenoj kulturi, kako to pokazuje sljedeći grafikon (na kraju grafikona je porast, što se ne bi dogodilo da je MMR cjepivo djelotvorno).

---

[605] Postoje brojna izvješća o tome, a čak se o tome neko vrijeme izvještavalo i u masovnim medijima (vjerojatno da bi se ljudi zastrašili i natjerali na dodatno cijepljenje). Međutim, epidemija je kao i obično izbila među potpuno procijepljenim stanovništvom. Pogledajte sljedeće izvješće sa stranice MedPage Today:

> DES MOINES, Iowa, 4. travnja – Broj slučajeva mumsa popeo se na 300 u epidemiji koja je izbila u Iowi i proširila se na susjedne države, uz izuzetak Južne Dakote. Meghan Harris, tajnica za javno zdravstvo Odsjeka za javno zdravstvo Iowe, rekla je da su najnoviji slučajevi zabilježeni u Missouriju koji je prijavio samo jedan slučaj.

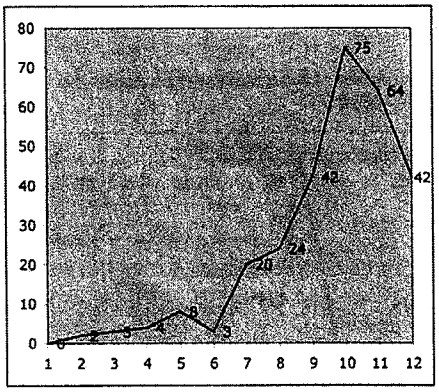

> Broj, koji je ovdje danas objavljen, od petka je porastao za 55 slučajeva. Harris je izjavila da očekuje porast broja slučajeva do četvrtka, kada će objaviti sljedeće izvješće. *Dodatna izvješća završena su za 154 slučaja. Od njih 68% se pojavilo kod ljudi koji su primili preporučene dvije doze cjepiva za boginje-mums-rubeolu (MMR).* Prema Harrisovoj, Iowa je država s visokim omjerom cijepljenja, a ona pretpostavlja da će se većina slučajeva javiti među ljudima koji se smatraju sigurnim na osnovi njihovih podataka o imunizaciji. „*Ali znamo da cjepivo ne djeluje kod svakoga,*" rekla je. Harrisova kaže da objavljeni podaci sugeriraju da je omjer neuspjeha cijepljenja protiv zaušnjaka oko 5%. „Znači, prema mojim procjenama, postoji oko 200.000 ljudi u Iowi koji su primili preporučena cjepiva, ali nisu imuni na mums." 300 potvrđenih, vjerojatnih ili sumnjivih slučajeva zaušnjaka predstavljaju najveću nacionalnu zarazu mumsom u posljednjih 17 godina... (naglasak dodan.)

Ovo je preuzeto iz članka „Iowa Mumps Outbreak Linked to Primary Vaccine Failure", MedPage Today, autorica Peggy Peck, urednica, MedPage Today, 4. travnja 2006., http://www.medpagetoday.com/PublicHealthPolicy/PublicHealth/tb/2987.

Ovo je grafikon iz Velike Britanije koji pokazuje epidemijske karakteristike ospica i zaušnjaka u kulturi koja je u potpunosti cijepljena MMR-om, preuzet sa stranice http://www.statistics.gov.uk/cci/nugget.asp?id=1361:

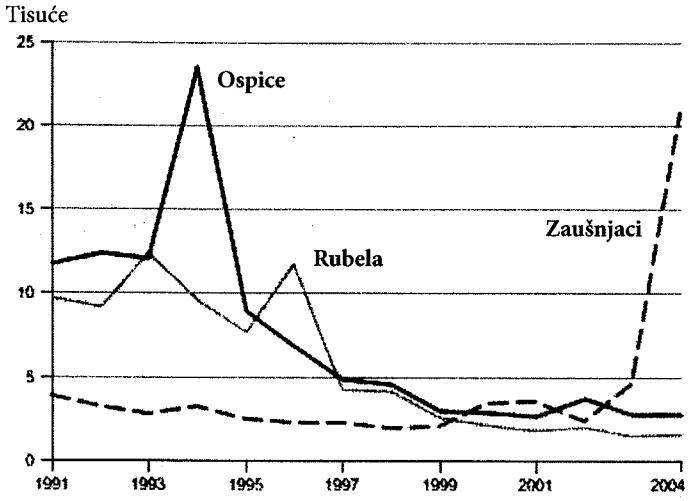

Ovaj grafikon važan je zato što pokazuje epidemiju koja se 2004. pojavljuje u potpuno cijepljenoj kulturi, i to epidemiju koja uključuje isti soj zaušnjaka poput onog koji se može pronaći u SAD-u.[606]

Cjepivo:

- Cjepivo protiv zaušnjaka načinjeno je od živog atenuiranog (oslabljenog) virusa. Nejasno je koje su nuspojave jer se cjepivo miješa s „M" i „R" dijelovima MMR-a i teško je odrediti koji dijelovi izazivaju nuspojave.

2. Rubela

Bolest:[607]

- Sitan osip
- Traje približno tri dana

---

[606] On se opisuje kao identičan onome iz članka „Iowa Mumps Outbreak Linked to Primary Vaccine Failure", MedPage Today, Peggy Peck, urednica, MedPage Today, 4. travnja 2006. http://www.medpagetoday.com/PublicHealthPolicy/PublicHealth/tb/2987.

[607] Ovi podaci potječu iz Tenpennyja 2005.

- 50 posto ljudi čak i ne zna da je ima
- Najgori slučaj: lagano curenje nosa, mala groznica. Ponovno, većina djece čak ni ne zna da su bolesni.

Cjepivo:

- Živi virus
- Sadrži fetalni govedski serum
- Sadrži ljudski serum albumin (koji potječe iz ljudskog pobačenog fetalnog tkiva) – što znači da su u cjepivu protiv rubeole mrtvi dijelovi pobačenog fetusa
- saharoza (stolni šećer)
- sorbitol (zaslađivač, umjetni šećer)[608]

Nuspojave:

- Jasna povezanost između cjepiva i akutnog artritisa (petnaest posto odraslih žena)[609]
- Cjepivo ulazi u tekućinu u zglobovima, uzrokuje infekciju u raznim dijelovima tijela[610]

3. Ospice

Bolest:

- Njemačke ospice
- Kašljanje, osip, traje tjedan dana
- Niska stopa smrtnosti
- Bez komplikacija
- Vitamin A smanjuje simptome
- Cjepivo se počelo koristiti 1963., ali je bolest već gotovo u potpunosti nestala potkraj 1950-ih
- 2001. se dogodio jedan slučaj na milijun djece (petu godinu za redom), a preko sedamdeset posto djece nije bilo iz SAD-a[611]

---

[608] Svi ovi podaci potječu iz Tenpennyja 2005.
[609] Tenpenny 2005.
[610] IOM Academic Press, 1991., stranice 194-95. Hvala Tenpennyju 2005. za ovaj cita
[611] Svi ovi podaci potječu iz Tenpennyja 2005.

MMR cjepivo

- Sadrži timerosal
- Živi virus
- Uzgaja se u pilećem fetusu (stoga je vjerojatno da su kontaminanti iz pileta prisutni u cjepivu)

Zašto je živa štetna za živčani sustav

Nema mnogo žučnijih rasprava oko cjepiva od one o živi u cjepivima. Zdravstveno osoblje, vladini službenici i akademici sa svih strana naše zemlje obično govore da nema opasnosti te da živa u cjepivima nije štetna za djecu (ili odrasle). Je li to doista točno? Dr. David Ayoub s Medicinskog fakulteta Sveučilišta Southern Illinois tvrdi da je živa otrovna za bilo koji dio ljudskog tkiva koji dodirne.[612] Je li u pravu? Kako on može biti u pravu, a brojni drugi profesori i zdravstveni radnici u krivu? Zašto imamo takvu situaciju gdje jedna strana tvrdi jedno, a druga strana nešto drugo, što očito ukazuje na to da jedna strana laže? Je li to slučaj u koji su još jednom uključeni *Big Pharma* i genocid tajne vlade? Nažalost, pokazat ću da je to doista tako i, kako ćete vidjeti, izuzetno je lako dokazati da je (i) živa štetna za bilo koju osobu kojoj se ubrizga bilo koja količina iste, i da je (ii) živa jedini uzročnik epidemije autizma koja je trenutno izvan kontrole u Sjedinjenim Američkim Državama.

Međutim, kako ćemo konkretno pokazati da je živa štetna za živčani sustav i da uzrokuje autizam, probleme u govoru, probleme s vidom, probleme s probavom, ozljede mozga i mnoge druge poteškoće? To je tema ovog dijela. Otkrio sam da su američki građani prilično nepovjerljivi prema cjepivima, ali javnost ne zna ništa o bilo kojem pitanju koje se odnosi na živu u cjepivima. Na primjer, ljudi mi često govore, „A, mislio sam da se živa više ne koristi niti u jednom cjepivu."[613] To je greška koja je posljedica izvještaja masovnih medija koji navode na pogrešno mišljenje, netočnih podataka s medicinskih fakulteta, uz druge izvore. Ayoub,[614] Kirby[615] i Tenpenny[616] raspravljaju o razini žive u

---

[612] Ayoub 2006. Ayoub to dokazuje odgovarajućom znanstvenom dokumentacijom.

[613] Za priču u kojoj se raspravlja koliko malo Amerikanci znaju o tom pitanju vidi, na primjer, „Americans Surprised, Concerned that 90% of Flu Shots Contain Mercury", PR Newswire, 13. studenoga 2006. Zanimljivo je da mi je to isto jednom izjavio i imunolog sa Sveučilišta Purdue!

[614] 2005., 2006.

[615] 2005.

[616] 2005.

cjepivima te kako javnost pogrešno vjeruje da je živa uklonjena iz cjepiva. A istina je da se ograničenja količine žive koja se može staviti u cjepiva spuštaju, no na mnogo načina *ograničenja niti nema*: proizvođači cjepiva mogu staviti žive koliko hoće. Prema *California Healthlineu*: Zaklada za zdravlje Kalifornije *(California Healthcare Foundation)*, od 25. listopada 2006., u članku pod nazivom „FDA odbacuje peticiju protiv timerosala" *(FDA Rejects Thimerosal Petition)*, koji govori o članku koji se pojavio u *Associated Pressu*[617] nešto ranije:

> FDA je odbacila peticiju za nova ograničenja korištenja konzervansa timerosala u cjepivima i lijekovima, priopćila je agencija u odgovoru datiranom 26. rujna i objavljenom u utorak, izvještava *AP/Seattle Post-Intelligencer*. Koalicija za lijekove bez žive 2004. predala je peticiju zbog zabrinutosti da je timerosal povezan s autizmom. Koalicija i neke druge skupine tvrde da timerosal, koji se po težini sastoji od oko 50% žive, izaziva autizam. Sva cjepiva koja se daju šestogodišnjoj i mlađoj djeci od 2001. ne sadrže timerosal ili sadrže samo tragove tog konzervansa.[618] Neka cjepiva za odrasle, kapi za oči, sprejevi i otopine za nos još uvijek sadrže timerosal. Jeffrey Shuren, pomoćni povjerenik za politiku u FDA, napisao je u odbijenici peticije: „Samo mali broj licenciranih i odobrenih proizvoda još uvijek sadrži timerosal, a dostupni dokazi podržavaju zaključak FDA da su sva trenutno licencirana cjepiva i ostali farmaceutski proizvodi koji sadrže timerosal sigurni."

---

[617] Taj članak je „Government Rejects Petition that Sought New Limits on Mercury Preservative in Vaccines", *Associated Press*, 24. listopada 2006., autor Andrew Bridges. Slijedi odlomak iz članka:
WASHINGTON (AP) – Federalni zdravstveni službenici neće donijeti nova ograničenja za korištenje konzervansa zasnovanog na živi u cjepivima i ostalim lijekovima, odbijajući peticiju kojom se zahtijevalo ograničenje iz zdravstvenih razloga. Grupa pod nazivom Koalicija za lijekove bez žive podnijela je peticiju Upravi za hranu i lijekove 2004. godine tražeći ograničenje timerosala i izražavajući zabrinutost da je konzervans povezan s autizmom. ... Timerosal, koji se oko 50% sastoji od žive, koristi se od 1930-ih za ubijanje mikroba u cjepivima. Postoje sumnje da timerosal uzrokuje autizam. Međutim, studije koje su pratile tisuće djece nikada nisu pronašle vezu između poremećaja mozga i konzervansa na bazi žive. Kritičari tvrde da studije nisu ispravne. ... Većina doza cjepiva za gripu još uvijek sadrži timerosal...

[618] Ayoub (2005., 2006.) raspravlja što znači pojam „u tragovima" i otkriva da je ustvari količina žive u cjepivima ogromna, što znači da je pojam „u tragovima" jednostavno zavaravajuć i neprecizan.

Na koji način živa utječe na živčani sustav?

Prema dr. Russellu Blaylocku s Medicinskog fakulteta Sveučilišta Mississippi, autoru knjige *Ekscitotoksini (Excitotoxins)*,[619] najmanja razina žive u mozgu uzrokuje uzbuđenje (putem ekscitotoksina), izlučujući velike količine glutamata (koji je ekscitotoksin), a taj višak glutamata uništava veze između stanica mozga (ali ne i same moždane stanice).[620] Ako je to točno, trebamo očekivati pojavu raširene, katastrofalne štete izazvane živom (poput epidemije autizma) kod djece u svim dijelovima svijeta u kojima postoje kulture koje ubrizgavaju ponovljene doze žive u dojenčad i malu djecu.

Koncentrirat ću se isključivo na autizam, budući da mogu dokazati da je ta bolest uzrokovana isključivo živom u cjepivima, što će biti dostatno za razrješavanje rasprave je li živa u cjepivima sigurna.

Kako dokazati da živa u cjepivima izaziva autizam

Uzmite u obzir sljedeće činjenice koje sve pridonose dokazivanju da živa uzrokuje autizam:

- Prema dr. Ayoubu,[621] može se dokazati da *su simptomi trovanja živom jednaki simptomima autizma*; približno 15 simptoma trovanja živom identično je simptomima autizma[622]
- Prema Kirbyju, količine žive koje se stavljaju u cjepiva savršeno će odgovarati postotku žive izmjerenom kod autistične djece; drugim riječima, korelacije su *predvidljive*[623]

---

[619] 1997., Santa Fe: *Health Press.*

[620] Preuzeto iz razgovora s Blaylockom u Renseovoj radijskoj emisiji, www.rense.com, 24. lipnja 2006.

[621] 2005., 2006.

[622] Ayoub je otkrio zapanjujuć dokaz koji posve znanstveno dokazuje da živa izaziva autizam.

[623] Kirby raspravlja o ovome u prvom dijelu svoje knjige iz 2004. *Dokaz o štetnosti (Evidence of Harm).* On tvrdi da ako se u cjepiva stavlja određena razina žive, a zatim se ona daju dojenčadi, može se predvidjeti postotak djece koja će postati autistična. Smanjite li razinu žive, smanjuje se broj slučajeva autizma na način koji je moguće statistički predvidjeti. Povisite li razinu žive, broj se povećava na način koji je moguće statistički predvidjeti. Na primjer, ako se X količina žive stavi u ukupnu količinu cjepiva za djecu iz Engleske i SAD-a, tada će obje države imati isti postotak, nazovimo ga P, djece s autizmom, a P se neće javiti u društvima koja nemaju X.

- Kirby[624] i Olmsted[625] su pokazali da populacije koje nisu cijepljene nemaju autizam[626]
- Prema dr. Ayoubu,[627] može se dokazati da autistična djeca puno teže izlučuju živu iz tijela (što se mjeri iz uzoraka kose), što ukazuje na to da autisti ne izbacuju živu iz tijela. Umjesto toga, ona se taloži u tkivima, npr. u mozgu[628]
- Kongres je izglasao zakone koji štite velike farmaceutske korporacije od sudskih tužbi zbog štete nastale od cijepljenja.[629] Zašto bi Kongres (koji u velikoj mjeri kontrolira *Big Pharma* [npr. Bill Frist]) izglasao takve zakone ako su cjepiva sigurna?
- Prema dr. Ayoubu,[630] može se dokazati da životinje pokazuju simptome autizma kada im se ubrizga živa
- Golden, Scheibner, Lorraine Day i Leonard Horowitz (vidi bibliografiju) jednoglasno pokazuju i tvrde da *je istraživanje cjepiva neznanstveno*

Zbrojite li sve ove činjenice doći ćete do jednostavnog dokaza da je živa u cjepivima jedini uzročnik epidemije autizma.

Do sada sam u ovom poglavlju utvrdio da cjepiva nisu znanstveno stvorena medicinska sredstva. Pokazuju sve znakove tajne korporatističke vlade, uključujući genocid, masovnu bijedu, nanošenje štete i to u prvom redu djeci. Uključuju trovanje građanstva koje je „skriveno od očiju". Cjepiva deformiraju i zaglupljuju čovječanstvo, baš kao što to čine i fluorid, pesticidi, kemijski zaslađivači, GMO hrana i televizija, ali u mnogo većoj mjeri. Može se zaključiti da doslovno sva djeca kojoj su ubrizgana cjepiva sa živom imaju do neke mjere

---

[624] 2005.

[625] 2005. (Vidi bibliografiju).

[626] Na primjer, u svom članku o Amišima koji nisu cijepljeni Olmsted pokazuje da su među desecima tisuća djece zabilježena tek tri slučaja autizma, i u svakom od tih slučajeva riječ je bila o djeci koja su usvojena u društvo i koja su došla iz otrovnog okoliša (npr. grada s rudnicima ugljena [dim iz ugljena može dovesti do trovanja živom budući da se ona nalazi u dimu]). Olmsted također govori o tome kako je FDA ismijavala ljude koji su tražili da se preispita to pitanje Amiša koji nisu cijepljeni. FDA je rekla da to nije ozbiljno istraživanje na koje bi trebalo trošiti novac.

[627] 2005., 2006.

[628] Za dodatne informacije vidi članak „Reduced Levels of Mercury in First Baby Haircuts of Autistic Children", Amy S. Holmes, Mark F. Blaxill i Boyd E. Haley, *International Journal of Toxicology*, 2003., 22: 277-285.

[629] O tome se detaljno raspravlja u Kirby 2005.

[630] 2005., 2006.

oštećen mozak (što će se očitovati u problemima s govorom i drugim simptomima) te da su doslovno sva djeca u Americi pretrpjela velika oštećenja zbog cjepiva.

Nacifikcija medicine

Nakon što sam pisao o cjepivima, hrani, vodi i ostalim kontaminiranim stvarima koje Amerikanci neizbježno koriste, a koje proizvode biomedicinske i prehrambene industrije, mislim da je tema o kojoj ovdje želim govoriti – *nacifikacija medicine* – dobila odgovarajući uvod. Nacifikacija medicine dobar je predgovor ostalim temama ovog poglavlja: zagađenje čovječanstva kemijskim tragovima (engl. *chemtrail)* i bolest Morgellons. Potpuno i sveprisutno zagađenje dio je korporatističke države snova. Ta država snova dokazana je u ovom dijelu sljedećim sažetkom medicinske industrije.

Današnja američka biomedicinska industrija ne samo da je povezana s nacističkim carstvom putem svojih povijesnih korijena i podrijetla,[631] ona ustvari provodi taktiku koja ga do najsitnijih detalja izuzetno dobro imitira, kako to pokazuje ova knjiga. Dr. Bill Deagle iz radijske emisije *Nutrimedical Report* (www.nutrimedical.com) opisao je ono što on naziva „nacifikacijom medicine". Njegov projekt me je zanimao jer se čini da on empirijski opisuje kako je američka biomedicinska industrija vrlo slična mehanizmu nacističkih koncentracijskih logora. U ovom dijelu navest ću nekoliko stavki koje pokazuju tu korelaciju. Neke od navedenih stavki formulirao je dr. Deagle, a neke ja sam.

1. Žrtve koncentracijskih logora tretiraju se slično bolničkim pacijentima i pacijentima u liječničkim ordinacijama: injekcije, prisilna golotinja, mučenje, trovanje, ubojstva i ostali općeniti užasi (kemoterapija, radijacija, eksperimentalni lijekovi, prisilno drogiranje djece, prisilno cijepljenje djece i odraslih biotoksinima i neurotoksinima, nametanje proizvoda *Big Pharme*, preporučivanje loše prehrane [prehrane zasnovane na životinjskim proizvodima] itd.)
2. Liječnici štete *svoj* našoj djeci i odraslima i nanose im nepopravljive štete. To se provodi putem cjepiva, kemoterapije, radijacije, žive, promicanja prehrane koja nije prikladna za ljude [promocija prehrambene piramide umjesto veganstva] itd.

---

631 Vidi Horowitz 1999. i 2001.

3. Liječnici ne promiču izlječenje već „tretiranje", ali to tretiranje je u skladu s točkama 1 i 2.
4. Medicina se ne razlikuje od mučenja (injekcije, kemoterapija, radijacija, ograničenja lijekova protiv boli, eksperimentalni lijekovi itd.).
5. Pacijent nije netko tko plaća za uslugu već osoba koja bi se trebala osjećati počašćenom što se liječnik njome bavi.
6. Medicina pušta da ljudi umiru, dok istovremeno zarađuje silne novce.
7. „Legitimna" medicina određena je provedbom zakona i centraliziranom velikom vladom (koju strukturiraju i podržavaju korporatisti).
8. Odnos liječnika i pacijenta često je u nekoj mjeri ponižavajuć, neinformativan, oslabljujući, tiranski, prepun poruge, odnos između vazala i gospodara. Čak i u slučaju „ljubaznog liječnika" raspoloženje u liječničkoj ordinaciji bit će takvo da liječnik zna najbolje (iako ova knjiga pokazuje da liječnici znaju samo ono što *Big Pharma* želi da znaju).
9. Javnost se tajno truje (hranom, vodom, zrakom, cjepivima, televizijom, obrazovanjem i kemijskim tragovima),zbog čega ova postaje bolesna te mora tražiti liječničku pomoć (jer uglavnom neće znati što drugo učiniti osim potražiti liječničku pomoć), a lijekovi i tretmani koji im se propisuju toliko su skupi da će ljude otjerati u bankrot, a tretiranje će biti u skladu s gornjim točkama 1-8.
10. Liječnici ustvari obično ne prakticiraju medicinu.
11. Liječnici rade sve što im država kaže (npr. zakoni o cijepljenju, zakoni o liječenju karcinoma, partnerstva između CPS-a i liječnika itd.).[632]

---

[632] CPS je kratica za „Službu za zaštitu djece" (Child Protective Services). Mnogi su tijekom godina zamijetili da CPS nije ništa drugo do klika koja otima djecu za vladu, gdje, u mnogim slučajevima, vlada krade djecu bez odgovarajućeg postupka, izvan zakona, bez dokaza zlostavljanja, i za to koristi vojne specijalne postrojbe. Mnogima je to teško vjerovati, ali događaj iz travnja 2006. kada je CPS odveo oko 400 djece s poligamnog ranča u Teksasu mnogima je otvorio oči. Bez ikakvih dokaza o počinjenom zločinu, kasnije je proglašeno protuzakonitim, a zatim je rečeno da je akcija pokrenuta na temelju anonimne telefonske dojave za koju se poslije smatralo da je bila lažna. Vidi članak „Texas Seizure of Polygamist-sect Kids Thrown Out" (*Associated Press*, 22. svibnja, autorica Michelle Roberts):

> U presudi koja bi mogla torpedirati postupak koji se vodi protiv zapadnoteksaške poligamističke sekte, državni prizivni sud u utorak je priopćio da vlasti nisu imale pravo oduzeti više od 440 djece u raciji u sjedište otpadničke sekte koja je provedena prošlog mjeseca. Treći prizivni sud u Austinu objavio je da država nije dokazala da su djeca bila u ikakvoj neposrednoj opasnosti, što je jedina osnova u teksaškom

12. Liječnici ne vrše istraživanja (što je gore opisano).
13. Liječnici djeluju kao policija („zakon kaže da morate cijepiti bebu, tako da ne možete napustiti bolnicu prije nego što to učinite").
14. Liječnici vrše nepotrebne procedure (sva cijepljenja, beskorisne ali profitabilne kontrole i posjeti, itd.).
15. Liječenje karcinoma (kemoterapija, radijacija) je mučenje, izravno usporedivo s npr. „eksperimentima" s očima i bolom koji su se provodili u koncentracijskim logorima.
16. Cjepiva su poput plina u tuširaonicama koncentracijskih logora: dođite po vaš tuš/cjepivo, pomoći će vam, to je naš dar za vas. Međutim, tuševi ispuštaju otrovni plin, kao što su i cjepiva otrov. Štete od cjepiva su poput holokausta, kako je to naveo dr. Leonard Horowitz.
17. Američka medicina specijalizirana je za različite vrste orwellovskog mučenja i subverzije, poput lobotomije („kemijska lobotomija" putem cjepiva), gdje se prednji režanj mozga doslovno gasi (to se vrši putem cjepiva, SSRI-ja, ritalina, hrane, televizije itd.) te ljudi ne mogu ispravno razmišljati, ne mogu povezivati stvari, ne mogu pamtiti detalje ili ih učinkovito povezivati, ne mogu se brinuti za djecu, biti motivirani ili odrediti prioritete u životu.

Kemijski tragovi

Uvod

Jedan od najboljih načina za razumijevanje kako biomedicinska industrija djeluje proučavanje je kemijskih tragova (engl. *chemtrail*). Kemijski tragovi koriste se za prskanje građana tvarima od kojih oni obolijevaju, a javnost se – ne znajući što drugo učiniti – za pomoć okreće *Big Pharmi*, oduzimajući građanima njihovu neovisnost, novac i zdravlje. U principu, obrazac djeluje kao što je to opisano u sljedećem dijagramu.

---

zakonu koja omogućava oduzimanje djece roditeljima bez sudskog naloga. Nije jasno kada bi djeca – koja se trenutno nalaze u udomiteljskim obiteljima diljem cijele države – trebala biti vraćena roditeljima. Presuda je dala sucu nižeg suda 10 dana za oslobađanje djece iz skrbništva, ali država se može žaliti Vrhovnom sudu Teksasa i zaustaviti oslobađanje... Sva djeca s ranča Yearning for Zion u Eldoradu odvedena su prije više od šest tjedana, nakon što je netko nazvao izravnu liniju za pomoć, predstavivši se kao trudna, zlostavljana supruga adolescentske dobi. Djevojka nije pronađena, a vlasti istražuju mogućnost da su pozivi bili lažni.

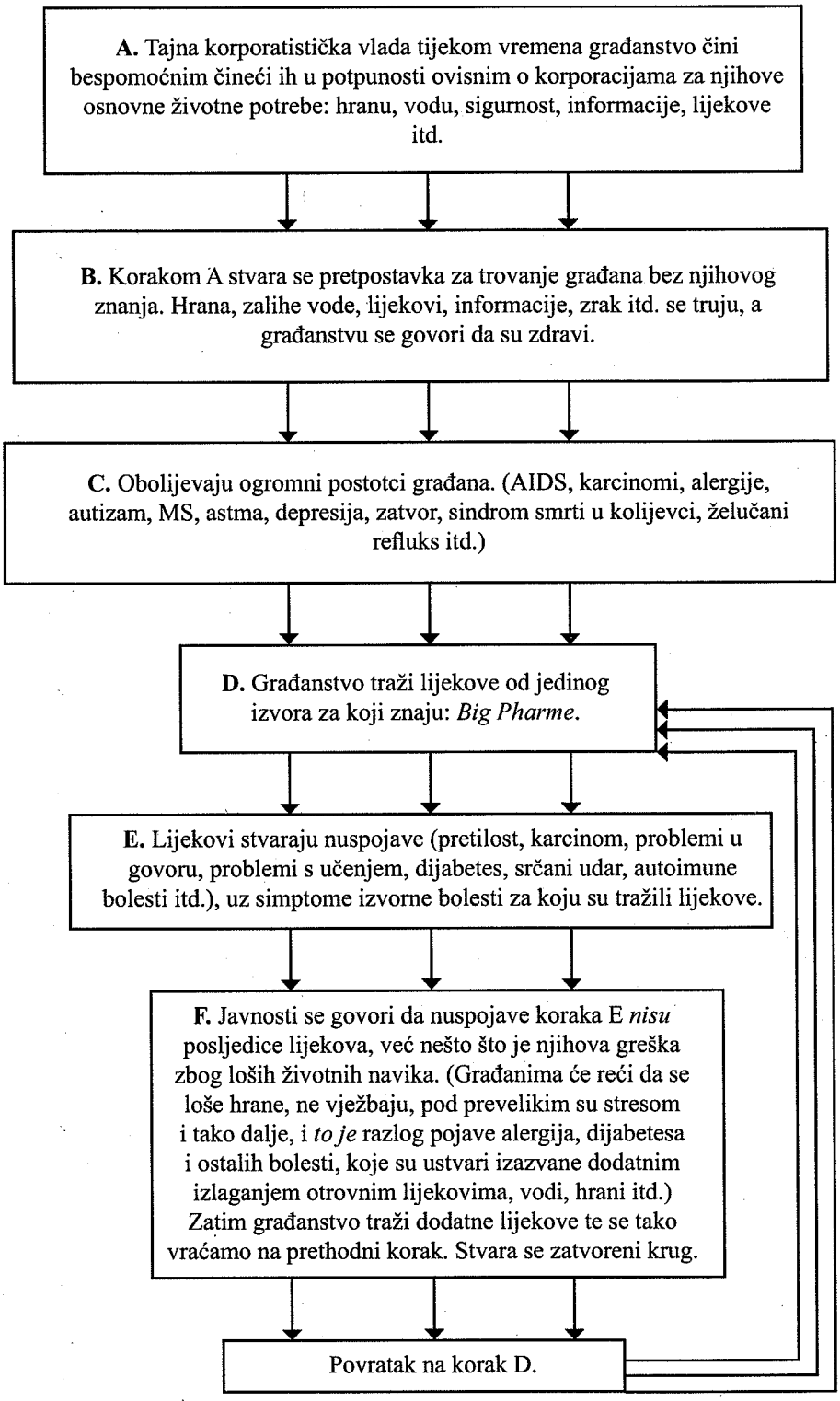
A. Tajna korporatistička vlada tijekom vremena građanstvo čini bespomoćnim čineći ih u potpunosti ovisnim o korporacijama za njihove osnovne životne potrebe: hranu, vodu, sigurnost, informacije, lijekove itd.
B. Korakom A stvara se pretpostavka za trovanje građana bez njihovog znanja. Hrana, zalihe vode, lijekovi, informacije, zrak itd. se truju, a građanstvu se govori da su zdravi.
C. Obolijevaju ogromni postotci građana. (AIDS, karcinomi, alergije, autizam, MS, astma, depresija, zatvor, sindrom smrti u kolijevci, želučani refluks itd.)
D. Građanstvo traži lijekove od jedinog izvora za koji znaju: *Big Pharme*.
E. Lijekovi stvaraju nuspojave (pretilost, karcinom, problemi u govoru, problemi s učenjem, dijabetes, srčani udar, autoimune bolesti itd.), uz simptome izvorne bolesti za koju su tražili lijekove.
F. Javnosti se govori da nuspojave koraka E *nisu* posljedice lijekova, već nešto što je njihova greška zbog loših životnih navika. (Građanima će reći da se loše hrane, ne vježbaju, pod prevelikim su stresom i tako dalje, i *to je* razlog pojave alergija, dijabetesa i ostalih bolesti, koje su ustvari izazvane dodatnim izlaganjem otrovnim lijekovima, vodi, hrani itd.) Zatim građanstvo traži dodatne lijekove te se tako vraćamo na prethodni korak. Stvara se zatvoreni krug.
Povratak na korak D.

I tako dolazimo do kemijskih tragova. Oni su možda u isto vrijeme najtajniji, ali u isto vrijeme i najvidljiviji način kemijske kontaminacije građana.

Dopustite mi da predstavim studiju kemijskih tragova ulomkom koji je napisao profesor s Rutgersa. 1988. godine profesor Leonard Cole napisao je:

> Tijekom 1970-ih Amerikanci su saznali da su desetljećima služili kao pokusne životinje za agencije svoje vlade. Središnja obavještajna agencija (CIA) tajno je stavljala narkotike koji utječu na um u piće građana i zatim pratila njihove reakcije. Američka služba za javno zdravstvo prevarila je sifilitične crnce koji su mislili da se liječe, dok se ustvari promatralo kako se njihovo stanje pogoršava. U testovima na bojnim poljima vojnici su marširali na mjesta nuklearnih eksplozija gdje su bili izloženi opasnim razinama radijacije. Milijuni Amerikanaca bez da su to znali bili su zamorci za te eksperimente, mnogi od njih su se razboljeli i umrli. Međutim, svi ti projekti zasjenjeni su vojnim programom za procjenu ranjivosti nacije na biološka oružja. Barem zadnjih dvadeset godina vojska je tajno izlagala milijune Amerikanaca ogromnim oblacima bakterija i kemijskih tvari. Organizmi i tvari prskani su iznad naseljenih područja da bi se promatrale njihove putanje, što je bila priprema za sovjetski napad još smrtonosnijim bakterijama. Međutim, dok je vojska mjerila zračne struje i vrijeme preživljavanja bakterija nisu poduzimane nikakve mjere predostrožnosti za zaštitu zdravlja i dobrobiti milijuna izloženih ljudi. Poput ostalih eksperimenata koje su provodile vladine agencije, javnost je otkrila postojanje ispitivanja bakterijskog ratovanja putem novinskih napisa 1970-ih. Slično kao i kod ostalih eksperimenata, ti su eksperimenti obustavljeni u vrijeme javnog otkrivanja. Međutim, za razliku od ostalih eksperimenata, ispitivanje bakterijskog ratovanja nije samo povijesna činjenica. Vojno izvješće iz 1986. otkriva da se ponovno provode testiranja na otvorenom, makar i u ograničenoj mjeri.[633]

Ako uzmemo u obzir činjenicu da je Hladni rat između SAD-a i SSSR-a bio neka vrsta *false flag* događaja – namješteni događaj za stvaranje prijetnje koja će izazvati Hladni rat[634] – priča da se prskanje vršilo zbog ratnog istraživanja situacije sa Sovjetima ne može biti točna i moramo je u potpunosti odbaciti. Nadalje, to znači da je vlada namjerno prikrivala svoje motive. Postavlja se, dakle, pitanje: koja je svrha prskanja?

---

[633] Cole 1988., 3.

[634] Vidi Thorn 2003., 6. poglavlje.

To kemijsko prskanje nije tajno, slučaj je htio da javnost ne zna za to, kao što je slučaj i s većinom ostalih problema s tajnom vladom o kojima se raspravlja u ovoj knjizi. Vojska se samouvjereno hvali da im je zakonski dopušteno prskanje Amerikanaca toksinima (a dolje ćete vidjeti da to zaista postoji u zakonu SAD-a). Cole piše: „Alexander M. Capron, koji je služio kao izvršni direktor Predsjedničke komisije za bioetiku, rekao je da prema važećim pravilima vojska može prskati gusto naseljena područja, a da javnost za to ne bi znala."[635]

Poruka je sljedeća: Amerikance neprestano prskaju tajanstvenim kemikalijama putem zrakoplova visoko iznad njihovih glava, što svatko može potvrditi pogleda li prema gore, što pak radi vrlo malo ljudi.

Za sunčanih dana Amerikanci koji obraćaju pozornost i gledaju u nebo vidjet će vrlo neobične kondenzacijske tragove zrakoplova na nebu. Ti tragovi će na nebu ostati satima, *bez rasipanja* (to je ključna osobina kemijskog traga i po tome se razlikuje od kondenzacijskog traga, koji se rasipa), i oblikovat će uzorke kakve ne bismo očekivali od normalnih putničkih mlažnjaka. To je ogromni program prskanja koji se provodi već više od deset godina i koji bi mogao predstavljati najznačajniji način kontaminacije ljudske vrste, toliko da bi čak mogao značiti i kontaminaciju cijele biosfere, uzrokujući čak i neku vrstu kozmogeneze 2012., kao što ću to u nastavku opisati. Prije svega, međutim, kako biti siguran što se doista događa?

Kako znamo da nas prskaju?

Zakonik Sjedinjenih Američkih Država

Kao prvo, prskanje Amerikanaca putem kemijskih tragova je zakonito, kao što ću u nastavku dokazati. Ustvari, ne samo da je to slučaj, već je zakonito čak i *ubijati* Amerikance kemijskim prskanjem. Zakon se nalazi u Zakoniku SAD-a, naslov 50 Zakonika, 32. poglavlje, odjeljak 1520a, ulomak b.[636] Možete pogledati Zakonik jer je dostupan na internetu na adresi http://uscode.house.gov. Ovdje je kopija zakona s internetske stranice Zakonika SAD-a:

---

[635] Cole 1988., 4.

[636] Hvala Alexu Jonesu što me je upoznao s tim dijelom Zakonika SAD-a.

Ured za reviziju zakona, Zastupnički dom SAD-a

CITAT
50 USC Sec. 1520a
01/19/04
-EXPCITE-
NASLOV 50 – RAT I NACIONALNA OBRANA

32. POGLAVLJE – KEMIJSKO I BIOLOŠKO RATOVANJE
PROGRAM
-ZAGLAVLJE-
Odjeljak 1520a. Ograničenja korištenja ljudskih subjekata za testiranje kemijskih ili bioloških agensa

-STATUT-

(a) Zabranjene aktivnosti

Ministar obrane ne smije (izravno ili ugovorno) obavljati –

(1) bilo kakvo testiranje ili eksperiment koji uključuje korištenje kemijskog ili biološkog agensa na civilnom stanovništvu; ili
(2) bilo koje drugo testiranje kemijskog ili biološkog agensa na ljudskim subjektima.

(b) Izuzeci

Prema pododjeljcima (c), (d) i (e) ovog odjeljka, zabrana iz pododjeljka (a) ovog odjeljka ne primjenjuje se na test ili eksperiment koji se izvode u sljedeće svrhe:

(1) Bilo koja mirnodopska svrha koja se odnosi na medicinske, terapeutske, farmaceutske, poljoprivredne, industrijske ili istraživačke aktivnosti.
(2) Bilo koja svrha koja je izravno vezana uz zaštitu od toksičnih kemikalija ili biološkog oružja i agensa.
(3) Bilo koja svrha koja služi za provođenje zakona, uključujući bilo koju svrhu vezanu uz kontrolu nereda.

(c) Traži se informirani pristanak

Ministar obrane može obavljati testiranje ili eksperiment opisan u pododjeljku (b) ovog odjeljka samo ako je od svakog ljudskog subjekta prije testiranja dobiven informirani pristanak.

(d) Prethodna obavijest Kongresu

Ne kasnije od 30 dana nakon datuma konačnog odobrenja unutar Ministarstva obrane planova za bilo koji eksperiment ili studiju koja će se provoditi pod pokroviteljstvom Ministarstva obrane (izravno ili ugovorno), a uključuje korištenje ljudskih subjekata za testiranje kemijskog ili biološkog agensa, ministar obrane podnijet će Odboru za oružane snage Senata i Odboru za oružane snage Zastupničkog doma izvješće koje sadrži potpuni opis tih planova, a eksperiment ili studija mogu se provesti samo po završetku 30-dnevnog razdoblja, počevši od datuma primitka takvog izvješća od strane odbora.

(e) definicija „biološkog agensa"

U ovom odjeljku pojam „biološki agens" znači bilo koji mikroorganizam (uključujući bakterije, viruse, gljivice, rikecije ili protozoe), patogen ili zaraznu tvar, ili bilo koji dio takvog mikroorganizma, patogena ili zarazne tvari koji su nastali prirodno, bioinženjeringom ili sintezom, koje god bilo njegovo porijeklo ili način proizvodnje, a koji može izazvati –

(1) smrt, zarazu ili neki drugi biološki problem kod čovjeka, životinje, biljke ili nekog drugog živog organizma;
(2) zagađenje hrane, vode, opreme, zaliha ili bilo kojeg drugog materijala; ili
(3) štetnu promjenu u okolišu.

Zakonik počinje raspravom kako je nezakonito kemijski prskati Amerikance, ali tada to povlači u odlomku b gdje kaže nešto u smislu da ako vlada želi prskati Amerikance to je zakonito, ako se provodi u miroljubive svrhe. Moramo, međutim, zapamtiti da političari obično ne koriste riječ „mir" na način na koji je koriste obični građani. Na primjer, George Bush mlađi rekao nam je da smo morali izvršiti invaziju na Irak da bismo uspostavili mir na Srednjem istoku. To je poput izjave da moramo započeti rat da bi imali mir. Dakle, pojam mir u Zakoniku možda nema neko posebno značenje i umjesto toga može biti da odlomak b ustvari govori da mogu vršiti kakvo god prskanje žele.

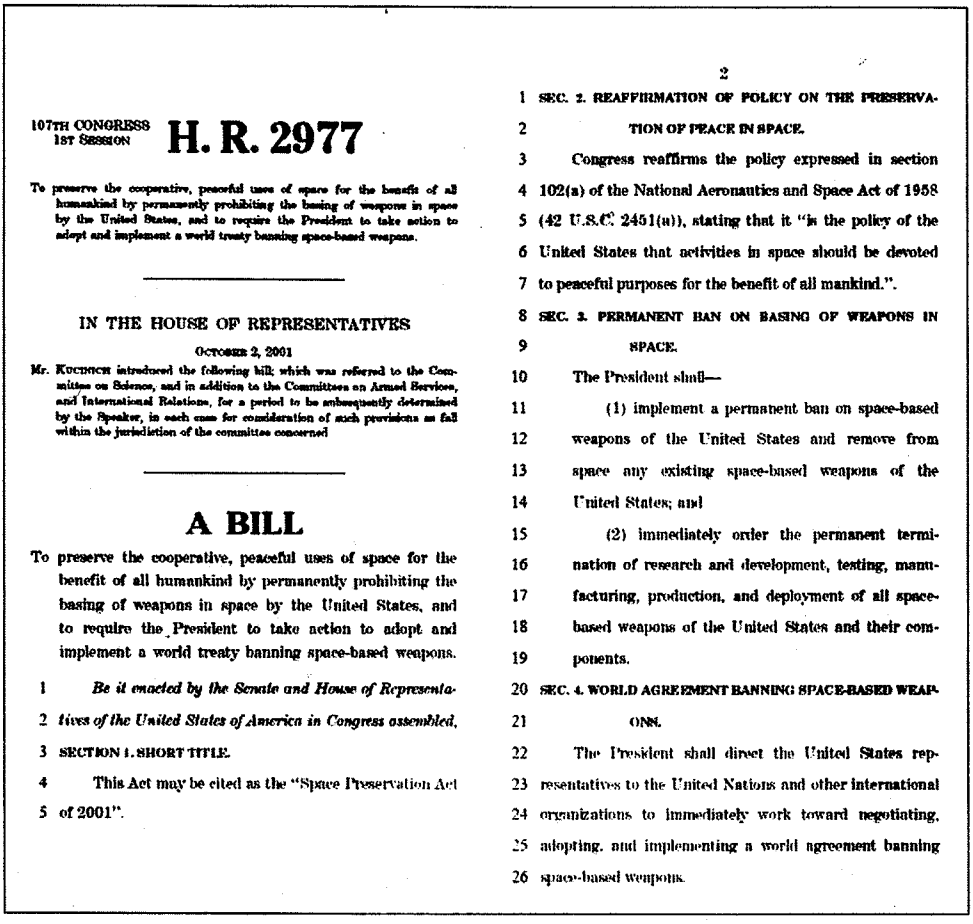

107TH CONGRESS
1ST SESSION

H. R. 2977

To preserve the cooperative, peaceful uses of space for the benefit of all humankind by permanently prohibiting the basing of weapons in space by the United States, and to require the President to take action to adopt and implement a world treaty banning space-based weapons.

IN THE HOUSE OF REPRESENTATIVES

OCTOBER 2, 2001

Mr. KUCINICH introduced the following bill; which was referred to the Committee on Science, and in addition to the Committees on Armed Services, and International Relations, for a period to be subsequently determined by the Speaker, in each case for consideration of such provisions as fall within the jurisdiction of the committee concerned

A BILL

To preserve the cooperative, peaceful uses of space for the benefit of all humankind by permanently prohibiting the basing of weapons in space by the United States, and to require the President to take action to adopt and implement a world treaty banning space-based weapons.

Be it enacted by the Senate and House of Representatives of the United States of America in Congress assembled,

SECTION 1. SHORT TITLE.

This Act may be cited as the "Space Preservation Act of 2001".

2

SEC. 2. REAFFIRMATION OF POLICY ON THE PRESERVATION OF PEACE IN SPACE.

Congress reaffirms the policy expressed in section 102(a) of the National Aeronautics and Space Act of 1958 (42 U.S.C. 2451(a)), stating that it "is the policy of the United States that activities in space should be devoted to peaceful purposes for the benefit of all mankind.".

SEC. 3. PERMANENT BAN ON BASING OF WEAPONS IN SPACE.

The President shall—

(1) implement a permanent ban on space-based weapons of the United States and remove from space any existing space-based weapons of the United States; and

(2) immediately order the permanent termination of research and development, testing, manufacturing, production, and deployment of all space-based weapons of the United States and their components.

SEC. 4. WORLD AGREEMENT BANNING SPACE-BASED WEAPONS.

The President shall direct the United States representatives to the United Nations and other international organizations to immediately work toward negotiating, adopting, and implementing a world agreement banning space-based weapons.

Zakon o očuvanju svemira: H. R. 2977 od 107.

Osim Zakonika SAD-a i kongresni zakoni sadrže neskrivene izjave o kemijskim tragovima. Na primjer, kongresnik Kucinich (demokrat iz Ohija) predložio je zakon koji je trebao zabraniti kemijske tragove, ali Kongres ga nije izglasao. Pitanje je: ako se prskanje putem kemijskih tragova ne događa, zašto je taj zakon predložen? Čini se da je jedini mogući odgovor taj da postoji prskanje putem kemijskih tragova, da je postojalo i u prošlosti, te da je kontaminiralo sve Amerikance, što ćemo i vidjeti u daljnjem tekstu.

Kucinichev zakon je ono što se naziva „Zakonom o očuvanju svemira" *(Space Preservation Act)*. Kemijski tragovi spominju se u točki 2(B) (ii) zakona. U knjizi donosim cijeli zakon da bih čitatelju pokazao koliko prosječan Amerikanac živi u neznanju što se tiče stvarnog oružja koje vojska SAD-a i korporatistička vlada imaju na raspolaganju (shvaćanje koliko malo Amerikanci znaju o tom pitanju bit će korisno kada ćemo kasnije govoriti o bolesti Morgellons).

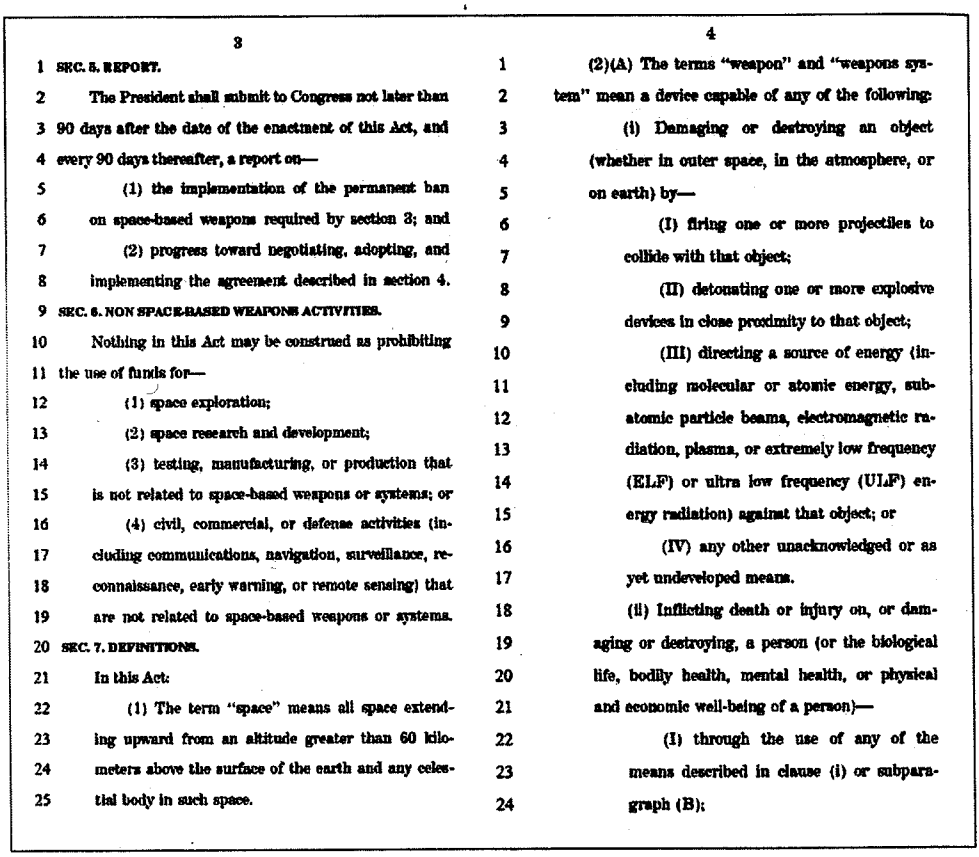

3

SEC. 5. REPORT.

The President shall submit to Congress not later than 90 days after the date of the enactment of this Act, and every 90 days thereafter, a report on—

(1) the implementation of the permanent ban on space-based weapons required by section 3; and

(2) progress toward negotiating, adopting, and implementing the agreement described in section 4.

SEC. 6. NON SPACE-BASED WEAPONS ACTIVITIES.

Nothing in this Act may be construed as prohibiting the use of funds for—

(1) space exploration;

(2) space research and development;

(3) testing, manufacturing, or production that is not related to space-based weapons or systems; or

(4) civil, commercial, or defense activities (including communications, navigation, surveillance, reconnaissance, early warning, or remote sensing) that are not related to space-based weapons or systems.

SEC. 7. DEFINITIONS.

In this Act:

(1) The term "space" means all space extending upward from an altitude greater than 60 kilometers above the surface of the earth and any celestial body in such space.

4

(2)(A) The terms "weapon" and "weapons system" mean a device capable of any of the following:

(i) Damaging or destroying an object (whether in outer space, in the atmosphere, or on earth) by—

(I) firing one or more projectiles to collide with that object;

(II) detonating one or more explosive devices in close proximity to that object;

(III) directing a source of energy (including molecular or atomic energy, subatomic particle beams, electromagnetic radiation, plasma, or extremely low frequency (ELF) or ultra low frequency (ULF) energy radiation) against that object; or

(IV) any other unacknowledged or as yet undeveloped means.

(ii) Inflicting death or injury on, or damaging or destroying, a person (or the biological life, bodily health, mental health, or physical and economic well-being of a person)—

(I) through the use of any of the means described in clause (i) or subparagraph (B);

Iz ovog zakona može se saznati mnoštvo podataka.[637] Prvo, kao što sam već naveo, ako je pitanje kemijskih tragova prijevara, zašto kongresnik predlaže zakon koji zabranjuje njihovo korištenje? U Renseovoj radijskoj emisiji (www.rense.com) emitiranoj 7. svibnja 2007. (stručnjak za kemijske tragove dr. Mike Castle bio je te večeri gost emisije) objavljeno je da postoje dobri razlozi za zaključak da se Kucinich „našao oči u oči sa smrću" zbog prijetnji smrću i maltretiranja od strane vojno-industrijskog kompleksa zato što je uključio izraz „kemijski tragovi" u svoj prijedlog.

Ono što je još zanimljivije kod tog zakona je da spominje razna oružja o čijem postojanju većina Amerikanaca ništa ne zna. Na primjer, spominje se ELF oružje koje je povezano s tehnologijom HAARP na Aljasci te drugim sličnim uređajima diljem svijeta. Ta tehnologija može u potpunosti kontrolirati vrijeme u cijelom svijetu, uključujući stvaranje ili zaustavljanje uragana. To pitanje također je predmet nedavnog zakona, S 517 107. zasjedanja Kongresa. Ovdje također donosim prvih nekoliko stranica tog zakona.

[637] Hvala Leonardu Horowitzu što me je upoznao s tim zakonom.

Otkrića o kontroliranju vremenskih uvjeta dovode pod znak pitanja jesu li događaji poput uragana Katrina[638] i trenutne opće gladi[639] „prirodni događaji", budući da oni ustvari mogu biti korporatističke operacije kontrole vremena i projekti koji se koriste za preoblikovanje svijeta (resursa, ljudi i svijesti) jer korporatisti imaju kontrolu nad vremenom.[640] Spominjući osobe koje kontroliraju svijet u razgovoru s dr. Billom Deagleom o kontroli vremena i uraganu Gonuu koji je početkom lipnja 2006. pogodio omanske i iranske naftne rezerve, Alan Watt[641] je rekao: „Pratite kako će cijene nafte ekstremno porasti. Zanimljivo je kako Majka Priroda uvijek s njima surađuje u pravo vrijeme."[642] Watt je također izjavio da ima stare udžbenike iz kanadskog školskog sustava koji sadrže fotografije naftnih izvora u Kanadi koji su zatvoreni 1920-ih, koji se ne koriste i čije se postojanje drži u tajnosti, a sve u cilju skrivanja zaliha da bi se lažirala nestašica potrebna za namještanje cijena.

Tekst HR-a 2977 može se vidjeti na *http://www.carnicom.com/hr2977.htm*. Prijedlog zakona zabranio bi Sjedinjenim Američkim Državama korištenje svemirskog oružja, uključujući projektile, energetska oružja, molekularnu ili atomsku energiju, subatomske snopove čestica, elektromagnetsko zračenje, plazmu, energetsko zračenje izuzetno niske frekvencije (ELF) ili ultraniske frekvencije (ULF), zračenje, elektromagnetske, psihotronske, sonične, laserske i druge energije, informacijski rat, kontrolu raspoloženja ili uma, kemijske ili biološke agense, elektronska, psihotronska ili informacijska oružja; kemijske tragove; oružane sustave ultraniske frekvencije koji se nalaze na velikim visinama; plazmu, elektromagnetska, sonična ili ultrasonična oružja; laserske oružane sustave; strateško, teatarsko, taktičko ili izvanzemaljsko oružje; kemijska, biološka, ekološka, klimatska ili tektonska oružja; 'egzotične oružane sustave', uključujući oružje dizajnirano za oštećenje svemira ili prirodnih eko-

---

[638] Vidi također moju raspravu o uraganu Katrina u četvrtom poglavlju, odjeljak „Ekonomija uništenja".

[639] Vidi članak „A Drought for the Ages Spreads Across U.S.", autor Patrick O'Driscoll, USA Today, 8. srpnja 2007.

[640] Prvi put kada se bivši televizijski meteorolog Scott Stevens (www.weatherwars.info) pojavio u Renseovoj radijskoj emisiji sugerirao je da je vladin program kontrole vremenskih uvjeta ogroman, da su doslovno *svi* meteorološki uvjeti – čak i stvaranje najmanjeg oblaka – pod vladinom kontrolom. Za dodatne informacije o kontroli vremena i vremenskom oružju čitatelj treba pročitati „Ratovanje vremenom: *Vojni plan za novačenje Majke Prirode*" (Weather Warfare: *The Military's Plan To Draft Mother Nature*), autor Jerry E.Smith, Adventures Unlimited Press, 2006.

[641] Alan je autor članka *Cutting Through the Matrix*, koji se može pronaći na www.cuttingthroughthematrix.com.

[642] Radijska emisija *Nutrimedical Report*, www.nutrimedical.com, 5. srpnja 2007.

sustava (poput ionosfere i gornje atmosfere) ili klimatskih, vremenskih i tektonskih sustava čija je svrha pogođenost ili uništenje ciljne populacije ili regije na Zemlji ili u svemiru.

(II) through the use of land-based, sea-based, or space-based systems using radiation, electromagnetic, psychotronic, sonic, laser, or other energies directed at individual persons or targeted populations for the purpose of information war, mood management, or mind control of such persons or populations; or

(III) by expelling chemical or biological agents in the vicinity of a person.

(B) Such terms include exotic weapons systems such as—

(i) electronic, psychotronic, or information weapons;

(ii) chemtrails;

(iii) high altitude ultra low frequency weapons systems;

(iv) plasma, electromagnetic, sonic, or ultrasonic weapons;

(v) laser weapons systems;

(vi) strategic, theater, tactical, or extraterrestrial weapons; and

(vii) chemical, biological, environmental, climate, or tectonic weapons.

(C) The term "exotic weapons systems" includes weapons designed to damage space or natural ecosystems (such as the ionosphere and upper atmosphere) or climate, weather, and tectonic systems with the purpose of inducing damage or destruction upon a target population or region on earth or in space.

109TH CONGRESS
1ST SESSION

S. 517

To establish the Weather Modification Operations and Research Board, and for other purposes.

IN THE SENATE OF THE UNITED STATES

MARCH 3, 2005

Mrs. HUTCHISON introduced the following bill; which was read twice and referred to the Committee on Commerce, Science, and Transportation

A BILL

To establish the Weather Modification Operations and Research Board, and for other purposes.

Be it enacted by the Senate and House of Representatives of the United States of America in Congress assembled,

SECTION 1. SHORT TITLE.

This Act may be cited as the "Weather Modification Research and Technology Transfer Authorization Act of 2005".

SEC. 2. PURPOSE.

It is the purpose of this Act to develop and implement a comprehensive and coordinated national weather modification policy and a national cooperative Federal and

State program of weather modification research and development.

SEC. 3. DEFINITIONS.

In this Act:

(1) BOARD.—The term "Board" means the Weather Modification Advisory and Research Board.

(2) EXECUTIVE DIRECTOR.—The term "Executive Director" means the Executive Director of the Weather Modification Advisory and Research Board.

(3) RESEARCH AND DEVELOPMENT.—The term "research and development" means theoretical analysis, exploration, experimentation, and the extension of investigative findings and theories of scientific or technical nature into practical application for experimental and demonstration purposes, including the experimental production and testing of models, devices, equipment, materials, and processes.

(4) WEATHER MODIFICATION.—The term "weather modification" means changing or controlling, or attempting to change or control, by artificial methods the natural development of atmospheric cloud forms or precipitation forms which occur in the troposphere.

Priznanje da američka vlada obavlja prskanje

Do sada smo vidjeli da je američka vlada ozakonila kemijsko prskanje Amerikanaca te da ga je barem jedan kongresnik pokušao staviti izvan zakona. Pogledajmo daljnje dokaze: američka vojska *priznaje* ne samo da prska građane već da to radi od vremena Drugog svjetskog rata, a prskanje je toliko rašireno da se može zaključiti da su *svi* američki građani višekratno poprskani. Prema profesoru Coleu:

> Saslušanja koje je održao Senatski pododbor za zdravlje i znanstveno istraživanje Odbora za ljudske resurse 1977. otkrila su prave razmjere ranijeg programa za testiranje bakteriološkog ratovanja. Vojni glasnogovornici potvrđuju da je 239 naseljenih područja od jedne do druge obale tretirano bakterijama u razdoblju između 1949. i 1969. godine. Testiranja su obuhvaćala područja Aljaske i Havaja te gradove San Francisco, Washington D. C., Key West i Panama City na Floridi. Neki su eksperimenti bili koncentriraniji, poput onih gdje su bakterije prskane po pensilvanijskoj obilaznici ili u sustav podzemne željeznice grada New Yorka.[643]

U 1. i 2. poglavlju Coleove knjige on opisuje kako su se ta vojna prskanja dogodila „iznad San Francisca 1950." i da je bilo ljudskih žrtava.[644] Također ističe da je farmaceutska tvrtka *Merck* bila jedna od korporacija koje su bile uključene u taj sveprisutni vojni program prskanja, u sklopu kojega su operacije, razvoj i provedba programa prskanja provođeni u „najvećoj tajnosti".[645] Cole govori i o tome kako je vojska SAD-a tvrdila da provodi benigne operacije da bi se upoznala s prijetnjama kemijskim oružjem poput (namještene) prijetnje Rusije, kao da je to prskanje ustvari bilo radi „sigurnosti" Amerikanaca. Međutim, Cole ističe da je vojno osoblje koje je provodilo te operacije priznalo da ništa nisu naučili iz tih eksperimenata,[646] da nikada nije dokazano da su testovi i tvari kojima su ljudi prskani sigurni te da se testiranje mora nastaviti još većim intenzitetom.[647] Cole piše:

> Tijekom 1960-ih, kako to potvrđuju drugi dokumenti, vojska je oslobađala različite plinove i halucinogene narkotike u testiranjima na otvorenom u Marylandu i Utahu. Izloženo je bilo na tisuće vojnika. Nedugo nakon što su 1979. izvješća o testiranjima otkrivena vojska je objavila da će pokušati

[643] Cole 1988., 5-6.
[644] Cole 1988., 5-6.
[645] Cole 1988., 15.
[646] 16.
[647] 17.

kontaktirati žrtve i provjeriti postoje li dugoročne posljedice... Vojska nikada ništa nije objavila po tom pitanju. Ti testovi su uključivali biološke, kemijske i radioaktivne agense za koje se znalo da su zarazni i toksični. *Mnogo ljudi, možda deseci milijuna, bilo je izloženo bakterijskim i kemijskim agensima* za koje je vojska tvrdila, i još uvijek tvrdi, da su bezopasni. Ti takozvani simulanti patogenih bakterija prskani su po svim područjima SAD-a, od jedne do druge obale, iznad gradova, u zgradama, na cestama, u tunelima. Medicinska literatura objavljena u vrijeme testiranja ... postavljala je pitanja o sigurnosti svakog korištenog simulanta. Unatoč svemu, američka vlada nastavlja osporavati dokaze da su njeni simulantski agensi ikada izazvali bolest. Doista, neki od istih tih agensa koriste se u trenutnim testiranjima na otvorenom američke vojske.[648] (naglasak dodan)

Vizualni dokazi: kondenzacijski tragovi i kemijski tragovi

Svi smo vidjeli kondenzacijske tragove mlažnjaka na nebu: tragove koje ostavljaju mlažnjaci koji putuju tko zna gdje. Kemijski tragovi razlikuju se od kondenzacijskih tragova. Ovo je najjednostavniji način raspoznavanja:

Kemijski trag je trag pare i ispuha koji nastaje iza mlažnjaka koji *ne nestaje i ne rasipa se.*

Kondenzacijski trag je trag pare i ispuha koji nastaje iza zrakoplova i zatim postupno *nestaje i rasipa se.*

To je glavna i najočitija razlika između kondenzacijskih i kemijskih tragova: kemijski tragovi ne isparavaju, a kondezacijski da. Kao što ćete u nastavku vidjeti, to dokazuje da kemijski tragovi sadrže više od ispuha: još nešto dolazi iz ispušnog sustava zrakoplova, nešto što ne bi očekivali kod uobičajenog rada motora mlažnjaka. Dolje ćete vidjeti da je to zato što se po američkim građanima nešto prska iz mlažnjaka, kako komercijalnih, tako i nekomercijalnih (npr. vojnih).[649]

Kondenzacijski tragovi mogu nastati samo kada je zrak *vrlo hladan*,[650] budući da se para stvara iz tople vodenaste tvari kada se ta tvar nađe na vrlo hladnom zraku. Zato se kondenzacijski tragovi ne stvaraju iza zrakoplova kada oni npr. polijeću, slijeću ili lete nisko, kroz topliji zrak (iako, za hladnijih dana, vidjet

---

[648] Cole, 1988., 18-19.

[649] Čini se da se komercijalnim mlažnjacima nešto dodaje u gorivo jer je to jedini način na koji možemo objasniti kako obični mlažnjaci mogu ostavljati kemijske tragove.

[650] Thomas 2004., 9-10.

ćete kako se kondenzacijski tragovi stvaraju iza zrakoplova odmah nakon polijetanja, na primjer). Svi smo vidjeli tu pojavu kada vidimo svoj dah kada je napolju hladno.

Ovo je fotografija pare koja izlazi iz tvorničkih dimnjaka u Calumetu u Indiani, kod kampusa Sveučilišta Purdue-Calumet. Ta para se ne pojavljuje kada je vrijeme toplo, a kada je ta fotografija snimljena, temperatura je bila -8 °C (9 sati ujutro, 20 siječnja 2007.).

Također, oblaci i kondenzacijski tragovi ne mogu nastati ako je zrak vrlo suh, ispod 50 ili 60 posto vlage.[651] Ed Hopkins, profesor sa Sveučilišta Wisconsin, objavio je na svojoj internetskoj stranici sljedeće:

> Kondenzacijski trag koji ostaje iza mlaznog zrakoplova naziva se „*contrail*". On nastaje kada se vrući, vlažni zrak iz ispušnog sustava zrakoplova miješa s vanjskim zrakom niskog tlaka i temperature. Miješanje je posljedica turbulencije koju stvara ispuh motora. *Stvaranje oblaka procesom miješanja slična je oblaku koji vidite kada izdahnete i „vidite svoj dah".*[652]

Znači, kondenzacijski tragovi trebali bi isparavati, baš poput vašeg daha. Hopkins nastavlja:

> Ako pratite stvaranje i trajanje kondenzacijskih tragova zamijetit ćete da se oni mogu brzo rasuti ili horizontalno raširiti u veliki tanki sloj cirusa. Koliko dugo kondenzacijski trag ostaje nedirnut ovisi o strukturi vlage u

---

[651] Thomas 2004., 10-11.

[652] 9. siječnja 2007. Hopkins je to objavio na sljedećoj adresi: http://cimss.ssec.wisc.edu/wxwise/class/contrail.html.

> zraku i vjetrovima u gornjoj troposferi. Ako je atmosfera blizu zasićenja kondenzacijski trag može se neko vrijeme zadržati. Međutim, ako je atmosfera suha kada se kondenzacijski trag pomiješa s okolišem on se rasipa.[653]

Hopkins nam ne govori što znači rečenica „kondenzacijski tragovi mogu postojati neko vrijeme". Međutim, pretpostavljam da ne znači *ne rasipa se*, kao što je to slučaj s kemijskim tragovima. Također pretpostavljam da to ne znači da se mogu širiti i pokrivati sve šira područja, bez rasipanja. Znači, ako se zapazi takva aktivnost, pri kojoj se kondenzacijski tragovi ne rasipaju, najrazboritija stvar koju možete učiniti jest pretpostaviti da to nije kondenzacijski trag.

Dakle, to znači da možemo donijeti jednostavan zaključak: ako se kondenzacijski tragovi ne rasipaju onda se ne sastoje od običnog vlažnog zrakoplovnog ispuha, što znači da se sastoje od još nečega. U nastavku će biti riječi o tome što se to točno prska i iznijet će se dokazi da se nešto prska, nakon što navedem što o kondenzacijskim tragovima kaže NASA.

NASA kaže da se kondenzacijski tragovi ne rasipaju

Suprotno onom što smo upravo iznijeli, NASA tvrdi da se kondenzacijski tragovi ne rasipaju:

> Kondenzacijski tragovi će ponekad poprimiti karakteristike prirodnog cirusnog oblaka i više neće izgledati poput kondenzacijskih tragova nakon otprilike svega pola sata. Dugotrajni kondenzacijski tragovi mogu postojati dugo nakon što je zrakoplov koji ih je napravio napusti područje. Mogu trajati nekoliko minuta ili duže od jednog dana [ne rasipaju se]. Međutim, budući da se stvaraju na velikim visinama gdje su vjetrovi obično vrlo jaki, oni će često odmaknuti od područja na kojem su nastali. Kada pogledamo u nebo možemo vidjeti stare dugotrajne kondenzacijske tragove koji su nastali negdje drugdje, ali su se pomakli zbog vjetra... Dugotrajni kondenzacijski tragovi su oni koji mogu utjecati na klimu.[654]

Uzevši u obzir ono što je Hopkins napisao i ono o čemu smo govorili u prethodnom dijelu, mora biti da NASA ustvari misli na kondenzacijske tragove koji sadrže dodatne tvari (i koji su stoga kemijski tragovi, a ne kondenzacijski

---

[653] Ibid.

[654] http://asd-www.larc.nasa.gov/SCOOL/contrails.html.

tragovi), o čemu sam pisao na samom kraju prethodnog dijela. Iz tog odlomka s NASA-ine internetske stranice možemo zaključiti da NASA pokušava promijeniti definiciju kondenzacijskih tragova tako da ta definicija uključuje kondenzacijske tragove koji se ne rasipaju [odnosno, kemijske tragove]. Čini se da NASA – za koju je dobro poznato da je tajanstveni i korumpirani dio tajne korporatističke vlade[655] – želi da vjerujemo da se para *ne rasipa*, čak i ako smo svi mi to vidjeli vlastitim očima, bezbroj puta za hladnih dana. Zašto bi NASA objavljivala informacije koje su suprotne onome što, na primjer, tvrdi Hopkins, i koje su toliko suprotne našim svakodnevnim iskustvima s karakteristikama pare? Nadalje, zašto bi NASA objavljivala informacije o kondenzacijskim tragovima koje očito izbjegavaju raspravu o karakteristikama vlažnosti, temperature itd., na način koji je više tehnički od Hopkinsovog?

Vidjet ćemo da odgovor na ta pitanja može biti samo jedan: zato što je NASA upoznata i uključena u prskanje kemijskim tragovima (možete se uvjeriti da oni sudjeluju u proučavanju vremena i/ili kontroli vremena putem ove internetske stranice Sveučilišta Washington: *http://cargsun2.atmos.washington.edu*), i očito je da žele prikriti tu činjenicu, a internetska stranica *http://asd-www.larc.nasa.gov/SCOOL/contrails.html*, koju sam gore citirao sudjeluje u tom prikrivanju. Kako drukčije objasniti amaterizam gore navedenog NASA-inog citata preuzetog sa stranice *http://asd-www-arc.nasa.gov/SCOOL/contrails.html*? NASA je, naravno, dobro poznata po svojim prikrivanjima.[656]

Karakteristike kemijskih tragova

Slijedi popis karakteristika kemijskih tragova. Vidite li bilo koju od ovih karakteristika između kondenzacijskih tragova zrakoplova moći ćete odrediti jesu li to ustvari *kemijski* a ne kondenzacijski tragovi:

1. Kemijski tragovi pojavljuju se odmah. Cijelo jutro nebo će biti čisto, nebeski plavo, a zatim će se točno u podne, na primjer, iznenada preko cijelog neba pojaviti tragovi koji se ne rasipaju. Zatim ponovno, u tri ili pet sati popodne primjerice, nestat će (a nebo će tada vjerojatno biti maglovito, a ne plavo, sve dok se magla ne raskine).

---

[655] Vidi *Tamni mjesec (Dark Moon)*, 2001., autori Mary Bennett i David Percy, Adventures Unlimited Press.
[656] Ibid.

2. Kemijski tragovi uglavnom nisu nasumični: oni se pojavljuju u specifičnim uzorcima, kao npr. uzorci u obliku mreže za križić-kružić, uzorci paralelnih ili gotovo paralelnih linija, ili uzorci u obliku slova X, kako pokazuju sljedeći crteži.

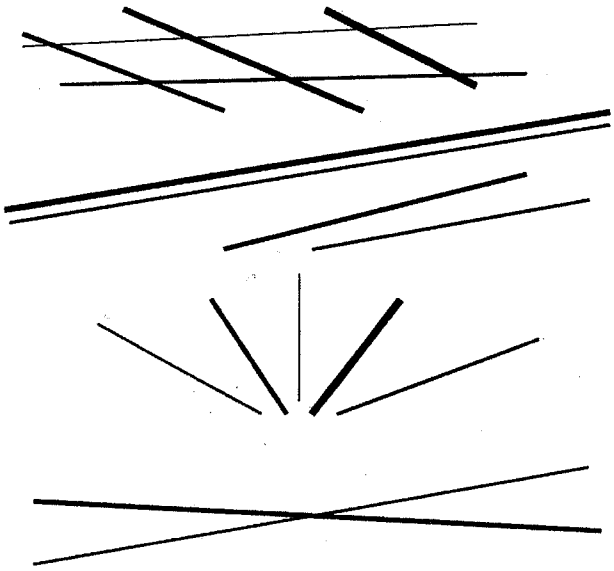

3. Tragovi koji se ne rasipaju (kemijski tragovi) stvaraju se na takav način da nisu kontrolirani razinom vlage, što bi trebao biti slučaj s običnim kondenzacijskim tragovima. To znači da kondenzacijski tragovi ustvari nisu kondenzacijski tragovi, već *kemijski* tragovi. Očekivali bismo u vlažnijim uvjetima vidjeti da je atmosfera pogodnija za stvaranje oblaka ili kondenzacijskih tragova, budući da povećana vlaga izaziva veći broj slučajeva obiju pojava. Međutim, to se ne događa s kondenzacijskim tragovima koji se ne rasipaju (odnosno, kemijskim tragovima). Ponekad se može zapaziti očekivana znanstvena korelacija između uvjeta vlage i stvaranja oblaka ili kondenzacijskih tragova, kao npr. kada mlažnjak leti kroz oblak i njegov kondenzacijski trag postaje izraženiji, da bi postao manji kada zrakoplov izađe iz oblaka. To je očekivano jer je povećana razina vlage uzrokovala (izraženije) stvaranje kondenzacijskih tragova dok je zrakoplov letio kroz oblak. Međutim, između aktivnosti oblaka i razine vlage i kemijskih tragova uglavnom ne postoji takva korelacija. Kemijski tragovi mogu nastati bez obzira na razinu vlage.

Slijedi nekoliko primjera koji pokazuju da nema korelacije između niske razine vlage i aktivnosti oblaka kada su na nebu prisutni kondenzacijski tragovi koji se ne rasipaju (kemijski tragovi) i gdje taj nedostatak korelacije nema smisla ako vjerujemo da su kondenzacijski tragovi koji se ne rasipaju samo obični kondenzacijski, a ne kemijski tragovi:

a. Moguće je primijetiti slučajeve zrakoplova koji lete jedan blizu drugoga, pri čemu jedan ostavlja trag koji se ne rasipa (kemijski trag), dok drugi ostavlja trag koji se vrlo brzo raskida (obični kondenzacijski trag). To ne bismo očekivali pretpostavimo li da je razina vlage ista za oba mlažnjaka.
b. Mogući su slučajevi da se trag stvara pri razini vlage od, na primjer, 20 do 50 posto, što je nedovoljno za stvaranje oblaka ili bilo koje vrste običnih kondenzacijskih tragova. Clifford Carnicom (*www.carnicom.com*), zapazio je tu vrstu fenomena kemijskih tragova u Novom Meksiku gdje je proveo veći dio svog poznatog istraživanja kemijskih tragova. Svjedočio je i dokumentirao velik broj dana s niskom razinom vlage kada je zabilježena toliko jaka aktivnost kemijskih tragova da bi doveli do naoblake ili magle, iako je razina vlage bila vrlo niska.
c. Moguće je primijetiti i slučajeve da se stvara trag koji se ne rasipa, što *ne* bismo očekivali da su ti tragovi vezani samo uz vlagu, kao što se može vidjeti na primjeru oblaka koje kontrolira vlaga i koji se neprestano stvaraju i rasipaju.
d. Kao što je prethodno navedeno, nebo može biti čisto cijeli dan (pokazujući da atmosfera nije povoljna za stvaranje oblaka ili običnih kondenzacijskih tragova), ali zatim će se *iznenada* – često u svega nekoliko minuta – nebo ispuniti tragovima koji se ne rasipaju (ali *bez oblaka*), iako se razina vlage na nebu nije mogla tako drastično promijeniti u tom kratkom vremenskom razdoblju i iako nije letio toliki broj mlažnjaka koji bi objasnili sve te „kondenzacijske tragove".

4. Kemijski tragovi imaju *krajnje točke* ili *završetke*, kao da trag (prskanje) jednostavno naglo počinje i/ili završava. To je njihova vrlo bitna karakteristika. Završeci mogu izgledati ovako:

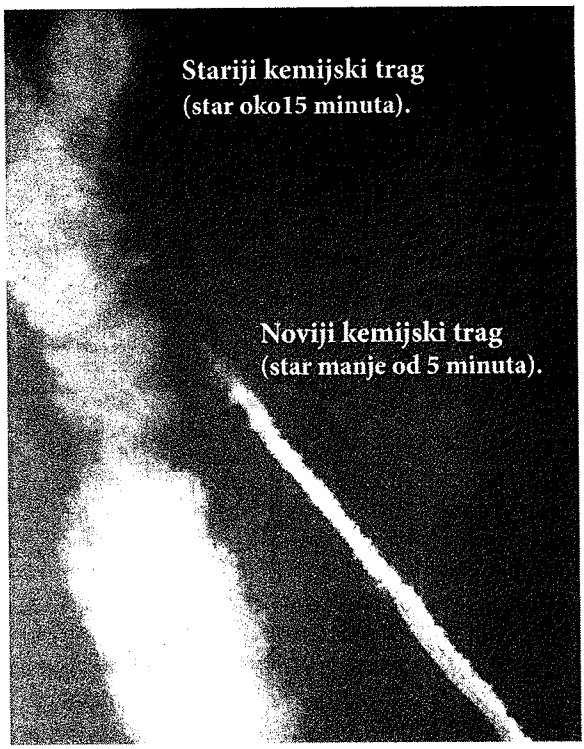

Noviji „kondenzacijski trag" kraj starijeg traga. Noviji „kondenzacijski trag" je raširenij, a *niti jedan se nije rasuo*. Noviji, tanji „kondenzacijski trag" ima nagli završetak. To je fotografija koju sam snimio iz West Lafayettea u Indiani 5. prosinca 2006. i pokazuje krajnje točke kemijskih tragova.

Da su to bili samo „obični kondenzacijski tragovi" ne bi imali krajnje točke (početke i završetke tragova), već bi tragovi bili kontinuirani (a ne razlomljeni, kao u slučaju tragova s krajnjim točkama/završecima), ili bi postupno nestali (rasuli se) poput pare koja isparava, umjesto da nestanu u trenu. Drugim riječima, oni bi trebali postojati bez isprekidanih „početaka i završetaka" i postupno bi izblijedjeli, a ne bi se iznenada pojavili ili nestali. Fotografija tvornice na stranici 367 snimljene sa Sveučilišta Purdue – Calumet pokazuje gusti stup pare koji *postupno* nestaje nakon nekoliko metara.

Isprekidani i apsolutni „počeci i završeci" mogli bi postojati samo kad bi se motori mlažnjaka *gasili i ponovno palili* za vrijeme leta. To je u svakom slučaju nemoguće, jer kad bi pogasio svoje motore za vrijeme leta, započeo bi slo-

bodno padati i uskoro zatim bi se srušio. Bilo tko tko je letio komercijalnim mlažnjakom i koji je čuo tiho, neprekidno zujanje motora za vrijeme leta zna da komercijalni mlažnjaci ne pale i gase motore za vrijeme leta.

Nadalje, budući da se kemijski tragovi pojavljuju u uzorcima, to podrazumijeva da se i „prirodni kondenzacijski tragovi", ako takvi postoje, također pojavljuju u uzorcima kako mlažnjaci neprestano „pale i gase" svoje motore na istom mjestu na nebu. To se čini nemogućim, pa izgleda da tragovi s krajnjim točkama mogu biti samo *kemijski tragovi* – tragovi kemikalija koje nisu samo voda i gorivo iz mlaznih motora – koji se ispuštaju iz mlažnjaka. Kondenzacijski tragovi ne mogu imati krajnje točke/završetke. Te krajnje točke/završeci mogu biti samo posljedica naglog početka i/ili završetka nečeg što nije obični ispuh mlažnjaka koji nastaje i/ili nestaje u ispušnom sustavu zrakoplova.

Mnogi ljudi, a tu i sebe ubrajam, promatrali su prskanje kemijskim tragovima i vidjeli su zrakoplove s običnim kondenzacijskim tragovima koji nestaju na očekivani način, a odmah potom dobiju kemijski trag, kao da su *počeli* prskati dok smo ih promatrali.

5. Kemijski tragovi često će pokrivati samo *pola* neba: jedna polovica neba je čista i plava, dok je druga prošarana linijama, čak i ako mlažnjaci lete preko oba dijela. Često sam to bio u prilici vidjeti iz svoje kuće u West Lafayetteu u Indiani gdje sam, kad bih pogledao na jug u smjeru Indianapolisa, vidio velik broj kemijskih tragova (linija koje se ne rasipaju), dok je u isto vrijeme iznad moje glave nebo bilo čisto – iako je i tamo bilo mnogo letova mlažnjaka. Jesu li uvjeti bili takvi da se tragovi nisu mogli stvarati iznad moje kuće, ali su već 40 milja južnije uvjeti bili toliko povoljni da se *cijeli dan* pojavljivao *ogroman* broj tragova koji se nisu rasipali i koji su se zadržavali duže vrijeme? Čini se da to baš nema smisla, osim ako su linije iznad Indianapolisa bile kemijski tragovi.

6. Posljednju karakteristiku kemijskih tragova već sam opisao: kako sam prethodno objasnio, za razliku od kondenzacijskih tragova kemijski tragovi se *ne rasipaju* i ostaju na nebu cijeli dan.

Čime se, dakle, prska po Amerikancima?

U ovom poglavlju dokazano je da američki korporatisti redovito prskaju Amerikance. Ali čime?

Profesor Cole ističe da niti jedna tvar prskana po Amerikancima do 1988. nije bila bezopasna: te tvari su bile ili štetne ili nije bilo poznato jesu li sigurne.[657] Cole piše o tome kako se prskanje pokazalo smrtonosnim za velike sisavce na Karibima,[658] što znači da je bilo smrtonosno i za ljude.

U prvom poglavlju svoje knjige *Oblaci tajnosti (Clouds of Secrecy)* Cole opisuje kako je vojska SAD-a desecima godina prije i do 1988. izjavljivala da su njihova testiranja sigurna i bezopasna, dok su u stvarnosti namjerno trovali. Cole također izvještava da se Amerikancima uporno govorilo da se testiranja provode zbog njihove sigurnosti i da bi razumjeli Ruse, da bi nam nakon godina testiranja rekli da vojska nije *ništa* naučila iz tih pokusa, što je čudno, te je radi toga morala provesti dodatna testiranja (koje su ponovno započinjali u vrijeme izdavanja knjige profesora Colea).[659]

Ne postoje li uvjeti koji mogu stvoriti epidemiju (prljavština u gradovima, zaraženi useljenici, novostvorene bolesti koje prenose komarci itd.), ali ubrzo dođe do epidemije ili pandemije (kao npr. gripe svake jeseni), tada se za njih mora potražiti drugi razlog. Kemijski tragovi su vrlo dobar alternativni izvor zato što već znamo da su oni u prošlosti često bili izvori epidemija i pandemija. Nadalje, u ovoj knjizi je dokumentirano da korporatisti koji su odgovorni za kemijske tragove imaju dugu povijest trovanja građana diljem svijeta (putem cjepiva i lijekova koje proizvode te vode i hrane koju monopoliziraju u cijelom svijetu), a kemijski tragovi samo su još jedan način te kontaminacije svjetske populacije. Ako čovjek razumije kontaminaciju cjepiva kontaminaciju kemijskim tragovima doživljava kao još jedan aspekt namjerne i sveprisutne kontaminacije svjetske populacije;[660] to je vrlo jednostavno.

Vlakna Morgellons i crvena krvna zrnca. Clifford Carnicom (*www. carnicom.com*) predstavio je istraživanje koje je provedeno diljem svijeta, u sklopu i izvan sveučilišta. On je izvijestio da je otkriveno da su crvena krvna zrnca, kao i neka vrsta nepoznatih vlakana, povezana s prskanjem kemijskim tragovima. Čini se da su ljudi pronašli te tvari kako lebde u zraku i na zemlji kada su kemijski tragovi plutali iznad njihovih glava.

---

657 Cole 1988., 17-18.
658 Cole 1988., 18.
659 Cole 1988., 16-17.
660 Kontaminacija stanovništva nije jedina svrha kemijskih tragova; oni se također koriste za kontroliranje vremena, o čemu ćemo govoriti kasnije.

Prskanje bakterijom hripavca. Profesor Cole izvještava da su 1950-ih Amerikanci prskani bakterijom hripavca, a kao posljedica tih prskanja učestalost pojavljivanja hripavca na nekim je područjima drastično porasla.[661] Zbog otkrića u ovoj knjizi, gdje smo utvrdili da korporatisti neprestano kontaminiraju čovječanstvo na mnogo raznih načina, možemo induktivno zaključiti da to nije izolirani incident i predvidjeti da će se čovječanstvo neprestano prskati bakterijama, virusima i drugim agensima od kojih će se razbolijevati. To je ključno pitanje jer pokazuje kako će građanstvo biti namjerno kontaminirano da bi se razboljelo i da bi *Big Pharma* mogla zaraditi na „rješenju" za bolest koja je posljedica kontaminacije (u ovom slučaju, rješenje je skupo cjepivo protiv hripavca).

Coleov izvor za tu tvrdnju su novine (*International Herald Tribune*[662]). Predstavlja li to problem? Ako se o nekoj vijesti ne izvještava znači da se ona prikriva. Na primjer, kada je otkriveno da je djed Georgea W. Busha bio jedan od glavnih nacističkih financijera,[663] o tome se u početku pisalo u nekoliko novina, ali zatim je priča – koja je definitivno bila udarna – nestala iz novina. To ne ukazuje da priča *nije* dobar izvor zarade za novine (jer ona to svakako jest), već ukazuje na činjenicu da je priča zataškana i da se zbog tog zataškavanja žrtvuje zarada. To se čini analognim onome što se dogodilo s izvješćem o bakteriji hripavca kojom su Amerikanci prskani, što je sigurno još jedna udarna priča (koja bi dovela do ogromne prodaje novina). Ako je neka novinska priča udarna, ali o njoj izvještavaju samo jedne ili nekoliko novina, te ako je ostatak masovnih medija ignorira ili ismijava (npr. *Fox News, New York Times*, CNN itd.), to ukazuje na činjenicu da je priča istinita jer je to znak prikrivanja, što dokazuje nedostatak izvještavanja. Umjesto toga, vijesti će biti prepune nebitnih tabloidnih priča, poput one koju su Amerikanci 2007. mjesecima slušali o bankrotu Anne Nicole Smith, ili kada su masovni mediji izvijestili da je Britney Spears obrijala glavu. Priče o kojima se naširoko izvještava uglavnom su do neke mjere neistinite ili iskrivljene – barem do te mjere da se pogrešno predstavljaju kao vijest i na taj način prikrivaju stvarne vijesti. Iz tog razloga, Coleovo citiranje novina u ovom je slučaju dobar izvor informacija. Vlada koja namjerno širi zarazu hripavcem među populacijom trebala bi biti najvažnija vijest desetljeća, ali samo su jedne novine o tome izvijestile.

---

[661] Cole 1988., 18.

[662] Treba reći da je izvještaj objavljen u IHT-u prije nego što je on dospio pod potpunu kontrolu *New York Timesa* i *Washington Posta* (do čega je došlo 1991.).

[663] O ovome govorim na drugim mjestima u knjizi.

Zaključak rasprave o kemijskim tragovima

Budući da je dokazano da tajna korporatistička vlada čovječanstvu priprema mučenje i užase, možemo zaključiti da je prskanje kemijskim tragovima dio tog projekta te da je možda povezano s čestim izbijanjima bolesti koje se pojavljuju diljem svijeta, poput npr. bolesti Morgellons. Postoje izvještaji da kemijski tragovi mogu uspavati ljude, promijeniti atmosferu u neku vrstu plazmičkog entiteta koji će biti pogodan za različite vrste tvari koje kontroliraju um, i slično. U dijelu koji slijedi iznijet ću jednu od *horror* priča o kemijskim tragovima.

Bolest Morgellons

Uvod. Kako bismo razumjeli bolest Morgellons moramo biti otvorena uma, razmišljati izvan okvira konvencionalnih ograničenja i shvatiti da je vlada u posjedu tajnih tehnologija koje su toliko napredne da ih većina ljudi doslovce nije u stanju pojmiti.[664] Pod bolesti Morgellons smatraju se napadi na ljude, insekte i životinje ultravisokotehnološkom nanostrojnom ili u skupine okupljenom vlaknastom nanointeligencijom. Budući da se Morgellons širi kao velika globalna pandemija koju trenutno istražuju znanstvenici s ponajboljih sveučilišta, ali koju se skriva od masovnih medija, a FDA (Američka uprava za hranu i lijekove) i CDC (Centar za kontrolu bolesti) ju ismijavaju, to je, čini se, znak da iza svega stoje korporatisti budući da oni koriste svoje korporatističke medije kako bi sve zataškali, kao što su to već učinili u toliko drugih slučajeva.

> Naziv „bolest Morgellons" zasniva se na opisu sličnog stanja sa stvaranjem vlakana koje je 1674. među djecom otkrio *Sir* Thomas Browne. Mikroskopski crteži koji potječu iz 1682. od dr. Michela Etmullera čine se sličnim vlaknima koja nalazimo među današnjim oboljelima.[665]

---

[664] Dobar primjer je „nevidljivo vojničko odijelo". Vojska raspolaže odijelom koje postaje *nevidljivo* kad ga se odjene. Većina ljudi to odbacuje kao nešto nemoguće. Međutim, tome je tako samo zato što ne znaju kako to funkcionira i koliko je ustvari jednostavno. Odijelo se sastoji od sićušnih kamera i visokotehnoloških sićušnih videorekordera. Odijelo snima ono što se, na primjer, nalazi iza vojnika koji nosi odijelo, a onda projicira tu sliku onoga što je iza njega/nje na prednji dio vojnikova odijela. Sve što se vidi kad se gleda „nevidljivog vojnika" jest slika iza vojnika. Vidi „Widespread Military Applications Seen for Invisibility Technology", The Scotsman, James Reynolds, 1.ožujka 2005. Vidi također i predavanje na DVD-u *Oružje za masovnu kontrolu (Weapons of Mass Control)*, Bob Fletcher, 1997., dostupno u *World News Insight*, P.O. Box 216, Bayview Idaho, 83803.

[665] Preuzeto s internetske stranice Centra za medicinske znanosti Sveučilišta Oklahoma State, http://healthsciences.okstate.edu/morgellons, ožujak 2007.

Koliko je meni poznato, prva osoba koja je utvrdila da je Morgellons velikim dijelom na silikonu utemeljen i izvanzemaljskoj inteligenciji nalik nanostroj koji je, kako se čini, tisućama godina ispred svake poznate tehnologije, bio je dr. Bill Deagle iz radijske emisije *Nutrimedical Report* (www.nutrimedical.com).

> Zaklada za istraživanje Morgellonsa započela je evidenciju ljudi sa simptomima ove bolesti 2002. godine. Međutim, postoje i pacijenti koji tvrde da simptome imaju čak dva desetljeća. Većini njih dijagnosticirana je deluzionalna parazitoza.[666]

Godine 2006. bolest je zabilježena u barem 5.000 kućanstava – to su samo kućanstva koja su bolest prijavila na morgellons.org, moguće je, dakle, da se radi o jednoj ili više osoba po svakoj prijavi, ovisno o broju zaraženih u kućanstvu.[667] Međutim, nakon što se putem popularnog Rense radijskog *showa* počeo pronositi glas o ovoj bolesti 3. travnja 2007. pojavio se izvještaj po kojemu je bilo 60.000 ljudi evidentiranih kao žrtve Morgellonsa,[668] što ga je u to vrijeme stavilo uz bok broju oboljelih od polija tijekom kulminacije histerije cijepljenja protiv polija pedesetih godina 20. stoljeća.

> Većina slučajeva u SAD-u dolazi iz Kalifornije, Teksasa i Floride, iako su slučajevi zabilježeni u svih 50 saveznih država. U određenim geografskim regijama Kalifornije i Teksasa nalaze se epicentri s najvećim brojem zaraženih. Bolest je zabilježena diljem Europe, Južne Afrike, Japana, Filipina, Indonezije i Australije.[669]

Što je Morgellons? Široj je javnosti vrlo teško povjerovati da je bolest Morgellons stvarna. To je tako u prvom redu zato što je riječ o potpuno novoj vrsti neshvatljivog, nadrealnog oblika „života" koji nalikuje stroju, što znači da ga je netko kreirao u laboratoriju. Budući da Amerikanci uopće nisu upoznati s ovom vrstom napredne tehnologije, često će je uz porugu odbacivati, možda i iz straha da ih se nastoji obmanuti da povjeruju u neku sljedeću praznovjernu prijevaru. Međutim, neovisno o tome što obični Amerikanci misle o Morgellonsu, činjenica je da postoje pravi primjeri ove bolesti koji se proučavaju na najprestižnijim američkim sveučilištima, tako da dokazi postoje.

---

[666] Preuzeto s internetske stranice Centra za medicinske znanosti Sveučilišta Oklahoma State, http://healthsciences.okstate.edu/morgellons, ožujak 2007.

[667] Renseova radijska emisija, www.rense.com, 17. srpnja 2006.

[668] Radijska emisija *Nutrimedical Report*, www.nutrimedical.com, 3. travnja 2007.

[669] Preuzeto s internetske stranice Centra za medicinske znanosti Sveučilišta Oklahoma State, http://healthsciences.okstate.edu/morgellons, ožujak 2007. O nekima od ovih pitanja raspravljalo se i u Renseovoj radijskoj emisiji, www.rense.com, 22. lipnja 2006.

Čini se da postoje tri mogućnosti za ono što Morgellons zapravo jest:

a) tajna eksperimentalna infestacija pokrenuta od strane vlade, ili
b) bolest izvanzemaljskog podrijetla, ili pak
c) kombinacija (a) i (b).[670]

Za (a) postoje dokazi u patentima koji su usvojeni za tehnologiju vrlo sličnu Morgellons nanovlaknima.[671] Dr. Bill Deagle, koji je povezan s ljudima iz vladajućih krugova, tvrdi da postoje i dokazi za (b).[672] Neću dalje ulaziti u ova pitanja, samo ću iznijeti pretpostavku da je ono što je navedeno pod (a) istina, s obzirom na informacije o patentima o kojima u travnju 2007. izvještava dr. Staniger, a do kojih se može doći na stranici Rense.com. Ono što se tvrdi pod (a) od osobite je važnosti za ovu knjigu jer govori u prilog pretpostavci da je Morgellons korporatistički projekt, o čemu ću nešto kasnije i govoriti.

Definicija Morgellonsa. 5. travnja 2007. na internetskoj stranici *Rense.com* objavljena je sljedeća definicija Morgellonsa:

> Komunikabilna nanotehnološka invazija na ljudsko tkivo u obliku samospajajućih, samorepliciranjućih nanocijevi, nanožica, nanomatrica sa senzorima i drugih nanokonfiguracija, od kojih neke nose genetski izmijenjenu i izrezanu DNK/RNK. Ovi nanostrojevi uspijevaju u alkalijskim pH uvjetima i koriste bioelektričnu energiju tijela i druge (neidentificirane) elemente za svoju energiju. Postoje neki dokazi da ovi sićušni strojevi posjeduju vlastite interne baterije. Vjeruje se također da mogu primati određene podešene mikrovalne, EMF i ELF signale i informacije, ali do koje mjere, nije poznato. Simptomi variraju od lezija na koži iz kojih izbijaju obična ili obojena vlakna koja se ne pretvaraju u normalne kraste, iznimno sporo zarastaju i nikad se bakterijski ne inficiraju do kognitivne disfunkcije, premorenosti, depresije itd. Također je utvrđeno da se Morgellons nanostrojevi često nalaze u svim tjelesnim tekućinama, otvorima, a često i u folikulama kose. Vjeruje se da rutinski prodiru u cjelokupni tjelesni sustav. Gotovo svi oboljeli navode da Morgellons nanostrojevi kao

---

[670] Dr. Bill Deagle zastupao je ovu tezu, zajedno s onom da je Morgellons silikonski nano oblik života.

[671] Ovo je prema dr. Hildegarde Staninger, autorici svjetskog bestselera *Cjeloviti priručnik o opasnim materijalima: pravila, nadzor, rukovanje i sigurnost (Comprehensive Handbook of Hazardous Material: Regulations, Monitoring, Handling & Safety), Lewis Publishing/CRC Press*, iz intervjua u radijskoj emisiji *Nutrimedical Report*, www.nutrimedical.com, 3. travnja 2007.

[672] Radijska emisija *Nutrimedical Report*, www.nutrimedical.com, 3. travnja 2007.

da posjeduju neku vrstu kolektivne ili „grupne" inteligencije. Čini se da je komunikabilnost moguća/vjerojatna putem ispuštanja vlakana od strane zaraženih te svim ostalim normalnim bakterijskim ili viralnim vektorima. Pokazalo se da neka vlakna podnose temperature i više od 760°C (1400°F), pa je rutinska sterilizacija za Morgellons nanostrojeve kod svih višekratno korištenih medicinskih i stomatoloških instrumenata upitna. Postoje i čvrsti dokazi koji *chemtrail* aerosolna vlakna dovode u vezu s Morgellons vlaknima, iako dokazi o prijenosu putem zaprašivanja iz zraka ostaju samo anegdotalni.

Osnove. Nejasno je prenosi li se Morgellons hranom,[673] ugrizima insekata, cjepivima, vodom iz vodovoda, zrakom ili izravnim prijenosom s čovjeka na čovjeka, odnosno sa životinje na čovjeka. Međutim, kao što je već spomenuto, postoje neki dokazi o tome da se Morgellons širi *chemtrailovima.*[674] Ono što je, izgleda, primijećeno je da se samo neki ljudi mogu zaraziti Morgellonsom, o čemu je govorio i dr. Bill Deagle, te je moguće da se Morgellons na ljude prenosi selektivno, iako ta bolest generalno sada počinje biti prisutna na cijelom svijetu.[675]

Morgellons se sastoji od sićušnih pomičnih i inteligentnih vlakana koja djeluju kao kolektiv i napadaju cijelo tijelo biološkog domaćina, postupno jačajući i zamjenjujući dijelove domaćinova tijela. To je nešto poput najgore najezde nanokukaca koju možete zamisliti.

Morgellons je agresivan. Što ga se više napada to je on prisutniji i jače nasrće na svoje žrtve. Jeff Rense je izjavio da to ukazuje na to da Morgellons vlakna posjeduju *inteligenciju*[676] i kao da su dio nekog mnogočlanog pseudoorganizma. Ovakvo kolektivno ponašanje moglo bi se možda donekle usporediti s načinom na koji mravlja kolonija funkcionira kao jedinstven organizam usmjeren na rješavanje nekog problema, ali razlika je ta što mravi izravno komuniciraju, kontaktirajući jedni druge (dodirujući glave kako bi prenijeli kemikalije u kemijskom komunikacijskom sustavu), a Morgellons vlakna, čini se, komuniciraju

---

[673] Postoje navodi da je pronađen u hrani. Renseova radijska emisija, www.rense.com, 16. kolovoza 2006.

[674] Vidi „Morgellons: Prva opažanja" („Morgellons: First Observations"), Clifford E Carnicom, 12. kolovoza 2006., Clifford E Carnicom i Jan Smith, 2006., http://carnicom.com/morgobs1.htm. Clifford Carnicom je redoviti gost Rense.com radijske emisije i njegova se istraživanja proučavaju na nekoliko sveučilišta diljem svijeta (ali ih FDA ignorira).

[675] Renseova radijska emisija, www.rense.com, 16. kolovoza 2006.

[676] To je rekao u Renseovoj radijskoj emisiji, www.rense.com, 22. lipnja 2006.

na daljinu bez direktnog dodirivanja, nekom vrstom nevidljivog komunikacijskog posredovanja među vlaknima. Možda je to neki oblik nevidljivog zvuka ili ELF komunikacije. Često se spominje da žrtve Morgellonsa zrače snažno električno polje koje nezaraženi ljudi nemaju, zbog čega bi to e-polje moglo imati neke veze s mehanizmom komunikacije.

Morgellons se manifestira kao jak kožni osip, a u otvorenim se ranama mogu pronaći vlakna. Međutim, oboljeli mogu osjetiti kako im se ta vlakna pomiču po tijelu i unutar njega. Može se vidjeti kako se ta vlakna povlače nazad u tijelo kad ih žrtva pokuša iščupati iz otvorenih rana.[677] Na ovo Jeff Ranse kaže: „Vlakna su pametna i znaju kako pobjeći od opasnosti."[678] To je još jedna indikacija neke vrste grupnog ponašanja sličnog onome u mravljoj koloniji. Žrtve govore da intuitivno osjećaju da su ostaci takvoga jednog mnogočlanog kvaziorganizamskog „entiteta" koji po njima širi svoju najezdu samo površina, odnosno vanjski sloj nečeg mnogo kompleksnijeg i/ili većeg „organizma" koji prebiva u njihovim tijelima, prožimajući svaki njihov dio. Cliff Mickelson, koji boluje od Morgellonsa, rekao je da ne raspolažemo jezikom i pojmovima kojima bismo mogli opisati tu bolest. Rekao je da ona dolazi iz „najvećih dubina ikad izmjerenih... i utječe na svaki dio vas; s ovom bolešću 'nikada niste sami'."[679]

Tvrdnje o psihološkim/neurotičkim uzrocima. Suvremena medicina velikim dijelom ne zna kako pristupiti Morgellonsu. Ne nudi nikakve teorije i istraživanja tako da su tu bolest uglavnom odbacili kao „psihološki problem".[680] Morgellons je stoga samo jedna od nebrojenih tegoba koje dijagnostičari, kao u kakvoj igri pikada, nazivaju „psihološkim problemima" - slučaj baš čest u svijetu moderne medicine, o čemu će biti riječi kasnije u vezi s antidepresivima i poremećajima spavanja.

Govori se i o tome da bolnice odbijaju pacijente jer simptomi ne odgovaraju nijednoj poznatoj bolesti i stoga se tvrdi da je to stanje uvjetovano psihološkom bolešću ili sadomazohističkim ponašanjem.[681] Tvrdi se da su oboljeli *DoP* tj. da imaju deluzije o parazitozi.[682] Međutim, Morgellons u najboljim sveučilišnim

---

677 Renseova radijska emisija, www.rense.com, 9. studenoga 2006.

678 Renseova radijska emisija, www.rense.com, 9. studenoga 2006.

679 To je rekao u Renseovoj radijskoj emisiji, www.rense.com, 22. lipnja 2006.

680 Renseova radijska emisija, www.rense.com, 22. lipnja 2006.

681 Renseova radijska emisija, www.rense.com, 28. lipnja 2006.

682 Za raspravu o ovom pitanju vidi „The Mystery of Morgellons Disease: Infection or Delusion?" 2006. *American Journal of Clinical Dermatology.* Virginia R. Savely, Mary M. Leitao i Raphael Stricker. Svezak 7. Br. 1. Str. 1-5

laboratorijima (kao što je onaj na MIT[683]) proučavaju najbolji sveučilišni profesori (Yale, Sveučilište Oklahoma itd.) i on pokazuje mjerljive i jasne simptome koje ispituju ovi vrhunski znanstvenici, koristeći pritom prave kliničke uzorke (prema dr. Wymoreu, „uzorci... dolaze izravno od pacijenata u klinikama"[684]), tako da se čini vrlo teškim ponuditi objašnjenje da je to samo proizvod nečije mašte.

Ove tvrdnje o deluziji trebalo bi ispitati, ali s obzirom na upravo izloženo, čini se prije da je „dijagnosticiranje deluzije" u vezi s aljkavošću liječnika koji će često odbaciti stvarne podatke i prava istraživanja te jednostavno nešto izmisliti. Na primjer, poznato je da su liječnici tvrdili da *Prozac* liječi poremećaje spavanja.[685] Možda upravo iz tih razloga profesori poput Randyja S. Wymorea (asistenta na Odsjeku za farmakologiju i fiziologiju Sveučilišta Oklahoma State) govore stvari kao što je sljedeće: „Preliminarni dokazi ukazuju na to da bolest Morgellons nema veze s *DoP* (deluzijom parazitoze)."[686]

Mnoge žrtve Morgellonsa protiv ove bolesti uzimaju antipsihotike koje im je prepisao liječnik i neko se vrijeme čini da im ti lijekovi pomažu i da su možda ipak stvarno poludjeli, te da je to razlog nastupanja Morgellonsa. Međutim, svi antipsihotici sadrže torazin, a on sadrži određene kemikalije koje se daju svinjama i nisu namijenjene liječenju psihičkih oboljenja te bi stoga mogle biti odgovorne za promjene u ponašanju Morgellonsa.[687] Osim toga, Morgellons reagira i bori se protiv osobe na temelju razine njezina stresa, a budući da SSRI antidepresivi i antipsihotici od ljudi čine zombije i smanjuju njihovu unutarnju napetost, moguće je da SSRI antidepresivi i antipsihotici pružaju privremenu pomoć zato što mogu smanjiti razinu stresa.

Osnovne karakteristike.

- Česta vlaknasta struktura
- Najčešće geometrijska struktura (piramidalna itd.)
- Životnost (pokretljivost, središnji nukleus)

---

[683] Dr. Hildegarde Staninger u Renseovoj radijskoj emisiji, www.rense.com, 29. ožujka 2007.

[684] Preuzeto s internetske stranice prof. Randala Wymorea sa Sveučilišta Oklahoma State, http://www.healthsciences.okstate.edu/morgellons/research.cfm.

[685] Za raspravu o ovome vidi Richards 2006., 12-13.

[686] Preuzeto s internetske stranice prof. Randala Wymorea sa Sveučilišta Oklahoma State, http://www.healthsciences.okstate.edu/morgellons/research.cfm.

[687] Renseova radijska emisija, www.rense.com, 9. studenoga 2006.

- Vrlo brz rast[688]
- Vlakna su fluorescentna i sjaje u mraku[689]
- Imunosni sustav ostavit će bolest u potpunosti na miru.[690] Broj bijelih krvnih zrnaca oboljelih u pravilu je manje-više normalan, što ukazuje na to da obrambeni sustav na nju ne reagira[691]
- Vlakna su približno poput fungalnog rasta, ali daleko veća[692]
- Nije riječ ni o virusu ni o bakteriji.[693] To jednostavno nije poznati oblik života. Tome je tako zbog temperature i odolijevanju toplini, kao i nedostatku interne strukture vlakana
- Ne umiru ni u 91%-tnom alkoholu[694]
- Ne gore,[695] osim na temperaturi znatno višoj od 530°C (1000°F)[696, 697]
- Mogu gorjeti s butanom bez posljedica[698]

Jeff Rense je rekao da su vlakna koja su primijećena diljem tijela izrast iz nekog „organizma" ili oblika života, ili neke nanobakterije koja je submikroskopskih dimenzija.[699]

Gel nije krasta, već dio organizma koji izlazi iz otvorene rane. Žrtve navode da se aktivnost odvija ispod zavoja, s vlaknima oko ruba gdje se krasta može polako proširiti. Navode i da se ispod zavoja dijelovi njihovih tijela zamjenjuju masom isprepletenih vlakana koja čak zapravo ni nije tkivo nego neka nova vrsta „tkiva" (Jeff Ranse ga naziva „photissue"). Vlakna su često prozirna,[700] a ima ih i u raznim drugim bojama – crvenoj, plavoj, crnoj – a svako obojeno vlakno ima specifična ponašanja i funkcije. Vlakna tvore boje na način koji nitko ne bi očekivao od stvorenja zasnovanog na ugljiku budući da sićušno ugljično stvorenje ne sadrži sastavnice koje su za to potrebne.[701]

---

688 Renseova radijska emisija, www.rense.com, 22. lipnja 2006.
689 Renseova radijska emisija, www.rense.com, 22. lipnja 2006.
690 Renseova radijska emisija, www.rense.com, 28. lipnja 2006.
691 Renseova radijska emisija, www.rense.com, 28. lipnja 2006.
692 Renseova radijska emisija, www.rense.com, 28. lipnja 2006.
693 Renseova radijska emisija, www.rense.com, 24. listopada 2006.
694 Renseova radijska emisija, www.rense.com, 22. lipnja 2006.
695 Renseova radijska emisija, www.rense.com, 22. lipnja 2006.
696 Renseova radijska emisija, www.rense.com, 24. listopada 2006.
697 Renseova radijska emisija, www.rense.com, 28. lipnja 2006.
698 Renseova radijska emisija, www.rense.com, 28. lipnja 2006.
699 Renseova radijska emisija, www.rense.com, 28. lipnja 2006.
700 Renseova radijska emisija, www.rense.com, 9. studenoga 2006.
701 Renseova radijska emisija, www.rense.com, 28. lipnja 2006.

Pokuša li se vlakno iščupati (u slučaju većih vlakana koja su jasno vidljiva i mogu se zahvatiti), vlakno će na takav napad često reagirati izbacivanjem viskozne ljepljive tvari.[702]

Himera. Grupno povezani Morgellons materijal ima sposobnost te se čini uvijek spremnim preuzeti bilo koji oblik zemaljskog života na koji nasrće: insekta, gmaza, sisavca itd. Prema Jeffu Renseu, riječ je o „gelastoj masi, ... predlošku koji čeka nešto da u njega utisne genetski potpis ili kôd koji će tu gelastu masu usmjeriti da se u nešto razvije."[703] Rense potom kaže da čeka da nešto postane, a postaje ono pored ili unutar čega se nalazi.

Zbog toga je većini ljudi teško prihvatiti činjenicu da je Morgellons stvarnost, i to zato što je toliko različit i mnogo sofisticiraniji od bilo koje tehnologije pojmljive većini ljudi. Većini je Amerikanaca *space shuttle* primjer najviše tehnologije jer nemaju uvida u pravi tehnološki razvoj koji se u međuvremenu dogodio. Na primjer, većina Amerikanaca ni ne zna da je njihova vojska razvila robotsku vojsku. Uz to, Amerikanci su naučili međusobno se ismijavati kad god netko iznese neku novu, smionu ili nepoznatu ideju[704] i skloni su ne prihvatiti činjenicu da se oko njih možda događa nešto sasvim novo.

Život, ali ne biološki. Profesor John Janovy, Jr. sa Sveučilišta Nebraska u Lincolnu, inače tajnik Američkog društva parazitologa te autor jedne od najznačajnijih knjiga o parazitologiji, ustvrdio je da simptomi Morgellonsa nisu *stanični* (eukariotski), da nimalo ne nalikuju bilo kojem obliku života i da se čini da nisu genetski nadzirani.[705] Prokariotske stanice imaju DNK materijal u staničnoj membrani. Morgellons vlakna nemaju staničnu i jezgrenu membranu. Tu nije riječ o stanici nego više o azbestnom vlaknu, poput kakvog nanomaterijala. Nemaju organele, DNK, plutajuću DNK itd.[706] Ne sadrže ništa što bi nalikovalo životinjama, biljkama, bakterijama ili nečem sličnom. Nemaju podstrukturu, kao ni staničnu strukturu.

---

[702] Renseova radijska emisija, www.rense.com, 17. srpnja 2006.

[703] Ovo je citat iz Renseove radijske emisije, www.rense.com, 9. studenoga 2006.

[704] Ako sumnjate da je tako, posjetite neke prijatelje i recite im da vjerujete da nije bilo zrakoplova koji je udario u Pentagon 11. rujna 2001., da NASA razvija „svemirski zrakoplov" još od 1980-ih, da slonovi međusobno komuniciraju na kilometre udaljenosti pomoću ultraniskih frekvencija koje ljudi obično ne mogu čuti (v. *Animal Talk*, autori Eugene S Morton i Jake Page, 1992., New York: Random House), ili da NLO-i postoje. Nijedna od ovih ideja nije apsurdna i sve se one tiču stvarnih zapažanja koje su ljudi i znanstvenici ispitali, ali to vjerojatno neće spriječiti vaše prijatelje da se počnu hihotati i smijati jer ih je tome naučio nesigurni obrazovni sustav pod upravom vlade.

[705] Renseova radijska emisija, www.rense.com, 9. studenoga 2006.

[706] Dr. Hildegarde Staninger u Renseovoj radijskoj emisiji, www.rense.com, 29. ožujka 2007.

Simptomi bolesti: psihički i fizički. „Bol od koje se vrišti". U načelu, vlakna vrše najezdu po cijelome tijelu, stvarajući stravične bolove u zglobovima i grčenje utrobe, pri čemu vlakna perforiraju cijelo tijelo. Neke žrtve vlakna u potpunosti prožmu, dok kod drugih izbiju tek ponegdje.[707] Žrtve također navode da osjećaju „svrbež i kao da im nešto puže" ispod kože.[708] Osjećaj je kao da vam neki organizam gmiže ne samo po koži, već i, na primjer, unutar stopala.

Drugi simptomi koji se navode su problemi s kratkoročnim pamćenjem i koncentracijom te nesposobnost razmišljanja.[709] Zamjetno je kod oboljelih od Morgellonsa da se smanjuje njihova humanost i osobnost (a to se obično zbiva prije otkrivanja vlakana i često kad bolest tek minimalno počinje pokazivati simptome)[710] i da često ne mogu normalno razmišljati, izvoditi više radnji odjednom, jasno se jezično izražavati i misli preobražavati u riječi.[711]

Žrtve navode da misli koje čuju u svojoj glavi pri razmišljanju i procesu stvaranja jezične poruke ne odgovaraju onome što doista verbalno izraze u komunikaciji s drugima.[712] Kao što je Jeff Rense rekao jednoj žrtvi: „Dakle, niste bili u stanju proizvesti govorene riječi za koje ste mislili da ih izgovarate?" Žrtva s kojom je razgovarao to je potvrdila i rekla da ne zna što se zbiva (navodno su joj to morali govoriti drugi).[713]

Žrtve navode stalan porast gubitka interesa za praktične aspekte života, kao na primjer za žvakanje hrane.[714] Žrtve to često zamjećuju *prije* pojavljivanja kožnih simptoma, što pretpostavlja postojanje „organizma" koji djeluje u tijelu prije nego što se bolest pojavi na koži i koji isto tako djeluje u mozgu[715] (a snimke mozga žrtava Morgellonsa pokazuju lezije u bijeloj moždanoj tvari),[716] manipulirajući mozgom na neki način, što vodi do pretpostavke da taj „entitet" preuzima vlast nad mentalnim sposobnostima domaćina. Žrtve navode i da se taj „entitet" urezuje u njihovu osobnost i da se čini kao da izaziva i osnažuje negativne osobine koje su u njima postojale prije oboljenja. Na primjer, ako ste

---

[707] Renseova radijska emisija, www.rense.com, 9. studenoga 2006.
[708] Renseova radijska emisija, www.rense.com, 9. studenoga 2006.
[709] Renseova radijska emisija, www.rense.com, 28. lipnja 2006.
[710] Renseova radijska emisija, www.rense.com, 10. svibnja 2007.
[711] Morgellons #4.
[712] Renseova radijska emisija, www.rense.com, 10. svibnja 2007.
[713] Renseova radijska emisija, www.rense.com, 10. svibnja 2007.
[714] Renseova radijska emisija, www.rense.com, 17. srpnja 2007.
[715] Morgellons #4.
[716] Renseova radijska emisija, www.rense.com, 10. svibnja 2007.

se prije Morgellonsa borili s podmirivanjem svojih dugovanja, nakon njega taj će zadatak biti doslovce nemoguć.[717]

Navodi se da Morgellons dovodi do gubitka motivacije za, na primjer, čišćenje kuće. Oboljeli tvrde da ako ste aktivni da će vas ovo stanje „oboriti s nogu", ali ste kod kuće i odmarate se na sofi, ostavit će vas na miru. Što više radite, znojite se i bavite se fizičkom aktivnošću, to će se više razbuktati. „Ova bolest ne želi da budete fizički aktivni."[718] Žrtve razvijaju tikove, trzaje, Bellovu paralizu (koja napada kranijalni živac).[719]

Agresivan ako ga se napadne. Ako ga domaćin napadne (na primjer, čupanjem vlakana), Morgellons odmah postane *vrlo* agresivan.[720] O tome žrtve naveliko govore, a spominju i da ako primijenite topikalni lijek kako bi uništili „entitet" on postaje agresivan kao da prijeđe u stanje hiperprodukcije, izazivajući pogoršanje vidljivih kožnih lezija te izlazak crnih, crvenih i bijelih vlakana.[721] Ako ga se napadne na način opisan u posljednjoj rečenici na, na primjer, jednom mjestu na tijelu (primjerice, ručnom zglobu), izraslina će vas početi mahnito napadati, kao da postoji komunikacijska mreža ili međusobna veza između vlakana i/ili dijelova „organizma". Žrtve nam govore da su vlakna mikrointegrirana i da posjeduju određenu razinu sposobnosti komunikacije i života. To je kao da se oblik života uči asimilaciji s domaćinom, bez namjere da ga muči, ali to slučajno čini dok uči surađivati s domaćinom i na kraju nad njim uspostavi dominaciju.[722] Ovo pitanje preuzimanja vlasti bit će važno u kasnijim raspravama.

„Druga prisutnost". Na ovom su tragu i izjave žrtava da je 24 sata dnevno prisutan osjećaj o postojanju „druge prisutnosti", „tereta" koji je s pogođenim kao u simbioznoj vezi, a pri čemu se „entitet" suprotstavlja domaćinu ili pak možda s njim surađuje.

U tijelu kao da postoji druga inteligencija koja ima neku vrstu svijesti s usmjerenjem, planom i programom.[723] Znate da vas osjeća, kao što znate da vas osjeća osoba s kojom razgovarate.[724] Pogođene žrtve podvrgavaju se „koloni-

---

[717] Morgellons #4.
[718] Renseova radijska emisija, www.rense.com, 28. lipnja 2006.
[719] Morgellons #4.
[720] Renseova radijska emisija, www.rense.com, 28. lipnja 2006.
[721] Renseova radijska emisija, www.rense.com, 9. studenoga 2006.
[722] Renseova radijska emisija, www.rense.com, 28. lipnja 2006.
[723] Renseova radijska emisija, www.rense.com, 28. lipnja 2006.
[724] Renseova radijska emisija, www.rense.com, 28. lipnja 2006.

zaciji" – ne na način na koji bakterija kolonizira tijelo – već „imperijalističkoj kolonizaciji"; osjećaj je to kao da se žrtva bori protiv neke druge inteligencije koja uči i *osjeća* svoj put dok njime napreduje.[725]

Vlakna. Ako iz žrtve odstranite vlakna, stavite ih u *čisto* bjelilo i vratite se nakon šest sati, vidjet ćete da su se vlakna *uspela* uz staklenku do vrha,[726] što opet ukazuje na neku vrstu ponašanja koje oponaša insekte. Amonijak ga u tome ne sprječava.[727] Opet, međutim, i u skladu s prethodno navedenim, ovo nije ponašanje nekog poznatog oblika života, kao što to pokazuje i primjer s bjelilom, i zato što amonijak pomiješan s bjelilom (mješavina koja stvara plin smrtonosan za ljude) ne šteti ovim vlaknima koja kao da stvaraju svoje košnice.[728] Morgellons nije biološkog podrijetla.[729]

Karakteristike košnice. Ako se vlakna odstrane iz žrtve i stave u kantu vode (kao da žrtva u njoj pere ruke), vlakna se počnu „privlačiti" i kovitlati (uvijek u smjeru kazaljke na satu, o čemu navodi stižu sa sjeverne hemisfere) kako bi oblikovala klupko.[730] Jedna je žrtva navela da bi to mogla biti vrsta organizma koji se može uništiti i ponovno sastaviti, tako da se radi o kombinaciji jednostaničnog i višestaničnog života.[731]

Čini se da postoje neka vlakna koja su pokretljivija od drugih i ona fluorescentna koja prodiru kroz kožu i iz nje izviruju.[732]

Kožni simptomi. Najočitiji simptom jaki je kožni osip popraćen snažnim i *neprestanim* svrabom. Žrtve govore o kožnim ranama koje ne zarastaju, a oko njih imaju osjećaj griženja. Spominju i vrlo osjetljivu kožu koja lako puca. Morgellons se ispočetka doima kao strašni slučaj doticaja s otrovnim bršljanom koji snažno započinje, traje šest tjedana i zatim nestaje, da bi se ponovno pojavio godinu dana kasnije (ponekad *na isti dan*), a taj ciklus može se nastaviti i postati snažniji. Navodno je među djecom u Britaniji došlo do epidemije

---

[725] Renseova radijska emisija, www.rense.com, 28. lipnja 2006.
[726] Renseova radijska emisija, www.rense.com, 22. lipnja 2006.
[727] Renseova radijska emisija, www.rense.com, 22. lipnja 2006.
[728] Renseova radijska emisija, www.rense.com, 22. lipnja 2006.
[729] Renseova radijska emisija, www.rense.com, 22. lipnja 2006.
[730] Renseova radijska emisija, www.rense.com, 9. studenoga 2006.
[731] Renseova radijska emisija, www.rense.com, 9. studenoga 2006.
[732] Jan Smith u Renseovoj radijskoj emisiji, www.rense.com, 29. ožujka 2007. Neke će možda začuditi da su vlakna fluorescentna, no takvi oblici života su uobičajeni u prirodi, kao na primjer u dubinama oceana.

ekcema; međutim, kada su ti ekcemi mikroskopski pregledani zamijećena su vlakna, što znači da je to mogla biti latentna inačica Morgellonsa.[733] Smatra se da su mnoge slabije inačice Morgellonsa pogrešno dijagnosticirane kao različite nove bolesti koje su se tijekom zadnjih deset ili dvadeset godina pojavile diljem svijeta: artritis, kronični umor itd.[734]

S vremenom rane prestaju zarastati, lezije ostaju otvorene, ali se ne inficiraju,[735]vlakna počinju preplavljivati tijelo (ispod noktiju, kada ispuhujete nos, itd.). Žrtve govore o obilnim slojevima vlakana koje gube po cijeloj kući, do te mjere da je ponekad nemoguće održavati kuću čistom.[736]

Zamršene nakupine vlakana izgledaju kao višebojni pamuk. Vlakna su obično veoma mala, ali mogu biti veličine od 2,5 do 5 cm: ona rastu, a što ih duže ostavite rasti postaju dulja. Skupljaju se oko rubova lezije. Pacijent s Morgellonsom iskašljavat će tisuće tih vlakana, što ukazuje na to da bolest zahvaća cijelo tijelo. Pacijent s Morgellonsom osjećat će pokrete vlakana u plućima, nosnim otvorima, folikulama kose itd. Izvještava se o neprekidnoj boli koja prestaje odmah nakon što se vlakno iščupa. Kada se vlakna iščupaju može se promatrati njihovo kretanje izvan tijela (bijela i prozirna vlakna su ona koja se kreću).

Seli se po cijelom tijelu; ako su otvorene rane kroz koje „organizam" „diše" blokirane, on će se preseliti na primjer u sinuse, a zatim u pluća.[737]

Zamjena ljudskog tijela „Morgellons-tijelom." Morgellons vlakna mogu uništiti folikule kose i izrasti umjesto njih kao „Morgellons kosa".[738] To je jedan od načina na koji Morgellons započinje zamjenu dijelova svojih žrtava.[739] Moguća je zamjena svih folikula na tijelu, tako da Morgellons kosa prekriva cijelo tijelo, ali uvijek posebno u blizini lezija.[740]

Iz rana rastu male dlačice; čim se iščupaju, pacijenti se bolje osjećaju, ali dlačice za nekoliko sati ponovno narastu. Različite dlake rastu u različitim tkivima otvorene rane.[741] Kada se iščupaju iz kože vlakna brzo mijenjaju sastav

---

[733] Renseova radijska emisija, www.rense.com, 17. srpnja 2006.
[734] Renseova radijska emisija, www.rense.com, 29. ožujka 2007.
[735] Renseova radijska emisija, www.rense.com, 24. listopada 2006.
[736] Renseova radijska emisija, www.rense.com, 17. srpnja 2006.
[737] Renseova radijska emisija, www.rense.com, 22. lipnja 2006.
[738] Renseova radijska emisija, www.rense.com, 22. lipnja 2006.
[739] Renseova radijska emisija, www.rense.com, 22. lipnja 2006.
[740] Renseova radijska emisija, www.rense.com, 22. lipnja 2006.
[741] Renseova radijska emisija, www.rense.com, 22. lipnja 2006.

i postaju tvrda.[742] To donekle podsjeća na Thomasov izvještaj o vlaknima koja su navodno pala iz zrakoplova za zaprašivanje: „Nakon što su paučinaste niti pale na Santa Cruz jedan je mještanin uzeo uzorak i zatim promatrao kako se te čudne niti raspliću u staklenki."[743] Postoje brojni izvještaji o povezanosti Morgellonsa i susreta s tom „paučinom s neba".

Postoje izvještaji o jajnicima koji srastaju za abdominalni zid, potpunom uklanjanju hrskavice u zglobovima (iako žrtva može hodati),[744] te se čini da dolazi do zamjene zgloba. Žrtve Morgellonsa vjeruju da im on prožima cijelo tijelo, te osjećaju djelovanje vlakana duboko u tijelu. Mnoga vlakna potrebno je odmah potražiti zato što su toliko mala.[745]

Nema sekundarnih infekcija. Iznenađujuća je činjenica da unatoč velikim oštećenjima i otvorenim ranama nosioci Morgellonsa doslovce nikada ne dobivaju sekundarne infekcije. Jedna žrtva izjavila je da je mnogo puta „izvršila veliki kirurški zahvat sam na sebi" te da nikada nije (kao ni ostali koji su izvršili takav zahvat na sebi) dobila sekundarnu infekciju, a riječ je o ljudima koji boluju već gotovo cijelo desetljeće.[746] Nadalje, zamijećeno je da žrtve Morgellonsa nemaju normalne bakterije koje se uobičajeno nalaze na koži ili različitim dijelovima tijela. Povezivanje ove činjenice s nedostatkom sekundarne infekcije može značiti da invazivni Morgellons „oblik života" jede bakterije na tijelu da bi preživio, a možda i kao način za održavanje domaćina na životu.[747]

Žrtve bolesti izvještavaju da jednom kada izvrše gore spomenuti kirurški zahvat na sebi njihove rane *izuzetno* brzo zarastaju.

Izbirljivost infekcije

Po riječima istraživača sa Sveučilišta Oklahoma State: „Još uvijek nema zaključka je li bolest zarazna. U nekim obiteljima zaražen je samo jedan član, čak i nakon produženog izlaganja, dok druge obitelji izvještavaju o više zaraženih."[748] Međutim, postoje izvještaji o obiteljima koje su cijele zaražene,

---

[742] Renseova radijska emisija, www.rense.com, 22. lipnja 2006.
[743] Thomas 2004., 24.
[744] Renseova radijska emisija, www.rense.com, 22. lipnja 2006.
[745] Jan Smith u Renseovoj radijskoj emisiji, www.rense.com, 29. ožujka 2007.
[746] Renseova radijska emisija, www.rense.com, 28. lipnja 2006.
[747] Renseova radijska emisija, www.rense.com, 28. lipnja 2006.
[748] Preuzeto s internetske stranice Centra za medicinske znanosti Sveučilišta Oklahoma State, http://healthsciences.okstate.edu/morgellons, ožujak 2007.

što znači da bi bolest barem u nekim okolnostima mogla biti zarazna.[749] S druge strane, postoje slučajevi gdje su majke zaražene, a njihova djeca (koju čak i doje) nisu.[750] Postoje i slučajevi gdje majka nije zaražena, dok dijete jest.[751]

Vjerujem da ovo čvrsto podupire gore spomenutu tvrdnju Dr. Billa Deaglea da Morgellons pogađa samo *neke* osobe, odnosno da se čini da je bolest „izbirljiva" – napadne jednu osobu, ali preskoči sljedeću. Također je navedeno da bolest Morgellons bira, i može birati, određene osobe te da se čini da je vrlo određena u smislu onoga koga će napasti.[752] Možda je ovo nalik oružju koje je „posebno namijenjeno za neku rasu", čiji razvoj podupire izuzetno moćni *think tank* PNAC (2000., v. bibliografiju).

Neljudska životinjska bolest. Morgellons veoma učinkovito ubija biljke i širi se na sve vrste bića: insekte, reptile, ljude.[753] Čini se da bolest ne ubija ljude, ali ubija insekte i reptile.[754] Također postoje izvještaji o zaraženim psima,[755]mačkama i konjima.[756] Općenito gledajući, širi se kroz čitavo životinjsko carstvo, a može ga prenositi insekt (što, pretpostavljam, može objasniti selektivnost zaraženih osoba).[757] Čini se da je zaraza Morgellonsom zaraza cijele biosfere: kućnih muha, pasa, mačaka, stoke i divljih životinja.[758]

Preobrazba biosfere u „Morgellons-sferu." Kao što je navedeno, Morgellons oblici „života" nastavljaju evoluirati u nove bio-oblike života i mogu se preobraziti u mnogo različitih vrsta.[759] To ukazuje na činjenicu da je moguće da Morgellons preobražava znatne dijelove biosfere u „organizme" sačinjene od Morgellons tvari. Postavlja se pitanje: hoće li doći do eskalacije, te ako je odgovor na potvrdan, hoće li se cijela biosfera preobraziti u Morgellons „život" – odnosno, u *Morgellons-sferu*?

---

[749] Renseova radijska emisija, www.rense.com, 22. lipnja 2006.
[750] Renseova radijska emisija, www.rense.com, 28. lipnja 2006..
[751] Renseova radijska emisija, www.rense.com, 28. lipnja 2006.
[752] Radijska emisija *Nutrimedical Report*, www.nutrimedical.com, 6. travnja 2007.
[753] Renseova radijska emisija, www.rense.com, 17. srpnja 2006.
[754] Renseova radijska emisija, www.rense.com, 22. lipnja 2006.
[755] Renseova radijska emisija, www.rense.com, 28. lipnja 2006. i 17. srpnja 2006.
[756] Renseova radijska emisija, www.rense.com, 17. srpnja 2006.
[757] Renseova radijska emisija, www.rense.com, 16. kolovoza 2006.
[758] Dr. Hildegarde Staninger u Renseovoj radijskoj emisiji, www.rense.com, 29. ožujka 2007.
[759] Renseova radijska emisija, www.rense.com, 29. ožujka 2007.

Dr. Bill Deagle iz Nutrimedical Reporta smatra da je to moguće te da Morgellons možda predstavlja prvi val zaraze za kojim će slijediti snažniji valovi koji, ako je to točno, mogu podrazumijevati takvu preobrazbu u Morgellons-sferu. Morgellons „organizmi"-košnice repliciraju se u obliku žive tvari koju nastanjuju, u prostoru u kojem je ta živa tvar,[760] tako da zaista trebamo biti zabrinuti zbog gore navedenih mogućnosti, posebice zato što zasad 60.000 ljudi tvrdi da ima tu bolest.

Jedna je žrtva navela da je u uzorcima uzetim iz njegova tijela (iz njegove noge) pronađena larva muhe.[761] Pretpostavlja se da je do toga došlo zato što je muha sletjela na domaćina, iz nekog razloga osjetila poriv za polaganjem jajeta, te da je žrtva Morgellonsa bila pogodan okoliš za život jajeta. Druga mogućnost je da tvar Morgellons ima sposobnost preobrazbe u druge oblike života, kao što je to gore opisano, a to se događa *unutar* žrtve Morgellonsa. Ako je ovo potonje slučaj, tada „entitet" Morgellons čita genetski kod i postaje taj oblik života, kao što to navodi Jeff Rense.[762]

Opsjednutost

Sada ovome što je upravo opisano dodajte mogućnost da Morgellons vlakna imaju sposobnost preuzimanja i opsjedanja svijesti. Na to ukazuje činjenica da žrtve Morgellonsa uvijek mogu naslutiti i osjetiti vlakna koja se unutar njih nalaze, a žrtva niti jedan trenutak nije slobodna od Morgellons „organizma". Oni osjećaju prisutnost „stranaca" u tijelu, kako to navodi Jeff Rense.[763]

Doktor Bill Deagle opisao je Morgellons kao nešto što osobu opsjeda, preuzimajući njezin duh.[764] Ljudi izvještavaju da su njihovi umovi izgubljeni, preuzeti i da se osjećaju kao da nešto pokušava preuzeti njihovo 'ja' iz njihovih tijela-spremnika u kojima prebivaju. Dr. Staniger je rekla da žrtve Morgellonsa navode sljedeće: „Osjećam se kao da je moja duša razbijena i da me napušta."[765]

---

[760] Renseova radijska emisija, www.rense.com, 29. ožujka 2007.

[761] Renseova radijska emisija, www.rense.com, 9. studenoga 2006.

[762] Renseova radijska emisija, www.rense.com, 9. studenoga 2006.

[763] To je rekao u Renseovoj radijskoj emisiji, www.rense.com, 22. lipnja 2006.

[764] Radijska emisija *Nutrimedical Report*, www.nutrimedical.com, 3. travnja 2007.

[765] Dr. Hildegarde Staninger u radijskoj emisiji *Nutrimedical Report*, www.nutrimedical.com, 3. travnja 2007.

Morgellons ne ubija svoje žrtve ali ih uvjerava da njihovo tijelo više nije njihovo vlasništvo te ih nagovara da počine samoubojstvo.[766] Njegova je namjera opterećenje osoba, pretvaranje njihovih života u pakao, ali ne i njihovo ubojstvo.[767]

Zamjena tijela i teorija eksperimentiranja nanobotima. Ray Kurzweil, autor slavne knjige *Doba duhovnih strojeva* (*The Age of Spiritual Machines*),[768] u studenom 2006. na BookTV-u govorio je o tome kako smo blizu onoga što on naziva „singularnost" - gdje ljudska bića postaju *više od ljudi* jer će poput Dartha Vadera imati tehnologiju koja će postupno zamijeniti dijelove njihovih tijela nanobotima (robotima veličine atoma), koji u stvari pružaju *besmrtnost* onima koji su bili dovoljno sretni da im ta tehnologija bude usađena u tijela, pretvarajući ih u superljude.

Ta činjenica Morgellons situaciju čini veoma stvarnom. Kurzweil je dio Bushevog vijeća za tehnologiju i jedan od najpoznatijih svjetskih izumitelja, pa ipak je bio na BookTV-u (CSPAN) i raspravljao o osnovnim aspektima Morgellons tehnologije, kao da je to nešto potpuno očekivano i „svakodnevno" poput CNN-a ili *McDonaldsa*.

Uzevši u obzir činjenicu da su Amerikanci eksperimentalne žrtve vladinih programa, kao što je to gore opisano u dijelu o zaprašivanju, te uzevši u obzir da je Kurzweil rekao da je ta tehnologija u razvojnoj fazi, vjerojatno je da je potrebno eksperimentiranje. To nas dovodi do teorije da je Morgellons dio faze eksperimentalne kontaminacije obimnije ili možda sveobuhvatne (morgellonosferne) kontaminacije zemlje.

Zašto vlakna zamjenjuju dijelove tijela na određen način, zašto je veoma često da se npr. dlake, dijelovi koljena, itd. zamjenjuju novom Morgellons „životnom tvari"?[769] To u svakom slučaju izgleda kao operacija u kojoj se tijelo zamjenjuje dio po dio, segment po segment, kao na primjer kada umiruća osoba želi imati nove dijelove tijela koji bi zamijenili njihove stare umiruće dijelove.

Što se tiče prethodno opisanoga brzog zacjeljivanja, žrtve Morgellonsa kažu da to izgleda kao da se preko otvorenih Morgellons rana koje je uzrokovala bolest stvara pokrov poput zakrpe, ali se čini da taj „pokrov" nije stvorilo ljud-

---

[766] Renseova radijska emisija, www.rense.com, 22. lipnja 2006.
[767] Renseova radijska emisija, www.rense.com, 22. lipnja 2006.
[768] Viking 1999.
[769] Renseova radijska emisija, www.rense.com, 28. lipnja 2006.

sko tijelo već je u stvari nusprodukt drugog, Morgellons „oblika života", a ne dio prirodnog procesa zacjeljivanja tijela.[770] Različite korporacije, poput korporacije *Cryolife*, koja ima proizvod koji se zove *Bioglue*, razvijaju napredne tehnologije zacjeljivanja, kao i napredne mogućnosti zacjeljivanja.[771] Zanimljivo je da je proizvod *Cryolifea* pokrov, flaster pod nazivom *ProPatch*, koja do neke mjere imitira ono što je gore opisano. Međutim, ne znam postoji li izravna veza između tih tehnologija i Morgellonsa. Neke žrtve smatraju da vlakna koja se nalaze u njihovom tijelu nastaju u tom flasteru dok je on početno u obliku gela,[772] možda u svrhu stvaranja nove Morgellons „životne tvari".

„U tijelo je ugrađen čip." Naslov ovog dijela je citat Jeffa Rensea: „U tijelo je ugrađen čip."[773] Jeff Rense i žrtva pod imenom Cliff raspravljali su o tome kako mnoge slike struktura Morgellons izgledaju poput antena te kako se čini da Morgellons pleksusi čekaju primitak signala.[774]

Danas je dobro poznato da tajna vlada želi ugraditi čipove u sva ljudska bića na Planetu. To bi bila završna etapa potpune kontrole čovječanstva. Budući da je teško povjerovati da će se svi ljudi dobrovoljno podvrgnuti ugradnji čipa zaraza predstavlja sljedeći najbolji način na koji tajni korporatisti mogu ugraditi čipove u ljudsku populaciju.

Tvrdim da postoje tri vodeće teorije što je u stvari Morgellons i zašto infestira ljudska bića:

a. Djelovat će kao veoma produktivno, sveobuhvatno super-ugrađivanje čipa.
b. Preobrazit će čovječanstvo u sljedeću fazu postojanja, a moja teorija je da o tome zapravo i govori majanska kozmogeneza 2012. (dolje opisano).
c. Mješavina a i b.

---

770 Renseova radijska emisija, www.rense.com, 28. lipnja 2006.

771 Vidi „CryoLife Receives FDA 510(k) Clearance for ProPatch(TM) Soft Tissue Repair Matrix", *Genetic Engineering News*, 11. prosinca 2006.

772 Renseova radijska emisija, www.rense.com, 28. lipnja 2006.

773 Renseova radijska emisija, www.rense.com, 29. ožujka 2007.

774 Čitatelj treba posjetiti stranicu http://www.rense.com/Datapages/morgdat.htm i pogledati nekoliko fotografija.

Prema dr. Staninger, Morgellons vlakna su nanotehnološka: oblik života i minijaturni robotski stroj stvoren atom po atom.[775] Dr. Staninger kaže da je sljedeća slika Morgellons vlakna iz njene datoteke[776] nalik na nanocijev, kao i mnoge druge slike:

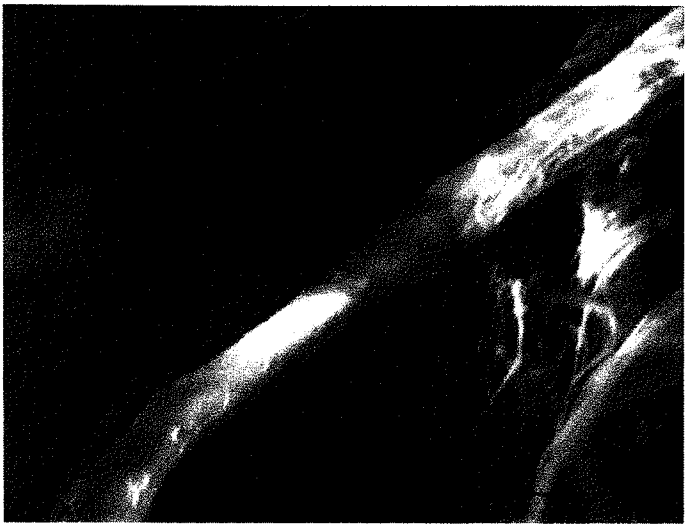

Ona nam govori da ta cijev ima visoku koncentraciju kalcija i željeza. Također nam govori da su u Morgellons vlaknima drugih pacijenata prisutni i cink, aluminij, željezo i sumpor.[777]

Teorija glasi da budući da je ljudsko tijelo bioelektrični organizam i da zaražena osoba osjeća golemi gubitak energije, Morgellons struktura koristi nešto bioelektriciteta ljudskog tijela za napajanje.[778] Ako je Morgellons nanooružje vjerojatno će funkcionirati poput ostalih nanomaterijala, u dva dijela: (1) asembler, koji stvara druge dijelove i koji treba izvor energije i (2) funkcionalne jedinice: nanoboti stvoreni u svrhu izvršavanja točno određenog zadatka.[779]

---

[775] Dr. Hildegarde Staninger u Renseovoj radijskoj emisiji, www.rense.com, 29. ožujka 2007.

[776] Lokacija datoteke: http://www.rense.com/morgphase/phase2_1.htm.

[777] Dr. Hildegarde Staninger u Renseovoj radijskoj emisiji, www.rense.com, 29. ožujka 2007.

[778] Renseova radijska emisija, www.rense.com, 29. ožujka 2007.

[779] Dr. Hildegarde Staninger u Renseovoj radijskoj emisiji, www.rense.com, 29. ožujka 2007.

Nadalje, čini se da Morgellons mreža vlakana u tijelu stvara svoje vlastito električno polje, budući da je izmjereno da je koža žrtve Morgellonsa izuzetno dobar vodič, obično oko sedam puta bolji od pacijenta koji nije zaražen Morgellonsom.[780] Mreža agenata koji šalju signale jedan drugome, kao što to možda čine Morgellons vlakna, stvorit će svoje vlastito polje.[781] Također postoje izvješća da žrtve Morgellonsa mogu uključivati računala i isključivati svjetla ili ovlaživače zraka[782] jer njihovo vlastito električno polje očito utječe na druge električne entitete. Dr. Bill Deagle i Jeff Rense istraživali su imaju li ili ne Morgellons „organizmi" izuzetno nisku frekvenciju te mogu li oni primati vanjske signale i/ili su elektromagnetski povezani s nakupinama Morgellonsa u drugim domaćinima. Ako je to slučaj, to bi dodatno išlo u prilog teoriji o ugradnji čipa o kojoj smo raspravljali u prethodnom odlomku.

Izvanosjetilna percepcija i transhumanizam. Daljnji aspekti plana tajne vlade za masovno ugrađivanje čipa uključuju preobražaj ljudskih bića u umkošnicu. Kada se žrtve Morgellonsa jedni drugima približe, recimo na oko metar udaljenosti, bez dodirivanja mogu osjećati jedni druge.[783] Jeff Rense zamijetio je da je to poput „košnice koja kontaktira drugu košnicu".[784] To može imati transhumanističke primjene jer DARPA želi da u transhumanističkoj budućnosti čovječanstvo s ugrađenim čipovima ima međusobno povezani umkošnicu.

Majanska kozmogeneza 2012. i Morgellonosfera. Drevni Maje s poluotoka Yucatan u Meksiku bili su iznenađujuće napredna kultura koja je u mnogočemu prednjačila u tadašnjoj Americi. Od iznimne je važnosti njihovo računanje vremena i njihov kalendarski sustav. Majanski kalendar završava na određeni datum 2012. godine. „Majanska kozmogeneza" pojam je koji obuhvaća ideju da taj nagli prekid kalendara ukazuje da će se 2012. dogoditi nešto veliko, možda čak i smak svijeta.

---

[780] Dr. Hildegarde Staninger u Renseovoj radijskoj emisiji, www.rense.com, 29. ožujka 2007.

[781] Dr. Hildegarde Staninger u Renseovoj radijskoj emisiji, www.rense.com, 29. ožujka 2007.

[782] Jan Smith u Renseovoj radijskoj emisiji, www.rense.com, 29. ožujka 2007.

[783] Dr. Hildegarde Staninger u Renseovoj radijskoj emisiji, www.rense.com, 29. ožujka 2007.

[784] Renseova radijska emisija, www.rense.com, 29. ožujka 2007.

Mnogi istraživači, među kojima je i Michael Tsarion,[785] sugeriraju da majanska kozmogeneza ne znači smak svijeta već *preobražaj* svijeta – možda preobražaj svijesti – te neopozivu i nadolazeću promjenu čovječanstva. Takve promjene u povijesti su česte. Posljednja je zabilježena oko 500. do 300. godine pr.n.e., kada je ljudska vrsta diljem cijelog svijeta doživjela radikalnu promjenu, što možemo opaziti u kulturi (pismo, arhitektura, religija i filozofija itd.).

U ovoj je knjizi proanaliziran velik broj potpunih katastrofa za ljudsku vrstu koje se naziru na obzoru i koje će zasigurno izbrisati većinu svjetske ljudske populacije tijekom sljedećih deset ili dvadeset godina da se gotovo čini da iza ove predviđene majanske kozmogeneze postoji nešto što će uskoro započeti, ako su Maje bili u pravu. Kao dopuna Tsarionu i ostalima koji misle da 2012. godina donosi sljedeću veliku promjenu ljudskog života i svijesti, želio bih dodati da transhumanizam vjerojatno predstavlja tu sljedeću promjenu te da su Morgellonsi, zajedno s različitim robotskim tehnologijama o kojima će biti govora u posljednjem poglavlju, odgovorni za ovu neizbježnu promjenu ljudske vrste. Može biti slučajnost da se sve te katastrofe, uključujući Morgellonse, približno podudaraju s vremenskim rasporedom teorije majanske kozmogeneze, ali neosporno je da je to tako i da ova promjena dolazi. Tvrdim da će, zbog svih razloga navedenih u ovoj knjizi, ta promjena uključivati desetkovanje svjetske ljudske populacije, kao što su to istaknuli mnogi prije mene, a zatim će preostali ljudi iskusiti i podvrgnuti se kozmogenskoj promjeni u morgellonsku ili neku sličnu zarazu te tako preuzeti život i svijest.[786]

Kao što to pokazuju podaci o Morgellonsu te kako otkriva robotska tehnologija o kojoj ću raspravljati u posljednjem poglavlju, doba ljudskosti kakvu poznajemo *primiče se svome kraju* i započinje doba transhumanizma (superhumanih, telepatskih strojeva/ljudi-robova). Morgellons se mnogim čitateljima čini previše čudnim i nadrealnim da bi bio uvjerljiv budući da se toliko razlikuje od bilo čega s čim se ljudska vrsta do sada susrela, čak i u holivudskim filmovima. Međutim, činjenica je da postoje stvarni uzroci morgellonske tvari koje proučavaju vrhunski znanstvenici na prestižnim sveučilištima koji potvrđuju ono što sam napisao u ovom poglavlju o Morgellonsu. Dakle, čini se da je Morgellons zaista stvaran. Čitatelj mora ostati doista zadivljen naprednom tehnologijom Morgellonsa – tehnologijom koja je očito daleko naprednija od bilo čega što obični ljudi poznaju ili za što je poznato da je izumila vlada SAD-a. Stvarni problem je da javni mediji odbijaju podrobno izvještavati o Morgellon-

---

[785] Tsarion piše o ljudskoj povijesti. Njegova internetska stranica je http://www.taroscopes.com.

[786] Jedan od najboljih opisa ove promjene nudi Moravec 1999.

su, bez obzira na zapanjujući broj žrtava koji je mnogo veći od drugih epidemija koje su izuzetno dobro medijski pokrivene. To govori da mediji zataškavaju Morgellons. Povežete li sve što sam napisao u ovom odlomku, u ovom dijelu i onom prije njega, iz svih tih podataka stvara se teorija - teorija da Morgellons predstavlja pomak od običnog ljudskog tijela prema Morgellons tijelu u koje je ugrađen čip, koje ima um poput košnice, te će na taj način biosfera i ljudska vrsta biti podvrgnuta prethodno spomenutom Tsarionovom pomaku u svijesti koji će se dogoditi 2012., od biosfere do Morgellonosfere.

Zaključak

U ovom poglavlju opisao sam kako korporatistička tajna vlada namjerno i sveprisutno kontaminira čovječanstvo. Informacije u ovom poglavlju pokazuje da je kontaminacija potpuna (um, duša i tijelo), a iza nje stoji tortura, dominacija i još gore ropstvo. Ljudi dobrovoljno sudjeluju u većini tih kontaminacija (npr. odlazak u trgovinu i kupnja hrane koja sadrži aspartam). Čak i prije nego što je došlo do najjače kontaminacije (koja bi trebala započeti 2009. nakon implementacije *Codexa Alimentariusa*), posljedica te kontaminacije je da je čovječanstvo deformirana vrsta. Kao i stvorovi na otoku dr. Moreaua koji nisu znali da su zaraženi, deformirani i glupi, Amerikanci su prevareni i vole svoj Vrli novi svijet, umjesto da se probude i uvide ono što je skriveno ispred njihovih noseva. Poput ostalih korporatističkih taktika, svrha kontaminacije prvenstveno je zapanjujuće sadističko mučenje, kao što je to slučaj s epidemijom autizma koji muči tolike obitelji diljem svijeta. Možda bi sada, pred kraj knjige, trebalo spomenuti da postoji nešto neobično vezano uz korporatiste: oni se ne ponašaju poput običnih ljudi koje znam i s kojima sam odrastao, oni imaju potpuno drukčija uvjerenja i djeluju na posve drukčiji način. Vjerujem da čak i najokrutniji ljudi koje sam do sada upoznao ne žele nanijeti štetu i mučiti doslovno sve bebe (i njihove obitelji) u svijetu, što se događa s cjepivima. Čini se da su svi korporatisti toliko zli i grabežljivi, tajanstveni i dobro organizirani da su, bez pretjerivanja, *neljudski*.

6.

Korporatistička država snova: svijet logora smrti

Winston je sanjao o svojoj majci. Mora da je imao, mislio je, deset ili jedanaest godina kada je njegova majka nestala... Oca se maglovito sjećao kao tamnog i mršavog, uvijek obučenog u urednu tamnu odjeću... koji je nosio naočale. Očito da je njih dvoje progutala jedna od prvih velikih čistki pedesetih.
- *1984.*, stranica 29, *Signet Classics* izdanje

Ili ste uz nas ili uz teroriste.
- George W. Bush, nedugo nakon 11. rujna

Želim pobjeći, želim se sakriti, želim srušiti zidove koji me drže unutra. Želim posegnuti i dotaknuti plamen, tamo gdje su ulice bezimene. Želim osjetiti sunce na svom licu, vidjeti oblak prašine kako nestaje bez traga, želim se skloniti s otrovne kiše, tamo gdje su ulice bezimene... Grad je poplavljen, a naša ljubav pretvara se u rđu, vjetar nas tuče i raznosi, nabija u prašinu. Pokazat ću vam visoko mjesto u pustinjskoj ravnici, gdje su ulice bezimene.
- U2[787]

---

[787] Ovo je tekst pjesme „Where the Streets Have No Name" s albuma grupe U2 *Joshua Tree*. Ta pjesma govori o orwellovskom gradu logora smrti/koncentracijskih logora. U2 se često smatra grupom političkih aktivista, ali je očito da su oni ustvari agenti Novog svjetskog poretka. To je u potpunosti razotkriveno kada je Bono zajedno s Wolfowitzom kandidiran za položaj čelnog čovjeka Svjetske banke. (Vidi članak „Bono, World Bank chief? A *Los Angeles Times* editorial proposes a new gig for the U2 frontman", *Reuters*, 26. veljače 2005.; „Bono Eyed for World Bank Chief?", CBS News/*Associated Press*, 6. ožujka 2005.). Također, Bono je jedan od najpoznatijih svjetskih zagovaratelja cijepljenja. Glavni je zagovaratelj cijepljenja u Africi gdje su cjepiva očito zaražena AIDS-om te su stvarni izvor ogromne subsaharske epidemije koja ondje hara. (Vidi Horowitz 1999.)

U ovom poglavlju pokazat ću da

1. Amerika ima ogromni sustav „logora" diljem teritorija koji se ne koristi (odnosno, ti logori su potpuno funkcionalni, ogromni koncentracijski logori koji su prazni, kao da čekaju da ih netko koristi/napuni).
2. je taj sustav „logora" osmišljen za budući smještaj običnih Amerikanaca.

U ovom poglavlju vidjet ćete da se vojni lideri SAD-a pripremaju za „drugi 11. rujna" koji će „ Amerikance potaknuti na preispitivanje Ustava SAD-a", kako kaže Tommy Franks (visoki vojni vođa, odgovoran za planiranje invazije „Šok i strahopoštovanje"). Uz pomoć te vrste terorizma (što će, naravno, biti *false flag* napad), američki vojni lideri pretvorit će SAD u potpuno militarističku, fašističku policijsku državu i napuniti gore spomenute koncentracijske logore svima za koje je procijenjeno da su „neprijateljski borci" (što god to značilo) od strane tajnog odbora zaduženog za te procjene koji je opisan u nedavnim zakonima poput „Zakona o vojnim povjerenstvima" iz 2006., koji sam spominjao u prethodnim poglavljima. FEMA (Federal Emergency Management Agency - *Savezna agencija za upravljanje kriznim situacijama* u okviru federalnog odijela državne sigurnosti; op. pr.) bit će glavna skupina za skupljanje ljudi kada dođe do tog drugog 11. rujna. Najzanimljivije i najvažnije za ovu knjigu je da će FEMA, vojska i bilo koja druga vladina organizacija koja će biti na vlasti u to kaotično doba (za to političari i policija neće biti odgovorni) slijediti naredbe *korporatista*: korporatisti stoje i stajat će iza planiranja i reorganizacije društva nakon tog drugog 11. rujna.[788]

Zaljev Guantanamo poslužit će kao dobar primjer svim čitateljima ove knjige koji ne mogu vjerovati da bi korporatistička vlada ikada imala snage sagraditi ogromne „sabirne logore" (logore smrti), gdje namjeravaju držati bezbrojne Amerikance kojima nije suđeno, a nisu ni osuđeni.

Samo je šačici ljudi poznato da je jedna od glavnih TV izvjestiteljica kanala *Fox News* Michelle Malkin napisala knjigu u kojoj pokušava opravdati rasno profiliranje i masovno porobljavanje milijuna Amerikanaca koji trebaju biti

---

Također, priča pod nazivom „Bono Avoids taxes, Joins Forbes" (*Newsmax*, 8. kolovoza 2006.) pokazuje da su Bono i U2 čvrsto povezani sa Steveom Forbesom, koji je jedan od glavnih članova PNAC-a.

[788] Za mnogo dodatnih informacija o tom pitanju čitatelj treba konzultirati predavanje koje je održao profesor Daneen Peterson u Renseovoj radijskoj emisiji, www.rense.com emitiranoj 27. lipnja 2007.

smješteni u koncentracijske logore.[789] Ako je Guantanamo, prvi od javno poznatih „terorističkih logora",[790] model za ono što budućnost donosi, sabiranje nevinih ljudi dogodit će se u ime lažnog „rata protiv terorizma" i uključivat će godine i godine mučenja mnogih „zatvorenika" (poznate tehnike mučenja koje se koriste u Guantanamu su, na primjer, ekstremno uskraćivanje sna koje traje godinama, gdje se „zatvorenici" npr. prisiljavaju da sjede nagi ili gotovo bez odjeće u neudobnim položajima, bez pomicanja, pri niskim temperaturama, s ventilatorom koji puše izravno u njih dok oni nose povez na očima, a glasna i zastrašujuća statička buka dopire iz slušalica na njihovim ušima[791] – a to se, kako smo već naveli, ponavlja *godinama*, ili desetljećima, bez ikakvog razloga osim „užitka" u torturi (jer je rat protiv terorizma izmišljen). Budući da nema „rata protiv terorizma" i da su zatvorenici u Guantanamu zatvoreni zbog *namještenog* događaja (11. rujna), to znači da je jedini razlog postojanja Guantanama želja vladinih korporatista za postojanjem logora za mučenje, gdje mogu mučiti ljude bez ikakvog razloga osim radi užitka koji im mučenje pričinja. To je razlog zašto sam gore koristio riječ „užitak" i zašto je nacija koncentracijskih logora korporatistička država snova: država nacionalne ili svjetske krajnje i masovne bijede, gdje su s vremenom svi građani (osim korporatista) porobljeni, ispranih mozgova i mučeni, gdje postoji samo korporatistički „zakon" kako bi se korporatistička taktika i oruđa opisana u prethodnim poglavljima mogla u potpunosti primijeniti.

Postojanje nacije koncentracijskih logora/logora smrti za korporatista je neizbježno jer je, kako sam pokazao primjerima u prethodnim poglavljima, korporatist opsjednut mržnjom prema svojim robovima i žudi za tim da ih vidi u neprestanoj agoniji, stravi i različitim oblicima izravnog ili neizravnog, namjernog mučenja. Korporatist svoje robove želi isključivo mučiti. Mučenje je korporatistima sveto, kako je to Orwell prikazao prizorom Winstonovog mučenja u svojoj *1984.*, (te kao što to također pokazuju Guantanamo, američki zatvorski sustav, tajni CIA-ini zatvori te javno obrazovanje u SAD-u). Stavljanje znatnog dijela svjetske populacije u globalni sabirni logor/logor smrti predstavljalo bi za korporatiste koji vole mučenje maksimalni užitak.[792]

---

[789] Malkin, Michelle, 2004., *Obrana internacije: slučaj 'rasnog profiliranja' u Drugom svjetskom ratu i ratu protiv terora (In Defense of Internment: The Case for 'Racial Profiling' in World War II and the War on Terror)*, Regnery Publishing.

[790] Vidi Erik i Tarik 2005. te Carter 2005. za dodatne informacije. Naravno, koncentracijski logori ili logori za mučenje koji su nalik na one iz Guantanama nisu ništa novo, a Guantanamo je samo prvi koji je postao poznat široj javnosti. Vidi Peglen, Trevor i Thompson (2006.) za informacije o ostalim tajnim CIA-inim programima koncentracijskih logora/logora za mučenje.

[791] Za dodatne informacije vidi Carter 2005.

[792] Ovo nije pretjerivanje. Korporatisti obožavaju mučenje. Vidi Klein 2007. za zanimljiv opis koliko je cjelokupnom korporatističkom svijetu mučenje svojstveno i sveto.

„Ali *stvarno*! Kakva besmislica!" – 'pomislili ste ili rekli? Zar bi oni zaista proveli takav plan? U maniji *false flag* događaja, dakle... tko je zaista zabrinut za humanost? A sa strahom koji oni šire, tko je zaista raspoložen za građanska prava? Za vrijeme kaosa nakon 11. rujna, kada je trauma tog događaja promijenila psihu ljudi, ali i gdje su svi događaji ustvari bili orwellovska prijevara, u časopisu *National Review* od 13. rujna 2001. Ann Coulter – koja je jedan od najistaknutijih glasova masovnih medija (naročito *Fox News*) – napisala je:

> Ovo nije vrijeme za traženje onih pojedinaca koji su izravno umiješani u taj teroristički napad... Mi ne trebamo dugotrajne istrage forenzičkih dokaza da bi odredili sa znanstvenom preciznošću koja je osoba ili koje su osobe izdale zapovijed za taj napad... Naciju je napao fanatični, ubilački kult. Mi moramo izvršiti invaziju na njihove zemlje, ubiti njihove vođe i preobratiti ih na kršćanstvo. Mi nismo pokušali pronaći samo Hitlera i njegove glavne časnike. Prekrili smo njemačke gradove bombama, ubijali smo civile. To je rat. I ovo je rat.[793]

To je zamolba, ako ne i zahtjev, koji je iznijela vodeća medijska osoba – koja je po položaju slična Rushu Limbaughu – da se napuste svi zakonski postupci, da se pokrene bezobziran rat u kojem se ubija po volji i bez pažljivog nišanjenja (dok znate da su na vatrenoj liniji djeca), da se ubijaju civili, zatvaraju i/ili izvrše pokolji cijelih nacija – sve to prije nego što smo uopće pomislili zapitati vladu da objasni kako je moglo doći do pentagonske faze a. Poziv Coulterove na anticivilizirano ratno ludilo odražava srednjovjekovni mentalitet, čiji je primjer Ashcroft, koji je također iskreno rekao, na primjer, da ako se netko ne slaže s njegovom politikom i ne podržava njegovu administraciju smatrat će se teroristom.[794] To odražava Bushev komentar s početka ovog poglavlja: „Ili ste uz nas ili uz teroriste." Ta izjava ukazuje da ako se ne slažete s politikom aktualne administracije to znači da ste terorist i mjesto vam je u logoru smrti. Zakon HR 6166 izglasan u jesen 2007. u 109. Kongresu (izglasan je kao S3930 u rujnu 2006. kao Zakon o vojnim komisijama) učinio je takva djela „zakonitima".

Svijet strojeva

> Pretpostavimo da su računalni stručnjaci uspjeli razviti inteligentne strojeve koji mogu obavljati stvari bolje od ljudi. U tom slučaju možemo pretpostaviti da će sav posao obavljati ogromni, visoko organizirani sustavi

---

[793] Hvala Gregu Feltonu za ovaj citat.
[794] To se pokazuje u Marshall 2003.

strojeva te neće biti potrebno ulagati nikakav ljudski napor. Može se dogoditi jedna od dvije stvari. Strojevima može biti dopušteno donošenje vlastitih odluka bez ljudskog nadzora ili će ljudi zadržati kontrolu nad strojevima. Ako se strojevima dopusti donošenje vlastitih odluka nije moguće predvidjeti posljedice zato što je nemoguće predvidjeti kako će se strojevi ponašati. Jednostavno napominjemo da bi sudbina ljudske vrste bila u rukama strojeva.... S druge strane, moguće je da će ljudi zadržati kontrolu nad strojevima. U tom slučaju prosječna osoba može imati kontrolu nad nekoliko privatnih strojeva u svom vlasništvu poput automobila ili osobnog računala, ali kontrola nad velikim sustavima strojeva bit će u rukama malobrojne elite – baš kako je to slučaj danas, ali uz dvije razlike. Zbog poboljšanih tehnika elita će imati veću kontrolu nad masama; a zato što ljudski rad više neće biti potreban mase neće biti potrebne, predstavljat će beskorisno opterećenje za sustav. Ako je elita nemilosrdna može jednostavno odlučiti istrijebiti veliki dio čovječanstva.
-Bill Joy, suosnivač i glavni znanstvenik tvrtke *Sun Microsystems*[795]

U prethodnim poglavljima rekao sam kako korporatisti planiraju globalno istrebljenje otprilike 9 od 10 ljudi na Zemlji, a oni koji ostanu strpat će se u radne logore i logore smrti, koji su dio planirane robovske kolonije budućnosti. Teško je točno reći kako će se to izvesti i/ili zašto to rade. Sve što je ustvari poznato u vrijeme pisanja ove knjige je ono što se može sa sigurnošću potvrditi, a to je da korporatisti marljivo grade logore smrti te da stvaraju ogromnu robovsku državu i infrastrukturni sustav policijske države.

Također se sa sigurnošću može potvrditi činjenica da će tom državom strave upravljati samo nekolicina te da korporatistički nadzornici neće morati koristiti velike količine jurišnika i policije, kao što su to morali npr. nacisti. I to zato što korporatisti imaju pristup tehnologijama koje su malo poznate običnim ljudima (iako su ih oni financirali), a veliki dio tih tehnologija vezan je uz, na primjer, robote[796] koji će tvoriti njihovu vojsku strave i užasa. Korporatistički nadzornici vjerojatno će se preobraziti u transljude,[797] a tehnologije će se (ako već i nisu) usađivati u njihova tijela kako bi imali superljudske kvalitete: odsutnost starenja, odsutnost bolesti, sposobnost postizanja superužitaka itd.[798] Američka javnost

---

[795] Ovo je iz članka „Why the Future Doesn't Need Us", autor Bill Joy, časopis Wired, 4. kolovoza 2000.

[796] Vidi Kurzweil 1999. i Moravec 1999. za dodatne informacije o stvarnosti robotičke tehnologije.

[797] Vidi Kurzweil 1999. i Moravec 1999. za dodatne informacije o toj tehnologiji.

[798] Vidi Kurzweil 1999. i Moravec 1999., koji također govore o pitanjima vezanima za transhumanizam.

većim je dijelom u potpunosti nesvjesna tehnologije koja se razvija[799] kako bi se koristila protiv njih i protiv svih ljudi na svijetu, nezaustavljive sile protiv koje će protesti, a možda naposljetku i bojkoti korporatističkih poslovnih pothvata biti potpuno nemoćni.

Mnogi ljudi ne mogu vjerovati da je to istina. Ali to je samo zato što ne znaju da knjige koje su napisali Moravec, Kurzweil i drugi izumitelji koji su povezani s vrhunskim sveučilištima i vladom (npr. Kurzweil je član tehnološke komisije predsjednika Busha), potvrđuju te detalje, kao i izumitelji u svojim knjigama, intervjuima i predavanjima. Bill Joy, *suosnivač i glavni znanstvenik tvrtke Sun Microsystems*, 2000. je napisao:

> Od trenutka kada sam se uključio u stvaranje novih tehnologija brinule su me njihove etičke dimenzije, ali tek u jesen 1998. zaista sam postao svjestan koliko su velike opasnosti s kojima ćemo se suočiti u 21. stoljeću. Mogu precizno odrediti datum početka svoje zabrinutosti: bio je to dan kada sam upoznao Raya Kurzweila, zasluženo slavnog izumitelja prvog stroja za čitanje slijepima, kao i mnogih drugih nevjerojatnih stvari.... Uvijek sam mislio da su roboti koji osjećaju stvar znanstvene fantastike. Međutim sada sam od nekoga koga sam poštovao slušao jak argument da su oni realnost već u bliskoj budućnosti. Bio sam zapanjen, osobito ako uzmemo u obzir Rayevu dokazanu sposobnost zamišljanja i stvaranja budućnosti. Već sam znao da nam nove tehnologije poput genetskog inženjeringa i nanotehnologije nude mogućnost preoblikovanja svijeta, ali realistični i bliski scenarij za inteligentne robote me je iznenadio.[800]

---

[799] Za dobar pregled te i sličnih tehnologija vidi DVD predavanje *Oružja masovne kontrole* Boba Fletchera iz 1997. koji se može nabaviti na *World News Insight*, P.O. Box 216, Bayview, Idaho, 83803. Također vidi epizode emisije *Oružja budućnosti* emitirane na kanalu *Discovery* i Vojnom kanalu (emisija bi se ustvari trebala zvati *Budući rat* [Futurewar] budući da uglavnom opisuje već postojeću tehnologiju za buduće ratovanje, iako je većina te tehnologije već upotrijebljena u Libanonu, Iraku itd.) za sve vrste primjera (na primjer, 5. travnja 2007. kanal *Discovery* prikazao je epizodu u kojoj su pokazane mnoge tehnologije koje omogućavaju ratovanje putem daljinske kontrole i robotike, poput nekog igrača video igara koji kontrolira rat iz daljine, na način na koji *Ratovi zvijezda* prikazuju vojsku droida). Također, vidi časopis *MIT Technology Review* za dodatne informacije, kao i mnoge vojne časopise.

[800] Ovo je iz članka „Why the Future Doesn't Need Us", autor Bill Joy, časopis *Wired*, 4. kolovoza 2000.

Kao što sam naveo u prethodnim poglavljima, tehnologija je stvarna i *spremna je za korištenje.* Korporatistički roboti su ubojice veličine stršljena,[801] dovoljno su visokotehnološki da izgledaju poput Terminatora 2,[802] a te robo-ubojice kontroliraju AI (Artificial intelligence – *Umjetna inteligencija*; op. pr.) zapovjedna računala, kao u Terminatoru 3, gdje AI gospodari mogu skladati muziku i učiti, te stvoriti ponašanje roja kod robota koje kontroliraju u borbi protiv neprijatelja.[803] Ti roboti posebno su stvoreni za rat i kontrolu: čine svemoćne vojske kojima ne smeta vrijeme i koji su, dakako, opremljeni svim vrstama nadljudskih

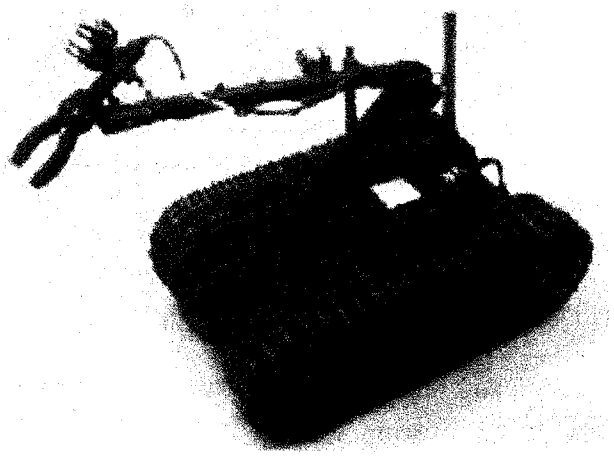

Ovo je fotografija „TALONA ... moćnog, laganog, svestranog robota dizajniranog za zadatke u rasponu od izviđanja do isporuke oružja. Njegov veliki, brzo otvarajući prostor za teret može smjestiti različite senzore, što ga čini idealnim rješenjem za različite potrebe zadatka. Sagrađen sa sposobnošću kretanja po bilo kojem vremenu, danu ili noći, te amfibijskim sposobnostima, TALON može djelovati pod najgorim uvjetima i svladati gotovo svaku vrstu terena. Robot veličine aktovke kontrolira se dvosmjernom radiofrekvencijskom ili fiberoptičkom linijom iz portable ili prijenosne jedinice za operatorsku kontrolu (OCU) koja pruža neprekidne podatke i video *feedback* za precizno pozicioniranje vozila... TALON-ove opcije tereta i senzora uključuju: višestruke kamere (u boji, crno-bijele, infracrvene, termalne, nulta svjetla), ruku s dva zgloba, hvataljke, sposobnost saginjanja i zakretanja, dvosmjernu komunikaciju, NBC (nuklearne, biološke, kemijske) senzore, senzore radijacije UXO/senzore za detekciju mina, module za postavljanje granata i dimnih bombi, oruđa za probijanje, komunikacijsku opremu, te opremu za odvraćanje pažnje i ometanje".[804]

---

[801] „Isreal Developing Anti-militant 'Bionic Hornet'", *Reuters*, 17. studenog 2006.
[802] „Future Police State Use of ASIMO The Robot?", Infowars.com, 17. prosinca 2004.
[803] „Experimental AI Powers Robot Army", *Wired*, David Hambling, 14. rujna 2006.
[804] Iz članka „TALON Small Mobile Robot", GlobalSecurity.org, 24. siječnja 2005.

sposobnosti.[805] Riječima Alexa Jonesa: „Te stvari eksponencijalno rastu, svake godine broj im se udvostručuje",[806] što znači da se razvija i stvara sve više takve tehnologije. Imao sam studente računarstva na sveučilištu Purdue koji su mi rekli da su svjedočili velikim pomacima u fokusu inženjerskih programa na tom i drugim kampusima sveučilišta Purdue, pomacima prema upravo toj vrsti tehnologije zato što su vidjeli da vladino financiranje nalaže da se tehnologija vojne robotike učini vodećom istraživačkom temom na tim kampusima.

Ovo poglavlje opisuje budući globalni sustav koncentracijskih i robovskih logora te logora smrti. Općenito govoreći, taj sustav je logični nastavak smanjenja populacije: gore spomenuti programi za smanjenje broja stanovnika (svjetski rat, epidemije, nutricid, osiromašeni uran) potaknut će masovni kaos koji će zatim primorati vlade svijeta (tajni korporatistički Novi svjetski poredak) da se umiješaju i prave se da spašavaju čovječanstvo zaustavljajući kaos uvođenjem strogog ratnog zakona, programa cijepljenja, rata itd., a što je ustvari samo početak planova za osnivanja globalnog logora smrti.

Zametke tog plana možete vidjeti u SAD-u, u obliku stvaranja Sjevernoameričke unije[807] i masovnog egzodusa industrije iz SAD-a.[808] Plan Sjevernoameričke unije jest zamjena većine američkog stanovništva meksičkom populacijom kako bi korporacije mogle zaobići zakone o radu (poput minimalne dnevnice) koji vrijede za američke građane. Nakon što se američki građani zamijene ili uklone oni će morati biti istrijebljeni ili porobljeni. A budući da korporatisti razvijaju robotske vojske i uzevši u obzir ono što smo opisali u prethodnim poglavljima moramo pretpostaviti da će se te vojske koristiti, kao i ogromni zatvorski sustav koji grade korporatisti.

---

[805] „Israel Unveils Portable Hunter-Killer Robot", *Reuters*, 8. ožujka 2007.; „TALON Small Mobile Robot", GlobalSecurity.org, 24. siječnja 2005.; „USA Plans Carlyle Group's 'Robot Troops' for Iraq", BBC, 17. veljače 2005.

[806] Emisija Alexa Jonesa, www.infowars.com, 8. ožujka 2007.

[807] „North American Union Leader Says Merger Just Crisis Away", WorldNetDaily, Jerome R. Corsi, 15. prosinca 2006.

[808] Za samo jedan takav primjer vidi tekst „Ford Had Its Worst Loss Ever In 2006: Carmaker Struggles To Correct Mistakes", *Washington Post*, Sholnn Freeman, 26. siječnja 2007. Alex Jones je 15. veljače 2007. u svojoj radijskoj emisiji rekao da vlada SAD-a plaća korporacijama da napuste SAD.

Kako će doći do preobražaja u globalni logor smrti?

Metoda kojom svaka totalitarna zemlja preuzima kontrolu i nadzire populaciju ... [je] kontrola hrane. To je način istrebljenja eliminiranjem dijelova – ogromnih dijelova – stanovništva (Staljin, Hitler, Kuba, Kina...) Oni ne troše metke, nemaju potrebno ljudstvo... Oni izgladnjuju ljude.
-Steve Shanks[809]

Nije tajna da tajna korporatistička vlada planira potpuno preuzimanje ljudi da bi utemeljila orwellovsku neofeudalnu državu. Pročitajte sljedeći, izuzetno važan članak objavljen u *Washington Postu* koji objavljuje da nakon novog 11. rujna vlast prelazi u ruke „vlade iz sjene":

> Predsjednik Bush jučer je izdao službenu direktivu o nacionalnoj sigurnosti, nalažući agencijama da pripreme planove za slučaj iznenadnog ozbiljnog napada na federalnu vladu, a odgovornost za koordinaciju tih planova dodijelio je Bijeloj kući. Mogućnost detonacije nuklearne bombe u Washingtonu bez prethodnog upozorenja, bez obzira jesu li je prokrijumčarili teroristi ili strana vlada, mnogi analitičari sigurnosti od napada 11. rujna 2001. naveli su kao razlog za zabrinutost... Poslije tih napada Bush je odredio da se oko 100 starijih civilnih upravitelja *tajno* rotiraju na lokacijama izvan Washingtona tjednima i mjesecima da bi osigurali preživljavanje nacije, *kao tajna vlada koja je nastala na temelju dugotrajnih „planova za kontinuitet operacija". Od tada su druge agencije, uključujući Pentagon, Ured direktora za nacionalno obavještavanje i CIA-u, poduzele su korake za relokaciju jedinica ili ključnih funkcija izvan Washingtona iz svojih vlastitih razloga, navodeći čimbenike poput ekonomije ili važnost izbjegavanja Beltwayevog „grupnog razmišljanja"*. Norman J. Ornstein, znanstvenik s Američkog gospodarskog instituta i savjetnik nezavisnog Odbora za kontinuitet vlade, rekao je da je naredba „izravnije prihvaćanje onoga što je od 11. rujna postojalo kao implicitni ali jasni paket pretpostavki". Dodao je: „Frustriran sam jer te pretpostavke ne zanimaju Kongres na isti način." Drugi bivši dužnosnici u Bushevoj administraciji izjavili su da direktiva formalizira prijelaz autoriteta s Ministarstva domovinske sigurnosti na Bijelu kuću. Prema izvršnoj naredbi koja datira iz Reaganove administracije, odgovornost za koordinaciju, provedbu i ostvarivanje takvih planova izvorno je bila povjerena Saveznoj agenciji za upravljanje kriznim situacijama, a kasnije Ministarstvu domovinske sigurnosti, navela je kongresna istražiteljska služba u svom izvješću iz 2005. o reorganizaciji Ministarstva domovinske sigurnosti koja je u tijeku.

---

[809] Iz radijske emisije *Nutrimedical Report*, www.nutrimedical.com, 5. ožujka 2007.

> Nova direktiva dodjeljuje posao koordiniranja politike predsjednikovom pomoćniku za domovinsku sigurnost i protuterorizam – Frances Fragos Townsend, koja će dobiti naslov nacionalne koordinatorice kontinuiteta – a savjetovat će se s Bushevim savjetnikom za nacionalnu sigurnost Stephenom J. Hadleyjem, uz potporu osoblja Odbora za nacionalnu sigurnost Bijele kuće. Townsend mora sastaviti plan provođenja unutar 90 dana. Tajnik domovinske sigurnosti Michael Chertoff nastavit će koordinirati operacije i aktivnosti, kaže direktiva.[810] (naglasak dodan.)

Ova priča sadrži priznanje da stvarna moć vojske i vlade nije u rukama Kongresa već u rukama „vlade u sjeni" da bi se pripremili za sljedeći 11. rujna, koji će biti nuklearni napad.

Kako je navedeno u trećem poglavlju, tragedije se događaju za vrijeme pada „poslovnog ciklusa" – odnosno kada korporatisti planiraju da se dogode – pa stoga možemo zaključiti da je vrlo vjerojatno da će u nadolazećoj američkoj krizi započeti velike čistke i tako započeti pokret za globalno ropstvo.

Ono što će se vjerojatno dogoditi od 2008. do 2012. je sljedeće.[811] Prvo će doći do ogromnog „prsnuća balona zaduženosti", da citiramo ekonomista Georgea Whitehursta.[812] To će dovesti do globalne krize. Stvorit će se dojam da je to vrijeme kaosa, iako ga je pažljivo isplanirala korporatistička tajna vlada.

---

[810] „Bush Changes Continuity Plan: Administration, Not DHS, Would Run Shadow Government", *Washington Post*, autor Spencer S. Hsu, 10. svibnja 2007., stranica A12.

[811] Da budemo precizni, plan za globalni logor smrti već je započeo. Međutim, službeni „početak" bit će - po mojoj procjeni - 2009., i to iz nekoliko razloga. To je vrijeme kada će se početi otkrivati koliko je osiromašeni uran uništio svijet i vrijeme kada će WTO primijeniti i *provesti Codex Alimentarius* u cijelom svijetu (vidi Afrika 2000. te Laibow i Stubblebine 2006.). Nadalje, postoje razlozi i za pretpostavku da će doći do ogromnog slabljenja ekonomije, na što ukazuje planirani program ponovnog otkupa dionica tvrtke 3M, najavljen za 2009. (vidi članak „3M objavljuje program ponovnog otkupa vrijedan 7 milijardi dolara"). (Tvrtke planiraju ponovni otkup dionica kada je lažirani „poslovni ciklus" na niskoj razini.) Postoje i drugi razlozi (npr. implementacija nacionalnih identifikacija), ovo je samo dobar uvodni popis. Kada te podatke spojite s obrascem koji sam opisao u trećem poglavlju o načinu provođenja ekonomske politike (putem sljedećeg obrasca: ekonomski slom → događaj *false flag* terora → rat i bolest), ti podaci ukazuju na činjenicu da će 2009. godina biti loša za ekonomiju, što znači da će se taj obrazac provesti.

[812] Da biste shvatili pravu prirodu ekonomije i što znači pojam „prsnuće balona dugova", pogledajte predavanja Georgea Whitehursta u arhivama Renseove radijske emisije (www.rense.com) od 2005. do 2006.

Drugo, doći će do *false flag* događaja kako bi stanovništvo SAD-a poduprlo masovnu invaziju i rat (vjerojatno s Iranom).

Treće, u tom kaotičnom razdoblju pojavit će se rat, zarazne bolesti i masovno umiranje, kao što je bio slučaj i s događajima vezanim uz Drugi svjetski rat.

Pogledate li kroz povijest, te vrste događaja (ekonomski krah→*false flag* događaj→masovno ratovanje→globalna pošast) gotovo se uvijek javljaju istim redoslijedom, kao što smo naveli u trećem poglavlju. Akademici izmišljaju sve vrste besmislenih „objašnjenja" tog obrasca (na primjer, o Velikoj depresiji akademici nam govore da je bila izazvana problemima s poljoprivrednicima, ili da Drugi svjetski rat nije započeo zbog nafte ili IBM-a ili Rockefellera, već zbog Hitlerove sposobnosti da izgradi Njemačku). Međutim, gotovo nikada ne spominju najbolju teoriju o tim uzorcima: tajna vlada organizira ponavljanje onoga što se u povijesti dogodilo već toliko mnogo puta. Javnost neće ništa znati, a bolest, kaos, smanjenje broja stanovnika itd. nazivat će se „spontanim događajima", kao i kod vremenskih prilika - „viša sila".

Za masovne zaraze okrivit će se virusi koji se šire od osobe do osobe ili neplanirano gladovanje, ali u stvarnosti bit će isplanirana posljedica nutricida,[813] osiromašenog urana, namjerne kontaminacije cjepivima i smišljenih zaraza.[814]Te masovne smrti ispunit će cilj korporatističke tajne vlade, odnosno smanjiti populaciju svijeta na oko 500.000 ljudi, što oni koji proučavaju tajnu vladu dobro znaju da je trenutni glavni projekt tajne vlade.

Planiranje i ostvarivanje društva logora smrti

Kako sam već spomenuo, 2005. i 2006. svijet je saznao da vlada SAD-a prikuplja doslovno sve podatke (bankovni računi, *e-mail* itd.) o američkoj javnosti zato što, kako su tvrdili, traže teroriste. Sada se prisjetite da nema terorista, kao što sam također pokazao. Postavlja se, dakle, pitanje: *Zašto se o svim Amerikancima prikupljaju toliko detaljni podaci?* Zašto, ako ne zbog terorista? Vidjet ćemo da se može dokazati da se informacije skupljaju zbog samih Amerikanaca. Pozabavimo se sada pojedinostima.

Sposobnost pritvaranja *milijuna* stvarna je mogućnost:

---

[813] Vidi Afrika 2000.

[814] Vidi Horowitz 2001. za izvrsnu raspravu o tome kako bi te bolesti mogle izgledati.

FEMA, federalna agencija zadužena za pripreme za slučaj katastrofe, pokušava se brzo pripremiti za višestruke napade koji će u američkim gradovima izazvati masovna uništenja - uključujući stvaranje prilagodljivih privremenih gradova koji bi mogli primiti milijune raseljenih osoba, saznaje NewsMax. FEMA se priprema za nuklearne, biološke i kemijske napade na američke gradove, uključujući mogućnost višestrukih napada oružjem za masovno uništenje. Agencija je već obavijestila prodavače, opskrbljivače i konzultante da mora biti pripravna nositi se s logistikom pružanja pomoći milijunima raseljenih Amerikanaca koji će pobjeći iz urbanih područja koja bi se mogla naći pod napadom. Agencija planira stvoriti interventne privremene gradove koji bi mogli primiti na stotine tisuća ako ne i milijuna Amerikanaca koji će pobjeći iz svojih urbanih domova budu li njihovi gradovi napadnuti. Zloslutno zvuči da je FEMA kao krajnji rok za pripremanje tih gradova odredila siječanj 2003., dakle za otprilike šest mjeseci. Izvor upoznat s krajnjim rokom vjeruje da su ti napori vezani uz pripreme Amerike za protunapade do kojih može doći ako sljedeće godine SAD izvrši invaziju na Irak. FEMA trenutno traži ponude od velikih tvrtki za upravljanje nekretninama jer u bliskoj budućnosti planira imenovati tri tvrtke koje će brinuti za logistiku i planiranje tih privremenih gradova. Službenici FEMA-e rekli su tim tvrtkama da već imaju naručene šatore i kamp-prikolice. Šatori i kamp-prikolice bit će skloništa za raseljeno stanovništvo. Očekuje se da tvrtke za nekretnine osiguraju inženjere i arhitekte koji će isplanirati infrastrukturu za hitne slučajeve, poput kanalizacije i električne energije.[815]

Može se činiti kao puka slučajnost da su korporatisti izgradili uređaje za logore smrti i može biti teško povjerovati da je to istina. Međutim, sve sumnje padaju u vodu kada se sjetite Zaljeva Guantanamo i drugih logora osnovanih odmah nakon namještenih događaja od 11. rujna i upoznate li se s prošlošću obitelji Bush te naklonjenosti Cheneyja, Ashcrofta i ostalih eugenici i smanjenju populacije.[816] Ovdje neću detaljno pisati o tome jer su to drugi već napravili i zato što je ovo poglavlje posvećeno samo korporatističkom oruđu robovskog rada u logorima smrti.

---

[815] „FEMA Preparing for Mass Destruction Attacks on Cities", John O. Edwards, 15. srpnja 2002., NewsMax.com.

[816] Vidi Tarpley i Chaitkin 2004.

KBR-ovi/Halliburtonovi „sabirni logori"

Djed Georgea Busha, pokojni američki senator Prescott Bush, bio je direktor i dioničar tvrtki koje su zarađivale na poslovanju s financijerima nacističke Njemačke. *The Guardian* je u novootkrivenim dokumentima iz Nacionalnih arhiva SAD-a pronašao potvrdu da je tvrtka kojoj je Prescott Bush bio direktor poslovala s financijskim arhitektima nacizma.
- *The Guardian* (glavne britanske novine), 25. rujna 2004.[817]

Koliko logorskog prostora postoji? Ovo je priča iz časopisa *Businesswire* koja donosi više informacija o stvaranju sabirnih logora koji se trenutno grade.

KBR je danas objavio da je Odsjek domovinske sigurnosti (DHS), dijela za useljeništvo i carinu SAD-a (ICE), dodijelio KBR-u ugovor neodređene isporuke/neodređene količine (IDIQ) za izvanredna stanja, za opskrbu ICE-ovih objekata za slučaj izvanrednog stanja. KBR je inženjerska i građevinska podružnica *Halliburtona* (NYSE:HAL). S maksimalnom ukupnom vrijednosti od 385 milijuna dolara u razdoblju od pet godina, u trajanju od jedne godine i četiri jednogodišnje opcije, konkurentno dodijeljeni ugovor izvršit će inženjerski korpus vojske SAD-a, iz okruga Forth Worth. KBR je imao prethodni ICE ugovor od 2000. do 2005. „...Ugovor, koji stupa na snagu odmah osigurava ustanovljavanje privremenih objekata za zadržavanje i procesiranje kao pojačanje postojećim ICE-ovim objektima programa operacija zadržavanja i uklanjanja u slučaju izvanrednog dotoka useljenika u SAD ili služi kao potpora brzom razvoju novih programa. Ugovor za izvanredna stanja osigurava planiranje i, prema potrebi, pokretanje specifične inženjerske, građevinske i logističke potpore za osnivanje, upravljanje i održavanje jednog ili više ekspanzijskog objekta. Ugovor također može osigurati potporu u zadržavanju migranata ostalim organizacijama vlade SAD-a u slučaju povećanog priljeva useljenika, kao i razvoju plana za reagiranje u slučaju nacionalnog izvanrednog stanja, poput prirodne katastrofe. U slučaju prirodne katastrofe opskrbljivač može dobiti zadatak osiguravanja

---

[817] Za detaljan opis te veze između Busha i Hitlera vidi Tarpley 1992. Stručnjaci raspravljaju o toj priči i u Karel 2004. Vidi također „Of skulls and bones: More secrets of the tomb", autor Noam Rudnick, 24. listopada 2003., The Yale Herald, svezak XXXVI., broj 8; „Skull and bones", 13. lipnja 2004., CBS News. Korporatistički mediji tvrdili su da je, kada je ta priča 2004. otkrivena, Prescott Bush prekinuo svoje veze s Hitlerom 1930-ih, ali podaci iz nacističke arhive o holokaustu uopće se ne slažu s tim, baš kao ni novinske priče iz 1940-ih. Vidi „Thyssen Funds Found in US", 31. srpnja 1941., The Zanesville Signal (Zanesville, Ohio).

smještaja za osoblje ICE-a koje obavlja funkcije provedbe zakona i služi kao potpora pružanju pomoći.[818]

Zanimljivo je primijetiti da političari ne niječu postojanje programa građenja ogromnih logora. Oni to priznaju, a ono što je potrebno istražiti su tvrdnje za što će se doista taj sustav logora koristiti.

U sljedećem članku iz *New York Timesa* tvrdi se da će logori biti korišteni za „nove programe za koje je potreban dodatni prostor za zadržavanje":

> Korpus vojnih inženjera ugovor vrijedan do 385 milijuna dolara za gradnju privremenih sabirnih logora za useljenike dodijelio je tvrtki *Kellogg Brown & Root* (KBR), podružnici *Halliburtona* koji su kritizirani zbog prevelikih naknada za svoj rad u Iraku. KBR će graditi centre za Odjel domovinske sigurnosti čija je namjena prihvat neočekivanog priljeva useljenika, smještanje ljudi u slučaju prirodne katastrofe *ili za nove programe za koje je potreban dodatni prostor za zadržavanje*, rekli su rukovoditelji tvrtke. KBR, koji je prošli mjesec objavio da je dobio ugovor, *već je imao sličan ugovor s useljeničkim agencijama od 2000. do prošle godine*... Glasnogovornica ureda za useljeništvo i carinu Jamie Zuieback rekla je da će KBR graditi centre samo u slučaju izvanrednih stanja, poput onoga kada je tisuće Kubanaca na splavovima doplovilo u SAD. Naglasila je da centri možda nikada neće biti sagrađeni ako ne dođe do takvog izvanrednog stanja... Glasnogovornik korpusa Clayton Church rekao je da bi centri mogli biti smješteni na nekorištenim vojnim lokacijama ili privremenim strukturama, te da će svaki moći primiti 5000 ljudi. „Kada je priljev ljudi u SAD velik kako ćemo ih nahraniti, kamo ćemo ih smjestiti i kako ih zaštititi?" - upitao je gospodin Church. „Zato postoje te vrste ugovora." Gospodin Church rekao je da KBR nije gradio centre za vrijeme trajanja prethodnog ugovora, ali da je gradio privremena skloništa za ljude koji su evakuirani za vrijeme uragana Katrina... Posljednjih mjeseci Odsjek domovinske sigurnosti obećao je da će povećati broj kreveta u svojim prihvatnim centrima da bi mogli smjestiti tisuće ilegalnih useljenika koji čekaju deportaciju. U prvom kvartalu fiskalne godine 2006. gotovo 60 posto uhvaćenih ilegalnih useljenika iz svih zemalja osim Meksika pušteni su na vlastitu odgovornost... Zagovornici useljenika rekli su da se boje da je novi ugovor još jedan pokazatelj da je vlada planirala proširiti zadržavanje ilegalnih useljenika, uključujući tražitelje azila. „*Očito je da je namjera vlade*

---

[818] „KBR Awarded U.S. Department of Homeland Security Contingency Support Project for Emergency Support Services", 24. siječnja 2006., *Businessware*.

zadržavanje sve većeg broja ljudi da bi se oni potom mogli lakše ukloniti", rekla je Cheryl Little, izvršna direktorica Centra za zastupanje useljenika iz Miamija na Floridi.[819] (naglasak dodan.)

Ovaj članak pokazuje da priča koja je Amerikancima servirana o tim ogromnim logorima nema smisla. KBR od 2000. gradi koncentracijske logore, ali oni nisu korišteni za žrtve uragana Katrina.

Koliko sabirnih logora postoji ako su se oni gradili posljednjih šest godina? Broj mora biti ogroman. Bush, Cheney i ostali korporatisti uključeni u to dokazali su da ih ne zanima korištenje logora za žrtve prirodnih katastrofa (jer žrtve uragana Katrina nisu bile tamo smještene) i „ilegalne useljenike" (budući da se „ilegalci" ne stavljaju u logore), tako da je ideja da Bush, Cheney i ostali korporatisti žele sagraditi sabirne logore za žrtve katastrofe, kako su to *New York Timesu* rekli članovi Busheve administracije, jednostavno netočna informacija (odnosno laž). Izjava „novi programi za koje je potreban dodatni prostor za zadržavanje" tako je nejasna da može biti takva samo *namjerno*, što je standard za vladine korporatiste (npr. Guantanamo je „sukladan Ženevskoj konvenciji", kako je rekao Rumsfeld). Čini se malo vjerojatnim da će useljenici ikada doći u ovu zemlju na način koji sugerira članak, a čak ako se to i dogodi, zašto ih moramo „zadržavati"? Amerika je u prošlosti koristila logore za zadržavanje „kriminalaca", a koristi ih i danas (japanski građani u vrijeme Drugog svjetskog rata, američki Indijanci, afrički robovi, građani današnjeg Iraka, današnji američki zatvorski sustav, Zaljev Guantanamo, tajni CIA-ini zatvori itd.), ali nisu se koristili za masovno useljeništvo ili prirodne katastrofe. Što je *doista* njihova namjena?

Autor članaka u *New York Timesu* tvrdi da su ti centri potrebni za slučajeve poput onih kada je u prošlosti tisuće Kubanaca stiglo u SAD. Ali „tisuće" znači možda 2000 ili 12.000, a ne 100.000, na primjer, zato što u slučaju da „tisuće" ustvari znači 100.000, tada bi se u članku koristio izraz „deseci tisuća" ili „stotinu tisuća". Svaki sabirni logor KBR-a ima kapacitet od *5000* ljudi, a mora da ih ima mnogo budući da su se gradili od 2000. Znači, čini se da je prostor u logorima koje je KBR sagradio mnogo veći od onoga koji je potreban za „tisuće" useljenika.

Moguće je da se trenutna planirana invazija useljenika na Ameriku (posebice iz Meksika) koji trebaju ustanoviti Sjevernoameričku uniju planira samo zato da bi se „ilegalci" stavili u logore, ali to baš nije vjerojatno. Prisjetite se uragana

---

[819] „Halliburton Subsidiary Gets Contract to Add Temporary Immigration Detention Centers", 4. veljače 2006., autorica Rachel L. Swarns, *New York Times*.

Katrina, katastrofe koju je cijeli svijet promatrao tjedan dana, a koja je masu ljudi iznenada ostavila bez njihovih domova, što, u principu, funkcionira kao nagli priljev useljenika. Međutim, kako sam već spomenuo, sabirni logori nisu se koristili za vrijeme Katrine i nije bilo nikakvog ozbiljnog pokušaja spašavanja u organizaciji vlade. Uzevši u obzir tu činjenicu, nemamo drugog izbora osim zaključiti da logori nisu namijenjeni za katastrofe. Nadalje, logori KBR-a samo su vrh ledenog brijega. Sustav logora Rex 84 još je jedan sustav pokrenut 1980-ih, a koji diljem nacije ima mnogo više kapaciteta od logora KBR-a. Osim toga, dobro je poznato da FEMA ima svoje kampove diljem zemlje, kako su otkrili prosvjednici protiv MMF-a i UN-a u Seattleu 1999. i neke od žrtava uragana Katrina. Nadalje, mnoge američke škole, nacionalni parkovi, Wal-Mart trgovine, vojne baze i ostale korporatističke institucije napravljene su na način da se mogu koristiti kao koncentracijski logori.

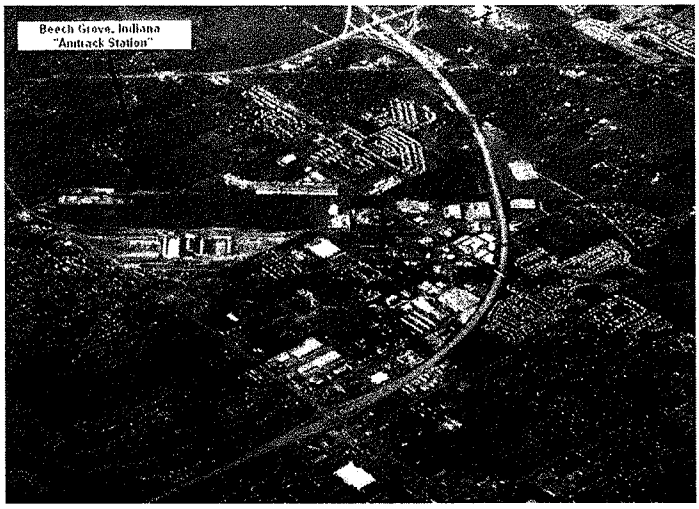

Beech Grove u Indiani mali je grad južno od Indianapolisa koji ima ogromnu, ograđenu stanicu Amtraka koja je navodno uglavnom zatvorena i danas uglavnom služi kao turistička atrakcija. Ta Amtrakova stanica veliki je komad zemlje u obliku obrnute krnje piramide (kao obrnute svevideće piramide) na lijevoj polovici fotografije. Međutim, ako pobliže pogledamo tu „Amtrakovu stanicu" (npr. ako se tamo odvezemo), otkrit ćemo da je to neka vrsta praznog utvrđenog vojnog zatvora, opremljenog sofisticiranom ogradom i ostalim karakteristikama zatvora, pa mnogi sumnjaju da je to ustvari koncentracijski logor „skriven od sviju" i spreman za uporabu kada započne posljednja korporatistička faza o kojoj smo raspravljali u gornjem tekstu i prvom poglavlju. Postoje i druge sumnjive činjenice, kao npr. činjenica da od ožujka 2007., ako posjetite internetsku stranicu grada Beech Grovea (*http://www.beechgrove.com*), nećete naći spomena Amtrakove stanice kao turističke atrakcije. Budući da je Beech Grove vrlo mali grad, očekivali biste da će istaknuti svoju veliku željezničku stanicu kao turističku atrakciju, zar ne?

Da sažmemo, informacije o tim logorima nemaju smisla, barem ne na način na koji nam ih opisuju političari i nacionalni mediji. Moramo zanemariti sva gore navedena opravdanja. Moramo ići dalje i pronaći stvarni razlog postojanja logora: korporatističku državu snova, državu masovnih radnih logora/logora smrti koja je poput regresije i povratka u dane trgovine afričkim robovima, samo na mnogo većoj, čak i globalnoj skali.

Zašto su logori za obične Amerikance

„Pokrov Tamne Strane je spušten."
-Yoda

Pogledajte što smo do sada saznali, uzmemo li u obzir što je do sada napisano u ovoj knjizi:

1. Nema rata protiv terorizma, nema terorista, a 11. rujna bio je *false flag* događaj.
2. Ako uzmemo u obzir točku 1, američka vlada ne uhodi Amerikance zato što traži teroriste, kako to tvrdi, već zato da bi zbog nekih drugih razloga napravili baze podataka o Amerikancima.
3. Guantanamo, zatvorski sustav SAD-a, tajni CIA-ini zatvori te ostali američki sustavi logora smrti ukazuju na činjenicu da su sustavi logora i objekti za mučenje visoko na listi prioriteta američkih korporatista.
4. Postoji dovoljno prostora u logorima za smještaj gotovo polovice svih Amerikanaca (150 milijuna ljudi) u logore (zbrojimo li sve moguće logorske prostore nabrojane u posljednjem dijelu).
5. Nema *ni približno* dovoljno useljenika, terorista, uljeza i žrtava katastrofa da popune ogroman broj mjesta u logorima koje korporatisti žele popuniti.
6. Ilegalni useljenici ulaze u SAD preko Sjevernoameričke unije, a dolaze uz pomoć američke korporatističke tajne vlade. Useljenici su pogodni za jeftinu radnu snagu (robovski rad). Znači, oni korporatistima vrijede više od američkih građana.
7. Korporatisti grade novi svjetski poredak, a uvjet za taj poredak je uništenje Amerike (drugim riječima, u svjetskoj vladi ne može postojati supersila, te se zato Amerika, koja je ogromna supersila, mora lišiti moći).[820]

[820] Kao što je prethodno navedeno, postoje mnogi izvanredni opisi, kao na primjer Perloff 1988., Chossudovsky 2003. i drugi.

8. Grade li vladini korporatisti logore *bez razloga* ili *iz nekog razloga*? Očito ovo potonje.
9. Razlozi kojima korporatisti opravdavaju gradnju logora nisu valjani.

Kada se tih devet točaka stavi na jedno mjesto one potvrđuju da je ogromna matrica praznih logora diljem Amerike namijenjena običnim Amerikancima. Dopustite mi da objasnim.

Ako korporatisti trebaju uništiti Ameriku, nedavna povijest pokazuje da su oni pažljivo osmislili način na koji će izazvati propast gradova, nacija i rasa. Na primjer, sljedeće katastrofe bile su dobro planirane, sa sličnim karakteristikama: rat u Iraku, uragan Katrina,[821] AIDS u Africi, profitabilne i međusobno povezane narkoindustrije i zatvorske industrije, rat u Vijetnamu, američke vojne operacije u Srednjoj Americi 1980-ih, uz još mnoge druge. Sve imaju slične karakteristike:

> Dogodi se katastrofa, vidljiva vlada SAD-a kaže da će intervenirati i pomoći spasiti stanovništvo, ali ustvari poduzima mjere za izazivanje što većeg kaosa i uopće ne pomaže, ostavljajući ljude bez hrane, krova na glavom i vode. Ti ljudi nemaju kamo te moraju tražiti pomoć vlade, a zatim ih se jednostavno stavlja u koncentracijske logore[822] gdje ih se bez njihovog znanja truje i s njima loše postupa (daje im se otrovana voda itd.), a katastrofe dovode do ogromnih financijskih profita za korporatiste.

Ti događaji imaju vrlo specifičan obrazac i usmjeravaju se na skupinu ljudi koju američki vladini korporatisti *žele maknuti s lica Zemlje* (u gornjim slučajevima su to naftom bogati Irak, „vrhunske" nekretnine u New Orleansu, Africi i američkom susjedstvu).

To je ključna točka budući da označava poveznicu sa Sjevernoameričkom unijom koja je uglavnom projekt što uključuje uklanjanje američkih građana s američkog tla da bi moglo doći do invazije neameričkih građana te tako zasnovati novu naciju kojom ne upravljaju građani ili ustavni sustav SAD-a. Dakle, kao što smo potvrdili u prethodnim poglavljima, američki korporatisti američke građane žele učiniti bezvoljnima (te ih zatim ukloniti), a povijest nam pokazuje da će to učiniti koristeći metode kojima su se već prije koristili.

---

[821] Da biste shvatili kako uragan Katrina može biti planirani događaj, vidi Manning i Begich 1995.

[822] U slučaju AIDS-a „koncentracijski logori" služili bio kao sirotišta. U slučaju uragana Katrina oni bi bili FEMA-ini kampovi, o kojima masovni mediji, koje kontrolira tajna vlada, ne izvještavaju.

Da bi toliko veliki dio svjetskog stanovništva bio destimuliran, uklonjen i/ili istrijebljen potrebna je ogromna količina prostora u logorima smrti. Postoji cijeli niz scenarija koji se mogu dogoditi - možda nešto poput iračkih šatorskih koncentracijskih logora podignutih usred područja kontaminiranih osiromašenim uranom,[823] ili zatvorski rad koji se za ogromne korporacije obavlja unutar američkog zatvorskog sustava,[824] ili, da navedemo povijesni primjer, nešto poput afričke trgovine robovima ili možda logora nacističkog stila. Ali sigurno je da će planiranje, postavljanje i rad logora biti tako organizirani da donosi ogromne financijske profite korporatistima, a nezamislivu bijedu robovima, ako nam je povijest vodilja (povijest 19. i 20. stoljeća pa sve do 2000-ih). U tim situacijama namjerno se stvara kriza, ljudi – koji ovise o resursima (hrana, novac, voda itd.) za koje ih korporatisti vežu – iznenada se nađu bez osnovnih sredstava za život te završe na ulici, jadni i bespomoćni ali - tipično - još uvijek puni povjerenja u korporatističku vladu, pa ih se stavlja u unaprijed planirani korporatistički sustav koncentracijskih logora.

Zanimljivo je primijetiti kako se često takav obrazac pronalazi u mračnim masonsko-korporatističkim društvima. Na primjer, kao što smo pokazali, Amerikanci se neprestano truju i deformiraju beskorisnom, štetnom, te otrovnom „hranom" koja izaziva ovisnost, kemikalijama (npr. aspartamom), otrovnom vodom (npr. fluoridom itd.), otrovnim cjepivima, zrakom koji se truje kemijskim oružjem što se koristi na Amerikancima, kemijskim tragovima koji nas još više truju, bolestima poput hripavca koje se prskaju na građane, bolestima poput AIDS-a, ebole i drugih koje su stvorene u laboratoriju i kojima se građanstvo prska da bi ljudi bili bolesni, slabi i ovisni o proizvodima *Big Pharme*, a koji su također zamka puna otrova. Formula glasi: tajno poduzeti mjere koje će ljude učiniti slabima i bespomoćnima, a zatim im predstaviti „rješenje" koje je ustvari samo još jedan otrov, i tako ciklus ponovno počinje.

---

[823] Vidi film *Uhvaćeni u unakrsnoj vatri: neispričana priča o Faludži (Caught in the Crossfire: The Untold Story of Falluja)* za dokumentaciju i video zapis tih koncentracijskih/šatorskih logora ili gradova. Taj je film uglavnom zabranjen u SAD-u (na primjer, ne može se kupiti na Amazonu), a može se nabaviti na stranici www.conceptmedia.net.

[824] Vidi Herival i Wright 2003.

Izvanredno stanje

Nejasno je hoće li se sakupljanje dogoditi odjednom ili će biti postupno. Ako je sakupljanje brzo potreban je sustav izvanrednog stanja. Već je bilo prikrivenih najava buduće američke države pod opsadnim stanjem, kako pokazuje ovo izvješće iz emisije „*Countdown*"(„*Odbrojavanje*") MSNBC-ja, koje govori o sada slavnim opaskama Tommyja Franksa (iz američke vojske, sada umirovljenog):

> OLBERMANN: Zapovjednik koji je vodio američke vojne operacije u Afganistanu i Iraku otkrio je da se pribojava da će se naš Ustav „raspasti" u slučaju napada na ovu naciju oružjem za masovno uništenje... Naša treća priča večerašnjeg ODBROJAVANJA, general Tommy Franks, koji se povukao u mirovinu prije manje od četiri mjeseca s položaja vođe CENTCOM-a, rekao je da predviđa scenarij u kojem će naše stanovništvo poželjeti „militarizaciju naše zemlje". Njegovi komentari pojavljuju se na neobičnom mjestu. Franks, koji rijetko daje intervjue, dao je jedan otmjenom časopisu za muškarce *Cigar Afficionado*. U tom intervjuu on brani akcije u Iraku, čak i ako nisu pronađena oružja za masovno uništenje, postavljanjem retoričkog pitanja i odgovaranjem na njega: što je najgora stvar koja se može dogoditi u našoj zemlji? Franks odgovara u časopisu da najgora stvar dolazi u dva koraka. „Prvi korak bio bi spona između oružja za masovno uništenje i terorizma. To dovodi do koraka broj dva" - nastavlja Franks - „a taj je da zapadnjački svijet, slobodni svijet, izgubi ono što najviše cijeni, a to je sloboda koju uživamo već nekoliko stotina godina u ovom grandioznom eksperimentu koji se naziva demokracija." On se pribojava „značajnog događaja s velikim brojem žrtava negdje u zapadnjačkom svijetu – možda u Sjedinjenim Američkim Državama – zbog kojeg naše stanovništvo počinje preispitivati svoj vlastiti Ustav i militarizirati našu zemlju da bi izbjegli ponavljanje još jednog događaja s velikim brojem žrtava". General Franks zaključuje: „A to zatim počinje uništavati naš Ustav." Pozvali smo Tommyja Franksa da nam se pridruži u programu ili da nam da neku izjavu koja bi pojasnila njegove opaske koje su u svakom slučaju uznemirujuće. General Franks poziv je odbio.[825]

Sada pročitajte sljedeću priču koja pokazuje koliko je ideja izvanrednog stanja prisutna u umovima nekih političara. Slijedi priča koja se pojavila u različitim novinama u New Jerseyju netom prije rata u Iraku.

---

[825] „Countdown", MSNBC, 21. studenoga 2003.

TRENTON – Ako nacija eskalira u stanje „crvene uzbune" koja ukazuje na neizbježan napad, vlasti će pretpostaviti da ste neprijatelj već i ako samo izađete iz svoje kuće, kaže državni car antiterora. „Ova država ima stvari pod kontrolom", rekao je Sid Caspersen, direktor Ureda za kontraterorizam savezne države New Jersey. Caspersen, bivši agent FBI-ja, razgovarao je s reporterima zajedno s guvernerom McGreeveyjem u utorak kada je, po prvi put, otkrio kako bi crvena uzbuna zaustavila državu. Takva uzbuna ujedno bi suspendirala sve osobne slobode kretanja i udruživanja. „Crvena uzbuna znači prekid svih funkcija koje nisu nužne", pojasnio je Caspersen. „Gotovo cjelokupno poslovanje ne bi bilo nužno, osim onog vezanog uz zdravstvo." Crvena uzbuna znači da postoji ozbiljna opasnost od terorističkog napada, prema federalnim smjernicama Ministarstva domovinske sigurnosti. „Država će ograničiti prijevoz i pristup kritičnim lokacijama", kaže nova državna brošura o terorističkoj situaciji. „Morate poštovati ograničenja koja je objavila vlast i pripremiti se za evakuaciju ako vam se to naredi. Obratite pozornost na hitne obavijesti." Caspersen je otišao dalje od brošure. „Vladine agencije radile bi s vrlo malim ograničenjima", rekao je. „Državna policija i ljudi iz krizne uprave preuzeli bi nadzor nad autocestama. Vi doslovno bez pogovora ostajete kod kuće, osim ako ne morate biti negdje drugdje. Ni po čemu se ne razlikuje od situacije kada imate izvanredno stanje zbog snježne oluje. Razlog je taj da ono što mi govorimo je: „Svi sjednite!" „Ako ostanete stajati vjerojatno ste terorist. A ako niste pripadnik snaga zakona ili hitnih službi, uhvatit ćemo vas. Nećete više imati gdje sjesti. To je glavni princip svega", kaže on.[826]

John Judge, politički aktivist iz Washingtona D.C., osnivač Koalicije o političkim ubojstvima,[827] istražio je i objasnio kako se nakon događaja razine 11. rujna cijela struktura vlade mijenja na razne načine, pri čemu samo nekoliko ljudi mora donositi odluke bez savjetovanja s „izabranim" predstavnicima.[828] Umjesto toga, Ministarstvo obrane, FEMA i NSA su one koje donose odluke o onome što se događa sa zakonom i aktivnostima kreatora politike. (Proračuni tih agencija su ogromni. FEMA-in proračun iznosi više od 6 milijardi dolara godišnje![829] Međutim, zanimljivo je da je većina onoga što FEMA treba iz tog budžeta „povjerljivo" ili *tajno*.) To su neizabrane skupine koje imenuje

---

[826] „Prijevod 'crvene uzbune': ostanite kod kuće" („‚Red alert' translated: Stay home"), Asbury Park Press (Neptune, NJ), 16. ožujka 2003., Tom Baldwin, osoblje Ureda Gannett State.

[827] Judge se pojavljuje u Marshall 2003.

[828] To je dokumentirano u Marshall 2003.

[829] http://water.usgs.gov/osw/pubs/FEMA.htm. (ta stranica bila je dostupna u lipnju 2006.)

predsjednički ured – odnosno, naravno, ona ista grupa za koju smo prethodno dokazali da su bili idejni začetnici 11. rujna.

Ta promjena u vladi uglavnom se već dogodila bez znanja javnosti, budući da korporatističkim medijima sve od 11. rujna dominiraju druga pitanja (kriminalna istraga Marthe Stewart, Anne Nicole Smith, seksualni pedofilski skandal Michaela Jacksona, seksualni skandal lakros ekipe Sveučilišta Duke, seksualni skandal Kobea Bryanta, oružja za masovno uništenje koja navodno postoje u Iraku, Britney Spears, terorističke mreže itd.).

Sakupljanje *milijuna*

Judge ističe kako postoji dobro razrađen proces na koji će vlada ograničiti slobodu sve dok se ne uspostavi izvanredno stanje kada vlada može, po vlastitoj volji, strpati ljude u sabirne logore sabiranjem ljudi iz određenih kvartova, gdje se, pretpostavljamo, cijele stambene četvrti nekako mogu smatrati „terorističkim prijetnjama". (Ta ideja da se cijela stambena četvrt, što, pretpostavljamo, uključuje i djecu, može smatrati „terorističkom prijetnjom" nalikuje načinu opisanom u ovoj knjizi na koji današnja vlada i korporatistički mediji u Americi čitave nacije – poput Irana – etiketiraju kao „terorističke".) Prema Judgeu, mi smo na drugom koraku od ukupno tri, pri čemu je treći korak izvanredno stanje. 11. rujna bio je drugi korak, a možemo pretpostaviti da će još jedan, veći teroristički *false flag* napad biti izveden u SAD-u koji će pokrenuti treći korak.

Tim „izvanrednim situacijama" vlada iznenada može postići određene stvari, kao što su planiranje okupljanja ljudi u sabirne logore i davanje potpune kontrole nad svim masovnim medijima, elektroničkom poštom, telekomunikacijama, poštom i svim ostalim uredima za izvanredna stanja (FEMA itd.) i vojsci. Sve što je potrebno je „izvanredno stanje", a čim dođe do toga, „izabrana" vlada gubi kontrolu, a sva kontrola prelazi toj „vladi iz sjene", kako se često naziva (FEMA, NSA, CIA itd.), a o kojoj većina Amerikanaca ne zna doslovce ništa.

Bilješke

A

Alterman, Eric. 2003. *What Liberal Media?.* New York: Basic Books.

Achbar, Mark, and Abbon Jennifer (Directors). 2004. *The Corporation.* DVD lecture. ASIN: B0007DBJM8.

Anderson, Mike. 2004-2006. *The Rave Diet and Lifestyle.* Self-published by Mike Anderson. ISBN: 0-9726590-48.

Anderson, Jeffrey J. 1992. *The Territorial Imperative: Pluralism, Corporatism, and Economic Crisis.* New York: Cambridge University Press.

Angell, Marcia, MD. 2005. *The Truth about Drug Companies.* New York: Random House.

Afrika, Llaila. 2000 (1993). *Nutricide: The Nutritional Destruction of the Black Race.* New York: A & B Publishing Group.

Ayoub, David, MD. 2006. "Thimerosal in Vaccines and Autism." DVD lecture. Foundation for Autism Information and Research (FAIR). http://www.autismmedia.org/index.html.

Ayoub, David, MD. 2005. "Mercury, Autism and the Global Vaccine Agenda." Radio Liberty Conference (www.radioliberty.com), November 19. Aptos, CA. USA. Viewable on Google.com Video: http://video.google.com/videoplay? docid=6890106663412840646&q=ayoub&hl=en

B

Bagdikian, Ben H. 2004. *The New Media Monopoly.* Boston: Beacon Press.

Bales, Kevin. 2004 (1999). *Disposable People: New Slavery in the Global Economy.* Berkeley, Los Angeles: University of California Press.

Bearden, T.E., and Bedini, John. 2006. Free Energy Generation: Circuits and Schematics. Cheniere Press.

Begich, Nicholas J. 2005. *Mind Control.* DVD lecture. Anchorage: Earthpulse Press. ISBN: 1-890693-50-2.

Begich, Nicholas J. 1995. *Angels Don't Play this Haarp.* Anchorage: Earthpulse Press.

Berman, Morris. 2006. *Dark Ages America: The Final Phase of Empire.* New York: W. W. Norton.

Berne, Eric. 1992 (1964). *Games People Play: The Handbook of Transactional Analysis.* New York: Ballantine Books.

Best, Steven, and Kellner, Douglas. 1991. *Postmodern Theory.* New York: The Guilford Press.

Black, Edwin, 2006. *Internal Combustion: How Corporations and Governments Addicted the World to Oil and Derailed the Alternatives.* New York: St. Martin's Press.

Black, Edwin. 2001. *IBM and the Holocaust: The Strategic Alliance between Nazi Germany and America's Most Powerful Corporation,* New York: Crown Publishers.

Blaylock, Russell. 1997. *Excitotoxins: The Taste that Kills.* Santa Fe: Health Press.

Bookchin, Debbie, and Schumacher, Jim. 2005. *The Virus and the Vaccine: Contaminated Vaccine, Deadly Cancers, and Government Neglect.* New York: St. Martin's Press.

Brzezinski, Zbigniew. 1998. The Grand Chessboard: American Primacy and Its Geostrategic Imperatives. New York: Basic Books.

Bright, Stephen E. 2003. "The Accused Get What the System Doesn't Pay For." In Herival, Tara, and Wright, Paul. *Prison Nation.* New York: Routledge. Pages 6-22.

Brohy, Audrey, and Ungerman, Gerard (directors). 2000. *Hidden Wars of Desert Storm.* DVD lecture. Studio: Arab Film Distribution. ASIN: B0000800TA.

Browning, Christopher R. 1993. *Ordinary Men.* New York: Harper Collins.

Bryson, Christopher. 2004. *The Fluoride Deception.* New York: Seven Stories Press.

C

Caldicott, Helen, 2004, "Introduction to the 2004 Edition," in Caldicott, Helen, 2002, *The New Nuclear Danger: George W. Bush's Military-Industrial Complex, with a New Introduction on the Situation in Iraq.* New York: The New Press. Pages XXI-L.

Caldicott, Helen, 2002, The New Nuclear Danger: George W. Bush's MilitaryIndustrial Complex, with a New Introduction on the Situation in Iraq. New York: The New Press.

Carter, Tim (director). 2005. *Torture: The Guantanamo Cookbook.* Film documentary. (This documentary aired on British television in London on Channel 4, and on the Sundance Channel in the USA.)

Cervi, Carmine (director). 2003. *Axis of Evil.* DVD lecture. Studio: Qualiatica. ASIN: B0006H31 K8.

Chang, Matthias. 2005a. *Future FastFoward (2nd* Edition), Malaysia : Thinker's Library.

Chang, Matthias. 2005b. *Brainwashed for War Programmed to Kill.* Malaysia: Thinker's Library.

Chossudovsky, Michel. 2003. *The Globalization of Poverty and the New World Order.* Second Edition. Pincourt (Quebec): Global Research.

Clarke, Anthony (director). 1995. *Hemp Revolution.* DVD lecture. Studio: Vanguard Films. ASIN: B00005LO4T.

Cockburn, Alexander, and St. Clair, Jeffrey. 1998. *Whiteout: The CIA, Drugs, and the Press.* New York: Verso.

Coffman, Michael S. 2007. *Global Warming or Global Governance?* DVD lecture. Bangore, Maine: Sovereignty International, Inc. 207-945-9878.

Cole, Leonard A. 1988. *Clouds of Secrecy: The Army's Germ Warfare Tests Over Populated Areas.* New York: Rowman & Littlefield.

Court, Jamie, and Smith, Francis. 1999. *Making a Killing: HMOs and the Threat to Your Health.* Monroe ME: Common Courage Press.

D

Daniel, Kaayla. 2005. *The Whole Soy Story.* Washington, DC: New Trends Publishing.

Davies, Paul, and Gribbin, John, 1992, *The Matter Myth,* Touchstone: New York.

Deffeys, Kenneth. 2003. *Hubbert's Peak: The World's Impending Oil Shortage.* Princeton: Princeton University Press.

de la Pena, Nonny (director). 2004. *Unconstitutional.* DVD lecture. Studio: The Disinformation Company.

DiLorenzo, Thomas, J. 1993. "Economic Fascism." *Truth Seeker. V.* 121. No. 3. < http://www.banned-books.com/truth-seeker/1994archive/121_3/ts2l3l.html >

E

Earp, Jeremy, and Jhally, Sut (directors). 2004. *Hacking Catastrophe: 9/11, Fear & the Selling ofAmerican Empire.* DVD documentary. MEF (Media Education Foundation). ISBN: 1-893521-97-4.

Eisenstein, Mayer. 2002. *Don't Vaccinate Before You Educate.* Ann Arbor: CMI Press.

Elster, Jon. 1986. *An Introduction to Karl Marx.* New York: Cambridge University Press.

Epperson, Ralph. 1985. *The Unseen Hand.• An Introduction to the Conspiratorial View of History.* Tucson: Publius Press.

Estes, Ralph. 1996. *The Tyranny of the Bottom Line.* San Francisco: Berret-Koehler Publishes.

F

Fagin, Dan, and Lavelle, Marianne. 1999. *Toxic Deception: How the Chemical*

Industry Manipulates Science, Bends the Law and Endangers Your Health. Monroe Maine: Common Courage Press.

Felton, Greg. 2005. *Enemies by Design: Inventing the War on Terrorism.* Joshua Tree: Banned Books/ Progressive Press.

Fitrakis, Bob, Rosenfeld, Steve, and Wasserman, Harvey. 2006. *What Happened in Ohio?* New York: The New Press.

Fomenko, Anatoly T. 2003. *History: Fiction or Science.* Chronology 1. Douglas (UK): Delamere Resources.

Fukayama, Francis. 2002. *Our Posthuman Future.* New York: Farrar, Straus and Giroux.

G

Gandini, Erik, and Saleh, Tarik (directors). 2005. *Gitmo: The New Rules of War.* DVD documentary. Red Envelope Entertainment (A Netflix Company)

Garcia, Deborah Koons (director). 2005. *The Future of Food.* DVD lecture. Studio: Cinema Libre Distrib. ASIN: B000BQ5IXM.

Geyman, John. 2006. Shredding the Social Contract. Monroe, Maine: Common Courage Press.

Gitlin, Todd. 2002. Media Unlimited: How the Torrent of Images and Sounds Overwhelms Our Lives. New York: Henry Holt and Company.

Gleason, Abbot, Goldsmith, Jack, and Nussbaum, Martha. 2005. "Introduction." In Gleason, Abbot, Goldsmith, Jack, and Nussbaum, Martha, (Ed.s). 2005. *On Nineteen Eighty-Four: Orwell and Our Future.* Princeton: Princeton University Press.

Goldberg, Michelle. 2006. *Kingdom Coming.* New York: W.W. Norton.

Golden, Isaac. 1998. *Vaccination? A Review of the Risks and Alternatives (5th* Edition). Canberra, Australia: National Library. ISBN: 0-7316-8099-5.

Gowan, John Curtis. 1975. *Trance, Art, and Creativity.* Buffalo: The Creative Education Foundation.

Greene, Gregory (director). 2004. *The End of Suburbia.* DVD lecture. Studio: Electric Wallpaper. ASIN: 097369470X.

Greenwald, Robert (director). 2006. *Iraq For Sale: The War Profiteers.* DVD lecture. Studio: The Disinformation Company. ASIN: B000HWXOTO.

Greenwald, Robert (director). 2004. *Uncovered: The War On Iraq.* DVD documentary. Studio: Cinema Libre. ASIN: B0002ZDWGC.

Griffin, Edward G. 1997. *World Without Cancer: The Story of Vitamin B17.* Westlake Village, CA: American Media.

Gross, Martin L. 1999. *The Conspiracy of Ignorance: The Failure of American Public Schools.* New York: Harper Collins.

Grossman, Gene M. 2000. "Special Interest Groups and Economic Policy." *National Bureau of Economic Research.* < http://www.nber.org/reporter/ >.

Grupp, Jeffrey. 2006. "Mereological Nihilism: Quantum Atomism and the Impossibility of Material Constitution." *Axiomathes.* Vol. 16. No. 3. Pages 245-386.

Grupp, Jeffrey. 2005. "The R-Theory of Time, or Replacement Presentism: The Buddhist Philosophy of Time." *Indian International Journal of Buddhist Studies.* 2005. No. 6. 51-122.

H

Hachmeister, Lutz (director). 2004. *The Goebbels Experiment.* DVD lecture. Studio: First Run Features. ASIN: B000EULKIO.

Halberstam, Michael. 1999. *Totalitarianism and the Modern Conception of Politics.* New Haven: Yale University Press.

Halter, Ed. 2006. *From Sun Tzu to Xbox.* Berkeley: Thunder's Mouth Press.

Hansen, Eric. 2000. *Stranger in the Forest: On Foot Across Borneo.* New York: Vintage.

Harris, Sam. 1997. *The End of Faith: Religion, Terror, and the Future of Reason.* New York: W. W. Norton & Company.

Harvey, Peter. 2000. *An Introduction to Buddhist Ethics.* New York: Cambridge University Press.

Herival, Tara, and Wright, Paul. 2003. *Prison Nation.* New York: Routledge.

Hertz, Noreena. 2003. *The Silent Takeover: Global Capitalism and the Death of Democracy.* New York: Harper Business (Division of Harper Collins).

Hoffman, Michael A. 1991, *They Were White and They Were Slaves.* Coeur d'Alene, ID: The Independent History and Research Company.

Hollowell, Edward, and Ratey, John. 1995. *Driven To Distraction.* New York: Touchstone (Reprint Edition).

Horgan, John, 2003, *Rational Mysticism,* Houghton Mifflin, New York.

Horowitz, David. 2006. *The Professors: The 101 Most Dangerous Academics in America.* New York: Regnery Publishing, Inc.

Horowitz, Leonard G. 2001. *Death in the Air: Globalism, Terrorism and Toxic Warfare.* Sand Point, Idaho: Tetrahedron Publishing Group.

Horowitz, Leonard G. 1999 (1996). *Emerging Viruses: AIDS and Ebola.* Sand Point, Idaho: Tetrahedron Publishing Group.

Howard, Michael. 1989. *The Occult Conspiracy: Secret Societies- Their Influence and Power in World History.* Rochester VT: Destiny Books.

Hufschmid, Eric (director). 2003. *Painful Deceptions.* DVD lecture. Studio: Hufschmid. ASIN: BO00BHNNO2.

Hudson, Michael (Editor). 1996. *Merchants of Misery: How Corporate American Profits from Misery.* Monroe, Maine: Common Courage Press.

Hustin, Aletha, Donnerstein, Edward, Fairchild, Halford, Fashbach, Norma, Katz, Phyllis, Murray, John, Rubinstein, Eli, Wilcox, Brian, and Zuckerman, Diana. 1992. *Big World, Small Screen: The Role of Television in American Society.* Lincoln: University of Nebraska Press.

I

Icke, David. 2005. *Infinite Love is the Only Truth; Everything Else is Just Illusion. Exposing the Dreamworld We Believe to be 'Real'.* Wildwood, USA: Bridge of Love Publications USA.

Icke, David. 2001. *Children of the Matrix: How an Interdimensional Race has Controlled the World for Thousands of Years-and Still Does.* Valencia, CA: Bridge of Love Publications USA.

J

James, William, "On A Certain Blindness in Human Beings," in Myers, Gerald E. (ed.). 1992. *William James: Writings: 1878-1899.* New York: The Library of America. Pages 841-860.

Jarecki, Eugene (director). 2005. *Why We Fight.* DVD lecture. Studio: Sony Pictures. ASIN: B000FBH3W2.

Jarecki, Eugene (director). 2003. *The Trials of Henry Kissinger.* DVD lecture. Studio: First Run Features. AS1N: B00009V7SO.

Jones, Alex (director). 2006. *Terrorstorm.* DVD lecture. Studio: Alex Jones Productions / Infowars.com.

Jones, Alex (director). 2005. *Dark Secrets / The Order of Death.* DVD documentary. Studio: Alex Jones Productions / Infowars.com.

Jones, Alex (director). 2001. *Comprehensive Annual Financial Reports Exposed!* VHS documentary. Studio: Alex Jones Productions / Infowars.com.

Junkerman, John (director). 2002. *Power and Terror - Noam Chomsky in Our Times.* First Run Features. ASIN: B00008XS 1 C.

K

Karel, William. 2004. *The World According to Bush.* DVD lecture. Studio: Flach Film. AS1N: B00067WSV6.

Kawin, Bruce F., 1978, *Mindscreen: Bergman, Godard, and First-Person Film,* Princeton University Press: Princeton.

Keith, Jim. 2004 (1999). Saucers of the Illuminati. Kempton, Illnios: Adventures Unlimited Press.

Kirby, David. 2005 Evidence of Harm: Mercury in Vaccines and the Autism Epidemic: A Medical Controversy. New York: St. Martin's Press.

Klain, Naomi. 2007. *The Shock Docrtime: The Rise of Disaster Capitalism.* Metropolitan Books.

Korten, David C. 2001. *When Corporations Rule the World,* Second Edition. San Francisco: Kumarian Press.

Krebs, J.R., and Davies, N.B. 1993 (1981). *An Introduction to Behavioral Ecology. Third Edition.* Oxford: Blackwell Publishers.

Kurzweil, Ray. 1999. *The Age of Spiritual Machines.* New York: Viking.

L

Labow, Rima MD, and Stubblebine, Albert Maj Gen. 2006. *Codex and Nutricide.* DVD lecture of Keynote Address at Bauman College, for the Annual Meeting of the National Association of Nutritional Professionals (www.nanp.org). San Rafael, CA. October 28-30, 2005. Available from www.healthfreedomUSA.org.

Lamb, Sharon, and Brown, Mikel. 2006. *Packaging Girlhood.- Rescuing our Daughters from Marketers' Schemes.* New York: St. Martin's Press.

Lando, Barry. 2007. *Web of Deceit: The History of Western Complicity in Iraq, f om Churchill to Kennedy to George W. Bush.* New York: Other Press.

Langdon, Sean (director). 2003. *Mission Accomplished.* DVD lecture. Studio: Doc Workers. ASIN: B0007ZOO9K. (I believe this film is also associated with, or was produced by, the BBC, since that is advertised at the end of the film.)

Lardner, James, and Smith, David (ed.s). 2006. *Inequality Matters.* New York :New Press.

Leeb, Stephen. 2006. *The Coming Economic Collapse: How You Can Thrive When Oil Costs $200 a Barrel.* New York: Warner Business Books.

Lewis, Avi (director). 2004. *The Take.* DVD lecture. Studio: First Run Features. ASIN: B000CCD1X4.

Lewis, Justin. 2001. *Constructing Public Opinion.* New York: Columbia University Press.

Lifton, Robert. 1989. *Thought Reform and the Psychology of Totalism: A Study of "Brainwashing" in China.* Chapel Hill: University of North Carolina Press.

Luce, J. V., 1992, *An Introduction to Greek Philosophy,* Thames and Hudson: London.

Luderman, Gerd. 1996. *The Unholy in Holy Scripture.* Louisville: Westminster John Knox Press.

M

Maddock, Kenneth, 1972, *The Australian Aborigines,* The Penguin Press, London. Maher, John, and Groves, Judy. 1997. *Introducing Chomsky.* New York: Totem Books.

Mankiw, Gregory N. 1998. *Principles of Economics.* New York: the Dryden Press.

Manning, Jeane, and Begich, Nick. 1995. *Angels Don't Play This Haarp: Advances In Tesla Technology.* Anchorage: Earthpulse Press.

Marshall, Steven (director). 2003. *Aftermath: Unanswered Questions from 9/11.* DVD lecture. Studio: Disinformation (in collaboration with the Guerrilla News Network [GNN]).

Matsumoto, Gary. 2004. *Vaccine A: The Covert Government Experiment That's Killing our Soldiers and Why GI's Are Only the First Victims.* New York: Basic Books.

Maxwell, Jordan. 2000. *Matrix of Power: Secrets of World Control.* San Diego: The Book Tree.

McElroy, Ann, and Townsend, Patricia K. 1989 (1979). *Medical Anthropology in Ecological Perspective.* Boulder: Westview Press.

McInerney, Lt. General Thomas, and Vallely, Maj. General Paul. 2004. *Endgame: The Blueprint for the Victory in the War on Terror.* New York: Regnery Publishing, Inc.

Milgram, Stanley. 2004. *Obedience and Authority: An Experimental View.* New York: Perennial Classics.

Miller, Judith, Engleberg, Stephen, and Broad, William. 2001. *Germs: Biological Weapons and America's Secret War.* New York: Simon and Schuster.

Miller, Marc Crispin. 2005. *Fooled Again.* New York: Basic Books

Miller, Marc Crispin. 2004. *Cruel and Unusual.* New York: W.W. Norton.

Miller, Marc Crispin. 1989. *Boxed In: The Culture of TV.* 3`d Edition. Evanston: Northwestern University Press.

Miller, Neil Z. 1999 (1992). *Vaccines: Are They Really Safe and Effective?* Santa Fe: New Atlantean Press.

Morris, Errol (director). 2004. *Fog of War.* DVD lecture. Studio: Sony Pictures. Moravec, Hans, 1999, *Robot,* Oxford University Press: New York

Moss, Ralph. 2002 (1980). *The Cancer Industry.* Brooklyn: Equinox Press.

Mueller, Denis, and Ellis, Deb (directors). 2005. *Howard Zinn: You Can't Be Neutral on a Moving Train.* DVD lecture. Studio: First Run Features. ASIN: B0007TKOSC.

Murphy, Timothy. 2004. *Case Studies in Biomedical Ethics.* Cambridge; MIT Press.

N

Nace, Ted. 2003. *Gangs of America: The Rise of Corporate Power and the Disabling of Democracy.* San Francisco: Berret-Koehler Publishing, Inc.

Napoleoni, Loretta. 2005. *Terror Incorporated: Tracing the Dollars Behind the Terror Networks.* New York: Seven Stories press

Nelson, Jane. 1996 (1981). *Positive Discipline.* New York: Ballantine Books

O

Olds, Ian, and Scott, Garrett (directors). 2005. *Occupation Dreamland.* DVD lecture. Studio: Rumur Releasing, AS1N: B000DZ7XYI.

Olmsted, Dan. 2005. "No Autism for the Unvaccinated Amish? The Age of Autism: `A Pretty Big Secret." United Press International. December 7, 2005.

Orwell, George. 1977 (1949) *1984.* New York: Signet Classic, Centennial Edition.

Owen, Stephen. 2003. "Absolute Power, Absolute Corruption." In Herival, Tara, and Wright, Paul. *Prison Nation.* New York: Routledge. Pages 23-29.

P

Paglen, Trevor, and Thompson, A.C. 2006. *Torture Taxi: On the Trial of the CIA's Rendition Flights.* Hoboken, NJ: Melville House Publishing.

Paine, Chris (director). 2006. *Who Killed the Electric Car?* DVD lecture. Studio: Sony Pictures. ASIN: B000I5Y8FU

Palast, Greg. 2004. *The Best Democracy Money Can Buy.* New York: Plume.

Pappas, Robert Kane (director). 2003. *Orwell Rolls in His Grave.* DVD lecture. Studio: Go-Kart Records.

Pawlick, Thomas. 2006. *The End of Food: How the Food Industry is Destroying our Food Supply, and What You Can Do About It.* Fort Lee, NJ: Barricade Books.

Perloff, James. 1988. *Shadows of Power: The Council on Foreign Relations and the American Decline.* Boston, Los Angeles: Western Islands.

Pinto, Christian J. (director). 2006. *The Secret Mysteries ofAmerica's Beginnings. Volume One: The New Atlantis.* DVD lecture. Studio: Antiquities Research Films. ASN: B000FIGJ84. This documentary consists of two hours of interviews with the premier experts on freemasonry, and the secret societies at the origin of America.

PNAC (Project for a New American Century). 2000. *Rebuilding America's Defenses: Strategy, Forces, and Resources for a New Century.* A report from the Project for a New American Century. 1150 Seventeenth Street, N.W. Suite 510. Washington, D. C. 20036.

Proctor, Robert N. 1999. *The Nazi War on Cancer.* Princeton: Princeton University Press.

Q

Quigley, Carroll. 1966. *Tragedy and Hope: A History of the World In Our Time.* MacMillan Company: New York.

R

Rampton, Sheldon, and Stauber, John. 2002. *Trust Us, We're Experts: How Industry Manipulates Science and Gambles with Your Future.* New York: Tarcher/Putnam.

Rich, Andrew. 2004. *Think Tanks, Public Policy, and the Politics of Expertise.* New York: Cambridge University Press.

Richards, Byron. 2006. *Fight for Your Health: Exposing the FDA's Betrayal of America.* Tuscon: Truth in Wellness, LLC.

Rosemann, Nils. 2005. "The Privatization of Human Rights Violations-Business Impunity or Corporate Responsibility? The Case of Human Rights Abuses and Torture in Iraq." *Non-State Actors and International Law.* 5: 77-100.

Rubin, Jordan S. 2003. Patient Heal Thyself: A Remarkable Program Combining Ancient Wisdom with Groundbreaking Clinical Research. Freedom Press.

Ruppert, Michael. 2004a. *Crossing the Rubicon: The Decline of the American Empire at the End of the Age of Oil.* New Society Publishers.

Ruppert, Michael. 2004b. *The Truth and Lies of 9-11.* DVD recording of Portland State University lecture that occurred on November 28, 2001. From the Wilderness Publications, at www.fromthewilderness.com.

Russon, John. 2003. *Human Experience: Philosophy Neurosis, and the Elements of Everyday Life.* Albany: State University of New York Press.

S

Schechter, Danny (director). 2004. *Weapons of Mass Deception.* DVD lecture. Studio: Cinema Libre. AS1N: B00074DXFS.

Schechter, Danny. 2002. *Media Wars: News at a Time of Terror.* New York: Rowman and Littlefield.

Scheibner, Viera. 1993. *Vaccination: 100 Years of Orthodox Research Shows that Vaccines Represent a Medical Assault on the Immune System.* Victoria Australia: Australian Print Group.

Schor, Juliet B. 2004. *Born To Buy.* New York: Schribner.

Scott, Peter Dale. 2003. *Drugs, Oil, and War.* New York: Rowman and Littlefield. Silverstein, Ken. 1998. *Washington on $10 Million A Day.* Monroe Maine: Common Courage Press.

Simmons, Matthew. 2005. *Twilight in the Desert.* Hoboken: Wiley.

Simontacchi, Carol. 2000. *The Crazy Makers: How the Food Industry is Destroying Our Brains and Harming our Children.* New York: Tarcher/Putnam.

Simpson, Christopher. 1994. *Science of Coercion.* New York: Oxford University Press.

Singer, P. W. 2003. *Corporate Warriors: The Rise of the Privatized Military Industry.* Ithaca: Cornell University Press.

Slaughter, Anne-Marie. 2005. *A New World Order.* Princeton: Princeton University Press.

Smith, Craig R. 2001. *Rediscovering Gold in the 21s' Century.* Phoenix: My Idea Factory.

Smith, Jeffrey. 2003. *Seeds of Deception: Exposing Industry and Government Lies About the Safety of the Genetically Engineered Foods You're Eating.* Fairfield Iowa: Yes Books.

Smith, James. 1991. *The Idea Brokers.* New York: The Free Press.

Standing, Brian (director). 2004. *War is Sell.* DVD lecture. Studio: Prolefeed Studios. AS1N: B000BWFSNQ.

Stein, David B. 2001. *Unraveling the ADD/ADHD Fiasco: Successful Parenting Without Drugs.* Kansas City: Andrews McMeel Publishing.

Stinnet, Robert, 2000, *Day of Deceit: The Truth About FDR and Pearl Harbor.* New York: Touchstone.

Stone, Robert (director). 1986. *Radio Bikini.* DVD lecture. Studio: New Video Group. ASIN: B0000TPAMO.

Sutton, Anthony. 2002. *Wall Street and the Rise of Hitler.* San Pedro, CA: GSG and Associates Publishers.

Sutton, Antony C. 1995. *The Federal Reserve Conspiracy.* Boring Oregon: CPA Book Publishers.

Swinburne, Richard. 2001. *Epistemic Justification.* Oxford: Oxford University Press.

Szasz, Thomas S. 1974. *The Myth of Mental Illness.* New York: Harper and Row.

T

Tabor, Nathan. 2006. *The Beast on the East River: The UN Threat to America's Sovereignty and Security.* Nashville: Nelson Current.

Taicher, Robert (director). 2005. *Rush to War.* DVD lecture. Studio: RTW Productions, LLC. ASIN: B0007NA3ZC.

Tarpley, Webster Griffin. 2006. *9/11 Synthetic Terror: Made in the USA.* 2nd Edition. Joshua Tree: Progressive Press.

Tarpley, Webster G., and Chaitkin, Anton. 2004 (1992). *George Bush: The Unauthorized* Bibliography. Joshua Tree: Progressive Press.

Taylor, Kathleen. 2004. *Brainwashing: The Science of Thought Control.* Oxford: Oxford University Press.

Taylor, Richard, 1992, *Metaphysics,* 4`h Ed., Prentice-Hall, Englewood Cliffs.

Tenpenny, Sherri. 2005. *Vaccines: The Risks, the Benefits, the Choices.* DVD lecture. Studio: NMA Media Press. ISBN: 0-9743448-1-8.

Thomas, William. 2004. *Chemtrails Confirmed.* Carson City: Bridger House Publishers.

Thorn, Victor. 2003. *The New World Order Exposed.* Happy Valley, PA: Sisyphus Press.

W

Walsh, Roger N. 1990. *The Spirit of Shamanism.* New York: Tarcher/Putnam.

Williams, Lindsey. 1980. *The Energy Non-Crisis* (2°d Ed.). Master Books.

Winslow, George. 2003. "Capital Crimes: The Corporate Economy of Violence." In Herival, Tara, and Wright, Paul. *Prison Nation.* New York: Routledge. Pages 41-56.

Z

Zepezauer, Mark. 2004. *Take the Rick off Welfare.* Cambridge: South End.

Zepezauer, Mark. 2003. *Boomerang!* Monroe Maine: Common Courage.

Zinn, Howard. 2003 (1980). *A People's History of the United States.* New York: Harper Perennial.

Zinn, Howard. 2004. *The People Speak: American Voices, Some Famous, Some Little Known.* Audio Book. New York: Harper Audio (Harper Collins Publishers).